

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE
HARLEQUIN CREW
BOOK 1

SINNERS' PLAYGROUND

CAROLINE
PECKHAM

SUSANNE
VALENTI

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

**GÜNAHKARLARIN
OYUN ALANI**

Harlequin Tayfası Kitap 1

Yazan

Caroline Peckham & Susanne Valenti

İçindekiler

İthaf Bölüm

1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34

Bölüm 35

Bölüm 36

Yazar Notu

Bu kitap JJ'in prezervatiflerine adanmıştır.

*Büyük, kalın, uzun ve geniş,
Nervürlü ve spermasit ile çivili.*

*Çilek, muz, şeftali ve krema, Biri bir
çalıya atılmış, diğeri bir dereye.*

Trojan, Durex, SKYN ve Crown,

Açın ve şehre gidin.

Çift sargılı veya ultra ince.

Zehrinizi seçin ve tadını çıkarın.

Ben ölmedim.

Bu üç kelime kafatasımda yankılanırken nefesim kesildi ve Shawn'ın boğazıma kilitlenmiş ellerinin anısı beni dehşet içinde boğmakla tehdit etti.

Ölümümü onun gözlerinde görmüştüm, beni duvara yapıştırıp boğazımı sıkarken gözlerindeki parlak mavi rengin enerji ve heyecanla parlamışlığını izlemiştim. *"Bunun için üzgünüm, tatlım. Ben o kışını gerçekten özleyeceğim, ama tanıklara sahip olamam. Anladın mı?"* Hayatımı kurtarmak için savaşıırken, elleri hiç gevşemezken, kollarını tırmalarken ve oyarken bana söylediği son sözler bunlardı. Kulaklarım çınlayana, karanlık görüşümü kaplayana ve ben unutuşun en derinlerine düşene kadar sıkıldıkça sıkarken duymam gereken son sözlerdi. Öldüğümü sanmıştım. Belki de ölmüştüm.

Ama o zaman neden boğazım bu kadar çok acıyordu? Başım zonkluyordu ve vücudumda daha önce hiç hissetmediğim bir ağırlık vardı.

daha önce hissettim.

Gözlerimi açtığımda inledim ama dudaklarımdan çıkan tek şey boğazımı yakan ateş gibi hissettiren boğuk bir vıraklamaydı. Gözlerim açıkken bile, karanlık hiç dinmedi. Zifiri karanlıktı ve ciğerlerime çektiğim hava bayattı ve nemli toprak kokusu dilimi kaplıyordu.

"Shawn?" Hırıltıyla söyledim ama bu onun adı gibi bile gelmiyordu ve zaten görmek istediğim son kişiydi. Ama zihnim karmakarışık, birbirinden kopuk düşünceler ve anılardan oluşan bir sis bulutuydu ve şu anda arızalı beynimin tutunabildiği tek kişi oydu.

Saçlarımı yüzümden uzaklaştırmak için kolumu kaldırmaya çalıştım ama göğsüme sıkıştığını gördüm.

Bir nefes daha çekerken, sert, cızırtılı bir kumaş dudaklarıma değdi ve hissettiğim ağırlığın bedenimde değil, bedenimin *üzerinde* olduğunu fark ettiğimde kalbim korkuyla *yerinden* fırladı.

Üzerimde bir ağırlık vardı, kollarımı iki yanıma sıkıştırıyor ve beni karanlığa hapsediyordu. O nemli toprak kokusu etrafımı sarmış, beni içinde boğuyordu ve aklıma korkunç bir düşünce gelince dudaklarımdan bir korku çığlığı kaçtı.

Ölmemiştim. Ama gömülmüştüm.

Hassas boğazıma daha fazla acı veren bir alarm çığlığıyla kollarımı sertçe çektim ve saçlarımı yüzümden uzaklaştırıp titreyen parmak uçlarımı sarıldığım kaba malzemeye bastırana kadar onları vücudumdan yukarı çekmeyi başardığımda neredeyse rahatlayarak hıçkırdım. Bir tür ağır hizmet tipi çuval ya da çarşaf gibiydi.

Panik, yeraltında olma düşüncesiyle pençelerini içime sapladı ve burada ne kadar havam kaldığını merak ettiğimde derimden bir korku ürpertisi geçti. İçime çektiğim her nefes ince gibiydi, içimde kusma isteği uyandıran o nemli toprak kokusuyla doluydu. Ama şu anda kusmak cidden

durumumu iyileştirmeyecekti ve *gerçekten* lanet durumumu iyileştirmem gerekiyordu, yoksa bu ölü kızın çok daha ölü.

Avuçlarımı yüzümün önündeki çuvala bastırdım ve bacaklarımı kıvırmaya başlarken üzerindeki ağırlığa karşı baskı uygulamaya çalıştım.

Üzerimdeki ağırlık yer değiştirdikçe, göğsümdeki ağırlık aniden arttı ve daha güçlü bir şekilde çırpınmaya ve tekmelemeye başladığımda boğuk bir dehşet çığlığı attım. Küfrettim, tekmeledim ve tırnaklarımla yırtmayı başarana kadar etrafımı saran sert malzemeyi pençeledim.

Soğuk, nemli toprak, açıldığı anda delikten aktı ve toprak yüzüme dökülürken saf dehşetin kırık, paramparça bir sesiyle çığlık attım.

Daha sert tekmeler attım, ellerime büyük toprak parçalarını aldım ve nefesimi tutmaya çalışırken bir şekilde kendimi belli belirsiz bir oturma pozisyonuna getirmeyi başardım ve toprak hiç bitmeyen bir sel halinde üzerime aktı.

Gözlerimi sımsıkı yumdum ve kazdıkça, süründükçe ve yüzeye doğru ilerledikçe sahip olduğum her şeyle savaştım.

Ciğerlerim çaresiz, acil bir ihtiyaçla ağrıyordu ve korku neredeyse gömüldüğüm toprak kadar sıkı bir şekilde üzerime bastırıyordu. Ama tam vücudum beni bırakmaya hazır hissederken, elim yüzeyi itti ve ılık hava avucumun üzerinde yıkandı.

Kararlı bir hırıltıyla daha sert tekmeleyerek toprağı kendimden uzaklaştırdım, ta ki başımı topraktan kurtarmayı başarana kadar ve içimi rahatlatan titrek bir nefes çekene kadar.

Yanağımı serin toprağa bastırırken öksürdüm ve nefes nefese kaldım, hâlâ yarı yarıya toprağın altında gömülüydüm ve çarpan kalbimi sakinleştirmek için savaşıırken aniden tüm enerjim tükendi.

Şafağın loş, soluk mavi ışığı etrafımı saran ağaçların arasından süzülüyordu ve yönümü bulmaya çalışırken gözlerimi yavaşça araladım. Birbirlerine seslenen martıların sesi ve havadaki tuz kokusu bana deniz kenarında olduğumu söylüyordu ve buraya nasıl geldiğimi anlamaya çalışırken inledim.

Ama işe yaramadı. Hatırladığım son şey Shawn'ın ellerinin boğazıma dolandığı ve beni sopasıyla öldürmeye çalıştığıydı. Sonra karanlık. O zaman gece olmuştu... Kaç saat olmuştu? Ne kadar zamandır yer altındaydım? Gerçekten ölmeye ne kadar yaklaşmıştım?

Boynumdaki ağrı bir anlığına tüm dikkatimi çektiğinde ve kafatasımdaki vuruş beni tekrar unutulmak için dua ettirdiğinde bir inilti daha çıkardım.

Ben konuşuyormuşum gibi bile gelmeyen bir lanetle, teşekkürler O pisliğin ses tellerime verdiği zarar yüzünden parmaklarımı ve vücudumun geri kalanını topraktan yukarı sürükledim. İstedğimden çok daha uzun sürdü ve yardım edemedim ama şu anda bir tür ölümsüz pislik gibi görünmem gerektiğini düşündüm. Ya da ben Eğer burada beni görecektir biri varsa. Ama hiçbir yerin tam ortasında görüldüğüm için, bunun pek mümkün olmadığını tahmin ediyordum.

Sonunda ayaklarımı erkek arkadaşımın bana hediye ettiği sıg mezardan kurtarmayı başardığımda, yere çökmeden önce dizlerimin üzerine çöktüm ve üzerimdeki ağaçların gölgesine bakabilmek için yuvarlandım ve gözlerimin arkasına yaşlar batarken nefes nefese orada yattım. Ama düşmelerine izin vermedim. Son gözyaşlarımı çok uzun zaman önce dökmüştüm ve o zamandan beri kimsenin beni bu şekilde incitecek kadar yaklaşmasına izin vermemeye yemin etmişim.

Harlequin oğlanları kalbimi bir kez kırmıştı ve bir daha kimseye vermeye niyetim yoktu.

İçine gömüldüğüm kirli, kahverengi kumaş hala bacaklarıma dolanmıştı ve ayağa kalktığımda onu üzerimden çektim, beni bu kadar rahat bir şekilde öldüren adam için bir şey ifade edip etmediğimi merak ederek ona bakarken avucumun içinde tuttum.

Yırtık çuval parçasını avucumun içinde çevirdim ve üzerine damgalanmış, çamurun içine gizlenmiş bir logo gördüğümde kaşlarımı çattım.

Pappa Brown'ın Russet Patatesleri.

Beni lanet bir patates çuvalına sararak sığ bir mezara gömmüştü. O şerefsizin beni hiçe saymasına karşı daha önce hiç duymadığım bir öfke bedenime doldu. Bu duyguyu, o aşağılık adamın bedenime el sürmesine izin verdiğim için duyduğum tiksinti takip etti. Ama Shawn Mackenzie'ye hayır diyemezsiniz, bunu herkes biliyordu. Gözünü bana diktiğinde kaçabilirdim ama aptalca bir şekilde onun kızı olmanın, içinde koştüğüm, erkeklerin kralcılık oynadığı ve sonunda herkesin sırtında bir bıçakla öldüğü bu boktan oyunlarda bana bir miktar koruma sağlayacağına inanmıştım.

Ağzım o kadar kuruydu ki dilim şişmiş gibi hissediyordum ve baş ağrısı midemin bulanmasının yanı sıra başımın dönmesine de neden oluyordu. Üstüm başım çamur içindeydi, mavi bluzum ve yırtık kot pantolonum açıkça mahvolmuştu ve bir zamanlar beyaz olan spor ayakkabılarım artık kahverengiydi. Elimi uzun, kumral saçlarımın üzerinde hızlıca gezdirdiğimde daha iyi olmadığını gördüm.

Boğazımdaki yumruya karşı yutkundum ve buradan çıkmak için nereye gitmem gerektiğine dair bir işaret bulmak için etrafıma bakındım ama her yerde sadece ağaçlar vardı. Zemin sağ tarafıma doğru eğimliydi, bu yüzden en kolay yol gibi görünüyor.

Yorgun uzuvlarım ağrırken ve vücudumdaki acı beni boğmakla tehdit ederken yokuş aşağı tökezledim, ayaklarım köklere takıldı. Ama devam etmem gerekiyordu.

Hareket ediyordum. Buradan uzaklaşmalı ve güvenli bir yer bulmalıydım ki şimdi ne yapmam gerektiğini anlayabileyim.

Dalgaların sesi bana ulaştı ve önümdeki ışık aydınlandı
Beyaz kumlu bir plaja adım atmadan önce okyanusu görünce rahat bir nefes aldım. Lanet olsun, bazen annemden daha çok özlüyordum. Demek istediğim, annem zar zor hatırladığım tam bir kaltaktı, bu yüzden regl olmadığım zamanlarda regl dönemimi ondan daha çok özlüyordum, ama yine de okyanusun kalbimde başka hiçbir şeye benzemeyen özel bir yeri vardı. En son ne zaman yüzdüğümü bile hatırlayamıyordum.
yalnız sörf.

Okyanus esintisinden derin bir nefes aldım ve dün gece olanları düşünmeye çalışırken uzun bir süre ufka baktım. Ama aklıma gelen tek şey, o çok önemli şeydi. Ben yürüyen ölü bir kızdım. Ve Shawn bunu asla öğrenemezdi, tabii ben bu kaderin gerçekleştiğini görecektim kadar yaşamak istemiyorsam. Tabii o bana ulaşmadan önce ben ona ulaşmayı başarabilirsem.

Kendimi kaptırıp intikam gibi çılgınca şeyler düşünmeye başlamadan önce başımı salladım. Zaten şu anda gangster pisliklerini vuracak durumda değildim. Ve Ölü Köpekler'in liderine yaklaşmak çok zor bir hedef olurdu. Her şeyden önce suya, yiyeceğe, giysiye ve paraya ihtiyacım vardı.

Parmaklarımı arka cebime daldırdım, orada bir yirmilik sakladığımı biliyordum ve kısa bir an için gözlerimi kapattım, yüzümde bir gülümseme belirdi

Bıraktığım yerde bulduğum dudaklar. Bu da bir şeydi. Kuşkusuz, çok fazla değil. Ama bir başlangıçtı.

Normal bir kız şu anda korkardı, ama her an Harlequin çocukları bana ihanet ettiğinden beri, dikenleri büyüyen bir gül gibi sertleşiyordum. Olayları nasıl karşılayacağımı biliyordum, kendiminkileri bile.

Ölüm. Ya şanslı bir kaltaktım ya da Azrail bu gece meşguldü ve çok geçmeden alacaklı olduğu şeyi almaya gelecekti. Ben ilkinе güveniyordum.

Gözlerimi tekrar açtığımda önce sağıma, sonra soluma döndüm ve ufuk boyunca bana nerede olduğumu söyleyebilecek herhangi bir işaret aradım.

"Orospu çocuğu!" Kumda kavga etmekte olan birkaç martıyı ürkütecek kadar yüksek sesle bağırdım... bir dakika, aslında sevişiyorlardı ve bu kesintiden dolayı oldukça utanmış görünüyorlardı, ama konu bu değildi.

Mesele şu ki, yükselen güneşin ilk ışıklarıyla aydınlanan çok uzaklardaki masmavi denizin ve uzun beyaz kumların ötesinde şunları görebiliyordum lanet olası bir iskele ve onun en ucuna park edilmiş lanet olası bir dönme dolap gördüm. Sıradan bir iskele ve dönme dolap da değil, oh hayır - orası benim ve eski çocuklarımin Günahkârların Oyun Alanı dediğimiz yerdі. Eskiden

bir zamanlar tüm dünyada en sevdiğim yerdі. Ama şimdi buraya geri dönme düşüncesi, Shawn'ın beni boğarak öldürmek için daha iyi bir iş çıkarmış olmasını dilememe neden oldu. İçim daraldı ve boğazımda bir korku yumağı oluştu.

Burası bir zamanlar benim evimdi. Bildiğim tek ev. Yanımda Harlequin çocuklarıyla sokaklarda koştuğum ve dünyanın sonsuz mavi gökyüzü ve binlerce olasılıkla dolu görüldüğü yer. *Ve bakın bu ne kadar çabuk boka sardı...*

Siktiğimin Shawn'ı beni buraya, hala sıcak olan cesedimi sığ bir mezara, bu dünyada en nefret ettiğim yere gömmek için getirmişti.

Bana elini sürdüğü için onu öldürmek istemediysem bile şimdi kesinlikle istiyordum. Zihnimin en ön köşesine güzel, büyük bir post-it notu yapıştırıracaktım, elimde bir hayat hedefleri yapılacaklar listesi vardı ve

en tepesinde *Shawn Mackenzie*'yi öldürmek yazardı. Ölü Köpekler'in şu anki lideri olmasaydı yardımı olurdu.

Eyaletteki en büyük çeteydi ama umurumda değildi. Ölümünü benimkiyle satın almıştı, sahip olduğum her şeye mal olsa bile bunu görecektim.

Ne yazık ki şu anda, bu toplam
Hiçbir şey. Şey... yirmi dolar ve boynumdaki deri kolyede sakladığım anahtar.

Nefesimi içime çektim ve hızla gömleğimi kavradım.
Anahtarın her zaman asılı olduğu göğüs dekoltesi ve onu orada bulduğumda içimi bir rahatlama kapladı. Aslında şaşırmamıştım. Shawn ona hep benim duygusal eşyam derdi, bu yüzden tabii ki almamıştı. Ama bunun nedeni, ona ölmüş büyükannemin içki dolabının anahtarı olduğunu söylemiş olmamdı.

Ölümünden beri onu kalbime yakın tutmaya çalışıyorum. Bir dizi saçmalık bana hiç bu kadar iyi hizmet etmemişti. Çünkü bu anahtar, içki dolu bir dolaptan çok daha değerli bir şeyi açıyordu. Hayali büyükannemin bile pahalı zevkler.

Bakışlarım tekrar uzaktaki dönme dolaba kaydı ve dudaklarımı yalayarak üzerlerini kaplayan nemli toprağın tadını aldım.

Eskiden hayatımın mükemmel olabileceğini düşünürdüm. Harlequin çocukları ve ben. Büyük, mutlu, alışılmadık, marjinal olarak berbat bir aile.

Maverick bir keresinde dördünün de bana aşık olduğunu söylemişti. Bir gün aralarında seçim yapmak zorunda kalacağımı ve bunun her şeyin sonu olacağını söyledi. İçlerinden birini seçip diğerlerini reddetmemle mutluluğumuz paramparça oldu.

Sonumun bundan çok daha çabuk geleceğini bilmiyordum. Oğullarımın bana verdiği tek öpücük, Yahuda'nın sevmesi gereken adama sunduğu öpücüğün aynısıydı.

En azından on altı yaşında kalbin kırıldığında bu dersi iyi öğreniyorsun. Beni sevdiğini iddia eden birinin sözlerine asla güvenmezdim. Asla kendimden başka bir şeye inanmam.

Kalbimi söküp beni kanlar içinde ve yalnız bıraktıklarında, kendine saygısı olan her kaçak veledin en iyi yaptığı şeyi yaptım ve kaçtım. Ama belki de kaçmayı bırakmamın zamanı gelmişti. On yıl kin beslemek için uzun bir süreydi ve onların karanlık, kirli küçük sırlarının anahtarı hâlâ bende idi. Belki de kilit altında tuttuğumuz şeyi sahiplenmemin zamanı gelmişti...

Parmaklarım anahtarı sıkıca kavradı ve kumsaldan aşağıya, suya doğru yürüdüm. Herhangi bir karar vermeden önce üzerimdeki mezar kirini temizlemem gerekiyordu. Çünkü eğer Harlequin oğlanlarını tekrar hayatıma almayı seçersem, o zaman en iyi oyunumu oynamam gerektiğini biliyordum. Onların saçmalıklarına kanmayacak, tatlı konuşmalarını dinlemeyecek ve artık kalp kırıklığından bahsetmeyecektim - kendime bile. On yıl önce o gece beni ne kadar incittiklerini asla bilemezlerdi. Kalbimin hala ne kadar paramparça olduğunu ve onları düşündüğümde bu acının beni hala ne kadar keskin bir şekilde bulduğunu. Ve yıllar geçtikçe bu acı bir nebze bile azalmadı. Bu yüzden onlara bunun bedelini ödememin zamanı gelmiş olabilir.

Kıyıya vuran dalgalara doğru kumda yürüdüm, bir kaya bulup yirmimi altına sıkıştırmak için durakladım ve hemen suya girdim.

Zaten üşümüş olan tenime karşı soğuktu ama yine de bir şeyler hissedebildiğim için rahatlamaya çalıştım.

Ölü kızların titrememesi gerekirdi. Aslında ölü kızların pek bir şey yapmaması gerekiyordu. Ve bu artık üzerimde hiçbir beklenti olmadığı anlamına geldiğine göre, sahip olduğum son takıntıyı da bir kenara bırakacaktım.

Su, dalgaların altına dalmam için yeterince derin olana kadar yürüdüm ve nefesimi tutmanın bana verdiği panik anıyla savaştım. Bu beni yıkmayacaktı. Aslında, kararlıydım. Bu benim yeniden doğuşum olacaktı. Son on yıldır suda yüzüyor, gücün kıyısında yaşıyor ve her gün hayatta kalmaya çalışıyordum. Başımı eğdim, kendi işime baktım ve kendimi toparladım. Ama Shawn beni kendine yaklaştıırken, ben de aklımı

Benim hakkımda. Kendimi ona kaptırarak ne yaptığının farkındaydım ve gözlerim her an için sonuna kadar açıktı. Dün gece duymamam gereken bir şeyi ilk kez duymuyor ya da görmüyordum. Sadece beni ilk kez yakalamıştı. Ve sonuncusuydu. Ya da o öyle sanıyordu.

Kendimden emin kulaçlarla ve sadece okyanusun bana bahşettiği bir coşku hissiyle kıyıdan uzaklaştım. Sadece Tuzlu suda o kadar saf bir şey vardı ki sanki günahlarımı temizliyormuş gibi hissediyordum, ama doğrusunu söylemek gerekirse günahlarımı bedenimden temizlemek için çok daha sert fırçalamam gerekirdi.

Dalgaların altından geçmeyeli yıllar olmuş olabilir ama bedenim hatırlıyordu ve yüzdükçe ruhuma bir hafiflik doldu, iki elimle bir can simidi gibi tutundum. İhtiyacım olan şey buydu. Sadece ben ve su. Başka hiçbir şey ve hiç kimse. Çünkü insanlar istemediğim sorunlardı. Etrafım insanlarla çevrili olsa da uzun zamandır yalnızdım. Ama onlar kendi cehennem rotalarını çizen yabancılardı. Feribotumda yolcuya ihtiyacım yoktu. Ölü ağırlık seni aşağı çekerdi zaten.

Yüzeye çıktım ve ağrıyan ciğerlerimi rahatlatmak için derin bir nefes aldım. Güneş şimdi daha da yükseliyor, uçlarını yaldızlıyordu. Sırt üstü yuvarlanıp solgun gökyüzüne bakarak süzülürken dalgalar.

Sunset Cove'a geri dönmenin bedelinin yüksek olacağını biliyordum. Muhtemelen, ölümümü saymazsak, herhangi bir şey için ödediğim en yüksek bedeldi. Eğer bunu yaparsam, bir zamanlar olduğum kızın tüm izleri kaybolacaktı. Ama belki de zaten öyleydiler. Ben sadece bu fikre tutunuyordum çünkü bu her şeyi

Yaşadığım boktan şeyler tolere edilebilirdi. Ama bu hayattan çıkmak istiyorsam. Yıllardır hayalini kurduğum gibi tamamen kurtulmak istiyorsam, o zaman geri dönmeliydim. Alacağımı alıp gözlerimi ufka dikmeli ve hayatımı kurtarmak için koşmalıydım. İçinde çürüyüp gittiğim bu acınası varoluş bahanesine değil.

Yıllardır, ama gecenin en karanlık köşelerinde hep dilediğim hayat için. Sahip olabileceğime hiç inanmadığım bir hayat. Ama ya şimdi ya da asla. Yürüyen ölü bir kızdım ve kendi kaderime kendim karar vermeliydim.

Döndüm ve kıyıya doğru yüzdüm, tekrar dalgaların altına daldım ve su yavaşça etrafımdaki gökyüzünün mavisıyla aydınlanırken ve sonunda evimdeymişim gibi hissederken bir baloncuk akışı içinde iç çektim.

Ayaklarım tekrar dibe ulaştığında durdum ve saçlarımı, yüzümü, vücudumu ovmaya başladım. Mezar kirini etimden temizlemem gerekiyordu ve yaralarımın acısından kaçmayı reddettim.

Kesikler tuzlu suda yanıyordu ama en azından onları temizliyordu. Onları temizlemesine, Shawn'ın yapmaya çalıştığı şeyin, ellerinin etimdeki hissinin, boğazımdaki sıkı kavrayışının tüm kanıtlarını temizlemesine ihtiyacım vardı.

İçimdeki yaşamı sıkıp çıkarırken gözlerindeki o bakışı hatırladıkça kalbim hızla çarpıyordu. O soğuk, duygusuz kabulleniş ve biraz da heyecan. Benden önce de insanları öldürdüğünü biliyordum.

Beni sevebileceğini düşünmüştüm ama neredeyse iki yıldır onun sevgilisiydim ve onun için bir anlam ifade ettiğimi düşünmüştüm. Ama öyle olmadığını tahmin ediyorum.

Bunca yıl sonra bile hâlâ herkesin bir kenara atmayı sevdiği bir kızdım.

Sudan çıktım, sol kolumdaki dövmelemin ıslak bir şekilde parıldayan koluna baktım, desenler onları gizleyen mezar toprağı olmadan netti, okyanus yaratıkları ve şiddet içeren şeylerin bir karışımı muhtemelen benden başka kimseye bir anlam ifade etmiyordu. Ama o resimler benim mürekkepten ruhumdu. Çiçeklerle bezenmiş boyalı kafataslarından pazumu çevreleyen vatozlara, sırtımdaki bir çift melek kanadına ve diğer yaratıklara ve

Bedenimi işaretleyen görüntülerin her biri benim için bariz olanın çok ötesinde bir anlam ifade ediyordu.

Uzun saçlarımdaki suyu sıktım, bunu yapmak için başımı eğdiğimde boynumdaki acıya ve harap olmuş kıyafetlerime baktım. Bedenimdeki kiri yıkayabilmiş olabilirdim, ama su sadece Gömleğimdeki ve kotumdaki lekeler daha çok göze çarpıyor.

Yirmiliğimi kayanın altından çıkardım ve kendimi bakmaya zorladım. tekrar uzaktaki iskeleye doğru. Eğer bunu gerçekten yapacaksam, kafamı oyuna vermem gerekiyordu. Bunun benden alacağı her şeye hazırlıklı olmalıydım.

Hayatta başıma gelenlerden yakınma isteğimden kurtuldum ve yürümeye başladım. Büyük kızlar ağlamaz falan. Ya da belki kırık kızlar hissetmiyordu.

Ve ölü kızlar acıtmazdı.

Uzakta, iskelenin ve büyüdüğüm kasabanın genel yönünde, sahilde sıralanan birkaç lüks apartman dairesi gördüm, bu yüzden harap spor ayakkabılarımı tekmeleyip çıkardım, bağcıklarını birbirine bağladım ve yürümeye başlarken omzuma astım.

Hemen hemen her şeye umutsuzca ihtiyacım vardı, bu yüzden arzularımın en azından birkaçını orada hafifletebileceğimden oldukça emindim. Geri kalanını ise ilerledikçe bulacaktım. Zaten hayatım boyunca bu şekilde yaşamıştım, neden bir ömürlük alışkanlığımı değiştireyim ki?

Ben yürürken güneş gökyüzünde yükseliyor, ufuk çizgisini aşıyor ve bulutları, eskiden burayı ne kadar çok sevdiğimi hatırlatan turuncu çizgilerle dolduruyordu. Burada bir güzellik vardı, özellikle de suyun karayla buluştuğu ve sessizliği bozacak hiçbir insanın olmadığı kasabanın sınırının ötesinde.

İlk eve vardığımda boğazım o kadar acımişti ki her nefes alışımda acı çekiyordum. Mülkü çevreleyen çitin hemen dışında, ev sahiplerinin plaja erişimini sağlayan bir kapının yanında, küçük bir ahşap bölmenin içine yerleştirilmiş açık hava duşunu gördüğümde rahatlayarak inledim.

Ayakkabılarımı bırakıp öne atıldım, soğuk suyu akıttım ve ağzımı açıp kana kana içebilmek için başımı suyun altına soktum. Her lokma boğazımdaki yanmaya bir merhem gibi geldi ve açgözlülükle yutkunarak karnımı, içinde başlayan gurultuyu bastıracak kadar doldurmaya çalıştım. Bir süre daha yemek yemek gibi bir seçenek yoktu. Bedenimin boşluğunu bu kadar güçlü bir şekilde protesto etmesinin gerçekten bir anlamı yoktu.

Sonunda sudan tatmin olduğumda, eve bakmak için geri döndüm, ıslak saçlarımı gözlerimden uzaklaştırdım ve evde kimsenin olup olmadığını ölçmeye çalıştım. Bu evler çoğunlukla tatil yerleriydi ve Şubat ayına yeni girdiğimize göre, çoğunun boş olma ihtimali yüksekti. Ama bu insanların kurduğu süslü alarmlarla, bu aslında benim bakış açımdan kötü bir şeydi.

Bana en yakın ev kilitli görünüyordu, bu yüzden ıslak ve harap kıyafetlerimle, her yerime yapışan kumlarla, sahilin aşağısındaki bir sonraki eve doğru yürürken ilerledim.

Gökler bugün bana gülümsüyor olmalıydı çünkü bir mezardan kıcıımı sürüyerek çıkmama izin vermenin yanı sıra, çamaşırlarını gece boyunca dışarıda bırakan tembel bir kaltağın lütfunu da bana hediye etmişlerdi.

Çitle çevrili bahçeye doğru koşarken özlemle inledim, çitin üzerinden atlayıp deniz melteminde ileri geri sallanan kuru çamaşırlara yaklaşımadan önce bu tarafa bakan biri var mı diye kontrol etmek için ait olduğu eve baktım.

Erkek çorabı, boxer, çarşaf - bingo! Kan kırmızısı bir bikini, kıyıya vuran dalgalar eşliğinde *kıçını içime sok* diye fısıldayan sevimli bir kot şortun hemen yanında asılı duruyordu. Ve ben kimdim ki kıcıımı bu kadar çok isteyen bir şeyi reddedecektim?

Ayakkabılarımı çıkardım, yırtık kot pantolonumu, külotumu, üstümü ve sütyenimi çıkardım ve doğum günü kıyafetimle orada durup yunuslara uzun uzun baktım.

Eğer okyanustan zıplayarak çıkmak isterlerse kıcıma bakabilirlerdi. Ne yazık ki havlu yoktu, bu yüzden yatak çarşafıyla idare ettim, onu kıcımın yanakları arasındaki kumu silmek için kullandığım için sessizce özür diledim, ama bir kızın yapması gerekeni yapması gerekiyordu. Ve eminim ki ev sahibi nasıl bir gün geçirdiğimi bilseydi, beni serbest bırakırdı.

Tasarım bikiniyi - *merhaba bebeğim* - giydim ve şortu çekmeden önce kızları sabitlemek için bağları hızla ayarladım. Biraz darlardı. Tamam, muhtemelen içlerinden daha fazla yanak sarkıyordu ama dilenciler seçici olamaz ve en azından ıslak değillerdi. Harap kotumun cebinden yirmiliğimi çıkardım ve kendini beğenmiş bir sırıtışla bikini üstümün içine soktum. Son olarak, çamaşır ipinden süslü, beyaz dantelli bir kimono hırka aldım ve kıyafet değişikliği için üzerime geçirdim. Görünüm benim için biraz bohemdi, ama ben buna bir kazanç diyordum.

Islak giysilerimi alıp bahçeden çıktım, çitin üzerinden atlayıp evin yanından koşarak evin arkasındaki küçük sokağa ulaştım.

Sahil evini arkamda bırakana kadar hızımı korudum, sonra harap olmuş kıyafetlerimi sokağın ilerisindeki komşunun çöpüne attım, spor ayakkabılarımı tuttum ve yenilerini bulamazsam diye tekrar omzuma astım.

Yaklaşık bir mil daha yürüdükten sonra bir evin önüne geldim, arabası ön tarafa park edilmişti ve çocuğu verandadan ona bağırıp çağırırken zor durumda görünen bir adam bagaja bir şeyler atıyordu.

Küçük velet dokuz yaşlarında görünüyordu ve kaykayını tekmeleyerek sokağa fırlatıyor ve yüzünde huysuz bir ifadeyle kaykayın kendisine doğru yuvarlanmasına izin veriyordu.

"Çikolata istemiyorum, vanilya istiyorum!" diye bağırdı, yüzü kıpkırmızıydı, bir yere yetişmek için acelesi varmış gibi görünen babasına ters ters bakıyordu.

"Sana söyledim Benny, vanilyam yok," dedi baba. "Dönüş yolunda krep yemek için durmaya ne dersin? Odanızdan çantalarınızı almama yardım eder misiniz?"

"Senden nefret ediyorum!" diye bağırdı çocuk ve baba bana gerçekten bakmadan özür dileyen bir bakış fırlattı. velet küplere binerken başını salladı.

Tam ona yaklaşmışım ki, üzerinde kahverengi bir yama olan küçük beyaz bir köpek

Çalılıkların arasından bir göz fırladı, sanki yiyecek bir şeyler bulabileceğini düşünmüş gibi çocuğa yaklaşırken kuyruğunu umutla sallıyordu. Tasma yoktu ve başıboş olduğunu anlamama yetecek kadar kemikliydı. İşte Burada onlardan bolca vardı; hava her zaman yeterince güzeldi ve yazın turistler onları besliyordu, böylece iyice şişmanlıyorlardı. Şehrin benim büyüdüğüm kısmında pek fazla bulunmazdı çünkü insanlar kendilerini zar zor besleyebiliyorlardı, bu yüzden itlere bir şey dağıtmayacaklardı.

Çocuk umut dolu yavruyu fark etti ve kaykayını yerden kaptığı gibi başının üzerine kaldırarak ona doğru hamle yaptı. "Defol buradan seni melez!"

Tahtayı küçük yavruya doğru savurdu, o da korku dolu bir çığlık atarak sıçradı ve ben de ileri atılarak tahtanın diğer ucunu yakaladım ve ona hırladım.

"Neden kendi boyunda birini seçmiyorsun, seni küçük pislik?" Tahtaya tutunarak ve sanki hayatında hiç kimse ona hak sahibi küçük bir pislik olduğunu söylememiş gibi bana bakarken ona dik dik bakarak talep ettim.

Kaykayı elinden çekip aldım ve ona sıırıttım. "Bunu alıyorum çünkü sen boktan bir insansın," diye açıkladım. "Ve eğer ağlarsan

Babana bunu anlatacağım, sen yatağında uyuyana kadar bekleyeceğim ve sonra gelip seni gecenin karanlığında sürükleyerek denize atacağım."

"Ne?" diye ciyakladı ve bir çocuğu tehdit eden yetişkin bir kadın olduğunu fark ettim. En iyi zamanım değildi ama o bir pislikti ve bir ders alması gerekiyordu.

"Şapkanı da istiyorum," diye karar verdim, başındaki beyzbol şapkasına baktım, hemen uzattı.

Daha yakından incelediğimde bunun bir Kırmızı Power Ranger şapkası olduğunu fark ettim ki bu berbat bir şeydi çünkü herkes Yeşil Ranger'ın en iyisi olduğunu biliyordu, sadece onun değeri bilinmiyordu. Her iki durumda da şapka benimdi ve çocuk iyi bir hayat dersi almıştı. "Köpeklere iyi davranırsan geri gelmek zorunda kalmam. Ve git babana çantaları taşımasında yardım et seni küçük pislik."

Gözyaşlarını tutamayacak kadar sersemlemiş bir halde koşarak uzaklaştı ve ben de yeni tahtama bakarak sııttım.

Bir dakika, bu sıradan bir kaykay değildi, lanet olası bir Element Board'du, *sweeeet*. Bu çocuk gerçekten şımarık bir veletti ve günüm çok daha iyi geçti.

Kaykayı yola bıraktım ve üzerine atladım, biraz hızlanmak için bir süre asfaltı tekmeledikten sonra kasabaya doğru sürerken tepenin beni almasına izin verdim.

On yıl sonra ilk kez Sunset Cove'a geri döndüğümde beni neyin beklediğine çok fazla odaklanmamaya çalışırken, beni takip eden aceleci patilerin sesini fark ettim ve sokakta beni kovalayan iti bulmak için arkama baktım.

"Bu açık bir davet değildi," diye seslendim ve o da mutlu bir şekilde havlayarak karşılık verdi.

Dudaklarımı büzdüm ama sanırım ikimiz de oldukça boktan bir gün geçiriyorduk, bu yüzden yaygara koparmayı gerçekten haklı çıkaramazdım. Sıkılacağından hiç şüphem yoktu.

Zaten yakında beni kovalayacaklar.

Yolda beni takip eden bir arabanın sesinin kulaklarıma ulaşması uzun sürmedi ve geriye dönüp baktığımda gümüş Audi'nin uzakta yol boyunca ilerlediğini gördüm. Babamın beni takdir etmeyeceğini varsaymak zorundaydım.

Bu yüzden hemen sahile doğru uzanan bir yan yola saptım, orada rüzgârda sallanan bir sörf ve çim plaj kulübesinin tabelası vardı.

Küçük bar açıldı ve midem tekrar guruldamaya başlayınca isteklerine boyun eğip onu doyurmaya karar verdim.

Bara doğru ilerleyip cilalı kırmızı tezgâhtan bir menü alırken, çocukluğumdan kalma bu beceriyi korumayı başardığım gerçeğinden memnun bir şekilde, üzerinden atlarken tahtayı yukarı doğru çevirdim.

Güneşin altında bir bar taburesine kışımı dayadım ve guruldayan midemi susturabilecek menüdeki en ucuz şeyi hızlıca seçtim. Bir kase patates kızartması iki dolardı ama beş elli dolar veririm bunu sebzeli burgerle yükseltebilirdim.

"Siparişinizi alabilir miyim, tatlım?" diye sordu neşeli bir ses ve başımı kaldırdığımda bana gülümseyen bir kadınla karşılaştım. "Vay anasını, ne oldu sana?" diye bağırdı ve irkildim, böyle bir tepki vermesi için neye benziyor olmam gerektiğini merak ettim.

"Erkek arkadaşım yüzüme yumruk attı, beni boğdu ve buradan birkaç mil ötede sığ bir mezara attı," dedim mülayim bir şekilde, menüyü masaya bırakıp hamburgerimi işaret ederek. "Bunu alayım lütfen."

Kadın bana biraz daha baktı, sonra siparişimi karalarken başını sallamaya başladı. "İçecek?"

Milkshake'lere özlemle baktım, sonra başımı sallayarak homurdandım. Ne de olsa lanet bir bütçem vardı. "Musluk suyu yeter."

Sunucu geri çekildi ve mutfak dedikodularının son konusu olmak üzere olduğumdan hiç şüphem yoktu ama artık bu konuda yapabileceğim pek bir şey yoktu.

O gözden kaybolunca, gümüş peçeteliği gizlice kaldırdım ve ayna olarak kullanmaya çalıştım. Yüzümün sol tarafındaki morluğu seçebiliyordum, bu da hassasiyetimi açıklıyordu ve boğazımda da parmak izleri varmış gibi görünüyordu.

Siktir et Shawn'ı. Umarım lanet bir timsah tarafından yenmiştir. Ya da bir ayı. Ya da gerçekten aç bir sıçan.

Kadın yemeğimle geri döndü, patates kızartması sepeti çıldırma noktasına kadar taşmıştı ve burgerimin yanında fazladan bir yığın salata vardı. Karışıma çikolatalı bir shake ekledi, kolumu okşadı ve pipeti içine daldırırken bana göz kırptı.

Lanet olsun, sadece bok gibi görünerek bedava shake alabileceğimi bilseydim, makyajımı yıllar önce bıraktırdım.

Kendi şakam kafamda dümdüz olunca iç çektim ve garip bir şekilde o lanet milkshake için ağlamak istedim. İnsanlar bana iyi davranmıyordu. Kendime acıyarak saçma sapan bir şekilde de söylemedim bunu. Sadece yaşadığım dünyada böyle değildi. Kimse hiçbir şeyi karşılıksız yapmazdı; her şey satılıktı ve sadakat hiç rastlamadığım nadir bir şeydi. Böyle hissetmediğim tek zaman, Harlequin oğlanlarının gerçekten benim olduğunu düşünmem için kandırıldığım zamandı. Bir süre için güzel bir yalandı. Ama ardından gelen kalp acısı o kadar canımı yakmıştı ki, o duyguyu hiç tatmamış olmayı dilemişim.

Shake'imi aldım ve pipetini emdim, sütlü dondurmanın tatlı tadı boğazımı yatıştırırken göğsüm beni tanımayan bir garsona karşı minnettarlıkla gerildi.

Bir hıçkırık göğsümü titretti ve masanın kenarını o kadar sert kavradım ki, bir topun içine kıvrılma ve lanet olası gözlerimi haykırma dürtüsüne karşı savaşıırken parmaklarımı acıttı. Neredeyse ölüyordum. Ve hayatım bir hiç olmuştu. Beni özleyecek kimse yoktu. Kimse umursamayacaktı. Sadece Shawn'ın bir gün çekip giden kızı olarak hatırlanacaktım. Eğer öyleyse. Kahretsin, dünyada bıraktığım izlerin toplamı gerçekten bu muydu?

Bir avuç patates kızartması alıp ağzıma atmadan önce bir nefes daha çektim ve midemdeki boşluk hissine odaklandım. Tuzlu ve yağlıydılar ve orgazmiktiler; hemen mayonezi kaptım ve tabağımın kenarına kocaman bir topak fışkırttıktan sonra içine daha fazla kızartma batırdım.

Küçük bir pati çıplak ayağıma dokundu ve aşağıya baktığımda iti orada buldum, o büyük köpek yavrusu gözleriyle bana göz kırpmıyor, birkaç patates kızartmasını da ona doğru atmam için beni kandırıyordu.

Göğsümdeki umutsuzluk hissi yavaşça kaybolurken hamburgerimi iki elimle kavradım ve olabildiğince hızlı bir şekilde parçaladım, ağrıyan karnımı doldururken zevkle inledim, yanaklarımı sosla kapladığımı umursamadım. Zaten çürükler için de iyi bir gelişme sayılırdı.

Burası cennet gibiydi. Bunu asla unutmayacaktım. Sırtımda güneş ve ellerimde çikolatanın tatlı tadıyla bir hamburger milkshake dudaklarımı kaplıyor.

İt, hayatımda kimseye isteyerek vermediğim kadar çok yemek yedi ve sonunda arkama yaslanıp milkshake'imın tortusunu höpürdeterek içtiğimde, gerçekten patlayacakmış gibi hissettim. Ve bu gerçekten çok iyi hissettirdi.

Garson kız tekrar yaklaşırken, "Vardiyam yeni bitti, kasabaya dönmek için bir araç ister misin?" dedi. "Ben Candy, bu arada."

Elini uzattı ve ben de ihtiyatla sıktım. İnsanlar bu kadar iyi değildi. Bu normal değildi. En azından benim tanıdığım insanlar.

Başımı sallayarak, "Benim sörf tahtam var," dedim ama yirmiliğimi alıp hesabı öderken sadece gözlerini devirdi.

"Arabaya biniyorsun tatlım, tartışmaya gerek yok." On beşini itti Dolarları bana geri verdi, elli senti bırakmama izin verdi ve ben de beş senti ona doğru itmeye çalıştım ama o sadece başını salladı. "Köpeğini al da gidelim," diye seslendi, dönüp barın yan tarafına doğru ilerledi ve bana hiç onu takip etmekten başka seçeneğim yoktu.

"O benim köpeğim değil," diye arkasından seslendim ama beni dinlemiyordu ve it de aynı fikirde değilmiş gibi beni takip etti.

Arka tarafa birkaç araba yanaşıyordu ve arabaya tırmandığımda gösterge panelindeki saat bana saatin henüz on bir olduğunu söyledi.

"Vardiyan gerçekten bitti mi?" Şüpheyile sordum ve o da bana sıırttı.

"Bakın, kartlar masada, ben de bir zamanlar sizin durumunuzdaydım.

Bir erkek arkadaşım vardı.

İçkiyi fazla kaçırdığında beni döverdi. Koştuğunu hissediyorum. Bırak da koşmana yardım edeyim. Sadece bir milkshake ve arabada yolculuk. Rahibe Teresa değilim. Brian bensiz de idare edebilir. Geri dön," dedi Candy, gerçekçi bir ifadeyle.

İtiraz etmek için ağzımı açtım ve sonra kaykayımı arka koltuğa fırlatıp arabanın kapısını arkamdan kapatmak için hareket etmeden önce teklifine neden hayır dediğimi merak ettim. Ben bunu başaramadan, it ayak boşluğuna atladı ve ıslak spor ayakkabılarımın yanına kıvrıldı, bana artık onunla sıkışıp kaldığımı söyleyen bir bakış attı.

Muhtemelen hayır demeliydim. Bırakın bir iti, henüz kendime bakacak durumda bile değildim ama sanırım ona patates kızartması vermişim ve o da

Biraz şirin. Olabilecek en kötü şey, daha kolay bir hedef bulmasıydı.

ve beni ekti. Ve hayatımda bu konuda profesyonel olacak kadar çok kez terk edilmişim.

Candy arabayı park yerinden çıkardı ve ılık hava camdan içeri girip kuruyan çikolata kahvesi saçlarımı rüzgârda dalgalanan gevşek bukleler halinde dalgalandırırken gözlerimi kapattım.

Kasabaya gitmek sadece on beş dakika sürdü ve Candy beni Sunset Plajı'nın kuzey ucunda bıraktı, orada insanlar sörf yapmaya başlamıştı bile, onları izlerken içimde eski hayatıma dair bir sızı uyandı.

Büyürken burada sayamayacağım kadar çok saatimi sahilde geçirmiş, dalgaları yakalamış, sorun çıkarmış ve boş hissetmem gereken bir hayatın içine doğmuş olmama rağmen hayatı dolu dolu yaşamışım.

Arabanın arkasından kaykayımı alırken Candy'ye teşekkür ettim, köpek de arabadan atladı ve Sunset Cove'un bir zamanlar tanıdık olan sokaklarında ilerlerken beni takip etti.

Kimsenin beni fark edip etmediğini merak ederken tüylerim diken diken oldu. Bu kasabayı Harlequinler yönetiyordu ve patronları buraya bir daha adım atarsam başıma ölüm tehdidi koymuştu.

Ama gideli uzun zaman olmuştu, çok farklı görünüyordum ve Luther'in dönmemi beklemek için bir nedeni yoktu, bu yüzden şimdilik güvende olduğumdan oldukça emindim. Sadece buradayken dikkat çekmemem gerekiyordu, yapmam gerekeni yaparken dikkatini çekmediğimden emin olmalıydım, sonra da beni burnunun dibindeki kasabasına girerken yakalamadan önce kaçmalıydım.

Sanırım bir sonraki sorunum bu gece uyuyacak bir yer bulmak olacaktı. Burada biraz zaman geçirmem, eski uğrak yerlerimi kontrol etmem ve çocuklarımın şimdi nerede olduklarını bulmam gerekiyordu.

Hayır, *benim* oğlanlar değil. Oğlanlar. Ya da artık erkek olduklarını tahmin ediyordum. Her iki durumda da, hala burada olacaklarından, aynı sokaklarda koşup oynayacaklarından emindim.

aynı tehlikeli oyunları oynuyorlardı. Muhtemelen çok daha kötülerini oynuyorlardı.

Şimdi oyun. Ama bunun bir önemi yoktu. Anahtarı göğsümde kavradım ve yürürken yüzümdeki morlukların en kötüsünü gizlemek için Power Ranger şapkamı aşağıya çektim. Sadece nerede olduklarını bulmam ve anahtarlarını ele geçirmem gerekiyordu,

Bana borçlu oldukları şeyi al, en tehlikeli sırlarını dünyaya açıkla ve sonsuza dek git. Çok basit.

Keşke.

Yaşlı kadınlar hem şık hem de çok seksi olabiliyorlardı. Ama şu anda karşısında oturduğum kadın her ikisi de olmak için çok çabalıyor ve ikisinde de başarısız oluyordu. Gülümsemem bunu, bakışları vücudumda her gezindiğinde parmaklarımı kuzguni saçlarımda gezdirmemden ve pazularımı esnetmemden daha fazla ele vermiyordu. Beni bu gece yatağında hayal ediyordu, elleri kendine aldığı küçük kirli hediye için kaşınıyordu. Burada güçlü olanın kendisi olduğunu düşünüyordu. Çok fazla zamanı, çok fazla parası ve genç erkeklere susamış eski bir iş kadını. Ben onun iğrenç fantezisine uyuyordum. Görünüşe göre Koreli-Amerikalı erkekler onu azdırıyordu. Ve şansına, ben satılıktım. Ama bilmediği şey, bu gece şanslı olanın ben olacağımı.

Okyanus manzaralı restorandaki diğer süslü kıçlı insanlar muhtemelen iki şeyden birini düşündüler. Yalan: Onun torunu olduğumu. Ya da gerçeği: güzel lil benimle bir gece geçirmek için parasını sıkıştıran bok gibi pahalı bir eskort olduğumu. Ama beş bin doların, zon yaptıktan sonra avucumun içinde yuvarlanmış gibi hissettireceği kadar tatlı, lastik gibi ve yaşlı kızı ciyaklattıktan sonra, ben

bu gece bundan biraz daha fazlasını isteyen açgözlü bir orospu çocuğuydu.

"Elbisem hakkında yorum yapmadın, Egbert, onu sadece *senin* için aldım," diye mırıldandı, elini boynundan aşağı indirdi, parmakları boğazındaki sulu elmas kolyeyi sıyırıp güneşin kavurduğu göğüs dekoltesine doğru süzüldü. Yan not: Egbert benim adım değildi. Besbelli. Bulabildiğim en saçma eskort isimlerini bulmayı severdim. Egbert Dickinson gibi. Ya da Roger McWickly. Ve benim kişisel favorim Sandy Balls.

Sırıttım, bakışlarım mavi elbisesine odaklanmadan önce boğazının etrafındaki elmaslarda biraz fazla oyalandı. Hayır, yeşildi. Benim hatamdı. "Yenilebilir görünüyorsun, Casandra." *Kör bir serserinin yaptığı fazla pişmiş lazanya gibi.*

Pasifik'in kavurucu kasabası Sunset Cove'da yaşamamanın ilk kuralı; güneş kremi.

Bunu anlamak o kadar da zor değildi. Ancak şehrin üst mahallelerindeki emeklilerin çoğu, burada geçirdikleri bir ömürden sonra kızarmış tavuğa benziyordu. Hem de öyle ağız sulandıran cinsten değil. Gerçekten kızarmış fare olabileceğinden şüphelendiğiniz türden. Sert mi? Belki de öyleydi. Benim naçizane dürüst görüşüme göre zengin insanlar biraz azarlanmayı hak ediyorlardı. A.B.D.'nin en fakir yerlerinden birinden on mil uzakta yaşıyorlardı ve o elmaslar pek çok sorunu çözebilirdi. bir sürü insan için sorun. Özellikle de *benim sorunlarım*.

"Lanet olası kafalarınızı eğin ve cüzdanlarınızı çıkarın!" diye gürleyen bir ses havayı yardı ve kar maskeli bir adam silahını sallayarak restorana girerken insanlar çığlık atmaya başladı. Adrenalin damarlarımda dolaşmaya başladı.

Adam bize doğru ilerlerken Casandra feryat etti ve ben de oturduğum yerden sıçrayarak sandalyemin arkasını tuttum ve kahramanca bir bağırıyla ona doğru kaldırdım.

Silahı bir kenara fırlattı ve silah yere düştü.

Koyu yeşil gözleri kar maskesinin arkasında parlarken bana baktı. Bana doğru geldi.

başımın arkasından tuttu ve silahın namlusunu tam gözlerimin arasına yerleştirdi. Altında dizlerimin üzerine çöküp ellerimi teslimiyetle kaldırırken kalbim deli gibi çarpıyordu.

"Herkes çantaya parasını ve mücevherlerini doldursun yoksa güzel çocuğun beynini dağıtırım!" diye bağırarak keten çuvalı Casandra'ya fırlattı ve Casandra çığlık atarak tüm vücuduyla irkildi, böylece güneşten kavrulmuş göğüsleri neredeyse elbisesinin dışına fırlayacaktı. "Yap şunu!" diye kükredi silahlı adam ve Casandra titreyerek yüzüklerini çıkarıp çantaya attı, ardından çantasını da attı. Ardından kolye -*benim* kolyem- geldi ve adam çantayı kaptığı gibi yan masaya fırlattı. Garsonlar ve garson kızlar insanları buna uymaya çağırırken herkes doldurmak için acele etti. Çanta ağzına kadar dolduğunda, adam çantayı aldı ve beni boynumdan tutup kapıya doğru itti.

"Ben buradan çıkana ya da ateş etmeye başlayana kadar kimse kıpırdamasın," diye uyardı ve silahı omurgama saplayıp ellerim başımın arkasında kenetlenmiş halde beni çıkışa doğru yürütmeye başladığında kalbim göğsümde gümbürdedi.

Cam kapıdan içeri adımımızı atar atmaz, deniz, Hollywood yıldızları ve yeşil, yeşil para kokan ılık bir esinti etrafımı sardı. Silahlı adam beni sokağın karşısına, güvenlik kameralarının göremeyeceği bir ara sokağa doğru yürüttü ve ben de ellerimi başımın arkasından indirerek omzumun üzerinden orantısız bir sırtışla ona baktım.

"Selam kardeşim."

"Gidelim JJ," dedi Fox kararlı bir şekilde, silahını indirdi ve yan yana koşmaya başladık.

Bir sonraki sokaktan sola döndüğümüzde içimden çılgınca bir kahkaha yükseldi.

Farlar bizi bekleyen külüstür mavi Ford'a dikkatimizi çekmek için parladı. Ben kükreyip arkaya dalarken, Fox kapıyı arkasından çarparken ve Chase pedala basarken birbirimize çarparak ona doğru koştuk.

metale. Kaçışımızı gerçekleştirirken koltuklarımıza gömüldük ve gülmekten karnıma ağrılar girdi.

Fox kar maskesini yırttı ve sarkık, koyu sarı saçları gözlerinin önüne düştü. Saçlarını o güzel yüzünden ittim ve onu alnından öptüm, heyecanla göğsümü yumrukladım.

Fox saçlarımı karıştırdı ve sırtarak beni geri itti, ağır keten çuvalı kucağıma fırlattı ve aletimi ezdi.

"*Lanet* olsun," diye homurdandım ama çantanın ağırlığı kendimize ciddi bir ödül kazandırdığımız anlamına gelirken o kadar da kızamazdım.

"Aldın mı?" Chase sürücü koltuğundan seslendi, bir zafer sigarası yakarken duman kokusu arabayı dolduruyordu.

"Evet dostum. Hem de çok daha fazlası," dedim ve çantadan elmas kolyeyi çıkarıp boynuma dolayarak yerine takarken inledim.

"Çantaya geri dön, JJ," diye emretti Fox, her zamanki patron haliyle, ama ben sadece sahte saçlarımı omzumun üzerinden atıyormuş gibi yaptım.

"Dişlerinle çek şunu üzerimden, kötü çocuk," diye en iyi kadın sesimi takındım ve Chase önden bir kahkaha atarken o da homurdandı.

"Sert seviyorsun, ha?" Fox bana saldırdı, beni koltuğumda ters çevirerek güreşti ve yanlarıma birkaç yumruk attı, ben de karşılık verdim.

"O benim. O *benim hedefimdi*," diye takıldım.

"Kuralları biliyorsun," diye homurdandı Fox, orman yeşili gözleri bana dikilmişti.

"Evet, biliyorum." Sırtarak onu geri ittim. "Sadece oynuyorum, kardeşim."

Fox patron olduğu kadar paranın da adamıydı. Bu gece kazandığımız her şeyi tam ondalık noktasına kadar hesaplar ve yarısının üçümüz arasında eşit olarak paylaştırıldığından ve diğer yarısının da Harlequin imparatorluğuna gittiğinden emin olurdu. Kurallar bunlardı. Ve kurallarımız

kan ve kardeşlik. Üçümüzü hiçbir şey yıkamazdı çünkü kurallarımız demir gibiydi. Bu bizi Sunset Cove'daki en güçlü çetenin en güçlü adamlarından biri yapmıştı.

Yine de bu işten elde ettiğimiz geliri bir süre göremeyeceğiz. Bu malın karaborsada satılması gerekiyordu, ancak haberler hafızalardan silinene ve insanlar çalıntı mallarının peşine düşmeyi bırakana kadar değil. Sonra satılıp nakde çevrildiğinde, tüm güzel para işlerimiz aracılığıyla aklanacaktı. Ben bir kısmını striptiz kulübümden, Chase bir kısmını spor salonundan ve Fox da geri kalanını tüm küçük işletmeler arasında paylaştıracaktı. Sunset Cove'un her yerinde parmağımız vardı. Ve bunlardan tonlarca vardı.

Sokakta bir polis arabası hızla yanımızdan geçti, mavi ve kırmızı ışıklar arabanın içini bir kalp atışı kadar aydınlattı ve bir diğeri onu takip edince bir çığlık attım.

Bir işin verdiği mutluluk gibisi yoktu ve ön koltuklara doğru eğilip telefonumu taktım ve Donna Summer'dan Hot Stuff'ı açtım, melodiyi kulaklarımda çınlattım. Kalçalarımı yuvarladım, bu şarkıda neredeyse kulübümde yaptığım kadar iyi dans ettim, kasıklarımı sürücü koltuğuna doğru sürttüm.

Ben avazım çıktığı kadar şarkıya eşlik ederken Chase ağzının kenarındaki sigaranın etrafında gülüyordu. Fox'un yanındaki koltuğuma geri dönmeden önce yeniden uzamaya başlayan kıvrıkcık ela saçlarına bir öpücük kondurdum. Chase gibi o da şarkıya katılmadı ama ağzının kenarında beliren sırıtış onun da benimle aynı heyecanı yaşadığını gösteriyordu. Fox ikimizden daha gergin olma eğilimindeydi ama sanırım The Divide'ın bu tarafında en korkulan adam olduğunuzda ve bunu haklı çıkaracak kan izine sahip olduğunuzda, bu şaşırtıcı değildi. Kasabada gülümsediği hemen hemen tek insanlar bizdik ve eğer başka biri onun ilgisizlikten başka bir şeye yöneldiğini görürse, lanet olası ölü bir adam olma eğilimindeydi.

Chase izmaritini kıvılcımlar saçarak pencereden dışarı fırlatırken, "Hadi bu gece kafayı bulalım," diye önerdi.

"Havuz partisi?" Dans etmeye devam ederken sandalyemde zıplayarak, elimi tavana dayayarak ve kalçalarımı iterek umutla önerdim.

"Hayır," diye homurdandı Fox.

"Oh, hadi ama." Ona doğru döndüm, hayallerimi öldürürken kığım koltuğa çarptı. "Olmaması için bana iyi bir neden söyle."

"Sana iki tane vereceğim. Bir, çünkü Sunset Cove Polis Departmanı'nın tamamı bu gece kasabanın sonunu koklamak için bir neden arayacak ve iki, çünkü ben öyle söyledim." Bana öyle bir baktı ki, bu konuda ona meydan okumaya cüret ettim ama bunu yapmamam gerektiğini çok iyi biliyordum. Chase nadiren de olsa mesajı aldı.

"En fazla on kişi," diye pazarlık etti Chase, koltuğunda dönerek ona baktı ve gözlerini tamamen yoldan ayırdı, böylece güçlü yüz hatlarına ve parlak mavi gözlerine bakabildim.

"*Hayır* dedim," dedi Fox'un sesi, genellikle birinci derece cinayetten önce gelen o ölümcül hırıltıya dönüşerek.

"Tanrı aşkına." Chase geri dönerken direksiyonu yumrukladı ve ben de dudak büktüm.

"Eğer bu gece sikimi ıslatmazsam, eve gittiğimizde bol bol porno dinlemek zorunda kalacaksınız. Ben biraz dublajlı anime ve ardından muhteşem bir kremalı pasta istiyorum, var mısınız?" Ben teklif ettim.

"Neden bizi hep porno partilerine davet ediyorsun?" Chase tsked.

"Neden hep hayır diyorsunuz?" Ben karşılık verdim ve Fox alçak sesle Kıkırdaması, gülümsemesinden bile daha nadir görülen bir şeydi.

"Her zaman o eski kuşa geri dönebilir ve geldiğinde bizi yunus seslerini dinlemekten kurtarabilirsin. O zaman bize beş tane daha getirebilirsin.

Gs," diye şaka yaptı Chase ve ben güldüm.

"Ben sadece bir kez yunus sesi çıkardım," diye kendimi savundum. "Kızın hoşuna gitti. Aslında her türlü deniz canlısı ama muhtemelen deniz kaplumbağası taklidini yakalayamadınız. Bu arada sevişirken böyle ses çıkarıyorlar-" Başımı arkaya eğdim ve homurdanmaya başladım, ellerimi palet gibi çırparken aynı anda kalçalarımı da salladım.

Fox homurdandı ve Chase dikiz aynasından beni izlerken bir kahkaha attı. Araba direksiyonu kırdı ve Fox onu kol dayanaklarının arasından tekmeledi.

"Gözler lanet olası yolda."

Chase ona bir selam verdikten sonra gözlerini aynadaki bana çevirdi. "İşin kötüsü, bu saçmalığı uydurmadığını biliyorum," dedi derin kahkahaları arasında.

"Eğer bunun için bir fetiş varsa, ben bunu yaptım. Sadece söylüyorum," dedim ellerimi başımın arkasında birleştirip bacaklarımı iki yana açarak.

"Sen tam bir bok kafalısın, dostum. Neden sevdiğimi bilmiyorum ama seviyorum işte." Chase başını bana doğru salladı. "Rogue şimdi hepimiz hakkında ne düşünürdü hiç merak ettin mi?"

Arabanın içine ağır bir sessizlik çöktü ve ben de elimdeki Ellerimi başımın arkasından çekip Fox'la bakiştık. Elleri sımsıkı yumruk olmuştu ve sanırım bu onun da kızı benim kadar unuttuğu anlamına geliyordu. Yani, hiç unutmamıştı. Yemin ederim bazen hâlâ onun kokusunu alabiliyordum, Sunset Plajı'nda yüzlerce kez uyandığım o hindistancevizli şampuanının kokusunu. Bunca yıldan sonra onunla ilgili hiçbir şey aklımdan çıkmamıştı. Unutmak *istememiştim*. Aramızdaki onca boka rağmen. Onun hakkında konuşmamamız söylenmemiş bir kuraldı. Yani onun hakkında *hiç* konuşmadık. Öyleyse Chase neden onu gündeme getiriyordu?

Fox sessiz ama ölümcül bir ses tonuyla, "Onun adını bir daha söylersen dilini koparırım," dedi.

"Sakin ol kardeşim," dedi Chase yatıştırıcı bir sesle. "Birden ağızımdan kaçırverdi. Neden aklıma geldiğini bile bilmiyorum."

Fox kaskatı kesilmişti, sanki erkeklik organı çok dar bir lastiğin içinde zorlanıyormuş gibiydi. Parlak mokasenimle botunu dürterek göz göze gelmelerini sağladım.

"O geçmişte kaldı. Artık bizim hakkımızda ne düşüneceği kimin umurunda?" Omuz silkerek sordum ve Fox cevap olarak homurdandı, çenesi titriyordu.

Yine de bu konuyu daha önce düşünmediğimi söyleyemem. Tam olarak on milyon bir kez. Ve daha spesifik olarak, artık büyüdüğüm, kaslarım dolduğu, aletim deneyimlendiği ve parlak bir dickplomer ile mezun olduğum için *benim hakkımda* ne düşünecekti. Artık bırakın doğru düzgün sevişmeyi, doğru düzgün öpüşmeyi bile bilmeyen küçük bir bakire değildim.

On sekiz yaşımdayken bir kız bana elli dolar karşılığında sakso teklif ettiğinden beri, geçimimi sağlamak için didinmek yerine annemin bana verdiği tek şeyle para kazanabileceğimi fark etmiştim. Tek gereken ruhumu biraz köreltmekti ve işte, o parayı kazanmak çok kolay hale gelmişti. Ama çok sevdiğim striptiz kadar kolay değildi. Ben sikimi suratlarına sokarken adımları haykıran bir sürü kız mı? Evet, bu iş benim için yaratılmıştı.

Eskortluk sadece daha büyük paralar kazandırıyordu. Ve

Paranın olduğu yerde Johnny James vardı. En azından ruhumu iyi bir yatırım getirisi için satmışım.

Bir de sikiş vardı. Eğer am yalamak olimpik bir spor olsaydı, altın madalya kazanırdım. Ve eğer yılın siki yarışması olsaydı, galibiyet serime adanmış bir rafım olurdu. Ne yazık ki Rogue beni hiç böyle görememişti ve ben onun hafızasında bir zamanlar onu öpmeye çalışmış ve o kadar başarısız olmuş cılız bir çocuk olarak yaşamaya mahkum edilmişim ki bu hala hayatımın en utanç verici anlarından biriydi. *Oraya gitme, kardeşim.*

Rogue hiçbirimiz için güvenli bir konu değildi. Ondan bahseden kişi kendisi olmasına rağmen Chase bile gerilmişti. Zaman zaman bize musallat olan, ismiyle çağrılan Harlequin hayaleti gibiydi.

Bloody Mary gibi tek başına. Ancak sizi sırtınızdan bıçaklamak yerine, taşaklarınızı tekmeledi ve aynı anda kalbinize yumruk attı.

Şarkı bitti ve Chase bir sigara daha yakmadan önce telefonumun fişini çekti.

Güm.

Arabanın bagajından geldiği belli olan ses karşısında sustum.

Güm, güm.

Fox öne doğru otururken ben koltuğumda döndüm, gözleri bu saçmalığı duymamış gibi davranan Chase'e takılmıştı.

"Chase..." Fox ses tonu uyarı doluydu. "Bagajda kim var?"

Chase sigarasından uzun bir nefes çekerek birkaç saniye daha soruyu geçiştirirken, içerideki her kimse ağzındaki tıkaça karşı bağırp çağırmaya başladı. "Şey... şu Fritz denen adamı hatırlıyor musun? Buraya gelirken yanından geçtim ve düşündüm ki, ne olacak ki? Bu gece bir taşla iki kuş vuralım."

"Bu tek taş değil," diye hırladı Fox. "Fritz'le başa çıkmak için bir planım vardı, işleri ikiye katlamayacağımızı biliyorsun, özellikle de planlı olmadıklarında. İşler böyle kötüye gider. Aptallar böyle yakalanır."

Chase'in sandalyesinin arkasını tekmeleyerek inledim. Neden bu gece? Kafam güzelken, bir tüp kayganlaştırıcı ve yüzümde bir gülümsemeyle yatağa gitmeye hazırlanırken?

Fritz birkaç gün önce kulübümde çalışan bir kıza tecavüz etmişti. O da Geçen ay kasabaya gelen bir serseriydi, ama gerçek yüzünü gösterip benimkilerden birine dokunana kadar onu hiç dikkate almamıştık.

Kızlar. Ölümü yazılmıştı ama Sunset Cove'da bile küçük bir planlama yapmadan cinayetten kurtulamazdınız. Chase'in Fox'tan onay almadan onu alması, kurallarımızın içine etmekten farksızdı. Bu doğru değildi.

"Tanrım, Chase," diye mırıldandım. "Aklını mı kaçırdın sen?"

"Bir fırsat gördüm ve onu değerlendirdim," dedi Chase, yüksek hızda dönüş yaparken bir ciğer dolusu duman üfleyerek. "Bir fırsat görmedim ve sorun."

Fox ürkütücü bir şekilde sessizdi ve bu hiç iyi değildi. Hem de hiç.

"Sonraki sola," dedi Fox birkaç dönüşten sonra. Aşağı mahalleye dönmek için uçurum yollarını kullanıyorduk, otoyol birkaç yıl önce tamamlandığından beri nadiren kullanılan dolambaçlı yollar. Burası ölü bir bölgeydi ve eve gidip galibiyetimizi kutlamak istesem de bu gece ellerimi kirletmem gerekecek gibi görünüyordu.

"Hadi ama dostum, sikini keseriz ve mesajı yerine ulaştırırız, sorun ne?" Chase Fox'a sordu ve elimi yüzümde gezdirdim. Salak herif bunun bedelini ödeyecekti. Asla öğrenemeyecekti.

"Mesele şu ki, her şeyi kitabına göre yapmamızın bir nedeni var," diye tısladı Fox, taştan kesilmiş yüz hatları meleksi değil şeytani bir şekle bürünmüştü.

"Biz bir *boka kanat* germeyiz. Bizi hapisten uzak tutan, hayatınızı tatlı kılan şey bu."

Chase öfkeyle, "Önemli bir şey değil," diye homurdandı. "Bizi burada kimse görmeyecek."

Fox alçak bir sesle, "Öyle olmamasını umsan iyi olur," dedi. "Kenara çek."

Chase frene bastı ve araba durmadan önce raylar üzerinde birkaç metre savrulurken arkasından tozlar yükseldi. Fox neredeyse arabadan dışarı fırlayacaktı ve ben de aynı hızla dışarı fırladım, onunla arasına atlardım.

Fox dişlerini gösterirken Chase, biz daha bagajdaki adamla ilgilenmeden ona bir ders vermeye hazır görünüyordu.

Fox, Ted Bundy'nin kışına tekmeyi basacakmış gibi görünmesine rağmen Chase geri adım atmazken iki kas duvarı üzerime abandı.

"Durun," dedim ve ben aralarına bakarken ikisi de beni dinledi. Bu ikisi ne zaman karşı karşıya gelse, ben mantığın sesiydim. Onlar zamanın yüzde doksan dokuzunda sarsılmaz kardeşlerdi, ama Chase arada sırada Fox'un sınırlarını test etmeyi severdi. Ve ben onu ayırmak için orada olmazsam, kan

kaçınılmaz olarak döküldü. "Fritz ile anlaşmak zorundayız. Artık başka seçeneğimiz yok." Fox'a ters bir bakış attım ve çenesi büküldü.

Sert yanağını avuçladım, bakışlarını benimkinde tuttum ve bir kızgınlık homurtusu kaçtı. Benden uzaklaştı, bagaja doğru yürüdü ve kapıyı açtı. İçeri uzandı, Fritz'i kot yeleşinin yakalarından tutup sürükleyerek dışarı çıkardı ve yere fırlattı.

"Lütfen - Tanrım - lütfen!" diye bağırdı cılız küçük piç kurusu.

Fox o kadar hızlı silahını çekti ki, ilk atış yapıldığında hazırlıklı bile değildim. Fritz çılgılık atarken Chase yanıma geldi, deri ceketini kolumu sıyırdı, az önce sikinin patladığı yerden kasıklarına doğru kan akıyordu. Dişlerimin arasından hava emerken aletimi avuçladım. O sik patlamasına hazır değildim.

Fox silahı daha yükseğe doğrulttu, bakışlarındaki soğukkanlılıkla tetiği çekti ve Fritz'in çılgınlıkları, kurşunun tam gözlerinin ortasına düşmesiyle kesildi. Son çılgılığı kayalıklarda yankılandı ve denizin sesi bir kez daha bana ulaşmadan önce kulaklarım uzun bir dakika boyunca çınladı.

Ben öne doğru yürüyüp eğilerek Fritz'i kollarından tutup kaldırırken hiçbirimiz konuşmadık. Chase bacaklarını kaldırmak için hareket etti ve Fox arabaya yaslandı.

Fritz'i uçurumun kenarına taşıyıp yere bırakırken ve ceplerine taş sokarken. Uçurumun kenarından aşağıya, derinlere baktım,

Aşağıda köpüren su ve Chase adamın bacaklarını kaldırdı, ben de onu bir kez daha kollarından tuttum. *Sunset Cove'da sıradan bir Cuma gecesi*ydi.

Onu sağa sola salladık, birbirimize kafa sallamadan önce ivme kazandık ve onu kenardan aşağı fırlattık. Bir kuş gibi uçtu. Ceplerinde taşlar olan ölü bir kuş gibi, ama yine de. Fritz büyük bir gürültüyle suya çarptı ve ardından yavaşça suyun derinliklerine gömüldü. Köpekbalıkları onu yok edecekti. sabaha kadar siksiz mucize. Nom nom nom. Buradaki köpekbalığı nüfusunu beslediğimiz için bize gerçekten bir tür madalya verilmeliydi. Bu sulara nadir bulunan birkaç tür vardı, ancak bu gece biraz daha az nadir olduklarını düşünmek hoşuma gitti.

Cesedinin gittiği yeri izlerken denizden kabarcıklar yükseldi. Öldürme konusunda her zaman içimde bir ölüm hissetmemiştim. İlk seferinde böyle olmamıştı. İlk sefer beni değiştirmişti. Kalbimin kararmasının katalizörü olmuştu.

Katil bir psikopat olmayı hayal ederek büyümemişim ama bu Fritz gibi insanları dünyadan sildiğimizde kendimi kötü hissettiğim anlamına gelmiyordu.

gezegenin yüzü de. Suçlu hissetmiyordum. Şu anda etrafımda dolanan sıcak hava ve bana yakın duran kardeşimin hissi dışında pek bir şey hissetmiyordum.

Chase bir sigara daha yaktı ve ben ona doğru ilerleyerek başının arkasını kavradım, aramızdan duman kokusu yükseliyordu.

"Bunu Fox'a telafi et," diye homurdandım. "Bu saçmalığı bir daha yapma."

"Evet, evet," dedi sırtarak, ama omzumu alkışladığında ve bu gece öldürmeye devam etmeye hazır görünen Fox'a geri döndüğümüzde bunu yapacağını biliyordum.

Yaklaştığımızda Chase'e doğru yürüdü, sigarayı ağzından kapıp yumruğuyla ezdi ve aynı eliyle Chase'in çenesine yumruk attı. Chase hırlayarak geri çekildi, sonra Fox'a saldırdı.

Bir kobaşı gibi omzunu karnına attı ve Fox'u birkaç adım geriye savurdu.

Saldırgan bir şekilde kavga etmeye, birbirlerine küfretmeye ve yumruk atmaya başladılar, ta ki Fox tam Fox olup Chase'i kık üstü yere düşürene, yerde onun üzerine diz çöküp gömleğini eline alana kadar. Bu sefer araya girmedim, kavga etmeleri gerektiğini görebiliyordum ama yine de birbirlerine bu şekilde saldırmalarını izlemek içimi sızlattı.

Fox, "Bundan sonra çiğneyeceğin her kural için, dersini alana kadar parmaklarından birini kıracağım," diye onu uyardı.

Chase, "*Dostum*," diye itiraz etti ama Fox ayağa kalktı ve arabanın kapısını açıp sürücü koltuğuna oturmadan önce üzerindeki tozu tekmeledi.

Chase'i ayağa kaldırdım, tozunu aldım ve çenesinde bir kas çalıştı. Benden iterek uzaklaştı, yola doğru yürüdü ve Fox motoru çalıştırırken ben iç geçirerek yolcu koltuğuna geçtim.

Fox mezar kadar sessizdi ve kulaklarımda oluşan sessizlikle önce ona sonra da yola bakarken uzun bir nefes aldım.

"Sadece inisiyatif almaya çalışıyordu," diye sessizliği bozdum sonunda, Chase'in geniş formunun önümüzden geçip karanlığa doğru ilerleyişini izlerken.

"Ve ben sadece kığımızı korumaya çalışıyorum," diye homurdandı Fox. "Kodun bir sebebi var, JJ. Bu gece ne haltlar karıştırıyordu?"

Telefonumu ayak boşluğuna düştüğü yerden çıkardım ve parmaklarımla arasında döndürdüm. "Dizginleri elinde tutmayı pek beceremiyor. Onu memnun etmek için zaman zaman tasmaından kurtulmasına izin vermelisiniz. Onun nasıl biri olduğunu bilirsiniz."

Fox'un elleri direksiyonu kavradı, parmak eklemleri beyazlaşırken başparmağındaki karmaşık sonsuzluk dövmesi gerildi. "Evet... Biliyorum," diye itiraf etti sonunda. Ve onun gibi inatçı bir pislik için bu çok şey ifade ediyordu.

Benim ve Chase için cehenneme bile gider. Hepimiz birbirimiz için yapardık. Ama Fox işleri yönetmeye o kadar alışmıştı ki, bazen Chase'in hayatının yarısında boktan babası tarafından yönetildiğini ve ondan uzaklaştığından beri patronluk taslamaktan hiç hoşlanmadığını unutuyordu. Fox'a izin verdi

Çoğu zaman liderliği üstlenirdi ama bazen, böyle zamanlarda, bu güce karşı savaşırdı. Hepimiz için en iyisi bu olmasa bile.

"Küçük penguen kanatlarını açmasına izin vermelisin," diye sırtarak şaka yaptım ve Fox bana gözlerini devirdi ama ağzının kenarı seğirdi.

"Penguenler uçmaz," diye mırıldandı ve ben de homurdandım. "Yeterince sert fırlatırsan uçarlar."

Fox kısa bir kahkaha attıktan sonra farları yaktı ve yola doğru çekildi, birkaç saniye içinde Chase'e yetişti ve Camı indir.

"Atla kardeşim," diye seslendi Fox, patronluk taslayan bir pislik gibi görünmemek için çaba sarf ediyordu ama pek işe yaradığı söylenemezdi.

Chase ona baktı, omuz silkmeden ve arka kapıyı açıp içeri girmeden önce kirli çenesini kaşıdı.

Sessizlik çöktü ve ben telefonumdaki müzikleri karıştırıp Taylor Swift'ten It's Nice to Have a Friend'i seçerken Fox yola devam etti. Ben şarkıya eşlik etmeye başladığımda Fox bana kısık gözlerle baktı.

Yüksek sesle. Kesinlikle gerilimi düşürmeyi ve barışmalarını sağlamayı amaçlamıyordu. Hiç de değildi.

Sesi açtığımda ve Fox telefonu elimden almaya çalıştığında, Chase'den kısık bir kıkırdama geldi. Chase arkamdan üzerime atlarken telefonu kıçımın altına soktum ve çok geçmeden üçümüz aramızda hiçbir şey olmamış gibi gülmeye başladık. Her zamanki gibiydi. Olması gerektiği gibi. Hiçbir şey Harlequin çocuklarının temellerini sarsamazdı. Ay kadar yenilmezdik. Gecenin hükümdarları.

Lanet dünyanın üç kralı. Ya da en azından bir parçasının kralları. Ama benim için önemli olan tek parça buydu. Çünkü *bizimkiydi.*

Kendime not: Arabada uyumak hiç eğlenceli değil. Özellikle de dün tekne iskelesinde çalmayı başardığım bok yığını. Yani, kısıtlı imkânlarımla yapabileceğim tek şey buydu. Yanından geçerken bir tesisatçının minibüsünden bir tornavida kaptım ve arabama doğru iterken ona göz kırptım.

ve onun haberi olmadan yanından geçip gittim. Yüzüm morun bu kadar canlı bir tonu olmasaydı muhtemelen daha etkili olurdu ama yine de beni yakalayamadığı için bunu bir kazanç olarak kabul ediyordum. Her iki durumda da, sadece bir tornavidayla silahlanmış olarak, güçlendirmek için araba seçimim özellikle sınırlıydı, çünkü alarmı ve küçük sarı arkadaşımın atlayabileceğim bir anahtar sistemi olmayacak kadar eski olmaları gerekiyordu.

Böylece kendime benden daha eski ve plastik camları olan, hiç çaba harcamadan açabildiğim güzel bir kırmızı Jeep buldum. Tabii ki hiç de konforlu değildi ve camsız olması bütün gece boyunca soğuk okyanus esintisini içeri almıştı. Ayrıca benzini çok azdı ve vites değiştirdiğimde garip bir gıcırdama sesi çıkarıyordu, ama dilenciler seçici olamazlar.

Yine de bu gece için bazı ciddi iyileştirmeler yapmam gerekecekti. En azından bir battaniye. Belki biraz da kıyafet, çünkü karanlıkta tir tir titrerken sevimli bikinim ve kısa şortum çekiciliğini yitirmişti.

Kendimi yukarı doğru iterken inledim ve buranın durup saatlerce birbirlerine bağlamak için mükemmel bir yer olduğunu düşünen martılara yarım yamalak bir küfür savurdum.

Hâlâ beni terk etmesini beklediğim için isim vermeyi reddettiğim küçük it, mutlu bir şekilde oturdu ve düğümlenmiş saçlarımı yüzümden uzaklaştırırken elimi yaladı. Bir saç fırçası bugün edinmem gereken şeylerin ilk on listesine girmeliydi. Diri diri gömüldükten, denizde yüzdükten ve şimdi de saçlarımın üzerinde uyuduktan sonra, kış uzunluğundaki esmer buklelerim kesinlikle berbat bir haldeydi. Neyse ki en kötüsünü saklamak için güvenilir Power Rangers beyzbol şapkam vardı, ama ne şekilde bakarsak bakalım, bir fırça kesinlikle şarttı.

Arabanın kapısını biraz zorlanarak açtım, kapı inledi ve biraz sıkıştı ve sonunda iterek lanet olası şeyden çıkmayı başardım.

Omuzlarımı geriye attım ve kanat aynasından yüzüme bakmak için çömelirken küfrettim. Berbat görünüyordum. Gözüm fena halde morarmıştı ama neyse ki dışarıyı göremeyecek kadar şişmemişti ve boynumdaki parmak izleri sarı ve beyaz karışımı bir renge dönüşmüştü.

Mavi ki bunun bir ya da iki gün içinde geçecekleri anlamına geldiğini umuyordum. En azından artık renkler birleştiği için boğulmadan kaynaklandığı o kadar açık görünmüyordu. Küçük kazançlar ve hepsi bu.

Torpedo gözünde yarısı açık bir sakız paketi vardı ve ona saldıracak kadar açtım - bir diş fırçasının listeye girmesi gerektiğinden bahsetmiyorum bile. *Hay sikeyim.*

İskelenin altından geçen küçük eski yola park etmişim ve bayat sakızımı çiğnerken iç geçirdim ve başımın üstündeki ahşap tahta kaldırıma baktım. Gözlerimi kısıtıldığında, iskelenin kenarının hemen altında, onu ayakta tutan kalın kirişlerden birini çevreleyen tahtaya kazınmış adımı seçebiliyordum. JJ bunu, hayatın şeftali ve krema gibi olduğu ve başıma gelen en kötü şeyin gözleri beni biraz fazla sık takip eden ve dokunuşları biraz fazla uzun süren bir komşu olduğu zamanlarda yapmıştı.

biraz fazla uzun. O zamanlar bu dünyanın sonu gibi görünüyordu. Fakat Axel Phillips'le tekrar uğraşmak için haftanın herhangi bir günü bana ver. En azından benimle ne yapacağına henüz karar verememiş versiyonuyla. On üç yaşımıdayken beni rahatsız eden ama bana hoş olmayan bakışlar atmaktan başka bir harekette bulunmayan kişi.

JJ'nin adı da her zamanki gibi Fox, Chase ve Maverick'in hemen yanında yer alıyordu. Şimdi buraya hiç gelip gelmediklerini merak ediyordum. Eskiden benim için dünyalara bedel olan tahta kaldırıma ve kırık dökük dönme dolaba. Benim dünyamdı. Bir gün tüm eski oyuncakları nasıl tekrar çalıştıracığımızı bulacağımızı ve terk edilmiş kumarhanelerden birinde bir ev yapacağımızı hayal ederdim. Hayatın onu ne kadar zorlayacağı hakkında hiçbir fikri olmayan tatlı bir kız için basit hayaller. Yine de şimdi o kadar saf olmak isteyeceğimi sanmıyordum. En azından artık dünyanın bana ne vermeye hazır olduğunu biliyordum. Ya olursa diye düşünmek zorunda değildim ve boşa zaman harcamak zorunda değildim. Hayallere zaman ayırmak.

İğrenç sakızı taştan bir çöp kutusuna tükürdüm, bir berduş gibi işemek için iskelenin altına girdim - ki sanırım artık öyleydim - sonra arabama, on beş dolarıma, kaykayıma ve Power Rangers şapkama döndüm. Güzeldi.

Evim güzel evim.

Köpek kuyruğunu sallıyor ve ön koltukta yuvarlanıyordu, oldukça iyi olduğumuzu düşünüyor gibiydi, bu yüzden onun sözüne güvenmeye meyilliydim. Ben de

Bunun bir basamak olduğunu düşündüyse bundan çok daha kötüsünü gördüğünü varsaymak zorundaydım ve ne kaçırdığımı öğrenmek için daha da aşağıya düşmek istemiyordum.

Şafağın söktüğünü sandığım saat, güneşe bakılırsa aslında öğleden sonraydı. Sanırım ölmek beni gerçekten etkilemişti. Bu da o bok yığınının içinde on dört saat falan uyuduğum anlamına geliyordu. Vücudumun ağrmasına ve bir şeyler içmek için nefes nefese kalmama şaşmamalı. Gerçi boğazımdaki şişlik bugün biraz inmiş gibiydi.

Elimi yüzüme sürdüm ve anında pişman oldum çünkü tüm morluklarımı en kötü şekilde acıtıyordu.

Ne bok yiyeceğim ben?

Önce kendi işimi halletmeli, sonra da Harlequin'lerin nerede olduğunu bulmalıydım.

şimdi. Belki onları izlemek için biraz zaman harcadıktan sonra anahtarlarını ele geçirmenin en iyi yolunu bulabilirdim. Tek yapmam gereken buydu. Beş anahtar ve hayatım için hazırdım. Yeniden başlamak için ihtiyacım olan her şeye sahip olacaktım.

Yeni ve çok uzak bir yere. Belki doğu kıyısına uçar ve orada bir sahil kasabası bulabilirdim. Shawn'ın mucizevi yeniden canlanmamı asla duymayacağından emin olmak için birkaç yüz mil yeterince uzak olmalıydı ve temiz ve özgürce kaçabilirdim. O orospu çocuğunun beni öldürmesine ve bundan paçayı sıyrmasına izin verebileceğimi varsayarak. Hâlâ elime bir silah alıp o şerefsiz kendi adaletimi uygulamak istediğimden yarı yarıya emindim ama şu anda lanet olası bir tuvalet kâğıdına razıydım.

Vay canına, gerçekten dibe vurmuştum. TP'nin bu kadar değerli bir meta olduğunu kim bilebilirdi? Ama kesinlikle listeye girecekti. Muhtemelen listeye gerçek bir tuvalet de eklemeliydim ama bu bugün için biraz yüksek bir hedef gibi görünüyordu. Umumi tuvaletlerin ve çalıntı arabamda yaşamanın öngörülebilir bir süre için gündemde olduğundan oldukça emindim.

Başlamak için en uygun yer Fox ve Maverick'in eskiden yaşadığı ve Fox'un babasının da hâlâ yaşadığına şüphe olmayan Harlequin Evi'ydi. Ama Luther Harlequin kasabaya döndüğümü öğrenirse, buraya geri dönersem beni öldürmek konusunda ne kadar ciddi olduğunu öğrenecektim. Ve onun da en az Shawn kadar ciddi olduğundan ve muhtemelen daha becerikli olduğundan emindim. İnfaz cinayetleriyle ün salmıştı. İki göğsüne ve bir kafasına. Tabii gerçekten bir mesaj vermek istiyorsa ve sakatlama yoluna gitmiyorsa. Ama onun için bu kadar çabaya değeceğini sanmıyordum. Ayrıca, ben çok fazla düşkünlüğü olan sıska bir çocuktum.

Kasabaya son geldiğimde göz kalemi sürdüğüm için beni şimdi tanıyacağından şüpheliydim. Uyanık olduğum her saati onun oğullarıyla geçirmiş olabilirdim ama bu bana hiç ilgi göstermediği anlamına gelmiyordu.

Onun için önemsizdim. Parasız, aptal, bir kız. Gerçi aptal etiketine biraz içerlemiştim çünkü okulda iyiydim. Ortaya çıktığımda. Zaten sokak zekâsı tüm o kâğıt üzerindeki eğitimden daha değerliydi. Elbette adamlarından birini öldürmek bana dikkat etmesi için bir sebep vermişti ama bu uzun sürmeyecekti. Artık beni tanımayacağından neredeyse emindim.

Oğullarım başka bir meseleydi. Onların ruhlarını karanlıkta sadece kalp atışlarından tanıyabilirdim... ya da en azından bir kez tanıyabilirdim. Ya da belki de bildiğimi sanıyordum ve hepsi saçmalıktı.

Her neyse. Bu yüzden beni kırdıklarında çok acıdı.

Harlequin House ya da The Oasis'i riske atmak istemediğim için Harlequin Mürettebatı'nın çoğu burada takılıyordu.

Yasalar ya da insan öldürmek de bir o kadar riskliydi, bir sonraki en iyi seçenek yem dükkanıydı. Kasabadaki herkes orada solucan ve oltadan çok daha fazlasının satıldığını bilirdi, tabii doğru şekilde istemeyi bildiğiniz sürece. Orada nöbet tutan çete üyeleri olacaktı, hiçbir şeyin değişmediğini varsayarsak satılık kızlar da olacaktı. İçlerinden biri muhtemelen bir şey

verirdi.

Çocukların izini sürün. Sunset Cove'daki herkes en azından Fox Harlequin'in kim olduğunu biliyordu. Zaten on altı yaşındayken de biliyorlardı.

Eminim artık çok daha fazlasını biliyorlardır. Babasının küçük çırağı muhtemelen bugünlerde Harlequin Ekibi'nde önemli bir oyuncuydu.

Arabaya geri döndüm, köpeği yolcu koltuğuna oturttum ve kontağa sıkıştırdığım tornavidayı çevirip çalıştırmadan önce kulaklarını karıştırdım. Eski Jeep bir vınlama ve sıçrama sesi çıkardı ama Sonunda oraya vardı. Bu arabalar nükleere dayanıklı, yemin ederim. Bu şeyin benden daha uzun yaşayacağına bahse girerdim - gerçi ben zaten bir kez ölmüştüm, bu yüzden zaten yaşadığını tahmin ettim.

Vites takmaya zorlarken debriyayı unuttum, direksiyonu çevirip Sunset Cove'un kalabalık caddelerine doğru yola çıkarken vites koluna küfrettim.

Böylesine güzel bir yerin böylesine karanlık sırlar barındırması gerçekten komikti. Sahilde kilometrelerce uzanan tatil evleri olan zengin pislikler bu kasabanın ne kadar berbat olduğunu hiç fark etmemiş gibiydiler. Ya da belki de çok yakından bakmak istemiyorlardı. Grafitilerin gökkuşağının her renginde olduğu ve çukurların çukur olduğu bu sokaklardan kesinlikle hiç geçmediler. Polisler de buraya gelmezdi, aklı başında hiç kimse de gelmezdi. Tabii buraya ait değillerse. Ve ben de bunun iyi bir şey olduğuna ikna olmamıştım.

Kasabanın kenarına doğru yola çıktım, radyoyu Miley Cyrus'un Malibu şarkısını dinleyecek kadar ayarlamayı başardım ve saçlarımı okşayan rüzgâr ve yeniden parlayan güneşle birlikte şarkı söylemeye ve gülümsemeye başladım. Çünkü ölü bir kız olabilirdim ama bu beni etkilememişti. O yüzden siktir et. Özgür olacaktım.

Camları indirdim ve kükredim, garip bir bakışla karşılaştım. ama anladığımı biliyordum. Rüzgâr varken hayat hiç bu kadar kötü olmamıştı.

saçında.

Beklediğim gibi, park yerine yanaştığımda küçük tekne iskelesinin kenarındaki yem dükkânı tıklım tıklım doluydu. Yan tarafta plastik piknik bankları ve renkli şemsiyelerle dolu bir kafe vardı ve insanlar dondurma yiyip bira içiyorlardı. Gülüyor ve sigara içiyorlardı.

ve hayatlarını mümkün olan en iyi şekilde boşa harcıyorlardı. Deniz duvarının ötesindeki plajın kenarında insanların kaykaylarını ve BMX'lerini çalıştırdıkları bir yarım boru vardı ve bundan daha da iyisi, sörfçüler tüm güçleriyle dalgaların üzerindeydi. Cumartesi günüydü, bu yüzden işi olan pislikler bile bugün oynamaya gelebildi.

Onları izlerken göğsümdeki ağrı gerçek dışıydı, bir erkeğin tahtasına çıkmak için flört edip edemeyeceğimi merak ediyordum ama şu anda bir tren enkazı gibi göründüğümü hatırladım, bu yüzden böyle bir şansım yoktu. Ama lanet olsun. İşte bu yaşamaktı. Sörf bir zamanlar ruhumun bir parçasıydı. Bu kasabada özgürdüm. Gelgitleri bilen bir kızdım, Ayak parmaklarının arasında her zaman kum vardı ve yanında karanlık ve aydınlığın mükemmel bir dengesi olan dört erkek çocuğu vardı. Dalgalara binerek, sahilde şenlik ateşleri yakarak, gülerek, oynayarak ve *var olarak* sayısız gün geçirmiştik. Ama iyi olan hiçbir şey uzun sürmedi. Güneşin altındaki hayatımızın eninde sonunda gerçeklik denen sefil gri bulut tarafından yutulacağını bilmeliydim.

Kaykayımı kaptım, tornavidayı kontaktan çektim ve dışarı atlarken ite ıslık çaldım. Arabanın kapısını arkamdan kapattım ama kapı direndi ve tam olarak kapanmadı. Öylece bıraktım. Eğer buradan biri onu çalmak isterse, kapalı bir kapı onları durduramazdı ve ben de başka bir kapı açardım.

Yem dükkanının etrafından dolaştım, insanların deniz duvarının bu tarafındaki derin suya düşmesini engelleyen parmaklıklara yaslandım ve insanları izlemeye geri dönmeden önce birkaç dakika boyunca dalgaların üzerinde sallanan teknelere göz gezdirdim.

Etrafta takılan kaslıları fark etmem uzun sürmedi. Kalabalığa uyan birkaç adam vardı, ama aynı zamanda deri ceketli, sigara içerken çok sıkılmış görünen altı adam da vardı.

Yine de benim için doğru hedefler olmayacaklardı. Yeminli çete üyeleri en iyi zamanlarda bile ağız sıkı orospu çocuklarıydı. Çalışan kızları bulmam gerekiyordu ve etrafıma bakınırken onları gördüm. Piknik banklarından birinin etrafında oturmuş sohbet eden ve gülen üç kız bir yandan da yanlarından geçen potansiyel John'lara gülümsüyordu.

Kolumun altına sıkıştırdığım sörf tahtam ve yüzümde anında fark ettikleri saçma bir gülümsemeye onlara doğru ilerledim.

"Nesin sen, rakip mi müşteri mi?" diye sordu platin sarısı. Saçlarını gevşek at kuyruğu şeklinde bağlamıştı ve yüzünde ikincisi olmamı umduğunu belli eden bir sırıtma vardı.

"İkisi de değil," dedim omuz silkerek. "Buralarda yaşayan tanıdığım bir adamı arayan beş parasız bir kaltağım. On beş dolarım ve istemediğim bir köpeğim var, bu yüzden kırık dökük suratıma acıyıp bana doğru yolu göstereceğini umuyordum."

Koyu tenli ve sakız pembesi bikini üstü olan kız gözlerini devirdi ve karşısındaki boş sandalyeyi işaret etti. "Bir iyilik isteyeceğim," dedi. "Şehirde ne kadar kalacaksın?"

"Dürüst olmak gerekirse? Hiçbir fikrim yok," diye cevap verdim. "Ama berbat suratlı bir kıza güvenmek istiyorsan, bir iyilik yapabilirim."

"Oh iyi, bunu biliyorsun. Henüz kimsenin dikkatini çekmedi diye endişelendim," dedi son kız, ben gözlerimi devirirken bana sırıtarak. Dudakları yakut kırmızısına boyanmış kızıl saçlı bir kızdı ve gözlerinde kafası iyiydi. İşini sevmeyen ve nefretini unutmak için ilaç kullanan kızlardan biri olduğunu tahmin ettim. Boktan bir hayattı ama daha kötöleri de vardı.

"Evet, fark ettim," diye cevap *verdim*, şu anda bu konuya girmek istemediğimi belli etmek *için* sıkı bir gülümsemeyle ve bana kalbimi sızlatan *o* bakışları attılar. "Çabucak geçeceğini umuyorum. Her halükarda, bu eski arkadaşımı bulmayı gerçekten çok istiyorum."

Kızlar birbirlerine baktılar ve kızıl saçlı omuz silkerek ayağa kalktı ve gözlerindeki donuk bakışla tezat oluşturan parlak bir gülümseme takındı. "Kızartacak daha önemli işlerim var," diyerek çantasını kaptı ve yanaşan gümüş renkli BMW'ye doğru yürüdü.

"O bir müdavim," diye açıkladı sarışın. "Ben Lyla, bu da Dianne."

"Di," diye homurdandı diğer kız, beyzbol şapkama bir bakış fırlatarak. "Kırmızı Ranger'ı hiç sevmedim."

"Ömür boyu Yeşil Ranger," diye kabul ettim. "Ama onu çaldığım çocuğun zevksiz olduğu çok açık. Bir kız ne yapabilir ki?"

"Bir kızın Pembe Power Ranger'ı sevmesi gerektiğinden oldukça eminim," diye ekledi Lyla. "Ama ben daha çok bir Pokémon çocuğuydum."

"Psh, Pembe Ranger tam bir prenesti. Sana söylüyorum, her şey Yeşil'le ilgili," diyerek onu başından savdım ve Di sırtıttı. Onunla ruh kardeşi olduğumuz hissine kapılmıştım, en azından konu çocuk televizyonu olduğunda.

"Kız işini biliyor," dedi ve sanki o da bilmeliymiş gibi Lyla'ya dirsek attı, ben de güldüm.

"İskelenin oradaki karavan parkını biliyor musun?" Di sordu, ben de başımı salladım.

"Bir zamanlar buralarda büyüdüm," diye cevap verdim omuz silkerek. "Ne olmuş yani?"

"Bu biziz. Kimse olmayan herkes orada yaşıyor ya da en azından orada takılıyor. Gelip bana bir iyilik yapmak istersen, eğer burada değilsem beni orada bulabilirsin. Gündüzleri tabii ki - eğer geceyse o zaman parti neredeyse oradayım."

"Tamamdır. Orada olacağım. Bu arada adım Rogue - biliyorum, annem zamanın yüzde doksanında kafayı bulurdu, bu yüzden ismim için onu suçluyorum."

Di, bu onun için yeterince iyiymiş gibi başını salladı, ki öyle de olmalıydı.

Bu sokaklarda büyüyen herkes, herhangi birimizin güvenebileceği ve gerçekten değerli olan tek para biriminin sözümüz olduğunu biliyordu. Eğer sözünüzü tutarsanız, tanınmaya değer biriydiniz. Tutmazsanız, değmezsiniz. Bu kadar basit. Di, değerimi test etmek için bana istediğim bilgiyi sunmaya hazırdı. Ona borçlu olduğum iyiliği geri ödemek için ortaya çıkarsam, o zaman onun zamanına değdim, değilse, zarar görmedim ama yakın zamanda buralarda tekrar yüzümü göstermemem en iyisi olurdu.

"Haydi bakalım, kimi arıyorsunuz?" Di sordu ve Lyla da canlandı. "Eski bir arkadaşım. Etrafta oldukça büyük bir oyuncu olmak için sıradaydı. O zamanlar buradaydı ve buradan taşınacağını hayal bile edemiyorum. Adım JJ Brooks," dedim, adını söylerken boğazımdaki yumruyu yutkunarak

yüksek sesle. Bu çocuklar bunca zamandır benim için hayalet anılardan başka bir şey olmamışlardı ve şimdi onları diriltiyordum. Yıllardır isimlerini söylememiştim. Onları tanıdığımı bile itiraf etmemiştim, çünkü hiç yapmadığımdan emindim. Sevdığım çocuklar bana yaptıklarını asla yapmazlardı. Belki de bu, sevdiğim çocukların aslında hiç var olmadıkları anlamına geliyordu.

Di nefesini içine çekti ve Lyla güldü.

"Gerçekten de uzun zamandır yoktun," dedi Lyla.

Di kaşlarını kaldırarak, "JJ Brooks Harlequin Crew'un kraliyet ailesi gibi bir şey," diye ekledi. "Onunla takılmak istediğine emin misin?"

"Sadece biraz zamanına ihtiyacım var," diye omuz silkerek cevap verdim. "Eğer bana onu nerede bulabileceğimi söyleyebilirsiniz..."

"Afterlife'ı yönetiyor," dedi Di. "Diğer şeylerin yanı sıra. Ama bu onun işinin yasal tarafı."

"Yasadışı tarafı ne?" Ben sordum ve iki kız yine güldü.

"Bize bakıyorsun, tatlı yanaklar," diye alay etti Di. "Ve JJ içimizde en pahalı olanı. Yani peşinde olduğun şey buysa on beş dolardan ve başıboş bir köpekten daha fazlasına ihtiyacın olacak."

"Bana JJ'in oyunda olduğunu mu söylüyorsun?" Büyük bir ağzı ve büyük bir espri anlayışı olan kavgacı küçük adamla ilgili hatıralarımı, vücudunu en yüksek teklifi verene satma fikriyle evlendirmeye çalışırken bir kaşımı kaldırarak sordum.

Di gülerek, "Ancak ona paranız yetiyorsa," dedi. "Ve dediğim gibi, kesinlikle karşılayamazsın. Ama o yalnız ev kadınları ve zengin yaşlı kadınlardan para kazanıyor. Söylentilere göre dans ettiğinden daha iyi sikişiyormuş ve bu da bir şey ifade ediyor."

"Lanet olsun," diye nefes aldım, koltuğumda geriye yaslanıp denize baktım. "Belki de Kırmızı Power Ranger şapkası için bana asılır? Adamın zevki hiç iyi olmadı."

Kızların ikisi de güldü ve ben de parmaklarımı düğümlenmiş saçlarımın arasından geçirirken gülümsedim. Elbette JJ'e bu kadar yaklaştırmaya hiç niyetim yoktu. Sadece onu görmek, bu günlerde onu neyin harekete geçirdiğini anlamak ve anahtarını nerede saklıyor olabileceğini bulmaya çalışmak istiyordum. Eğer yapabilirsem

Buraya döndüğümü bilmeden onu geri almak benim için çok daha iyiydi.

"Bana siktir git demekte özgürsünüz ama içinizden birinin saç fırçası olma ihtimali var mı?" Kafamdaki kuş yuvasını işaret ederken onlara dönüp sordum ama ikisi de üzgün bir şekilde başlarını salladı.

"Burada olmaz. Ama istersen daha sonra karavan parkına gelip bir şeyler ödünç alabilirsin. Hava karardığında sahilde şenlik ateşi yakıp birkaç bira içeceğiz," diye teklif etti Di.

"Kendi adına konuş," diye iç geçirdi Lyla. "Kiramı zamanında ödemek istiyorsam bu gece de çalışmak zorundayım. Ve kirayı ödemek için Joe'nun sikini yalamayacağım.

Tekrar kiraladım - elli dolar için çok kaba davrandı ve göt herif en sevdiğim gömleğimin üzerine boşaldı. Siktiğimin vahşisi."

Onlarla birlikte güldüm ve kendimi ayağa kaldırdım. "Daha sonra şenlik ateşinin yanında bir içki teklifini kabul edebilirim. Ama önce JJ'i bulup bulamayacağıma bakmam gerekecek," dedim.

Di, "Seni gördüğümde görüşürüz," dedi ve Lyla el salladı.

İt etrafta dolaşp, şüphelenmeyen ahmaklardan patates kızartması dileniyordu ve bu noktada benden daha iyi beslendiği açıktı, ancak çalınan Jeep'ime doğru yürürken ortaya çıktı, heyecanla havladı ve Her neyse. Sanırım onu kaykayla ölümden kurtarmamı, diğer pisliklerden gelen birkaç artık parçaya tercih ediyordu. Şanslıydım, belki de gurur duymalıydım.

"Sanırım sen ve ben kaldık, öyle mi?" Ona sordum ve tekrar yellendi. "Zevksizliğinin hesabı yok, adamım."

Köpek ya aynı fikirde değildi ya da benim boktan bir sahip olduğumu umursamadı ve kuyruğunu sallayarak yeni arabamın açık kapısından içeri atladı. Ben de atladım, plastik tavanın klipsini biraz zorlanarak açtım ve arka koltukların üzerindeki malzemeyi top haline getirdim. Üstü açıkken - eğer buna üstü açık diyebilirimse, hala tavan demirleri varsa üstü açık bir araba mıydı? Her neyse, güneş üzerimde parlıyordu, sıcaklık yükseliyordu ve ben de bana borçlu olunan şeyi almaya gidiyordum. Yani her şey kötü olamazdı.

Jeep yokuşları çıkarken zorlanıyordu ama yokuşların diğer taraflarından kolayca iniyordu ve depodaki benzin seviyesi hakkında herhangi bir yorum yapmayacaktım. Tek söyleyebileceğim, okun küçük kırmızı çubuğun altından geçtiği idi ve hızlı ve gevşek oynuyorduk. kaç kilometre yol alabileceğimin tehlikeli gerçekliği.

Şimdiye kadar araba hala gidiyordu, bu yüzden bunun için endişelenerek zaman kaybetmeyecektim.

Afterlife, ben bunları işletirken oldukça popüler bir striptiz kulübüydü. ama nihayet önüne geldiğimde kaşlarım kalktı. Burası en son geldiğim zamankinden en az dört kat daha büyüktü.

Her iki tarafındaki işletmeler satın alınıp birleştirildi ve şimdi... havalı görünüyordu.

Öğle yemeği vaktiydi, bu yüzden pek yoğun bir saat değildi ama otoparkta bir sürü araba vardı ve hırpalanmış cipimi gösterişli bir arabanın yanına çektim.

Turuncu Mustang GT'nin sol üst kısmı.

Jeep'i tekrar çalıştırmak için yeterli yakıtım olacağına tam olarak ikna olmamıştım, bu yüzden tornavidamı/anahtarımı kontakta çıkardım ve cebime attım.

Ona bakmak için döndüğümde it inledi ve ben de omuz silktim çünkü burada ne yaptığımdan ben de emin değildim. Çalıntı bir bikiniyle, yarı aç bir itin suç ortağı olduğu tek kadınlı bir gözetleme mi yapacaktım? Daha iyi bir planlama iyi bir fikir olabilirdi. Ama İşte buradaydım ve şimdi geri çekilmek aptalca görünüyordu.

Oflayıp puflayarak kapıyı zorla açtım ve yıkık dökük spor ayakkabılarımla dışarı fırlayıp seçeneklerimi değerlendirdim.

Kulüp biraz havalı görünüyordu ve ben pek de havalı değildim. Ayrıca kapalı görünüyordu, bu da etrafımda park etmiş arabaların muhtemelen personele ait olduğu anlamına geliyordu. Belki şansım yaver gider ve JJ'i burada bulabilirdim. Sonra ne olacaktı? Eğer o da benim gibi anahtarını üzerinde taşııyorsa, o zaman anahtarını burada değil evinde saklıyor olmalıydı. Bu yüzden onu evine kadar takip edebilirdim ama bu bana pek yardımcı olmadı çünkü depoda benzini olmayan külüstür bir arabaya çok güveniyordum. Belki de yeni bir arabaya ihtiyacım vardı.

GT'ye yaklaştım, iini hayranlıkla inceledim ve siyah çerçeveli ve pembe camlı bir çift tasarım güneş gözlüğünün yeni bir ev için yalvarırcasına orada durduğunu görünce gülümsedim.

Onları taktım ve arka koltuğa atılmış bir tişört görüp onu da almadan önce sırtarak giydim. Büyük kol delikleri olan beyaz bir erkek kazağıydı ve önünde denizin üzerinde batan güneşin siyah ve turuncu bir çizimi vardı.

Boho hırkayı cipimin arkasına attım ve eşofman üstünü çekiştirdim, daha iyi oturması için yan tarafına bir düğüm attım ve kendi kendime sırttım. *şu kıyafet seeneklerime bir bakın.* Arabamın arkasında kendi gardırobu olan sıradan bir zengin sürtük gibiydim.

Yeni grnmmle kulüpte dolaşmaya başladım ve deniz manzaralı geniş bir açık hava bar alanının kenarındaki palmiye ağacının altındaki gölgeye geçtim.

Kulübün içinde müzik çalıyordu ve bir adamın talimatlar yağdırdığını, ritme uygun olarak ellerini ırttığını ve yapmalarını istediğı şeyi açıkça berbat eden birine kfrettiğini duyabiliyordum.

Avuç ilerinin arasındaki gölgeyi kullanarak yaklaştım, sanki bu beni günün parlak ışığında daha az görünür kılıyormuş gibi, it atıştırmalık aramak için koşuştururken. Umarım bu sefer bana bir şeyler getirmiştir çünkü elime geçen ilk fırsatta on beş dolarımı karbonhidrat dolu ve yağlı bir şeylere harcamak üzereydim ve bu, sahip olabileceğim son para için en iyi hareket gibi görünmüyordu.

Kulübü çevreleyen siyah renkli camların yanındaki cam kapılara ulaştım ve içeriye göz attım.

Kapılara en yakın yerde büyük bir bar alanı daha vardı, ancak bunun ötesinde podyumlar üzerinde striptiz direkleri ve kafeslerle kurulmuş bir ana sahne vardı. Sahnenin ortasında eşofman giymiş, göğüsleri yırtık beş adam vardı.

Çıplak. Yüzlerini görebildiğim dört kişi tipik olarak muhteşem erkeklerin bir karışımıydı, ama sırtı bana dönük olan adamla ilgili bir şey tenimi karıncalandı ve ellerini tekrar çırpıtığında gözlerim anında ona yapıştı.

"Kalçalarını döndürmelisin, Adam," diye tersledi. "Çekiçe çivi çakmaya çalışır gibi itmeyeceksin. *Yuvarla.*"

Ellerini başının arkasına koyarak ve parmaklarını mürekkep siyahı saçlarının içine sokarak, kalçalarını gerçekten yasal olmaması gereken bir hareketle yuvarlayarak ne demek istediğini daha da net bir şekilde ifade etti. Dudağımı ısırdım.

Gözleri bir tür seks tanrısıymış gibi vücudunun hareketlerine takılı kaldı ve Adam olduğunu tahmin ettiğim sarışın adam da onu taklit etmeye çalıştı.

Pek başarılı olamadı ve seks tanrısı onu lanetledi. "Bana beş tane lazım Sakinleşmek için birkaç dakika." diye bağırdı. "Ben yokken siz çalışmaya devam edin."

Omzunun üzerinden bara doğru baktı ve onu tanıdığımda nefesim kesildi. Johnny James onca yıl geride bıraktığım çocuk değildi.

Yıllar önce. O... yani erkeği atlamış ve kirli fantezi malzemesine doğru kaymıştı. Siyah saçları köşeli yüzüne dökülmüştü ve her zaman kahkahalarla dans eden bal kahvesi gözleri şimdi barın yanında bir şeyler ararken ilkel bir açlık barındırıyordu. Kasları camdan kesilmiş gibi görünüyordu, her biri mükemmel bir şekilde tanımlanmıştı.

İmkânsızın noktası. Karın kaslarının alt kısmında kırlangıç sürüsünü andıran bir dövme vardı ve gözlerim belindeki kemerin altında kaybolurken bakışlarım kemerinin içindeki şişkinliğe takıldı İç çamaşırı giymediğini düşünmeme neden olan eşofman altı. Onu gördüğümde neredeyse nefes nefese kalmıştım ve tek yaptığı orada dikilmektir. Hay sikeyim. Bunu beklemiyordum.

Çapkın bir kıkırdama kulağıma geldiğinde ve JJ sahneden aşağı atlayıp yan taraftaki bir kapıya doğru yöneldiğinde, esmer bir kız ona göre çok kısa olan bir çift şortla peşinden koşarken görüş alanımdan geri çekildim. Bunu söyleyen bendim ve şu anda kıçımın yanakları kendi şortumdan yarıdan fazla dışarı sarkmış durumdaydı. Ama sanki o kızın kahvaltıda ne yediğini görebiliyordum.

Kapı ikisinin arkasından kapandı ve ben kulübe girerken merakım galip geldi. Bara bir göz attım ama kız gittiğinden beri boştu ve sahnedeki dört adam şu anda bir tür ağır çekim öğütme şeyi uygularken bana sırtlarını dönmüşlerdi, bu yüzden yanlarından geçip ben de kapıdan içeri süzüldüm.

İçerisi serindi, klimanın lüksü tenimi ürpertiyordu ve loş bir koridorda ilerleyerek açık bırakılmış bir kapıya geldim, böylece büyük bir ofisin içini görebiliyordum.

JJ oradaydı, kıkırdayan kız onun önünde diz çökmüş Telefonunda bir şeylere bakarken stresini atmasına yardımcı olacağına dair sözler verdi.

"Teşekkürler Jessie," diye mırıldandı, sanki pantolonundan sikini çıkarıp dudaklarının arasına yerleştirmeden önce prezervatifi yuvarlamak yerine ona kahve getiriyormuş gibi.

JJ telefonunda gezinmeye devam ediyor, ben onu hayranlıkla izlerken baktığı şeyle ilgili birkaç küfür mırıldanıyordu. Mesele dünyanın en sıradan oral seksini yapması bile değildi, gerçi bu kalbimi Dürüst olmak gerekirse biraz yarışırıyordum. Ama esas olarak orada, tam karşımda, bir zamanlar hayatımın değişmez bir parçası olan ve çok uzun zamandır yok olan kalbimin bu parçasının olmasıydı. Ona sarılmak ve aynı ölçüde yumruklamak istedim, ama görünüşe göre sadece sikinin emilmesini izlemekle yetinecektim. Demek istediğim, kapıyı kapatabilirdi.

Kapı, bu yüzden bir izleyiciye sahip olmaktan o kadar da endişelenmediğini varsaymalıyım, ama muhtemelen yine de ayrılmalıyım. Yine de sınırları olmayan meraklı bir sürtük olduğum ortaya çıktı çünkü izlemeye devam ettim.

JJ bir eliyle telefonuna bir şeyler yazarken, diğer eliyle kızın saçlarını kavırıyor ve onun hareketlerini o kadar kayıtsız bir şekilde şaftında aşağı yukarı yönlendiriyordu ki, bu bir şekilde garip bir şekilde sıcaktı. Acaba o da böyle mi sevişiyordu? Bunun bir amaç için bir araç olduğunu ve kalbinin ve ruhunun bununla kesinlikle hiçbir ilgisi olmadığını söyleyen soğuk bir kopuklukla.

Boşalırken bir küfür savurdu, aletini kızın ağzına daha derin sokmak için kalçalarını öne doğru itti ve gözleri aniden benimkilerle buluştu.

Nefesim kesildi ve kaşlarını çattı, kızı geri itti ve zaten koştüğüm için duymadığım bir şey söyledi.

Geldiğim yöne doğru hızla geri döndüm, bara doğru koştum, sahnedekilerin hepsi bana telaşla baktı ve ben de kapıdan dışarı fırladım. Otoparka doğru döndüm ama güçlü bir el bileğime dolandı ve sert bir göğse doğru geri çekilirken haykırdım.

"Burada neyimiz varmış bakalım?" JJ merakla sordu, beni döndürdü ve barın karartılmış penceresine doğru itti. "Eğer bana sakso çekilmesini izlemek istiyorsan bunun bir bedeli olduğunu biliyorsun."

"Yemin ederim, bunu görmek gibi bir niyetim yoktu," diye homurdandım, beyzbol şapkamın kenarı yüzümü gizleyecek şekilde başımı eğdim, ama elbette bunu yapmama izin vermeyecekti.

JJ çenemi yakaladı ve yeni güneş gözlüklerimin pembe camları arasından bakışlarımı onunkilerle buluşturmaya zorladı. Bir zamanlar tanıdık gelen yüzüne bakarken nefesim kesildi.

Sevdiğim çocuktan nasıl kaçacağımı düşünürken, onun dönüştüğü adamın tüm tuhaflıklarını görüyordum.

"Kim... o benim gömleğim mi?" diye sordu kaşlarını çatarak, bakışları beni takip edip tekrar yüzüme geldiğinde. "Peki ya güneş gözlüğüm?"

"Hayır," diye ısırđım çünkü tabii ki gidip o kadar insan arasından ondan çalmam gerekiyordu. "Sadece aynı boktan kıyafet zevkine sahip olmalıyız."

JJ bir kahkaha attı ve kafamdaki şapkayı alıp kendi şapkasına taktı.

"Hey," diye hırladım. "O benim."

"Buna takas diyelim. Bu gömlek ve gözlük yaklaşık iki yüz dolar tutuyor ve tahminimce senin şapkan buna yaklaşamaz."

"Aslında bana gözlükle aynı fiyata mal oldu," diye cevap verdim, dudaklarımı büzerek çünkü şu anda giydiğim her şey bedavaydı. "Ama benden satın almak istersen o iki yüz doları alırım?"

"Bekle bir saniye," dedi, yüzümdeki gözlüğü almak için uzandı ve sanki lanet bir hayalet görüyormuş gibi gözlerimin içine baktı ve ifadesindeki tüm düşmanlık bir anda yok oldu.

Kalbim ağzıma doğru fırladı, bu boku kilitleyemeden önce ona karşı hissettiğim tüm şeylerin bu acınası küçük alayında büküldü.

"*Rogue?* Ben... gerçekten sen misin?" gözleriyle gördüklerine gerçekten inanmıyormuş gibi nefes aldı. "Lanet olsun, son on yılda çok ateşlendin-"

Yumruğum fırladı ve çenesine olabildiğince sert bir darbe indirdikten sonra taşaklarına hızlı bir diz attım çünkü onu sikeyim ve sonra gitmişti. Dönüp kaçtım ve bu lanetli yere ve oraya musallat olan çocuklara geri dönmeyi düşündüğüm için kendime homurdandım.

JJ morarmış aleti için küfrederek beni kovalamaya başladı ama köpek birden ortaya çıktı ve öfkeli bir hırıltıyla ayak bileklerine atladı. Bana kaçmak için daha iyi bir şans.

Cipe doğru koştum, cebimden tornavidayı çıkardım ve ulaştığımda kapıyı açtım.

Direksiyonun arkasına atladım, tornavidayı kontağa soktum ve eski arabayı bir protesto vınlamasıyla çalıştırdım.

JJ hemen arkasında olduğu halde peşimden koşarken ite acele etmesi için bağırdım ve küçük köpek arabaya atlar atlamaz geri vitesle takıp yerimden fırladım, Mustang'i yandan çarparak arka tarafını göçerttim.

JJ bana küfretmeye başladı ama umurumda değildi, sadece ondan ve bu yerden siktir olup gitmem gerekiyordu. Buraya geri dönmemeliydim. Bu berbat bir fikirdi. Bakışlarımı ufka dikmeli ve dikiz aynamda Sunset Cove'u bile göremeyene kadar sürmeye devam etmeliydim.

İşlek bir kavşakta durdum, ayağımı gaza bastım ve Jeep hayattan vazgeçmek için o anı seçti. Bir saniye uçarak ilerlerken, bir saniye sonra turuncu bir Mustang GT önümden yolun karşısına geçerken lanet caddenin ortasında yuvarlanarak duruyordum.

"Dur!" JJ insanların onu dinlemesine alışık olduğunu belli eden bir ses tonuyla bağırdı ve ben de başka bir kaçış yolu bulmak için etrafıma bakınırken onu tersledim.

Şansıma küfrederek yolcu koltuğunun altına uzandım ve kaykayımı kaptığım gibi kollarımın arasına aldım.

İnsanlar küfür edip yoldan çekilmemiz için bağırırken kornalar çalıyordu ama hepsini duymazdan geldim, koltukların üzerinden arabanın arkasına tırmandım ve JJ kendi arabasından atlarken caddeye atladım.

"Rogue, buraya geri dön," diye talep etti ama benden kesin bir hayır cevabı geldi.

Bana doğru hamle yaptı ve ben ondan uzaklaştım, iti ön koltuktan aldım, yanımda yere indirdim ve kaykayımı kaldırıma bıraktım.

"Sakın buna cüret etme!" JJ bağırdı ve ben de ona sırtarak sörf tahtama atladım, tekme attım ve tepeden aşağıya doğru fırladım.

İt yanımda hızla ilerlerken nereye gittiğime odaklanmak zorundaydım ve arkama baktığımda JJ hiçbir yerde görünmüyordu.

Deniz havası saçlarımı çekerken kendi kendime güldüm ve hızla aşağı indim

deniz kıyısına doğru zafer sarhoşluğuyla ilerliyordum. Ama onu gördüğüm için ben de hasta hissediyordum. Kalp hastası. Midem bulandı. Tüm hastalıklar.

İşte bu kadar. Cevabımı almıştım. Harlequin çocuklarıyla uğraşmak cidden kötü bir fikirdi ve onlar beni tekrar aramaya gelmeden önce buradan defolup gitmem gerekiyordu. Kendime yeni bir araba bulacak, biraz para çalacak ve gece çökmeden gitmiş olacaktım. Kalma riskine değmezdi. Anahtarları, sırları ve tüm bunları unutup bir daha hiçbirini görmek zorunda kalmayacaktım.

Tam tepenin dibine yaklaşmıştım ki, turuncu bir Mustang yan yoldan tam önüme fırladı ve ben çılgın atarak arabayı durdurmaya çalıştım. kaputa çarpmadan ve üzerinden yuvarlanmadan önce kaçınılmazdı.

Diğer tarafa kırımın üzerine düştüm, dirseğim asfalta sürtünürken tahtamı ve köpeğimi de gözden kaybettim.

"İt!" Küçük beyaz köpek arabanın kaputunun etrafından dolanıp yüzümü yalamaya başlamadan beş saniye önce bağırdım.

Bir küfürle ayağa fırladım ve beni içeri alırken kulaktan kulağa sırtan JJ Brooks ile yüz yüze geldim.

"Tıpkı eski günlerdeki gibi, değil mi Rogue?" diye alay etti. "Hiçbir zaman kaymayı beceremedin."

Dönüp kaçamadan beni yakaladı ve beni arabanın arkasına sürükleyip bagajı açarken ona tekme attım ve küfrettim.

"Sakın buna cüret etme!" Ona tekrar yumruk atmaya çalışırken bağırdım, ama o sadece beni içeri atarken güldü ve bir dakika sonra kapağı kapattı.

"Hadi gidip çocukları görelim," diye neşeyle seslendi bunaltıcı hapishanemin ötesinde bir yerden.

"JJ Brooks, beni hemen buradan çıkar!" Tekmeleyip çırpınırken çığlık attım.

"Evet, evet, yakında yapacağım," diye cevap verdi. "Şimdi bağırmanı kes yoksa köpeği bizimle getirmeyeceğim."

Bunun üzerine sustum, ellerim yumruk olurken damarlarımdan öfke fişkırdı ve sesin geldiği yöne doğru ters ters baktım.

"Sörf tahtamı da getirin," dedim. "Ve lanet şapkamı geri istiyorum."

Krem rengi mermerin üzerine sayfalarca not yayılmış mutfak adasında durmuş, avuç içlerimi yüzeye dayamıştım. Bugün hava sıcaktı ve Chase sürgülü kapıları açmıştı, böylece önümdeki havuz alanından bir esinti geliyordu, etrafındaki yüksek duvarlar bu esintiyi engellemek için çok fazla şey yapıyordu. Chase dışarıdaki şezlonglardan birine uzanmış, ağzının kenarında bir sigara, diğerinde de rom ve kola içiyordu. Saat daha on bile olmamıştı.

Yanımda taze meyve ve soya sütüyle yapılmış yarım içilmiş bir protein shake vardı. Harlequin Ekibi'ndeki pozisyonumu babamdan devraldığım sıralarda sağlığıma dikkat etmeye başlamıştım. Onun mirası benim kanımı, düşmanlarımı ve statümü tanımlıyordu. Ama ben çeteyi babamdan farklı bir şekilde yönetiyordum.

Ve bana en yakın insanları rakiplerimizden mümkün olduğunca uzun süre korumaya öncelik verdim. Bu yüzden, bu rolde olabileceğimin en iyisi olmak için her zaman formda ve sağlıklı olduğumdan emin olurdum, ancak mermilerden kaçma yeteneğim konusunda fazla bir şey yapamazdım. Bu yüzden önce ateş edip sonra soru sormak benim yaşam tarzımdı. Çok fazla iyi insan görmüştüm.

Zor bir kararla karşı karşıya kaldıklarında ve bunun için öldüklerinde tereddüt ederler.

Bu yüzden bana en yakın olanları korumak için kötü biri oldum. JJ ve Chase için yüz kurşun yedim, yeter ki onlar hiç kurşun yemesin. Ve aynı sebepten yüz kafatasına yüz kurşun sıkardım.

Duman etrafını sararken ve siyah yüzme şortunun içindeki aletini yeniden düzenlerken bakışlarım tekrar Chase'e kaydı. Son zamanlarda beni kızdırmak için iyi bir çaba sarf ediyordu ve aramızda oluşan gerginliği yumuşatmanın zamanı gelmişti. Çok katı bir patrondum ama adil de olmaya çalışıyordum. Eğer içindeki bu huzursuzluğu yatıştırmak için daha fazla karar alması gerekiyorsa, o zaman buna uyum sağlamam gerekiyordu. Harlequin Ekibi'nde lider olmak söz konusu olduğunda dünyada izin verdiğim tek insanlar o ve JJ'di. Kimseden talimat almazdım; emirleri ben verirdim ve eğer dinlenmezlerse sonuçları olurdu. Ancak kardeşlerim ailemdendi, bu yüzden hiyerarşide benim altımda yer alan rollerinde onları memnun etmek için yıllarca sınırlı uzlaşma yeteneğim üzerinde çalışmak zorunda kaldım. Günün sonunda, onlarsız kaybolurdum. Ve daha fazla kaybetmeyi planlamıyordum.

ailemin üyelerine sahip olduğumdan daha fazla. Yani uzlaşma bir kaltak olabilirdi, ama onların iyiliği için zaman zaman becerilmeye razı olduğum bir kaltaktı.

Protein shake'imi bırakıp sürgülü kapıya yöneldim ve güneşin çıplak göğsüne vurarak dövmelerimi parlattığı dışarı çıktım. Bazı Harlequin'ler gibi dövmelerle kaplı değildim, her birini hayatımdaki önemli bir anı temsil ettiği için seçmiştim.

İyiler, kötüler, kötüye dönüşen iyiler, daha da kötüleşen kötüler. Her şey oradaydı. Nasıl okunacağını sadece benim bildiğim bir hikâye.

Chase etimi tercüme etmek için en iyi şansa sahip olabilirdi. Ama hepsini değil. Bazı işaretlerim sırdı. Ve dünyada sadece bir kız vardı.

anlamalarını bilen. Onları bir daha göremeyecek olsa bile.

"Selam kardeşim," diye seslendim Chase'e. Aviator Ray Bans'ını kafasına doğru itti ve koyu renk buklelerini kafasına yerleştirirken karıştırdı. Derinlemesine bronzlaşmış göğsü otuz faktör bronzlaştırıcı yağla parlıyor, karın kaslarını her zamankinden daha da belirginleştiriyor ve kollarındaki mürekkebi sanki üzerine dökülmüş gibi gösteriyordu.

Ayağa kalktı, rom ve kolasını uzun bir yudumda içtikten sonra bardağı yere bıraktı. "Benimle yüzmek ister misin, Foxy?" Üzerime atladı, kolumu tuttu ve beni havuza doğru çekmeye çalıştı. Herif kesinlikle çakırkeyifti.

Sırıttım, bir süre onunla boğuştuktan sonra onu ittim ve eklemlerimi yanağına vurdum. "Planlamamız gereken bir iş var. Bu sefer hedefi senin seçebileceğini düşündüm." Ona yan yan sıırıttım, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve kaşları çatıldı.

"Öyle mi?" diye sordu.

"Elimizde bir işaret listesi var." Omuz silktim. "Seçim sizin."

Sırıttı, içeri girerken elini omzuma vurdu ve tezgâhın üzerine koyduğum tüm notları aldı.

Elimizdeki olası hedefler listesini gösterdim. JJ'in kulübü, sırlarını onun kulağına kolayca dönecek türden insanları çekiyordu, özellikle de onları iyi bir fiyata getirdiğinde, bu yüzden sık sık bu şekilde birkaç ipucu elde ediyorduk. Ama ekibimiz de her zaman fırsatları kollardı ve bu ay ben de birkaç ipucu getirmiştım.

"JJ, Teksaslı bir petrol kralının kızına yağcılık yapıyordu.

Birkaç hafta içinde şehre gelecekler ve sahil kenarında bir mülk satın alacakları söyleniyor. Şimdiden tanesi on bin dolara varan sanat eserleri için birkaç sipariş verdiler."

"Hayır." Chase elini bana doğru salladı ve içimde bir öfke dalgalandı, ama onu kontrol altında tuttum. "Çok sıkıcı."

"Biraz heyecan uğruna kolay işler göz ardı edilmemeli," diye homurdandım, kaşlarımı çatarak tezgahın üzerine eğilip ve deri bileziklerden birini bileğine doladı. "Sanat eserlerinden para kazanabiliriz. Bunları birkaç hafta içinde satabilecek bir adam tanıyorum."

"Seçebileceğimi söylemiştin Fox, seçiyor muyum, seçmiyor muyum?" Bana baktı, mavi gözleri suçluyordu ve bu konuda onu zorlamak için içimdeki dürtüyle savaştım.

"Devam et," dedim ve genişçe gülümsedi, bir tanesine dokunmadan önce listeye tekrar baktı. "Feribot mu?" diye sordu, iş hakkında daha fazla bilgi almak istiyordu.

"Üç hafta içinde marinadan kalkacak bir feribotun Ballena Adası'na Cartier saatlerinden oluşan bir sevkiyat yapacağı bildiriliyor."

"Ne kadar?" diye sordu hevesle ve ben sııttım.

"Seksen bin."

"Wooah fuck!" diye bağırarak mutfak adasına tırmandı ve çıplak ayaklarıyla notaları tekmeledi.

"Chase!" diye bağırdım ve sırtarak önüme yattı. "Feribotu ben yapmak istiyorum."

"Evet, bunu görebiliyorum," dedim, yanağına hafifçe vururken dudaklarımda bir sırıtış belirdi. "Sorun şu ki, tekne işleri yüksek risklidir."

"Riskli severim," diye mırıldandı aç bir şekilde.

"Evet, ama risk insanları öldürür," diye uyardım, arkadaşşıma bakarken sesim ciddileşti. "Ve ben gereksiz riskler almaktan hoşlanmıyorum."

Sırt üstü yuvarlandı, tenindeki yağ benimkilerin bir kısmını Notalar vücuduna yapıştı ve onu adanın kenarından ittim, bir gümbürtüyle sırt üstü yere düşmeden önce küfretmesine neden oldum. Eğildim

Notlarımı onun üzerinden sıyırıp karanlık bir gülümsemeyle tezgâha geri fırlattım. Nasıl olsa yanacaklardı, bu yüzden onlara değer vermiyordum.

"Ama," dedim kışkırtıcı bir şekilde, kalkmasını engellemek için çıplak ayağımı göğsüne koyarak. "Eğer doğru planlarsak, eminim riskleri azaltabiliriz."

"*Evet*," diye tısladı, sırtarak ayağımı savuşturdu ve kutlama amaçlı sınav çekmek için yuvarlandı.

Sırtındaki mürekkep, etinin neredeyse her santimini kaplayan bir hazine haritasıydı ve iyi bildiğim bir yerdi. Sunset Cove. Evimiz. Sanatın içine bükülmüş bir X, tam burada bulunan noktayı işaretliyordu. Harlequin Evi'nde. Plaj arka kapıyı öpüyordu ve güvenlik çemberi tüm mülkü çevreliyordu. Özel bir tatil köyü gibiydi, ama burada yaşayan insanlar İçeridekiler bir sonraki kokteyllerini arayan tatilciler değil, bu toprakları demir yumrukla yöneten üç karanlık prensti. Chase setine devam ederken, iskeledeki dönme dolabıyla Sinners' Playground'dan JJ'nin şehirdeki Afterlife kulübüne ve Chase'in Raiders adlı spor salonunun önünden geçen tahta kaldırıma kadar dünya üzerindeki en sevdiğim yerlerden birkaçını daha gördüm. Mürekkebi The Divide'a kadar tüm bölgemizi işaretliyordu. Bizim bölgemizin The Damned Men'in bölgesiyle birleştiği yer. The Divide'ı birkaç mil daha geriye ittiğimizde Chase'in yeni fethettiğimiz toprakları kışına dövme yapıp yapmayacağını merak ediyordum.

Odanın karşısındaki buzdolabına doğru yürüdüm, kapağını çekiştirerek açtım ve daha sonra içmek üzere smoothie'mi içine attım. Sunset Cove'da hava çok çabuk ısınırdı. Güneşin mahvetmesini istemiyorsanız yemeği çabuk yemeniz gerekiyordu.

Buzdolabının kapısını kapattım ve nefesim ciğerlerimde tıkanı, bedenim taşa döndü, kalbim göğsümde ağır bir lehim yumrusundan başka bir şey değildi. Çünkü en derin, en umutsuz arzumun gerçek hayattaki cisimleşmiş hali tam orada duruyordu. Tam evimde. Lanet nefesim

boşluk. Özlediğim, acı çektiğim, peşinden koştuğum, uğruna paramparça olduğum kız buradaydı. İnanılmaz bir şekilde. Lanet olsun. *Buradaydı.*

Ağzım bir karış açık kaldı ve donmuş gibi durup *onun* her santimini incelerken hiç sesim çıkmadı. Buna inanamadım. Aklım buna inanmıyordu. Kalbim inanmıyordu.

Önümdeki gerçeği reddettim çünkü bunca zaman sonra burada duruyor olması mümkün değildi. Bu bir rüya, kâbus ya da benimle alay etmek için buraya gelmiş lanet bir hayal değildi.

Uyanışım ve o burada.

Uyanışım ve o geri döndü.

Uyanışım ve o evde.

Saçları koyu bir fındık deniziydi, omuzlarının üzerinden neredeyse beline kadar dökülüyordu, bal kahvesi teni son gördüğümünden beri binlerce güneş tarafından öpülmüştü. Fırtına mavisini gözleri acı verecek kadar derindi, beni içine çekiyordu ve bunu hayal ediyor olmam gerektiğini biliyordum, ama görüntü o kadar gerçikti ki, kanımda sonsuza kadar kaldığı sürece hangi uyuşturucuyu kullandığımı umurumda değildi.

O kaçıp giden kızdı. Asla ama asla hayatıma geri dönmeyeceğini kabul etmek zorunda kaldığım kız. Ta ki dönene kadar. Tam şu lanet saniyede.

Gözlerim onun yüz hatlarında gezinmeye devam etti ve onu karşımda bulmanın şoku yerini yüzünü, boynunu gölgeleyen morluklar karşısında dehşete bıraktı.

Birisi ona zarar vermişti. Birisi o pis ellerini onun üzerine koymuş ve onu *işaretlemişti*. Öfke ve intikam içimde çarpışarak, o kişinin ölümünü arzulayan soğuk ve aç bir yaratığa dönüştü.

Bundan sorumluydum. Onu son gördüğüm an ile geri döndüğü bu an arasında koca bir ömür olsa da fark etmezdi. Hiçbir şey onu koruma arzumu değiştirmede. Ona zarar vermek isteyen her şeyden ve herkesten.

Bunu onlara ödeteceğim.

"Bakın ne buldum," diye seslendi JJ arkasından ve ellerini arkadan tuttuğunu fark ettim. Bir tutsak mı? İlginç.

Yüzümdeki şoku elimden geldiğince hızlı bir şekilde bastırdım ama göğsümden fırlamak üzere olan kalbim için yapabileceğim pek bir şey yoktu.

oyun bitti. Benim onu içime çektiğim kadar onun gözleri de beni içine çekiyordu,

Sanki birbirimize o kadar susamıştık ki yeryüzündeki hiçbir su bizi doyuramazdı. Ama sonra gözlerindeki o susuzluk kayboldu ve yerine sert bir duvar dikildi, dalmak için bir saniye bile bulamadan beni engelledi.

"Hey," diye nefes aldım lanet bir moron gibi. *Hey mi? On yıldan sonra, tek söyleyeceğim bu mu? Lanet olası 'hey' mi?*

"Sen de kimsin?" diye sordu, sanki beni tanımaya çalışıyormuş gibi kaşları çatılmıştı.

Öfkeyle homurdandım, benimle oynadığını biliyordum ama bir yandan da oynamadığından korkuyordum.

"Sanki unutulmuşsun gibi," diye homurdandım.

"Rogue?" Chase homurdandı ve kadın dönüp mutfak adasının yanında duran, ağzının kenarında yanmamış bir sigara unutmuş olan Chase'e baktı.

"Doğru ya, Harlequin oğlanları," dedi soğuk bir sesle. "Birkaçınızın burada olmasına sevindim, böylece hepinize birden siktirip gitmenizi söyleyebilirim. Eğer geçebilirsiniz

Maverick'e de mesaj gönderir misin? Bu harika olur." Kollarını çekiştirdi ve JJ onu serbest bıraktı, hayatının en güzel gününü yaşıyormuş gibi sırtıyordu. Ve ben de öyle olmalıydım. Bu uzun zamandır istediğim her şeydi ama yine de davranışları binlerce kez hayalini kurduğum o sıcak kavuşmayı yaşayamayacağımı söylüyordu. Kollarını bana doladığı ve dudaklarının dudaklarımı bulduğu, çünkü benim onu özlediğim kadar o da beni özlemişti.

Geri dönmemesinin bir sebebi vardı. Birisi onu uzak tutmuştu,

Bize dönemeyeceği anlamına gelen bir şey olmuştu. Bu neden olmuyordu?

JJ dudak büktü. "O hıyardan bahsetmemeni tercih ederiz, güzel kız."

Bunun üzerine kaşlarını çattı ve gözlerinin arasındaki kırışıklık bana o kadar tanıdık geldi ki içim acıdı.

Ne yaptığımın farkına bile varmadan, elimi uzatıp Parmaklarımı o küçük kırışıklığın üzerinde gezdirerek düzelttim, sonra elimi çenesine götürdüm, bana bakması için çenesini yukarı kaldırdım... sanırım gerçek olduğundan emin olmak için. O lanet çürüklere rağmen, yetişkin bir kadın olarak acı verici derecede güzeldi. Dövmeler vücudunu yer yer süslüyordu ve hepsini incelemek, anlamlarını öğrenmek ve onu son gördüğümünden bu yana yaptığı her şeyi bana anlatmasını istiyordum. Derin ve sinir bozucu bir

Sahiplenme duygusu içimi doldurdu. On yıl önce onun üzerinde kurduğum bir iddia içimde bir kez daha uyanıyordu, ama bu artık bir çocuğun hayali değil, bir erkeğin zorlu arzusuydu. İçimde hızla büyüyerek cehenneme dönüşen bir alev gibi yanan bir alev.

"Fox," diye mırıldandı JJ ve daha da yaklaştığını fark ettim, parmakları kızın boğazını morlukların olduğu yerde okşuyordu. "Bu kabul edilemez."

Başımı sertçe salladım ve Rogue kaşlarını çatarak ellerimizi ondan uzaklaştırdı. "Kabul edilemez olan ne biliyor musun Johnny James?" JJ'e ters bir bakış fırlattı.

"İnsan kaçırmak. Bu küçük geçmişe dönüş ne kadar eğlenceli olsa da, dışarı çıkıp en yakın surf and turf'ta bir barmenle kokteyl içmek için flört edeceğim."

Isı göğsümü yırttı ve onu JJ'den uzaklaştırdım, buzdolabına doğru ittim ve gözlerini bana dikerken onu orada sıkıştırdım. Bakışlarından buz döküldü ve kaşlarım çatıldı.

"Merhaba Tilki çocuk," dedi sonunda, sesi boğuk ve baştan çıkarıcıydı ama aynı zamanda reddetme ve ilgisizlikle doluydu. "Boyun uzamış."

"Sen daha geveze oldun," diye karşılık verdim, sesindeki keskinlik baskın tarafımın ayağa kalkmasına ve dikkat kesilmesine neden oldu.

"Dilim bugünlerde on altı yaşındayken yapamadığı pek çok şeyi yapabiliyor," dedi gözleri bıçak gibi keskin. "Buna büyümek deniyor."

Chase yanımda belirdi, kaslı omzu omzuma değdi ve içimden ona bir köpek gibi hırlamak geldi. Bunun yerine, hepimizin uzun zaman önce bırakmak zorunda kaldığı kızı görebilmesi için kendimi bir kolumu bırakmaya zorladım. *Kahretsin, gerçekten burada mı? Aklımı mı kaçırıyorum ben?*

Sikim onun dönüşüne özellikle sevinmiş görünüyordu ve Rogue'un bu yeni, yaşlı, ukala versiyonunu sikmenin anlık görüntüsü bile uzun zamandır hiçbir kıza duymadığım kadar (bkz: asla) ona açlık duymama neden oldu.

"Nereden geldin lan sen?" Chase sordu ve en azından birimizin mantıklı sorular oluşturmayı başardığına sevindim. Aklımdan o kadar çok soru geçiyordu ki, ona soracak tek bir soru bile seçemiyordum. Ama beynim bu baş belasını yakalamaya başlamıştı ve bununla başa çıkmanın en iyi yolunu bulmaya çalışıyordum.

Rogue'un gözleri Chase'e kaydı ve tekrar yüzüne dönmeden önce yontulmuş göğsüne dalmalarını kaçırmadım. Artık erkek olmadığımızdan emindik ve bunu fark ettiğinde kendi kafasının içinde yaşıyor gibi görünüyordu. Bu evdeki testosteron miktarıyla, mutfak aletlerinin henüz penis filizlendirmemiş olmasına şaşırdım.

"Rüzgârda savruldu, sonra JJ beni buldu ve kaçırdı," dedi içi boş bir şekilde, JJ'e intikamcı bir bakış fırlatarak.

Dostum, her zaman ateşli biriymi ama bu kız sanki şeytanın kendisi kışına alev üflüyormuş gibi görünüyordu. Bunu hak etmiş miydik? Belki de. Ama yine de o cehennem alevlerini bana çevirmesi beni kızdırdı.

"Bunu yaptım," dedi JJ sırtarak, diğer omzuma doğru ilerledi ve ağırlığını bana verdi. "Ve tekrar yapardım. Ve tekrar. Ve yine-"

"Kapa çeneni," diye homurdandım ve JJ sessizleşirken ben Rogue'a doğru eğildim, bir yanım hâlâ hindistan cevizi ve deniz havası gibi kokup kokmadığını görmek istiyordu.

"Beni mi kokluyorsun?" diye soluk soluğa bağırdı, ellerini göğsüme koydu ve boğazımda yine o yasak hırıltı yükseldi. Şu anda bana neler oluyordu?

Bir nefes çektim, o tanıdık kokuyu dilimde tattım ve daha fazlasını aramak, şişelemek, bu boku kendi adıma markalaştırmak istedim.

"JJ güldü ve ben de dönüp onu kenara iterek uzaklaştım.

Sadece o olmayan, en yakın kelepçeyi bulup onu sonsuza dek kendime bağlamak istememe neden olmayan bir şeyi solumaya ihtiyacım vardı. Rogue'a olan aşkımı uzun zaman önce yatağa atmıştım. Kalp acısıyla yaşadım. Özlem duydum, acı çektim ve onu kaybettiğim için göğsümün içi boşaldı. Kalbim başka bir kıza asla izin vermedi, yakınına bile. Ama onun geri dönmesi yeni hayatıma dahil olmamıştı. Bırakmıştım. Hepimiz bırakmıştık.

Başka seçeneğimiz yoktu. Ama şimdi... şimdi ne yapmam gerekiyordu?

Chase bir kolunu kaldırıp başının üzerinde buzdolabına dayamış, dudaklarında alaycı bir ifadeyle onu seyrederken ben de mutfak adasının diğer tarafında durup hepsine baktım.

"Seni kim incitti?" Ona beni en çok kışkırtan soruyu sordum.

Bir parçam bunun bir şekilde kaza olduğuna inanmak istiyordu, çünkü ellerini kıza dolamış bir orospu çocuğunu hayal ediyordum

Boğaz beni olduğumdan daha büyük bir seri katile dönüştürmek üzereydi. Ama o parmak izleri başlı başına bir itiraftı. Bunu ona biri, bir sıçan, bir *pislik* yapmıştı. Ve onlar ayaklarımın dibinde parçalara ayrılan kadar rahat etmeyecektim.

"Bu mu?" diye sordu alaycı bir tavırla, boynunu göstererek. "Dondurma yüzünden bir martıyla kavga ettim. Buralardaki martılar *gerçekten* şiddet."

"Bu hiç komik değil," diye tısladı JJ ve ben başımla onaylarken Chase'in gözleri içindeki öfkeyle seğirdi.

"Her neyse, bu çok eğlenceliydi," dedi kız gibi, Chase'in kolunun altından sıyrıldı ve onu yakalamaya çalışan JJ'in yanından dans ederek geçti.

JJ diğer tek çıkışı engellemek için hareket ettiğinde sürgülü kapıya kadar geldi ve bize bakmak için döndü, ben ve Chase de ona doğru bir adım atarken gözleriyle bizi uyardı. "Ama ben gidip sizinle takılmaktan çok daha eğlenceli bir şey yapacağım. Mesela o katil martının gözlerimi oymasına izin verdikten sonra kendi kığıma bir sörf tahtası sokmak gibi. Çav!"

Kapıdan dışarı fırladı ve üçümüz de sakince arkasından yürüdük, dışarı çıktık ve kapalı havuz alanının etrafında koşarken onu izledik. Havuzun karşı tarafındaki yüksek duvara baktı, sonra aceleyle taş barbeküye çıktı, üzerine tırmandı ve parmaklarının ucuyla duvarın tepesini yakalayarak öne doğru sıçradı. Kendini yukarı çekmeye başladığında midem bulandı ve JJ'i de yanıma alarak havuzun etrafından ona doğru koşmaya başladım.

Ayağa fırladım, kot şortunun arkasını avucumun içine aldım ve sertçe çektim. Duvara yapıştı ve ben de onun şeftali gibi kığını yarı yarıya açtım. Şortu ve bikini altı aşağı kayd, yukarı tırmanmak için mücadele ederken parmaklarım yanaklarının arasına daldı. Aletim onun yumuşak etinin elime verdiği his hakkında bir sürü pis fikre kapıldı ve onu bırakmayı reddederek daha sıkı tuttum.

JJ bacaklarından birini yakalayıp ikimiz onu duvardan aşağı çekerken bana küfürler savurdu. Umutsuzca şeytan çıkarıcıya ihtiyaç duyan bir kız gibi tekmeledi ve yumrukladı, ama onu ele geçiren on iblis olabilirdi ve ben yine de bu kadını evimde tutmak için savaşırdım.

Onu aramızda aşağı indirirken belinden tuttum ve ona kaşlarımı çattığımı görünce gözleri büyüdü.

"Hiçbir yere gitmiyorsun sinek kuşu," diye homurdandım.

Bir zamanlar ona taktığım lakap, sol kolumun iç tarafına altın uçlu kanatları olan bir sinek kuşu dövmesi yaptırmamla aynı nedendi. Bu ismin bir gücü vardı. Onu gözlerimin içine hapsettiğimde boğazı düğümlendi ve yarım kalp atışı boyunca yüzündeki maskeyi kırdım. Yüzüne doğru eğildim, kalbim çarpıyor ve onu tekrar kaybetmeye neredeyse bu kadar yaklaştığım için göğsüm kabarıyordu. "Eskiden geri dönersen ne yapacağımı düşünerek çok zaman geçirirdim, Rogue. Uzun lafın kısası bebeğim, bir daha asla kaçmana izin vermeyeceğim."

Yumruğu bana doğru geldi ve onu engellemek için bırakmayı reddettim, parmak eklemleri sertçe ağzıma çarptı. Kan tadı aldım ve öfke içimde gök gürültüsü gibi dalgalandı.

"Kahretsin Rogue, bugünlerde onun kim olduğunun farkında mısın?" JJ, ben eve doğru ilerlerken onu bir kolumun altına sıkıştırıp yanıma kilitlemeden hemen önce nefesini tuttu.

"Pisliğin teki olduğunu hissediyorum!" diye seslendi ona ama umurumda bile değildi.

Pisliğin tekiydim. Ayrıca bu kasabadaki tüm güç benim elimdeydi. ne istersem onu yapacaktım. Çünkü onu çok uzun süre beklemiştim ve hayatımın çoğunu onu kaybettikten sonra olanlardan korkarak geçirmiştim. Onun ölmüş olabileceği ihtimalini düşünmeme hiç izin vermemiştim. Benim kontrolüm dışında bir şey olmuş ve onu bu dünyadan alıp götürmüştü.

Dünya. Ve şimdi o buradaydı, ona bir daha hiçbir şey olmamasını sağlamaya niyetliydim.

Rogue beni tutmaya çalışırken yanından hışımla geçtiğimde Chase iri gözlerle hepimize bakıyor ve bir elini saçlarına götürüyordu. Evin içinde sinsice ilerledim, kapıları tekmeleyerek açtım ve JJ ile Chase'in peşimde olduğunu hissettim. Bir misafir odasının kapısını çaldım, içeri girdim ve onu yatağa fırlattım, böylece yatağın üzerinde zıpladı ve bana küfürler savurdu.

Kapıya yönelmeden önce anahtarı cebime sokarak pencereyi kilitledim. Sonra dışarı çıktım, o kapıya çarpmadan yarım saniye önce kapıyı çarparak kapattım ve anahtarı kilide sokarak onu da cebime attım.

"Orospu çocuğu!" diye bağırdı.

"Hadi ama dostum, onu orada tutamazsın," diye beni ikna etmeye çalıştı JJ ama ben onu geçtim.

"Düşünmem gerek." Dışarı çıktım, böylece kapıyı tekmelediğini ve bana dağarcığındaki tüm pis kelimeleri söylediğini duymak zorunda kalmayacaktım.

Dışarıda, parlayan güneşin altında volta atarken Chase yanıma geldi, kolu koluma değdi.

"Onu geldiği yere geri götürebiliriz," diye homurdandı. "Ne?" "Ne?"

diye hırladım, ona doğru döndüm, kalbim sadece onu tekrar gönderme önerisi. "Bunu neden söyledin ki?" Çenesi bir an kilitlendi ve alnında gergin çizgiler oluştu.

"O senin için iyi değil, dostum. Hiçbirimiz için iyi değil."

Avuçlarımı göğsüne bastırdım, dişlerimi öfkeyle sıktım. "Onun hakkında böyle konuşma."

"Onu aradık ve neredeyse bizi kırıyordu çünkü gitmişti!" Chase kaslarını öfkeyle esneterek bağırdı. "O boktan şovu bir daha izlemeyeceğim. Pençelerini tekrar herhangi birimize geçirmeden önce bu işi hemen halletmeliyiz."

"Hiçbir yere gitmiyor," dedim tehlikeli bir şekilde, yüzüne doğru kalkarak. Eğer beni bu konuda zorlamak istiyorsa, pişman olacaktı.

JJ, "Katılıyorum," diye araya girdi ama ona dönüp bakmadım. Chase'e dik dik baktım, geri adım atmasını bekliyordum. Ve sonunda, yanağını çevirdi, nefesinin altında mırıldandı. Her şekilde kazanacağını biliyordu. Bu bir tartışma değildi. Ve eğer dünyada bir şey varsa, o da Harlequins'in ona kart göstermesinin sebebi buydu. Patron bendim ve o kalıyordu. Kimse bana aksini söyleyemezdi.

Chase orada yaralı bir hayvan gibi dururken sakinleştirici bir nefes aldım, sonra ona sırtımı döndüm ve JJ'e baktım.

"Onu nereden buldun?" Hırladım.

"Kulübe geldi. Bir cipte uyuyordu. Onun değil. Yanında küçük bir köpekten başka bir şey olmadığı düşünüldüğünde bana çalıntı gibi geldi."

Tekrar volta atmaya başladım, onun bu şekilde yaşadığını bilmenin verdiği öfke beni işlevimi yerine getiremeyecek kadar kızdırıyordu. Ama içimi kemiren bundan çok ama çok daha kötü bir şey vardı. Aklımdan çıkaramadığım bir şey.

"Bu morlukları ona kim verdi?" Tısladım, kelimeleri dudaklarımdan zorlukla geçirebildim. Ona zarar vermeye *cüret* eden her orospu çocuğuna elimdeki tüm kurşunları sıkardım. Uzuvarlarını koparır, damarlarını keser, her bir organını sökerdim-

JJ omzunu havuzun bu tarafındaki tenteyi tutan payandalardan birine dayayarak, "Söylemeyecek," dedi.

"Tamam diyecek," diye homurdandım ve tekrar içeri girmek için ilerledim ama JJ elini uzattı ve beni durdurmak için omzuma bastırdı.

Dokunuşu sert değildi ama ona dikkatimi verdim, böyle kendimi kaybettiğimde her zaman mantıklı davranmadığımı biliyordum. Belki de şu anda onun mantıklı sesine ihtiyacım vardı, çünkü benimki çoktan gitmişti.

"Sakinleşmesi için ona biraz zaman ver. Onu zaten kilitlediniz, şu anda kafesteki bir vaşak kadar kızgın olacaktır."

"Ve zamanın bunu iyileştireceğini mi düşünüyorsun?" Alay ettim.

Gülümseyerek yaklaştı ama kahverengi gözlerinde bir fırtına vardı.

"Zararı olmaz."

Yine de onu iterek geçmeye çalıştım, sonra aklıma gelen bir düşünceyle durakladım. "Pis bir köpekten bahsetmiştin..."

"Verandada." Ne demek istediğini anlayınca sıırttı ve benden uzaklaşarak ön kapıya doğru evin içinde kayboldu.

Chase arkamdan, "Yapma bunu, dostum," diye yalvarınca ona dönüp baktım. Elindeki sigarayı kutuya vuruyordu, gözleri yalvarıyordu.

"O bizden biri," dedim hiddetle, beni bu konuda sınaması için ona meydan okuyarak.

"Maverick de öyleydi," diye karanlık bir şekilde karşılık verdi ve bu sözler derime iğne gibi battı.

Onu azarlamak için dudağımı sıyırdım ama JJ kucağında küçük beyaz bir köpekle yeniden ortaya çıktı, başını kaşıyor ve gözlerini mutlu bir şekilde sarkıtıyordu.

"İşte, onu bana ver." Köpeği kollarından aldım ve onu koridorda taşırken hemen elimi çiğnemeye başladı, ardından yumruğumu kilitli olduğu odanın kapısına vurdum.

"Ne?" diye tersledi.

"Köpeğin bende," dedim ve nefesi kesildi. "Ona zarar verme, seni lanet olası piç!"

Gözlerimi devirdim. "Ona zarar vermeyeceğim. Onu sana vermeye geldim." Bir an sessiz kaldı ve ben de anahtarı almak için cebime uzandım,

kilidin içine itip döndürdüm. Kapıyı çaldım ve ardındaki yıkım, ne kadar az zaman geçirdiğine göre oldukça anlaşılmazdı

buradaydı. Perdeler sklmş, çarşaf lar yırtılmış, dolap kapakları menteşelerinden yarıya kadar sklmş görünüyordu ve çekmecelerde bulunan her şey şimdi her yere saçılmıştı.

Talepkr bir şekilde köpeğe uzandı ama ben onu bir elimle başımın üzerine kaldırdım. "Buraya gel ve bizimle konuş," diye emrettim ve bana sadece gözleriyle boğazımı parçalamaya çalışıyormuş gibi baktı.

Üst dudağı bir an için geri çekildi, sonra yüz hatlarını düzeltti, saçlarını savurdu ve omuz silkti. "Peki."

Köpeği almak için ellerini uzattı ve ben de küçük iti kucağına verdim. Sanki her an onu elinden kapıp bağırsaklarını deşecekmişim gibi köpeği göğsüne bastırdı ama ben köpekle ilgilenmiyordum. Onunla ve vücuduna o pis ellerini kimin srdğyle ilgileniyordum.

Ona karşı yaptığım bu ağza alınmayacak hareketin bedeli olarak ellerini kesmekten zevk alacaktım.

Önümde yürümesini işaret ettim ve o da öyle yaptı, bakışlarım hemen giydiği dar kot şorttan görünen kıına kaydđ ve dişlerimi o bronzlaşmış ete batırmayı ne kadar çok istediğim için dudaklarımı ıslattım. Sikim, amciğın ilk tadına bakmak için yanıp tutuşan bir bakire gibi zonkluyordu ve ben de kendimi yine bir bakire gibi hissediyordum. En iyi arkadaşını arzulayan bir genç gibi. Uğruna her şeyi yapabileceğim bir kız. Hâlâ da uğruna her şeyi yapabileceğim bir kız.

JJ mutfakta dirseklerini adaya dayamış, Chase de arkasında kollarını kavuşturmuş, dişlerinin arasından kızgın bir ejderha gibi dumanlar sızarak duruyordu.

Rogue'un arkasına yaklaştım, sonra yanından geçerek adadaki tabureyi çektim ve oturmasını işaret ettim.

"Evet... hayır, ben iyiyim," dedi soğukkanlılıkla, benden uzaklaşarak adanın kendi tarafında durdu ve köpeğin başını okşayarak ona baktı

hepimizin arasında sıradan bir ilgisizlikle.

"Seni kim incitti?" Homurdandım, içimdeki öfke yüzeye çıkıyor ve zar zor kontrol altına alınabiliyordu.

"Bir erkek," dedi hafifçe, bir omzunu silkerek, ama bunun martı saçmalığından bir ilerleme olduğunu tahmin ettim.

"*Hangi* adam?" JJ ve Chase'le aynı anda hırladım. Chase'in ondan kurtulmakla ilgili tüm saçmalıklarına rağmen, birdenbire bu cevabı almakla ciddi olarak ilgilenmeye başlamıştı. Bir zamanlar hepimiz onun için ölürdük. Görünüşe göre bu benim için değişmemişti. Arkadaşlarımla yüzlerine şöyle bir baktığımda onlar için de değişmediğini gördüm.

"Seni ilgilendirmez," dedi havalı bir şekilde. "Tıpkı hayatımın geri kalanının seni ilgilendirmediği gibi. Aslında on yıldır olmadığı gibi."

"Neden döndün?" Chase onu ısırды ama ses tonu yüzünden ona çıkışmadım çünkü bu sorunun cevabına nefes almak için havaya ihtiyacım olduğu kadar şiddetle ihtiyacım vardı.

"Seni ilgilendirmez," diye cevap verdi aynı hafif tonda, sanki onun için hiçbir şey değilmişiz gibi. Belki de öyleydik. Belki de uzun zaman önce hayatına devam etmişti ve biz onun için düşünmeye bile zahmet etmediği uzak bir anıdan ibarettik. Bu fikir bana zar zor sindirebileceğim bir şekilde acı veriyordu.

"Bizi ilgilendirmez mi?" JJ başını iki yana salladı. "Hiçbir fikrin yok, değil mi?"

Chase ona ters ters bakarak, "Pfft, o biliyor," diye mırıldandı.

"Neyi biliyorum?" diye sordu gerçekten umursamıyormuş gibi, ama gözlerinden anladığım kadarıyla yeterince meraklıydı.

"Bizden cevap mı istiyorsunuz? O zaman cevapları vermeye başlasanız iyi olur.

Kendine gel," diye uyardım ve gözleri üzerime kaydı, ruhumu derinlemesine kesti, hayatı boyunca bu kıza takıntılı olan içimdeki çocuğun her parçasını yeniden uyandırdı.

"İyi... Buraya göt deliğimi beyazlatmaya geldim, Sunset Cove'un bu tarafındaki en iyi güzellik salonuna sahipler. Senin sıran," diye kestirip attı ve JJ kahkahayı patlattı.

Gerçi sadece o vardı, çünkü Chase neredeyse sigarasının tamamını içine çekti ve bu bilgiyi benden saklamaya devam ettikçe dişlerim gıcırdamaya başladı.

"Neden arabada uyuyordun?" Bastırdım.

"Çünkü geceleri uyumaya gittiğimde pofuduk küçük koyunları sayabileceğim bunun gibi süslü bir evim yok," dedi, sanki tüm bunlar onun için bir şakaymış gibi davranarak.

Onun için bir şaka mıydım? Onunla paylaştığım her şey çoktan unutulmuş muydu? Artık onun kalbinde bir yerim yok muydu? Beni özlemiş olabileceğini düşünmenin aptalca olduğunu biliyordum ama her nerede olursa olsun bu umuda tutunmuştum.

en azından zaman zaman beni düşünmüş olmasıydı. Düşünmemiş olma ihtimali beni yeniden kırmakla tehdit ediyordu.

"Nereden geldin sen?" Saçma sapan cevapları karşısında kendimi kaybetmeye başlamıştım.

"Dikkatli ol Tilki, beni görünce damarların çatlayacak gibi görünüyor," diye alay etti. "Beni özlemiş gibi görünmek istemezsin ya da herhangi bir şey."

"Seni özledim mi?" Tükürdüm, ona doğru yürüdüm, gömleğini avucumun içine aldım ve onu daha yakına çektim, böylece küçük köpek hırlamaya başladığı yerde aramıza sıkıştı. "Bu sözler seni kaybettiğimizde yaşadıklarımın alay etmekten başka bir şey değil. *Hepimizin* yaşadıklarıyla."

"Zavallı kayıp çocuklar, beni unutmak sizin için ne kadar zor olmuştur. Bu arada benim için o kadar da zor olmadı, JJ gerçek adını kullanana kadar geldiğimde senin adının Porsuk olduğunu sanıyordum."

Küçük köpek öfkeyle bana doğru havlarken, kızgın öfke ikinci bir deri gibi üzerimden kayıyordu. Ona söyleyecek o kadar çok şeyim vardı ki, onu aradığım yıllar boyunca ona söylemeyi hayal ettiğim her şey şimdi gerçekten burada olduğu için uçup gitmişti. Sonunda ona kavuştuğumda bana *böyle* bakmasını hiç beklemiyordum. Benden nefret ediyordu. Ve bundan daha kötüsü de olabilirdi. Çünkü bu evden çıkıp gitmek ve bizden sonsuza dek kurtulmak istiyor gibi görünüyordu. Ama o zaman neden geri geldi? Batı kıyısındaki onca kasaba dururken neden bu kasabaya geldi? Onu bulacağımızı biliyor olmalıydı. Öyleyse neden Gelmek mi? Neden şimdi?

"Cevaplara ihtiyacım var sinekkuşu," dedim, sesimde bir tehdit vardı. "Ve onları alacağım."

"Beni korkutmaya mı çalışıyorsun, Foxy? Çünkü cehenneme gidip gelmiş bir kızı korkutamazsın."

Belki de onu korkutmaya çalışıyordum. Ama lanet olası cevaplara ihtiyacım vardı. Nasıl bu kadar sakin olduğunu, on yıl sonra buraya dönmüş olmaktan bu kadar etkilenmediğini anlayamıyordum. Sanki hiçbir anlamı yokmuş gibi. Sanki her şey, birlikte geçirdiğimiz ömür, onun için kesinlikle bir bok ifade etmiyordu.

"Biliyor musun Rogue, bana neden burada olduğunu söylemek istemiyor musun?"

Tamam, olur. Ama yüzüne bunu yapan ölü adamın adını ve adresini öğrenmem gerekiyor çünkü şafak sökmeden kanı ellerimi ıslatmazsa bir sorunumuz olacak."

"Boynunu bük, Porsuk," dedi benimle dalga geçerek. "Çünkü sana bir bok vermiyorum. Oh, bunun dışında..." Bir elinde köpeği tuttu, sonra kot şortunun cebine uzandı, üçümüz de orada ne sakladığını merak ederek beklerken bir süre cebini karıştırdı.

Bir süre sonra elini çekti ve orta parmağını bana doğru çevirdi. Avucumu öfkeyle mutfak adasına vurdum ve o da

irkilmesi beni daha da öfkелendirdi. Eğer bir pislik ona bir kez böyle dokunmuşsa, bundan önce kaç kez canını yakmış olabilirdi? Boynundaki parmak izi morlukları beni korumacılığın çok ötesine geçirmeye yetmişti, öyle ki pikabımı silahlarla doldurup beni kapısına kadar götüreceк bir ipucu bile olmadan sorumlu adamı avlamaya çıkmak istedim.

"A. İsim," diye zorladım.

"Vazgeç kardeşim, bize söylemek istemiyor," dedi JJ ve ben ona ters bir bakış attım, ama bakışlarıyla buluşur buluşmaz başını eğdi ve her zaman üzerimde işe yarayan o yalvaran bakışını attı ve ben de bir nefes çektim.

"Artık arabama dönebilir miyim?" diye sordu, sesi sıkılmış gibiydi ve gözlerim tekrar ona kaydı.

"Yol kenarında uyumayacaksın, Rogue. Burada kalacaksın," diye ısrar ettim ve teklifi kabul etse de etmese de gitmesine izin vermeyeceğimi biliyordum.

Uzun bir süre sessiz kaldı, sonra dilini şaklattı ve omuz silkti. "Peki." Buzdolabına doğru yürüdü, JJ'i kenara itti ve biraz portakal suyu çıkardı.

Verandaya çıkıp şemsiyenin gölgesinde bir şezlonga uzanmadan önce kendine bir kadeh doldurdu ve köpeğı yanına yatırdı. Bronz bacakları güneşin altındaydı ve o kadar iştah açıcı görünüyordu ki gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım.

En azından odaklanabileceğim tek iyi şey buydu. Rogue Easton benim çatımın altındaydı, onu milyonlarca kez getirmeyi hayal ettiğim yere sıkıca kapatılmıştı. Sekiz yaşımdan beri rüyalarım giriyordu. Ve o zamandan çok daha önce ruhumu ele geçirmişti. Şimdi geri dönmüştü, sonunda o küçük çocuğun asla yapamadığını yapacaktım. Onu *benim* yapacaktım. Ve gitmesine asla izin vermeyecektim.

Gözlerimi kapattım ve durumuma tamamen kayıtsızmışım gibi davranırken kendimi kurt ininin derinliklerinde, yırtıcıların üzerime geldiği bir yerde bulmamışım gibi davranmaya çalıştım. Ama içimde bir enkaz vardı. Bu çocuklar,

Bu *adamlar*, hatırladığım insanlardan çok farklıydı ve yine de içimdeki ağrıyan kısım, kollarımı onlara açma ve beni kabul etmeleri için yalvarma ihtiyacıyla zonkluyordu.

İşin en kötü yanı da, bunu yaparsam her şeyin ne kadar kolay olacağını düşünmemdi. Bir sebepten dolayı beni burada istiyorlardı. Bana bir kez baktılar ve kalmamı istediler, ama bu hiç mantıklı değildi. Ben çok az kişiden biriydim.

çok kısa bir listedeki insanlar. Fox'un babası ve bu acımasız gangster çetesinin lideri ölmemi istiyordu. Sunset Cove'da olmamam gerekiyordu. Olmamalıydım.

şimdi ya da hiçbir zaman. Ayrıldığımda bu bana korkunç bir şekilde açıklanmıştı. Buraya dönmem, Luther'in beni gördüğü anda infaz edilecek bir ölüm cezasıydı.

Hayatım, şimdiye kadar olduğum ve olacağım her şey, kığım buraya geri dönerse sona erecekti. Ama yine de buradaydım. Kığım sıkıca

Üç pislik akbabalar gibi etrafımda dolanırken, iğrenç derecede pahalı bir şezlonga bastırıyordum.

JJ yüksek sesle, "Ben biraz yemek hazırlayacağım," dedi.

Chase, "Neden? Daha yeni yemek yedik," diye karşılık verdi ve ardından birinin koluna yumruk atılmış gibi bir ses duyuldu.

"O saatler önceydi. Ayrıca, Rogue'un bir sandviçe hayır demeyeceğine bahse girerim. Ya sen?" JJ sordu ve ben de isteksizce bir gözümü açıp mutfakta evcilleşmeye çalışan JJ'e baktım.

Gururum ona sandviçini almasını ve ağzında tekrar tadına bakana kadar kışına sokmasını söylememi gerektiriyordu, ama benim acınası boş Midem gururumu bir kenara *bırakıp* ona *evet lütfen* dememi, dizlerimin üzerinde ona tapınmamı ve ayaklarını öpmemi istedi. Ben de mutlu bir orta yolda karar kıldım.

"Son üç günde bir öğün yemek yedim, o yüzden evet, sandviçinizi alacağım ve biraz da cipsiniz varsa harika olur," dedim.

"Neden üç gündür bir şey yemedin?" Fox sordu ve tam tepemde durduğunu, beni gölgesine aldığını ve orada büyük bir kaslı çılgın duvar gibi durduğunu fark ettiğimde lanet olası derimden ürktüm.

"Çünkü ölü kızların yemeğe ihtiyacı yoktur," diye karşılık verdim, sonra derin yeşil gözlerinin delici bakışlarına hapsoldüğümde anında pişman oldum.

"Bu da ne demek oluyor?" diye hırladı. Yani, gerçekten hırladı. "Şu anda en iyi hayatımı yaşadığım için pek bir şey değil, senin Babamın evi, beni öldürmek için kendisinin mi gelmeyi planladığını yoksa bu tür işleri artık sana mı devrettiğini merak ediyor."

Bunun üzerine taş gibi soğuk bir sessizlik çöktü üzerime ve Fox çenesi titreyerek bana cırcır böcekleri gibi bakarken kaşlarımı kaldırdım.

"Saçmalık," diye seslendi Chase, evden çıkıp Fox'un yanında durdu ve cebinden bir paket sigara çıkardı. "Luther'dan haberin olmamasına imkân yok."

Fox ona ters ters baktı ve Chase yanlış bir şey söylediğini bilmiyormuş gibi kaşlarını kaldırdı.

"Peki ya o?" Oturduğum yerden kalktım ve sorma zahmetine girmeden ondan bir sigara çalmak için eğildim.

Kaba olmayı hedeflemiştim ama jestin sıradanlığı beni zihnimde annesinin arabasının arkasında otururken, yağmur tavanı döverken ve kısa bir an için kığımızla gülerken her şey ve hiçbir şey hakkında saçma sapan konuşurken canlandırdı.

Chase birkaç saniye boyunca beni izledi, gözlerinde geri dönmemiş olmamı dilediğini belirten bir bakış vardı ve bu ne kadar berbat bir şey olsa da, aslında bu tavrı Fox'un garip zorbalıklarına ve JJ'in ne istediğini umursamamasına tercih ederdim.

Fox elimdeki sigaraya sanki onu benden almak istiyormuş gibi baktı ve ben de ona bunu yapması için cesaretlendiren düz bir bakış attım.

Chase sigarayı yaktı ve sonra eğilerek onun sigarasının ucundan kendi sigaramı yakmama izin verdi. Derin derin içime çektiğimde kirazın sıcaklığı gözlerine yansıdı; deniz havasının, zincirleme sigaranın ve çok yaklaştığında teninden yayılan tehlikenin kokusu etrafımı sardı.

Chase gençliğimizde hep zayıf ve yetersiz beslenmişti ama ayrı geçirdiğimiz yıllarda bunu düzeltmek için bir göreve çıkmış gibi görünüyordu. Vücudu, spor salonunda çalışmaktan daha fazlasını yaptığını gösteren kalın kaslarla doluydu ve tenindeki mürekkep, okyanus mavisi gözlerinin içinden bana bakan ruhu kadar karanlıktı.

"Harlequin Baba-"

"Öldü," dedi Fox ve hayatımı değıştiren bu bilgi karşısında dudaklarım aralanırken bakışlarım tekrar ona kaydı.

Bakışlarım onay için Chase'e kaydı ve o da omuz silkti.

"Bir kapı çivisi kadar ölü. Birkaç yıl önce tam gözlerinin ortasından bir kurşun yedi," diye onayladı Chase, ben kendi sigaramdan bir nefes çekerken sigarayı dudaklarından aldı.

"Güzel," diye yanıtladım bu ifadenin şokunu üzerimden atamadan ve kayıtsızmışım gibi davranmaya çalışarak şezlongumda arkama yaslandım ama kahretsin, bu büyük bir haberdi, kocaman, devasa, kıcına beyzbol sopasıyla vurulmuş bir haber.

Luther Harlequin'in ölüp gömölmesiyle özgürdüm - varisinin kararlarına sadık kalmaya karar vermediğini ve onun için beni öldüreceğini varsayarsak. Ama o varis başımda dikilmiş, bakışlarında sayamayacağım kadar çok duygunun karışımıyla beni içine çekerken çıldırmamak için kendini zor tutuyormuş gibi görüldüğünden, öyle olmadığını tahmin edecektim. Fox ön kapıdan içeri itildiğim anda beni öldürebilirdi ve yine de buradaydım, havuzunun kenarında uzanıp OJ'sini içiyordum.

Kimse Fox'un babasının ölümünden duyduğum sevinci dile getirmedi, bu da söz konusu orospu çocuğu hakkında çok şey söylüyordu ve sigarayı dudaklarıma götürdüm, kendime bu boku sindirmek için birkaç saniye kazandırırken uzun bir nefes çektim

Çünkü her şeyi değıştirdi. Ve hiçbir şeyi.

JJ evin içinden boğazını temizledi ve Fox'a soru sorar gibi sert bir bakış attı, Fox ise masumca omuz silkti ve dönüp bana baktı. Bir zamanlar çocuklarımın her bakışını yorumlayabiliyor ve onlara kendi sessiz mesajlarımı gönderebiliyordum ama Fox osuruğunu tutmakta zorlanmadıkça, o anda benim hakkımda ne düşündüklerini anlayamıyordum.

Genelde sadece stresli olduğumda sigara içerdim ama bu durumun gereklilikleri karşıladığını düşünđüm. İt pek hoşlanmamış gibiydi, şezlongdan zıpladı ve bacağını bir saksı palmyesine dayamadan önce havuzun etrafında dolaştı.

"İşte bu yüzden evime köpek almıyorum," diye homurdandı Fox, gözleri yüz hatlarında yazılı bir tiksintiyle İt'i takip ediyordu ve ben de tatlı bir gülümsemeyle ayağa kalktım.

"Tamam, endişelenme. Biz de senin yakandan düşeriz o zaman."

Ona sırtımı döndüm ve uzaklaşmaya çalıştım ama elleri belimi kavradı ve beni kendine doğru çekti, sıcak, yırtık karın kasları çalınmış gömleğimin içinden omurgama baskı yaparken şaşkın bir nefes aldım.

"Ben söylemeden Sunset Cove'da kimse nefes bile alamaz, sinekkuşu," diye uyardı. "O yüzden benim onayım olmadan hiçbir şey yapabileceğini düşünme."

Elinden kurtuldum ve ona ters ters bakmak için arkamı döndüm. Sigaramı ona doğrultarak, "Çek o lanet ellerini üzerimden, Fox," diye uyardım. "Beni neden burada istediğini bilmiyorum ama ben senin malın değilim, bu yüzden pençelerini kendine saklayabilirsin."

"Bu bir fiyat meselesi mi?" Chase az önce boşalttığım şezlonga uzanırken sordu. "Çünkü buradayken yatağımı ısıtmak istiyorsan para için iyiyim. Yüzün iyileştikten sonra tabii. Hasarlı amcık satın almam."

Fox göz açıp kapayıncaya kadar ona doğru döndü, şezlongun kenarından tutup havaya kaldırdı, böylece Chase öfke dolu bir çığlık atarak havuza fırladı. Büyük su sıçraması bacaklarımin önünü sıırılsıklam etti ve Fox havuzun kenarına doğru ilerleyip Chase'in kıvrıcık siyah saçlarını yüzeye çıkarken bir avuç yakaladığında telaşla bir adım geri çekildim.

"Ona bir daha orospu dersen o lanet burnunu kırarım," diye hırladı ve Chase'in kafasını itip tekrar suyun altına daldırdı.

Fox'un kasları esnedi, kürek kemikleri arasındaki tilki dövmesi bakışlarımı istediğimden çok daha uzun süre kendine çekti. Ama Fox Harlequin her zaman gözlerinizi ayırmanın zor olduğu türden bir adam olmuştu ve şimdi doğanın gerçek bir gücü gibiydi.

Fox ayağa kalkıp havuzdan uzaklaşırken yerimde durdum, Chase sudan öksürerek ve küfrederek çıkarken bana okunamaz bir bakış attı.

"Zaten yanıliyordun Chase," dedim dudaklarımdan bir duman çıkararak. "Kukum zerre kadar zarar görmedi. Eğer teklifini kabul ettirmek istiyorsan beni domaltabilir ve berbat suratımı unutabilirsin. Zaten görmekten pek de memnun olmadığın izlenimini edindim."

Chase zalimce sırtırken sigaramı havuza attım ve Fox'u tamamen görmezden gelerek eve geri döndüm, JJ mutfak adasında bir tabak dolusu yemeği bana doğru iterken bana değerlendirici bir bakışla bakıyordu.

Bir bar taburesine oturup sandviçimden bir ısırık aldığımda, "Ben saçmalık diyorum," dedi. Avokado, peynir ve güneşte kurutulmuş domatesler ağzımı doldurdu ve çiğnerken yüksek sesle inledim, takdir ettiğimi bilseler bile umurumda değildi.

Yemek. Bana yaptıklarını telafi etmeye yaklaşamadılar ve eğer bedavaya sunacak kadar aptallarsa buzdolaplarındaki her şeyi yemek konusunda hiçbir tereddütüm yoktu. "Kendini çalışan bir kız gibi taşıyorsun."

"Her şeyin bir ilki vardır ve siz de am için iyi bir bedel ödeyebilecek gibi görünüyorsunuz. Yani tek yapmam gereken gözlerimi kapatıp

Başka biri olduğunu hayal et ve aramız iyi olsun," diye karşılık verdim.

JJ sanki bu ona mantıklı geliyormuş gibi sırttı ve Fox yanımdaki sandalyeye çöktü, neredeyse ensemde nefes alıyordu.

"Sana ne istersen veririm. Para kazanmana gerek yok," dedi kısık bir sesle ve ben de kaşlarımı kaldırarak ona baktım.

"Neden?" Ben sordum.

"Çünkü sen bizden birisin. Benim olan senindir."

Hafifçe alay ettim. "Hayır, teşekkürler."

Fox başka bir şey söylemek için ağzını açtı ama JJ elini omzuna koyup ona anlamlı bir bakış attı, aralarında sessizce bir şeyler konuşuyorlardı ve ben de dikkatimi sandviçime verdim.

Bazı şeyler hiç değişmedi. JJ ve Fox hâlâ sırlarını saklamaktan hoşlanıyorlardı. Onları hâlâ eskisi kadar kolay çözüp çözemeyeceğimi merak ediyordum. Ama denemek bile istemediğimi fark ettim. Buraya geri dönmek havanın çok ince ve sessizliğin çok gürültülü olduğunu hissettiriyordu. Beni yavaş yavaş boğmaya çalışan Harlequin'in kalın katmanından kaçmam ve sadece o anahtarları bulmaya odaklanmam gerekiyordu.

Hiçbiri gömlek giymediğinden, anahtarlarını benim gibi boyunlarına takmadıklarını görmek oldukça kolaydı, bu da muhtemelen onları nerede tuttuklarını bulmak için mükemmel bir yerde olduğum anlamına geliyordu. Bu yüzden onları bulmaya çalışırken şimdilik yerimden kıpırdamadım. Ama bulduğum anda, ilk seferinde kaybolduğumdan daha hızlı bir şekilde ortadan kaybolacaktım.

"Arabada uyumanın o kadar da dinlendirici olmadığını tahmin ediyorum," dedi JJ diğer tarafıma geçip beni Fox'la kitap ayracı gibi sıkıştırırken. "Eğer misafir odalarından birinde duş alıp dinlenmek istersen, yapabilirsin. Benim odamın karşısında banyolu bir oda var," diye teklif etti ve ben de bu seçeneğin üzerine bir martının patates kızartmasına atladığı gibi atladım.

"Sağımdaki zorba Porsuk'tan kaçabileceğimi mi söylüyorsun? Bu kesinlikle evet demek olur." Zıpladım, parmaklarımdaki son sandviç kırıntılarını yaladım ve Fox'un kükremesini görmezden geldim.

Önce buzdolabına yöneldim, JJ mutfağın ötesindeki koridora doğru ilerlerken onu görmezden geldim.

Buzdolabının kapısını çekiştirerek açtım, tam o sırada Chase açık kapıdan içeri girdi, koyu renk buklelerini havluyla ovuyor, fayans döşeli zemine su damlatıyor ve Fox'a kaşlarını çatıyordu.

Taze yapılmış guacamole gibi görünen bir tencere, bir şişe beyaz şarap, birkaç kutu soda, bir poşet ahududu ve ikinci bir şişe şarap aldım çünkü pahalı görünüyordu, neden olmasın?

JJ kaşlarını çatmış bir şekilde yanımda belirdi, ben de ona döndüm ve yükümü taşıması için kollarına bıraktım, sonra da dönüp kapıyı açtım. Aile boyu bir paket Doritos bulana kadar dolapları karıştırdım ve onları da kollarına attım.

Daha fazla taşıyamaz hale geldiğinde uzandım ve pembe lensli gözlüğünü yüzünden alıp kendiminkine taktım.

"Şapkamı geri istiyorum," diye homurdandım, yolu göstermesi için ona el salladım ve o da beni eğlenceli bulmuş gibi kaşlarını kaldırdı.

"Sanırım seni kovalarken düşürdüm," diye itiraf etti.

"Tabii ki yaptın. Tüm dünyada tam anlamıyla beş şeye sahibim, neden onlardan birine dikkat edesin ki?" Yemek baskınımdan vazgeçerken dolabın kapağını fırlatıp kapattım.

"Tam olarak neden?" Chase bana sordu ve ben de ona doğru bir bakış fırlattım, çıplak göğsünden aşağı yalınabilir nem tanecikleri halinde kayan suya bakmayı reddettim.

"Çünkü on yıldır bir evim yok. Ama siz bunu biliyorsunuz, değil mi?" Buz gibi söyledim.

Chase, bakışlarında en ufak bir pişmanlık belirtisi olmadan, "Bir evin vardı," diye cevap verdi. "Sokaklara atılmış gibi değilsin."

Ona tamamen zehirli bir gülümseme verdim ve umursamazca omuz silktim. "Sanki hiçbirinizin umurunda değildi."

Fox, "Bu doğru değil," dedi ve mutfak adasının kenarını, eğer mermerden yapılmamış olsaydı çökertecek kadar sert bir şekilde kavradı.

"Öyle değil mi?" Dönüp mutfaktan çıkan koridorda yürümeye başlamadan önce tatlı tatlı sordum. Nereye gittiğime dair hiçbir fikrim yoktu ama onun saçmalıklarını görmezden gelmeyi, yanlışlıkla yanlış odaya girmekten daha çok önemsiyordum.

JJ beni atlatıp evin derinliklerine doğru ilerledi, bir dizi merdivenden çıktı ve beni kazara bir dolaba girerek kendimi rezil etmekten kurtardı. Peşinden gittim, Mutt'a ılık çaldım ve köşeyi dönüp onları geride bırakana kadar Chase ve Fox'un gözlerinin kafamın arkasında bir delik açtığını hissetmiyormuş gibi davrandım.

Sanki oteldeymişiz gibi bir köşeyi daha döndü ve beni birkaç basamak yukarı çıkarıp başka bir koridora yönlendirdi.

Kapalı kapıların önünden geçerken JJ, "Soldaki Chase, sonra ben geliyorum ve Fox da sağdaki ana odada," diye açıkladı. hepsini içerken. "Bunu da sen alabilirsin." Fox'un odasının tam karşısındaki kapıya doğru ilerledi ve onun olduğunu söylediği dirseğimi iterek açtım.

Oda, evin şimdiye kadar gördüğüm her yeri gibi beyaza boyanmıştı. İki yanında boydan boya beyaz perdelerin çekili olduğu bir çift Fransız kapısının yanında büyük boy bir yatak vardı. İz sürdüm İçeriye girdiğimde, hemen dışarıda geniş bir balkona sahip deniz manzarasının beni beklediğini gördüm. Özel plaj çitlerle çevriliydi ve bir iskele, Harlequin haydutunun büyük silahıyla devriye gezdiği bir sürat teknesine açılıyordu.

görüntü. Bir diğerrinin eve yaklaştığını görebiliyordum ve suratımı astım. Oraya inebilsem bile, o pislikleri asla geçemezdim. Orası da güvenlik kameralarıyla doluydu hiç şaşırmazdım.

Kapılara yaklaştım ve hemen açmaya çalıştım, kilitli olduklarını görünce hayal kırıklığıyla homurdandım ve emin olmak için iyice cınlattım. "Beni burada daha ne kadar esir tutmayı planlıyorsunuz?" diye sordum. JJ atıştırmalıklarını komodinin üzerine koydu ve ben de alnımı pencereye yaslayıp ona bakmak zorunda kalmamak için denizi seyrettim.

"Sen bir tutsak değilsin, Rogue," dedi, sesi suçlamadan dolayı biraz kızgın geliyordu ve ben de ona kaşlarını çatarak bakmak için geri döndüm, unutulmuş umutlarımın ve hayallerimin bu yankısına karşı bana küçük bir bariyer sağladığı için pembe gözlüklerime teşekkür ettim.

"Öyle mi? O zaman gidebilirim, değil mi?"

JJ dudaklarını büzdü ve içini çekti. "Sadece iyi olduğundan emin olmak istiyoruz." Bu sahte duygu karşısında gözlerimi devirdim. "Geç olması hiç olmamasından iyidir, değil mi?"

"Öyle değil," diye itiraz etti. "Seni bulamadık Rogue. Fairfax'te kalman gerekiyordu ve sen kaçtın."

"Oh, yani o kontrolcü ihtiyarla yaşamak istememem benim hatam mı? Ve orada tam olarak ne kadar kalmam gerekiyordu? Çünkü bu konuda hiçbirinizden bir şey duymadım. Bırakın bir şey duymayı. başka."

"Belki de olduğun yerde kalsaydın-"

"Sonra ne olacak?" Talep ettim çünkü bu konuda onun saçmalıklarını dinlemeyecektim. O yer benim için bir yuva değildi. O kadının umurunda bile değildi. Birlikte okula gittiğim çocuklara uyuşturucu satmamı istiyordu ve polisler etrafı koklamaya başladığında beni açıkça kurtların önüne atacaktı. Orada kalmayacaktım, özellikle de Harlequin çocuklarının beni hatırladıklarını düşünmek için hiçbir nedenim yokken.

Geri. Saçmalıktı. Sunset Cove'dan ayrıldığım anda beni tamamen unuttular.

JJ bunun onu bir yere götürmeyeceğini anlamış gibiydi ve iç çekerek arkasını döndü, odanın arka tarafındaki bir kapıya yöneldi ve çok geçmeden akan suyun sesi bana ulaştı.

Mutt sıçrayıp yeni süslü yatağıma yerleşirken arkamdaki açık kapıya baktım ama şu anda tekrar kaçmaya çalışmak anlamsız görünüyordu. Fox ve Chase çıkışı kapatıyorlardı ve ben yine de anahtarlarını aramak için bir şans istedim. Ama o zaman

Maverick mi? Çünkü Harlequin'lerin sayısı üçe düşmüş gibi görünmeye başlamıştı ve ben bunu hayal bile edemiyordum. Dördü birbirinden hiç ayrılmazdı. Yine de *beşimizin* bir zamanlar öyle olduğunu düşünmüştüm, yani belki de hiçbiri kimseyi umursamıyordu ve üçü sadece kolaylık olsun diye hâlâ birlikteydi.

Kirli beyaz spor ayakkabılarımı tekmeledim ve JJ'in peşinden neredeyse yatak odası kadar büyük olduğu ortaya çıkan en-suite odaya gittim. Beyaz fayanslı duvarlar küçük mavi süslemelerle vurgulanmıştı ve devasa bir duşakabinin yanı sıra geniş bir makyaj masası, kendi tuvaletim - ekleyebilirim ki, boktan tuvalet kağıdıyla tamamlandı - ve son olarak, ama en önemlisi, şimdiye kadar gördüğüm en büyük banyo küveti vardı. Beyaz pençe ayaklı canavar oturuyordu

Deniz manzaralı bir başka boydan boya pencerenin önündeydi ve sadece filmlerde görebileceğiniz türden bir şeye benziyordu.

"Balkon evin arka tarafı boyunca uzanıyor," diye açıkladı JJ küvete gereğinden fazla köpük banyosu doldururken ve köpük banyosu cappuccino gibi köpürüp havayı hindistancevizi kokusuyla doldururken. "Senin odandaki kapı da, Fox'un odasındaki kapı da, çalışma odasındaki kapı da oraya açılıyor.

Gerçi şu anda hepsi kilitli."

Bu konuda yorum yapmadım çünkü elbette öyleydiler, ama her neyse, ben şimdilik olduğum yerde kalıyordum. Ve kaçmaya hazır olduğumda beni durdurmak için kilitli bir kapıdan daha fazlası gerekecekti.

"Gidip sana temiz kıyafetler bulayım ve istersen bunları senin için çamaşır makinesine atabilirim?" JJ önerdi, ben de umurumda değilmiş gibi omuz silktim ama umurumdaydı. Gerçekten ama gerçekten umurumdaydı. Temiz giysiler şu anda cennet gibi geliyordu.

O odadan çıktı ve ben de elime bir şişe şarap aldım. cipsleri ve guacları küvetin yanındaki küçük masaya atmadan önce.

Muhtemelen bu kasabaya geldiğimden beri banyo yapmamıştım. Ve o zamanlar banyo yaptığım tek zaman, aileleri evde yokken çocuklardan birinin evinde kaldığım zamanlardı. Ama bu evde hiç kalmadım. Fox'un evinde hiç takılmadık.

JJ'den çaldığım gömleği çekiştirerek çıkardım ve rahat bir nefes alarak ganimet şortundan sıyrılmadan önce yere bıraktım.

Tam bikini altımın iplerini çözecektim ki JJ sanki buranın sahibiymiş gibi odaya geri döndü.

"Benim yüzümden durma. Bu hafta senin ömrün boyunca göremeyeceğin kadar meme ve göt gördüm," dediğinde yaptığım işi bırakıp omzumun üzerinden ona gözlerimi diktim.

"Vay canına, Johnny James, ben yokken kızları nasıl etkileyeceğini gerçekten öğrenmişsin, değil mi?" Dedim. "Ama bu ifade beni ne kadar alakasız hissettirse de, yine de ben soyunmadan önce siktirip gitmeni tercih ederim. Tamam mı?"

JJ bana sırtıttı, sanki az önce ona siktirip gitmek yerine daha yakına gelmesini söylemişim gibi. Elinde bir yığın teklifle bana doğru yürüdü, üzerinde siyah kurukafalar olan kırmızı bir eşofman üstünü bir çift pantolonla birlikte benim için yere bıraktı.

boxer ve kabarık beyaz bir havlu.

"Burada hiç kadın kıyafeti bulundurmuyorum ama Chase geçen hafta bir kızın külotunu buralarda bir yerde bırakmış olabileceğini düşünüyor.

Senin için onları bulmamı ister misin?" diye sordu, gözleri sanki beni yemlemesine nasıl tepki vereceğimi biliyormuş gibi eğlenceyle parlıyordu. Ama Johnny James beni tanıyalı uzun zaman olmuştu ve çocuksu saçmalıklarıyla da beni kazanamazdı.

Onun kişisel alanına doğru ilerledim, deniz havasının kokusu tenine sinmiş gibiydi ve birkaç saniyeliğine evimdeymişim hissine kapıldım. Bir evim yoktu, Harlequin oğlanları bunu benim için sağlamıştı.

Ellerimi göğsüne koydum ve onu bir adım geriye ittim, ardından bir adım daha ve bir adım daha, banyo kapısının dışında durana kadar, hala oyun oynuyormuşuz gibi sırtıyordu.

JJ elini uzatıp pembe güneş gözlüklerini yüzümden çekerken ben gözlüklerin arasından ona kaşlarımı çatarak baktım ve kapıyı suratına kapatıp kilidi iyice çevirdiğimde ukala sırtışı hiç azalmadı bile.

JJ'in kahkahası kapının arkasından bana seslendi ve küvete dönüp bikinimi bırakıp içeri girerken dişlerimi sıktım.

Sıcak su beni şimdiye kadar sahip olduğum en iyi kucaklama gibi karşıladı ve beni sarmasına izin verirken bir zevk iniltisiyle alçaldım. Bugün hiç de planladığım gibi gitmemişti. Küçük keşif gezim yakalanmayla sonuçlanmıştı ve şimdi düşmanımın tam ortasıydım. Ama iyi tarafından bakarsak, anahtarlarını bulmak için en uygun yerdeydim. Sadece ararken onların arkadaşlığına katlanmak zorundaydım.

Bu arada, onları lüksleri için kullanmaktan ve bunun faydalarını temiz saçlar, taze çarşaflar ve bayılmadan önce içebildiğim kadar şarap şeklinde toplamaktan mutluydum. Aslında bu oldukça fazlaydı. Shawn ve ekibiyle takılmak bana bayılmak amacıyla içmenin faydalarını göstermişti ve ben de artık bir profesyonel olmuştum.

Banyoda iki saat geçirdikten sonra, bir buçuk şişe şarap, tüm cips ve dip sos seçenekleri ve süslü sa ürünlerini bolca kullandıktan sonra bana verdikleri büyük yatakta JJ'in gömleğini giyip boxerlarını es geçerek kıvrıldım. Temiz ya da değil, onlarda kalabilirdi.

Oblivion beni çağırıyordu ve karanlıkta ona katıldığım için mutluydum.

Bir inilti ve pamukla dolmuş gibi hissettiğim bir ağızla uyandım, nerede olduğumu hatırlamadan önce panikle tanımadığım tavana göz kırptım.

Hava karanlıktı, balkon kapısının ardındaki manzara lacivert bir denizin üzerinde alçakta asılı duran hilali gösteriyordu ve dalgaların kıyıya vuran yumuşak skneti ruhumu dünyada başka hiçbir sesin yapamayacağı kadar okşuyordu.

Bana verdikleri yatak aptalca yumuşaktı ve o soğuk, hırpalanmış cipte uyuduktan sonra, kesinlikle yükseltmenin faydalarını görmüştüm.

Yumuşak bir inilti, kapıya burnunu sokan Mutt'u fark etmemi sağladı ve ay ışığını kullanarak odayı incelemek için kendimi zorladım ve bakışlarım dün gece yatağa bu kadar yakın olmadığına yemin ettiğim bir koltuğa takılınca kaşlarımı çattım. Balkon kapısının yanındaki köşeye yerleştirilmişti ama son gördüğümde uyuduğum yere değil de manzaraya doğru eğildiğine yemin edebilirdim.

Başımı salladım ve sandalyeden kalktım, yataktan kalkmak için döndüm ve yarı boş yatağımın yanında beni bekleyen uzun bir bardak su buldum. Son gördüğümde bir şişe şarap duruyordu. Ayrıca birkaç tane de Bir ift kalın çorabın yanında ağrı kesiciler vardı. Ben uyurken onlardan birinin buraya gelmesi fikri kaşlarımı atmama neden oldu ama hapları almak, suyu boşaltmak ve çorapları üzerime geçirmek için omuz silktim.

Soğuk ayaklar. Ayaklarım her zaman üşürdü, özellikle geceleri ve Shawn'larda kaybetmekten en çok üzüntü duyduğum şeylerden biri de Kabarık çoraplar. Özlemek aptalca bir şeydi ama en sevdiğim çorapları bulmanın, kaybettiğim kahve fincanıma duyduğum sevgiyle yarışan kutsal bir yanı vardı. C'est la vie falan, ama lanet olsun, keşke beni birkaç seçkin eşyayla gömseydi.

Çocuklardan biri ayaklarının üşümesinden şikayet ettiğim sayısız zamanı açıkça hatırlıyordu. Bu konuda ne hissettiğimden emin değildim. Bir yandan tatlı bir şey olarak görülebilirdi ama diğer yandan aramızda geçen onca şey hakkında daha da fazla meraklanmama neden oldu. Madem ayaklarımın üşümesini önemsiyorlardı, o zaman neden nerede olduğumu ya da hayatımın bahanesiyle ne yaptığımı hiç önemsememişlerdi?

İt önümde koşuştururken ve dikkatini koridorun en ucundaki merdivenlerden inen mutfığa vermişken yataktan kalkıp odadan çıktım. Bakışlarım uyuyan çocukları barındıran üç kapalı kapının üzerinde gezindi ve aklıma tam da buranın biraz araştırma yapmak için mükemmel bir fırsat olduğu geldi.

Mutt'un peşinden mutfığa doğru ilerlerken çoraplarımın içinde sessiz bir şekilde ahşap zeminde kaydım. Küçük beyaz köpek havuza açılan sürgülü kapıya ulaşmıştı ama şaşırtıcı olmayan bir şekilde kapıyı denediğimde kilitli olduğunu ve hiçbir yerde anahtar izi olmadığını gördüm.

Etrafıma bakınırken dudak büktüm, evin içinden ön kapıya doğru ilerledim ve kaşlarımı çatarak oldukça çaresiz görünen itin yanına dönmeden önce bunu da sonuçsuz bir şekilde denedim. Gidip adamlardan birini uyandırabilir, paspasın üzerine sıçmadan önce onu dışarı çıkarmalarını söyleyebilirdim ya da...

Odanın bir köşesinde kocaman bir eğrelti otu gördüğümde dudaklarım sırtıtmaya başladı ve Mutt'u kucağıma alıp saksıya yerleştirdim.

bitkiyi çevreleyen toprak.

Küçük dostum anında bacağını kaldırdı ve memnun bir iç çekişin köpek versiyonu diyebileceğim bir şekilde rahatladı ve ben de açık alana bakarken ona sıırttım.

Ev hâlâ sessizdi ve bakışlarım odanın bir kenarında duran küçük beyaz çekmeceli kuleye takıldığında aklıma bir fikir geldi. Hayır. ne de olsa şimdiki zaman gibi.

Açık alandan kayarak geçtim, adamların uyuduğu merdivenlere doğru baktım ve en üstteki çekmeceyi açtım. İçinde bir tomar para vardı. Uzun zamandır görmediğim kadar çoktu ve çoğu kesinlikle adımı fısıldıyor ve koşarken yanıma almamı söylüyordu. *Henüz değil, aşkım, ama yakında.*

O çekmeceyi kapattım ve bir halkada birkaç anahtar da dahil olmak üzere rastgele ıvır zıvırla dolu başka bir çekmece buldum, ancak bunlar büyük ve hantaldı, benim ve evdeki kapı ya da pencerelerin anahtarlarını da değil.

Çekmeceleri, dolapları, rafları karıştırarak aramaya devam ettim. İlğimi çekebilecek ya da en ideali benimkiyle eşleşen anahtarların geri kalanını barındırabilecek her yerde ve her yerde.

Odadan odaya sürünerek evi keşfediyor, ilginç bir şeyler bulmaya çalışıyor ve her seferinde başarısız oluyordum. Mutfağın ötesinde kımıldatamadığım ve sinirli bir oflamayla vazgeçmek zorunda kaldığım kilitli bir kapı ve yemek odasının önünde başka bir kapı vardı. Ne zaman ki Evin arkasındaki büyük televizyon odasına ulaştım, koltuk minderlerinin arkalarını bile kontrol ettim. Hiçbir şey yoktu.

"Aradığın özel bir şey varsa sorabilirsin, bilirsin," dedi JJ kayıtsızca ve ben neredeyse çığlık atarak doğruldum ve ona doğru döndü ve onu kapının girişinde ince bir şortla dururken buldu.

Kaslı kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, kapının pervazına yaslanmış ve kendimi açıklamamı bekliyordu.

"Gitmek istiyorum," dedim meydan okurcasına, bir yandan kollarımı kavuştururken bir yandan da üzerimde sadece onun karısının kazağı olduğunu ve az önce kanepenin üzerine eğilmiş, çıplak kıcımı havaya kaldırıp tam ona doğrultmuş olduğumu düşünmemeye çalışıyordum. Böyle dik dururken tişörtüm kalçamın ortasına kadar düşmüştü ama... evet, Ben öyle domalmışken içinden sarkacak kıç miktarını inkar etmek mümkün değildi. Lanet olsun.

"Yani ön kapının anahtarlarını minderlerin arasında saklayabileceğimizi mi düşündün?" diye sordu, biraz eğlenmiş görünüyordu ve ben sadece omuz silktim.

"Belki de gidip Fox ve Chase'i uyandırmalıyım, bakalım gecenin köründe evi araman hakkında ne düşünecekler."

"Yapma," dedim kendimi durduramadan ama neden rahatsız ettiğimden emin değildim. JJ'in bana karşı hiçbir sadakati yoktu, bu yüzden bunu aramızda tutacağını düşünmem için hiçbir neden yoktu.

JJ'in yüzü bilmiş bir sırıtışa dönüştü ve seçeneklerini değerlendirirken beni bakışlarıyla kısırdı.

"Pekala. O zaman sırlarımızı değiş tokuş etmeye ne dersin? O morlukları bana açıkladığın sürece söylemem," diye teklif etti.

"Kulağa benim iki sırrıma sahip olacakmışsın gibi geliyor. Bu bir takas değil," diye belirttim ve gülümsemesi midemi düğümleyecek şekilde genişledi.

JJ görünüşte iyi bir adam gibi görünebilirdi, ama gözlerindeki o bakışta bana bunun tamamen saçmalık olduğunu söyleyen bir şey vardı. Dünyaya hangi maskeyi takarlarsa taksınlar, içlerindeki acımasız damarın tehlikesini fark edecek kadar karanlık ruhlu insanla tanışmıştım. Bu adam istediğini öyle ya da böyle elde etmeye alışmış biriydi ve ben bunu unutmuyacaktım. Bir zamanlar birlikte koştuğum çocuklar her zamanki hayatlarını yaşıyorlardı.

kaderinde varmış. Şiddet, suç ve ölüm. Bir zamanlar sahip oldukları tatlılık şimdiye kadar tamamen bozulmuş olacaktı.

"Öyle görünüyor," diye onayladı JJ. "Peki ne olacak?"

Gözlerimi devirip ona doğru yürüdüm, kapı aralığından çıkmayı reddedince yanından geçip gittim ve mutfığa geri dönmeden önce o daracık alanda vücudumun onunkine bastırılmış olmasını görmezden geldim.

Kendime bir bardak meyve suyu aldım, şeftali gibi olduğum için JJ'ye bir bardak daha doldurdum ve o yanıma otururken mutfak adasının önündeki tabureye çöktüm.

Meyve suyumdan uzun bir yudum aldım, bardağı yere bıraktım ve ona gerçeği söylemeye karar verdiğimde içine baktım. En azından onu sırtımdan atmaya yetecek kadarını. Morlukları gördüklerine göre bu işin peşini bırakmayacaklardı ve bu işi bir an önce bitirmek daha kolaydı.

"Erkek arkadaşım birlikte olduğumuzda tahmin ettiğimden daha da aşağılık biri çıktı. Sanırım benden bıktı ya da her neyse ve kavga ettik..."

Aslında daha çok 'kaçmaya çalışırken aptal, meraklı bir fahişe olduğum için bana bağırması ve sonra beni yakaladığında hayatım için yalvarması' türünden bir şeydi, ama bunun acısını gerçekten açıklamak istemiyordum. Shawn'ın yüzüme çarpan yumruğu ya da beni duvara geri fırlatırken başımın duvara çarpma şekli.

"Ne hakkında bir kavga?" JJ karanlık bir şekilde sordu.

"Aptal herifler ve onların daha da aptal kız arkadaşlarının kavga ettiği türden şeyler. Para, diğer kızlar, her zamanki şeyler." Omuz silktim ama bundan çok daha kötü bir şey olmuştu. Misafiri olduğunu fark ettiğim anda oradan ayrılmalıydım. Meraklı bir sürtük olmasaydım ve orada oylanmasaydım

ukala bir pislik gibi, beni gördüğüne sevinmesini bekleyerek

O zaman kendimi bir yığın dramdan kurtarabilirdim. Yine de, her ne kadar buraya berbat bir şekilde gelmiş olsam da, Shawn'dan kurtulduğum için üzgün olduğumu söyleyemezdim. Gerçekten istediğimden daha uzun süre onun olarak işaretlenmişim ama yaşadığım hayatta alternatifler çok daha kötüydü. Ayrıca, eğer istediği bu olmasaydı, aramızdaki ilişkiyi koparan kişi ben olamazdım. Beni asla bulamasın diye ondan çok uzaklara kaçmadan olmazdı. Ölü Köpekler böyle çalışmıyordu. Yani bir bakıma, onunla işim bittiği için mutluydum.

"Sonra ne olacak?" JJ sordu, sesi biraz yumuşamıştı ve ona bakmamı sağladı.

"Size onun adını söylemeyeceğim," dedim kararlı bir şekilde. "Ne adresini, ne yaşadığı kasabayı, hatta ne de eyaletini. Saçının ne renk olduğunu ya da kıkırda ne dövme olduğunu bile söylemeyeceğim. Bu benim savaşım. Geçmişimden gelen bazı hayaletlerin bir grup sert adam gibi saldırmasını ve beni düzeltmeye çalışmasını istemiyorum. benim için sorun. Onunla anlaştığımda tetiği çeken ben olacağım. Bu konuda ya da başka bir konuda yardımınızı istemiyorum."

"Söyle bana Rogue," diye ısrar etti JJ. "Sana ne yaptığını söyle, istersen çenemi kapalı tutarım ve sen de yatağına geri dönersin. Yarın tek kelime etmemişsin gibi davranabiliriz ve eğer bana onun kim olduğunu gerçekten söylemek istemiyorsan bunu kabul ederim. Şimdilik. Ama sana ne olduğunu bilmem gerek, tatlım."

"Ben senin sevgilin değilim JJ," diye homurdandım ve ondan uzaklaştım. "Ben senin hiçbir şeyin değilim. Ama bana ne yaptığını bilmek istiyorsan, o zaman tamam."

Ayağa kalktım ve tam önünde durmak için hareket ettim, bana bakarken parmaklarımı boğazına dolamak için uzandım.

"Beni bir duvara doğru itti, parmaklarını boğazıma böyle doladı ve *sıktı*." Parmaklarımı JJ'in boynuna doladım, gözlerimin içine bakıp beni izlerken adem elması avucumun altında sallanıyordu

Dilini tutmayı başarırken bunu yeniden yaşadı. "O kadar sert sıkı ki nefes alamadım ve sonra daha da sert sıkı, ben her şeyimle karşı koydum ama onu durdurmaya yetmediğini fark ettim. Sonra bana üzgün olduğunu ve kıcıımı gerçekten özleyeceğini söyledi ve ben bayıldım.

O veda sözlerini söylediği an civarında bir yerde. Kendime geldiğimde, buradan çok uzak olmayan sığ bir mezardaydım ve dünyada bir daha asla görmek istemediğim tek yere ve bu dünyada en çok nefret ettiğim insanlara geri döndüm."

"Rogue," diye homurdandı JJ, beni daha yakına çekmeye çalışırken ellerinin arasında belimi yakaladı ama ben sadece gözlerimin arkasındaki karıncalanmayı kırıştırdım, çenemi sertleştirdim ve beni hareket ettirmesine izin vermeyi reddederken başımı salladım.

"Bilmek istiyordun," dedim sert bir sesle. "Ve şimdi biliyorsun."

"Onu öldüreceğim," diye hırladı, gözlerinin ardında bir canavar dans ederken belimi sıkıca kavradı ve damarlarında dolaşan kana susamışlığı görebiliyordum. "Ona bin kat daha fazla acı çektireceğim-"

Bir homurtu ile kendimi ondan uzaklaştırdım. "Cevabını aldın, Johnny James. Duydukların hoşuna gitmediyse beni suçlama."

Arkamı dönüp yanından uzaklaştım ve taburesinin fayanslara sürtünme sesi beni takip ederken odama geri döndüm. Onu bekliyordum peşimden koşarak geldi, bir isim istedi ve benim adıma Shawn'a yapacağı her şey hakkında atıp tuttu. Ama yatak odamın kapısına geri döndüğümde, tahta bir şeyin kırılmasının kendine özgü sesi havaya savruldu ve ardından bir çarpma sesi gelince irkildim.

Mutt telaşla yanımdan geçip kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırarak odama daldı ve Fox'un içeriden bir şeyler bağırdığını duyduğumda içeri süzıldüm

Odasına. Tam kapıyı kapatacakken, üzerinde sadece bir çift boxer, elinde bir tabanca ve dudaklarında bir hırıltı ile dışarı çıktı. Beni fark etmemiş gibi görünerek JJ'e doğru ilerledi.

En ufak bir korku ya da kafa karışıklığı olmadan, sadece olan bitenle başa çıkma kararlılığıyla yıkım sesleri çıkarıyordu. Ve böyle kararlı adımlarla uzaklaşırken kızı çok güzel görünüyordu.

Kapımı kapattım ve iyi bir önlem için kilidi çevirdim. İçeri girmek isterlerse bunun onları dışarıda tutacağını düşündüğümünden değil, ama kapıma geldiklerinde hiçbirini görmek istemediğimi bilmelerini istedim.

Bir an sonra mutfaktan yükselen sesler duyuldu ve ardından her yer sessizliğe gömüldü.

Birkaç dakika sonra, farların parıltısı benim pencereden içeri girdi. Pencereyi açtım, arabanın yol boyunca çekildiğini duymadan önce etrafımda dönüyordum.

Yatağıma çekildim, geri gelmelerini beklerken çarşafıma üzerime çektim. Ama hiç gelmediler.

Ben Chase'in numarasını beşinci kez ararken Fox siyah pikabını evin önüne çekti. *Cevap ver, orospu çocuğu.*

"Yus?" diye geveledi sonunda. "Yine mi sen, Rosie? Şimdi o BJ için hazırım."

"Biz dışarı çıkıyoruz, sen de geliyor musun?" Yumruğum kucağında sıkıca kıvrılmış halde hırladım. Fox'un çenesi sertçe atıyordu ve Chase acele etmezse yakında dişlerinden geriye pek bir şey kalacağını sanmıyordum. Bir şeyler kapmıştık.

İkimiz de tişört ve kot pantolon giymiştik.

"Kahretsin... kafam," diye inledi Chase. "O zaman dudaklarını sikimin üzerinde gezdirmene razıyım JJ, yaklaşan akşamdan kalmalığın etkisini azaltacak herhangi bir şey."

"Chase," diye tersledim. "Çık buradan yoksa gidiyoruz."

Fox, sabrının tükenmekte olduğu belli olan kamyonu yola doğru çevirdi.

"Sıkı durun, geliyorum," diye homurdandı Chase, sonra da mırıldanmaya başladı, "Ama sabahın üçünde uyandıktan sonra umduğum şekilde değil..."

Fox motorun rölantide çalışmasına izin verdi ve ben de penceremi indirip eğilerek eve baktım. Chase üzerinde bir boxer, açık mavi bir tişört, elinde buruşturulmuş bir kot pantolon, birkaç spor ayakkabı ve bir şişe romla pencereden dışarı çıkıyordu.

Kanalizasyon borusunu kullanarak yarıya kadar aşağıya indi ve sonra Bize doğru koşmaya başlamadan önce bir adım tökezledi ve ben de kamyonetin kapısını iterek açtım, bankta kayarak onu içeri aldım.

Chase, asi siyah saçları gözlerinin önünde ve yüzünde aptal bir sırıtışla içeri atladı.

"Nereye gidiyoruz kardeşler?" diye bağırdı, kapıyı arkasından çarparak kapattı ve kot pantolonunu çekiştirmeye başladı.

Ayak bölmesinden romu aldım ve Fox yola çıkarken uzun bir yudum içtim.

"Sarhoşsun," diye tersledi Fox.

Chase gülerek, "Hayır, ayık bir şekilde meydan okuyorum," diye düzeltti ve kotunun düğmelerini iliklerken kalçasına bir yumruk attım. "Kahretsin, bir içkiye daha ihtiyacım var yoksa bu akşamdan kalma halin annen kadar kötü olacak, J." Romu benden geri aldı, bir kutu sigara çıkarıp ağzına atmadan önce bir yudum içti. Yaktı, camı açık bıraktı, böylece Duman, gecenin serin havasına karıştı. Benimle ilgili yorumun çünkü kadını ne kadar sevsem de, onun hakkındaki değerlendirmesi biraz doğrudu.

"Pencereni kilitledin mi?" Fox sordu. "Evet, sanırım öyle," dedi Chase.

"Yaptın mı, yapmadın mı?" Fox homurdandı, ona ölümcül bir bakış attı ve kontrol etmek için Chase'in odasına tırmanmak üzereymiş gibi görünüyordu.

"Evet," diye ısrar etti Chase.

Ev sıkıca kilitlenmişti, bu yüzden Rogue odasından çıkıp gitmeye karar verse bile, kışını sıkıca kafeslenmiş olarak bulacaktı.

"Peki olay nedir?" Chase sordu.

"Rogue," diye homurdandı Fox, parmak eklemleri direksiyon simidinde bembeyaz kesilmişti.

Ona Rogue'un sırrını söylediğimde neredeyse kendini kaybetmişti ve Harlequin Dağı'nın her an havaya uçmasını bekliyordum. Gerçekten de kasaba çapında bir tahliye organize ediyor olmalıydım. "Senin de hemen ayılman lazım ki bu konuşma için ölü ağırlık olmayasın."

"Peki bunu nasıl yapmamı bekliyorsun?" Chase çizdi.

Chase'e döndüm ve yüzümdeki bok gibi ciddi ifadeye kaşlarını çattı. Sadece canı hissettiğimde ve hatta onun yarı kızgın halindeyken bile böyle olurdum, bendeki değişimi fark edebilirdi.

"Rogue'a dokunan pislik onun eski erkek arkadaşıydı.

Ve onu sadece dövmekle kalmadı - ki inanın bana, o orospu çocuğunun boğazını kesmem için fazlasıyla yeterli olurdu - aynı zamanda onu boğdu. Onun öldüğünü düşündü ve Sunset Cove'un kenarındaki sık bir mezara gömdü." Bunu hayal ettiğimde damarlarımdaki asit cızırdadı.

Chase'in yüzü soldu ve gözlerindeki çakırkeyif ifade yerini ölümcül bir öfkeye bıraktı. *Evet, bu onu kesinlikle ayılttı.*

"Bu sefer bir adın var mı?" diye sordu açıklıkla, ama başımı salladım.

"Bunun için kana ihtiyacım var," dedi Fox, Batman gibi hırlayarak. Chase ve ben de başımızla onayladık. "Bu adam hakkında bilgi almak için tüm adamlarımızı aradım ama kimsenin aklına bir şey gelmedi. Bildiğimiz az şeyle anılar. Şimdiye kadar ellerinde hiçbir ipucu yok."

"Şehir dışından geldi," diye iç geçirdim. "Bu pislik herhangi bir yerden herhangi biri olabilir."

Chase parmaklarını teker teker kırarak sigarasından uzun bir nefes çekti. "Eğer bizimkiler bir avantacı hakkında bir şey duymadıysa

Belki de ufkumuzu genişletmemiz gerekiyordur." "Tam da benim düşündüğüm gibi," dedi Fox tehlikeli bir şekilde ve ben de ona baktım, Dudaklarımda karanlık bir gülümseme kıvrılırken damarlarıma adrenalini sızıyordu.

"Dollhouse mu?" Tahmin ettim ve o da başını sertçe sallayarak uçuşlara doğru giden sokaklarda hızlandı.

Kısa süre sonra okyanus manzaralı yolda ilerliyorduk, hilal şeklindeki ay suyun üzerinde alçakta asılı duruyor ve onu gümüş rengine boyuyordu.

Fox sonunda Dollhouse'a giden özel yola saptı. Ya da Sunset Cove'un bu tarafındaki herkes öyle diyordu. Zenginler ve yoksullar arasında bir orta yoldu, uçuşumun en yüksek noktasında Malibu Barbie Rüya Evi'ne benzeyen devasa bir oteldi. Aslında bir genelevdi.

Fox'un teyzesi Jolene ve kocası Chester tarafından işletilen steroidler. Onlar ekibin bir parçası değildi çünkü Luther'in kuralları gereği kadınlar yemin edemiyordu ama o kız kardeşine bu araziye uzun zaman önce vermişti ve ekibe kazancından pay verdiği sürece istediği gibi kullanmasına izin vermişti.

Jolene uçuşumun bizim tarafındaki hiçbir şeye karışmazdı. Sanırım işleri kendi bildiği gibi yürütmeyi seviyordu çünkü kocasının da Harlequins'e katılmasına izin verilmediği sürece kocasının Harlequins'e katılmasına izin vermeyi reddetmişti. Bana göre kadınları mürettebatın dışında tutmak saçmalıktı ama Luther'in kuralları burada da geçerliydi. Özellikle de eski çocuklar, ya da bizim deyimimizle yaşlılar, kadınların katılımı konusunda hala kışkırlarını kaldıramıyorlardı. Fox ne yazık ki onlara boyun eğmek zorundaydı, ama sanırım eninde sonunda öleceklerdi ve o zaman Sunset Cove'u istediği gibi yönetebilecekti.

Dollhouse bizim bölgemizde olabilirdi ama Jolene ve kocası bizim yardımımız olmadan da kendilerini savunabilecek durumdaydılar. Chester eski bir askerdi ve güvenlik görevlileri tepeden tırnağa eğitilmiş ve silahlıydı.

Söylentilere göre bütün bu uçurumu, akıllarına estiği anda patlatmaya hazır hale getirmişler.

Yoldan eve doğru ilerledik, alt kattaki boydan boya pencereler burada hiç bitmeyen bir partinin manzarasını sunuyordu. Büyük bir havuz evin tüm uzunluğu boyunca uzanıyordu ve bikini giymiş kızlar ve Ken bebek benzerleriyle doluydu. Çok sayıda X-rated Memeleri dışarıda olan ve dış aydınlatmanın pembe ışıltısı altında çok sayıda şezlonga uzanan Barbie'ler de vardı.

Birinci ve ikinci kattaki balkonlar dans eden, sonsuz bir ritimle hareket eden, uyuşturucudan, seksten ya da sadece hayattan kafayı bulmuş, gıcırdayan bedenlerle doluydu. Bu hissi bilirdim. Siktir et, ben de çoğu zaman o hissi *yaşıyordum*. Ama bu gece değil. Bu gece, kana susamış bir hayvandım. Ve seksi değil

Vampir türü. Acı uğruna acıya neden olan türden. Çünkü kimse Rogue Easton'a zarar verip bundan kurtulamazdı. Bu Sunset Cove'da bir zamanlar çok büyük bir günahı ve bana kalırsa hâlâ da öyleydi. Görünüşe göre kardeşlerim de aynı fikirdeydi. Burada kalması konusunda söyleyecek çok şeyi olan Chase bile açıkça onun için kan döküyordu. Elinde değildi. Hepimiz bir zamanlar o kızı sevmiştik ve onun bıraktığı iz üzerimizde bıraktığı iz sonsuzdu. Bu artık hayatın bir gerçeğiydi. Bizden nefret etse ve onun için yanmamızı memnuniyetle izlese bile, düşmanlarını Gittiğimiz gibi alevler.

Torpedo gözünü açtım ve orada saklı üç tabancayı çıkardım, dolu olup olmadıklarını kontrol ettikten sonra birer tanesini Chase ve Fox'a verdim, sonra da benimkini kotumun arkasına soktum.

Fox havuzun yanına yanaşıp arabadan indiğinde pek çok insan bunu fark etti, sadece ön bahçelerine girdiği için değil, herkes kimin geldiğini yeni anladığı için.

Havuzun etrafında yürüdük, jakuziye dönüştürülmüş pembe Cadillac'a doğru ilerledik. Kızlar ve erkekler bize bağırarak tekliflerde bulunurken, diğerleri sinmiş, başlarını eğmiş ve gözlerini kaçırmak için sağduyulu davranıyorlardı. Bu gece, bizimle sevişmek için iyi bir gece değildi. Aslında, hiçbir gece bizimle sevişmek için iyi bir gece değildi. Ama özellikle de biz aç köpekler gibi kan kokusu alırken.

"JJ, bebeğim, iyi vakit geçirmek için mi buradasın?" Jessie Cadillac'tan bana seslendi. Kulüpte benim için çalışıyordu ve bir bacağı küvetin kenarından sarkıtmış sarışın bir adam ona oral seks yaparken onu eğlenirken görmek güzeldi.

"Bu gece olmaz, tatlım," diye ona doğru fırlattım ve ses tonumla gözleri açıldı, ipucunu anlamış gibi görünüyordu.

Pislik modundaydım. Ve ben pislik modundayken, insanlar kanlı bitme eğilimindeydi. Chase pislik modundayken, insanlar ölmeye meyilliydi. Ve Fox pislik modundayken, yok olma eğilimindeydiler. Sonuç olarak, bu gece birilerinin kaderi pek iyi görünmüyordu.

Ben ve Chase, Fox açık sürgülü kapıdan içeri girerken onun yanında yer aldık.

Parti müdavimleri daha sonra parlak pembe merdivenlerden bir üst kata çıktılar. İnsanlar bizim için Musa'nın Kızıldeniz'den ayrıldığı gibi ayrıldılar, hem de çok daha hızlı bir şekilde.

Üst katta zemin pırıl pırıl ve bembeyazdı ve kocaman bir bar önümüzde neredeyse evin tüm uzunluğu boyunca uzanıyordu. Burası bir playboyun ıslak rüyasıydı; Chester ve Jolene Vegas'ta büyük kazandıktan sonra burayı inşa etmişlerdi. Vizyonlarını hayata geçirmek için ellerindeki her kuruşu harcamışlardı ama içimden bir ses buranın bir sürü borcun üzerinde oturduğunu ve sahiplerinin ceplerinde müthiş bir iflas sakladığını söylüyordu. Granville'ler iş adamı değildi. Fahişeleri ucuz ve düşük ücretliydi.

Uyuşturucu bağımlısı oldukları için yarı işlevseldiler ve tekrar müşteri kazanma konusunda ilham vermiyorlardı.

Bunun ötesinde, Granville'lerin sonsuz bir partide yaşama mantrası, herkesin burada yirmi dört yedi hoş karşılanabileceğı anlamına geliyordu, bu yüzden müşteriler zamanın yüzde yetmiş beşinde fakir kıçlı alkolik ezikler olma eğilimindeydi. İçki neredeyse fahişeler kadar ucuzdu ve sonuç olarak, bu sözde rüya eve biraz daha yakından baktığınızda, duvarlarında çatlaklar olan bir bok yığını olduğunu fark ediyordunuz.

Yarı yarıya satılmalarını bekliyordum, böylece onları bir fiyata satın alabilirdim.

ve bu uçurumun kenarında gerçekten sahip olmaya değer bir şey inşa etmek. Burası Afterlife'ın yarısı kadar bile bir yönetimle işletilseydi, özel bir şey olabilirdi. Ama bu haliyle sadece Cumartesi günleri iyi bir havası vardı.

ve haftanın diğer günleri bir boka yaramazdı. Yine de verdiğim tavsiyeyi dinlemişler miydi? Tabii ki hayır. *Sanırım sarhoş bir ata iş anlayışını öğretemezsiniz.*

Biri tökezleyerek Fox'a çarptı, içkisini gömleğine döktü ve yemin ederim başka biri de buna şahit olduğu için çığlık attı. Fox'un omuzları gerilirken adam ne yaptığını anlayarak geri çekildi.

"Ohhh kahretsin, bak Barry ne yapmış!" diye bağırdı adamın arkasından yardımsever küçük bir meme ve ben Barry'nin kıs kıs gülen arkadaşlarının arasına baktım.

Fox, Barry'nin suratına öyle sert bir yumruk attı ki Barry daha ne olduğunu anlamadan yere yığıldı. Bu gerçekten bir nezaketti. Çok daha kötüsünü yapabilirdi. Kazara ya da başka bir şekilde bize karşı gelen herkese haddinin bildirilmesi gerekiyordu. Ama tam da bu küçük meselenin derli toplu bir fiyonk ve biraz konfeti ile kapandığını düşünürken, onun aptal züppe arkadaşları onurunu korumak için öne atıldı.

Fox kükreyerek meydan okudu ve onları dövmeye başladı.

acımasız darbeler. Chase'i aramak için arkama baktım ve onu gördüğümde lanet ettim.

Pembe bikinili bir kızla dizlerinin üzerinde yüz yüze sevişiyor, eli kızın saçlarında, bir yandan sigara içip bir yandan pencereden dışarı bakıyor, çıkan kavgadan habersiz görünüyordu. *Sıradan bir hafta içi günüydü.*

Fox'a yardım etmek için öne atıldım, sarhoş pisliklerin suratlarına ağır yumruklar attım ve bok çuvalları gibi ayaklarımızın dibine düştüler. kışları yere çarpmadan önce tek bir yumruk bile atamadılar. *Acınası.*

"Hey! Evimde kavga etmek yasak!" diye gürledi bir adam ve başımı kaldırıp Chester Granville'in bakışlarıyla karşılaştım. Cesur ama anlamsız bir girişimle bizi yere serdi ve yumruklarımın merhametine sığındı.

Chester iri yarı, orta yaşlı bir adamdı, dikenli sarı saçlarıyla bir kale gibi inşa edilmişti ve aptal büyük pazuları çok dar bir gömleğe karşı gergindi. Müziği tam zamanında keserek Chase'in yüksek sesle inlediğini ve tezahüratlara boğulan tüm seyirciye içini döktüğünü duydu.

Bir kahkaha attım ve Fox bana eğlenmediğini belirten bir bakış attı. Chase'e ıslık çaldım, onu toparlaması için bir ipucu aldım ve koşarak yanımıza geldi, fermuarını yukarı çekerken kız reverans yaptı ve kıkırdarak odadan çıktı.

"Müziği kim kapattı?" Chester'ın karısı Jolene yüksek topuklu çizmeleri ve dar leopar desenli elbisesiyle odaya girdi, sarı saçları omuzlarına dalga dalga dökülüyordu. Dünyadaki tüm para iyi bir zevki satın alamazdı ne yazık ki. Dünyadaki tüm paraya sahip olduklarından değil, ama kesinlikle zevke bir kuruş bile ayırmamışlardı.

Jolene güzeldi ve topuklu ayakkabı giymediğinde kocasından birkaç santim daha uzundu ama topuklu ayakkabı giydiğinde kocasını bir kedinin yanındaki kaplan gibi cüceleştiriyordu. Şişkin kasları ve kabarık sarı bıyıkları olan bir kedicik ama yine de.

Bizi gördüğünde kollarını kavuşturdu ve başını iki yana eğdi. "Yeğenim ve arkadaşları evimizde sorun mu çıkarıyor?" diye sordu ses tonunda bir gerginlikle.

Odanın her köşesinde pusuya yatmış silahlı güvenlik görevlilerini ya da bizzat evin lordu ve leydisini gölgeleyenleri gözden kaçırmadığımdan emindim. Ayrıca içlerinden tek bir tanesinin bile bir yığın sarhoş salağı kıçlarına tekmeyi basmamızı engellemek için devreye girmediği gerçeğini de gözden kaçırmamıştım. Onların küçük hanımı ve efendisiyle müttefik olduğumuz sürece, burada istediğimiz her şeyi yapabiliydik.

Chester yüzüne sert bir ifade yerleştirerek, "Emin değilim, pookins," dedi.

Fox'un üzerine içkisini döken adamın üzerine çullandım ve arkadaşları inleyip katliam mahallinden sürünerek uzaklaşırken onu ensesinden tutup ayağa kaldırdım. Haysiyetlerinin katledilmesi yani.

"İşte suçlunuz." Titremeye başlayan adamın saçlarını avucumun içine aldım ve başını Fox'a doğru çevirdim. "Kardeşime bir özür borçlusun."

Fox adama ters ters baktı ve o da kaçmak için bana doğru bastırmaya çalıştı. Ağzımı kulağına götürdüm, bu odada en az güvenli yerin ben olduğumu bilmesini sağlamaktan çok mutluydum. "Seni ondan koruyacağımı mı sanıyorsun, küçük çocuk?"

Chase sırtıarak Fox'un yanında durdu ve adamın yüzüne doğru bir nefes duman saldı.

"Özür dilerim Bay Harlequin," diye kekeledi Fox ve ben de onu dizlerinin üzerine çöktürdüm.

"Şimdi onun sikini yala," diye emrettim ve adam gerçekten de Fox'un kemerine uzandı, Chase'in bir kahkaha atmasına neden oldu.

Fox hırlayarak adamın elini itti ve onun yanından geçerek buraya gelme sebebimize doğru yürüdü. "İyi akşamlar teyze. Konuşabilir miyiz?" diye sordu Jolene'e, onu çabucak kucakladı ve Jolene de onu yanağından gagaladı.

Chase'e sırtttım ve Jolene bize başıyla selam vererek odadan çıkmamız için bize yol gösterdi. Kocası kısırlaştırılmış bir köpek yavrusu gibi onun yanında tırıs gidiyordu. Rogue şehri terk ettikten sonra, bir daha asla bir kadının taşaklarımı almasına izin vermeyeceğime yemin etmişim.

Günlerimin geri kalanında birçok kadın tarafından emilmek ve okşanmak için sıkıca kalçalarımın arasında kalacaklardı. Ve yeri geldiğinde bir erkek tarafından da. Tam olarak erkeklerden hoşlanmıyordum ama bir kardeşin zaman zaman bir yardım eline, bir parmağa, bir dile ihtiyacı olabilirdi. Hepimiz etten ve kemikten oluşuyorduk ve bazen bir elin boşa gitmesi de işe yarayabilirdi.

Jolene bizi Disney prenseslerinin ofisine benzeyen bir ofise götürdü. Karargâh ve ben kabarık pembe bir ofis koltuğuna çökerken, Chase kendini kabarık bir fasulye torbasına attı. Fox bir kürdan gibi kaskatı kesilmiş, soğukkanlılıkla masanın üzerinden Chester ve Jolene'e bakıyordu.

"Yüz ifadenden anladığım kadarıyla, Fox, buraya parti yapmaya gelmedin, öyle mi?" Jolene sordu.

Chester bir koltuğa çöktü ve karısı elini onun omzuna koydu, küçük imparatorluklarında açık bir gücü.

"Size bir teklifim var," dedi Fox, lafı dolandırmadan.

"Ne tür bir teklif?" Chester gözlerini kıstı ve eğer yanılmıyorsam Jolene'in uzun pembe tırnakları onun omzuna battı.

"Bilgi arıyoruz," diye açıkladı Fox. "Eğer bu bilgiyi benim için bulabilirseniz, sizi ödüllendireceğim."

"Ne kadar?" Chester tekrar sesini yükseltti ve Jolene'in tırnakları daha da sıkılaştınca yüzünü buruşturdu.

"Ne bilgisi?" Jolene bir elini kalçasına koyarak sordu.

Fox kelimelerini dikkatle seçerek, "Kız arkadaşı kısa süre önce kaybolan birini arıyoruz," dedi.

"Tamamen gözden kaybolurdu," diye ekledim.

"Hayalet gibi," diye homurdandı Chase, dirseklerini dizlerine dayayıp pufun üzerine otururken her nasılsa korkutucu görünüyordu.

"Esmer, beş dokuz yaşında, bronz tenli, yirmi altı yaşında, sol kolunda, sırtında ve sağ kalçasında dövmeleleri olan bir kadındı," dedi Fox. "Bu bir şey çağrıştırıyor mu?"

Chester ya bize gerçekten iyi bir poker suratı takınan ya da gerçekten bir bok bilmeyen karısına baktı. Normalde insanları kitap gibi okuyabilirdim ama Jolene gerçek duygularını gizlemekte ustaydı. Tıpkı kardeşi ve oğlu gibi.

Jolene sonunda, "Bu çok fazla bir şey değil," dedi. "Seni ne ilgilendiriyor?"

"Bu bizim işimiz," diye homurdandı Fox.

Koltuğumdan kalktım, pencereye doğru yürüdüm ve çıplak parti müdavimlerinin fiskiyeden atladığı çimlere baktım. "Sen Biliyor musun, burayı kaybetmen senin için büyük bir utanç olur."

"Kaybetmek mi?" Chester tısladı. "Neden kaybedelim ki?"

"Hm, bilmiyorum. Tavanlar düşer, birileri kötü muhafaza edilen jakuzilerinizden lejyoner hastalığına yakalanır, sarhoş bir salak ve boynunu kırar, birkaç pislik tetikte mutlu olur

Çünkü insanları içeri girerken üstlerini aramak için kas gücünüz yok." Silahımı kotumun arkasına sıkıştırdığım yerden aldım ve parmaklarımın arasında döndürüp karanlık bir gülümsemeyle onları sabitlediğimde ikisi de sertleşti. "Boktan şeyler olur. Bu yüzden bir güvenlik ağına ihtiyacınız var. Kötü zamanlarda sırtınızı yaslayabileceğiniz küçük bir para yastığı. Ve her zaman kötü zamanlar vardır. Buna hazırlıklı olduğuna emin misin?"

"Eğer yapmamamızı öneriyorsanız-" Chester imalarım karşısında yüzü kıpkırmızı kesilerek söze başladı ama Jolene tırnaklarını ona öyle bir geçirdi ki cümlesinin ortasında durdu. Yemin ederim gömleğinden kan sızıyordu. Bu kadın tam bir hayvandı. Ve asla hafife alamayacağım biriydi.

"Beş bin dolar," diye teklif etti Fox. "Hafta sonuna kadar bana bir isim bulursanız."

Jolene neşeyle gülerek, "Bu mümkün değil," dedi.

Chase ayağa kalktı ve özel ofislerine saygısızlık edencesine bir sigara daha yaktı. "Buraya çok müşteri geliyor. Yukarı ve aşağı mahallelerden insanlar. Şehir dışından gelenler bile var. Ve insanlar birkaç kadeh içtikten sonra konuşmayı severler. Ve senin de dinlemeyi sevdiğini *biliyorum* Jolene. İşte bu yüzden sizin paralı kedilerinizin hepsi bunları giyiyor." Elini cebine attı ve bir

Küçük mikrofon masanın üzerine düştü, böylece sekerek Chester'ın burnunun dibine kadar geldi ve ben de sııttım. *Chase'e takım için oral seks yapacağına güven.*

Jolene öfkeleni ve Chester daha da kızardı.

Jolene, "Bu arada benim kıza ödeme yapsan iyi olur," diye hırladı ve Chase iğrenç bir şekilde güldü.

"Sikim için yalvarıyordu, sanırım emmem için *bana* para verebilirdi. Ama ben yine de parayı almazdım. Ben böyle cömert biriyim. O yüzden rica ederim." Adam göz kırptı ve Jolene'in üst dudağı sıyrılırken başı dönüp Fox'a baktı.

"Evimde adamların tarafından saygısızlığa uğramayacağım," diye tısladı. "Baban asla-"

Fox elini cebine attı ve bir tomar para çıkarıp kadının masasına attı. "İstediğim bilgi için peşinat diyelim. Ama Chase gerçekten sikişmek için para ödemiyor ve ben de onun için ödemeyeceğimden eminim. Kendine iyi bak, Jolene." Fox onlara sırtını dönerek odanın diğer ucuna doğru yürüdü ve kapıdan ite kaka çıktı.

Fox'un teyzesine ve Çavuş Douchenheimer'a bir selam verdim ve oğlumun peşinden gittim, takip ederken omzum Chase'inkine değdi.

Silahımı bir kenara koyduğumda ve müzik üzerime çöktüğünde damarlarımda coşku dolaşıyordu. Bir yanım kalıp kafayı bulmak istiyordu ama

Çoğum eve dönüp Rogue'u kontrol etmek istiyordu. En azından kasabanın en güçlü adamlarına ait bir evde kilitli olması ve etrafının silahlı adamlarla çevrili olması beni biraz rahatlatmıştı. Ama yeterince değil. Artık neyden kaçtığını biliyordum. Yine de henüz eve gitmeyecektim. Gece için hiçbir şey yapmamıştık.

Rogue'a zarar veren pisliğin kim olduğunu bulmak için bir şeyler yaptığımızı bilmek huzursuz ruhumu biraz yatıştırdı. Ama bu yeterli değildi. Stresimizi hafifletmek için birkaç Lanetlenmiş Adam bulacağımızdan ve şafaktan önce ellerimizi onların kanıyla ıslatacağımızdan emindim.

Dışarı çıktık, insanlar sanki ünlülermişiz gibi telefonlarıyla fotoğraflarımızı çekerken kamyonete doğru yürüdük ve ben bir tanesini adamın elinden alıp havuza attım. Chase kıkırdadı, sigarasını peşinden savurdu ve dev bir penis şeklindeki şişme şişede bir delik açmayı başardı. Burası benim olsaydı, havuz oyuncakları flamingolar ve tek boynuzlu atlar olurdu, sikler değil.

Fox'un ardından kamyonete bindik ve o motoru çalıştırırken üzerimize bir sessizlik çöktü.

Hiçbirimizin tek kelime etmesine gerek kalmadan hepimiz nereye gittiğimizi biliyorduk. Bu gece içimizde bir kavga vardı ve dışarı çıkması gerekiyordu. Ve Sunset Cove'da bunun gerçekten doyurulabileceği tek bir yer vardı.

The Divide.

Bir gece önce olanlardan sonra tekrar uyumayı başardığıma şaşırmıştım ama gözlerimi açtığımda pencerenin ötesinde martılar ötüyor ve güneş gökyüzüne yükseliyordu.

Yataktan kayarak çıktım ve hemen yatağın karşısındaki koltuğun üzerinde dün gece orada olmayan bir yığın giysi fark ettim.

Ona doğru ilerlerken kaşlarımı çattım, yeni yıkanmış şortumu ve kırmızı bikinimi, üzerinde beyaz gül baskısı olan siyah bir atleti ve JJ'in benim için bulduğunu tahmin ettiğim Kırmızı Power Ranger şapkamı buldum. Ama bunun için ona teşekkür edeceğimi düşündüyse çok bekleyecekti.

Kıyafetlerimi giydim, tişörtü başımın üzerinde sürüklerken farklı bir koku yayılınca kaşlarımı çattım. Bu, bana hemen Fox'u düşündüren zengin bir sedir kokusuydu. Bu düşünce aklıma geldikçe kendime homurdandım, haklı olduğumu biliyordum ve onun olduğunu, tertemiz bir gömleğin aptal kokusundan başka hiçbir şeyden anlayamadığım için nefret ediyordum.

Derin bir nefes aldım ve kapıya yöneldim, kilidi açık bulduğumda kaşlarımı çattım ve o şekilde bırakıp bırakmadığımı hatırlamaya çalıştım. Yemin edebilirim ki

Dün gece buraya döndüğümde kilitlemişim, ama yine de, her zaman yanlış yöne dönen ve beynimi şaşırtan durumlardan biriydi, bu yüzden belki de sadece yanlış yapmışım.

Koridora yöneldim, JJ'in kırık kapısına bir göz attım, cazibe beni daha yakından bakmaya teşvik etti, sağduyuya teslim olup mutfığa gitmeden önce.

Sürgülü kapılar ardına kadar açıktı ve hiçbir yerde saklanmış yiyecek göremesem de havada kahvaltılık kokusu vardı.

Chase havuzun kenarında uzanmış, sigarasını sigarasının köşesine sıkıştırmıştı.

JJ onun yanındaki şezlongda dik otururken, konuşabilmeleri için yakınına eğildi.

Şu anda konuştuklarından değil. Havadaki sessizlik bir iğnenin düşüşünü duymak için yeterliydi ve konuştukları konuyu doğrulamak için fazlasıyla yeterliydi.

Bakışları üzerimdeyken dudaklarımı büzdüm ama bir şey söyleyemeden ön kapı çarptı ve Fox'un bir çift koşu şortu ve tişörtlü, terden kayganlaşmış teni ve yalanacak kadar iyi görünen görüntüsüyle odaya girdiğini görmek için döndüm.

Yalayacağımdan değil. Ama kahretsin, bu çocuklar son on yılda gerçekten büyümüşlerdi. Büyümüşler, büyümüşler ve...*vay canına, bu çocukların*

O şortun içinden sikinin dış hatları görünüyordu. Ve küçük bir hat da değildi. Lanet olsun.

Kendimi durduramadan dudaklarımı yaladım ve gözlerimi Fox'un şortunun içinde gizlenen Leviathan'dan ayırmaya zorladığımda, onun yeşil Gözleri bana sabitlenmişti. İçlerindeki öfke yeterince açıktı ve hatta bana yönelik olmadığı daha açıktı. Bu da JJ'in döktüğü anlamına geliyordu. Hain küçük -tamam, artık o kadar da küçük değil- alete bir bakış

Bunu doğrulamaya yetecek kadar - bu çocuk hiçbir zaman iyi bir poker suratına sahip olmamıştı ve şu anda çok suçlu görünüyordu.

"Harika. Teşekkürler, JJ. Sırlarım konusunda kime güvenmeyeceğimi biliyorum.

Gelecek," diye tersledim, Fox'tan uzaklaştım ve yiyecek bir şeyler bulmak için buzdolabını açtım.

Bir şey almak için uzandım ama daha alamadan Fox bileğimden yakaladı ve beni kendine doğru çekerek buzdolabının kapısını arkamızdan kapattı.

"Bir isim istiyorum," diye homurdandı, göğsü neredeyse benimkine bastırılana ve bakışlarının yoğunluğuna hapsolana kadar beni tezgâha doğru sıkıştırdı.

"Yoksa ne olur?" Tısladım, aslında boktan hayatımdaki her şeye duyduğum öfke, beni kendi iradesine boyun eğmeye zorlamaya çalıştıkça taşıyordu. "Beni de mi boğacaksın? Yoksa sana istediğini verene kadar beni biraz itip kakacak mısın?"

"Siktir git. Beni o orospu çocuğıyla kıyaslama," diye tersledi, bana yaklaştığı kadar hızlı bir şekilde benden uzaklaştı ve ben de Fırına doğru ilerleyip içinden bir tabak aldı ve mutfak adasının üzerine fırlattı.

Karnım guruldayarak krep yığınınına baktım, Fox onları işaret etti ve yanlarına bir şişe akçaağaç şurubu koyup bir bıçak ve çatal da koyarken onları yememi talep eden bir bakış attı.

Hayatımda gördüğüm en sinirli masa servisiydi ama mısır tarlasındaki bir köpekbalığı kadar açtım, bu yüzden önlerindeki tabureye çöktüm ve yemeye başladım. Fox buzdolabına geri döndü, kapıdan bir protein shake aldı ve o kadar şiddetli sallamaya başladı ki üstünün uçmadığına şaşırdım.

"Umarım bu şekilde otuz bir çekmiyorsundur," dedim hafifçe, o bana ters ters bakarken kabarık bir çatal dolusu krepı ısırarak. "Gerçi zavallı siki her zaman bu muameleye katlanmak zorunda kalıyorsa, sanırım bu neden sürekli yarı kabız göründüğünü açıklayabilir."

Chase arkamdan bir kahkaha attı ve ben bir sonraki yemeğimi yerken sırttım, Fox ise ters ters baktı.

"Bugün Rogue'u Lucinda'ya götürebileceğimi düşünüyordum," dedi JJ yüksek sesle, açıkça konuyu değiştirmeye çalışarak bize katılmak için yürürken ve Fox bunu düşünürken cevap vermeden ona kaşlarını çatıttım. "Bence biraz şımartılsa fena olmaz," diye ısrar etti JJ, Fox'a pek de ince olmayan bir bakış atarak, hıyarlık etmeyi bırakmasını söyledi ama bunun fiziksel olarak imkânsız olduğuna bahse girmeye hazırdım.

"Lucinda'nın ki ne?" Araya girdim. "Orada ne yaptığımı bilmeme izin vermeden beni bir yerlere götüremezsin."

JJ bana sırtarak, "Üst mahallede bir güzellik salonu," dedi. "Orada yapmam gereken bazı işler var ve saçını falan yaptırabilirsin diye düşündüm."

"Almayayım," diye cevap verdim. "On beş dolarım var ama bu bana lüks bir salonda bir bok satın almaz ve bunu yemek için saklamayı tercih ederim."

Fox parasızlığımla hafifçe alay ederken JJ, "Ben ısmarlıyorum," diye ısrar etti. "Boktan bir sır tutucu olduğun için sana borçluyum. Ne istersen yaptırabilirsin, ben öderim."

Dudaklarımı büzdüm, JJ ve Fox arasında bakıştıktan sonra tekrar başımı salladım. "Hayır, teşekkürler. Yardıma ihtiyacım yok. Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"O zaman bir işin var, değil mi? O on beş doları büyütmenin bir yolu var mı?" Chase şezlongundan sordu ve ben de dönüp ona baktım.

Güneşin altında yağlanmış, pırıl pırıl ve... hiç de cazip olmayan bir şekilde yatıyordu. Siktir et onu.

"Evet, aslında var. Ne zaman ne istersem onu alabilirim. Ve süslü bir saç kesimi istemiyorum."

"Bir şeyler çalmak tam olarak bir iş sayılmaz," diye alaycı bir tonda cevap verdi Chase, içimi görmüştü ve kendimi durduramadan ona sıırttım. Başımı belaya sokma ihtimali en yüksek olan hep o olmuştu ve eğer izin verirsem beni yoldan çıkarma ihtimali hâlâ en yüksek olanın o olduğunu tahmin ediyordum.

"Sen gidiyorsun," diye açıkladı Fox, sanki ona bağılmış gibi. "Eğer bugün benimle kalırsan, o lanet ismi dudaklarından silkelemeye çalışacağım. Git tırnaklarını yaptır ve beladan uzak dur. Sana yeni kıyafetler alman için biraz para da vereceğim. Belki bir gün rahatladıktan sonra böyle mantıksız bir velet olmayı bırakır ve bana bilmek istediklerimi söylersin."

Birden ayağa kalktım, tezgahtan akçaağaç şurubu şişesini kaptım ve içindekileri aptal şişko kafasına boşaltmak niyetiyle ona doğru hamle yaptım, ancak bunu yapamadan JJ'in kolları belime dolandı.

Beni ayağımdan kaldırırken ona küfrettim ve kulağımın dibinde kıkırdarken onun elinden kurtulmak için mücadele etmeye çalıştım.

JJ sanki bana bir seçenek sunuyormuş gibi, "Hadi tatlım, evde bir isyan başlatmadan önce gidelim," dedi.

Ondan uzaklaşırken Fox bana ters ters baktı ve ben de şurup şişesini onun kendini beğenmiş suratına doğru fırlattım ama daha temas edemedi yakaladı.

Chase'in kahkahaları bizi dışarıya kadar takip etti ve JJ beni siyah bir pikabın yanına götürüp kapıyı açtı ve beni içeri itti. O peşinden giderken ben de koltuklara doğru kaydım, arabanın uzak tarafına geçtim ve camdan dışarı bakarken kollarımı kavuşturdum.

"İt nerede?" JJ kapıyı arkasından çarpıp çıkarken ve küçük köpeğim geride kalırken sordum.

"Chase ona göz kulak olur. Zaten köpeklerin güzellik salonlarını pek sevdiğini sanmıyorum," dedi JJ neşeyle, kamyoneti çalıştırıp bizi çakıllı yoldan çekmeden önce.

Bakışlarım kapının yanında takılan dört silahlı adamın üzerinde gezindi, neredeyse tesadüfen orada bulunuyorlarmış gibi görünüyorlardı. Ama nöbet tuttuklarını, eve izinsiz yaklaşmaya çalışan herhangi bir pisliği öldürmeye hazır ve istekli olduklarını yeterince iyi biliyordum.

Kapıların kilitlenme sesini duyunca sinirli bir şekilde oflayıp puflayarak pencereyi açtım ve ılık esintinin saçlarımı okşamasına izin vererek dikkatimi manzaraya verdim.

Yola çıktığımızda "Turuncu GT'nin senin olduğunu sanıyordum," diye mırıldandım.

"Evet, öyle. Ama eski püskü bir Jeep'in içindeki bir pislik onu yandan çaldı, bu yüzden şu anda dükkânda," diye cevap verdi JJ, kaşlarını bana doğru kaldırarak ve beni güldürerek.

"O Jeep'i sevdim. Yani, kliması olan daha yeni bir model iyi olurdu, ama bunun dışında oldukça tatlı bir araba olduğunu düşünmüştüm," dedim savunmacı bir şekilde, ama o eski çalıntı bok parçasını neden savunduğumu bilmiyordum.

"Evet, şey, sanırım asıl sahipleri şimdi geri almış olabilir, tatlım, o yüzden bunu unutman gerekecek."

Omuz silktim ve pencereden dışarı bakarken konuşmanın kesilmesine izin verdim.

pencerelerden tanıdık manzarayı seyrettim ve ayrıldığımdan beri meydana gelen tüm değişiklikleri içime çektim.

JJ uçurumun kenarından yukarı çıkan yola girdi ve ben de göğsümü dolduran derin bir eve dönüş duygusuyla okyanus manzarasını seyrettim. Buraya döndüğüm için endişelenmem gereken başka ne olursa olsun, kalbimin denize ait olduğunu ve tekrar su kenarında olmaktan mutluluk duyduğunu inkar edemezdim.

Sonuncusu. Bunun başka bir şeyle ilgisi olduğunu kabul etmeyi reddettim. Çünkü Sunset Cove benim evim değildi ve bir daha asla da olmayacaktı.

Yukarı mahalleye doğru ilerledikçe, binalar açıkça daha pahalı hale geldi. Kasabanın bu kısmı yeni bir eklentiydi.

Zengin pislikler kendilerine ait olduğunu iddia ediyor, uçurumun tepesindeki görüş noktalarından herkese hükmediyorlardı. Vadinin aşağısında yaşayan insanları unutarak ve bizi kendi halimize bırakarak aşağı mahallede hiç yokmuş gibi davranmayı seviyorlardı. Bu da bizim hoşumuza gidiyordu elbette. Onlar bizim işimize karışmıyor, biz de kendi işimiz için onları hedef alıyorduk.

Dün JJ'i bulduğum Afterlife'ı geçtik ve Avalon adında şık mağazalar ve butiklerden oluşan bir bulvara gelene kadar sürmeye devam ettik. Sıra. JJ bir yan sokağa girdi ve o anda açık olmayan bir restoranın arkasındaki bir yere park etti ve inip bana elini uzattı.

Onu görmezden geldim ve kapımı açmaya çalıştım, ancak lanet olası şeyin yerinden oynamadığını fark ettim.

"Çocuk kilitleri, tatlım. Seni daha yeni bulmuşken kaçıp gitmene izin veremeyiz," diye açıkladı JJ sırtarak ve ben koltukların üzerinden atlayıp onun yanına zıplarken nefesimin altından kontrolcü pislikler hakkında bir şeyler mırıldandım.

Tabii ki gideceğimiz yere kendi başıma gitmeme izin vermedi, kolunu omuzlarıma attı ve mağazaların arkasında yürürken beni yakınında tuttu. Rahat tavırlarına rağmen öfkemi korumaya çalışırken ona baktım ve sanki hayatımızın en güzel anlarını yaşıyormuşuz ve ben hiç de tutsak değilmişim gibi sırtınca suratımı astım.

Uzanıp pembe güneş gözlüğünü bir kez daha çaldım, gözlüğü burnuma doğru iterken ondan bir kıkırdama duydum ve kendimi onun kollarına bıraktım. Zaten henüz kaçmaya niyetim de yoktu. Anahtarlarını bulmam gerekiyordu ve gitsem bile gidecek bir yerim yoktu.

"Yüzüne ne oldu?" Çenesinin kenarındaki morluğun gölgesini fark edip uzanarak parmaklarımı üzerinde gezdirdim.

"Şimdi beni önemsiyor musun, tatlım?" diye sordu, sorumu unutturmak için silahsız bir gülümsemeyle.

"Ah, yani yaralarımı nereden aldığımı sana söylemem gerekiyor ama sen kendi yaralarınla ilgili sırlarını saklayacaksın öyle mi?" Dedim ki, bu duruma hiç şaşırmadım.

Çifte standart. Üçü de açıkça dünyayı yönettiklerini düşünüyorlardı, öyleyse neden kendi davranışlarıyla tamamen ikiyüzlü olmasınlardı? JJ omuz silkerek, "Önemli değil, güzel kız," dedi.

Sanki hiç zaman geçmemiş gibi beni hep arardı. "Ama dün gece sana ne olduğunu öğrendikten sonra hepimiz biraz heyecanlandık ve bir kavga aramaya çıktık. Sana zarar veren o orospu çocuğu olmasa bile bir pisliğin suratını dağıtmak istedim."

Maço saçmalıkları karşısında gözlerimi devirmiştım.

"Yani zavallı masum bir aptal senin testosteronla beslenen çılgınlığını doyurmak için dayak yemek zorunda mı kaldı?" diye sordum.

"Hayır. Masum değillerdi. Sana bunun sözünü verebilirim." Bana göz kırptı ama ayrıntı vermedi, ben de konuyu kapattım. Çete saçmalıkları zaten beni pek ilgilendirmiyordu.

JJ beni dükkânlardan birinin arka tarafındaki bir kapıya doğru çekti ve mükemmel makyajlı bir sarışın geniş bir gülümsemeyle kapıyı açmadan önce sertçe kapıyı çaldı.

"Hey, JJ," diye mırıldandı, bizi içeri almak için kenara çekilirken ona bakıyormuş gibi yaptı.

"Hey, Lucy, işler nasıl?" diye sordu ve beni kısa bir koridordan geçirip büyük bir salona soktu.

Her şey, benim züğürt kıcıma *ait değilsin* diye bağırان ama aynı zamanda beni içine çeken bir şekilde pahalıydı. Duvarlar ve Mobilyalar soluk pembe ve beyazın karışımıydı ve her şeyi altın rengi armatürler süslüyordu.

Salonda Lucy ile aynı pembe üniformayı giyen birkaç kız daha çalışıyordu ama binanın cam cephesinin yanında saçını yaptıran sadece bir müşteri vardı. Sağ tarafımdaki duvar boyunca, üzerinde *yüz odası* ve *masaj salonu* gibi kelimeler yazan özel odalara açılan bir dizi kapı uzanıyordu ve genel olarak burası oldukça süslü görünüyordu.

"Burada her şey yolunda J," diye mırıldandı Lucy, kolunu okşayarak Eğer isterse ona her türlü hizmeti sunacağını söyleyen bir gülümseme. "Bu Fox'un yeni kızı mı?"

"Hayır," dedim ve şaşkınlıkla ona bakmak için döndüm. "Neden böyle düşündün ki?"

Lucy JJ'e bir bakış attı ve çaresizce omuz silkti. "Ben sadece ...bugün JJ ile birlikte Fox'a ait olan güzel bir esmer beklediğimiz söylenmişti ve işte siz de buna uyuyorsunuz-"

"Ben böyle bir tasarıya uymuyorum," dedim kararlılıkla. "Kız arkadaşının nerede olduğunu bilmiyorum ama o ben değilim."

"Doğru. Evet, Fox istediği şeyler konusunda mağara adamı gibi davranabilir. Ve seni mağarasında yaşıyor, yani ona göre sen onun kızıydın. Şimdi," diye açıkladı JJ, Lucy'yi benim bakışlarımdan kurtararak.

"Ne?" Bu saçmalıkla ilgili hislerimi gizleme zahmetine girmeden sordum. "Sanırım az önce bir tür beyin anevrizması geçirdim, çünkü az önce o pisliğin bu insanlara benim onun malı olduğumu söylediğini duydum."

"Sadece biz değil," dedi Lucy omuz silkerek. "Dün gece Harlequin Tayfası'nın ulaşabildiği herkese haber saldı. Senin onun sevgilisi olduğunu ve eğer biri sana yanlış bakarsa-"

"Hayır," diye homurdandım. "Sadece, *hayır*. Ben değilim. Ben onun hiçbir şeyi değilim."

JJ, "Aldırma tatlım, onu reddetmeye ęalıřmanın yaratacağı baş ağrısına değmez," diye tavsiyede bulundu.

"Peki *onun kızı* olmak ne anlama geliyor?" Ben talep ettim.

JJ yatıştırıcı bir tavırla, "Pek bir şey yok," dedi. "Sadece kimsenin seni incitemeyeceğini ya da taciz edemeyeceğini, onun senin arkanı kolladığını ve burada istediğini yapmakta zgr olduğunu."

"Sanırım kulağa o kadar da kötü gelmiyor," diye mırıldandım, lüks odaya tekrar göz gezdirirken.

"Ve başka hiçbir erkek sana bakamaz, seninle konuşamaz, sana dokunamaz ya da seni beceremez.

Tabii bunun için gözlerinin ortasına bir kurşun yemek istemiyorlarsa," diye ekledi JJ, ağzım açık kalıp bu ifadenin tam ve mutlak boktanlığı üzerime yıkılırken bana göz kırparak.

"Seks hayatımın kontrolünü m eline alıyor?" Ben talep ettim. "Kim olduğunu sanıyor da bana kimseyle seks yapamayacağımı söylüyor?"

"Bence asıl mesele *sadece onunla* seks yapabiliyor olman..."

"Siktir. Bu. Ben ęıkıyorum." JJ'den uzaklaştım ve salonun önündeki kapıya doğru hışımla yürüdüm; niyetim buradan yürüyerek ęıkmak, bir araba ęalıp buradan ve Fox Harlequin'in sağmalıklarından sonsuza dek uzaklaşmaktı. Tabii ki Mutt'u almak için geri döndükten sonra. Ama sonra gitmiş olacaktım.

Kapıyı ęekip açtım ama bir anda yolumun iki koca kıçlı, şişkin kaslı ve dövmeli adam tarafından kesildiğini gördüm.

"Ęekilin," diye hırladım ama sadece bakıştılar ve beni reddettiler.

JJ elimi tuttu ve iç ęekerek beni salona geri ęekti. "şimdilik bunu unut Rogue," diye yalvardı. "Fox'un adamları var

Kaçmak istesen bile gözünü senden ayırmıyor ve buraya saçını yaptırmaya geldin, o yüzden neden tadını çıkarmıyorsun ve eve döndüğünde Fox'a ağzının payını verebilirsin? Hatta gözlerini oymak istediğinde kullanmak üzere tırnaklarını da güzelce boyatabilirsin."

Pencerenin yanında saçını şekillendiren bir kadının nefesini kesecek kadar renkli bir küfür ettim ve Lucy beni susturarak parlak bir şekilde gülümsedi ve beni odanın uzak tarafındaki pastel pembe kuaför koltuğuna doğru çekerek içine itti.

Önümdeki aynanın üzerinde sahte pembe ve beyaz güllerden oluşan bir sergi kıvrılıyordu ve kendimi buraya hiç ait değilmişim gibi hissetmekten alıkoyamıyordum. At pazarındaki bir eşek gibiydim. Neredeyse rolümü oynuyordum, ama bana yakından baktığınızda çizginin gerisinde kaldım.

"Saçına biraz renk mi istedin?" Lucy parlak bir şekilde sordu, açıkça işini yapmak için benim patlamamı görmezden gelmeye karar vermişti.

"Bu aptalca pahalı değil mi?" Mırıldandım. Saçıma hiç böyle bir şey yaptırmamıştım çünkü paramı harcayabileceğim daha iyi şeyler vardı ama yeni bir görünüm kazanma fikrine karşı değildim. Ne de olsa ölümden dönmüştüm, yeniden doğacaksam belki de bunu yeni ve süslü saçlarla yapmalıyım.

"Sana bunun benden olduğunu söylemiştim, tatlım. Ne istersen al," dedi JJ, resepsiyon masasının arkasındaki sandalyeye oturdu ve aynada bana bakarken ayaklarını havaya kaldırdı.

Eğer JJ istediğim her şeyin parasını ödemekle ilgili kapsamlı açıklamalar yapmak istiyorsa, onun için cüzdanının sınırlarını test etmekten mutluluk duyardım. Fox'a gerçekten kızgındım ama gerekirse hıncımı onun ayak işlerini yapan çocuktan çıkarmaktan da mutluydum. Fox daha sonra alacaktı.

"Fox bana ne demişti?" Aklıma bir fikir gelince tatlı tatlı sordum. "Güzel bir esmer mi? O zaman sarışın olursam belki beni o kadar sevmez."

JJ saç uzatmayla ilgili bir dergiyi karıştırırken, "Son sevgilisi sarışındı," diye ekledi. "Ondan önceki de kızıl saçlı biriydi. Ondan öncekinde

Aslında, aklınıza gelebilecek her renk saçla sahip kızlarla birlikte olduğundan eminim, bu yüzden daha önce birlikte olmadığı bir kıza denk geleceğinizden şüpheliyim. Tabii gökkuşağı saçını yaptırmak istemiyorsan." Kendi şakasına güldü ama gözlerim aynada Lucy'ninkilerle buluştu ve dudakları aynı şeyi düşündüğümüzü belli edecek şekilde kıpırdadı.

"Ah, işte başlıyoruz," diye mırıldandı JJ, ama ona dönüp baktığımda, masanın altına eğildiğini, kendini masanın altına ittiğini ve pembe masa örtüsünün altında kaybolduğunu gördüm.

"Ne-" Başladım ama Lucy sorularımı susturmak için parmağını dudaklarına götürdü, bir an sonra kapı açıldı ve yanında üç iri adamla bir film yıldızı gibi görünen bir kadın içeri girdi.

Lucy onu karşılamak için acele etti ve en iri yarı iki adam yanlarından geçip salona bakmaya başladıklarında Lucy büyük bir telaşla merhaba demeye başladı. Tedavi odalarının kapılarını açtılar, arka tarafı kontrol ettiler ve genel olarak bir şeyler arıyor gibiydiler.

"Görüyorsunuz, burada benden ve hanımlardan başka hiç kimse yok," dedi kadın sinirli bir şekilde. "Dürüst olmak gerekirse, buraya *rahatlamak* için geliyorum, kimseyle arkadaşlık etmek için değil."

Kocasını olduğunu tahmin ettiğim adam eğilip yanağına bir öpücük kondururken, "Birkaç saat içinde döneceğim," dedi. "İhtiyacınız olursa Ronald ve Duke hemen dışarıda olacaklar."

"Bari gidip sokağın aşağısındaki küçük kafede otursunlar," diye yakındı kadın. "Oradan kapıyı izleyip bana saldırılmadığından emin olabilirler ve buradaki hanımlar da onlar pencereden bakmadan dinlenebilirler."

"Elbette aşkım," diye onayladı kocası, Lucy'ye bir tomar para verip arkalarından ayrılmadan önce itaatkâr bir şekilde dışarı çıkan iki adama başını sallayarak.

Lucy kadını kapısında *masaj salonu* yazan odaya götürdü ve birkaç dakika sonra JJ masanın altından çıktı.

Aynada bakışlarımı yakaladı, bana bir göz kırptı ve Lucy arkalarından kapıyı kapatıp tekrar bana yaklaşırken kadının arkasındaki odada kayboldu.

"Güzel bir pastel renk seçkim var," dedi Lucy, sanki bu durumda hiç tuhaf bir şey yokmuş gibi. "Pembe, mavi, lila, sarı, istersen bunu kesinlikle yapabiliriz?"

"Böyle bir iş için gökkuşağı renklerine başlamadan önce saçlarımı ağartmam gerekmez mi? Kulağa pahalı geliyor," diye belirttim.

"Öyle," diye kabul etti. "Yaptığımız en pahalı renk işi bu."

"Mükemmel. O zaman ben alayım." Aynada ona sııttım ve Lucy kıkırdadı, benim mülkiyet karşıtı hareketime katılıyor gibi görünüyordu. En azından burada kızların gücü canlı ve iyiydi.

"İstersen Carly'nin gelip aynı anda sana manikür/pedikür yapmasını sağlayabilirim?" Lucy teklif etti ama ben tam cevap verecekken, JJ ve o zengin kadının kaybolduğu kapının arkasından şehvetli bir inilti geldi.

"Onlar ne-"

"O konuda endişelenmeyin. Bayan Broadale buraya geldiğinde ek hizmetler için fazladan para ödüyor," diye açıkladı Lucy, beynim buna ayak uydurmaya çalışırken aynadan bana göz kırparak.

"Yani... o... onunla birlikte, o odada, yalnız-"

"Beynini dağıtmak mı? Evet. Onun için de çok para ödüyor. Zengin evli kadınların gelip birkaç saat geçirmesi için mükemmel bir kılıf.

Salon. JJ burayı benim için ayarladı, salonun donatılması ve her şey için para verdi ve tek yaptığı zaman zaman ortaya çıkıp Belirli birkaç müşteriye *özel* bir *ayrıcalık* tanıyın."

"Bu... yenilikçi," dedim Bayan Broadale'in iniltileri yeniden, bu kez daha yüksek sesle ve saçını yaptıran kadının dikkatini çekerek salonun önünde.

"Belki de bir dahaki sefere onun için gelmeliyim," dedi kıkırdayarak ve Lucy yeni görünümüm için ihtiyacı olan saç boyasını bulmaya gitmeden önce tırnaklarımı yapacak olan kıza işaret ederken ben de güldüm.

Arka kapıdan çıkarken salonda çalan pop müziğin sesini açtı ve JJ'in o anda hizmet ettiği evli kadının iniltilerini etkili bir şekilde gizledi.

JJ'in yaptığı şey hakkında garip hissetmemeye çalışırken, seçmem gereken oje seçeneklerine kaşlarımı çatarak baktım. Fahişelere karşı olduğumdan değil. Hayatım boyunca seks ticareti yapan pek çok arkadaşım olmuştu, ama eskiden yanına oturduğumda yüzü kızaran tatlı çocukla ilgili anılarımı şimdi onda gördüğüm bu satılık seks tanrısıyla evlendirmeye çalışmakla ilgili bir şey vardı. Kendilerine olan güvenleri ve tavırları Bedenleri zıt kutuplar gibiydi ama yine de güldüğünde ya da benimle dalga geçtiğinde, sevdiğim o çocuğun gözlerinin içinden parladığını görebiliyordum. Sanırım onu tanıdığım çocuktan çok farklı biri olarak düşünmekten hoşlanmıyordum çünkü şu anda kim olduğu konusunda bunun ne anlama geldiğinden emin değildim.

Oje için renkleri kızın seçmesine izin verdim ve iki güzellik uzmanı işe koyulurken rahatlamaya çalıştım. JJ'in meslek seçiminden daha önemli meselelerim vardı. Fox Harlequin bugün kuma bir çizgi çekmişti. Bu sahiplik saçmalığıyla ve saçımı onun istemediği bir renge boyamakla beklediğimden çok daha fazla saçmalıkla üzerime gelmeye karar vermişti.

Bu yolda devam etmeye karar verirse üzerine salacağım pislik okyanusta bir damla bile değildi.

Buradan uzakta geçirdiğim yıllar boyunca pek çok Şeye tenezzöl etmiş olabilirim ama bir daha asla sahip olmaya niyetim olmayan bir Şey vardı. Ben onun değildim. Onun olmayacaktım. Ve ona büyödüğüm kadın hakkında bir ders verecektim. Çünkü onlar Son on yılda her Şey değişti ama benim üzerimde hiçbir etkileri olmadı. Acılar, zorluklar ve sadece kendinizden başka güvenecek hiçbir Őeyiniz ve hiç kimseniz olmadan çamurdan tırmanarak kazanılabilecek bir kararlılıkla yeniden doğmuŐtum. O yüzden Harlequin çocukları gelsin. Çünkü eğer beni kendi saçmalıklarına inandırabileceklerini düşünüyorsa, başka bir Şeyi hak ediyorlardı.

Tek boynuzlu at sa boyama işi saatlerimi aldı, buna ŐaŐırmamam gerekirdi ama sonuçta sonuçtan oldukça memnun kaldım. Yepyeni bir kız gibi görünüyordum ve bundan memnun olduğumu fark ettim. Shawn'ın bana yaptıklarını geride bırakmak ve hayatımda kendi kadınımdı olduğum, kendi ayaklarımın üzerinde durduğum ve dünyaya en kötüsünü yapmaya cesaret ettiğim yeni bir sayfa açmak istiyordum, çünkü zaten bana bir daha yapılabileceklerden çok daha fazlasını atlatmıŐtım.

Lucy çok tatlıydı ve ona hayat hikayemi anlatmak istemesem de, aslında hiçbir Şeyim olmadığını ve Fox'un evinde yaşamak zorunda kaldığımı anlaması için ona yeterince bilgi vermeyi başarmıştım. bir sonraki duyuruya kadar. Dürüst olmam gerekirse, ikram edilen Şampanya dilimin gevŐemesine biraz yardımcı olmuş olabilir çünkü saçıma pembeyi eklemeye başladığında kaç tane doldurduğumun sayısını unutmuştum. Saçlarımın pembe olduğunu hemen anlamıŐtı.

Bu durum makyaj ya da saç ürünümün de olmadığı anlamına geliyordu ve bana

Yüzümdeki kalıcı morlukları ustalıkla gizledi ve kirpiklerimin olması gerekenden daha uzun ve dolgun görünmesini sağladı. Sonra dudaklarımı şekerli pembe bir renge boyadı ve kullandığı tüm ürünlerle dolu kocaman bir çantayı bir araya getirmeden önce yalayacak kadar iyi görünüyordu. ve JJ'in faturasına ekliyor.

JJ nihayet birkaç saat önce Bayan Broadale'le olan işinden çıkmıştı ama uzun süre burada kalacağımı anlayınca beni bıraktı ve yapması gereken işler olduğunu söyleyerek bulvara doğru yola koyuldu.

Tabii ki, tuvalet molası istemeden önce ona beş dakika vermiştim ve arka kapıdan kaçmaya çalışmışım, ancak Tam olarak yapmayı hedeflediğim şeyi yapmadığımdan emin olmak için çok uygun bir şekilde orada takılan üç Harlequin ile yüzleştim.

Geriye dönüp baktığımda bu muhtemelen iyi bir şeydi çünkü O sırada saçlarımda bir ağartma döngüsünün ortasındaydım ve koşarken çok uzun süre bıraksaydım, uzun saçlarımı gerçekten mahvedeceğimi tahmin edecektim.

Lucy saçlarımı omurgamdan aşağıya doğru inen gevşek bukleler halinde şekillendirmeyi bitirmek üzereyken, JJ çeşitli mağazalardan bir sürü çanta taşıırken kendinden çok memnun görünüyordu.

"Siktir git, gökkuşağı çocuğu, umarım bu bakışın Fox'u senden soğutmasını beklemiyorsundur çünkü seni temin ederim, fevkalade başarısız oldun. Sen

Gökkuşağının tadının neye benzediğini öğrenmek istememe neden oluyor" dedi, yumruğunu üstten bir şekilde ısırdı ve beni içine alırken inledi.

"Bunu müşterilerine sakla, koca oğlan," diye takıldım, gözlerimi devirerek bana bakışlarından rahatsız olmamaya çalıştım ama o bunu çok zorlaştırıyordu. "Neredeydin sen?"

"Caddenin aşağısında halletmem gereken bir işim vardı ve sonra gittim. Alışveriş," diye yanıtladı JJ, bana yaklaşıp sırtarak poşetleri yanıma bıraktı ve ilerine bakmamı işaret etti.

Rastgele birine uzandım ve i çamaşırlarıyla dolu olduğunu gördüm, küçük kırmızı dantelli bir şey çıkardım ve kaşlarımı ona doğru kaldırdım.

"Bu diş ipi parçasının benim için mi olması gerekiyor?" diye sordum. "Teşekkürü abartmana gerek yok tatlım. Sana aldım İhtiyacınız olabilecek her şey - klotlar, styenler, bikiniler, gömlekler, şortlar, elbiseler, ayakkabılar, vibratör, çoraplar, birkaç şapka, bir-"

"Geri ekil lan, az önce bana vibratör aldığını mı söyledin?" Hafif sarhoş halimle salonun son birkaç saattir müşterilerle dolup taştığını ve fazlasıyla meraklı bakışlar çektiğini unutarak yarı bağırdım.

"Elbette. Fox'la yatmak istemediğini kendin söyledin ve onun da senin başkasıyla yatmana izin vermeyeceği kesin, bu yüzden sana iradeni güçlendirmek için ihtiyaç duyabileceğin bir araç sağlayabileceğimi düşündüm." JJ'in gözleri eğlenceyle parlıyordu ama söylemediği başka bir şey vardı ve ben bunu tam olarak anlayamıyordum. "Hadi, üstünü değiştirmek istemiyor musun?"

"Gah, sen imknsızsın," diye homurdandım, çantaları karıştırırken üzerime giyecek bir şeyler arıyordum. O istediği için değil, ama çünkü bu şort bana gerçekten çok küçük geliyordu ve kııma giden kanı kesiyordu. Birkaç saat önce fermuarını amıştım ve o zamandan beri tekrar kapatmaya zorlamaktan korkuyordum.

antalarda çok fazla güzel şey buldum ve yeni pedikrm göstermek için askılı lacivert bir güneş elbisesi ve bir çift sandalet seçmeden önce bana beğendiğim şeyleri aldığı için JJ'e zihinsel olarak küfrettim.

Üzerimi değiştirmek için küçük banyoya girdim ve işim bittiğinde aynada yeni grnmm takdir etmek için bir an ayırdım. Bu kız

Bir pislik onu neredeyse öldürüyormuş gibi görünüyordu. Güçlü, kararlı ve acımasız görünüyordu. Ve eğer onun gibi görünebilirim, o zaman onun *gibi olacağımdan* emindim. Harlequin oğlanları bariyerlerimi yıkmayı amaçlıyor ve beni hiç beklemediğim şekillerde sınıyor olabilirlerdi ama onların arzularına boyun eğmeyecektim. Eğer üzerime gelmek istiyorlarsa, o zaman hazır olacaktım.

Yeni kıyafetlerimle dışarı çıktığımda JJ ödemeyi yapıyordu ve ona doğru yürürken bana attığı bakış karşısında yüzümün kızarmasıyla savaşmak zorunda kaldım. Lanet olsun, ben kızaran biri değildim. Kesinlikle telaşlanacak kadar tatlı ya da istesem de bana attığı o bakışla ne yapacağımı bilemeyecek kadar masum değildim. Ama aynı zamanda bunlar tarafından tekrar tekrar genç bir kıza dönüştürülüyordum.

Anılarım ve gerçeklik daha da heyecan verici bir şekilde çarpışırken çocuklar. Sadece bunu bilmelerine izin vermediğimden emin olmam gerekiyordu.

Lucy adamın elinden çılgınca bir miktar para alırken çok memnun görünüyordu ve JJ fiyat karşısında irkilmezken ben gözlerimi kaçırma dürtümle savaşmak zorunda kaldım.

"O zaman bana bir dön bakalım güzel kız," diye ısrar etti, gözleri ışıltı ışıltı ve bende de oyun oynama isteği uyandıran bir muziplikle doluydu.

Gözlerimi devirdim, sonra onun için bir daire çizdim, sadece biraz tökezledim - çünkü bedava şampanya ve hepsi - sonra elleri belimi yakaladığında nefes nefese kaldım, sırtım ona dönükken hareketimi durdurdum.

"Etiketleri unutmuşsun," diye mırıldandı, vücudunun sıcaklığı, aslında bana doğru bastırılmamış olmasına rağmen benimkini okşuyordu.

Parmak uçları tenimde dans edip tüylerimi diken diken ederken, boynumdaki kravattan sarkan etiketi bulup koparmadan önce çok renkli saçlarımı omzumun üzerinden nazikçe taradığında hareketsiz kaldım.

JJ beni hemen bırakmak yerine parmaklarını kürek kemiklerimden aşağı kaydırды ve tenimdeki mürekkebi okşarken nefesim kesildi.

"Neden melek kanatları?" diye sordu alçak bir sesle, dudakları yakınlığıyla neredeyse kulağıma değiyordu.

"Yalnız olduğumu bilsem bile birinin arkamı kollaması fikri hoşuma gidiyordu," diye mırıldandım, ona bu gerçeği neden söylediğimden tam olarak emin değildim ama sırtımdan aşağı doğru uzanan büyük tüylü kanatlar bana her zaman birinin beni izliyor olabileceği hissini veriyordu.

Parmakları çıplak sırtımdan aşağı kaymaya devam ederken başımı çevirip ona baktım ve bakışlarında bulduğum acı karşısında şaşırdım.

"Rogue..." diye başladı, sesi sertti, sanki bana söylemesi gereken çok önemli bir şey varmış gibiydi ve ben aptalın teki olduğum için orada öylece durdum, elleri vücudumdaydı, kalbim onun yakınlığıyla gümbürdüyordu, benim

Ben tam olarak neyi beklerken bakışlarım onunkilere kilitlendi?

Bilmiyordum ama zayıf bir an için bunun bir şey olmasını istedim.

JJ nerede olduğumuzu hatırlamış gibi gözlerini benden kaçırdı ve bana sıkı bir gülümseme sundu.

"İnanılmaz görünüyorsun." Yanağıma tenimi yakan hızlı bir öpücük kondurduktan sonra benden uzaklaştı, alışveriş poşetlerini almak için döndü ve az önce ne olduğunu anlamaya çalışırken beni nefessiz bıraktı.

Hemen kendime geldim, Lucy'ye gülümseyerek veda ettim ve JJ'i tekrar arka kapıya kadar takip ettim.

Salondan çıktığımızda Fox'un adamlarının hepsi onu selamladı, meraklı bakışları beni içine çekti ama çok uzun süre kalmadı.

Onları görmezden geldim ve JJ ile birlikte siyah pikaba doğru yürüdüm.
O attı

alışverişini arkaya bıraktı ve gerçek bir centilmen gibi kapımı açtı ki ikimiz de onun gerçekten öyle olmadığını biliyorduk ve ben daha ne olduğunu anlamadan aslanların inine geri dönüyorduk.

JJ dönüş yolunda sessizdi, ancak şampanyamın azalan vızıltısının tadını çıkarırken dikkatle görmezden geldiğim bakışlar atmaya devam etti. Eğer söyleyecek bir şeyi varsa, ben onu zorlamadan da söyleyebilirdi.

İleride bir Subway tabelası dikkatimi çekti ve inleyerek ona yalvaran bir bakış attım, bu da sonunda onun sırtmasını sağladı.

"Tamam. Hepimiz için biraz alacağım," dedi ve arabaya binip bizim için bir sürü denizaltı siparişi vererek guruldayan midemi aptalca mutlu etti.

Sandviçleri arabaya koyar koymaz benimkini çıkardım ve paketini açmaya başladım.

"Fox arabasında yemek yememizden pek hoşlanmıyor," dedi JJ gönülsüzce. "Ve evde hep birlikte yemeyi tercih ediyor..."

"Hayır," diye inledim, kağıdı sıcak denizaltımdan sıyırdım ve derin derin içime çektim. "Ona şimdi ihtiyacım var, J."

"Eminim beş dakika bekleyebilirsin," dedi ve elini uzatıp kucağımdaki çantaya geri sokmaya çalıştı ama ben ondan uzaklaştım.

"Ağzımda bir ayak uzunluğuna ihtiyacım var, Johnny James," diye uyardım onu.

ciddi bir tonda. "Ağzıma koyup iyice yutmam ve her yerini yaladığımdan emin olmam gerek-"

"Kahretsin, Rogue, böyle devam edersen başımı belaya sokacaksın," diye uyardı JJ, altımı tekrar tutmaya çalışırken ve ben pencereye doğru hamle yaparken ona küfrettim, bu sırada ıslak bir mayonez tokadıyla halıya düşen bir dilim domatesi kaybettim.

JJ inlerken "Hay aksi," dedim ve denizaltımdan büyük bir ısırık alma fırsatını yakaladım. Bu. Cennet gibiydi. Cennet.

JJ kamyonu eve doğru çekip yeraltı garajına girerken ben de yemeğimi bir an önce bitirmek için elimden geleni yaptım.

mümkün olduğunca az zaman.

"Ver şunu bana," dedi JJ, ayağa kalkarken, elimden kapmaya çalışırken ve üzerime yarı atlarken ciyaklamama neden olurken. "Birlikte yemeliyiz."

"Beni rahat bırak, J!" Bağırdım. "Sadece ağzıma almam lazım. Bırak da uzun ayağımı ağzıma sokayım. Beni sandviçle engellemeye çalışmayı kes!"

Ben kaçmaya çalışırken diğer herkes için olan denizaltı torbası yere düştü ama lanet olası çocuk kilitleri beni bir kez daha tutsak ediyordu. JJ'in pençesinden kurtulmayı başardım, ters dönüp ön tarafımı açık pencereden dışarı fırlatmadan önce yan tarafına diz çöktüm, böylece denizaltımı onun ulaşamayacağı bir yerde tutup bir ısırık daha alabildim.

JJ beni geri çekmeye çalışırken kalçalarımдан tuttu ve sandviçimi çalabilmek için yarı yarıya üstüme tırmandı. Ama hiçbir erkek benimle bir ayak uzunluğum arasına giremezdi. Asla.

Yemeğimden bir ısırık daha almayı başardığımda tekrar ciyakladım, mayonezin yanağıma bulaştığını hissettiğimde güldüm ama çiğnerken dilimde hala zaferin tadını alıyordum.

"Siz ikiniz ne halt ediyorsunuz?" Fox'un huysuz hırıltılı sesi, kamyonun kapı kolunu tutup açmadan yarım saniye önce onun varlığını fark etmemi sağladı.

Fox beni yüzüstü betona çakılmadan önce yakaladı ama JJ o kadar şanslı değildi, kamyondan düşerken yuvarlandı ve ben Fox'un ayaklarının dibinde dururken o da benimkinin üzerine düştü.

"Ah, bakın kim gelmiş," diye alay ettim, bu bronzlaşmış, sarışın, süper seksi, süper pisliği görünce hafif ruh halim karardı. "Sahibim. Bana bir tane mi aldın?
güzel bir tasmam var mı yoksa ev eğitimi alana kadar köpek kafesinde mi uyumam gerekecek?"

"Sen neden bahsediyorsun be?" Fox talep etti. "Ve sen Yüzünün her yerinde mayonez olduğunu biliyor musun? Ve saçlarının altmış farklı renkte olduğunu?"

"Eğer yeni evcil hayvanın benim için belirlediğin güzellik standartlarına uymuyorsa, o zaman beni vahşi doğaya salmaktan çekinme," diye homurdandım, biraz ezilmiş denizaltımdan vahşi bir ısırık daha aldım ve yanlışlıkla sarılı olduğu kağıttan da bir ısırık aldım.

"Burada neler oluyor JJ?" Fox ayağa kalkarken dikkatini arkadaşına çevirerek sordu ve bana ağzımdaki ıslak kâğıdı çıkarmaya ve yanağımı kaplayan mayonezi silmeye çalışmam için bir an verdi, çünkü bu kesinlikle kızgınlığının ciddiyetini baltalıyordu.

"Rogue'un yemek konusunda nasıl olduğunu bilirsin. Arabada bir martıya dönüştü ve ben de hep birlikte yemek yiyebilmemiz için onu durdurmaya çalışıyordum," diye açıkladı JJ.

"Martı gibi davranmadım," diye homurdandım ama ağzım hâlâ yemekle dolu olduğu için sesim biraz boğuk çıktı.

Çiğneyip yuttum, kâğıt parçasını fırlatıp attım ve yüzümde mayonez olup olmadığını kontrol etmek için kamyonetin yan tarafındaki aynayı kullandım.

JJ, "Gerçekten ciyakladığına eminim," diye alay edince ayağa kalktım ve gözlerimi ona dikmek için döndüm.

"Şey ben değilim-"

"Siktir git JJ, Rogue'la yalnız konuşmak istiyorum," diye sözümüzü kesti Fox ve kaşlarım daha da çatıldı.

JJ tartışmaya meyilli görünüyordu ama ben çenemi kaldırdım, başımı sallarken bakışlarım Fox'a sabitlenmişti. "Sorun değil J. O sersemle tek başıma konuşabilirim. Ondan korkmuyorum."

Fox resmen bana hırladı ve JJ alçak sesle ıslık çalarak bir poşet sübvansiyonu kaptı ve benim yarısı yenmiş olana da elini uzattı.

İçimden küfrettim ve elimi uzattım. Yumruklarımın yumruk atmak için serbest olmasını istiyordum zaten.

JJ'in uzaklaşıp eve gitmesini beklerken Fox'la göz göze geldik ve aramızda elektrik gibi bir gerilim oluştu.

Kapı JJ'in arkasından kapandığı anda Fox bana doğru bir adım attı ve ben de anında geri adım attım.

"Benimle konuşmak için bana dokunmana gerek yok, pislik herif," diye homurdandım ve bakışları tek boynuzlu at saçlarımın tepesinden yeni pedikürlenmiş ayak parmaklarımın ucuna kadar üzerimde gezinirken Fox tısladı. "Hoşuna gitti mi?" İğrenç bir şekilde sordum. "Yaptıkları en pahalı modeldi ve senin çok sevdiğin esmer saçlarımdan kurtulmamı sağladı."

"Sevdiğimi kim söyledi?" diye sordu, kamyonun kapısını kapatmak için uzandı, böylece çarpma sesi garajda yankılandı.

"İfade tam olarak neydi?" Düşünüyormuş gibi yaparken parmağımı dudaklarımın üzerine koyarak sordum. "Ah evet, işte bu. *Fox'a ait olan küçük, güzel esmer.*"

"Haklısın," diye kabul etti, bana bir adım daha yaklaşarak. "Sana güzel demek kötü bir hareketti. Görünüşünü kapsamaya başlamıyor bile, sinek kuşu."

Çenemi kaldırdım ve o lanet lakabın tekrar kullanılmasından dolayı boğazımda oluşan yumruyu yuttum.

"Güzel," dedim, o mayın tarlasını geçip gitmeyi tercih ederek. "Ve ben 1.80 boyundayım, pislik, yani tam olarak küçük değilim. Senin benden yüksekte olman dünyadaki herkesin öyle olduğu anlamına gelmez. Ve şimdi ben de esmer değilim. Yani senin kızın ben değilim gibi görünüyor."

Ondan uzaklaşmak istercesine öne doğru bir adım attım ama belimden yakalayıp beni kamyonu doğru itti, ellerini başımın iki yanındaki tavanı kavrayacak şekilde yukarı kaldırdı ve gözlerimin içine bakmak için eğilirken beni hapsetti.

"Bana yara bere içinde ve acı çekerek döndün," diye hırladı. "Ve sana elini sürmeye cüret eden o orospu çocuğunun adını bana söylemiyorsun. Gözlerinde nefret ve dilinde zehirle evime giriyorsun ve benimle, uğruna başkasını öldürebileceğim bir şekilde konuşuyorsun. Ve sonra sana Sunset Cove'un tamamının korumasını teklif ettiğimde, benim olduğunu bildiğin için aklı başında hiç kimse seni bir daha incitmek şöyle dursun, sana yanlış bakmaya bile cesaret edemeyecekken, sanki sana affedilemez bir şey yapmışım gibi bunu yüzüme vuruyorsun."

"Senden hiçbir şey istemedim," diye tısladım, o orman yeşili gözleriyle bana bakarken göz kırpmayı reddettim. "JJ beni buraya tekmeleyerek ve çığlık atarak sürükledi. Şimdi gitmeme izin versen ve benimle arkadaşlık etme zahmetinden kurtulsan nasıl olur?"

"İstersen bu cümleyle kendini kandırmaya devam edebilirsin, Rogue, ama benimle uçmuyor. Ben öğrenmeden bu şehre geri dönemeyeceğini biliyordun. Babamın hayatta olduğunu sanıyordun ve sınırdan bir adım bile atsan seni boynundan kesmeye hazır bir balta olduğunu bilmene rağmen buraya geri döndün.

Ama yine de geldin. Geldin çünkü burası senin evin. Ait olduğun yer burası ve gittiğin süre boyunca bunun için acı çektin."

"Yanılıyorsun," diye cevap verdim şiddetle.

Fox yavaşça uzandı ve boynumdaki deri kolyeyi çekiştirerek kolyeden sarkan anahtarı aramızda sallandırdı. "Öyle miyim?" "Bu saçmalığa katlanmak zorunda değilim," diye homurdandım ve anahtarı yere düşürdüm.

Böylece elinin katı ağırlığı tekrar göğsüme düştü. "Ben sadece

anlamanızı isterim ki, ben hiçbir zaman olmadım ve olmayacağım. *senin kızın*. Bu söylentiği yaymanızın tek sebebinin beni korumak olması umurumda değil - bunu istemiyorum. İstemiyorum-"

Fox aniden eğildi ve ağzını ağızıma bastırdı, ciğerlerimdeki nefesi çaldı ve sert, talepkar dudaklarına karşı soluk soluğa kaldığımda beni olduğum yerde dondurdu.

En kısa, en çılgın saniye için neredeyse teslim oluyordum, neredeyse bir su birikintisinin içinde eriyordum ve az önce söylediğim her şeyde yanıldığımı kanıtlamasına izin veriyordum. Ama sonra orada, yağmurun altında durduğumu hatırladım, çünkü o benden önemsedığım tek şeyi almıştı. *Olduğum* tek şeyi benden aldı. Ve beni on yıl boyunca hiç kimseyle ve hiçbir şeyle baş başa bıraktı.

Avuçlarımı göğsüne bastırdım ve onu olabildiğince sert bir şekilde geriye ittim. Tek bir santim bile kıpırdamadı ama öpüşmemizi kesti, dudaklarım karıncalanırken ve aklımdan binlerce lanet şey geçerken bana dik dik baktı.

"Bana yine benim olmadığını söyle," diye homurdandı, çenemi güçlü parmaklarının arasında kavradı ve beni bakışlarıyla buluşmaya zorladı, sanki artık bunu inkâr edemeyeceğimi düşünüyordu.

"Ölü kızlar kimseye ait değildir, Fox," diye tısladım, kalbim çarpıyor ve işlemeye çalışmayı reddettiğim çok fazla şeyle çarpıyordu. "Ölü kızların teklif edecek bir kalbi bile yoktur."

Çenemi tuttuğu yerden çektim, diğer kolunun altına girdim ve ondan uzaklaşırken bakışlarımı eve açılan kapıya diktim.

"Eskiden sorunlarından kaçan bir kız değildin," diye arkamdan seslendi Fox, sesi yeraltındaki boşlukta yankılanıyordu.

"Bu benim hakkımda artık bilmediğin başka bir şey," diye karşılık verdim. "Çünkü bu günlerde kaçmak benim uzmanlık alanım."

Ve beni bu akıma sokan da sendin.

"Bu evde kilitli kaldığınıza göre kaçacak hiçbir yeriniz yok," diye belirtti.

Dişlerimi sıktım ama karşılık vermemek için kendimi zor tuttum. Onun istediği de buydu. Fox her zaman kavga etmeye hazır bir tip olmuştu. gelgit onun istediği gibi olmadı. Hiçbir şeyin çözümsüz kalmasından hoşlanmazdı ve her zaman bir karara varmak isterdi, daha doğrusu kendi fikrini o kadar zorlardı ki diğer herkesin boyun eğmekten başka seçeneği kalmazdı.

Ama bu sefer değil. Ve bu kız değil. Beni köşeye sıkıştırıp çözülemeyecek bir şeyi çözmeye zorlamayacaktı. Geçmişte uzun süredir sahip olduğumuz şey, bana verdikleri sözü bozdukları anda yok oldu. Hepimiz ne olursa olsun birbirimizin arkasını kollayacağımıza dair yemin etmiştik. Ve ilk testte bunun böyle olmadığını kanıtladılar.

Eğer cidden beni yendiğini düşünüyorsa, çünkü beni süslü evinde kalmaya zorluyorsa, o zaman kaba bir uyanış içindedir. Fox Harlequin benim nasıl bir kız olduğumu anlamaya başlamamıştı bile. Ve küçük sinekkuşunun asla kendi kurallarına boyun eğmeyeceğini anladığında gerçek bir şok yaşayacağını hissediyordum.

Sahile bakan tahta kaldırıma oturmuş, deniz ve kum manzarasını seyreden spor salonum Raiders'da kendimi komaya sokacak kadar çalıştım.

Bir şişe suyu boşaltıp yüzümü klimaya doğru eğdiğimde kaslarım yandı ve çıplak göğsümden ter boşandı, böylece buz gibi bir rüzgar üzerime esti. Boks ringinde antrenman yapan birkaç adam vardı ve mekanın geri kalanı demir pompalayan kas kafalarla doluydu. Hepsi Harlequin'di. Buraya başka kimsenin kaydolmasına izin verilmiyordu. Bize her ay iki yüz dolarlık üyelik ücretinin tamamını ödüyorlardı ama aslında bize bunun sadece yüzde yirmi beşini sağlıyorlardı. Geri kalanını biz tamamlıyorduk, onlara kirli nakit ödeme yaparak bu işlemleri karşılıyorduk. banka hesaplarından geldi, parayı akladılar ve bu süreçte ellerimizi tertemiz tuttular.

"Pazar günleri akşam yemeğini evde yemen gerekmiyor mu?" Brandy ofisten seslendi, kalçasını kapı aralığına dayamış bana sırıtıyordu. Bir taşak torbası kadar buruşuktu ama yine de dar pembe bir mini etek ve dekolte bir üst giymişti, bu işin hiç şüphesiz parasını ödediği sahte göğüslerini gösteriyordu. Onun

Saçları ağartılmış sarı ve kıvrıkcıktı, büyük halka küpelerini göstermek için kısa kesilmişti.

"Fox aradı mı?" Havlumu silip omzuma atarak sordum.

"Hayır, tatlım, sadece rutinini biliyorum. Böyle gözlemciyimdir." Göz kırptı ama bana yalan söylediğini hissediyordum. Telefonumda Fox'tan gelen ve görmezden gelinen üç mesaj, benimle başka bir şekilde iletişime geçmeye çalıştığına dair yeterli kanıttı.

Çarpık bir gülümseme çizdim, yavaşça ona doğru yürüdüm ve kendi omzumu kapı aralığına dayadım, lanet olasıca rahat, cehennem kadar tehlikeli.

"Hey Brandy? Bir daha yüzüme karşı yalan söylersen seni serbest bırakırım. Buranın patronu Fox değil. Ben patronum. Bu yüzden bu salonda ondan önce bana hesap vereceksin, anladın mı?"

Yüzü soldu ve hızla başını sallayarak doğruldu. "Gücendirmek istememiştim, Bay Cohen." Başını saygıyla eğdi ve ben de dilimi dişlerimin üzerine koydum, sonra kahkahayı patlattım, omzuna vurdum ve beş inçlik topuklarının üzerinde sallanmasına neden oldum.

"Şaka yapıyorum, sevgilim." Sırıttım ve o da gergin bir kıkırdama çıkardı. "Ama ciddi." Gülümsememin düzleşmesine izin verdim ve şaka yapıp yapmadığımı anlamaya çalışırken alt dudağı titredi. Tekrar güldüm ve arkamı dönüp duşlara doğru ilerlerken onu bunu çözmesi için yalnız bıraktım.

Çok geçmeden taşlanmış kot pantolonumu ve siyah Ducati tişörtümü giydim ve motosiklet anahtarımı parmağımda döndürerek spor salonundan çıktım. Bacağımyı lacivert motorumun üzerinde salladım ve herkesin The Mile dediğı tahta kaldırımını takip ederek yüksek hızda yola çıktım - çünkü bir mil uzunluğundaydı - ve eve doğru yarışyordu.

Güneş okyanusun üzerinde batıyordu ve gökyüzü en karanlık haliyle aydınlanmıştı.

Ufkun ötesine doğru kayarken eflatun, suyun içinde birikiyor gibi görünüyordu.

Harlequin House'un kapısından geçip rampadan yeraltı garajına indiğimde gökyüzündeki son ışık huzmeleri de kayboluyordu. Motosikletimi Fox'un kamyonunun yanına park ettim, cebimden bir sigara çıkardım ve burada tuttuğumuz araba, kamyon ve teknelerin arasından geçerken yaktım. Çoğu alıntı ya da alıntı parayla satın alınmıştı. Kurallara göre kaldırılan her aracın en az on mil yarıçaplı bir alandan gelmesi gerekiyordu. Fox'un kuralları, benim değıl. Gerçi ben de aynı fikirdeydim, bu yüzden gerçek sahipleriyle yollarımız hiç kesişmedi. Tekrar. Diğerkleri mi? Pek değıl. Özellikle de işleri ikiye katlayarak. Ben verimliydim, ben. Eğer Fox beni daha sık dinleseydi on kat daha fazla iş yapabilirdik. Ayda birden fazla büyük iş yapmamıza bile izin vermiyordu çünkü 'dikkat ekmememizi' istiyordu. Bu da zamanın yarısında hala haftadan haftaya küçük paralarla yaşadığımız, maaş gününü beklediğimiz anlamına geliyordu çünkü ödölümüzü aklamak haftalar alıyordu.

Ve aldığımız kesintilere başlamayacaktım bile. Yüzde ellisi üçe bölünürken, diğerk ellisi Harlequin imparatorluğuna gitti, artı sağı sola kim bilir ne için pislikler ödedik ve söz sahibi olmadığım her türlü pisliğı finanse ettik. Bana sorarsanız son kuruşuna kadar cebe indirmemiz gerekirdi. Ama kimse yapmadı.

Merdivenlerden eve çıktım, cam kapıyı iterek içeri girdim. koridorda. Beni duvara doğru iten bir boğı ile karşılaştım ve kalbim yerinden bile çıkmadı. Fox kızgındı. Ne sürpriz ama.

"Bu gece yapacak işlerimiz var, pislik herif. Bu işte daha fazla sorumluluk istedin, ben de sana verdim, karşılığını böyle mi ödüyorsun?" diye sordu alçak bir hırıltıyla, eli gömleğimde yumruk olmuştu.

"Hayalet hâlâ burada mı?" Sigaramın etrafında sordum ve gözleri kısıldı.

"Evet, hâlâ burada," dedi karanlık bir sesle. "Sorun mu var?"

Elini üzerimden ittim, sigarayı parmaklarımın arasına aldım ve ağır bir duman üfledim. "Bak dostum, yanlış anlama ama o senin kriptonitin. Aslında hepimizin kriptoniti. Ve sen ona defolup gitmesini söylemek yerine, evimizde rahat bir yatak teklif ettin. Normalde *hepimiz* onaylamadıkça kimsenin girmesine izin vermediğimiz bir evde."

Fox iç geçirdi, bir elini koyu sarı saçlarının arasına soktu ve bana sırtını döndü. "O farklı. O zaten bizden biri."

"Hayır," diye homurdandım, peşinden yürüdüm ve elimi omzuna bastırarak bana bakmasını sağladım. Kaşları çatılmıştı ve mesajlarını görmezden geldiğim için birden kendimi aptal gibi hissettim. Son zamanlarda kafam pek yerinde değildi ve şimdi Rogue ortaya çıkınca, beni bir kuyruk dönüşüne gönderdi. Ama iyi bir yerden geliyordu. Çoğunlukla. "O birlikte büyüdüğümüz kız değil. Tıpkı

Biz onunla büyüyen çocuklar değiliz."

Ağzı düz bir çizgiye dönüştü ve sanki beni dinlemeye çalışıyormuş gibi yüz ifademi aldı ama alfa içgüdüleri ona karşı çok sert savaşıyordu. Rogue hakkında ne hissettiğini biliyordum. Hepimiz o yollardan geçmiştik. Bir zamanlar ben de ona değer vermiştim ama onun bu yeni halinin tek bir geçmiş araştırması bile yapmadan evimize girmesine izin veremezdik. Geldiğinden beri o hatundan arka kapımda sürünen bir lavmış gibi kaçıyordum.

Ve içgüdülerim bunun gerçekten uzak olmadığını söylüyordu.

"Onu göndermeyeceğim," dedi, ses tonu kararlıydı ve pazarlığa yer bırakmıyordu. "Onu daha yeni geri almışken gitmesine izin vermeyeceğim." İşte

Sesinde kanımı kaynatan sahiplenici bir ton vardı. "Ağzından çıkanı

kulağın duysun," diye çıkıştım. "Bunu şimdiden yapıyor, senin seni *zayıflatıyor*. Maverick hapisten çıktıktan sonra bizim düştüğümüz duruma düşmek ister misin?"

"Öyle olmayacak," diye tehlikeli bir şekilde hırladı ve kalbim öfkeyle

arpmaya başladı. "O zaman gafil avlandık, artık kimse bize dokunamaz.

O kapıdan girdiğinde bir şey hissetmediğini söyleyemezsin Chase. O bizim bir parçamız. Bu değişmedi."

"Belki *senin* için öyle değildir," dedim alay ederek. "Ama bana göre o sadece JJ'nin sokaktan sürükleyerek getirdiği ve hakkında hiçbir şey bilmediğimiz bir sokak çocuğu. Hepimiz için Bizi uyukumuzda deşmek için burada olduğunu biliyorum. Bizi korumak istediğini biliyorum Fox. Her zaman arkamızı kolluyorsun. Peki neden bir piliç uğruna bu riski alıyorsun?"

Sanki onu kızdırıyormuşum gibi bir eliyle çenesindeki kirli sakalı ovuşturdu. "JJ onu kasabada buldu ve o da ondan kaçtı. Beleşçi bir herifin ona verdiği yüzündeki morluklardan bahsetmiyorum bile. Sence bu sana bir şeyin peşindeymiş gibi mi geliyor?" diye üsteledi, gözleri bu konuda onunla tartışmaya devam etmem için bana meydan okuyordu.

Kalbim onun sözleri karşısında rahatsız bir şekilde çarptı ama içgüdülerime sadık kalmak zorundaydım. İnatçı bir eşek olmanın beni tartışmamla bir yere götürmeyeceğini biliyordum, ama inatçı bir eşek olmanın özelliği, bir kez karar verdikten sonra kendimi bu karardan vazgeçiremememdi. Ve söz konusu Rogue Easton olduğunda, onun büyük bir bela olduğuna tamamen karar vermiştim.

"Sunset Cove'a bizim yardımımız için gelmedi, değil mi Fox? Peki buraya ne için geldi?" Mantıklı düşünmesini umutsuzca isteyerek sordum.

Çenesini sıktı, başını salladı ve belli ki bu konuşmadan sıkılmış bir şekilde uzaklaştı. "Yapacak işlerimiz var ve köpek senin yemeğini yedi, işimiz bittiğinde kendine bir şeyler hazırlayabilirsin."

"Tanrı aşkına," diye mırıldandım. Fox her pazar yemek pişirirdi ve onun yemekleri dilimin üzerinde cennetten bir dilim gibiydi. Görünüşe göre kızın köpeği bu gece benim yiyeceğimden daha iyi yiyordu.

"Bu akşam burada olmama kararını sen verdin," dedi soğukkanlılıkla, lanet aklımı okuyarak.

Hafif ahşap merdiveni yuvarladı ve beni ikinci kattaki ofisimize çıkardı. JJ içeride masanın başındaydı, çıplak ayaklarını yüzeye uzatmış, elinde bir mojito ve yüzünde ukala bir ifade vardı.

Kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Bakın sonunda kim geldi, el gruñón." Oturduğu yerden kalktı, bana sırtıttı ve içkisini masanın üzerine, notların yanına bıraktı.

"Beni özledin mi, el coqueto?" Dudaklarımda alaycı bir sırıtış belirdi. Birkaç yıl önce Sunset Beach'te Latin bir piliç JJ ve benimle sarhoş olmuş ve birbirimize taktığı lakaplarla zaman zaman dalga geçmiştik. Ben 'el gruñón'dum - huysuz olan - ve JJ de 'el coqueto'ydu - flörtöz olan.

"Seni çok özledim, koca oğlan." JJ üzerime atladı, bana lanet bir koala gibi sarıldı ve gülerken sırtını tokatladım. Uygunsuz bir şekilde uzun süre sıktıktan sonra beni masaya doğru teşvik ederek bıraktı ve ben de önümde duran kâğıtlara ilgiyle baktım.

Fox masanın etrafından dolanıp JJ'in az önce boşalttığı sandalyeye otururken, "O zaman beni yakala," dedim. Bir feribot şeması aldı ve ambarda daire içine alınmış bir alana dokundu. "Limanda çalışan adamlarımızdan biri bugün bize bunu getirdi. İyi bir otoriteden aldığı bilgiye göre tüm mallar Ballena Adası'na bu feribotla gidebilirsiniz."

"La Mujer Bonita," teknenin adını yüksek sesle okudum. "Sahibi Carlos Ortiz."

"Karısı kulübe geliyor," dedi JJ. "Ve woof, sana söyleyeyim, o güzel bir kadın değil. Çenesinde kıllar var ve sikimi suratına sürttüğümde sıcaktan bunalmış bir domuz gibi terliyor."

"Sana hiç evlenme teklif etti mi?" Fox koltuğunda arkasına yaslanıp ellerini karnının üzerine koyarak sordu.

"Hayır, ama... Yani sattığım şeyi seviyor, gösteri sırasında gözlerinde o aç bakış var. Suyu test edebilirim. O genellikle Perşembe günleri bayanlar gecesi."

"Pekâlâ, yemi salla bakalım ısıracak mı?" diye talimat verdi Fox. "Gerekirse onsuz da yapabiliriz, ama onu o tekne hakkında konuşturabilirseniz, o zaman ne yapabileceğinizi öğrenin. Adamımız Carlos'un feribotu

Otuz küsur yıl önce arkadaşlarını Ballena Adası'ndaki evlerinden anakaraya düzenli olarak taşıdıktan sonra bu işe girmiş. Sanırım yaşlı karısı da bu tekne hakkında bir iki şey biliyordur."

"Anladım," diye kabul etti JJ.

"Saatler burada olacak mı?" Vapurun ambarına hafifçe vurdum. "Büyük olasılıkla," dedi Fox. "Adanın dışındaki bir kuyumcuya gidiyorlar. yaz aylarında turistler için açılıyor."

Ballena Adası, 'gerçek batı kıyısı deneyimi' isteyen havalı şehir turistleriyle ünlüydü. Her yıl cilalı sörf tahtaları, kış yanak implantları ve beyazlatılmış beyaz dişleriyle ortaya çıkarlar, toplamak için olgunlaşırlardı. Böyle insanlardan her zaman para kazanılırdı. Sanki osurukları çilek tadındaymış ve para sıklerinde büyümüş gibi hayatın içinde süzülen türden. Bazıları bazen yanlışlıkla şehrin bizim tarafına sürükleniyor ve hemen tatil köylerine ve plaj kulübelerine geri dönüyor, çok otantik boho saçmalık deneyimlerini yaşarken gezgin balonlarının içinde kalmayı tercih ediyorlardı.

"Söylentilere göre belediye başkanı sezon başında bu seferleri gerçekleştirecek resmi bir feribot kurmak istiyormuş. Oraya giden her şey için kasalar ve depo odaları olan tuğladan bir bok evi gibi inşa edilecek. Bu gerçekleştiğinde Carlos'un aile işletmesi olan küçük feribotu değerli yükleri alamayacak. O yüzden bu bizim için tek şans," diye açıkladı Fox aç bir bakışla.

masada para vardı. "Rehin komisyoncumuzla konuştum ve

Saatlerin bunlardan birinin içinde seyahat edeceğini söyledi." Elindeki iPad'i masaya doğru itti ve ben de üzerinde bir kilit kodu bulunan metal bir kilit kutusunun fotoğrafını çektim.

"Yani kutuyu mu çalacağız?" Tahmin ettim ve JJ topuklarının üzerinde zıplayarak sırtan Fox'a baktı.

"Hayır, bir takip cihazı ve alarm sistemi var, zorla açmaya çalışırsak elli ton sikiliriz," dedi Fox ama gözlerindeki parıltı bu konuda endişeli olmadığını gösteriyordu.

"Peki plan nedir?" İkisi sırtarak konuşurken, döngü dışında kalmaktan hoşlanmadığım için üsteledim.

Fox, "Kodun dün ekspres posta ile kuyumcuya gönderildiğine dair bir ihbar aldık, böylece kutu ulaştığında açabilecekti," diye açıkladı, Ofis koltuğunda bir o yana bir bu yana sallanıyordu. "JJ'in kızlarından biri cumartesi günleri posta odasında çalışıyor." Masadan üzerinde ekspres damgası olan bir zarf aldı ve bana doğru fırlattı. İçinden mektubu çıkardım ve bana bakan şifreye gülümsedim. Biz olmayı seviyordum.

"Onun yerine sahte bir mektup gönderdik. JJ'in üzerinde gerçekten hızlı bir çalışma oldu.

adına." Fox ona minnettar bir bakış fırlattı ve JJ'in göğsü kabardı.

İçimden bir kıskançlık dalgası geçti ama bunu görmezden gelerek mektubu masaya geri koydum. Hepimizin oynaması gereken roller vardı ve ben de yakında kendi rolümü oynayacaktım.

"Peki, ulaşım açısından neye ihtiyacımız var?" Ben sordum.

"Bir balıkçı teknesine ihtiyacımız var. Eski, göze çarpmayan bir şey. Nakit ödenmiş. Kıyafetler de uygun olsun. Kıyıya döndüğümüzde bizi bekleyen bir arabaya da ihtiyacımız olacak. Yine dikkat çekmesin. Kaçış arabasının ana sahilden uzakta kör bir noktaya park edilmesini ve bagajda kıyafetlerin değiştirilmesini istiyorum." Fox beklentiyle bana baktı ve ağzımı bir gülümseme kapladı.

Araçlar benim uzmanlık alanımdı. Ve ihtiyacımız olan şeyi nasıl bulacağımı çok iyi biliyordum. "Sorun değil."

JJ düşünceli bir ifadeyle, "Ambarın kapısını kırmak için aletlere ihtiyacımız olacak," dedi ve tekrar diyagrama dokundu. "Eğer güvenli bir kapıysa patlayıcı bir şeye de ihtiyacımız olabilir."

"O kapıyı zorlayamayız," dedi Fox kararlı bir şekilde ve sonra öne doğru eğilip dirseklerini masaya dayayarak kurnazca bir tavır takındı. Gerçekten de kurnazlığının hakkını veriyordu.

bazen isim. "Seçilmesi gerekiyor. Eğer güçlendirilmişse, karısından öğrensen iyi olur, böylece bununla başa çıkmanın bir yolunu bulabiliriz." JJ'i bakışlarıyla sabitledi ve o da bir elini ensesinde gezdirerek ciddiyetle başını salladı.

"Neden zorlayamıyoruz?" Kaşlarımı çattım.

"Çünkü güpegündüz bu işi yaparken üzerimizde çok fazla göz olacak. Suda bir sürü tekne olacak, sahil güvenliğin nöbet tutmasından bahsetmiyorum bile, ama feribot denizden yeterince uzaklaştığında ona bineceğiz ve kaçak malları hızla ele geçireceğiz. Binip inebilmemiz için motoru kapatması için para verebileceğim bir adam var ama tekrar çalıştırana kadar sadece yirmi dakika hareketsiz kalacağını söylüyor. Ama bu yeterli bir süre olmalı. O kutu buraya gelmek için yüz mil yol kat etmiş olacak, saatlerin hangi noktada durduğunu anlamaları mümkün değil. ve en az olası yer de okyanusun ortasındaki teknede olacaktır." Ben sırtırken Fox notları üst üste dizdi. Bu adam bazen gerçekten bir dâhiydi. Bu yeni işe hazırlanma düşüncesi kalbimi hızlandırıyor ve damarlarımda adrenalin dolaşmasına neden oluyordu.

"Kim içki ister?" Kapıya doğru ilerlerken sordum ve ikisi de kabul etti.

Kapıyı açtım ve çok şüpheli görünen gökkuşağı saçlı bir kızın koridorda koşarak uzaklaştığını görünce kalbim sıkıştı. Peşinden yürüdüm.

Hızlı bir tempoda, kolundan tutup yüzüme bakması için döndürdüğümde ruh halim bir dalışa geçti.

"Bizi mi gözetliyorsun, hayalet kız?" Tısladım ve dudaklarını büzdü, omuz silkmeden önce elimi etinden ayırdı.

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum," dedi masumca.

"Bana bu saçmalıkları anlatma. Ne duydun?" Fox ve JJ'in arkamdan yaklaştığını hissederek talep ettim.

"Hiçbir şey," dedi tatlı bir sesle. "Sadece bir tekne, bir şifre ve bir kutu saatle ilgili bir şey." Sırıttı ve ben öfkeyle homurdanarak diğerlerine baktım.

"İşte bu yüzden gitmesi gerekiyor, bu kabul edilemez," diye hırladım ve Fox yanıma geldi.

Çenemi kaldırdım, onu görüş alanıma sabitlerken azarlamasını bekliyordum. Sonunda, onun artık ne olduğunu görmeliydi. Bela. Ve lanet bir sinsi. Bildiğimiz kadarıyla düşmanlarımıza bilgi sızdırıyor olabilirdi.

Bakışlarım vücudunda aşağı doğru hareket etti, giydiği beyaz tişörtün altında pembe bir bikini görünüyordu. Aletim pantolonumun içinde sarsıldı ve ona verdiğim tepkiyi görmezden gelmeye çalışırken dişlerim daha da sıkıldı. Fox ve JJ gibi ben de onun için bir kez aptallık etmişim. Bunu bir daha yapmayacaktım.

iki kez hata yaptım.

"Eğer toplantılarımıza katılmak istiyorsan sinekkuşu, o zaman Harlequin'lere katılacağına dair yemin etmen gerekir. Belli ki bunu yapmana izin yok," diye uyardı Tilki onu ve o da gözlerini devirdi.

"Güzel," diye kabul etti Rogue. "Senin çetene katılmaktansa sehpanın altında sakladığın tabancayı alıp beynimi dağıtmayı tercih ederim." Saçlarını savurup uzaklaşırken JJ kıkırdadı ve benden koluna bir yumruk yedi.

"Harika. Artık nereden silah alacağını biliyor," diye mırıldandım.

Merdivenlerden inip gözden kaybolurken hafifçe seslendi: "Dört gizli silahınızın nerede olduğunu biliyorum aslında."

"Gördün mü?" Peşinden işaret ettim ve onun gidişini ele geçirilmiş bir adam gibi izleyen Fox'a baktım. "Bunun böyle kalmasına izin veremeyiz."

"Sakin ol, kardeşim," dedi JJ gülerek. "Bu Rogue. Onu tanıyoruz." "Onu tanımıyoruz." Dişlerimi göstererek üzerine yürüdüm. "Hayır artık."

Benim dışımda bu evdeki herkes deli miydi?

"Eğer kendini daha iyi hissedeceksen silahların yerini değiştiririm ama ne kadar şikayet edersen et o burada kalacak kardeşim. Bu konuda beni bir daha sorgularsan seni pişman ederim," dedi Fox ölümcül bir ses tonuyla ve evimizdeki yılanın peşinden alt kata yöneldi ve JJ onu takip ederken ellerim sıkı yumruklar halinde kıvrıldı.

Peşlerinden mutfığa doğru koştum, Rogue çömelmiş köpeğini okşuyor, o da bir kase suyu yudumluyordu. Ayak tırnaklarının her birinin tıpkı saçları gibi farklı bir renge boyanmış olduğunu fark ettim ve gözlerim bronz bacaklarının kıvrımlarını takip ederek kalçasındaki kurukafa ve gül dövmesine ulaştığında dişlerimi daha da sıktım. Rogue Easton son on yılda sadece seksi olmamıştı. Üçüncü derece yanıklardan azar ışıtmeye başlamıştı. Her zaman benim tipim olmuştu ama bu kız ilginç saçları, sıkı karnının üzerine bağladığı beyaz bantlı tişörtü ve Billabong şortuyla - *lanet olsun*. Hayır. Bakmayı bırakmalıydım.

JJ, Fox ve Rogue'a kokteyl hazırlarken elindeki şişeleri döndürme şovu yaparken arkadaşlarımı görmezden gelerek buzdolabına doğru yürüdüm. Kendim için bir şişe rom aldım, arkamı döndüm ve doğruca sürgülü kapıdan verandaya çıktım. Tenteden sarkan peri ışıklarını yakma zahmetine girmeden şezlonglardan birine uzanırken öfke doluydum. Bir sigara yaktım ve ciğerlerim daha fazla dayanamayana kadar içtim.

Daha fazla zehir, romun kapağını kapatıp uzun bir yudum yutmadan önce dumanı soluyarak.

Sikerim böyle işi. Fox bizi on yıl önce düştüğümüz tuzağa düşürecekti. Taşaklarımız düşer düşmez, o kız Grubumuzda bizi sonsuza dek ayırmakla tehdit eden bir savaşın merkezi haline geldi. Çocukken bunun bir önemi yoktu. Hepimiz onu bir arkadaş olarak seviyorduk ve daha fazlasını anlamadığımızı ya da ne yapacağımızı bilmediğimizi hissediyorduk. Ama ergenlik bize öfkeli testosteron ve onun için savaşma gücü veren kaslar hediye ettiğinde, işte o zaman çatlaklar oluşmaya başlamıştı. Onu en az diğerleri kadar ben de istemiştim. Hepimiz onu seçmesi için zorluyorduk, onu birbirimizden kazanmaya çalışıyorduk, ama yirmi yıl sonra geriye dönüp baktığımda, onu göndermemiz gerektiğini fark ettim

Aramıza o şekilde girdiği an. Onlar benim kardeşimdi. Ve onun yüzünden zaten birini kaybetmiştim. Birini daha kaybetmeyeceğime adım gibi emindim. Bu evin dışında benim için kimse yoktu. O iki adam benim tüm ailemdi. Ve ikisinin de ona bakışlarından, ortalığın karışmasının uzun sürmeyeceğini biliyordum.

Benim gözetimimde olmaz.

Daha önce burada bıraktığım beyzbol şapkasını alıp başıma geçirdim ve şezlongda arkama yaslanırken dünyayı kapatabilmek için aşağıya doğru çektim. Bir sigara üçe çıkmıştı ve yemin ederim annem öldüğünden beri bu kadar çok zincirleme sigara içmemiştim. Eğer bir tanrı varsa, bu dünyadan aldığı insanları seçme konusunda berbattı. Babam uzun zaman önce ölmeyi hak etmişti ama iki kez kanseri yenmiş ve lanet bir hamamböceği gibi hayata tutunmuştu.

Görünüşe göre aynı ölümsüzlük genlerini ondan almıştım. Geçen yıl iki kurşun yemiştin ve karnımdaki yara izleri bunu kanıtlıyordu. Bu yüzden sigarayı bırakma zahmetine hiç girmedim. Fox'un tek derdi sağlıklı sikişmekti.

yaşamak. Ama yaşadığımız hayatlarda bunun ne faydası vardı? Ciğerlerimdeki katran yüzünden bu dünyadan göçüp gitmeyecektim. Hiç şansım yoktu. Bir gün bir kurşun kalbime çok yaklaşacak ya da bir bıçak çok derin kesecekti ve hepsi bu kadar olacaktı. Bu süre zarfında sahip olduğum hayatı boşa harcamayı planlamıyordum. Bu yüzden, bir işte çalışmadığımız zamanlarda zamanımı sevişerek, sigara içerek, içki içerek ve sadece *yaşayarak* geçiriyordum. Eğer bana zevk veriyorsa, bunu alışkanlık haline getirdim. Zevk vermiyorsa da hiçbir şey yapmadığımdan emin oldum.

JJ bunu Fox'tan daha iyi anlıyordu. Gerçi onunla aramızdaki fark, onun boş zamanlarında anne pornosu okuyan bir iyimser olması ve her zaman geleceğe dair umut dolu, güneş ışığıyla ıslanmış planlar yapmasıydı. Fox, Rogue hayatımızdan çıktığı andan itibaren önümüzdeki birkaç haftanın ötesinde planlar yapmayı bırakmıştı. Eskiden çok... doluydu. Şimdi ise tüm gazını boşaltmış, yarı sarhoş bir kutu gazoz gibiydi. Rogue gittiğinde ondaki yarayı iyileştirmek için elimden geleni yapmıştım. Ama benim de sarmam gereken yaralarım vardı ve sonunda hepimiz yaralarımızla başa çıkmanın en iyi yolunun onlar hakkında konuşmayı kesmek olduğunu anladık. *Onun* hakkında.

Birisi solumdaki şezlongu hareket ettirdi ve üzerine yumuşak bir beden düştü. Şapkamı kaldırdım ve istemediğim bu arkadaşına baktım.

Rogue uzun bacaklarını uzatmış, elinde bir birayla yatıyordu. Dışarıdaki karanlıkta yüzündeki morlukları zorlukla görebiliyordum ama sigaramı çekerken, kiraz onları yaktı ve öfkenin göğsümde sıcak ve güçlü bir şekilde yanmasına neden oldu. Neden bize bir isim vermedi? Koca bir hafta olmuştu ve

Yine de bize hiçbir şey vermezdi. Bunun karşılığında adamı motorumun arkasına bağlayıp Sunset Cove sokaklarında sürükleyebilirdim. Ama onun katkısı olmadan kimin sorumlu olduğunu bulmamın hiçbir yolu yoktu. Ayrıca, neden umurumda olsun ki? O artık benim arkadaşım değildi. O artık benim hiçbir şeyim değildi. Yine de, bundan daha azı için pislikleri

öldürmüştüm.

Kimlere zarar verdiklerini bilmeden. Karmayı oynamayı seviyordum. Saldırmak için tek ihtiyacım olan iyi bir nedendi ve odadaki en korkunç orospu çocuğu bendim.

"Rahatsız etmek için yanlış Harlequin'i seçtin, hayalet," diye mırıldandım, şapkamı gözlerimin üzerine indirdim.

"Senin için burada değilim." Dışarıdaki ısıtıcıyı açtığında bir tıkırtı duyuldu ve üstündeki ateşten sıcaklık yayıldı.

"Madem üşüyorsun, neden dışarı çıktın?" Hırladım.

"Seni burada lanet bir gölge gibi gizlenirken görmedim," dedi.

Ayağa kalktım, ona doğru eğildim ve sigaramın izmaritini birasına doğru iterek sönerken tıslamasını sağladım. Ben ayağa kalkıp ona ters ters bakarken dudakları öfkeyle aralandı. "Neden köpeğini ve çiçeklerini alıp gökkuşağı saçı ve evimizden defolup gitmek mi? Nereden geldiysen oraya geri dön hayalet."

"Geldiğim yer burası, göt herif," dedi soğukkanlılıkla ve bakışlarım boynundaki deri kolyede asılı olan anahtara kaydı. Buraya geldiği anda fark etmiştim. Bu anahtar beş taneden biriydi ve hepsi de bir daha elimize geçirmekten çoktan vazgeçtiğimiz bir şeyin biletini taşıyordu.

"Bu yüzden mi buradasın?" Anahtarı göstererek şüpheyi sordum. "Şansını denemek ve diğer anahtarları da çalmak ister misin?"

Bir omzunu silkerek başparmağını üzerinde gezdirdi. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum, bu benim büyükannemin anahtarı."

"Bırak şu saçmalığı," diye tısladım. Kızın bir büyükannesi bile yoktu.

Ayağa kalktı, çok rahat bir şekilde üstünü çıkardı ve şortunu indirdi, böylece pembe bikinisiyle önümde durdu ve sikimin sertleşmesine neden oldu.

Sik beni. Şu vücudu.

Her yeri bronzlaşmıştı ve bu eğilimin devam edip etmediğini kontrol etmek için bikini altlarının iplerini çekmek istedim. Ve eğer devam ediyorsa, bu onun çıplak güneşlenmeyi sevdiği anlamına geliyordu ki bu da doğruluğunu gerçekten teyit etmek istediğim zihinsel bir imgeydi.

Lanet olası güzel hayalet memeler. Kafamın içine girmiyor.

"Bir ara gerçekten sakinleşmeyi denemelisin, Nathan." Gevşek çenemi kapatmak için parmağını çenemin altına bastırdı ve yanımdan geçip gitti.

"Nathan?" Tükürdüm, onu izlemek için döndüm ve havuza dalıp derinliklerinde kaybolmadan önce gözlerim hemen onun dolgun kık yanaklarına kayd.

Kotumun içinde kabaran sikimi ayarlamak için o anı değerlendirdim, bu kız tarafından tekrar kafamdan sikilmemeye çalışıyordum. Beni daha önce de etkilemişti, büyüsünün tadını biliyordum. Ve tekrar büyüsüne kapılmayacaktım.

Havuzun ortasında yüzeye çıktı ve sırt üstü yüzdü, gökyüzünde üzerimizde asılı duran yıldızlara baktı, sanki ben orada değilmişim gibi davrandı.

Adımın Nathan olmadığını biliyor.

Gitmek için çok inatçıydım, bu yüzden şezlonguma geri oturdum, dirseklerim dizlerimin üzerinde, sudaki sireni izlemeye devam ettim, saçları Beni içine çekmeye çalışırken etrafında rengarenk parılıyordu. Ama artık hiçbir kızın etimin altına girmesine izin vermiyordum, hiçbirimiz vermiyorduk. Hepimiz kendi zırhımızı inşa etmiştik ve benimki buzdan ve kinden yapılmıştı. Ondan sonra kimse kalbime bir mil bile yaklaşamamıştı. Ama dışarıda ona baktığımda o harap kasta bıraktığı kesiğin, parçalanmaya ve kanamaya başlayan yaranın acı verici bir şekilde farkındaydı.

"Nerede o?" diye sordu bir süre sonra, bakışları hâlâ yıldızlardaydı.

"Kim?" Homurdandım, romumu tekrar yudumladım ve unutmanın bu gece takılmak için muhtemelen iyi bir arkadaş olduğunu düşündüm.

"Maverick," dedi basitçe.

Onun adı göğsümde bir kurşun, kafatasımda bir bıçaktı. Bir içki içtim ağzımda bir ölçü rom, cevap vermekten kaçınıyor, cevap vermek isteyip istemediğimden bile emin değildim. Ona ne borçluydum ki? Ama sonra gittiği geceyi düşündüm ve içimde bir suçluluk duygusu uyandı. Biz onu, onun bizi terk ettiği kadar derinden terk etmiştik. Bunların hiçbirinde masum olmadığımı biliyordum. Ama yıllarca arkadaşlarımın onun yüzünden paramparça olmasını da izlemiştim. Fox asla peşini bırakmadı, her zaman onu aradı, her zaman bir sonraki ipucunun bizi ona götüreceğinden emin oldu. Ama tüm izler kaçınılmaz olarak soğudu.

Sanki ölmüş gibi tamamen gitmişti. Fox ve JJ ondan vazgeçmeden çok önce bu şekilde daha iyi olacağımızı anlamıştım. Ama sonunda vazgeçtiler. Ve her şey daha iyiye gitti. Artık tamamen kırılmamıştık. Tekrar eğlenmeye başladık. Bir hayat, bir aile kurduk. Üçümüz her zamankinden daha güçlüydük. Eğer kalsaydı, birbirimizi kaybedecektik. Aramıza o kadar derin bir kama sokacaktı ki hepimiz sürüklenip gidecektik.

Ama kimsenin bilmediği karanlık bir sırrım vardı. Onun kimi seçeceğini biliyordum. Bu gerçeği öğrendiğimde kalbim herkesten bir süre önce yerinden sökülüştü. Ama öğrendiklerimden tek bir kelime bile etmemiştim. kimseye tanık olmadı. Ona bile. Ama uğruna ölebileceğin bir kız için aradığın kişi olmadığını öğrenmek oldukça acı bir haptı. Yine de o orospu çocuğunu yutmuş ve hayatıma devam etmişim. Hayat böyleydi. Ruh emici bir kaltaktı.

Gerçeği bilip bilmemesinin önemli olmadığını düşünerek aramızdaki sessizliğin uzamasına izin verdim. Belki de bilseydi, o anahtarların geri kalanını ele geçirme umuduyla burada kalmanın aptalca bir oyun olduğunu fark ederdi. Bu bir oyun değildi. olacaktı. Artık anahtarı gözümün önünde olsa bile bir şey fark etmiyordu. Açtığı kapının ardında yatan eski arzuları canlandırmıyordu, çünkü o rüya uzun zaman önce yatağa atılmıştı.

"Gittiğin gece Luther, Axel cinayeti yüzünden polisleri Maverick'in peşine taktı," diye başladım ve o da havuzun kenarına doğru yüzerek kollarını kenara dayadı ve beni dinledi. "Ceset zaten ellerinde olduğu için bir suçluya ihtiyacı vardı, bu yüzden bizden başka kimsenin özlemeyeceği birini seçti. Ve o zamanlar fikirlerimizin bir anlamı olmadığı için Maverick'i aşağı göndermesine engel olamadık."

"Yaptığım şey yüzünden hapse mi girdi?" diye soluk soluğa kaldı, iri gözleri bana bunun onun için kesinlikle yeni bir haber olduğunu söylüyordu.

Sertçe başımı salladım, artık bu konuda kötü hissetmiyordum çünkü siktir et onu. "Maverick ona bir mazeret göstermemizi istedi ama Luther seni başımıza bela etti. Dedikini yapmazsak seni öldüreceğini söyledi. Maverick'e, sana ya da kendimize yardım edebileceğimizden daha fazla yardım edemezdik."

Buradan yutkunduğunu görebiliyordum ama hiçbir şey söylemedi, devam etmemi bekledi.

"Altı yıl yattı - on sekiz ay ıslahevinde, geri kalanı da yetişkin olarak yattı - ve çıktığında onu terk ettiğimiz için bizi asla affedemedi. Sonra bazı kötü şeyler oldu ve... artık yok. Ölü Adam Adası'nda yaşıyor, kendi çetesini yönetiyor. Lanetli Adamlar. Onlarla her gün savaş halindeyiz. Ne biz Bölünme'nin ötesine geçiyoruz ne de onlar."

"The Divide nedir?" diye nefes aldı, sesi kadife gibiydi ve o kadar tanıdıktı ki bir parçam sırf tekrar duyma hissiyle yıkanabilmek için onu konuşturmaya devam etmek istedi. İçimdeki o parçayı kesip atabilmeyi ve havuzda boğabilmeyi diledim.

"Burası bizim alanımızın onlarınkiyle buluştuğu yer. Burası bir savaş alanı. Onların topraklarından bir santim talep ediyoruz ve ertesi gün geri alıyorlar, bu sonsuz bir döngü. Kan banyosu. *Sakın* oraya gitme," diye uyarıda bulundum.

Ben bunu düşünmeden önce. Zıplaya zıplaya

The Divide mı? Sonunda ölecekti ve benim sorunum da çözülmüş olacaktı. Ama kahretsin, bunu düşünürken bile içimden atamadığım bir hastalık hissettim. Hayır, bunca zaman sonra bile onu koruma dürtüsü vardı içimde. Bu yüzden onu yok etmek istedim.

Yüzünü morartan pisliği ve o geldiğinden beri neden yaşayan bir kasırgaya dönüştüğümü. Ama bu onu tekrar göndermekten vazgeçtiğim anlamına gelmiyordu. Bunu yapabilirdim. Yapabilirdim.

"Her neyse, demek istediğim, eğer anahtarları almak için geri geldiysen, hiç şansın yok, hayalet." Ayağa kalktım, öne doğru ilerledim ve onun üzerinde durdum, böylece arkasına yaslanıp bana bakmak zorunda kaldı.

"Seni ilgilendiren herhangi bir sebepten dolayı burada değilim dostum," dedi yumuşak bir sesle ama yalan söylediğini bildiğim için dudak büktüm. İnsanları okumakta her zaman iyiydim, keşke daha iyi olsaydım çünkü belki o zaman bizden kimi istediğini uzun zaman önce anlayabilirdim ve bu beni

Ona aşık olmadan önce kalp ağrısı.

Çömeliş romumu yudumlarken o da benimle birlikte çömeldi. gölge, evden gelen ışık bedenim tarafından engellendi. "Aklına aptalca fikirler gelmesin diye açıklayayım. Ne benim ne Fox'un ne de JJ'in anahtarını bulabilirsin. Ve eğer bir mucize eseri onları ele geçirmeyi başarırısan, bunun sana hiçbir faydası olmaz. Çünkü Maverick anahtarını alıp kaçtı ve eminim kalesinde bir yerlerde gömülüdür. Oraya gidersen dış çitten 100 metre ötede vurulursun. O yüzden sana iyi şanslar.

Gözlerinin arkasında işlediğini göremediğimi sandığın küçük bir plan, hayalet. Ama zararını karşılayıp Sunset Cove'dan gitmeni öneririm. Sana başka bir yer ayarlaman için para bile veririm. Başka bir *yere*."

"Ben olduğum yerde iyiyim, Chase," dedi üst dudağını geriye doğru sıyrarak.

Eğildim, çenesini kavradım ve bakışlarım dolgun dudaklarında gezinirken sikime doğru akan sıcaklığı görmezden geldim. "Adımı unutamayacağını biliyordum küçüğüm. Tıpkı seninki gibi kafatasının içine

kazınmış.

benimkinin içine oyulmuş. Beşimiz birbirimizi çok hırpaladık, değil mi? Ama hepsi gözyaşlarıyla sona erdi. Benim için mi ağladın, yoksa sadece içimizden birini seçmeyi planladığın için mi gözyaşı döktün?" Rom dilimi çözdü ve kendime engel olamayarak başparmağımı dudaklarında gezdirdim.

Başparmağımı ağzına aldı ve aletim demire dönüştü, bu kıza hala ne kadar aç olduğumu anlamamı sağladı. Sertçe ısırıldı ve lanet ettim, parmağımı çekerek kurtardım ve etimdeki kanlı diş izlerine baktım.

Kaltak.

"Hiçbiriniz için ağlamadım," diye hırladı ve ben tekrar ayağa kalktım.

"Yalancı," dedim soğukça. "Eğer arkadaşlarımı bir daha incitirsen, ben de seni incitirim, hayalet. Sana söz veriyorum. Fox'u o kadar iyi mahvettin ki şimdiden intikam duygusu besliyorum ve JJ sen gittiğinden beri hiç eskisi gibi olmadı. On yıl uzun bir süre ama görünüşe göre yaptıklarını düzeltmeye yetmemiş."

"Ne yaptım?" diye alay etti. "Beni kaçırmaya zorlayan sizdiniz." "Kaçırmaya devam eden sendin," diye tersledim, sesim yankılanarak ve gözlerindeki zehirle bana baktı. "Sen başımıza gelen en kötü şeysin, hayalet," dedim dişlerimin arasından. "Ve bu lanet sözlerimi bir kenara yaz, bir daha başımıza gelmene izin vermeyeceğim."

"Hey," Fox'un sesi dikkatimi çekti, havuzun yanında kuşkusuz azalan güneşin altında uzanıyordum ve ona bakabilmek için bir gözümü kırarak açtım.

Kulaklığımı takmıştım ve Rita Ora'dan Let You Love Me çalıyordu, buraya geldiğimden beri ilk kez kendimi rahatlamış hissediyordum. Kulaklığım derken tabii ki JJ'in telefonunu kulübe gitmeden hemen önce cebinden çaldığımı ve telefonunu bulduğumu kastetmiştim. Kendi odam yerine tesadüfen onun odasına girdiğimde kulaklıklar onun odasındaydı. Ayrıca komodinin çekmecelerinde ve dolabında anahtarını aramış olabilirim ama tabii ki bulamamıştım. Bulduğum tek şey prezervatiflerdi. O kadar çok prezervatif vardı ki, hepsini gerçekten kullanabileceğine inanmakta güçlük çekiyordum ve bu yığın karşısında etkilenmekle korkmak arasında kalmıştım.

Neyse ki JJ ile müzik zevkimiz her zaman aynıydı ve ayrı geçirdiğimiz yıllarda da bu değişmemiş gibi görünüyordu, bu yüzden kendi çalma listelerimi hazırlamakla uğraşmama bile gerek kalmadı. Ve hala şifre olarak kendi doğum gününü kullanıyordu, böylece cep telefonuna anında erişebiliyordum. Tam olarak

Gerçi üzerinde herhangi bir bilgi bırakacak kadar aptaldım ama 'Karen with angry husband', 'Olivia with the perky tits' ve 'Backdoor Jennifer' gibi açıklamalarla listelenen çok sayıda kadın bağlantı. Onlara bakmak beni biraz rahatsız etmişti, bu yüzden dikkatimi müziğe verdim ve sadece altı tane pis mesajlaşmasını okudum.

İçlerinde yüzümü kızartmaya yetecek şeyler vardı ve denediğim şeylerde cinsel açıdan oldukça çeşitli olduğumu düşünmüştüm. Belki de değildim.

"Bu gece bir parti veriyoruz. Sana giymen için bir elbise aldım. Haydi, seni hazırlamak için fazla vaktimiz yok." Fox arkasını döndü ve peşinden gideceğimi varsaymış gibi uzaklaştı. Ama böyle bir şey asla olmayacaktı ve eğer bu gece uslu durmamı istiyorsa büyük bir hayal kırıklığına uğramak üzereydi.

Kulaklığımı kulağımdan çıkardım ve ayağa kalkarken telefonun yanına bıraktım, sonra döndüm ve kavisli havuzun kenarından uzaklaştım.

Ben trampolene tırmanırken Fox omzunun üzerinden bana baktı ve kaşlarını çatarak ona baktı.

"Aptal bir parti için giyinmek istemiyorum," dedim. "O yüzden sadece ön kapıyı aç ve ben de senin saçından kurtulayım."

"Bu işler böyle yürümüyor sinekkuşu," diye cevap verdi, alçak sesle Kalbimin hemen güneyinde bir yerde beni yumruklayan bu lakapla darbe. "Ben atla derim, sen ne kadar yükseğe dersin."

Ona gözlerimi devirdim ve havuza daldım. İçine dalıp yüzmeye başladığımda ılık su beni sarmaladı, vücudumun yüzeyin altında süzülme hissini sevdim ve denizin tadına varmak için daha önce hiç olmadığı kadar can attım. Çocukların havuzda tuttukları sörf tahtalarını görmüştüm. JJ dün gece yine beni yemek yemeye sürüklediğinde ve dalgaların üzerinde biraz zaman geçirmek için ciddi bir şekilde can attığımda garaj. Ama ben gitmiyordum.

Bu pisliklerden bir şey istemeye hakkım yok, bu yüzden buradan çıktıktan sonra kendi tahtamı nasıl alacağımı bulmam gerekecek.

Hava almak için çıkmadan önce havuzun en ucuna kadar yüzdüm. Duvarın yanında Fox'u beni beklerken bulduğumda nefes nefese kalmıştım. Yeşil gözleri öfkeyle fırtınalıydı ve güçlü çenesi, istediğini elde edememeye alışık olmadığını gösterecek şekilde sıkıca kilitlenmişti.

Hiçbir şey söylemedi bile, sadece aşağı uzandı, bileklerimi yakaladı ve beni sudan çıkardı.

Ayaklarım onunkilerin önünde havuzun kenarına inerken, "Bırak beni," dedim.

Fox bileklerimi tutarak arkamda sabitledi ve göğüslerimiz birbirine değecek ve bikinili vücudumdan beyaz gömleğinin içine su sızacak şekilde eğildi.

"Sana karşı sabrımı yitirmeye başlıyorum, Rogue," diye hırladı. "Buraya ısınmış bir ölü gibi geliyorsunuz, sırlar saklıyor, yalanlar söylüyorsunuz ve sonra da her fırsatta bize karşı savaşma cüretini gösteriyorsunuz. Sen

Kim olduğumu unuttun mu? Ben senin arkadaşın değilim, senin için yanıp tutuşan ve hiçbir umudu olmayan umutsuz bir adam da değilim. Ben Fox Harlequin'im ve eğer bana biraz saygı göstermeye başlamazsan, bu kasabadaki herkesin korktuğu adamı görmeye başlayacaksın."

Kalın bir şekilde yutkundum ve bir an için babasının ona biçtiği rolün içinde büyüyen bu adamın karşısında bile durmuyordum, onun yerine sarı saçlı ve koyu yeşil gözlü bir çocuğa bakıyordum.

yağmur üzerimize yağıyordu ve ben onun önünde titriyordum.

"Biz artık Harlequin'iz," diye sertçe homurdandı Fox. "Ve sen değilsin. Aramızda senin için bir yer yok. Sen sadece... bizim için zaman geçirmenin bir yoluydun. Hepimizin deneyip kazanabileceği bir kız, ama oyun eskidi. Sana ihtiyacımız yok. artık. Seni istemiyoruz."

Bu sözler doğrudan kalbime saplanmış bir bıçak gibiydi, bakışlarım o ve diğerlerinin arasında gidip gelirken içimdeki hayatı büküyor, sıkıyor ve eziyordu.

Her zaman arkamı kollayacağına, beni seveceğine ve asla terk etmeyeceğine söz veren diğer üç çocuk. Ve hiçbiri ona karşı tek bir kelime bile söylemedi.

Harlequin çocuklarının tüm dünyamı yok etmelerinin ve o gece sahip olduğum tek iyi şeyi benden almalarının acısı neredeyse beni boğmaya yetiyordu ve vücudumdaki her kas kaçma, kaçma ve hiç görmek zorunda kalmayana kadar kaçma ihtiyacıyla kıvrılırken ruhumun içinde panik kabardı.

bu yeri ve bu çocukları bir daha asla.

"Çek o lanet ellerini üzerimden Fox," diye hırladım, bileklerimi kavrayışından çekmeye çalıştım ama sadece vücutlarımızı daha da sıkı bir şekilde birbirine bastırmayı başardım.

"Kıçını içeri sok ve parti için hazırlan. Eğer beni bu konuda test edersen, küçük itini barınağa götürürüm ve onu bir daha asla göremezsin," diye tehdit etti Fox.

Bileklerimi tekrar çektim ve Fox beni öyle aniden serbest bıraktı ki korku dolu bir çığlık atarak geriye doğru düştüm, havuza çakıldım ve kalbim göğsümde çılgınca çarparken yüzeyin altına battım.

Dibe battım ve Fox'un az önce zihnimin ön planına çıkardığı anılar yüzünden ağlama dürtüsüyle savaşılmaya çalışırken kendimi orada tuttum. Eğer şimdi onların içinde kaybolursam, bir daha kendime gelebileceğimi sanmıyordum.

Yüzeye geri döndüğümde, Fox çoktan içeride kaybolmuştu ve kendimi yukarı kaldırıp sudan çıkarken, şezlongumdan aldığım havluya sarınıp içeri girerken nefesimin altında ona lanet okudum.

Giderken saçlarım parkenin üzerine damladı ve ayak izleri de bıraktım ama yuh. Burası benim evim değildi, bu yüzden parkelere zarar vermeyi umursamadım.

bağlantı parçaları.

Odamın kapısını iterek açtığımda it yatağımın ucuna kıvrılmıştı ve kuyruğunu sallayıp göbeğini ovmak için yuvarlanırken yavruya homurdanarak bir selam verdim.

Fox bana aldığı elbiseyi odanın köşesindeki koltuğun üzerine bırakmıştı ve daha yakından bakmak için ona doğru yürürken homurdandım. Dar, kısa, siyahtı ve etiketinde de pahalı olduğu yazıyordu. Aklımın bir köşesinde o lanet şeyi ateşe vermek vardı ama bu çok açıktı.

Bana yapmamı söylediği şeyi beğenmediğim için sinir krizi geçiren küçük veledi oynamayacaktım. Daha akıllıca bir oyun oynayacaktım. Bu da Porsuk'un kazandığını düşünmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Cildimdeki kloru temizlemek için bir duş aldım, sonra da Lucy'nin kuafördeyken bana verdiği makyajı dikkatlice uygulamadan önce pastel gökkuşağı saçlarımı omurgamdan aşağıya doğru sarkan ağır bukleler halinde şekillendirmek için zaman ayırdım. JJ'in saçından tırnaklarıma kadar yaptırdığım diğer her şeyle birlikte bunun da parasını ödemesi gerektiğini düşünmüştüm ama teklif etmişti ve bana en azından bunu borçluydu.

Uygulamayı bitirdiğimde, cildimdeki kalıcı morlukları artık göremiyordunuz bile. Boynumdakiler zaten yok denecek kadar azdı ve morarmış gözüm mavi ve sarının son aşamalarındaydı, ama şimdi bir papatya kadar taze görünüyordum. Kalın eyeliner ve sakız pembesi ruj tercih eden bir papatya.

Evin ilerisinden müzik sesleri geliyordu ve kahkaha ve sohbet sesleri bana bu eğlenceli toplantının başladığını söylüyordu, ben de dantelli siyah bir iç çamaşırı giydim ve bir sonraki elbisenin içine girdim.

JJ'in küçük alışveriş gezisi sayesinde artık kendi iç çamaşırlarımın ve birkaç kıyafetimin gururlu sahibiydim, bu yüzden en azından artık kıyafetler hakkında endişelenmeme gerek yoktu. Yine de kendimi nasıl hissettiğim konusunda en ufak bir fark yaratmamıştı.

Ama şu anda her küçük galibiyetin bir anlamı olmalıydı çünkü iyi haberlere çok az ihtiyacım vardı.

Son olarak, JJ'in bana aldığı bir çift kalın beyaz topuklu ayakkabıyı giydim ve kuşkusuz mütevazı olan göğüslerime maksimum çekicilik kazandırmak için elbisenin içindeki göğüslerimi yeniden düzenlerken aynada kendimi eleştirel bir gözle değerlendirdim.

Göğüs. Kısa elbise bacaklarımdaki dövmleri ortaya çıkarıyordu ve bu görünümünden biraz Fox sorumlu olsa da oldukça hoşlandığımı fark ettim.

Tam kapıya yönelmek üzereyken kapı çalındı ve ben de Fox'un orada olmasını ve yeni parlak sopasını göstermek isteyen bir mağara adamı gibi varlığını talep etmesini bekleyerek sinirli bir iç çekişle kapıyı açmaya yöneldim.

Onun yerine, JJ'i duvara yaslanmış, taşlanmış kot pantolonu ve beyaz keten gömleğiyle yenilebilir görünürken buldum.

"şu haline bak," diye mırıldandı, gözleri siyah elbisemin içinde üzerimde geziniyor ve dövmlerimden siyah tırnaklarıma kadar her şeyi içine çekiyordu

küçük kafatası çıkartmalarıyla. Hayatım boyunca bu görünümü oluşturmak için harcadığım kadar para harcamadığımdan emindim ama paralarını harcadıkları için şikayet etmeyecektim. Bana zaten fazlasıyla paraları varmış gibi geldi. En azından kaçırđıkları kızı giydirebilirlerdi. "Ama biraz gergin görünüyorsun tatlım. Rahatlamak için biraz yardım ister misin?"

JJ bakışlarını göğsüme indirdi ve ne teklif ettiğini anlamak zor olmadı.

"Sana paramın yetmeyeceğinden oldukça eminim," diye cevap verdim soğukkanlılıkla, teklifine en ufak bir ilgi bile göstermeyi reddederek.

"İlk sefer şirketten," diye cevap verdi yumuşak bir şekilde. "Ayrıca, o kadar çok çalışıyorum ki, gerçekten istediğim biriyle neredeyse hiç sevişemiyorum."

"Bu... ya garip bir şekilde gurur verici bir ifade ya da umutsuzca üzücü bir ifade," dedim kaşlarım çatılırken.

"Benim için üzülüyor musun, Rogue?" diye alay etti, yaklaştı ve ağzını kulağıma yaklaştırdı. "Çünkü partiye katılmadan önce seni yememe izin verirsen hayattaki kaderim hakkında daha iyi hissetmemi sağlayabilirsin."

Bu öneri karşısında damarlarımda alevlenen ateşi görmezden gelmeye çalıştım ve elimi göğsüne koyup onu bir adım geri atmaya zorlarken gülüp geçtim.

"Belki bir dahaki sefere, pislik. Şu anda bir içkiye ihtiyacım var."

JJ güldü ve ben odadan çıkarken beni takip etti, kapıyı arkamdan kapattı, böylece Mutt kendine ait bir alana sahip olabilir ve alt kattaki herkesten uzak durabilirdi.

"Kimse odalarımıza gelmeyecek," diye açıkladı JJ. "Eğer gelirlerse Fox onları öldürür. Parti evin ana bölümünde ve havuzun etrafında kalacak, belki karanlıkta oraya kadar yürümeye zahmet edecek biri çıkarsa sahile bile taşabilir. Ama Fox şu anda bizden kaçamayacağınızdan emin olmak için kapıyı sıkıca kilitledi, bu yüzden muhtemelen olmaz."

"Beni sonsuza kadar burada kilitli tutamazsınız, biliyorsunuz," diye homurdandım ama JJ sadece büyük bir şakaymış gibi gülmekle yetindi. Mutfağa girdiğimizde ortalık içki içen, dans eden ve genel olarak partinin tadını çıkaran insanlarla doluydu.

"Dans etmek ister misin, güzel kız?" JJ tezgahtan bir kutu bira alıp açarak sordu.

Uzun bir yudum aldı ve dudaklarıma doğru uzattı, beşimiz iskelenin altında takılıp kendi özelimize sahip olduğumuz zamanlarda bana yüzlerce kez aynı şeyi yapmasının anısıyla midemin bulanmasına neden oldu.

karanlıkta partiler. O zamanlar etrafta başka kimsenin olmasını istemezdik. Ama sanırım sonunda her şey değişti.

Teklif ettiği içkiyi aldım ve bakışları benimkine takılı kaldı
Ben içerken, gözlerinde bilmeme izin verilmeyen bir şey bildiğini söyleyen yaramazlık parlıyordu.

"Hadi o zaman, en iyi sürtük düşüşünü görmeme izin ver," diye alay ettim, ondan uzaklaşarak bir grup kızın Blackpink ve Selena Gomez'in Ice Cream ritmiyle birlikte öğüttüğü odanın ortasına doğru yürüdüm.

Yanlarına varır varmaz dans etmeye başladım, gözlerimi kapatıp başımı arkaya eğerek kendimi müziğe kaptırmaya çalıştım. Bu gece her şeyden özgür olmaya ihtiyacım vardı. Sonu gelmese ve gözlerimi tekrar açtığımda büyük bir gürültüyle gerçekliğe geri dönecek olsam bile. Çünkü Bu an, bu ölü kız sadece yaşadığını hissetmek istiyordu. Yaşadığım her şeyi bir kenara bırakıp anı yaşamayı bir uzmanlık haline getirmiştim, bu yüzden burada yaşanmayı bekleyen zevkin çekimine teslim olmak benim için kolaydı. Hayatımın lağım çukurunda hayatta kalmak için bulduğum tek yol buydu ve şu ana kadar gayet iyi gidiyordu. Kendimi tuttuğum sürece Yaşadığım sığ şeylere odaklandığımda, derinlerin karanlığında boğulma konusunda endişelenmeme hiç gerek kalmadı.

Biri arkamdan yaklaştı ve beni göğsüne doğru çekerken bir kolu belime dolandı. Badem yağı ve deniz havasının karışımı beni kolları kadar sıkı bir şekilde sararken, duyularımı karıncalandıran kokusu olmasa bile bunun JJ olduğunu biliyordum. Ruhumun bir parçası her zaman bu adamların bir zamanlar olduğu çocuklar için acı çekecek ve karanlıkta bile onları tanıyacaktı.

JJ beni kendine çekerek kıçımı kasıklarına bastırdı ve kalalarımız birlikte inanılmaz mükemmel bir ritme girdi.
müziğin ritmi. Kolumu omzumun üzerinden uzatıp

Ben onu kendime yakın tutarken o da ellerini kalçalarımnda tutuyordu. I Bunu yapmamam gerektiğini biliyordum ama onu göremememle ilgili öyle bir şey vardı ki, artık aramızda aşılmaz bir uçurum yokmuş gibi davranmak için kendime biraz özgürlük satın alıyormuşum gibi hissettiriyordu. Sanki onu tanıımıyormuşum ve onun kolları etrafımdayken biraz daha sert çarpan kalbimdeki acıyı hissetmiyormuşum gibi davranabilirdim.

Birlikte bu şekilde hareket ettikçe, içimde daha fazla sıcaklık oluşmaya başladı, ağrıyan, muhtaç bir yanım ona yaptığı teklifi kabul etmek ve o mezarda uyandığımdan beri hissettiğim acı ve korkunun bir kısmını ortadan kaldırmak için onu kullanmak istiyordu.

Şarkılar birinden diğerine geçerken, JJ'in elleri elbisemin eteklerini okşamak için kayarken nefesim kesildi ve baştan çıkarma beni tuzağına çekmek için elinden geleni yaptı. İstendiğimi hissetmek istiyordum. Tek kullanımlık olmadığımı inanmak için. Ama aynı zamanda beni yakınında tutan bu adamın, beni sevmediğini kanıtladığını da biliyordum. daha önce beni bir kenara atmıştı.

"O benim, sözünün hangi kısmını anlamadın?" Fox'un soğuk sesi beni JJ hakkındaki pek de hanımefendi olmayan fantezilerimden kopardı ve onu karşımızda, yüzü ölümcül bir maske ve gözlerinde cinayetle dururken bulduğumda gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Sakin ol dostum, sadece dans ediyoruz," dedi JJ ama yine de elleri bedenimden kaydı ve bir adım geri çekildi. "Ayrıca, bu *Rogue*. Hangimizi seçeceğini görmek için uzun zamandır bekliyorduk. Bence bunu görmesi adil olur-"

"En son kontrol ettiğimde burası *benim* ekibimdi," diye hırladı Fox. "Benim evim. Benim çetem. Benim param. Ve *benim kızım*. Seni seviyorum diye kurallara göre oynamak zorunda olmadığını düşünme JJ. Şu anda kiminle uğraştığını çok iyi biliyorsun. O yüzden ya geri çekil ya da ben seni zorlarım."

JJ başka bir şey söyleyecekmiş gibi dudak büktü, sonra da izleyen kalabalığa bir bakış fırlattı. Bu oyunun nasıl gittiğini biliyordum. Çok uzun zamandır bu tür adamlarla çalışıyordum. İşin özü, patron Fox'tu ve onun sözü kanundu. Eğer JJ hizaya gelmezse, ortalık karışacak ve özellikle de bu kadar insan izlerken bir noktaya değinmek gerekecekti.

"Ben senin hiçbir şeyin değilim Fox," dedim yüksek sesle, dikkatini tekrar bana çekerek. "Sana insanlar üzerinde hak iddia etme hakkını verdiğini düşündüğün şey nedir bilmiyorum ama ben senin ya da bir başkasının malı değilim. Eğer gerçekten senin kızın olmamı istiyorsan, beni kazanmak için biraz daha çaba göstermelisin. Çünkü şu anda kendimi sana bağlama fikri paslı bir kaşıkla gözlerimi oyma isteği uyandırıyor."

JJ'i iterek geçtim ve havuza doğru bir hamle yaptım ama Fox'un eli ben kaçamadan bileğime dolandı ve beni kendine doğru çekti, gözleri öfkeyle yanıyordu.

Etrafımızdaki insanlar kaçıyordu ama bu partideki herkesin gözlerinin üzerimizde olduğunu hissedebiliyordum.

JJ aramıza girmek istercesine öne doğru bir adım attı ama Chase ortaya çıkıp omzunu yakaladı, onu geri çekti ve duyamadığım bir şeyler söylemek için ona doğru eğildi.

Her ne ise, JJ'in geri adım atması için yeterli olmuş olacak ki başka bir şey söylemeden arkasını dönüp uzaklaştı.

Fox beni bırakmadı, yürümeye başladığında beni peşinden sürükledi ve kalabalık geçmemize izin vermek için dalgalar gibi ayrıldı. Her zaman kilitli olan televizyon odasının karşısındaki kapıya ulaşana kadar yürümeye devam etti. Bir anahtar çıkardı ve beni içeriye itmeden önce kapıyı açtı, orada karanlığa inen bir dizi merdiven buldum.

"İkinizi herkesin önünde cezalandırma fikrimi değiştirmeden önce kışınızı kaldırın Rogue," diye homurdandı ve sesindeki çığ öfkeyle ilgili bir şey, trabzana tutunup merdivenlerin dibindeki gölgelere doğru ilerlerken bir kez olsun ona itaat etmemi sağladı.

Fox merdivenlerin altındaki boşluğu aydınlatan ışığı yaktı ve ben de aşağı inerken adımlarımı hızlandırdım.

Merdivenlerin dibinde, açık alanı gri koltukların doldurduğu bir bodrum katı buldum ve büyük maun bir masanın arkasındaki duvara Harlequin Crew'un sembolü olan, harlequin şapkası takmış hırlayan bir kurukafanın resmi çizilmişti. Adamların üçünün de vücudunda o lanet şeyin dövmesi vardı ve ölü gözlerine bakmaktan nefret ediyordum, benim yerime onu seçtikleri için benimle alay ediyormuş gibi hissediyordum.

"Burası neresi?"

"Burası Oasis'te olmadığımız zamanlarda ekibimin üyeleriyle iş yaptığım yer," dedi Fox ve Harlequins'in sahip olduğu ve kulüp binası olarak kullandığı devasa bardan bahsederken burnumu kıvırdım. Çocukken oradan vebadan kaçır gibi kaçardık ama sanırım şimdi o psikopat sürüsünün tam teşekküllü bir lideriydi, zamanının çoğunu orada geçirmiş olmalı.

"Ben sizin ekibinizin bir üyesi değilim, o zaman neden buradayım?"

Fox etrafımda dolaşarak arka duvardaki ahşap dolabı açtı ve bir şişe rom çıkardı. Burada pencere yoktu ve bakışları sanki dünyada önemseydiği tek şey benmişim gibi bana kilitlenmişken rahatsız bir şekilde kıpırdandım. Ama on yıl önce hayatımı mahvettiğinde bunun böyle olmadığını kanıtlamıştı, o yüzden buna inanmıyordum.

"Buradasın çünkü ait olduğun yer burası. Çünkü son on yıldır olman gereken yer burası ve çünkü bir daha asla benden kaçmana izin verme hatasına düşmeyeceğim," dedi alçak sesle ve

Tartışmaya yer bırakmayan ve beni öfkeliendiren ölümcül bir ton.

"Siktir git, Fox. Son on yıldır nerede olduğum ya da ne yaptığımı hakkında hiçbir fikrin yok. Beni istemiyorsun. Beni tanımıyorsun bile. Ve eğer unuttuysan, bana siktir olup gitmemi ve bir daha geri dönmememi söyleyen sendin."

Fox'un üst dudağı geriye doğru kıvrıldı ve romundan uzun bir yudum daha alırken büyük, deri bir koltuğa oturmak için hareket etti. "Buraya gel."

"Hayır."

"Bu gece beni test etme, Rogue. Ben insanların hayır diyeceğı türden bir adam değilim."

"Sanırım bu da benim, senin emrinle dizlerimin üzerine çökene kadar patronluk taslayabileceğın bir kız olduğumu düşündüğün anlamına geliyor? Baloncuğunu patlattığım için üzgünüm, pislik, ama bu ben değilim ve hiçbir zaman da olmadım. Ama eminim

Orada seçebileceğın bir sürü hevesli sürtük var, o yüzden beni planlarının dışında bırakıp gitmeme izin vermeye ne dersin? Oynadığını sandığın bu parlak zırhlı şövalye rolünden gerçekten sıkıldım. Senden beni bu eve kilitlemeni istemedim ve beni kurtarmanı da kesinlikle istemedim, o yüzden bunların hiçbirini için yere kapanıp minnettarlık içinde ağlamaya niyetim yok." Kollarımı kavuşturdum ve o kadar ani bir hareketle sandalyesinden kalkarken ona ters ters baktım ki neredeyse irkiliyordum.

"Bu seni kurtarmamla ilgili değil sinekkuşu," diye homurdandı bana doğru yaklaşırken ve ben bir santim bile kıpırdamayı reddettim. "Sana uyuyacak bir yatak verdiğim ve karnını doyurduğum için teşekkür etmek için sikime binmeni beklememle de ilgili değil. Bu seninle ve benimle ilgili."

Fox tam önümde durdu ve ben de meydan okurcasına çenemi kaldırarak yerimde durdum. Topuklu ayakkabılar beni onun boyuna yaklaştırmıştı ama Fox

Harlequin canavar gibi bir adamdı ve fazladan inçlerle bile benden neredeyse tam bir kafa kadar yüksekti.

"Sen ve ben uzun zamandır yıldızlarda yazılıydık, Rogue. Bunu senin de hissettiğini biliyorum. Biz kaçınılmazız. Her zaman öyleydik, her zaman öyle olacağız." Daha yakına eğildi ve yüzümü avuçlarının arasına aldı, kalbim yerinden çıkacakmış gibi atarken ona bakmamı sağladı ve ona saçmaladığını ve şimdi ya da hiçbir zaman onun hiçbir şeyi olmaya niyetim olmadığını haykırma isteğime karşı savaşmak zorunda kaldım.

"Hayatıma benim yerime karar veremezsin Fox. Belki buralarda insanlar üzerinde bu tür bir güce sahip olmaya alışkınsın ama ben değilim. Ben asla."

Kalbim hızla çarparak ondan uzaklaştım ve gitmeme izin verdi, merdivenleri hızla çıkıp partiye dönerken beni izledi.

"Merdivenlerin başına geldiğimde Chase'in sesi dikkatimi çekti ve kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Ne olmadı?"

"Fox'un karar verdiği gibi onun aletini yalamaya gittiğini varsayıyorum. Ne de olsa kimse patrona hayır diyemez. Haksız mıyım? Yine de onu bu kadar çabuk boşaltmandan etkilendiğimi söylemeliyim. Belki senden sıkıldığında, seni bir gezintiye çıkarabilirim?"

"Siktir git, Chase. Fox'unkini emdiğimden daha fazla senin sikini emmeyeceğim. Kafasında benim onun olduğumu düşünüyor olabilir ama sattığı saçmalıkları yutmuyorum. Asla kimseye ait olmadım ve olmayacağım. Olabilirim.

Her şeyim sikilmiş olabilir, hatta yürüyen ölü bir kız bile olabilirim ama her zaman sahip olacağım tek şey özgürlüğüm olacak. Hiçbir erkek bunu benden alamaz. Büyük Tilki Harlequin bile."

"Öyle mi?" Chase duvarı itti ve gözlerinde daha önce olduğundan çok daha fazla ilgiyle bana yaklaştı. "Bu küçük sohbette duvarda uçan bir sinek olmayı umursamazdım. Kafası

patladı mı? Yoksa olaylara bakış açınızı tamamen görmezden geldi ve yakında fikrinizi değiştireceğinizi mi düşündü?"

"Öğrenmek için buralarda takılmadım. Her halükarda, ben onun değilim, bu yüzden istediğim siki emerim. Ama seninki de dahil olmak üzere bu konuda herhangi bir fikre kapılma, çünkü ben de senden nefret ediyorum," dedim ve çenemi yukarı kaldırarak bakışlarıyla buluştum ve ona meydan okurcasına baktım.

Chase sigarasını dudaklarının kenarından çekip aldı, bana o kadar yaklaştı ki aramızdaki ince boşluk dışında neredeyse birbirimize yapışmıştık ve sonra beni bir duman bulutunun içine çekmek için nefesini verdi.

"Aynen."

Başka bir şey söylemeden etrafımdan dolaştı ve Fox'un muhtemelen hâlâ öfkeli olduğu ya da bir sürtük gibi surat astığı bodrum katına inerken arkasından kaşlarımı çatarak baktım.

Merdivenlerden kafamı kaldıramadan bir adam daha aşağı indi, sonra bir başkası. Daha fazla insan aşağıya inmeye başlayınca kenara çekildim ve şaşkınlıkla etrafıma bakındım, bir şekilde bir duyuruyu ya da başka bir şeyi kaçırıp kaçırmadığımı merak ediyordum ki JJ tam da benim için gülümseyerek yeniden ortaya çıktı.

"Tilki'den kurtuldun o zaman?" diye takıldı, elimi tutup beni bodrum kapısından mutfığa doğru çekti.

"Ondan korkmuyorum," diye alay ettim ama bu tam olarak doğru değildi. Harlequin oğlanları beni korkutuyordu çünkü beni kırmaya çalışan ve bunu başaran tanıdığım tek insanlar onlardı. Hiçbirinden korkmuyordum.

Fox'un beni planlarına uymaya zorlamak için yapabileceği tehditler. Daha çok onların dünyasına geri çekilmekten ve kollarına düşmekten korkuyordum, sadece benden tekrar sıkıldıklarında bir kenara atılmak için.

"Güzel. Sana asla zarar vermeyeceğini bilmelisin. Ama bir şey istediğinde biraz gergin oluyor."

"Bunu anladım," diye mırıldandım.

"O zaman başını aşağıda tutman için bir sebep daha. Fox'u memnun etmek kolaydır, yeter ki onun kurallarına karşı gelmeyin."

"Psh." Ona el salladım ve kulağıma konuşmak için yakınıma eğilirken sııttı.

"Ya da en azından bunu sadece gizlice yaptığından emin ol," diye fısıldadı, başını çevirdi ve kulağımın hemen altından boynuma bir öpücük kondurdu.

Nabız atlıyor ve sıcaklık tenimde yarışıyor.

JJ yaklaştığı kadar hızlı bir şekilde arkasına yaslandı ve bana göz kırptı.

"Şimdi iyi bir kız ol ve biz aşağıda konuşurken partinin tadını çıkar," diye öğüt verdi. "Sadece kızlarla arkadaş olmaya devam et ve Foxy'nin bu konuda sinirlenmesi için hiçbir neden kalmasın."

Önerisini görmezden geldim ve bana sunduğu sulu solucana gözlerimi diktim. "Neden seninle aşağıya gelmiyorum?"

JJ başını salladı ve bir adım geri çekildi, koyu renk gözlerinde net bir reddetme vardı. "Yapamam, tatlım. Resmi Harlequin Ekibi saçmalığı. Sadece üyeler girebilir - ve sen kesinlikle yeminli değilsin."

"O zaman neden yemin etmiyorum?" Teklif ettim, çünkü çoğunlukla sırlarına erişebiliyordum ve aslında hiçbirine verdiğim sözü tutmayı önemsemiyordum. Yani eğer ömür boyu onların çetesinde olacağıma dair söz vermem gerekiyorsa, istediğimi elde ettiğim anda sözümü bozup tepelere doğru kaçmayı umursamıyordum.

"Bu bana bağlı değil," dedi JJ, gözleri kara bir mizahla parlayarak. "Ve zaten mürettebata kadınların girmesine izin yok. Ama Fox'tan senin için bir istisna yapmasını istiyorsan, buyur yap."

Bunu düşünürken dudaklarımı büzdüm. Az önce Fox'a kesin bir dille siktir olup gitmesini söylemiştim. Gerçekten arkamı dönüp onun pozisyonu için yalvaracak mıydım?

mürettebat mı? Öte yandan, buradan gerçekten istediğim tek şey o mahzenin içindekilerken onurumu korumak umurumda mıydı?

"Tamam. Gidip ona soracağım." Gökkuşluğu saçlarımı tavır sorunu olan bir My Little Pony gibi savurdum ve bir kez daha bodruma doğru ilerlemeye başladım ama JJ kolumdan tutarak beni durdurdu.

"Diğer üyelerin önünde seninle bu konuda konuşmak istemeyecektir. Eğer ona sormaya kararlıysan buraya gelmesini sağlarım." Arka cebinden telefonunu çıkardı ve ben itiraz edemedim Fox'a hızlıca bir mesaj attı ve ben de bu dramatizm karşısında gözlerimi devirdim mutfak adasından bir bira daha alıp içmeye başlamadan önce basit bir soru sormakla meşguldü.

Fox odaya girdiğinde, Jurassic Park'ta T-rex'in ortaya çıktığı ve etraftaki diğer her pisliğin dehşet içinde dönüp bakmaktan kendini alamadığı bölüm gibiydi. Biramın onun yaklaştığını işaret edecek şekilde dalgalanmamasına şaşırımtım. Kesinlikle korku uyandıran bir havası vardı. Harlequin Çetesi'nin lideri olduğunu bilmeseydim bile, korkulması gereken biri olduğu acı verici bir şekilde belli olurdu.

Göğsündeki sanat eserinin başlangıcını ve kumaşın gerginliğini ortaya çıkarmak için siyah gömleğinin düğmelerini yarıya kadar açarak bize doğru yürüdü.

geniş omuzları beni ona tüm yanlış yönlerden bakmaya zorladı. Ama siktir et. Güzel olmak onun saçmalıklarını mazur göstermezdi.

"Ne oldu?" diye sordu önümde durup, köpek kulübesinde olduğumu söyleyen kısık gözlerle bana bakarken. *Sik kafalı.*

"Küçük ekibinize kaydolmak istiyorum," diye ısrar ettim. "Sırlardan hoşlanmam ve burada neler olup bittiğini bana anlatmanın tek yolunun kaydolmak olduğunu anladım."

Fox basitçe "Hayır," dedi ve acınası, bahsedilemez bir nedenden ötürü bu tepki gerçekten acıttı.

"Neden olmasın?" Homurdandım.

"İlk olarak, Harlequins'te kadın olmadığı için, bu kurallarda var. İkincisi, bizimle birlikte çalışıp kendini tehlikeye atmanı istemiyorum. Üçüncüsü de bize hâlâ birçok konuda yalan söylediğin için. Her iki durumda da bu evde tamamen güvendesin ve para kazanmaya ihtiyacın yok, bu yüzden senin için kuralları esnetmeye karar versem bile seni işe başlatmak için bir neden göremiyorum."

"Belki de senin sadakanla yaşamak istemiyorumdur," diye homurdandım.

"Zor." Kollarını kavuşturdu ve gözleri beni yemek istediğini söyleyen türden bir açlıkla yanmasına rağmen sabrını denediğini söyleyen düz bir bakış attı.

JJ tüm bu alışverişi bir reality şovuna dalmış gibi izliyordu ve belli ki bizi yalnız bırakmak istemiyordu.

"Buraya istediğim gibi gelip gidebilmek istiyorum," diye ısrar ettim.

"Eğer üye olursam bana güvenebileceğinizi bileceksiniz ve-"

"Hayır."

"Ama eğer sen-"

"Gelip gidebilmek istiyorsan, teklifimi daha fazla düşünmelisin," dedi Fox alçak bir sesle, bana bir adım daha yaklaşarak, önümde duran saf, sert kas duvarıyla dikkatimin dağılmasını sağladı. "Eğer benim kızımsan nereye gidersen git güvende olacaksın. Kimse sana dokunmaya cesaret edemez. Evden istediğiniz zaman çıkabilir ve buraya neden bu kadar mükemmel uyum sağladığınızı hatırlamak için zaman ayırabilirsiniz. İşte burası Olman gereken kişi sensin, Rogue. Her zaman öyleydin. Sokaklarda koşturan bir avuç aptal çocuk olduğumuzdan beri benim yanımda adım atmayı beklediğin bir yer var senin için. Bununla savaşmayı bırakırsan istediğin her şeye sahip olabilirsin."

"Hayır," diye homurdandım, onun tarafından korkutulmayı reddettiğim için kendim ona yaklaştım. "Ben yatağına girmesini emredebileceğin bir fahişe değilim ve bana şantaj yapmana da izin vermeyeceğim. Artık beni tanımıyorsun bile Fox. Bu yüzden fantezilerini benim hatırladığını sandığın versiyonuma dayandırmayı bırak ve kafanı o lanet kıcıncıdan çıkar. Ben senin kızın değilim. Kimsenin kızı değilim."

"Peki," diye omuz silkerek cevap verdi. "Ama bu konuda yanıldığını anlayana kadar burada kalıp sana göz kulak olmamızın en iyisi olduğunu düşünüyorum."

Fox dönüp benden uzaklaştı ve giderken sanki odadaki tüm havayı emmiş gibi hissetmeme neden oldu. JJ'e kendisini takip etmesini emretti ve o da bana sırtıarak dönüp patronunu iyi bir küçük homurtu gibi bodruma kadar takip etti.

Kapıdan geçip aşağıya inmelerini bekledim, Fox ve JJ içeri girdikten sonra kapının önünde durup yolu kapatan iki iri yarı adamı fark ettim. İkisi de kot pantolonlarının arkasına sıkıştırdıkları silahları taşıyorlardı ve yüzlerindeki karanlık ifadeden bu işte ciddi oldukları anlaşılıyordu. O küçük erkekler kulübü toplantısına burnumu sokmamın imkanı yoktu.

İçimden Fox'a küfrettim, biramı bitirdim ve partinin ortasına geri döndüm, kafamı bu saçmalıktan uzaklaştıracak bir içki arkadaşı bulmak için etrafa bakındım. Daha önce burada yaşadığım zamanlardan birkaç kişiyi tanıdım ama hiçbirisi dostça bir hava vermiyordu ve ben de hepsinden uzak durmaya meyilliydim. Ayrılmadan önce bu kasabada sadece dört kişiyle sıkı fıkıydım ve daha önce hiç bağlantı kurmadığım insanlarla yeniden bağlantı kurmaya çalışmak istemiyordum.

"Rogue?"

Adımın sesiyle döndüm, mutfağın ortasındaki ceset yığınının arasından Di'yi gördüğümde sırtıttım.

kucaklayan mavi mini bir elbise giymiş ve mekandaki erkeklerin yarısının onun açıkta bıraktığı koyu tenine bakmasını sağlamıştı.

"Hey!" Ona doğru ilerlerken içten bir gülümsemeyle seslendim ve kasabaya döndüğüm ilk gün yem dükkanında beni JJ'e yönlendiren diğer iki kızı da onunla birlikte buldum. Onu hatırladım.

Sarışın olanın adı Lyla'ydı ama kızıl saçlı olanın adını duyup duymadığımdan emin değildim. "Siz burada ne yapıyorsunuz?"

"En iyi partileri Harlequin Tayfası verir," diye omuz silkti Lyla. "Bunu herkes bilir."

"Saçlarını beğendim," dedi kızıl saçlı kadın, gökkuşağı buklelerimden birini ilgiyle çeğiştirmek için uzanırken. "Yemek için yeterince iyi görünüyor."

Di, "Bella'ya aldırma, memelerinden kurtuldu," diye açıkladı ve pamuk şekeri saçlarımın tadına bakma fikrine kapılmadan önce Bella'nın elini benden uzaklaştırdı.

"Benden bir ısırık almaması için dikkatli olacağım," diye gülererek kabul ettim.

"İstersen seni elli dolara yiyebilirim?" Bella geveledi. "Bir süredir amı olan bir müşterim olmamıştı. Tüm D'lerden sonra güzel bir değışiklik olur."

Bir kahkaha attım ve Di ile Lyla da bana katıldı.

"Ayıracak elli dolarım yok," dedim iç çekerek. "Ama teklifin için teşekkürler."

Bella omuz silkti ve tökezleyerek bizden uzaklaştı, mutfak adasına ve içkilere doğru ilerledi.

"Sanırım JJ'i buldun?" Di sordu ve ben de başımı salladım, bu saçmalığın nasıl ilerlediği hakkında daha fazla bilgi vermedim.

"Benimle içmek ister misiniz kızlar?" Yalvardım. "Bu yerde hoşlandığım insan sayısı gerçekten az ve siz çocuklar iyi görünüyorsunuz. Arkadaş arayışı içindeyim."

Çaresiz ve muhtaç bir şekilde, ama bu kusuru görmezden geleceğini umuyorum çünkü insanlara benden hoşlanmaları için yalvarmadığım zamanlarda aslında oldukça havalıyım." Lyla gülmeye başladı ve Di sırtıttı.

"Biz de tam seninle birlikte Bella kusmaya başlamadan ve bir halıyı mahvettiği için Harlequin'ler tarafından kafası kesilmeden önce kışını eve getir. Ama bu gece sahilde bir şenlik ateşi olacak, onu karavanına geri attıktan sonra oraya gidebiliriz. Bu arada sen nerede kalıyorsun?"

"Aslında şu anda iki yatak arasındayım," diye inleyerek cevap verdim. "Bir yerde kalıyorum ve bundan nefret ediyorum ama başka seçeneğim yok, bu yüzden sıkışıp kaldım."

"İstersen bu gece benim evimde kalabilirsin?" Lyla teklif etti. "Ya da yatıracak iki yüz doların varsa, benimkinin hemen aşağısında bir karavan var. Joe McCreevy'nin sikini yalamayı dert etmezsen depozito ödemedende kurtulabilirsin. Bununla birlikte, kendisi oldukça kaba ve iğrençtir, bu yüzden gerçekten tavsiye etmem."

"İğrenç alet yalamakla ilgili kısmı geçip kendime ait diyebileceğim bir karavana ineceğim. Çünkü bu kulağa mükemmel geliyor," dedim. Bu pisliklerden biraz uzaklaşmaya gerçekten ihtiyacım vardı ve anahtarlarını bir yerlerde bulmaktan çoktan vazgeçmiştim. Onları nasıl ele geçireceğimi daha akıllıca düşünmem gerekecekti ve üçü de her an ensemdeyken bunu yapmak imkânsızdı.

"Mükemmel mi bilmiyorum ama karavanlar oldukça iyi - zaten sızdırmıyorlar - ve park sahile bakıyor. Her zaman takılacak birileri de var çünkü her yer kaçaklarla dolu ve Bu yüzden hepimiz garip bir aile kurduk. Bence sen mükemmel bir uyum sağlarsın," dedi Di.

"Tamam, ben varım," diye kabul ettim, çünkü üç adam bodrumda kilitli kalıp gizli kulüp toplantılarını yaparken kaçmak bana çok mantıklı geliyordu. Sadece gittiğimi fark ettiklerinde yüzlerindeki ifadeyi görebilmeyi diliyordum.

"Mükemmel," dedi Lyla. "Gidip Bella'yı alalım ve buradan gidelim o zaman."

Kızıl saçlıyı aramaya giden ikisini takip ettim, aklım kızlar burada kaldığını fark etmeden tüm eşyalarımı ve iti nasıl alacağım konusunda dönüp duruyordu. Bana yardım etmeye çalışarak cidden havalı davranıyorlardı, ama bana yardım ederek Harlequin'lerin istediklerine karşı geldiklerini fark ederlerse, kullanılmış bir prezervatiften daha hızlı bir şekilde kaldırıma atılacağımı hissediyordum.

Onu bulduklarında Bella buzdolabına yaslanmıştı, yüzü kapıya yapışmış ve gözleri yarı kapalı bir şekilde nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyordu.

Lyla dramatik bir şekilde içini çekti ve Di kollarını omuzlarına dolayarak çıkışa doğru ilerlerken gözlerini devirdi.

Arkalarından gittim ama ön kapı görüldüğünde, partiye katılamayacak kadar ciddi görünen üç adamın kapının etrafında takıldığını fark ettim. İçlerinden biri gözlerini bana doğru çevirdiğinde, kapıyı korumak için orada olduklarından emin oldum. Dahası, onlara beni kapıdan çıkarmamaları da söylenmişti.

"Nereye park ettiniz?" Tereddüt ederken sordum. "Buraya geldiğimde bazı eşyalarımı dışarıda bırakmıştım, koşup alabilirim ve sonra arabada buluşabiliriz?"

"Sokağın aşağısına park ettik. Yoldan sola dön ve yürümeye devam et. Mavi bir Chevy," dedi Di ve ben de bu bilgiyi bir kenara not ederken başımı salladım.

"Tamam, harika. Bir saniye içinde orada olacağım." İri yarı adamlardan biri bana doğru bir adım attığında kapılara doğru döndüm ve koşarak uzaklaştım.

Kızların önünde beni burada kalmam konusunda uyarmak gibi bir fikre kapılmadığından emin olmak istedim. Bu benim buradan çıkış pasaportumdu ve bunu mahvetmeyecektim.

Mutfağa doğru geri döndüm, gece geç saatlerde evi ararken para dilimini gördüğüm çekmecedeki durdum ve içinde ne varsa çıkardım. Hızlıca bir göz attığımda birkaç bin dolar olduğunu gördüm ve bunu saklamak için kollarımı kavuştururken kendi kendime sııttım. Muhtemelen onlardan çaldığım için adamların bana yapacaklarından korkmalıyım, ama zaten ölümle yüzleşmiş ve bir kez kazanmışım, birkaç kızgın adam ne yapabilirdi ki?

Buna kıyasla dangalaklar mı?

Evin içinde hızla ilerledim ve yatak odalarına kimsenin gitmediğinden emin olan, pek de kibar olmayan başka bir adamın yanından geçtim. Belli ki o da beni tanıyordu, çünkü yanından geçerken belli belirsiz başını salladı ve beni durdurmak için hiçbir girişimde bulunmadı.

JJ'in odasına girdim ve spor çantasını yatağının üzerine fırlattıktan sonra çaldığım parayı yan cebine soktum. Etrafa bakındım ve komodinin üzerinde duran sevdiğim pembe gözlükleri gördüm. Onları aldım, ardından uyumak için birkaç atletini ve kapüşonlusunu giydim ve hepsini odama götürdüm.

İt bana doğru koştu, kuyruğunu salladı ve ben görüldüğümde neşeyle ayak bileklerimi yaladı, ben de onun kulaklarını gıdıkladım, sonra da etrafta koşturup

Çocukların bana aldığı kıyafetleri, makyaj malzemelerini, yıkama ürünlerini ve ayakkabıları çantaya koydum. İşim bittiğinde yarısı bile dolmamıştı ve Mutt'a ıslık çaldım, ona çantayı gösterdim ve istediğimi yapıp yapmayacağını merak ettim.

Küçük köpek hemen atladı ve bana dönüp komplocu bir bakış attı, ben *de bunu "hadi yapalım şu kaltağı"* olarak anladım. Dostum kesinlikle arkamı kolluyordu.

Çantanın fermuarını kapattım, ucunda burnunu sokabileceği bir boşluk bıraktım, kaykayımı aldım ve koridora geri döndüm. Fox'un odasının kapısına geldiğimde duraksadım ve kalbim küt küt atarken dudaklarımda bir sırıtışla içeri yöneldim.

Odası elbette çok büyüktü, balkondaki manzara benim odamdakinden bile daha güzeldi ve her şey tertemiz ve düzenli bir şekilde yerleştirilmişti. Bu eve geldiğimi ve o kirli çorapları yatağın altına atarken pencereden gizlice içeri girdiğimi ve onları fark etmediğimi düşündüğümü hala hatırlayabiliyordum, bu yüzden bu mükemmel düzen bana tamamen yanlış geldi. Ama boş verin, son on yılda hangi noktada o pisliğin çamaşır sepetini nasıl kullanacağını öğrendiğini anlamak için burada değildim.

Aceleyle onun banyosuna girdim ve çantamdan pembe bir ruj aldım. Aynanın üzerine hızlıca bir veda notu yazmadan önce. Kısa ve tatlıydı ama bunu takdir edeceğinden emindim.

Hoşçakal, Porsuk X

Güzelmış.

Ruju çantaya geri koydum ve Fox'un odasından çıkıp aşağıya, partiye doğru koşmaya başlamadan önce Mutt'tan bir yalama aldım.

Merdivenleri gözleyen adam inerken bana bakmıyordu ve çantamı fark etmeden kalabalığın arasına karışmayı başardım.

Koşmadan olabildiğince hızlı bir şekilde partinin etrafından dolandım ve büyük bir grubun fiçidan su içtiği havuz alanına yöneldim.

Burası kardeşlik evi gibi bir şeydi.

Onları ve havuzun etrafında uzanmış bikinili kızları geçtim, potansiyel ilişkilere göz atarken mallarını gösterdiler ve

duvarın yanındaki tuğla barbekü.

Etrafıma hızlıca bir göz attım ve kimsenin bana bakmadığından emin olduğum anda üzerine tırmandım ve yanımdaki duvarın tepesine baktım.

Çantamı duvarın tepesine kaydırmak için parmak uçlarımda yükseldim, ardından kaykayımı aldım ve kendim duvara atladım.

Üzerimdeki dar elbise ve topuklu ayakkabılar yüzünden daha da zorlaşan duvara tırmanma çabasıyla homurdandım. Birkaç denemeden sonra bir bacağımı duvarın üstünden geçirmeyi başardım ama elbisemin dantelli külotumu arkamdakilere gösterecek kadar yukarıya kaydığından oldukça emindim. Ah neyse. Hiçbir zaman zarif olduğumu iddia etmemiştim.

Beyaz tuğlaların tepesine tırmanmayı başarırken küfrettim ama sonra dengem bozuldu ve aniden diğer tarafa doğru savruldum, düşmeye başladığımda midem bulanıyordu.

Duvarın diğer tarafındaki toprağa düşmeden önce güçlü bir el beni yakaladı ve kurtarıcıma bakarken kalbim korkuyla yerinden fırladı.

Adamın biri mangalın üzerinde durmuş bana sırtıyordu ve beni kollarının arasına alıp kaçma girişimimi mahvetmek üzere olduğunu düşündüren demir bir tutuşla bana tutunuyordu.

"Dur tahmin edeyim, senin için yeterince iyi olmayan bir pislikten mi kaçıyorsun?" diye alay etti, düşmeyeceğimden emin olunca elimi bıraktı ve bunun bir tutuklama olmadığını anladığımda kaşlarımı çatmama neden oldu. Ya da *yakalama* sanırım. Terimin ne olduğundan emin değildim ama her iki durumda da bu adam beni durdurmaya çalışıyor gibi görünmüyordu, sadece yüzüstü düşmekten kurtarıyordu.

"Onun gibi bir şey. Kıçımı kurtardığın için teşekkürler, ama gerçekten gitmem gerek," dedim, ona sıkı bir gülümseme verdim ve kendimi duvarın diğer tarafından aşağı indirebilmek için bacağımı salladım.

Topuklu ayakkabılarımla biraz yalpalayarak toprak zemine düştüm
ve artık çantama ya da tahtama ulaşamayacağımı fark edince
küfrettim. "Umm...biraz yardım?" Umutla seslendim ve adamın
kahkahası

Kafasını duvardan çıkarıp bana bakmadan önce bana ulaştı. Sörfçü havası
vardı, dağınık sarı saçları ve beyaz bir eşofman üstünden sarkan Hawaii
desenli gömleği vardı.

"Ben Carter, bu arada," dedi kaykayımı tutup bana doğru fırlatırken.

"Rogue," diye cevap verdim, çantamı almak için uzandığımda onu da
aşağı indirdi.

"Tanıştığımızıza memnun oldum, kaçak kız."

Onu serbest bıraktığımda it mutlu bir şekilde havladı ve bana yardım
eden adama dönüp bakmadan önce çantayı omzuma attım.

"Sana bir borcum var," diye seslendim sırtarak ve ben kuyruğumu
kısıtırıp karanlığa doğru koşarken o da güldü.

Ağaçların arasından koşarak geçtim ve fark edilmeden yola çıktım.
Tam Di'nin arabasını aramak için döndüğümde köşeyi döndü ve beni içeri
almak için yanaştığında farlarının ışıltısı üzerime yayıldı.

"Bilmek istiyor muyum?" diye sordu, hafif yırtık elbiseme, bok torbama
ve köpeğime merakla bakarak.

"Pek sayılmaz," diye itiraf ettim ve kapıyı açıp yanına oturduğumda
güldü. İt ayaklarımın dibine atladı ve ben de arka koltukta Bella'yı emziren
Lyla'ya bir selam attım.

"Eğer üzerime kusarsan seni öldürür, küçük parçalara ayırır ve
yunuslara yediririm," dedi Lyla neredeyse komada olan kızın saçlarını
okşarken ve ben Harlequin çocuklarını ve saçmalıklarını arkamızda
bırakarak caddeden aşağı inerken güldüm.

Camlardan içeri giren ılık akşam havasıyla kasabanın arka yollarından geçtik ve koltuğumda arkama yaslanıp saçlarımdaki rüzgâr hissinin ve havadaki tuzun tadının keyfini çıkardım.

Di bizi aşağı mahallenin en engebeli kısmından geçirdi ve aşağıya indirdi. Denize doğru ilerlerken, karavanların birbirine sıkışık olduğu ve kalın tel örgülerle çevrili bir karavan parkına ulaştık. Üzerinde Royal Park yazan eski ve soluk bir tabela vardı ama birisi Royal kısmının üzerine spreyle boyayla Rejects (Reddedilenler) kelimesini yazmıştı.

"Reddedilenler Parkı'na hoş geldiniz," diye duyurdu Lyla neye baktığımı görünce. "Kimsenin istemediği insanların kendilerini biraz daha az yalnız hissetmek için toplandıkları yer."

"Kulağa oldukça mükemmel geliyor," diye itiraf ettim, onunla hayattaki boktan *durumlarımızı* kabul eden bir sırtış değiş tokuşu yaptım ve *siktir et, yine de en iyisini yapalım* dedim.

Tozlu bir arsaya park ettik ve arabadan atladım, anlaşılmasa da bir şeyler gevelerken ve neredeyse Lyla'nın boynuna asılırken Bella'yı da dışarı sürüklemeye yardım etmek için döndüm.

"Bir sürtüğü asla geride bırakmama fikrini kim bulduysa, belli ki bu boka hiç katlanmak zorunda kalmamış," diye mırıldandı Di ama yine de Bella'nın kıcını karavan parkına sürüklememize yardım etti.

Ya sür ya öl, bu kızlar için belli ki bir anlam ifade ediyordu ve ben de bunun için buradaydım. Kendimi bulduğum bu tür yerlerde sadakat bulmak her zaman zordu ve bunun işaretlerini gösteren birini gördüğümde, bir zamanlar oğullarımla yaşadıklarımın yanına bile yaklaşacak birini bulamamış olsam bile, bunun bir parçası olmak istedim.

Lyla kırmızı kapılı ve yarı yıkık merdivenli bir karavanı işaret edene kadar karavanların arasında ilerledik ve üçümüz Bella'yı oraya doğru çektik.

İçeri girmeyi başardık ve Bella'yı yatağına yatırmayı başarırken Di etraftaki dağınıklığa küfretti.

"Siz ikiniz karavanı hallederken ben burada onunla kalırım," diye teklif etti Di. "Kendi diliyle boğulmayacağından emin olursam birazdan sahile inerim."

"Bu anlaşmayı memnuniyetle kabul ederim," diye onayladı Lyla elimi tutup beni kapıdan dışarı çekerken, komplocu bir tavırla sırıtıyordu.

Dışarı çıktığımızda inledi ve başını arkaya attı. Yürümeye başladığımızda, "Bu kızı seviyorum ama günün birinde bu saçmalıklar yüzünden kendini öldürecek," dedi.

"Düzenli olarak bu kadar kötü mü sikişiyor?" İt ayaklarımın etrafında koşturup her şeyi koklarken heyecanla kuyruğunu sallarken sordum.

"Giderek daha sık," diye itiraf etti Lyla. "O buradaki çoğumuz gibi değil. Hepimiz dışlanmışlar ve kaçaklarız ama çoğumuz için burası geride bıraktıklarımızdan çok daha iyi. Bella öyle biri değildi. Buraya annesini kaybettikten ve büyüdüğü ev henüz on yedi yaşındayken elinden alındıktan sonra geldi. Seks ticaretinin içine düştü çünkü yiyecek falan almak istiyorsa başka seçeneği yoktu, anlıyor musunuz? Ama yeterince isterse bir çıkış yolu bulabilir. Dürüst olmak gerekirse, kendini kurtarmaya çalışacak kadar önemseydiğini sanmıyorum. kendisi."

Bu fikir karşısında kaşlarımı sempatik bir şekilde çattım ve Lyla'nın parmaklarını sıktım. Bella'nın hikâyesi buralarda pek de alışılmadık bir şey değildi.

Son on yılda bulunduğum her yerde, ama bu daha az berbat yapmadı. Bazen dünyanın bizim gibi insanları unuttuğunu hissediyordum. Köpekbalıkları akvaryumun etrafında dönerken büyük balıklar yüzmeye devam ediyor ve bizim gibi küçük balıklar her gün yenmemek için mücadele etmek zorunda kalıyordu.

"Joe McCreevy yeterince iyi bir ev sahibiymiş," dedi Lyla, tepeden yukarı, buralarda görebildiğim tek gerçek binaya doğru çıkarken. Geniş bir verandası ve soluk beyaz boyası olan ahşap bir sahil eviydi. Çok süslü bir şey değil ama yeterince hoş. "Ama o biraz... Ürkütücü demek istemiyorum-"

"Ama ürkütücü biri?" Ben araya girdim ve o güldü.

"Yani, buradaki insanların ona Joe McCreepy demesinin bir nedeni var. Şöyle diyelim, eğer kirayı ödeyemezseniz, ödemeyi et olarak almaktan çok mutlu olur. Dürüst olmak gerekirse, bence çoğu zaman bunu tercih ediyor. Bazı kızlar hiç ödeme yapmak yerine onu düzenli olarak beceriyor ve tercih ettikleri buysa sorun değil, ama sadece birlikte düşüneceğini bilmeye değer

biz ortaya çıktığımızda bu çizgiler. Eğer bunu istemiyorsan-"

"Finansal işlemleri seks hayatımın dışında tutmayı tercih ediyorum," diye gülerek kabul ettim. "Ama merak etmeyin. Para konusunda iyiyimdir, o yüzden şikayetler."

"Tamam, güzel." Lyla basamakları çıktı ve ben yanına geldiğimde parmaklarını kapıya vurdu.

İçeriden yüksek sesle küfürler geliyordu ve kapı nihayet çekilip açılmadan önce biraz gürültü ve patırtı oldu ve kendimi muhtemelen ellili yaşlarında, arkaya doğru kaymış siyah saçlı ve sık sık tıraş olmaya üşendiğini gösteren türden kirli sakallı iri bir adamla yüz yüze buldum. Göbeğinde ketçap lekesi olan beyaz bir eşofman altı ve bir çift iyi giyilmemiş sandaletin üzerinde bir çift kötü oturan kargo pantolon giyiyordu... ve çoraplar. Ürperdim.

"Hey, Joe, bu Rogue. Kalacak bir yere ihtiyacı var ve ben de ona sizin müsait karavanınızdan bahsediyordum," dedi Lyla, bu özel numunenin kazanamayacağı kadar parlak bir gülümsemeyle.

"Öyle mi?" Joe sordu, bakışları bir simidin üzerinde gezinen tereyağı gibi üzerimde kayıyordu - yavaş ve biraz yağlı. "Depozito için paran var mı, yoksa..." Dişlerinin arasına sıkıştırdığı kürdanı diliyle ileri geri yuvarlayarak köpek dişlerine çarpmasını sağladı ve bana değerlendirci bir bakış attı.

"Para bende," dedim kararlı bir şekilde, elimi çantama soktum ve onun için birkaç yüzlük çıkardım.

Joe uzandı ve parayı aldı, parmakları elimin arkasında kayıyor ve parmaklarımı hızla çekmeme neden oluyordu. Evet, McCreepy adını kesinlikle hak etmişti ve ben onunla daha yeni tanışmıştım.

"Bir saatin ne kadar o zaman, şeker memeler?" diye sordu, bakışları şekerden daha az tatlı olan memelerimin üzerinde geziniyor ve bakmasını engellemek için onları örtmek istememe neden oluyordu.

"Şey, aslında ticaretle uğraşmıyorum, üzgünüm," dedim, belli ki olduğum kadar iğrenmiş görünmemeye çalışarak. Demek istediğim, ben büyük bir kızdım ve

Yirmi altı yaşında şüpheli fetihlerden payıma düşeni aldım, ama gerçekten de üzerime bakılmasından pek hoşlanmıyordum. Özellikle de on altı yaşımdayken komşum Axel ile yaşadıklarımın sonras.

"Peki, tamam o zaman. Çok uysal bir ev sahibi olduğumu göreceksin," dedi Joe, evine geri dönüp kapıdan içeri eğilerek, reddimi bu kadar kolay kabul etmiş gibi görünüyordu ve gerçekten de öyle olmasını umuyordum.

"Sert oynamayı sevmem ve eğer kirayı ödemekte zorlanırsanız, insanları kovmak yerine *alternatifler* bulmayı tercih ederim. Kira her cumartesi ödenir - haftada yüz dolar, nakit isterim ve ister üzerinde karavan numaranızın yazılı olduğu bir zarfla deliğimden geçirebilir, ister elden verebilirsiniz.

doğrudan."

Ben ona dehşetle bakarken Lyla kapıdaki deliği işaret etti ve ben rahatlamış bir nefes verdim.

"Tamam, kulağa hoş geliyor," diye kabul ettim.

"Sen yirmi iki numarasın. Al bakalım." Bana üzerinde mavi bir sörf tahtası anahtarlığı ve tabanında yirmi iki rakamı olan bir anahtar uzattı. "Elektrik sayacına yatıracak paran var mı? Başlangıç için bir yüzlüğün daha varsa seni su, propan gibi tüm olanaklarla tanıştıtabilirim."

"Evet. Tesisler kulağa hoş geliyor," diye kabul ettim ve çantamdan bir yüzlük daha bulup uzattım.

Joe o kadar parayı nereden bulduğunu merak ediyormuş gibi bana baktı, sonra da umurunda olmadığını fark etti. "Hadi o zaman, tüm ihtiyaçlarını karşılayacağım."

Lyla bana heyecanlı bir sırıtış attı ve Joe'yu parka kadar takip etmek için döndük.

"Karavanın altına giren çingiraklı yılanlara dikkat etmelisin," dedi biz yürürken kayıtsızca. "Çitler çakalları uzak tutuyor ama bir yılan için yapabileceğim hiçbir şey yok."

"Harika. Gözümü dört açacağım," dedim ürpererek.

"Eğer ısırılırsan evimde panzehir var ama bunun için epey bir para ödemen gerekiyor. O şey ucuz değil, anlıyor musun?"

"Eminim değildir," diye kabul ettim.

"Bu benim," dedi Lyla, pembe bir kapısı olan ve önündeki küçük verandanın etrafına sevimli peri ışıkları asılmış bir karavanı işaret ederek. "İstedğin zaman gelebilirsin - ama sadece mavi ışıklar yanıyorsa bir müşterim var demektir."

Joe onunkinden birkaç adım ötedeki bir karavana yaklaşıp kilidi açmamı işaret ederken, "Anladım," diye onayladım.

Mavi ve beyaz karavana bakarken çok büyük bir beklentiyle ilerledim, önündeki ahşap güverteye çıktım ve

Dışarıya asmak için kendi ışık setimi almayı hayal ediyorum - *muhtemelen önce buradaki fahişeler için kullanılan bir sinyal sistemi olup olmadığını kontrol etsem iyi olur.*

Kilidi açtım ve kapıyı çekerek açmaya çalıştım ama sıkışmıştı.

"Sallaman lazım," diye homurdandı Joe, kapı kolunu tutmak için etrafımda eğildi ve göğsünü sırtıma bastırarak sallamaya başladı.

Ondan uzaklaştım ama dirseklerimi kullanmama gerek kalmadan kapı açıldı, ki bu muhtemelen en iyisiydi çünkü o benim yeni ev sahibimdi.

"Elektriği açmam için bana bir saniye ver," dedi Joe, ben içeri girerken karavanın yan tarafına doğru ilerleyerek.

İt yanımdan hızla geçti, karanlık alanda heyecanla koşturuyor, küçük kuyruğunu sallayarak ilerliyordu.

Havada hafif bir shea kokusu vardı ve önümdeki mutfak dolaplarını ve lavaboyu seçebiliyordum.

Yerleşim planını anlamaya çalışırken gözlerimi kısıtım ve elektrik geldiğinde ışıklar aniden yanıp sönmeye başladı.

Karavanın içi bana gösterildiğinde keskin bir nefes aldım. Her şey soluk mavi dolap kapakları ve beyaz çevrelerle retro bir tarzda dekore edilmişti. Fırın bebek pembesiydi ve üzerinde mavi

Sağımdaki masanın iki yanındaki sandalyelerde minderler vardı. Her şey cidden çok tatlıydı ve beklediğimden milyonlarca kat daha iyiydi.

Karavanın en ucundaki ana mekândan soluma doğru birkaç kapı açılıyordu ve onları açmak için aşağı indim, bir duş odası, tuvalet ve nihayet bir yatak odası buldum. Küçük alana girdim, pencerenin yanında asılı küçük mavi perdelerle neredeyse tüm alanı kaplayan yapılmamış yatağa sırtımdan baktım.

Daha önce hiç tamamen bana ait olan bir yerim olmamıştı. Aslında kendimi burada severken görebiliyordum.

Joe aniden, "Bu pencereye dikkat etmelisin," dedi ve yatağının ayak ucundaki pencereyi dışarıdan itip kafasını içeri sokarken beni telaş içinde çılgılık attırdı. "Kilit tehlikeli ve halk içeriyi görebiliyor.

Perdeleri çekmeyi unutmazsanız, burada ne yaptığınızı görebiliriz."

"Anlaşıldı," dedim, o geri çekilirken pencereyi çarpmak için uzandım ve hızla atan kalbim yavaşlamaya başladığında nefes nefese güldüm.

Karavanın ana bölümüne geri döndüğümde Lyla'yı mutfakta bana gülümserken buldum. "Çok şirin, değil mi? Dotty adında bir kız kiralardı ve böyle yapardı. Ama sonra hamile kaldı ve başka bir eve taşındı.

tuğlalı bir evde bebeğinin babasıyla birlikte

yaşayacak." "Bayıldım," diye itiraf ettim.

"Her şey hazır," diye seslendi Joe kapı aralığından. "Unutmayın. Cumartesi günü bir çeşit ödemeye ihtiyacım var." Bana bakışından ne tür bir ödeme beklediğini anlamıştım ama bu kesinlikle olmazdı. Deliğine nakit para koymak benim yöntemim olacaktı, çok teşekkür ederim.

Lyla yüzümdeki ifadeye güldü ve onun peşinden dışarı çıktı. "Yerleşmen için sana biraz zaman vereceğim. Birazdan benimle sahile gelmek istersen, bu gece orada ateşin başında kimlerin takıldığına bakabiliriz. Yeterince dikkatli bakarsan burada yaşayan oldukça seksi adamlar var." Bana göz kırptı ve ben de sııttım. "Mahalleye hoş geldin, Tatlım."

Kapıyı kapattığı anda kilidi çevirdim ve kendi küçük alanıma baktım. Mavi kanepeye uzandım ve bir kahkaha attım.

İt zıpladı ve yüzünde köpekçe bir gülümseme olduğuna yemin edebileceğim bir ifadeyle yanımdaki kanepeye sokuldu.

Bu gece tüm Harlequin tayfasından, bana aldıkları yüzlerce dolar değerindeki kıyafet ve eşyanın yanı sıra yaklaşık iki bin dolar nakit parayla kaçtığını bile görmeden kaçmayı başarmıştım.

Onların kasabasında kendime ait bir yerim vardı ve beni nerede bulacaklarını bilmelerine imkân yoktu, üstelik yeni karavanımı da çok seviyordum. Bir arabada uyumuyor ya da bir çalılığa işerken yakalanıp yakalanmayacağımı merak etmiyordum.

Kahretsin, eminim şu anda çıldırıyorlardır.

Bunu hayal ettiğimde dudaklarımdan bir kahkaha koptu ve it heyecanla havlayarak ayağa fırladı.

"Evim güzel evim, evlat," dedim ona. "Sanırım burayı seveceğiz."

Draper bana, "Lanetli Adamlar dün gece eski Denizci Gözü Deniz Feneri'ni ele geçirdiler," dedi.

Aslında adı Dirk'tü ama şehirde giymekte ısrar ettiği aptal takım elbiseleri ve koyu renk saçları yüzünden herkes ona Don Draper diyordu. Kendini bir işadamı olarak görüyordu çünkü üst mahalledeki turistleri dolandırarak, yüksek fiyatlı turlarına katılmalarını sağlıyordu.

Günbatımı Koyu filmlere konu olmuştu. Tabii ki öyle değildi. Sunset Cove'un şöhrete en çok yaklaştığı an, Beach Boys'un yetmişli yıllarda ziyaret ettiği ve Carl Wilson'ın Squid Shack'te gıda zehirlenmesi geçirdiği iddia edilen zamandı. Hikaye doğruysa bile grubun bir daha asla geri dönmediğini söylemek yeterli olacaktır. Ancak Squid Shack, Draper'ın turları ve Carl'ın sözde ciğerine sıçtığı kordon altına alınmış tuvalet sayesinde hala popüler bir yerdi.

"Onu geri almak için harekete geçeceğiz," diye homurdandım, koydaki en iyi gözüm ve kulağım olan Kerkenez'e döndüğümde derimi diken diken eden bir kızgınlıkla. Ufak tefek yapısı ve solgun görüntüsüyle pek de bakılacak biri değildi.

Arka planda kalmaya meyilliydi ama onu işinde bu kadar iyi yapan da buydu. "Maverick'in oraya kaç adam yerleştirdiğine ve ne sıklıkla gelip gittiklerine dair bir rapor istiyorum."

"Sorun değil patron," diye kabul etti Kestrel.

Draper, "En azından Palmview Caddesi'nin çoğunu kazandık," diye ekledi ve odada bir heyecan mırıltısı dalgalandı. Yaşlılar coşkuyla başlarını sallıyordu, babamın benim zamanımdan beri birlikte çalıştığı yaşlılar ve birkaç amcam. Büyük amcam Nigel'in her zaman söyleyecek çok şeyi vardı ama o Palmview Sokağı'ndaki evleri Harlequin renklerine boyayarak zaferimizi nasıl ilan etmemiz gerektiği ya da başka bir anlamsız gösteriş çabası hakkında konuşamadan ben söz aldım.

"Yeterince iyi değil," diye tersledim ve anında sessizlik çöktü. Baktım Sağımda oturan Chase ve JJ'nin yüz ifadeleri de en az benimki kadar karanlıktı. "Bu yıl ne kadar daha toprak kazandık?"

JJ içini çekti. "Neredeyse hiçbir şey. Biz ne kazanırsak, onlar geri alır. Ve onlar ne kazanırsa, biz geri alırız."

En iyi silah kaçakçılarımdan biri olan kaslı ve kel adam Merkle odanın öbür ucundan, "The Divide her zaman bir itme ve çekme olmuştur," diye akıl yürüttü. "Bu yüzden

Bölge kazanmıyorlar, en azından bariyer olarak bir amaca hizmet ediyor."

"Bölge kazanıyor olmalıyız," diye hırladı Chase ve ben de başımı salladım.

Odadaki diğerleri de başlarıyla onayladılar.

Nigel Amca parmaklarını gri sakalına bastırarak homurdandı.

"Zaferimizi kutlamalı, haberleri kasabanın dört bir yanına yaymalı, Sunset Cove halkına geceleri yataklarında onları kimin koruduğunu, sokakları Lanetliler'in pisliğinden kimin temiz tuttuğunu hatırlatmalıyız."

"Bunun ne yararı olacak?" Chase gözlerini devirdi.

"Halkı güçlendirecektir," diye bastırdı Nigel. "Kasabanın desteği olmadan dinsizden başka neyiz ki? Harlequin'ler harika, o yüzden

biliniyor!"

İçimden gelen bir sesi bastırdım ve tartışmak için ağzını açan Chase'e el salladım. Amcama başımı salladım, yaşlıları memnun etmem gerektiğini biliyordum. "Bir miting düzenleyeceğiz. Ama The Divide'ın ay sonuna kadar bir mil geriye itilmesini ve lanet deniz fenerinin de hafta sonuna kadar geri alınmasını istiyorum," dedim. "Merkle, silah tedarikimizi üç katına çıkar. Ve yeni askerler istiyorum." Oturduğum yerden kalktım ve parmağımla herkesi işaret ettim. "Hepiniz taze kan olarak kaydolacaksınız yoksa Harlequin olarak değerinizi sorgularım. Burada işimiz bitti."

Merdivenlere doğru yürüdüm, Chase ve JJ'in peşimde olduğunu hissederek en tepeye ulaştım ve adamlarımın geldiğimizi anlaması için kapıyı iki kez çaldım. Dışarı. Kapıyı açtığımda kenara çekildiler ve onlara başımı salladım, içgüdüsel olarak Rogue'u ararken gözlerim koridordaki parti müdavimlerini taradı.

Evin içinde ilerlerken içimi bir tedirginlik kapladı ve onu hiçbir yerde göremedim.

"Nerede o?" Mutfığa gittiğimizde homurdandım ve Chase adadan bir şişe rom aldı.

"Bilmiyorum, dostum. Sadece iyi vakit geçirelim. Daha son işimizi kutlamadık bile. Hayaletin nerede olduğu kimin umurunda?"

"Her zaman kutlama yapıyorsun," diye işaret ettim, bana uzattığı shot bardağını görmezden gelerek. JJ bir tane içti ve ben de verandaya çıkıp havuzu, şezlongları aramaya başladım. Ama orada kimsenin arasında değildi.

İçimdeki rahatsızlık hissi artmaya devam etti ve tekrar içeri yöneldim, merdivenlere ulaştığımda arkadaşlarımın beni tekrar takip ettiğini hissettim ve adamım geçmeme izin vermek için kenara çekildi. Koşarak birinci kata çıktım ve aceleyle onun odasına doğru ilerledim, kapıyı itip içeri girdim. Boştu.

Koridora geri döndüm, kapımın aralık olduğunu fark ettiğimde kalbim düzensiz bir şekilde çarpmaya başladı ve JJ kendi odasına doğru ilerlerken ben de içeri girdim.

Yemin ederim kokusunu alabiliyordum. Buradaydı. Ve banyonun kapısı ardına kadar açıktı, belki de *hâlâ* buradaydı, özel alanımı gözetliyordu.

Odayı birkaç öfkeli adımla geçtim, tuvalete girdiğimde ışığı yaktım ve aynanın karşısında kıvrık harflerle yazılmış bir ruj mesajıyla yüz yüze geldim.

Hoşçakal, Porsuk X

Ellerim sıkı yumruklar halinde kıvrıldı ve o anda başarabildiğim tek kelimeyi dişlerimi sıkarak söyledim. "*Hayır.*"

Hışım ile odaya ve koridora geri döndüm, evimden çıkmış olamayacağından emindim. Hiçbir yolu yoktu. Her kapıda bir adamım vardı. Nerede olursa olsun, *hâlâ* burada olmalıydı.

JJ odasından çıkarken, "Yine güneş gözlüklerimi almış," diye homurdandı.

Chase koridorun sonundaki duvara yaslanmış, hiç umurunda değilmiş gibi rom içiyordu ama yüz ifademi görünce dikleşti ve kaşlarını çatı.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Gitmeye çalışıyor," diye tıslayarak odasına girdim ve tüm balkon kapılarının kilitli olup olmadığını kontrol etmeye başladım. Dışarı çıkmış olmasının imkânı yoktu. Hiçbir şekilde.

JJ aramama yardım etti, odadan odaya onu takip edip avlamaya çalışırken kaşları endişeyle çatılmıştı. Bütün eşyaları kayıptı.

Dolabını. Ona aldığımız her şey. Lanet olsun, bu kız

Onu bulduğumda başım beladaydı. İnsanlar sonuçları olmadan bana itaatsizlik etmezler. Ona burada her şeyi teklif etmişim ve o bunu yüzüme vuruyordu.

"Keyif yok mu?" Merdivenlere geri dönerken Chase sordu ve ben de ona dişlerimi gösterdim.

"Aramaya başla, pislik," diye emrettim ve gözleri karardı.

"Eğer gittiyse, iyi ki gitmiş diyorum."

Ona doğru atıldım, elimi boğazına kilitledim ve ölümcül bir enerji içimi yakarken onu duvara yapıştırdım. "O benim. Ve eğer onun varlığı seni rahatsız ediyorsa, burada kalmak zorunda değilsin Chase. Ama o her halükarda kalacak."

Dudakları öfkeyle aralandı ama cevabını beklemeye gerek duymadım, JJ Chase'e bir şeyler mırıldanırken ben de aşağıya indim. Tekrar dışarı çıktım, müziğin sesi açılmıştı ve insanlar havuz kenarında birbirlerine sürtünüyorlardı.

İki parmağımı ağzıma soktum ve ıslık çaldım, herkesin bana bakmasına ve dikkatlerini kimin çekmek istediğini anladıklarında dansın ortasında durmalarına neden oldum.

"Kızımı kim gördü?" diye sordum ve birkaç kişi cevap olarak başını salladı.

Ancak ağzının kenarında bir esrar olan gömleksiz bir adam duvarı işaret etti ve gergin görünüyordu.

"Şu gökkuşağı saçlı piliç, değil mi?" diye sordu sörfçü edasıyla ve ben de ellerimi yumruk yaparak başımı salladım. "Yaklaşık bir saat önce şu duvara tırmandı patron. Mangalın üstünden atladı ve ben de *vay* be, gökkuşağı saçlı hatun uçabiliyor dedim."

Kafatasımda havai fişekler patladı ve en yakın şezlongu kaptığım gibi öfke dolu bir feryatla havuza fırlattım. "Parti bitti, evimden defolun gidin!" Kükredim, belimden silahımı çıkardım ve gökyüzüne bir el ateş ettim. İnsanlar çığlık atıp saldırıya uğramış gibi kaçışmaya başladılar ve kıyafetlerini kapıp çıkışlara doğru koştular.

Chase ve JJ'in bakışları endişeli olduklarını gösteriyordu ve öyle de olmalıydı.

Bir saat. Tam bir saattir yokmuş. Yürüyerek o kadar uzağa gitmiş olamazdı, ama ya yine bir araba çalmış olsaydı? Ya da otostop mu? Ya da-

JJ ve Chase'e döndüm. "Ayrılın. JJ, sahili ara. Chase, şehrin batı tarafına git, ben güneye gidiyorum. Onu bulursanız beni arayın."

Eve girdim, içimde hiç dinmeyen bir sahiplenme duygusu vardı. Onu kaybetmek isteğe bağlı değildi. Onu bulana kadar uyumayacaktım. Hayatıma geri dönmüştü ve benden tekrar kaçmasına izin verecek olsaydım cehenneme giderdim. Benden nefret etmiş olabilirdi ama umurumda bile değildi. Onu geri alır almaz bunu anlayacaktım. Bunun ötesini düşünemezdim. Sadece Rogue Easton'a evimde, hayatımda ihtiyacım vardı. Burada kalmak zorundaydı yoksa kırılırdım. *Ve onun için bir daha kırılmayacağım.*

Üst kattan anahtarlarımı aldım, sonra garaja açılan kapının kilidini açtım ve aşağı koşarak kamyonetime atladım. Onu çalıştırdım ve garajdan çıktım, yol boyunca hızla ilerledim ve kapıdaki adamlara beni dışarı çıkarmaları için ışıklarımı yaktım. Parmak arası terliklerle yürüyen, bikinili ve şortlu, ellerinde içkileri olan bir sürü parti müdavimi vardı. Kornamı çaldım ve farlarım onları aydınlattığında lanet karıncalardan daha hızlı dağıldılar.

Ortalarından geçtim ve kamyonumun tekerlekleri yola çarptıkça zıpladı ve güneye dönüp caddeler boyunca hızlanırken asfaltı yaktım. Arka yollara saptım, eminim ki beni alt etmeye çalışacaktı.

gece için saklanacak bir yer arıyordu. Ama orada Sunset Cove'da benden saklanabileceği hiçbir yer yoktu. Burası benim alanımdı. Her gölgeli köşeyi, her karanlık kapıyı, her arka sokağı biliyordum. Ama kasabanın büyüklüğü bana karşıydı. Özellikle de bir aracı varsa, her yerde olabilirdi. Şimdiye kadar herhangi bir yöne, bir sonraki şehre giden lanet otoyolda olabilirdi.

"Siktir!" Direksiyonu yumruklayarak kükredim, nabzım kulaklarımda çok yüksek sesle atıyordu.

Arabamın ön panelindeki ekranı açtım, JJ'in numarasına dokundum ve ara tuşuna bastım. Bir kez çaldıktan sonra cevap verdi. "Bir şey var mı?" Ondan önce konuşarak talep ettim.

"Henüz bir şey yok. Sakin ol kardeşim. Onu bulacağız." Telefonu kapattım, onun yerine Chase'i aradım.

"Bana iyi haberler ver," diye homurdandım ve o da içini çekti.

"Bak dostum. O gitti. Kabul et, onsuz hepimiz daha iyiyiz. O gittikten sonraki karanlık günleri hatırlamıyor musun? Bunu tekrar yaşamaktansa şimdi halletmemiz daha iyi."

"Bunu nasıl söylersin?" Tısladım. "Neden gittiğini biliyorsun. Çünkü *bizi*. Ve aynı hatayı ikinci kez yapmayacağım."

"Bu onun seçimi. Artık bizi istemiyor. Paramızı, anahtarlarımızı ya da bunların hepsini istiyor," diye zorladı ve ben buna inanmayı reddederken dişlerim birbirine çarptı.

"Bundan daha fazlası," diye homurdandım. "O bizden biri."

"Bizden biri olmayı uzun zaman önce bıraktı. Neden kabullenemiyorsun Bunu mu?" diye sordu ve benimle böyle konuşabilmesinin tek nedeni hayat boyu arkadaşım olmasıydı. Bunun için başkasını mahvederdim. Ama bana dünyadaki en yakın adamı dinlemeyecek kadar dik kafalı değildim.

"Çünkü Rogue'la her şeyi berbat ettim ve bu sefer bunu düzelteceğim," diye hırladım.

"Onu tutsağınız olarak tutarak mı?" diye alay etti.

"Gereken buysa," diye tısladım ve aramayı sonlandırmak için parmağımı düğmeye bastırdım.

Siktir et onu. Rogue'a karşı davranışım hakkında ne düşündüğü umurumda değildi. Bana da pek mantıklı gelmiyordu ama içimde tek bir ihtiyacı olan vahşi bir yaratıktan başka bir şey olmayan bir canavarı uyandırmıştı. Ve bu ihtiyaç oydu. Bu parçamla, kendi kafamı kesmekten daha fazla savaşıyordum.

Bu yüzden onu bulacak, eve getirecek ve benim yapacaktım. Bunun için ne bedel ödemem gerektiği umurumda değildi. Rogue Easton ikinci kez kaçamayacaktı.

Şafak, bir tuvalin üzerine dökülen altın boya gibi gökyüzünü yarmıştı. Karnaval Tepesi'ndeydim, kamyonetimin koltuğundan parıldayan suya bakıyordum, telefonum mezar kadar sessizdi.

Gitti.

O gitmişti.

Parmaklarımın arasından kum gibi kayıp gitmişti, sessiz ve kaçınılmaz. Yine de kalbim bu kez onu bırakmayı reddetti. Daha önce olduğu gibi başka bir seçenek yoktu. On altı yaşında bir çocuk olarak Şeytan Geçidi'nde durup ona kaçmasını söylediğimde. Kalbimde o günden kalan çatlakları hâlâ hissedebiliyordum.

Geçmişe uzanabilmeyi ve o lanet günü varoluştan koparabilmeyi diledim. Kaderin bizim için ördüğü ipliği değiştirmek ve bize yeni bir ip örmek istedim. Hepimizin bir arada olduğu ve başımıza hiçbir bokun gelmediği bir hayat.

Ama Rogue'un benden nefret ettiği, kardeşimin ezeli düşmanım haline geldiği, ellerimden o kadar çok kanın aktığı bu yeni gerçeklikte sıkışıp kalmıştım ki, tıpkı babam gibi bir canavara dönüştüğüm anı çoktan unutmuştum.

Bir zamanlar bununla savaşmaya çalışmıştım. Sonumun onun gibi olmasını hiç istememiştim. Nefret ettiğim bir adam. Beni kendi suretinde şekillendirip Onun yerine ekibini yönetmek için bayrağı devraldım. Daha iyi olacağıma yemin etmiştim. Ama değildim. Ben de en az onun kadar karanlık ve sapkın şeyler yapmıştım. Ve şimdi onun da bunları neden yaptığını biliyordum.

Yorgunluk beynimi kemirirken ellerimi direksiyona doladım ve bana kalan tüm seçenekleri gözden geçirdim. Yine de bir seçenek olmadığını bildiğim bir şey vardı. Çünkü Rogue'un gidişinden bu yana geçen onca yıl boyunca hiçbir zaman bir seçenek olmamıştı. Onu aramaktan vazgeçmeyecektim.

JJ ve Chase sonunda aramayı bıraktıktan ve ben de bıraktığıma yemin ettikten sonra bile, bunu gerçekten kastetmemiştim. Adamlarımı avdan geri çekmiş olabilirim. Ama yine de sahiplendiğim her kadında onu aradım. Onlarda bana onu hatırlatan bir şey bulmuştum, onlardan bir parça koparıp saklamak istiyordum. Gülümsemeleri ya da kahkahaları, gözlerinin ya da burunlarının şekli, akıllarından geçenleri söyleme biçimleri ya da derinliklerinde milyonlarca olasılık barındırıyormuş gibi denize bakışları. Hepsinin kırılmalarında kendi Rogue'umu bulmaya çalışmıştım. Ama başından beri kendimi kandırdığımı biliyordum. Onlara doyduktan sonra da çekiciliklerini kaybettiler. Artık Rogue'u göremiyordum. Rogue'un parçalarını bulduğumu sandım. O bir illüzyondu, her zaman

Beni ima ediyor, beni bir yabancının gözlerine çekiyordu ama onu gözlerinden çıkarmaya çalıştığımda beni yüzüstü bırakıyordu. Bunca zaman sonra gerçek olanı bulmuşken onu tekrar kaybetmek hayal bile edilemezdi.

Geri döndüğünden beri düzgün davranmak şöyle dursun, düzgün düşünemediğimin bile farkındaydım. Ama eğer geri dönerse onu elimde tutmak için yapacağım fedakârlıkların büyük olacağını hep biliyordum. Zihnim endişelerimin en küçüğüydü.

Güneş tamamen yükselene kadar orada oturdum ve gözlerimi ovuşturdum, kamyoneti çalıştırdım ve ağaçların arasından buraya çıkan tozlu patikadan aşağı döndüm. Gençliğimde bu yolu binlerce kez yürümüştüm. Her zaman Karnaval Tepesi'nde takılır, ormanda oynar, suyun üzerinde güneşin batışını izlerdik. Birkaç ay içinde karnaval, sirk ve müzikle birlikte gelecekti, oyunlar ve gezintiler. Bir keresinde minyatür tüfek poligonunda Rogue'a tıpkı kolumun iç kısmındaki dövme gibi bir sinek kuşu anahtarlığı kazandırmıştım. Sonrasında onunla sahilde uzandığımızı hatırlıyorum, parmakları benimkilerin arasına girmiş, inanılmaz büyüklükte görünen aya bakıyorduk.

"Geceyi mi yoksa gündüzü mü tercih edersin?" diye sordu ve başparmağım parmak eklemlerinde gezindi.

"Gece," diye cevap verdim.

"Neden?" Bana doğru yuvarlandı, parmaklarımız çözüldü. Sigarayı ağzından aldım, içerken sııttım.

"Çünkü karanlıkta her şey mümkün görünüyor," diye yanıtladım bir duman çizgisi salarken ve rüzgarda kıvrılıp uzaklaşırken.

"Her şey mümkün olsaydı ne yapardın Fox?" diye fısıldadı komplocu bir tavırla, hindistan cevizi kokusu bana ulaşsın diye daha yakına eğilerek.

Seni benim olarak tutardım.

"Bu bir sır," dedim ona, ben gülerken o sigarayı elimden almaya çalışırken sırtüstü yere düştüm.

Sırrım değişmemişti. Sadece artık sessiz kalmayı umursamıyordum. Belki o zamanlar söyleyecek kadar cesur olsaydım, her şey farklı olabilirdi.

Artık ona karşı olan niyetim konusunda utangaç davranmazdım. Zaten birlikte çok zaman kaybetmiştik. Kalbim çok uzun zamandır boştu ve şimdi Benim gözetimim altında yine kayıp gidiyordu.

Arabayı ana yola sürdüm ve Harlequin House'a doğru geri döndüm, ama oraya varmadan önce JJ aradı.

"Onu buldun mu?" Cevap verirken kalbim göğüs kafesimde gümbür gümbür atıyordu.

"Evet, Sunset Beach'e git, The Mile'ın hemen sonunda," dedi ve rahatlama içime bir tsunami gibi çöktü.

"Yoldayım," dedim, telefonu kapattım ve bir dur işaretinden hızla geçtim.

Kasabayı terk etmemişti. Kaçmış olabilir ama gitmemişti. Ve bu kesinlikle benim ya da diğerleri hakkında ne düşündüğüne bakmaksızın kalacağı anlamına geliyordu.

Belki de büyüdüğü topraklara kök salmak istiyordu. Belki de bu, benim olma konusundaki fikrini değiştirmek için zamanım olduğu anlamına geliyordu. Ona bu konuda çok fazla seçenek sunacak değildim. Ve kızın başı şu anda nankör bir velet olduğu için ciddi bir beladaydı. Ama önce, onun kıcına volkanik bir şekilde saldırmadan önce iyi olup olmadığını görmem gerekiyordu.

Beni ne yapacağı kestirilemeyen bir piç kurusuna dönüştürüyordu ve bu da beni huzursuz ediyordu. Benim yöntemlerim taş gibiydi. Sistemlerim vardı ve

kurallar ve düşünülmesi gereken lanet kod. Ama onunla birlikte her şey tepetaklak oldu. Hayatıma gireli daha bir hafta olmuştu ve ben şimdiden kendimi kaybediyor, var gücümle ona tutunmaya çalışıyordum. Ama onu kaybetme korkusu çok hamdı. On yıl önce olması önemli değildi.

onun kaybını iyileştirdi. Bunca zamandır kalbimin sahibiydi ve onun yokluğu yüzünden bir kasap tarafından parçalanmış kanlı bir et parçası olması önemli değildi. Hâlâ atıyordu, yani hâlâ onundu. Ve durduktan sonra bile, avucunun içinde külden başka bir şey olmayana kadar onun olmaya devam edecekti.

Yollarda koşarken içim içimi yemeye başladı, sabah şehrin bu ucundaki tüm karanlık alanları aydınlatıyordu ama içimdeki korkuyu kovamıyordu. Burada yaşayan canavarlar. Gece ya da gündüz her zaman göz önündeydik, kötü işler peşimizden geliyordu. Benimkiler kilometrelerce uzunluktaydı ve hem çocukların hem de yetişkinlerin yataklarına sinmelerine neden olan bir resmimi çiziyordu. Ben bir Herkese mürettebatımla aynı hizaya gelmelerini, aksi takdirde kendilerini masmavi denizdeki köpekbalıklarına yem olarak bulabileceklerini hatırlatan canlı bir kâbustu. Düşmanlarım, emirlere itaat etmeyenlerdi. koyduğum kanunlar. Çünkü hiçbir imparatorluk düzen olmadan büyük olamazdı. Ve bu şehir benim yönetimimdeydi. Ben de iyi yönettim.

The Mile'dan aşağıya doğru ilerledim ve acil durum araçları için sahile giden bir patıkaya saparak yoldan ayrıldım; kızıma ulaşma kaygısıyla tümseklerden hızla geçerken, yapılmamış yol kamyonetimi sarsıyordu. Ona her geçen saniye daha da kızırıyordum, beni böyle karşısına aldığı için öfkeliydim.

Onun gitmiş olmasından duyduğum endişe hızla yerini çok daha iyi bildiğim bir şeye bırakıyordu. Öfke. Ve öfkem beni ele geçirdiğinde, hiç esir almayan vahşî bir pislik olma eğilimindeydim. Ama bu sefer bir istisna yapmayı planlıyordum. Çünkü bu sahilden bir mahkûmla ayrılacağımdan emindim. Rogue'un bu kasabanın kralına bulaşmanın sonuçları olduğunu öğrenmesinin zamanı gelmişti.

Kamyonetimin tekerlekleri kuma çarptı ve ben de yavaşlayarak durdum, sabah gelgitini yakalayan sudaki sörfçülere baktım. Tüten bir duman vardı

Uzaktaki Şenlik ateşi ve etrafında yatan bir grup baygın insan. Aralarında gökkuşağı saçları olan bir kız dizlerini yukarı çekmiş oturuyor, gömleğini çıkararak bebek mavisi minik bir bikini üstünü ortaya çıkarıyordu.

Ayağımı gaz pedalına vurdum, kumsal boyunca lanet bir manyak gibi sürerken odak noktam ona sabitlenmişti. S rf  lerden bazıları yolumdan çekilmek zorunda kaldı ve devasa tekerlekler onlara geri püskürttüğü için yüzleri kumla doldu. Rogue'un yanında uyuyan birkaç kişi uyandı, yaklaşan aracı gördüler ve can havliyle ayağa fırlayıp koşmaya başladılar. Rogue bana baktı, dudakları aralandı ama hareket etmedi. Bir santim bile.

El frenini çektim, direksiyonu çevirirken kamyonu yarı çörek haline getirdim ve ondan birkaç metre ötede sert bir Şekilde durdum. Kapımı iterek açtım ve arkamdan kapatmadan önce dışarı çıktım, ona doğru yürürken sabah havasından derin bir nefes aldım.

 n nde durduğumda bana soğukkanlılıkla baktı, küçük köpeği bana öfkeyle havlarken g lgem onu tüketiyordu.

"Günaydın, Porsuk," dedi havalı bir Şekilde, spor çantasına uzanarak ve sakince bir Şişe güneş kremi çıkardı. "Bir kıza yardım eder misin? Yanmak istemiyorum." Arkasına uzandı ve bikinisinin ipini çekip açarak bikini üstünün öne doğru kaymasını sağlayınca nefesim kesildi. G Ğ slerinin dışarı fırlamasına yarım saniye kala aklıma gelen tek Şeyi yaptım ve üzerine atladım. Onu üzerinde uyuduğu anlaŐılan havlunun üzerine yatırdım ve dişlerimi yüzüne geçirdim.

"Hey!" diye bağırdı.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Ona o kadar yakındım ki, iri lacivert gözlerini çevreleyen her bir kirpiği sayabiliyordum. "Ne yaptığını sanıyorsun?"

Neredeyse  ıplak vücudunun kıvrımları benimkine baskı yapıyordu ve bikini üstünün aşağı kaydığını hissedebiliyordum, böylece çıplak göğüsleri g Ğ s me çarpıyordu.

Meme uçları sertleşmişti ve genişleyen gözleri bana onun da bunu fark ettiğini söyledi. Ben de sırtarak çenesini sıkıca kavradım ve sikim pantolonumun içinde dikkat kesildi.

"Çekil üstümden," diye homurdandı ve aramıza uzandım, parmaklarım yumuşak etini sıyırdı ve bikini üstünü ararken onun için sertleştim.

"Yabancıların önünde memelerini açmayacaksın," diye emrettim ve dudakları öfkeyle aralandı.

"Öncelikle, yapmıyordum. Sırtıma güneş kremi sürebileceğinden ve lanet askı çizgisini kaçırmayacağından emin oluyordum. Ve ikincisi, soyunabilirim

İstediğim yere giderim çünkü ben senin malın değilim. Ama bana para versen bile *senin* için soyunmam."

Onu görmezden gelirken parmaklarım etinin üzerinde gezindi ve avucu yanağıma çarptı. Sinirli bir şekilde homurdandıktan sonra kumaş parçalarını bulup göğüslerinin üzerinde manevra yaptım ve bunu yaparken onu gizledim. Mücadele etmeye devam ederken düğümü sıkıca boynunun arkasına bağladım, bu sadece bana daha sert sürtündüğü ve her santimimi hissettiği anlamına geliyordu.

Bakışlarımı yüzüne çevirdiğimde kızardığını fark ettiğimde cidden tatmin olmuşum. Yine de çenesini sıktı ve gözlerinde öfke titreşirken, pembeleşen yanaklarını asla doyurulmayacak bir susuzlukla inceledim.

"Ayağa kalkmanın ve herkese benim için ereksiyonunu göstermenin tadını çıkar,

Göt herif," dedi kızarmasıyla çelişen keskin bir tonda ve ben gözlerimi devirdim.

"Sanki herkesin kız arkadaşımın beni tahrik ettiğini bilmesi sikimdeymiş gibi." Ayağa kalktım ve ona giydirebileceğim kıyafetler bulmak için kamyonetime geri döndüm,

ama yetersiz kalınca kendi gömleğimi çıkardım ve ona döndüm. Onu gitmiş buldum.

Dumanı tüten şenlik ateşinin yanından geçerken gözlerim tanga olduğu anlaşılan bikini altından sarkan kıına takılınca gömleğimi ölümüne kavradım. Kollarının altında sörf tahtalarıyla sudan dönen JJ'in kulüpteki kızlarından bazılarıyla konuşmaya başladı. Diane'den uzun mor bir tahta aldı ve suya doğru koştu, bana burada onu beklemekten başka seçenek bırakmadı.

Köpeği havlusunun üzerine oturmuş, onu benden koruyor gibi görünüyordu, özellikle de küçük piç bana doğru baktığı için.

Bütün gece burada lanet bir serseri gibi mi uyudu? Ne yapmamı bekliyordu, sokaklarda yaşamasına izin mi verecektim? Belki de bir gece sokakta yatmak ona biraz akıl vermiştir ve sörf yapmayı bitirir bitirmez memnuniyetle kamyonetime atlayıp benimle eve gelecektir. Nerede olduğunu merak ettiğim JJ'i aramak için telefonumu çıkardım ama Chase'le birlikte, sörf tahtalarını kollarının altına sıkıştırmış halde sudan çıkınca zahmetten kurtuldum.

"Eğlendiğinizi bilmek güzel," diye homurdandım. "Onu bulduğunu haber vermek için beni arama zahmetine bile girmeden önce panoların ve diğer şeyler için eve mi döndün?"

"Sakin ol, kardeşim," diye güldü JJ. "Piston'a eşyalarımızı toplatıp bizim için buraya getirmesini söyledim. Gözlerimizi ondan hiç ayırmadık, yemin ederim. Okyanustan gözümüzü ondan ayırmadık."

"Ya yine kaçsaydı?" Hırladım.

"O zaman hepimiz iyi bir hayat yaşamaya geri döneriz," diye mırıldandı Chase, yanımdan geçip giderken ve Piston'un kamyonetinin park edilmiş olduğu, adamın sörfüleri izlerken direksiyonun arkasında sigara içtiği kumsalın kenarına ulaştığında kaşlarımı çatarak onu izledim.

Chase sörf tahtasını kamyonu yasladi, dalgıç giysisini çıkarıp kaputun üzerinde kurumaya bıraktı, böylece sırtındaki Sunset Cove resmi sabah ışığında ıslak bir şekilde parıldadı. Koyu kırmızı şortu sırılsıklamdı ve arabadan sigara paketini alıp bir tane yakarak bize doğru yürürken birden fazla kız ona bakıyordu.

JJ de takım elbisesini çıkarıp kuruması için kamyonetime astıktan sonra yanıma geldi ve Rogue'un dalgaların altından sörf tahtasıyla daldığı suya baktı. Yuvarlak kışının kayboluşunu izlerken dişlerim ağızımda sıkıldı.

Sörf tahtasını çevirdi ve arkasında bir dalga oluşurken kürek çekmeye başladı, onu yakalamak için savaşıırken kolları suyu oyuyordu ve onu ileri doğru iterken, zıpladı, dalgayı sürerken dizleri büküldü, ben sadece durup onun tonda vücuduna bakarken lanet bir rüya gibi görünüyordu. gergin ve esneyen, her şeyi unutarak sadece izledim.

O kadar parlak gülümsüyordu ki yemin ederim kalbim küt küt atıyordu ve son on yıldır nerede olursa olsun suya girip giremediğini merak etmekten kendimi alamıyordum. Hepimiz onun bir denizkızı olarak doğmuş olması gerektiğine dair şakalar yapardık çünkü denize o kadar takıntılıydı ki, en azından gittiği her yerde buna sahip olmasını umuyordum.

Küçük bikinisi çok dikkat çekiyordu ve gözlerim dün gece burada birlikte olduğu pisliklere kayd.

Çocuklar birbirlerine dirsek atarak onu suyun içinde gösterdiler.

Parmaklarımı ağızıma soktum, ona ıslık çaldım ve gözleri benimkilerle buluştuğunda onu içeri çağırdım, sahiplenici öfkem kanlı pençe izlerini tırmıklıyordu

içim içimi yiyordu. Ona bakan her erkeğin kafasına bir kurşun sıkmak için can atıyordum. Onu tekrar kollarıma almak niyetiyle suya doğru yürümeye başladığımda, iki parmağıyla beni tersledi.

"Rogue!" diye bağırdım, beynim yanmaya yaklaşırken kurt ıslığı çalan adamları görmek için kafamı çevirdim. Beni gören herkes hemen çenesini kapattı ama bakışlarım özellikle telefonunu çıkarmış onu *kaydeden* bir pisliğe kilitlendi.

Carter Jenson. Harem pantolonu ve pislik tavırlarıyla hippie keş dangelak.

Dikkatimi ondan ayırdım ve denize girdim, yeterince derine iner inmez Rogue'a doğru yüzdüm. Benden kaçacak kadar hızlı değildi. Tahtasının burnundan keskin bir çekişle yukarı kaldırdım ve dalgaların altına düşerken çığlık attı. Tahtayı arkamdan ittim, kıyıya doğru yelken açmasına izin verirken belinden yakaladım ve vücudunu görüntüden korumak için onu kendime doğru çektim.

"Bırak beni seni psikopat!" diye bağırdı, onu göğsümün düzlüğüne yasladığımda sırtımı tırmalıyordu. Kıyıya geri döndüğümde ve bileklerini yakalayıp omurgasının dibinde sabitlediğimde benimle savaşacak kadar güçlü değildi. Dişlerini omzuma geçirdi ve ben inledim, onu kamyonetime doğru götürürken ve JJ yardımsever bir şekilde kapıyı açarken bundan hoşlanmaktan kendimi alamadım.

benim için kapıyı açtı. Onu içeri attım, arkasından tırmandım ve JJ gömleğimi ayak boşluğuna fırlatarak kahkahalarla güldü.

Tekmeleyip çığlık atarken ve kıvranıırken onu tuttum ve kafasının üzerinden sürükledim, ama kendini kapatana kadar hiçbir yere gitmesine izin vermiyordum.

"Burada arkadaşlarınla kalmak istiyorsan o lanet gömleği giy yoksa seni hemen eve götürürüm," diye tersledim ve şok içinde sustu.

"Bana bir çocukmuşum gibi davranamazsın," diye tısladı, vücudu altımda kıvranıyordu ve deniz tuzunun kokusu etine sinmişti.

"Eğer öyle davranırsan yapabilirim," diye karşılık verdim. "Bu ne biçim bir numaraydı böyle? Beni yemlemeye çalışıyordun."

Bakışlarını daralttı, sonra gözleri kapandı ve dudaklarını ıslattı. Bacakları etrafımda kıvrıldı, beni vücuduna doğru çekti ve kamyonetimin bankında becerilmekten nasıl hoşlanabileceğini düşünürken nefesim ağırlaştı. Adımı haykırdığını duyan hiç kimse onun kime ait olduğunu bir daha sorgulamayacaktı.

"Hayır Fox, seni yemlemek istemedim," diye mırıldandı ve bakışlarım dolgun dudaklarına düştüğünde boğazım kalınlaştı, aletim kot pantolonumun içinden bikini altının ince malzemesine sürtünüyordu, ama hepsi benim beğenim için çok fazla malzemeydi. "Sana senin olmadığımı hatırlatmak istedim. Ve bana ne yapacağımı söyleyemezsin." Alnını benimkine çarptı ve ben arkama yaslanıp küfür ederken, o kıvrılarak kurtulmaya ve kapıyı arkasından açmaya çalıştı.

Ama o kadar kolay kaçamayacaktı. Saçlarını, onu zapt edecek kadar sıkı bir şekilde kavradım ve bacaklarını belimden çözdü, ancak nefes nefese kalması beni ne kadar çok istediğini açıkça gösteriyordu. Peki neden bunu itiraf edemiyordu? Benden nefret etmesi kimin umurundaydı? İçine girip ona çılgılık attırdığımda bunu aşacaktı.

"Burada kalıp arkadaşlarınla oynamak ister misin?" Tekrar sordum ve dudaklarını birbirine kenetledi. "O zaman sanırım seni eve götürüyorum." Üzerinden indim ve başını sallayarak doğrulup oturdu, tişörtümün içinde de tişörtsüz olduğu gibi acı verici bir şekilde baştan çıkarıcı görünüyordu.

"Hayır," diye ağzından kaçırdı. "Kalmak istiyorum."

Dilimi yanağıma bastırarak kamyonetten indim. "Beni bir daha test edersen pişman olursun," diye uyardım ve başını salladı, ama o masum bakışına hiç güvenmiyordum. Yine de bu kıza karşı yumuşak olduğumu tahmin ediyordum. Bırakın üçüncü ya da dördüncü şansı, kimseye ikinci bir şans bile vermezdim. Hâlâ bu sahilde, suda ona bakan herkesi toplu halde öldürmeyi düşünüyordum. Ama hayatımın geri kalanını hapishanede geçirmek istemediğim için şu anda gözüme kestirdiğim tek bir pislik vardı.

Rogue'a yanımdan geçmesini işaret ettim ve o da kaşlarını çatarak kamyondan indi ve bunu yaptı.

"Günaydın, tatlım." JJ ona sırtıttı ve köpekle birlikte havlusunun üzerine oturmaya gitmeden önce gözlerinin onun çıplak göğsüne nasıl kaydığını kaçırmadım.

Chase kendi kendine bir şeyler mırıldanarak bana başını salladı ve ben de ona ters ters baktım.

"Eğer söyleyecek bir şeyin varsa, söyle. Küçük bir kaltak gibi nefesinin altında mırıldanma," diye hırladım ve bir elini ıslak saçlarına götürdü, kanser çubuğunu emerken cevap vermek için tatlı zamanını aldı.

Onu bu şeylerden uzak tutmayı denedim, ama sonra daha sert şeylere yöneldi, bu yüzden bu benim uzlaşma yolumdu. Chase'e ne yapacağını söylemek, öfkeli bir çocuk gibi davranmasına neden oluyordu. Aslında o ve Rogue'un ortak noktası buydu.

"Bütün sahil senin o hatun için ne kadar zayıf olduğunu gördü," dedi soğuk bir şekilde ve çenesini ona doğru salladı. "Onu becermek mi istiyorsun? Çıldırın. Ama onu uzun süre elinde tutmak..." Sigarasını yeniden tütürerek dudak büktü. "Bu seni öldürecek."

İlerledim ve ona doğru yaklaştım, çenemi kaldırarak ondan yarım santim daha uzun olduğumu vurguladım ama o bana baktı, olması gerektiği gibi geri adım atmadı. "Gezegendeki herkes onun benim kızım olduğunu bilse bile umurumda değil. Aslında, hepsine ayrı ayrı bir uyarı göndermekten memnuniyet duyarım. Eğer bu dünyadaki tek bir orospu çocuğunun bile onu bana karşı kullanabileceğini düşünüyorsan, Yanılıyorsun. Çünkü kimse ayağımın dibinde ölmeden ona yaklaşamayacak. Mesajı eve götürmeyi bitirdiğimde, Bu kasabadaki herkes ona canlı bomba muamelesi yapacak. darbe." Gözlerim omzunun üzerinden Carter'ın sırtına kaydı.

sahilde umumi tuvaletlere doğru yürürken başını salladı. "Şimdi izin verirsiniz, gidip ilk uyarımı yapacağım."

JJ ile göz göze geldim ve sessizce Rogue'u izlemesini söyledim, o da başıyla onayladı. Sonra sahile doğru yürüdüm.

Botlarım ilerledikçe kumları tekmeliyor, kana olan susuzluğum dilimde somut bir tada dönüşürken parmaklarım esniyordu.

Tuvalete girerken adımlarımı yavaşlattım, Carter'ın işeme sesi kulaklarıma ulaştı ve kollarımı kavuşturarak arkasında durdum, bitirmesini bekledim.

Omzunun üzerinden bakmadan, "Şurada bir pisuar daha var, kardeşim," dedi. Eğer baksaydı, sadece onun kardeşi olmadığını değil, aynı zamanda bir sonraki yemeğini arayan lanet olası bir yırtıcı olduğumu da fark ederdi.

İşemeyi bitirdi, aletini salladı ve lavaboya gidip ellerini yıkamadan önce aptal harem pantolonunu çekiştirdi. Sessizce onu takip ettim ve duvardaki paslı aynada gözleri benimkilerle buluştuğunda sustu.

"Benimkinin hangi kısmını anlamadın?" En ölümcül sesimle sordum. Eğer adam az önce tuvaletini yapmamış olsaydı, şu anda kasıklarında ıslak bir yama oluşmuş olacağından emindim.

Yüzündeki kan damla damla akarken bana doğru döndü. "Bak dostum, seni neyin üzdüğünü bilmiyorum ama-"

"Beni üzen ne, *dostum*-" Ona yaklaştım ve o geri çekilirken kıcı lavaboya çarptı ve ben yavaş ve ölçülü adımlarla ona doğru ilerlemeye devam ettim. "Sadece kızıma bakmakla kalmadın-"

"O çok ateşli ve ben sadece bir insanım," diye soludu ve ben de ona ter kokusunu alabilecek kadar yaklaştığımda damarlarımda nefret dolaşarak dudak büktüm.

"Onu pis, acınası küçük şaplak bankan için kaydettin." Elimi cebine soktum, telefonunu çıkardım ve yere bıraktım.

zemin. Parçalanmış cam ve kırık metalden başka bir şey kalmayana kadar topuğumu defalarca yere vurdum. Bunu yaparken gözlerimi ondan hiç ayırmadım ve alt dudağı titremeye başladı, zavallı kışını bundan sonra olacıklardan kurtaracak bir bahane bulmaya çalışırken gözlerinin arkasındaki çarklar çalışıyordu.

"O senin," diye kekeledi. "Bunu şimdi anlıyorum. Bir daha onun yanına bile yaklaşmayacağım."

"Hayır," dedim, uzandım ve sakince boğazını tuttum. "Yapmayacaksın."

Onu yere fırlatmadan önce kafasını aynaya vurdum. Onu tekmelemeye başladığımda bir bebek gibi çığlık attı, tekmeledikçe, tepindikçe zihnim tuttuğu en karanlık, en çarpık yere gitti ve kızıma dokunmayı *düşündüğü* için canımı yaktı.

Ayak sesleri odaya girdi ve Chase belirdi, kaşları bir an için havaya kalktı ve benim ağzını burnunu kırdığım adama baktı. Sonra bir pisuvara doğru yürümeye devam etti, tuvaletini yaparken ıslık çaldı ve ben de Carter'ın saçlarını avucumun içine alıp parmağımı yüzüne doğru uzattım.

"Bu senin tek uyarın, beni anlıyor musun?" Hırladım. "Evet," diye hıçkırdı ve onu serbest bıraktım, üst dudağım soyulurken Chase bir saniye sonra dışarı çıktı ve birlikte sahile doğru yürürken omzu benimkine değdi.

"Bak, eğer o senin için bu kadar önemliyse, başka bir şey söylemeyeceğim. Sadece seni önemsiyorum kardeşim. Geçen sefer o gittikten sonra hepimizin ne kadar berbat durumda olduğunu hatırlıyorum. Ben sadece... bu saçmalığın tekrarlanmasını istemiyorum. Bunu bir kez yaşadım. Bir daha yaşayamayız."

Ona baktığımda alnına kazınmış bir kaş buldum. JJ, Chase ve hatta lanet olası Maverick'in bile onu sevdiğini fark etmeyecek kadar aptal değildim.

Bir zamanlar Rogue. Ama bu aşkın ne kadar derin olduğunu tam olarak bilmiyordum. Bu konuda hiç konuşmamıştık. Tek bildiğim, hepimizin derisinin altında olduğunu açıkça gösterecek kadar çok kez onun için kavga ettiğimizdi. Ama bu çok açıktı.

Chase hayatına devam etmişti ve JJ onun söz konusu olduğu durumlarda bana ayak bağı olmazdı. Zaten ilişkilerle işi olmazdı. Onun için her şey seksti. Ama artık Rogue'u sahiplendiğim için onunla ilgili hiçbir sınırı aşmayacaktı. Yine de bu, onun dönüşünün her ikisi için de bir baş belası olmadığı anlamına gelmiyordu.

"Riskleri biliyorum," dedim ona.

"Her zaman beni risk almamaya ikna etmeye çalışıyorsun, pislik." Chase sırtarak bana baktı ve bileklerindeki deri bantlardan biriyle oynadı.

Omuz silkerek, "Evet, söz konusu o olduğunda sınırlarım yok," dedim. "Onun için her şeyi yaparım. Ve onu elde tutmak için her şeyi."

"Sanırım bu yüzden az önce hippy McGee'yi orada yere serdin?" diye sordu.

Eğlenceli bir nefes verdim ve o da bilerek kaşlarını kaldırdı.

"Gel benimle sörf yap, baş belası," diye sordu, bana lanet bir aptal gibi sırtarak, ama başımı salladım.

"Ben gidip... Rogue'a pislik yapmayacağım," dedim ve o da güldü, lanet kafasını geriye attı.

"Sana iyi şanslar." Küçük bir hayran kız grubunu kendine çeken JJ'e doğru koştu ve ben de doğrudan Rogue'a doğru yol aldım.

JJ'in güneş gözlüklerini takmış sırt üstü yatıyordu, köpeği de eski kola şişeleriyle desteklediği spor çantasının gölgesine kıvrılmıştı.

Evet. Hayır.

Onun ve görünürdeki yeni arkadaşlarının yanından geçerek bir çiftin büyük bir şemsiyenin altında oturduğu yere doğru ilerledim. Şemsiyenin altına eğildim ve onu yerden aldım.

Ben yanlarından uzaklaşırken kız şaşkınlıkla bağırdı ve erkek arkadaşına yapıştı.

"Bu Fox Harlequin," diye soludu adam, ben Rogue'a geri dönüp onu toprağı dikerken, yani o ve it düzgün bir şekilde g lgelenirken.

"Kim g neşimi engelliyor lan?" diye sordu gözlüklerinin altından gözlerini açmadan ve arkadaşının havlularından birini kapıp yanına serdim ve üzerine çöktüm.

Sonunda gözlerini açtı ve nefes nefese kaldı. "Bana sataşmaya mı geldin, Porsuk?"

Bu küçük lakabın beni rahatsız etmesine izin vermemeye çalıştım ama ediyordu. "Konuşmaya geldim."

"Harika, yine de başka bir yerde yapabilir misin, havamı bozuyorsun."

"Rogue," diye uyardım.

"Porsuk," diye iç geçirdi JJ'in gözlüklerini kafasına geçirirken. "Neden kardeşlerinle sörf yapmaya falan gitmiyorsun?"

"Yani yine kaçabilir misin?" Kaşlarımı kaldırdım ve yarım saniye boyunca poker suratıyla bana baktı, sonra da sırtıttı.

"Beni çok iyi tanıdığını sanıyorsun, değıl mi pislik?"

"Seni çok iyi tanıyorum," dedim basitçe.

"Benim bu yeni versiyonumu tanımıyorsun. Kirli oynuyor. Ondan pek hoşlanmayacaksın."

"şimdiye kadar ondan hoşlandım," diye düşündüm ve o da bana aptalmışım gibi kaşlarını çattı.

"Neden?" Burnu kırıştı ve bu o kadar tanıdık, sevimli ve onda özlediğim milyonlarca şeyden biriydi ki gülümsemeden kendimi alamadım. "Senden nefret ediyorum. Peki sana karşı olan tavrımın neresi seni tahrik ediyor?"

Çünkü bu bir meydan okumaysa, kafanı kı ından  ıkarman gerekir.

Çünkü senin için sınırların dışındayım. Bu daha çok çalışman için bir davet değil. Defolup gitmen ve Brady Bunch'ı da yanında götürmen için bir davet."

Ateşli ses tonu beni azdırıyordu ve bana ne kadar laf yetiştirdiğinin gerçekten umurunda olmadığını fark ettim. Hâlâ burada olduğu sürece, teklif edilen her şeyi kabul ederdim. "Seni her zaman okuyabildiğim gibi okuyabiliyorum bebeğim. Bu yüzden sana sinekkuşu diyorum, unuttun mu?" Elimi kalbinin üzerine koymak için uzandım ama ben daha yaklaşmadan tokatla uzaklaştırdı.

"Ben senin sinekkuşun değilim. O küçük lakap artık benim için bir bok ifade etmiyor. Gerçekten mesajı almıyorsun, değil mi?"

"Hayır." Bakışlarım nefes nefese kalmış ağzına, ardından kabarmış göğsüne, kalçalarının birbirine sıkıca bastırışına kaydığını ve sırtıttım. Çünkü ben Kendimi kandırıyordum. Beni istiyordu. Belki şu anda sadece sevişmek için, ama zamanla bundan daha fazlası olacaktı. Tıpkı eskiden olduğu gibi olacaktı.

Gençler ve biz her zaman o lanet çizgiyi geçmeye çok yakındık. Ama tekrar şansım olduğunda, bu sefer korkak davranmayacaktım. Onu o kadar derinden sahiplenecektim ki, bir daha asla kime ait olduğunu dünyaya inkar etmeye cesaret edemeyecekti.

"Biraz güneş kremi sürmelisin," dedim.

"Sen de biraz uyumalısın. Bok gibi görünüyorsun, Porsuk." Koyu halkalarla dolu olduğuna şüphe olmayan gözlerime baktı, ama sırf onun yanında tekrar oturabilmek için koca bir yılı uykusuz geçirebilirdim. Kader onu bir kez daha benden çalmaya cüret ederse diye yakın zamanda gözlerimi kapatmaya hiç niyetim yoktu.

Köpeğinin yanındaki güneş kremi şişesine uzandım ve it bana hırılarak ayağa fırladı. Onu işaret ettim ve en sert sesimle "Otur," diye havladım ve hayvan kıcı kuma çarptığında inledi, ama yine de elimi parçalamayı düşünüyormuş gibi bana baktı.

Şişeyi aldım ve Rogue bana suratını astı. "Yani kocaman bir şemsiyenin altında tişörtle yatmamı ve güneş kremi sürmemi mi istiyorsun? Solgun vampir kıçlarından falan mı hoşlanıyorsun?"

"Cilt kanserine yakalanmaman için elimden geleni yapıyorum," diye kestirip atarak şişeyi açtım ve avucuma biraz losyon sıktım. Sonra bacaklarından birini tutup etine sürdüm ve sadece bir kez tekme atıp hareketsiz kalarak devam etmeme izin verdi. Baldırlarına doğru ilerledim, kalçalarına ulaştığımda kalbim hızla çarpıyordu ve elimi aralarına daldırarak gömleğimin eteklerine kadar örtüldüğünden emin oldum. Yine de daha ileri uzanmak için ciddi bir istek duydum. Ama bunu düşünürken bile kalçaları elimi sıkıca kavradı. parmaklarını ve gözlerini bana dikti.

"Yardıma ihtiyacım yok." Şişeyi elimden kaptı ve avuç içim onun etinin sıcaklığıyla karıncalandı.

Daha fazlası için açlık duyarken tenimde zincirleme bir reaksiyon başlattı. Onun her yerine dokunmak, tüm dövmelerini incelemek, yara izlerini bulmak ve onu dilimle ve dişlerimle işaretlemek istiyordum. Geçmişte peşinden koştuğum kadınlardan hep sıkılmışım. Ama onu yıllarca rüyalarımnda takip etmişim. Ondan asla bıkmayacaktım. Asla doymayacaktım.

"Bana öyle bakmayı kes," diye tersledi.

"Ne gibi?" Alçak bir ses tonuyla sordum ve parmaklarım bir kez daha etine dokunduğunda tüylerim diken diken oldu.

"Sanki beni kalene geri götürüp bir kuleye kilitlemek istiyorsun." "Ama bunu yapmak istiyorum." Karanlık bir şekilde gülümsedim ve yarım saat boyunca dudağını ısırdı. yüz ifadesi taşa dönmeden bir saniye önce.

"Evine geri dönmeyeceğim Fox. Yeni bir evim var."

"Nerede? Lanet olası sahile mi?" Öfkem yeniden hızla yükselirken hırladım. "Hayır," dedi. "Sevdiğim bir yere. Benim olan bir yer."

Cık cık ettim. "Harlequin Evi senindir. Ve onu severek büyüyeceksin."

"Sizinle yaşamak istemiyorum. Buraya düşmanlarım tarafından köleleştirilmek için dönmedim."

"*Düşmanlar*," diye alay ettim.

Kaşlarını çattı ve ayağa kalktı. "Biliyor musun Fox? Gölgede oturmak istiyorsun. Siktir git." Çantasını aldı ve kumsalda hızlı adımlarla yürümeye başlamadan önce bana kum fırlattı. Köpeği peşinden fırladı ve ben kendimi dik tutup onun peşinden giderken damarlarımdan zehir aktı.

"Seni uyarmıştım, Rogue!" Arkasından seslendim ve o da cevap olarak orta parmağını havaya kaldırdı ama adımları gözle görülür şekilde hızlandı.

Arkadaşları ona durması için sesleniyordu ama o yürümeye devam etti, sonra da koşmaya başladı.

Lanetler yağdırdım, kız sahilde hızla koşarken peşine düştüm ve kız çok hızlıydı. Hayal kırıklığıyla hırlayarak peşinden koştum, küçük bir grup sahil kulübesine doğru dönüp aralarına dalarken onu lanet bir füze gibi bakışlarıma kilitledim.

Onun iki saniye arkasındaydım, kulübeler arasında yarışıyordum ve gölgelerin içine daldığımda kulaklarımı sessizlik karşıladı.

"Rogue," diye tersledim. "Buraya gel."

Kayalık bir duvarın yanındaki kulübelerin arkasındaki serin bir alana girdiğimde cevap gelmedi ve onu ararken ahşap binaların arasındaki küçük sokaklara göz atarak ilerledim.

Kulübeden kulübeye yürürken, kalbim onu tekrar kaybetme endişesiyle çarpmaya başladığında nefesimin altında küfrediyordum. Neden sürekli kaçmak zorundaydı ki?

Son kulübeye kadar geldim, yaşamın olmadığı son sokağı buldum ve sahile doğru ilerlerken dişlerim birbirine çarptı. Kumlara baktım ama görünürde yoktu. Ben de kulübelere geri döndüm,

Gözlerimi kısarak. En yakın olanın penceresi hafifçe aralıktı ve kulağımı kapıya dayayarak küçük verandanın basamaklarını çıkarken sııttım.

"Şşşt, it," sesi bana ulaştı ve omzumu kapıya doğru fırlatarak açılmasını sağladım.

Rogue dramatik bir çığlık attı ve ben de ona doğru atıldım, onu belinden yakalayıp omzuma attım. Kulübeden dışarı çıkarken çılğınca tekmeledi, sırtıma vurdu ve ben sahile doğru ilerlerken köpek havladı ve topuklarımı ısırdı, tişörtünü üzerine çekti

Kimsenin bana ait olanı görmediğinden emin olmak için.

Kamyonetime kadar benimle mücadele etti ve JJ ile Chase'in suya geri döndüklerini fark ettiğimde sevindim, böylece onlara Rogue'u neden kaçırdığımı açıklamak zorunda kalmadım. Ama kaçmasaydı, buna gerek kalmayacaktı.

Kamyonetime arkasına doğru yürüdüm, yatağa uzandım ve onu yüzüstü içine atmadan önce bir ip çıkardım ve üzerine tırmandım.

"Seni lanet olası pislik!" diye bağırdı, bileklerini arkadan bağladım ve iyi bir önlem için ayak bileklerini bağladım. Sonra ayağa kalktım, onu tekrar kaldırdım ve kamyondan atlayarak onu kabinin yolcu tarafına yerleştirdim. Köpek ayak bileğimi ısırdı ve küfür ettim, yere düşüp onu ensesinden yakaladım ve benimle göz hizasına gelecek şekilde kaldırdım.

"Sen ve ben bir sorun mu yaşayacağız?" Ona ters ters baktım ve o da hırladı, gözleri çaresiz bir yalvarışla Rogue'a kaydı.

Bana ister deli deyin, ama o anda aşk acısı çeken bu küçük yaratıkla biraz yakınlık kurdum ve onu Rogue'un kucağına attım, o da bana bildiği tüm renkli kelimelerle küfretmeye devam ederken kapıyı suratına kapattım ve sürücü koltuğuna geçmek için etrafta dolandım.

Kapımı çektim ve sonunda sustu, tüm kumlu, gökkuşağı tatlılığıyla bana bakıyordu ve o kadar ateşli görünüyordu ki eğildim ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdım. Dudağımı o kadar sert ısırđı ki kan tadı aldım ve uzaklaşıp motoru çalıştırırken güldüm.

"Tadın güneş ışığı gibi, sinek kuşu." "Senin tadın ölü bir adam gibi," diye hırladı.

"Hayır, tadım yeni oda arkadaşın gibi. Buna alış." Arabayı sahile doğru sürdüm, JJ ve Chase'e korna çaldım, onlar da el sallayarak vedalaştılar.

Çok geçmeden yola çıkmış, eve doğru gidiyorduk. Rogue'un arı kovanına girmiş bir vaşak kadar sinirli olması umurumda değildi. O benim vaşağımdı.

Ve kucağımda mırıldanana kadar onu evcilleştirmenin bir yolunu bulurdum.

"Senden her zaman, *her zaman* nefret edeceğim Tilki Harlequin," dedi azarlamayı amaçlayan buz gibi bir ses tonuyla. Ve öyle de oldu. Sadece ona inanmadım. Çünkü aramızda çok fazla şey vardı. Güneşin altında geçen çok fazla gün, paylaşılan çok fazla sır, benim kalbime de onunki kadar derinden kazınmış çok fazla anı. Sadece neden hâlâ birbirimize ait olduğumuzu hatırlaması gerekiyordu.

Fox'un evine dönerken yol boyunca onunla bir daha konuşmayı reddettim. Kanının tadı dilimde kaldı ve öpücüğünün sıcaklığı dudaklarımı karıncalandırdı. Sikeyim onu. Aptal karın kaslarının, güzel dövmelelerinin, dikkatsizce yapılmış mükemmel saçlarının ve ben dünyanın kraliyim saçmalıklarının canı cehenneme.

Bileklerim, onları arkamdan bağlayan ipin sıkılığından karıncalanıyordu ve Mutt, sanki benim yerime büyük kötü kurdu alt edemediği için özür dilemeye çalışıyormuş gibi bana sokulurken usulca sızlanmaya devam ediyordu. Ama bu pisliği alt etmek için yardıma ihtiyacım yoktu. Bunu tek başıma yapabilecek kapasitedeydim.

Yeraltı garajına girdik ve Fox kamyonundan atladı, kapımı açmak için yuvarladı ve beni arabasına çekerken bana sıırttı.

Bir sakıncası var mı?

Beni bir patates çuvalıymışım gibi omzuna attı ve bana istediği zaman çekip götürebileceği bir eşya gibi davranması karşısında çığlık atma isteğimle savaşmak zorunda kaldım.

Mutt'un hemen arkasından eve girdik ve Fox beni beyaz kanepeye fırlattı, yüzüm yastıklara gömülürken kığım havaya kalktı.

Ona küfrettim, ama sesim altımdaki kumaş tarafından boğuklaştırıldı, çünkü dik durmaya çalıştım ve çoğunlukla sadece kığım biraz hareket arayan bir babun gibi daha da yukarı itmeyi başardım.

"Seni becermemi istiyorsan, sadece sorabilirsin bebeğim," diye alay etti, kalçalarımı tuttu ve beni geriye doğru çekti, böylece dik durdum ve kanepeye otururken kucağına geri düştüm.

"Bunu bana neden yapıyorsun?" diye sordum. "Neden bir ipucu bulup beni rahat bırakmıyorsun? Bana bir mağara adamı gibi sahip çıkmanın kabul edilebilir bir kur yapma şekli olmadığıнын farkındasın, değil mi?"

"Seni bir mağara adamı gibi sahiplenecek olsaydım, aletim şu anda içinde olurdu ve sen de benden nefret ettiğini iddia ettiğinden daha fazla kendinden nefret ederken daha fazlası için yalvarıyor olurdun," diye homurdandı Fox.

Kollarından kurtulmaya çalıştım, kaçmak için bir erkek kedi gibi savaşıırken beynimin o minicik parçasını görmezden geldim - ya da hayır, bu daha çok, ironik bir şekilde bana haydutluk eden vajinamın doğrudan bir düşüncesi gibiydi - bunu yapmasını ve lanet olası noktasını kanıtlamasını istiyordu.

Fox'un elleri belime dolanırken, "Çöz beni," diye talep ettim.

"Biliyor musun, seni bu şekilde bağlayarak çok eğlenebiliriz. Ve sonra sen de kendi kendine buna razı olmaktan başka çaren yokmuş gibi davranabilirsin-"

Karnına olabildiğince sert bir dirsek attım ve ayaklarım bağlı bir şekilde topallayarak uzaklaşmaya çalışarak kendimi dikleştirdim.

Fox arkamdan ayağa kalktı ve ben öne doğru eğilip neredeyse yüzüm gri döşeme tahtalarına çarparken bikini altımın arkasını yakaladı. Çekti

Sonra beni yerden yarı kaldırarak yemek masasına doğru savurdu ve beni yüzüstü masanın üzerine itti.

"Sana her dokunduğumda vücudunun nasıl tepki verdiğini hissedebiliyorum," dedi, ukalaca arkamdan o kadar yaklaştı ki, kendini içime sokarken sikinin sert çıkıntısı göbeğime bastırdı ve bir inilti neredeyse benden kaçarken omurgamdan aşağı bir ürperti geçti ama onu sertçe geri çektim.

"Fox," diye tısladım, vücudumdaki nefret, şehvet ve lanet olası öfkeden oluşan ısıyı inkar etmeye çalışıyordum. O kadar gergindim ve o kadar azmıştım ki, içime ittiği anda sikinin üzerine boşalacağımdan emindim ama bu arzuya teslim olmayı reddettim.

"Evet, sinekkuşu?" Omzumun üzerinden ona baktığımda onu daha iyi görebilmem için saçlarımı yüzümden çekti ve yumruğu ne kadar sert sevdiğini anlamama yetecek kadar sıkıldı.

"Çek o lanet ellerini üzerimden ve hemen çöz beni," diye homurdandım, tüm cesaretim ve kararlılığım la vücudumdaki her türlü arzuyu bir kenara ittim. Çünkü buraya bu yüzden gelmemiştim ve onun benim hakkımda karar vermesine izin verecek değildim.

Fox sabrını ciddi bir şekilde sınıyormuşum gibi homurdandı ve benden uzaklaşarak mutfığa gidip bir bıçak aldı. Bir bıçakla Beni tutan ipleri çözerek önce ayak bileklerimi, sonra da bileklerimi serbest bıraktım ve ona doğru dönerek fırsatını bulduğum anda çenesine bir yumruk indirdim.

Bir anda üzerime çıktı, beni kaldırıp yemek masasının üzerine sırtüstü yatırdıktan sonra üzerime çıktı ve kalçalarını kalçalarımın arasına soktu.

Yeşil gözleri zifiri karanlığa bürünmüştü ve bana dik dik bakarken bu kasabadaki herkesin korktuğu adama baktığımı biliyordum, bıçak hâlâ elindeydi ve onu kaldırdığında kalbim göğsümde güm güm atıyordu.

"Benden gerçekten bu kadar nefret ettiğini mi sanıyorsun?" diye alay ederek elimi buldu ve elindeki bıçağı kavrayışıma doğru itti. Bıçağı birleşik tutuşumuzda çevirip boğazına dayarken onu korkuyla izledim. Elini çekmeden ve bana bakmadan önce. "Yap o zaman. İntikamını al ve bunu yaparken de dünyayı bir canavardan kurtar. Kalbim zaten sadece senin için atıyor, o yüzden onu göğsümden sökmek istiyorsan yapabilirsin. Nasıl istersen öyle senin olsun."

Dişlerimi sıktım ve ona ters ters baktım, zihnim bir zamanlar bu adamı sevmek için sahip olduğum her bir nedeni gözden geçirdi ve bunların nefretim motivasyonu haline geldiğini fark ettim. Bana dünyaları vaat etmişti ve sonra o kadar kolay bir şekilde tekrar elimden almıştı ki.

"Lütfen bunu yapmayın," diye yalvardım, hepsinin arasına bakarak. Fox bir heykel gibiydi, soğuk ve mesafeliydi, kararını çoktan vermişti. Gözlerine baktığımda ve artık orada sevdiğim çocuktan hiçbir şey bulamadığımda kalbimin paramparça olduğunu hissettim. Artık benimle işi bitmiş, baştan aşağı bir Harlequin'di.

Anılar beni boğmakla tehdit ediyordu ve parçalanmış kalbimdeki sızı keskinleşerek kör edici bir acıya dönüştü. Bu çocukların daha önce beni kıracak kadar yaklaşmalarına izin vermiştim ve bu hatayı bir daha asla yapmayacaktım.

Bıçağı baskı uyguladım, boğazında kanlı bir çizgi belirirken Fox'u çenesini kaldırmaya zorladım ve yemin ederim ki siki kalçalarımın arasında daha da sertleşti.

Ama kendimi ilerlemeye, bu sonsuz acıyı sona erdirmeye ve benden çaldıkları her şeyin bedelini ödemeye zorlamaya çalışırken, bir zamanlar onları sevmek için sahip olduğum tüm nedenlerin beni hareketsiz bıraktığını fark ettim. Artık sadece binlerce anının yankısıydı, ama kim olduğumun temelleriydi. Kim olduğumu. Ve üstümdeki adamdan ne kadar nefret etsem de

Küçük, inatçı, aptal bir parçamın onun bir zamanlar olduğu çocuğu her zaman seveceğini biliyordum.

Geri çekildim ve bıçağı masadan düşecek şekilde bıraktım, ona zarar verme konusunda kendi sınırlarımı kabul ederken titrek bir nefes aldım.

"Biz gelgit ve kıyı gibiyiz sinekkuşu," dedi Fox alçak bir sesle, kelimeleri dudaklarıma değdirmek için eğilerek. "Gelgit ne kadar uzağa çekilirse çekilsin, daha fazlası için geri gelmekten kendini asla alıkoyamaz."

Beni tekrar öpmeye çalışacakmış gibi ilerledi ama bunu yaparsa ona izin verebileceğim gibi korkunç bir hisse kapıldım, bu yüzden kenara çekildim, altından sıyrıldım ve masadan aşağı atladım.

Tenimin her santimi bu acı verici arzuyla yaşıyordu ve ben ondan adım adım uzaklaşırken nabzım hızla yükseliyordu ve o da yakında tekrar döneceğimi bildiğini söyleyen kendinden emin bir şekilde gidişimi izliyordu.

"Eğer bu benzetmedeki kıyı sensen, aramızdaki bu boşluğu bir deniz duvarı olarak düşünebilirsin," dedim. "Ve gelgit sana ne kadar yaklaşırsa yaklaşsın, bu bariyeri asla geçemeyecek."

Kalbim gümbür gümbür atarken ve bedenim teslim olmayı reddettiğim umutsuz bir arzuyla ağrırken, Fox'un çenesi tıkırdadı ve merdivenlerden yukarı, sözde benim olan odaya çıkarken ondan uzaklaştım.

Odama girdiğimde, kilidi arkamdan çevirip doğruca en-suite odaya geçtim. Kapıyı kapattığım anda sırtımı kapıya dayadım ve parmaklarımı nemli bikini altımın içine sokarak ağrıyan göbeğimi okşadım.

Klitorisimi okşarken ve parmaklarımı kalçalarımın arasındaki ıslaklığa daldırırken yumuşak bir rahatlama iniltisi benden kaçtı.

Gözlerim kapandı ve o sarışın orospu çocuğunu ya da bedenimi nasıl kontrol altına aldığını düşünmeyi reddettim. Aletini bana doğru bastırırken ne kadar sert ve kalın hissettirdiğini düşünmedim ve üzerimde yükselirken kot pantolonunun altındaki V'nin ne kadar yalamaya değer görüldüğüne dikkat etmedim.

Beni giymeye zorladığı tişörtten onun kokusu yükselip etrafımı sardı ve sert bir şekilde boşalırken yüksek sesle inledim, kendi zihnimin sınırlarından bana bakan bir çift delici yeşil gözle unutulmaya yüz tuttum.

Fox Harlequin'i sikeyim. Olabileceği ve mahvettiği her şey için onu sikeyim. Kendi bedenim bana ihanet ettiği için beni öfkелendirdiği, ateşlendirdiği ve bu kadar azdırdığı için onu sikeyim. Ama en çok da bana sahip olabileceğini düşündüğü için sikeyim onu. Çünkü bu dünyada her şeyden önce yemin etmeye hazır olduğum bir şey varsa, o da bunun asla gerçekleşmeyeceğiydi.

Fox Harlequin bu küçük cehennem parçasının hükümdarı olabilirdi ama bana asla sahip olamayacaktı.

Fox'un aptal evindeki havuzun kenarında hiçbir şey giymeden uzanmıştım, böylece JJ'in telefonunda oyun oynarken ve kulaklığıyla Vance Joy'dan Riptide'ı dinlerken kıcımlı bronzlaştırabilecektim. Sesi sonuna kadar açmıştım, böylece ben orada uzanıp surat asarken ve planlar yaparken kimsenin adımı söylediğini duymayacaktım. Çünkü burada kalmamın hiçbir yolu yoktu.

Kimsenin benimle oynayamayacağı güvenli ve sağlam bir yere kilitlemiş lanet bir eşya gibi.

Şu anda Fox'un söylediği tek bir kelimeyi bile duymuyordum çünkü tepemde durup adımı yüksek sesle bağırarak dikkatimi çekmeye çalışıyordu. İsterse kıcımla konuşsun, umurumda değildi.

Sonunda bundan vazgeçip omzuma dokunmak için uzandığında, ondan ürkerek uzaklaştım, elini tokatlayarak uzaklaştırdım ve kulaklığını kulaklarımdan çekerken kaşlarımı çattım.

"Bana bir köpek gibi davranmaktan hoşlanıyor olabilirsin ama ne zaman işeyeceğimi hatırlatmana ihtiyacım yok," diye homurdandım, gözlerimi kısarak ona bakarken bir yandan da göğüslerimin altımdaki şezlonga iyice bastırıldığından emin oldum, böylece malları göremeyecekti. Bir yolunu bulmam gerekecekti.

Yakında beni görmeden güneşlenmenin bir yolunu bulmalıydım yoksa teslim olup bakmalarına izin vermek zorunda kalacaktım. Gerçekten umursamam garipti, çünkü vücudum hakkında değerli değildim, ama bu çocukların beni çıplak görmelerinde kutsallığa saygısızlık gibi bir şey vardı. Bir genç olarak bu konuda endişelenmek için çok uzun zaman harcamıştım.

"Dışarı çıkıyoruz," dedi Fox, gözleri yüzümden vücuduma atlayıp tekrar geri dönerken öfkesini dizginlemek için mücadele ederken çenesi titriyordu.

"Hayır, teşekkürler," diye cevap verdim, kulaklıkları tekrar kafama geçirmek için hareket ettim, ama onları kaptı ve bir kenara fırlattı.

"Bu bir davet değildi. Chase spor salonunda ve JJ'in de kulübe gitmesi gerekiyor. Yapmam gereken bir iş var, o yüzden burada kalamazsın. Kapıyı kilitleyebilmem için içeri gelmen gerekiyor."

"Bekle... Bana dışarı çıkacağını ve sen yokken beni lanet olası eve kilitleyeceğini mi söylüyorsun? Güneşlenemeyecek miyim?" Ses tonumdaki tiksintiyi gizlemek için hiç çaba sarf etmedim ve Fox omuz silkti.

"Kaçma riskin olduğunu çoktan kanıtladın. Sahildeki olaydan sonra, güvende olduğunuzdan emin olabileceğim kilitli kapılar ardında kalmanızın daha iyi olacağını düşünmeye meyilliyim." Yumruğunu sıkarak soluma baktı

Bir şey saklamaya çalışırken her zaman yaptığı gibi gözlerimi şüpheyle kıstım.

"Kendi başımın çaresine bakabilirim, Porsuk," diye tısladım. "Bunu çok uzun zamandır yapıyorum."

"Ve bak bu seni nereye getirdi - sığ bir mezarda yarı ölü. Bunu anlıyorsun, değil mi? Kelimenin tam anlamıyla hayattasın çünkü becerdiğin o pislik seni bitirmek için daha iyi bir iş çıkarmadı." Fox, benim başka biriyle yattığım düşüncesine ciddi şekilde sinirlenmiş görünüyordu. Çünkü Shawn'ı siktir et. Ama Fox'u da sikeyim, her neyse.

Yüzüne doğru yaklaşmak istedim ama çıplak vücudumu ona göstermeyi reddettim, bu yüzden olduğum yere bakakalmıştım, ama bu beni geri tutmayacaktı.

"Büyük Tilki Harlequin ölmemi isteseydi, bu işi çok daha kapsamlı bulacağımı çok iyi biliyorum. İşin bittiğinde beni teknene alıp köpekbalıklarına atacağından da hiç şüphem yok. Tıpkı babamın yaptığı gibi."

"Denemeden eleştirme, aşkım. Bu işi artık bir sanat haline getirdim - işin püf noktası bol miktarda ahabap. Ve sakın yaptığının yanına kâr kalacağını düşünme. Bir sonraki emre kadar kilit altındasın. Tabii sana yönelik tehdidi ortadan kaldıracabilmem için bana o ismi vermek istemiyorsan?" Bir cevap bekliyormuş gibi başını eğdi ve ben de yatarken giydiğim gömleği yerden almak için uzandım Böylece ayağa kalkıp ona yeni bir göt deliği açabilecektim.

Fox bir şey kazandığını düşünmüş gibi sırttı ve giyinmeme izin vermek için yanımdan uzaklaştı. Gömleği başımın üzerine çektim, kollarımı deliklerden geçirmeye zorladım ve onun olduğunu belli eden zengin sedir kokusunu görmezden geldim. O kadar büyüktü ki bu lanet şeyi bir elbise gibi giyebilirdim, bu yüzden arkasından içeri girerken en azından kığım örtülüydü.

"Benden uzaklaşma, pislik herif," diye bağırdım arkasından yürürken ve JJ mutfak adasında yediği öğle yemeğinden başını kaldırdı.

"Çocuklar," dedi yatıştırıcı bir şekilde. "Sadece deneyebilir miyiz?"

"O orospu çocuğunu kendim öldürmek istediğim hiç aklına geldi mi?" Buzdolabını açıp kapıdan protein shake'ini alırken Fox'un kaslı sırtından bunu talep ettim.

"Eğer tetiği çeken sen olmak istiyorsan, o zaman tamam," dedi Fox. "Bana bir isim ver, ben de onunla birkaç gün eğleneyim. İşim bittiğinde gelip beynini dağıtabilirsin. Hatta üzerinde bir tacını tak ve intikamcı kraliçe rolünü oyna."

"Biliyor musun, on beş yaşındayken sana gözünü morartacak kadar sert bir yumruk attığım ve seni altımda kıştırırken merhamet dilenmeni sağladığım zamanı hâlâ hatırlıyorum," diye tısladım. "Büyük Tilki Harlequin'i yendim

ve eminim ki eski sevgilimin peşinden, onun lanet bir tepside sunulmasına gerek kalmadan gidebilirim."

"Eğer plazada gizlice gireceğimiz filmi seçme hakkı için benimle kavga ettiğin zamanı kastediyorsan, sanırım yanlış hatırlıyorsun. Üzerime atlamana ve beni kalçalarının arasına sıkıştırmana izin verdim mi? Evet, ama o küçük karşılaşmanın aptal bir film seçmene izin vermekten çok daha büyük bir amaca hizmet ettiğinden eminim. Uzun zamandır bacaklarının arasına girmek için can atıyordum ve o küçük güreş karşılığında beni yendiğini düşünmene izin verdiğim için çok mutluydum."

Dudaklarım öfkeyle aralanırken JJ, "Gerçek hikâye," diye onayladı. "Geri kalanımız buna çok kızdı ve Fox'un bunu uzun süre ilham malzemesi olarak kullandığından eminim, ne demek istediğimi anlıyorsan." Sanki bunu anlayamayacak kadar kalın kafalıymışım gibi mastürbasyon yapar gibi bir mimik yaptı ve ben de içimden hırladım.

"Her neyse. Ben hâlâ kendi savaşımı verebilecek durumdayım," dedim inatla.

JJ elimi tuttu ve *geri çekil* diyen bir bakışla beni yanındaki tabureye oturmaya çekti, ben de ona *asla* diyen bir bakışla karşılık verdim.

"Eğer benim kız arkadaşım olmayı kabul edersen, daha fazla özgürlüğe sahip olabilirsin," dedi Fox, çalışma yüzeyine yaslanıp mutfak adasının üzerinden bana bakarken. "Şehirdeki her Harlequin nereye gidersen git arkanı kollayacak."

"Kulağa yeryüzündeki cehennem gibi geliyor. İzlenmek istemiyorum," diye hırladım ve JJ'in eli tezgahın altındaki dizime indi ve bana bir Bu bir uyarı olabilirdi ama aynı zamanda tenimin altında savaşan bir sıcaklık gönderdi.

"Hayır demenin tek nedeni bu mu?" Fox talep etti. "Bana bu şekilde bağlanırsan konumunun kamuoyu tarafından tanınması mı? Ya sadece istediğim bu olduğu için soruyorsam?"

"Neden yapacağını anlamıyorum. Kapından içeri sürüklendiğim andan beri tartışmaktan başka bir şey yapmadık." Devam etmek için ağzımı açtım ama JJ elini masanın altından kalçama kaydırды ve dudaklarımdan kaçan tek şey, eliyle beni nazikçe okşarken aldığım şaşkın bir nefes oldu. Parmak uçları ve küçük elektrik zapları onun dokunuşuyla merkezime doğru ilerledi.

Fox içkisinden uzun bir yudum aldıktan sonra odadan çıkıp merdivenlere doğru ilerlerken tısladı.

Bakışlarım onun geri çekilen halinden JJ'in bal kahverengisi gözlerine kaydı ve o anda bana sırtarak parmaklarını giydiğim tişörtün etek ucunun altına soktu.

"Ne yapıyorsun?" Tısladım.

"Stresli görünüyorsun tatlım," diye cevap verdi aynı derecede alçak bir sesle. "Sadece yardım etmeye çalışıyorum. Ayrıca, altına külot giymediğinden eminim ama emin olmam gerekiyor."

Dudaklarım ona durmasını söylemek için aralandı, ama o elini kaydırmaya devam ettikçe

Parmak uçlarım uyluğumun iç kısmındaki hassas deride gezinirken, kendimi bir an için ne diyeceğimi bilemez halde buldum. Tenimde son gördüğüm eller

Shawn'ındı ve her ne kadar o pisliliği fazla düşünmemeye çalışsam da, bedenime sahip olan son erkeğin o olduğunu bildiğim için kendimi garip bir şekilde kirli hissediyordum. Sanki onun ellerinin bedenimde bıraktığı lekeyi silmek için başka birinin bana sahip olduğunu hissetmek istiyordum.

Fox üzerinde siyah bir gömlek ve pantolonunun arkasına sıkıştırılmış bir silahla yeniden ortaya çıktı. Bir keresinde izlediğim bir belgeselde bunu yapmanın yanlışlıkla kıç yanağınızı vurma riskini doğurduğundan bahsediliyordu ama karşımdaki Fox olduğu için onu bu konuda uyarmayacaktım. Yine de onunki kadar güzel bir kıç mahvetmenin büyük bir utanç olacağını kabul etmek zorundaydım.

"Bilgin olsun," dedi Fox protein shake'ini bıraktığı tezgâha geri dönüp tekrar alırken. "Tartışmamızın tek nedeni, dördümüzün eskiden paylaştığı her şey artık senin için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi davranmak istemen."

"Beş," diye homurdandım. "Şimdi hepiniz Maverick'ten nefret etseniz de umurumda değil, onun da bizim bir parçamız olduğunu inkâr edemezsiniz. Ama sanırım onunla aranı düzeltmek umurunda değil çünkü onun bir amcığı yok. Ve gördüğüm kadarıyla Fox, benimle aranı düzeltmek istemenin tek sebebi

Kendine benimkine sahip olmakla ilgili küçük bir hayal kurmuşsun."

JJ elini kalçalarımın tepesine doğru götürdü ve neredeyse göbeğime dokunacakken bir nefesi bastırdım, Fox'un burnunun dibinde bunu yapma fikrinin heyecanıyla kalbim yerinden fırlayacaktı.

"İşte burada yanılıyorsun," diye hırladı Fox.

"Öyle mi?" JJ'in aramızdaki son mesafeyi de kapatmasını ne kadar çok istediğimden nefes nefese kalmamaya çalışarak alay ettim ve kalçamı ona daha iyi erişim sağlamak için yan tarafa.

"Sen benimsin, Rogue," dedi Fox, tüm dünyaya sahip olduğuna gerçekten inandığını gösteren o esir almayan ses tonuyla. "Her zaman öyleydin. Hep öyle olacak. Kabul etmeye hazır olsan da olmasan da bana bu yüzden geri döndün. O yüzden senden istediğim şey. biz dışarı çıkarken. Bana gerçeği söylemeye hazır olduğunda, tekrar dışarı çıkman hakkında konuşabiliriz."

Mutfak adasına doğru yürüdü ve JJ elini bacağımdan çekip Fox ne yaptığını görmeden önce tişörtün beni örtmek için geri düşmesine izin verdiğinde neredeyse hayal kırıklığı içinde inliyordum. Elbette ben de ondan hâlâ nefret ediyordum. Ama Fox bana senli benli davranırken tezgahın altında beni parmaklamasına izin vermek, o göt herif için mükemmel bir sır olabilirdi.

Fox havuza açılan kapıyı kilitledi ve anahtarı cebine koyduktan sonra sanki burada işimiz bitmiş gibi dönüp uzaklaştı.

"Geliyor musun, J?" diye seslendi ve başını sallarken söz konusu adama baktım.

"Hâlâ yemek yiyorum. Birazdan yola çıkacağım," diye cevap verdi.

Fox sanki bu onu kızdırmış gibi, "Geç kalacaksın," diye homurdandı ama JJ sadece omuz silkti.

"Patron gerçekten geç kalabilir mi? Ben gelene kadar hepsinin erkenci olduğundan eminim."

"Her neyse." Fox garaja yöneldi ve kapı arkasından vurulduğunda sessizlik çöktü.

"Bu da neydi şimdi?" JJ hiçbir şey olmamış gibi ızgara peynirinden bir ısırık alırken ben de "Ne oldu?" diye sordum.

"Seninle şansımı denediğim kısmı mı yoksa bacaklarını açıp benim için güzelce ıslandığın kısmı mı kastediyorsun?" diye sordu hararetli bakışlarını benimkilere kaldırmadan önce.

"*Lütfen*, beni hissetmek için yanıp tutuşan sendin," diye alay ettim, kalçalarımın arasındaki, mümkün olduğunca derinlemesine ilgilenmesini gerçekten istediğim ağrıyı görmezden gelerek.

"Öyle mi?" diye alay etti.

"Fox'un sözünün kanun olduğunu sanıyordum. Onun benim üzerimdeki iddiası bana dokunmaman gerektiği anlamına gelmiyor mu?" diye sordum.

"Onun sevgilisi olmadığını söylediğini sanıyordum?" "Değilim," diye sertçe cevap verdim.

"Peki o zaman. Bana uğruna oynanacak her şey varmış gibi geliyor." JJ Ayağa kalktı ve merdivenlere yöneldi, beni bununla ne demek istediğini merak ederken bıraktı.

"Bugün nereye gidiyorsun?" Ayağa fırlayıp peşinden koşarken sordum. "Böyle güzel, güneşli bir günde beni içeride kilitli bırakıp gidiyor olamazsın."

"Patronun emirleri," diye omuz silkti JJ merdivenlerin başına varıp odasına yönelirken.

"Patron da benim kendi malı olduğumu iddia etti ve eminim ki alt kattaki malların tadına bakmışsındır. Belki beni de yanında götürebilirsin ve bu bizim küçük sırrımız olur?"

"Demek iş şantajı geldi, öyle mi?" JJ gülerek sordu. "O ıslak amcığı sikebilmek için beni buraya kadar takip etmediğine emin misin?"

ve damarlarındaki ateşı söndürmene yardım edebilir miyim?"

"Kesinlikle eminim," dedim soğukkanlılıkla, sözleri karşısında vücudumdaki her şeyin nasıl gerildiğini ve beni mahvetme yeteneğine olan bariz güvenini görmezden gelerek ve gömleğini çıkarırken sağlam durarak. Tanrım, neden şu anda kendime saygı duymak zorundaydım ki? Vücudu süper bakım gerektiren yenilebilir bir şey gibiydi. Onu yalamam gerekiyordu. Yavaşça.

JJ, "O zaman şuna ne dersin, bir öpücükle ödersen seni benimle kulübe getiririm," diye önerdi.

"Ciddi misin?" Bakışlarım yontulmuş kaslarının üzerinde gezinirken ve kemerinin altından geçen kırlangıç dövmelelerini okşarken sordum kendimi durduramadan önce. O dövmenin tamamını görmek için acil bir ihtiyacım vardı ama görmek istersem geri dönüşü olmayan bir noktaya gireceğimizden emindim. Kahretsin, ben yokken deli gibi ateşlenmişti. Buraya geri dönme kararını verdiğimde karşılaşmayı beklediğim bir sorun değildi bu.

"Bir öpücük. Benim seçtiğim bir zamanda. Sana kanıtlamam gereken bir şey var, kaçak." Beni öyle bir öptü ki, ona yalvarmamak için kendimi zor tuttum ve kapının pervazına yapıştım.

Karavanımdan kaçabildiğim her an bana aldığı vibratörü kullanmam gerektiğini düşünmeye başlamıştım, böylece bedenimdeki bu ağrıyı biraz olsun dindirebilecektim. İhtiyacım olan son şey, buraya düzüşmek için geldiğim üç adamın yanında gardımı düşürmek ve bunun yerine onları düzmekti.

"Anlaştık," dedim, her halükarda rahatsız olmamışım gibi omuz silktim ve JJ bana külotumu eriten bir gülümseme verdi.

"Tamam. Giyin de gidelim. Sana aldığımız diğer eşyaları nerede bıraktığını söylemediğin için bu sabah sana biraz daha kıyafet aldım." JJ yatağının yanından bir kese kâğıdı aldı ve bana fırlattı.

ne aldığına bakarken sııttım. Yine de karavanımın yerini vermeyeceğim kesindi. En kısa zamanda oraya dönmeye niyetliydim.

Odama yöneldim ve karnımı açıkta bırakacak şekilde düğümlemiş sevimli beyaz bir gömlekle siyah bir bikini ve kalçalarımı gıdıklamak için aşağıya doğru ipler bırakacak şekilde kesilmiş bir çift figür saran kot şort seçtim.

JJ'i bulmak için aceleyle geri döndüm ve dudaklarında oynayan bir gülümsemeye beni ön kapıya götürdü. "Seni götürdüğüm için köpek kulübesinde olacağım

"diye homurdandı ama gözlerindeki şakacı ifade Fox'un bunu öğrenmesini en az benim kadar sabırsızlıkla beklediğini gösteriyordu.

Fox, resmi olarak iktidarı ele geçirmeden önce bile her zaman ekiplerinin lideri olmuştu. Yapmak için doğduğu şey buydu, ama görünüşe göre

Çocuklar yine de onu sınamaktan zevk alıyordu. Elbette Maverick her zaman onunla en çok çatışan kişi olmuştu, onu asla lider olarak kabul etmemişti, bu yüzden burada iyi bir çocuk gibi emir almadığını görünce bir anlamda şaşırmadım. Ama yine de burada olmaması bana garip gelmişti. O ve Fox zaman zaman çatışmış olabilirlerdi ama onlar evlat edinilmiş kardeşler ve en yakın arkadaşlardı. Birbirlerine olan sadakatleri kandan daha derindi. Kırılmaz olması gereken bir şeyi kıracak ne olmuştu?

"Eğer bu sefer gerçekten sır tutmayı başarırsan, belki de öğrenmez," dedim hafifçe. Tabii ki tekrar kaçmaya niyetim vardı.

JJ gözlerini benden ayırdığı an, ama konu bu değildi.

Turuncu GT güneş ışığında oturuyordu, yeni gibi görünüyordu, birkaç gün önce ben ve çalınan arabam tarafından yarı hurdaya çevrildiğine dair hiçbir iz olmadan dükkandan geri döndüğü belliydi.

JJ benim için kapıyı tuttu ve çıkarken Mutt'a ıslık çaldım. Küçük beyaz köpeğim bize katılırken JJ bana göz devirdi. Ben içeri girdim ve JJ direksiyonun arkasına geçebilmek için GT'nin etrafını sardı.

Arabayı çalıştırdı ve arabadan indiğimizde cevap vermeyeceğini dşnmştm, bu yüzden cevap verdiğinde bu benim için sürpriz oldu.

"Bazı sırları saklamak diğerlerinden daha zordur," dedi karanlık bir sesle ve direksiyonu sıkıca kavradı. "Bana güvenebileceğini bilmeni istiyorum, Rogue. Bana her zaman gvenebildin, sana ihanet ettiğimi düşündüğün zamanlarda bile... Ama bazen güven, kr krne sır saklamak yerine doğru olanı yapmak anlamına gelir. Ve doğru olan şey, sana ihanet eden o pisliği temizlemektir.

seni haritadan sileceğim. Bunu yapmak için sana verdiğim söze ihanet etmem gerekiyorsa, ederim."

Buna cevap vermemeye karar verirken dudaklarımı büzdüm ve pencereden dışarı baktım. Kabul etmek istemesem de birkaç iyi noktaya değinmişti.

Sunset Cove'dan geçtik ve tepelere doğru tırmanmaya başladık, sonunda yaklaşık yarı yolda tünemiş Afterlife'a ulaştik aşağıdaki koy manzaralı kayalıklar. Buralar, zenginlerin kayalıklardan geri dönmeden önce inebilecekleri en uzak noktaydı. ve ufukta beliren gölgesini hiç fark etmemiş gibi davranıyorlardı.

Arabadaki atmosfer ikimizin de henüz birbirimizle konuşmak istemediği kelimelerle doluydu, ama er ya da geç bu çocuklarla olan pisliğimle yüzleşmek zorunda kalacağımı biliyordum.

"Biliyor musunuz, şimdi benim için bu kadar endişelendiğinizi iddia etmeniz iyi ve güzel. Ama drdnze gerçekten ihtiyacım olduğunda yapayalnızdım," dedim.

Kulübün önüne geldiğimizde. "şimdi beni geri istediğine beni ne kadar ikna etmeye çalıştığının bir önemi yok, çünkü eskiden yaşadığımız her şey yok oldu. Onarılamayacak kadar bozuldu. Maverick gitti ve Chase beni geri istemiyor bile, Fox bana ve sana sahip olduğunu düşünüyor..."

"Peki ya ben?" diye sordu.

"Kaldığımız yerden devam edebileceğimizi düşünüyor gibisiniz. Belki eskiden oynadığımız oyunlara biraz da seks eklerdim. Ve bazen birkaç dakikalığına unutmama izin veriyorum çünkü bunu yapmanıza izin vermek gerçekten cazip geliyor. Ama sonra zor uyuduğum geceleri, beni taciz eden adamları, aç kaldığım zamanları hatırlıyorum ve artık... eskiden olduğum kız olduğumu bile düşünmüyorum. Aslında, olmadığımı biliyorum. Ve olmak da istemiyorum. Bu yüzden bana beni tanıyormuşsun gibi davranmayı bırak, çünkü beni buraya geri getirmenin nelere mal olduğu hakkında hiçbir fikrin yok ve asla da olmayacak."

Dışarı çıktım ve arabanın içindeki klimadan dışarı adımımı atarken çenemi güneşin sıcaklığına doğru kaldırdım. İt mevcut her yüzeye işemek için yola koyuldu ve ben de ona işaretleyebileceği yeni bir alan verdiğim için mutluydum.

JJ bir an sonra dışarı çıktı ve kaputun etrafından dolanıp benimle yüzleşti, bakışları karanlıktı ve beni içine hapsetmişti.

"Son on yılda değişen tek kişi sen değilsin, Rogue. Ve inan bana, ben de bu süre zarfında kendi payıma düşen pisliği atlattım. Sen gittikten ve Maverick de... gittikten sonra Luther üçümüzü de Harlequin Crew'un resmi üyeleri olmaya zorladı, işleri yürütmemizi ve emirleri yerine getirmemizi sağladı. Üyeliğin bedelinin birden fazla kez kanla ödenmesi gerekiyordu ve o bunu tam olarak ödediğimizden emin oldu. Beni bir katile dönüştürdüğünde tanıdığınız çocuk öldü ve inanın bana, bu işin yarısı bile değil.

O zamandan beri neler yaptığımı. Annemin nasıl biri olduğunu zaten biliyorsunuz ve... lanet olsun, seks ticaretine girmeye karar vermeme neyin sebep olduğunu anlatmaya başlayamam bile. Annem o hayatı neden hiç istemediğimin en iyi örneği. Ama işler her zaman planlandığı gibi gitmez. O yüzden hayır, hemen başlayabileceğimizi sanmıyorum.

Evet, bu dağınıklığın son on yılda hepimize neler olduğunu anlatmaya yetmeyeceğini biliyorum. Ama şunu biliyorum ki seni burada gördüğüm anda kalbim yerinden fırladı ve bir daha asla gitmene izin vermeyeceğime

dair kendime yemin ettim. Aramızdaki bağ asla koparılamaz.

Bitmedi. Ya sür ya öl, yaklaşamaz bile. Biz aileden daha fazlasıyız, somut her şeyden daha fazlasıyız. Ruhlarımız birbirine bağlı. Bu yüzden kaçmaya çalışmaya devam edebilirsin ve bir gün tam da olman gereken yerde olduğunu fark edene kadar kaçtığında seni yakalamak için gelmeye devam edeceğiz."

JJ'in sözleri, çarpan kalbimin hissetmemem gereken duygularla sıkışmasına neden oldu ve onları kabul edip kendimi onun kollarına atma dürtüsüne karşı savaşmak zorunda kaldım. Kendi boktan ellerine düşmüş olmaları önemli değildi. Olduğumuz yerdeydik. Ve zamanın bıraktığı izler bizi silemezdi.

"Bu benim için geçerliyse, neden Maverick için de geçerli olmasın?" Kısık bir sesle sordum.

JJ'in yüzü karardı ve beni dışarıda bıraktığını görür gibi oldum. "Onun hakkında konuşmuyoruz."

Elimi tuttu ve beni kulübe doğru çekiştirmeye başladı, ben de izin verdim çünkü bunu yapmamak oldukça anlamsız görünüyordu.

Hafta sonu olduğu için, mekan öğle yemeği vakti olmasına rağmen açıktı, önündeki cam kapılar geri çekilerek terastaki masaların kulübün bir parçası haline gelmesini sağladı. İnsanlar, aslında sadece mayo olan ama bir şekilde plaj havasıyla şık görünmeyi başaran dar üniformalı muhteşem adamlar ve kızlar tarafından servis edilirken yiyip içiyor ve güneşin tadını çıkarıyordu.

"Halletmem gereken birkaç şey var ama dışarı çıkmam gerekirse çocuklardan bazıları sana göz kulak olabilir," dedi ve bara girerken beni serbest bıraktı. "Biraz para kazanmak istiyorsan içki servisi yapabilirsin ya da-"

"Hayır, teşekkürler," dedim basitçe, etrafımdaki zenginlere bakarak. ve birkaç olası hedefin peşine düşmek. "Para kazanmak için başka yollarım var."

"Eğer zengin pisliklerden çalmayı içeriyorsa buna hayır demek zorundayım. Onları başka bir yerde de soyabilirsiniz ama buranın hırsızlarla anılmasını istemeyiz. Ve inanın bana, onlardan başka yollarla fazlasıyla para kazanıyorum."

"Hiç eğlenceli değilsin," diye homurdandım ve kendimi yapacak pek bir şey olmadan uzun bir bekleyişe hazırlarken bir bar taburesine çöktüm.

"Saçmalık. Ben çok eğlenceliyim. Sadece şu anda benimle oynamaya paran yetmez." "Senin sikinin parasını asla ödemeyeceğim, JJ," diye uyardım onu.

"Hayır, eski günlerin hatırına sana bir hediye verebilirim," diye göz kırparak cevap verdi, sanki Maverick'le ilgili o garip anı yaşamamışız gibi davranıyordu ve ben de bu konuyla başa çıkmanın en basit yolu gibi görüldüğü için onu örnek aldım.

"Hayır, teşekkürler," diye cevap verdim, neredeyse ikna edici bir şekilde. "Onun yerine bir ya da iki bedava içki alacağım."

JJ bu anlaşma onun için kabul edilebilirmiş gibi sırıttı ve barmene eliyle işaret etti. "Buradaki güzel kız bedava yer ve içer. Tamam mı?" dedi ve kız başını sallayarak bana ilgiyle baktı.

"Ben şu içinde kiraz olan süslü kokteyllerden alacağım," dedim, bir palmiyenin gölgesinde içen bir kadını işaret ederek bir yandan da garsonlara bakıyordum.

JJ'ye dönüp baktığımda, yanında duran iki adamın beni ilgiyle izlediğini gördüm. İkisi de ağır dövmeli, çatık kaşlı, gangster tipindeydiler ve bir tanesi dışında diğerlerini ayırt etmek biraz zordu.

Biri sarışın, diğeri esmerdi. Ama aynı, düşük rütbeli çete üyesi havasını paylaşıyorlardı ve asla çizginin dışına çıkmadıklarını söylüyorlardı. Snooze.

"Rogue, bunlar Dan ve Piston. Ben sana bahsettiğim özel müşteriyle ilgilenirken onlar da senin başının belaya girmemesini ya da kazara kaçmamayı sağlayacaklar," diye açıkladı.

"Bana bebek bakıcısı mı tuttunuz?" İki seksi adam bana değer biçen bakışlar atarken inledim. "Ve bana hiçbir müşteriden bahsetmedin."

"Evet, doğru, yapmadım." JJ sırtıttı ve başka bir şey söylemeden yanımdan uzaklaştı.

Parlak mavi gözlüğü olan yaşlı bir kadına yaklaşıırken sessizce homurdandım.

güneş elbisesini giydi ve konuşmak için yanındaki koltuğa çöktü, şuruptan daha kalın bir çekicilikle uzandı.

"Ee," dedim, vişneli şeyden uzun bir yudum aldım ve oldukça hoşuma gitti. "Benimle sevişmek ister misiniz?"

Piston özür dilercesine omuz silkip bir elini sarı saçlarının arasından geçirerek ve pazusunu esneterek, "Seninle ilgilenmemiz gerekirken yüzümüze gözümüze bulaştıramayız," dedi. Dan sadece ters ters baktı ki bu da "Ben zavallı bir serseriyim, o yüzden sormaya bile zahmet etme" anlamına geliyordu.

"Harika," diye homurdanarak barmene döndüm ve üç tane daha vişneli şey ve bir shot rom sipariş ettim. Hayır. İki kadeh rom. Ve biraz da Peynir kızartması.

Burada gerçekten eğleniyor gibi görünen diğer insanlara bakıp onlara imrenirken sabırsızca ayağımı yere vurdum. Onların hayatları son derece sıkıcı görünüyordu.

Üç vişneli kokteyl, iki shot ve peynir kızartmalarımın gelmesinden sonra JJ'in mavili kadını bar alanından çıkarıp yan kapıdan geçirmesini izledim.

Gidişlerini izlerken midem bulandı ve bunun bir tür acı olduğunu fark etmem bir anımı aldı. Az önce benimle flört ediyor, bana dokunuyor, istemediğim bir şekilde ona bakmamı sağlıyordu ve şimdi... bir sonrakine mi geçiyordu?

Bunu önemseydiğim için aptal olduğumu biliyordum ve başka bir adam olsaydı kesinlikle umursamazdım, ama bir nedenden dolayı umursadım. Sadece bir

Biraz. Gerçekten de, bir şey almadığını bilmek beni rahatlatmalıydı. Yine de ona kesinlikle vermek istemediğim bir şey hakkında fikirler, bu yüzden sadece diğer tarafa döndüm, içkimi aldım ve ayağa kalktım.

Ben yola çıkarken it de ayağımı yalayarak yanıma geldi.

Sessiz, düşünceli bekçi köpeklerim beni takip ederken güneşe doğru yürüdüm ve Di'nin açık sahne alanının kenarında, koya bakan manzaranın hemen yanında durduğunu gördüğümde sevinçle ciyakladım. Normalde ciyaklayan biri değildim ama ne diyebilirdim ki - vişneli alkol şeysi.

"Aman Tanrım, burada olmana çok sevindim. Bu iki sessiz palyaçoyla bir araya geldim ve çok sıkıldım. Şuna. Gözyaşları. Lütfen beni Eğlence emici bir arkadaş kabusu," diye yalvardım ve aklıma şunu not ettim Yakın bir zamanda onun için eğlenceli bir gece organize edin çünkü eğer beni ikinci kez kurtarırsa ona gerçekten borçlu olacaktım.

Piston biraz sinirli görünerek, "Biz sadece işimizi yapıyoruz," diye yakındı. "Gerçekten mi? JJ beni izlemen için sana para mı ödüyor? Çünkü ben

"O sadece atla dedi ve sen de ne kadar yükseğe çıkacağını söyledin." Di kahkahasını gizlemek için dudağını ısırarak aramıza bakarken sert bir şekilde cevap verdim.

"Patron o, yani-"

"Nu-uh, patron Fox. Ve JJ hiçbir zaman beni izlerken eğlence polisi olmanız gerektiğini söylemedi. Buna kendiniz karar verdiniz."

"Eğlenmek istiyorsan yarışmaya katılmalısın. Şimdiden bunun için giyinmiş gibi görünüyorsun ve kazanan beş yüz dolar alacak," dedi Di sırtarak. Ona baktım ve diğer garsonların giydiği mayo ve şort kombinasyonunun aynısını giydiğini fark ettim.

"Çalışıyor musun?" Yavaş hareket ettiğim için içkiyi suçlayarak sordum. "Boşta kaldıklarında birkaç günlük vardiya yapıyorum. JJ bu işi seviyor.

Çalışan kız ve erkeklerin haftada en az birkaç gece izinli olması, böylece

seksi organlarımıza biraz zaman ayırabiliriz. Bu yüzden genellikle akşamları burada dans ederek çalışıyorum ama fırsat buldukça garsonluk da yapıyorum. Ne diyorsunuz? Personel de katılacak ama sadece halktan kişiler kazanabilir ve sen de yarışmaya katılan en seksi kızsın. Asıl rakibiniz şu adam olacak." Di, yapışkan beyaz bir tişört giymiş, ağzı sulanmaya değer bir örneği işaret etti.

Gömlek ve kokteyl çubuğumdan bir kiraz ısırırken onu kontrol ettim.

"Umm, tamam," diye kabul ettim. "Ama neyi kabul ettiğimi gerçekten bilmiyorum." "Islak tişört yarışması," dedi sırtarak. "Bu tamamen sapıkça bir

Sadece kalabalıktaki kadın ve erkeklerin sizi becermek istemesine dayanan bir eğlence. Ancak JJ bunu *hem* erkeklerin hem de kadınların katılabileceği bir yarışma haline getirerek en azından cinsiyetçi havayı tamamen ortadan kaldırdı. Ayda bir kez yapıyoruz ve her zaman büyük bir kalabalık topluyor." Di sırttı ve ben de kendimi başımı sallarken buldum.

"Ben varım," diye kabul ettim. Evet deme tavrım karar verme sürecimi yönlendirdi çünkü uzun zamandan beri bu işten keyif almamın en iyi yolunun

Tahmin edilemeyecek kadar boktan olan hayatım, her fırsatı değerlendirmek ve gülene kadar sıkması.

"Değilsin," dedi Dan.

"Ne?" Ona ters ters baktım, kokteyl çubuğumdaki son kirazı salladım ve çok hızlı hareket ettiğim için dünyanın biraz döndüğünü görmezden geldim. Bu içkiler çok sertti. "JJ kaçmadığımdan emin olmamı söyledi. Kulübünde düzenlenen yarışmalara katılamayacağım ile ilgili hiçbir şey söylemedi. Belli ki bu yarışmayı onaylıyor yoksa devam etmezdi, o yüzden oturun ve gösteriyi izleyin, çünkü kendime bir ödül kazanmak üzereyim."

İkisi birbirlerine bakarken dönerek uzaklaştım ve kazandığımı tahmin etmek zorundaydım çünkü Di'nin koluna girip uzaklaşırken ikisi de beni durdurmaya çalışmadı.

"Bu çok fena oldu," diye sırtarak yorum yaptı ve sahne gibi kurulmuş alana doğru ilerlerken ben de kendi kendime sırttım.

Di bir mikrofon kaptı, bu sırada birkaç az giyimli adam ellerinde hortumlarla sahnenin önüne doğru ilerledi ve yarışmacıları ıslatmak için pozisyon aldı.

Devam etmek için bekleyen bir grup insanın arasına girdim ve uzun boylu, esmer ve ağzının suyu akan birini aradım, yanına yaklaşırken ona çapkın bir gülümseme verdim.

"En değerli rakibime kafa tutabileceğimi düşündüm," dedim bana bakarken.

"Oyun devam ediyor, kızım. Ama bana yatağa gel bakışları atmayı bırak, çünkü benim için yeterince D'ye sahip değilsin," diye hınzır bir sırıtışla cevap verdi ve ben de ona gülümsedim.

"Peki. Kazanan kalabalığın içindeki seksi erkeklerden istediğini seçse nasıl olur?" Ben teklif ettim.

"Kendine bir anlaşma yaptın - küçük kıcını arka arkaya iki kez dövmek umurumda değil," diye cevap verdi ve beni güldürdü.

"Kıçım mükemmel derecede yuvarlak, çok teşekkür ederim," diye itiraz ettim, gökkuşağı saçlarımı savurarak. "Küçük falan değil. Birkaç haftada bir... bir set squat yapıyorum."

"Ah kızım, o yanaklarda bir ceviz kırabilmek istiyorsan rutinini artırmalısın."

"Ne?" Güldüm ama Di bizi anons etmeyi bitirmişti ve herkesi teker teker sahneye çağırıyordu ve ikimiz de izlerken dikkatimiz dağılmıştı.

Yeni arkadaşım ile birlikte kuyruğun arkasına geçtim. Bu oyunun saçmalığı. Eğer kazansaydım, ciddi şimdiki kadar kazandığım en kolay beş yüz dolar olurdu.

"Kızım, senin bu yarışmaya katılmanı istemeyecek uzun boylu, sarışın, kıskanç tipli bir erkek arkadaşın var mı?" diye sordu yeni arkadaşım kalabalığı işaret ederek.

Dönüp baktığımda Fox'un bakışları bana kilitlenmiş ve gözlerinde cinayetle terastan hışımla geçtiğini gördüm. Olamaz. Beni nakit olarak engellemeyecekti.

"Sırada ben varım!" Sarışın bir kız sırlıslıkla olmayı bitirip sahneden inerken bağırdım.

Aceleyle ilerledim - kirazlar sayesinde biraz tökezledim ama çok fazla değil - sonra sıradaki adamı kenara ittim ve sahneye çıktım.

Ellerimi havaya kaldırdığımda kalabalık tezahürat yapmaya başladı, beyaz gömleğim göbeğimi açıkta bırakacak şekilde yukarı kalktı ve bana doğru yarı yola kadar gelmiş olan Fox ile göz göze geldik.

"Haydut," diye hırladı, ses tonunda açık bir emir vardı.

"Haydi çocuklar!" Hortumları tutan iki adama gülümseyerek yüksek sesle seslendim. "Beni ıslatın."

İki hortum açılıp bana doğrultulduğu sırada Fox'a tekrar bakarken dudağımı ısırdım. Ciyaklayarak ve zıplayarak iyi bir gösteri yaptım, gökkuşağı saçlarımı sanki noughties müzik videosu çekiyormuşum gibi salladım ve kendimi Umbrella'lı Rihanna ya da U Got It Bad şarkısını söyleyen Usher sandım. Muhtemelen tam bir ahmak gibi görünüyordum, ancak kalabalık tezahürat yapıyordu ve güzel bir vızıltı vardı, bu yüzden en iyi hayatımı yaşıyordum.

Ya da en azından beni ayağımdan kaldırıp omzunun üzerinden fırlatan ve beni götürmeden önce buna kimin izin verdiğini anladığında kellelerin yuvarlanmasıyla ilgili bir şeyler bağırarak çılgın bir adam tarafından saldırıya uğrayana kadar öyleydim.

Mutt havlıyordu ve Fox ayak bileğindeki küçük köpek dişleri olduğundan emin olduğum şeylere karşılık olarak küfrediyordu, bu da küçük yaratığı daha çok sevmemi sağladı.

Kulübün yanından otoparka kadar sürüklenip gözden kaybolduğumda kalabalık daha da yüksek sesle tezahürat yaptı, ben ise güldüm ve yolculuğun tadını çıkardım.

Fox beni kamyonetinin kaputuna oturttu ve yüzüme hırlayabilmek için avuçlarını iki yanıma düz bir şekilde yerleştirdi.

"Selam Porsuk, burada olduğunu bilmiyordum," dedim neşeyle, bir parmağımı ıslak, pembe saç tellerinden geçirirken masumca ona baktım.

"Beni bilerek kızdırmaya mı çalışıyorsun?" diye sordu, o yeşil gözlerindeki öfkeyle bana bakarak.

"Neden böyle düşündün ki?"

"Çünkü benim istemediğim türden bir ilgiyi üzerine çekmek için elinden geleni yapıyorsun. Diğer erkeklerin sana öyle bakmasından hoşlanmıyorum. Kimsenin görmesini istemiyorum-"

"Ay tutulması sırasında Günahkârlar Bahçesi'ne gidip dönme dolabın tepesine kadar tırmandığımız zamanı hatırlıyor musun?" Dirseklerimin üzerine yaslanıp ıslak gömleğim tenime yapışmış ve siyah bikini üstümü gösterecek şekilde ona bakarak sordum.

"Ne olmuş ona?" diye homurdandı ama gözlerindeki ışıltı neden bahsettiğimi çok iyi anladığını gösteriyordu. Bakışları nefesimi kesen şiddetli bir açlıkla şeffaf üstümden aşağı kayarken daha da parladılar.

"Bana bir gül getirmişsin."

"Bunu iskelede buldum," diye mırıldandı, neredeyse bana verdiği zamanki gibi. Ama o zaman bile bunun saçmalık olduğunu biliyordum.

"O şeyi kuruyup çıtır çıtır olana kadar bir vazoda bıraktım. Ondan sonra atmadım bile. Bir kitabın sayfaları arasında sakladım.

yatak," diye düşündüm. Tabii ki, hemen hemen her şeyle birlikte onu da kaybetmişim.

Evimden sürüklenip götürüldüğümde ve geçen haftanın çöpi gibi atıldığımda sahip olmuştum ama o zaman zaten saklamak istemezdim.

"Bunu bana neden anlatıyorsun?" Fox, anlattığım hikâyeyle başlamak üzere olduğu tiradından vazgeçmiş gibi görünerek sordu ki ben de bunu amaçlıyordum. Dersleri çoktan aşmıştım ve onu derslerden koparmakta her zaman en iyisi ben olmuştum.

Omuz silktim. "O gece beni öpeceğine dair çok tuhaf bir fikrim vardı," dedim kısık bir sesle, bakışlarım kısa bir an için onun ağzına kayd1.

"Yapmamı istedin mi?" diye sordu, bu sorunun cevabını duymaya fazlasıyla hevesli görünüyordu.

"Evet. Ve hayır."

"Bu ne anlama geliyor?" Fox talep etti.

"Bana her dokunduğunda kalbimi hızlandırdığını ve tenimin karıncalanmasına neden olduğunu. Bazen senden gelen bir öpücüğün tadının nasıl olabileceğini hayal ettiğimi."

Fox boğazının arkasından kısık bir ses çıkararak bana yaklaştı, böylece bacakları benimkilere değdi ve ben de kalçalarımı ayırarak aralarında durmasına izin verdim.

"Ama eskiden ben de bundan çok korkardım," diye ekledim. "Çünkü eğer seni öpersem

- herhangi biriniz - her şeyin değişeceğinden neredeyse emindim. Ve bundan dünyadaki her şeyden daha çok korkuyordum. Dördünüz benim için her şeydiniz."

"Rogue." Fox'un gırtlakğı titredi ve ben bu hareketi açmışım gibi izledim, tıpkı o gece küçük arabada oturup ayın dalgaların üzerinde en koyu turuncuya dönüşünü izlediğim gibi.

"Belki de kendimi tutmamalıyım," diye cevap verdim. "Belki de senden gelecek bir öpücüğün hayal ettiğim kadar tatlı olup olmayacağını öğrenmeliydim."

"Ben pes ettim," dedi. "Seni oraya tek başına çıkardım, diğerlerine söylemedim, sana bir çiçek getirdim ve iş o noktaya geldiğinde... Sanırım henüz yeterince erkek değildim. Ama artık böyle bir sorunum yok."

Bana doğru niyetle eğildi ama ben başımı salladım. "Sorun şu ki, Ben artık o kız değilim. Ve sen o çocuk değilsin. O zaman seni istemiştim. Çünkü o zamanlar senin ve diğerlerinin benim tüm dünyam olduğunu düşünüyordum. Bu yerdeki her boktan, berbat şeyin ötesine bakabildiğim ve hepinizi görebildiğim ve her şeyin yoluna gireceğini bildiğim zamandı çünkü her zaman

sahipsin. Sanırım sana gerçekten teşekkür etmeliyim. Hayatımın gerçekliğine gözlerimi açtın. Değerimi. Bana dualar ve dileklerle yaşamamayı ve önüme çıkan her şeyi kabullenmeyi öğrettin. Bana kimseye bel bağlamamayı öğrettin."

"Sen gittiğinde neler olduğunu konuşmamız gerek," diye homurdandı, kollarımdan tutup burun buruna gelecek şekilde beni dikleştirdi. "Anladığını sanmadığım bazı şeyler var. Nedenler-"

"Bahaneler demek istiyorsun," diye araya girdim. "Çünkü hepsi bu kadar. Ama eğer bana kendini savunmak istiyorsan, seni can kulağıyla dinliyorum. Oğullarımın beni geçen haftanın çöpu gibi atmalarına neyin sebep olduğunu duymak *isterim*. Senden neden bir daha haber alamadığımı anlamak isterim. Neden beni o kadına gönderdiniz. Neden hiçbiriniz beni aramaya bile gelmediniz-"

"Seni korumaya çalışıyorduk," dedi Fox alçak bir ses tonuyla. "Deniyorduk-"

"Senden nefret ediyorum Tilki Harlequin," diye tısladım yüzüne doğru, neredeyse dudaklarımı dudaklarına değdirip beni sonsuza dek boğmasına izin verecek kadar yaklaşmışım ama

böyle bir şey olmayacaktı. "Hiçbir şeyden nefret etmediğim kadar hepinizden nefret ediyorum. Ve bunun nedenini biliyor musunuz?"

"Neden?" diye sordu, sesi sertti, parmakları belimin etrafında sıkıca kıvrılmıştı, damlayan ıslak gömleğimin altındaki çıplak teni sanki beni hiç bırakmak istemiyormuş gibi kavırıyordu. Ama bunun için artık çok geçti.

"Çünkü sahip olduğum tek şey sendin. Ve bunu biliyordun. Axel'i öldürdüğümde derimdeki kanı sildiniz ve bana bunu düzelteceğinize söz verdiniz. Hepiniz söz verdiniz. Sonra beni bir kenara attınız ve beni tamamen unuttunuz."

"Seni asla unutmadık, Rogue. Seni kaybettik. Biz-"

"Sana en çok ihtiyaç duyduğum anda mutlu olmak için sahip olduğum tek şans elimden aldın. Bunu nasıl gerekçelendirdiğin önemli değil. Her şey yüzlerce şekilde olabilirdi ama sen beni en kötü zamanımda yok etmeyi seçtin. Ve şimdi burada durmuş bana ne yapıp ne yapamayacağımı söylüyorsun, bir tür sahipmişim gibi üzerimde hak iddia ediyorsun ve özür dilemeyi bile denemediğin halde seni affetmemi mi bekliyorsun? Lütfen. Beni mahvetmiş olabilirsin ama oyuncaklarından biri olarak geçireceğim tek bir an için bin yıllık sefaleti göze alırım."

Fox'un bana bakışı kalbimi öyle bir çarptırdı ki, onun ve diğer çocuklarım için döktüğüm gözyaşlarını hatırladıkça gözlerim doldu, ama onları büyük bir kararlılıkla geri püskürttüm. Onlar için bir daha asla ağlamayacaktım.

"Hadi eve dönelim ve bu konuyu konuşalım," diye ısrar etti. "Belki o zaman nasıl olduğumuzu anlarsın-"

"Tek boynuzlu at saçlı seksi kızın ıslak tişört yarışmasını kazandığını duydum ve bir şekilde gösteriyi kaçırdım," diye seslendi JJ kulübün yanından dönüp bize yaklaşırken.

Tam bana bir rulo para atarken ona baktım ve otomatik olarak yakaladım.

"Teşekkürler," dedim, Fox'a doğru bastırarak şekilde öne doğru ittim ve ayağa kalkmama izin vermesi için geri çekilmesini sağladım. "Artık buradan siktir olup gidebilir miyiz?"

Fox, "Seninle konuşmam bitmedi," diye ısrar etti. "Bunu tartışmamız gerekiyor. Ve bu küçük numaranın yanına kâr kalmasına da izin vermeyeceğim. Bazı temel kurallar koymamızın zamanı geçti ve bu konuda iyi davranmaktan bıktım."

"Peki," diye tersledim. "Hepimiz kartlarımızı masaya koyalım ve nerede durduğumuzu öğrenelim."

"Chase'e mesaj atıp bizimle evde buluşmasını söyleyeceğim," dedi Fox ve yanımdaki kapıyı açmak için harekete geçti. "Kamyonete bin, Rogue."

"Ben JJ ile gideceğim," diye cevap verdim soğuk bir şekilde. "O her zaman benim favorimdi zaten."

JJ bunun üzerine genişçe sırttı ve beni turuncu GT'sine doğru yönlendirirken bir kolunu omuzlarıma dolamak için ilerledi. İt ipucunu anladı ve mutlu bir havlamayla içeri atladı.

Hiç konuşmadan koltuğuma geçtim, Fox'a ancak emniyet kemerimi taktıktan ve pelüş deriye uzandıktan sonra dönüp baktım. Çoktan kamyonetine binmişti, gözlüklerini takmıştı ve ağzı sıkı bir çizgiye oturmuştu.

"Pekâlâ," dedi JJ direksiyonun arkasına geçip ıslak gömleğime takdir dolu bir bakış atarken. "Bu ilginç olacak."

Fox, JJ ve onunla evde buluşmam için bana mesaj attı ve ben de gri eşofmanım ve kot pantolonumla spor salonundan çıkıp Suzuki motosikletime doğru yürüdüm ve bacağımı selenin üzerinden salladım. Bana pislik diyebilirsiniz ama her zaman kaskımı takma zahmetine girmezdim. Bugün çıkarsam kaldırım düşmemi engellerdi ve bunu umursama isteğimi uzun zaman önce kaybetmiştim. Rogue'un kalbimi söktüğü, Luther'in beni bir katile dönüştürdüğü ve hayatımın bir anda tersine döndüğü zaman olduğundan oldukça emindim.

İntihara meyilli değildim tabii ki. Ama bu dünyanın zevklerini içiyordum. Sanki soyları hızla tükeniyormuş gibi çünkü artık iyi şeylerin ne kadar çabuk yok olabileceğini biliyordum. Rogue'a ona karşı hissettiklerimi çok geç olmadan söylemem gerektiğini fark ettiğim andan itibaren, bir daha asla hiçbir konuda bu hatayı yapmamaya yemin ettim. Bu yüzden bugünlerde eğer istiyorsam, onu aldım. Ve eğer bana heyecan veriyorsa ya da beni sertleştiriyorsa, daha da hızlı alıyordum.

Adrenalin pompalanırken, rüzgar üzerimden hızla geçiyor, denizin ve balıkçıların son avlarının kokusunu taşıyordu.

Kan. Bu lanet kasabayı seviyordum. Dalgaları, iskeleyi, kayalıkları ve balıkları seviyordum. Geceleri dökülen kanı ve gölgelerde gizlenen tehlikeyi bile seviyordum. Sunset Cove bir hayalperestin cenneti ve bir korkağın kabusuydu. Ve benim dünyadaki en sevdiğim yerdı.

Günahkârlar Bahçesi'nin yanından hızla geçerken, güneş metalin üzerinde parıldarken bakışlarım devasa iskelenin ucundaki dönme dolaba takıldı. Bir zamanlar belediye başkanının her şeyi yıkacağı konuşuluyordu ve ben ve arkadaşlarım Luther Harlequin'e onu kurtarması için yalvarmıştık. O da bunu halletmenin bizim sorumluluğumuzda olduğunu söylemişti ve bu da bizim ilk büyük rüşvetimizi almamıza yol açmıştı. Cebimde zengin pislikler olması iyi hissettiriyordu. Bir zamanlar cebimde kumdan başka bir şey yoktu ama şimdi bir tomar paranın yanında güçlü piçlerden oluşan bir koleksiyon saklıyordum. Bir zamanlar Rogue Easton'ın benim olması için son on yılda elimden geçen her kuruşu takas ederdim. Ama artık değil. Şimdi Sonunda burada yaptığımız güzel şeyleri mahvetmeden önce geldiği yere dönmesi gerekiyordu.

Söz konusu o olduğunda yaralarımın soluk izlere dönüştüğünü düşünmüştüm ama şimdi yine onunla karşı karşıyaydım ve bu yaralar açılmaya, kanamaya başlamıştı. Ne kadar uzun kalırsa o kadar kötüye gideceğini biliyordum. Kalbimin ikinci kez kırılmasına izin veremezdim. Fox ve JJ'i tekrar kırmasını da kesinlikle izlemeyecektim. Harlequin

House ve Rodriguez'in ana kapısına yanaşım. Piston bana başıyla işaret ederek kapıyı açtı. Yol boyunca hızlanarak garaja girdim, inerken sehpayı tekmeledim ve biraz düzleştirmek için bir elimle kıvrıcık saçlarımı taradım. Koşarak üst kata çıktım, kapıyı ittim ve mutfaktan gelen sesler bana ulaştı.

Koridorda yürüdüm, odaya girdim ve Rogue'u orada görünce çenem kilitlendi. Sadece nefes alıyor gibi görüldüğü için değil.

ama bu eve geri döndüğü için. Tekrar. Evimizin kalbinde. Grubumuzun.

JJ sanki bu bir tür kadın kitap kulübüymüş gibi Margarita yapıyordu ve dişlerim gıcırdamaya başladı. Kollarımı kavuşturdum ve Fox'a bir açıklama yapması için kaşlarımı kaldırdım.

"Rogue'a gerçeği söyleyeceğiz," dedi o otoriter ses tonuyla ve ardından bir Margarita'yı adanın öbür ucundan bana doğru itti.

Rogue'a baktım ve o da bana baktı, yaygara koparmamı bekliyordu. Ama bu sefer yapmayacaktım. Çünkü bu fikir aslında çok mantıklıydı, bu yüzden içkiyi aldım ve uzun bir yudum aldım, gözlerimi o küçük siyah bikini üstüyle ondan alamıyordum. Rogue, JJ'in içki teklifini elinin tersiyle iterek kendine bir bardak su doldurdu ve Fox başını sallayarak verandaya çıktı. Belli ki bizim de onu takip etmemizi bekliyordu.

JJ Margarita sürahisini ve kendi bardağını alarak dışarı çıktı ve ben bir an için Rogue'la baş başa kaldım, yanaklarının hafifçe kızardığını fark ettim. Bu görüntüyü ve ne anlama geldiğini geçmişten beri biliyordum.

"İçki içmişsin," diye tersledim.

"Ee?" diye sordu, hızla içime işleyen o umursamaz ses tonuyla.

"Peki bu konuşmayı kafan rahat bir şekilde yapabileceğinden emin misin?" "Benim kafam çok berrak Chase, sen hiç endişelenme.

" Saçlarını savurdu ve elinde bir bardak su ile dışarı çıktı.

küçük köpeği peşine taktı, beni kaşlarımı çatarak arkasına baktırdı. Ve o kısa şortun içindeki kıcı. Sonra tekrar sırtına baktım.

Omurganın her iki yanına yaptırdığı melek kanadı dövmesi yine kıcına kadar iniyordu. *Tanrı aşkına.*

Kalbim düzensiz bir şekilde çarparak peşinden yürüdüm. Ona gittiği geceyi anlatmaktan ve tavır sorununu çözmekten çok mutluydum. Ve ben

hepimize bir iyilik yapacağını ve Fox ile JJ'e ne kadar yıprandıklarını hatırlatacağını ve yüzleşmek zorunda kaldığımız pislikleri hatırlamalarını sağlayacağını umuyordum

Onun yüzünden.

Fox büyük krem rengi şemsiyenin altındaki yuvarlak masada, yanında JJ ile oturuyordu ve Rogue da onların karşısında, iti sandalyesinin altına kıvrılmış bir şekilde oturuyordu. Usulca Fox'un diğer yanına çöktüm ve bir tane yakmadan önce cebimden sigaralarımı çıkardım.

JJ paketi masadan alıp bir tane de yaktı ve ben kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Bu konuşma için bir taneye ihtiyacım olacak," diye yanıtladı sorgulayan bakışımı ve buna gerçekten itiraz edemezdin. Gerçi artık pek sigara içmiyordu, bu yüzden bunun nasıl gideceği konusunda gerçekten endişeli olduğunu tahmin ettim. Ama ben değil.

"Peki ne bilmek istiyorsun?" Fox, Rogue'a sordu ve ben hemen daha dik oturup başımı salladım.

"Hayır," diye homurdandım Rogue cevap vermeden önce. "Bu konuşma onun şartları. Neler yaşadığımızı bilmesi gerekiyor."

"Ah evet, Harlequins olarak yeni hayatınıza alışırken benimle ilişkinizi kesmek ve beni görmezden gelmek sizin için ne kadar zor olmuştur," dedi buz gibi, bakışları da ses tonu kadar soğuktu.

Fox bana boktan bir bakış attı ve ben de ona baktım, öfkem yükselmeye başlamıştı.

JJ havadaki gerginliği dağıtmaya çalışarak, "Tüm kartlarımızı ortaya koyalım," dedi. "Bunun en çok kimin canının yandığı yarışması olmasına gerek yok."

Dilimi yanağıma bastırdım ve Fox başını eğdi.

"Peki," dedi Fox, sandalyesinde arkasına yaslanıp Margarita'sından bir yudum alarak. "O zaman başlasan iyi olur Chase, belli ki söyleyecek çok şeyin var."

Sinirli ses tonuna karşılık verme isteğimi bastırdım ve sigaramdan uzun bir nefes çektikten sonra Rogue'u işaret ettim. "Olayları sadece tek yönlü görüyorsun.

Ve nedenini anlıyorum. Ben aptal değilim. Sizi kopardığımızı ve hangi yeni dünyaya geldiyseniz orada çürümeye terk ettiğimizi sanıyorsunuz. Ama öyle olmadı."

"Nasıldı peki?" diye sordu, bir kez olsun bana kızgın görünmüyordu, sadece merak ediyordu, o bebek mavileriyle beni sabitlerken gözleri kısılmıştı.

"Cehennem gibiydi." Kasabayı terk etmesine neden olan olayları düşündüm, hala içimde tuttuğum sırrı düşününce kalbim yumruk gibi oldu. Gördüklerimi, bildiklerimi ve başka kimsenin bilmediklerini. Çünkü tek bir kelime bile etseydim, arkadaşlarımı daha da kırmış olacaktım. Bunun yerine sessizliğe gömüldüm ve sonunda onun şehri terk etmesinin başımıza gelebilecek en iyi şey olduğunu fark ettim. Ama bu o zamanki hislerimi değiştirmede. Olan biten her şey için ne kadar üzülmüştüm.

Rogue'u Sunset Cove'dan atmadan bir gün önce başı ciddi bir belaya girmiş, Fox'un babası için çalışan ve grup evinin sokağında yaşayan Axel adında bir pislik tarafından saldırıya uğramıştı. Onu kendi evine sürüklemişti.

ve ona tecavüz etmeye çalıştı, ama cesur kızımız ona bir ateş demiriyle vurmuştu. Kafasına tek bir temiz, sert vuruş ve hepsi bu kadar. Onu öldürmüştü. Ve kız aradığı anda hepimiz pisliği temizlemeye yardıma koşmuştuk.

O geceki korkuyu hatırladım, bisikletimle o orospu çocuğunun evine kadar pedal çevirdiğimi, en kötüsünü hayal ettiğimi, onu öldürdüğünde adamın çoktan onu ele geçirmiş olduğunu. Ama neyse ki öyle olmadı. Ben, JJ, Fox ve Maverick cesetten kurtulmamıza yardım ettik, onu okyanusa attık, ne yaptığımız hakkında hiçbir fikrimiz yoktu ama sadece Rogue'u beladan uzak tutmak için elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorduk. Çünkü Luther Harlequin'in kendi üyelerini öldürenlere karşı

değişmez bir kuralı vardı.

çete; sorumlular bunun bedeli olarak öldü. Ve bizim Rogue sorumluydu. Benim küçüğüm, benim lanet kızım. O zamanlar hepimiz birbirimiz için her şeyi yapardık ama onun için şeytanın kendisiyle savaşır ve başını ayaklarının dibine koyardık.

Biz de o tecavüzcü piçi köpekbalıklarına yem ettik ve sırrını elimizden geldiğince sakladık. Ama biz aptal çocuklardık, cesedini tam da akıntıya bırakmıştık.

gelmiyordu, ağırlık yapmıyordu, köpekbalıklarının bulması için yem bırakmıyordu. Hiçbir şey. Bu yüzden lanet herif bizi ısırarak için geri geldi. Ceset ertesi sabah koya vurdu ve Luther bunu duyduğunda kana susamıştı.

Belki biz de hala temize çıkabilirdik, sadece bir adam Rogue'un grup evi onu Axel ile görmüştü. Onu altına alıp neredeyse yok ederken pencereden izlemişti. Her şeyi görmüş ve yardım etmek için hiçbir şey yapmamıştı. Ve Luther'in adamları Axel'in ölümüyle ilgili cevaplar aramaya başladığında, hayatına yönelik en ufak bir tehdit bile olmadan onlara cevap vermişti.

Fox ve Maverick babalarının gerçeği bildiğini öğrendiklerinde hepimiz kaçmayı planladık. Rosewood Mezarlığı'nda buluşup, zulamızı alıp lanet tepeler. Hep birlikte. Ama hayat hiçbir zaman o kadar kolay olmadı. Bunu, tatlı babamın bana ilk sarsıntımı verdiği gün öğrenmişim. Daha iyi bilmeliydim.

"O gece ne oldu?" Rogue sordu. "Luther kaçmayı planladığımızı anladıktan sonra hepinize ne yaptı?"

Söyledikleri karşısında boğazım düğümlendi ve bir an için bakışlarını kaçırdım, ikinci Margarita'sını bitirmeye çalışan JJ ile bir bakış paylaştım. Fox'un ilk yudumundan beri dokunulmadan duruyordu ve içinde bir karanlık vardı.

Hepimizin paylaştığı gözleri. Tamam, belki de ona bunları anlatmak beklediğim kadar kolay değildi. Şimdi düşündüm de, canım çok yanmaya başlamıştı.

Bu boku o kadar uzun süre bastırmıştım ki, bunca zaman sonra hâlâ bu konuda böyle hissetmeye hazır değildim.

"Luther, Fox ve Maverick'le konuştuktan sonra beni ve JJ'i evine çağırdı ve hepimizi lanet olası bir minibüsün arkasına bindirip ormana götürdü," diye başladım, hatırladıkça içimi bir ürperti kaplıyordu. Bunu asla unutamayacaktım. Bunca yıldır, o zamandan beri yaptığım onca kötülüğe rağmen, o gece beni hâlâ, keşke olmasaydı dediğim pek çok yönden tanımlıyordu.

"Arkasında kürekler vardı," dedi JJ, sesinde bir sertlik vardı. "Ve çiseleyen yağmurda dışarı çıktığımızda, hepimize yanımızda bir tane getirmemizi söyledi."

"Ne için?" Rogue fısıldadı ama gözleri zaten bildiğini söylüyordu. Sonrasında üzerimizdeki kanı görmüştü. Neye dönüştüğümüzü biliyordu.

"Eskiden birlikte yaşadığınız grup evindeki çocuk, Clive Anderson," dedim. "Yerdeydi, yağmur altında kesilecek bir kuzu gibi bekliyordu."

Kızın gözleri kısılırken Fox çenesini kaldırdı. Biz ona Bu hikâyeyi o gece anlattım ama olan biten her şeyi ne kadar anladığından emin değildim.

"Peki sonra?" diye sordu, yüz ifadesine bilmiş bir bakış sızmıştı ama bunu duymak istediği belliydi.

"Sana daha önce de söylediğimiz gibi, Clive seni Axel'le birlikte gördü, onun evinde sana zarar verdiğini gördü. O pislik herif sana saldırırken, sana tecavüz etmeye çalışırken orada durup izledi," diye homurdandı Fox, üst dudağı soyulurken ses tonunda iğrenme vardı. "Sonra Axel'in cesedi bulunduğu anda seni babamın adamlarına teslim etti."

"Luther onu öldürmemizi söyledi," dedi JJ, çenesi titreyerek. Onu görmüştüm.

O gece içinde bir tereddüt vardı. Bir katil olmak istememişti. Yaptıklarımıza hepimizden çok o karşı çıkmıştı. Ama sonunda, Luther

Ya hepimiz yapacaktık ya da Rogue'u öldürecekti. Ve iş o noktaya geldiğinde, her zaman önceliğimiz oydu.

"Ve sen yaptın," dedi, gözleri aramızda gidip geliyordu, ifadesi okunamıyordu.

Hepimiz başımızı salladık ve ben sigaramdan bir nefes daha çektim.

"Ya sen ya da o. Babam kendimizi kanıtlarsak yaşamanıza izin vereceğini söyledi."

Fox sandalyesinde daha dik oturarak kararlı bir şekilde konuştu. "Bu benim yapacağım bir şey değil.

ama Clive ilk çocuğumuzdu. Sanırım bu durumu daha da zorlaştırdı. Yine de geriye dönüp baktığımda yapılacak en doğru şey buydu."

"Ama siz daha çocuktunuz," diye homurdandı Rogue, gözleri sanki Luther'e bizi buna zorladığı için kızgınmış gibi korumacı bir şekilde parlıyordu.

"Ondan sonra değildik," dedi JJ içkisini boşaltmadan önce karanlık bir sesle. "Biz Harlequin'dik. Kanla yemin ettik."

"Sonra ne oldu? Korktun ve bana şehri terk etmemi mi söyledin?" Rogue tahmin yürüttü, gözleri sulanmıştı ve kalbimi sıkıştırıyordu.

Ama artık beni böyle etkilemesine izin veremezdim. Pişman olmuş olabilirim.

Ama doğru ya da yanlış, onun yokluğu hepimizi o kadar kötü etkilemişti ki, onun tekrar burada olması benim için asla iyi olmayacaktı. Geçmiş geçmişte kaldı. Ve hepimizin iyiliği için geçmişe dönmesi gerekiyordu.

"Peşinden gitseydik Luther seni öldürecekti. Bizi tehdit etti, eğer seni aramaya kalkarsak seni gözümüzün önünde doğrayacağına söz verdi," dedi JJ, utanmış gibi başını eğerek. Ama siktir et. Başka seçeneğimiz yoktu.

"Tamam, anladım. Aptal değilim, seni tehdit ettiğini biliyorum, kötü olacağını biliyordum ama..." Gözlerini öfkeyle birkaç kez kırıştırdı ve duygularını bastırmaya çalıştı. "Ama bu konuda izlediğin yol, bana karşı ne kadar soğuk davrandığın, telefonumu yok ettiğin için seninle iletişime bile geçemezken

Hepiniz az önce önünüzde kırılmamı izlediniz, buna gerek yoktu, değil mi?"

Fox, "Belki de bunu daha farklı bir şekilde halledebilirdik," diye söze başladı ama o sadece alaycı bir şekilde homurdandı.

"Sence? Hiçbir şeyim yoktu. Hiç kimsem yoktu. Dördünüz dışında hiç olmadı ve sen de bunu biliyordun. Ama gerçekten duymak istemiyorum. Bu saçmalığı mazur görün çünkü bunun için çok geç. Öyleyse neden bana sonra ne olduğunu anlatmıyorsun?" diye sordu, ifadesi sert ve Bir duvarın arkasına çekilmiş gibi ulaşılmazdı ve bunların hiçbirinin ona dokunmasına izin vermeye niyeti yoktu.

"Sonra mı?" JJ sordu, sandalyesinde öne doğru ilerledi, sanki ona gitmek istiyormuş gibi görünüyordu ama sonra vazgeçti.

"Evet. Çünkü bir süre sonra bana mesaj göndermenin bir yolunu bulabilirdin. Beni terk ettiniz. Asla yapmayacağınıza yemin ettiğiniz gibi beni terk ettiniz, asla yapamazdım. Hepinizden vazgeçmeye cesaret edebilmem için aylar geçmesi gerekti ama vazgeçtiğimde..." Başını salladı, bize bakarken gözlerindeki acı nefrete dönüşüyordu. "Luther'in gücü burada, Günbatımı Koyu'ndaydı. Buradan ayrılabilirdin. Bir yolunu bulabilirdiniz. Biz de ondan olabildiğince uzağa kaçabilirdik. Bizi asla bulamazdı."

Sözleri damarlarımdan kalbime doğru ilerledi ve çenemi sıktım. O gittikten sonra Sunset Cove'daki gerçek yerimi bulmuştum. Canım çok yanmış olabilirdi, ama iş başa düştüğünde, gerçekten de bu kasabayı geride bıraktım. Bu bana kalbime mal olmuş olabilir ama artık yaşamaya değer bir hayatım vardı. O zamanlar hiçbir şeyim yoktu, geleceğim yoktu. Çok fakirdim ve Harlequins'e katılmasaydım bu asla değişmeyecekti. Her ne kadar berbat bir şekilde gerçekleşmiş olsa da, şimdi bunu değiştiremezdim. Ve sonunda hepimiz iyi bir yerdeydik. Peki neden on yıl sonra buraya gelip her şeyi mahvetmek zorundaydı? Hepimiz bunu geride bırakmışken.

"Denedik," diye yemin etti Fox, öne doğru eğilip çaresizlikle ona bakarak. "Bunu hemen yapamazdık, babam sürekli kığımızı kolluyordu. Ve Maverick'e yaptıklarından sonra..." Onun adını duyunca ürperdim ve JJ'in de ürperdiğini hissettim. O da neredeyse Rogue gibi bir hayaletti. Sadece şu anda bile her gün bize musallat olan ve psikopat bir öcü gibi hayatlarımızın içine eden türdendi. Bazen onu bir zamanlar kardeşimiz gibi sevdiğimizi bile zor hatırlıyordum.

"Bana Maverick'le ne olduğunu anlat," diye sordu Rogue. "Bunun nasıl olduğunu anlat bana."

Üçümüz yoğun bir bakışmayı paylaştık ve Fox ondan bahsedildiği anda bir şeyleri yumruklamaya hazır görüldüğü için JJ açıklama için liderliği aldı. Bu duyguyu paylaşmak zorundaydım. Hem de birden fazla nedenden dolayı.

JJ, "Axel'in cesedi polisteydi," diye homurdandı. "Bir suçlu arıyorlardı. Maverick evden kaçıp senin peşine düşmeyi kendine görev edindiğinde Luther onu yakaladı ve Axel'in suçundan ıslahevine gönderdi. ölüm."

Fox, "Onu yola getirmek, senin peşine tekrar düşmesini engellemek istedi," diye mırıldandı.

Rogue dehşet içinde bize baktı, gözleri kocaman açılmış ve dudakları aralanmıştı. "Peşimden mi geldi?"

"Evet," diye hırladı Fox. "Ve bunu yaparak hayatını riske attın. Babam seni takip edersek öldüreceğini söyledi ve o sadece- sadece-" Fox yumruğunu masaya vurarak içkisinin etrafa saçılmasına neden oldu ama umurunda olmadığı belliydi. "Bekleyemeyecek kadar bencil olduğu için hayatına mal olabilirdi. Bir planımız olana, sana nasıl ulaşacağımızı düşünene kadar bekleyebilirdi."

"Ama bana ulaşmadın!" diye bağırarak oturduğu yerden kalktı ve köpeği korku dolu bir havlamayla ayağa fırladı. "Hiç gelmedin. En azından Maverick *denedi*."

"O pislik için ayağa kalkma," diye homurdandım, öfkem içime yayılırken ben de ayağa kalktım. "Değerli Maverick'iniz insanlarımızı öldüren, bizi birçok kez öldürmeye çalışan bir kaçık."

"Ne?" Bunu anlamaya çalışırken kızın kaşları çatıldı ve JJ başını sallayarak ne demek istediğini anlatmaya çalışırken Fox ellerini masanın üzerinde sıkıca yumruk yapmış, öylece oturuyordu.

"Hapisten çıktığında onun yanındaydık," diye kestirip attım. "Onu eve götürmek, seni siktiği için onu affetmek için bekliyorduk. Yeterince şey yaşamıştı, bunun farkındaydık. Islahevi ve hapishane arasında altı yıl hapis yatmıştı. Bu süre zarfında onunla iletişime geçmemize yönelik her türlü girişimi görmezden gelmesine rağmen, serbest bırakıldığında biz hala dışarıda bekliyorduk. Ve o ne yaptı biliyor musunuz?"

Başını sallarken boğazı düğümlendi ve ben de masanın etrafından dolaşarak burnumun ucuyla ona baktım.

"Sizin Maverick ayaklarımıza tükürdü ve çekip gitti. Sonra o akşam Harlequin House'a elinde bir silahla geldi." Karımın kazağını çekiştirerek omzumdaki yara izini gösterdim. "Ve bize birkaç el ateş etti." Masanın etrafında Fox'a doğru döndüm, başını yana çevirip kulağının hemen altından geçen yara izini gösterirken kızgınlıkla homurdanmasını sağladım. "Ve biz onu kendi yaralarıyla buradan kaçırmayı başardığımızda, asla pes etmeyeceğini açıkça belli etti."

"Ertesi gün üç adamımızı öldürdü," diye söze girdi JJ acımasızca. "Onları Darağacı Köprüsü'nde, şimdi The Divide olan yerde astı. Sonra Ölü Adam Adası'nda dükkan açtı, Lanetli Adamlar adında kendi çetesini kurdu ve lanet olası adını da değiştirdi. Artık Maverick Harlequin bile değil. Artık Maverick Stone olarak biliniyor. Ve savaş bundan kısa bir süre sonra başladı."

Rogue başını sallıyor, parmaklarını saçlarında gezdirirken geri geri gidiyordu. "Bu doğru değil, bunların hiçbiri doğru değil. Daha fazlası olmalı

Bundan daha fazlası. Maverick yapmaz, yapmaz-"

"Yapardı, yaptı ve hâlâ da yapıyor," diye hırladım. "Kasabada kalırsan bunu yakında anlayacaksın." Eve doğru yürümeye başladım.

Bu konuşma bitmek üzereydi ama yanından geçerken yavaşladım ve sadece onunla konuşmak için sesimi alçalttım. "Bunu yapmamamı öneririm, hayalet."

Kapılara doğru devam ettim ama görünüşe göre benimle işi henüz bitmemişti.

"Benden neden nefret ediyorsun Chase?" diye tersledi. "Ben sana ne yaptım ki?"

"Çünkü benim durduğum yerden bakınca bunun hiçbir anlamı yok."

Kapının yanında durdum, ona dönüp bakmadım, dişlerim ağzımın içinde gıcırdıyordu. "Başımıza gelen her kötü şey *senin* yüzünden. Sen hayatımızın baş belasısın. Ve şimdi geri döndün, sadece bokun tekrar üzerimize yağmaya başlamasını bekliyorum."

Uzaklaştım, onunla işim bitti. Hepsiyle işim bitti.

O anıları canlandırmak göğsümde daha derin yaralar açmıştı, bakış açısıyla lekelenmiş yeni yaralar. Her şeyi farklı bir şekilde ele almış olsaydım, hepimiz bir dünya kalp ağrısı ve kayıptan kurtulabilirdik. Belki de onu suçlamak bencillikti. Belki de buna hakkım yoktu. Ama yine de yapacaktım, çünkü onu tekrar görmeyi katlanılabılır kılan tek şey buydu. Ve onun için bir ömür boyu yetecek kadar acı çekmiştim.

Tide Sokağı'nın köşesinde çalıntı bir Honda Civic'in içinde oturan Fox ve JJ'nin gelmesini bekledim. Adamlarımızın geri kalanı çoktan The Divide'a yaklaşmış, harekete geçmek için işaretimizi bekliyorlardı.

Maverick Denizci Gözü Deniz Feneri'ni ele geçirmişti ama bu gece onu geri alacak ve daha fazlasını yapacaktık. Onu zorlamasına izin veremezdik.

The Divide'ın sınırlarını daha fazla geriye çekemezdik. Ve artık ön saflarda yer alıp bölgemizin yerinden oynatılamayacağından emin olmamızın zamanı gelmişti.

Fox yolcu kapısını açıp koltuğa çökerken, JJ de arkaya atladı. Siyah giyinmişlerdi, savaşa hazırdılar, silahları kalçalarına bağlıydı ve şüphesiz vücutlarında daha fazla gizli silah gizliydi.

Motoru çalıştırdım, yola çıktım ve The Divide'a doğru sürmeye başladım. Kalbim dakikada bir mil hızla atıyordu ama bu korku kadar heyecanla da ilgiliydi. Merkle, Lanetli Adamlar'dan on kişinin Denizci Gözü'nde mevzilendiğini bildirmişti. Ve çete isimleri bu gece her zamankinden daha uygundu. Çünkü yakında bizim Biz onları cehenneme gönderirken, deniz feneri kırmızı.

"Rodriguez'e evin arka kapısına bakmasını söyledin mi?" Fox, JJ'e koltuğunda dönüp ona bakarak sordu.

"Evet, dostum. Merak etme, Rogue bu gece dışarı çıkmayacak," diye cevap verdi JJ ve ben de gözlerimi devirmekle savaştım. "Ama... belki de istediği gibi gelip gidebilmeli, çünkü kızı elinde sopası olan bir mağara adamı gibi tutsak tutamazsın."

"Yani tekrar kaçmasına izin vermem gerektiğini mi düşünüyorsun?" Fox alay etti.

"Evet," dedim JJ'le aynı anda, ama benim sesimde onunkinden daha sert bir ton vardı.

Fox oturduğu yerde kaskatı kesildi ve hemen yanında olduğum için bakışlarından ben de nasibimi aldım. "Gitmesine izin vermeyeceğim."

"Anladım," dedim ve bana kaşlarını çattı, bu konudaki tavrımı açıkça belirttiğim halde bu kelimelerin ağzımdan çıkmasına şaşırdığı belliydi. Onunla göz göze gelmeyi reddettim ve devam etmemi beklerken JJ'in bakışlarını başımın arkasında hissedebiliyordum. "Hepimiz onu geri istedik. Ama onu eve kilitleyemezsin. Açıkçası, bence onu bir sonraki eyalete bırakmalıyız."

ve ondan bir daha asla bahsetmeyeceğim, ama bunu yapmayacağınızın farkındayım, bu yüzden en azından burada olmak için lanet olası bir seçim yapmasına izin verin."

"Ama-" Fox homurdandı ama JJ arkadan seslendi.

"Burada olmak istiyor, dostum. Geri geldi. Onu kilitlemene gerek yok. Ama onu her istediğini yapmaya zorlamaya devam edersen belki kalmayı tekrar düşünür."

"Bir daha düşündüm de belki de evde kalmalı," dedim sırtarak ve Fox koluma bir yumruk attı.

"Onunla sorunun ne?" Fox benden bunu talep etti ve ben de dudaklarımı kilitleyerek başımı salladım. "O gittiğinde hepimizin olduğu gibi senin de kalbin kırıldı, peki bu gerçekten neyle ilgili?"

Cevap vermedim ve aramızda biriken sessizlik dayanılmaz bir hal aldı. O gitmeden önceki gece gördüklerimi neden dile getiremediğimi bilmiyordum.

Ona yaltaklanan, seçilmek için yalvaran aptallar gibiydik. Seçilmenin canı cehenneme. Seçilmiş olmak grubumuzdaki diğer herkesin bağırsaklarını deşmek anlamına geliyordu ve o da bunu yapmayı planlıyordu. Biz onu Sunset Cove'dan sürgün etmeden çok önce bizi yok etmek için yola çıkmıştı. Ve biraz zaman geçince, bu benim için gün gibi açık hale geldi.

"Chase," diye hırladı Fox. "Aklından geçeni söyle."

Direksiyonu daha sıkı kavradım. "Sadece hepinizin zarar görmesini istemiyorum. Hepsi bu."

"Belli ki hepsi bu değil," dedi JJ omzuma vurarak. "Hadi ama, ne oldu dostum?"

"İşleri senin için daha da kötüleştirmek istemiyorum," diye mırıldandım.

JJ öfkeyle, "Biz birbirimizden sır saklamayız," dedi.

"Biliyorum... ama bunu sakladım," dedim, bu gerçekten biraz utanarak. "Sadece ikinizi de o zamanlar zaten incittiğinizden daha fazla incitmek istemedim."

"Ne oldu?" Fox, dünyanın kralı havasını vererek itti.

İçimi çektim, bunu onlara söylemekle boğuşuyordum. Ama aradan on yıl geçmişti.

Belki de onu dünyaya salmanın zamanı gelmişti.

Bardaklıkta duran paketten bir sigara kaptım ve yaktım, bunu atlatmak için nikotine ihtiyacım vardı. Bu gerçeğin ağırlığı on yıl boyunca kalbimde asılı kalmıştı. Eğer görmezden gelirsem acımın geçeceğini umarak tek kelime bile etmemiştim. Ama hiç geçmedi. Ve belki de sonunda gerçekten gitmesine izin vermenin tek yolu onu dışarı çıkarmaktı. Bunun arkadaşlarımı nasıl incitebileceğini düşünmekten nefret ediyordum ama belki de bu, onun bizim için hiçbir zaman yaratılmadığını görmelerini sağlardı. Buraya dönmesinin büyük olasılıkla üçümüzle hiçbir ilgisi yoktu.

"O hiçbirimizi istemedi," diye bir duman dalgasıyla dışarı attım. "O Axel denen pisliği öldürdüğü gece onu gördüm. Bunların hiçbirisi olmadan önce. Onu bir şey yaparken gördüm... biriyle."

"Eğer şu anda tükürmezsen-" Fox homurdandı ve ben de ağzımdan kaçırarak onun yerine konuştum.

"Maverick'i becerdi. Onları birlikte gördüm. Rosewood Malikanesi'ndeki yazlık evde çıplaklardı."

"Ne?" JJ soluk soluğa kaldı ama Fox'un taş gibi sessizliği daha da kötüydü. Kulaklarımda nabzımın attığını duyabiliyordum ve sigaramı neredeyse izmaritine kadar içtiğim için hızla ölüyordum.

"Onları sikişirken mi gördün?" Fox tısladı.

"Hayır, ama... birbirlerine bakışlarından anlayabiliyordum. Ya yaptılar ya da yapmak üzereydiler. Ve bunun ilk olmadığı hissine kapıldım. zaman." Başımı salladım, Fox'un yüz ifadesine bir bakış attım ve gözlerinin onu kurtarmak istediğim sonsuz acıyla dolu olduğunu gördüm. Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve pes edip onlara söylediğim için kendimi boktan bir arkadaş gibi hissettim.

"Onu mu seçti?" JJ gergin bir sesle sordu.

"Evet," diye mırıldandım, boğazımdaki yumağı yutmaya çalışarak.
"Yani, eğer kasabaya herhangi birimiz için döndüyse... Sanırım bu o oldu."

Sessizlik çöktü, ancak Fox bir sonraki cinayet kurbanını arar gibi pencereden dışarı bakarken binlerce düşünceyle ağırlaştı.

JJ sonunda iç çekti. "On yıl önceydi, kardeşim, onunla yatmış olsa bile, bizi hiç umursamadı diye bir şey yok."

Fox, kollarımdaki tüyleri diken diken eden tehlikeli bir sessizliğe gömülüyordu. Az önce içindeki yırtıcıyı uyandırdığımın tamamen farkındaydım ama beni zorlamıştı ve başına bu gelmişti.

Farları kapattım ve bizi deniz fenerine yaklaştıracak olan Cooper Sokağı'na döndüm, Sunset Plajı'nın Maverick'in yeni bölgesine açılan ucuna doğru ilerledim

"Özür dilerim," dedim ağır bir sesle.

"Bize söylemeliydin," diye homurdandı Fox.

"Bunu düşündüm ama o gitmişti ve yapılacak yanlış bir şey gibi geldi. Sizler çok... berbat durumdaydınız."

"Sen de öyleydin," dedi JJ nazikçe. "Bunu tek başına taşımak zorunda değildin, Ace."

Tek omzumu silktim, bunca yıldan sonra en azından içimi dökebildiğim için mutluydum. Ve bunun en azından bazı şeyleri daha net görmelerini sağlayacağını umuyordum. "Belki de onu gerçekten istediği pislige göndermeliyiz."

"Hayır," diye öfkeyle tersledi Fox, öldürücü bakışlarını bana çevirerek. "Kız *onun* değil," diye homurdandı sanki öyle olmasını sağlamaya çalışıyormuş gibi.

"Öyleydi," diye karşılık verdim, penceremi açtım ve izmariti dışarı fırlattım. "O seçimini yaptı."

"Hayır!" Fox sözlerimi kabul etmeyerek havladı.

"On yıl önceydi," diye mantık yürüttü JJ. "Yapmış olsa bile-"

"Yapmadı," diye hırladı Fox hiddetle. "Yapmazdı. O şerefsizin onun cinsel organını aldığına inanmayı reddediyorum-"

Bir araba yan tarafımıza çarptı ve şiddetle dönerken haykırdım Yana doğru savrulduk ve yoldan çıkmaya zorlandığımız için emniyet kemerime karşı sertçe sarsıldım. Arabamız sahile doğru savrulurken kalp atışlarım hızlandı ve araba durmadan önce emniyet kemerimi çözüp silahımı kapmışım bile.

Kurşunlar arabamın kapısını parçaladı ve birkaç tanesi camdan içeri girerken Fox başımı eğdi.

Fox'un yanından üzerimize cam kırıkları yağdı ve ben lanet ettim, JJ'in arka koltukta iyi olup olmadığını kontrol etmek için başımı çevirirken Fox'un emniyet kemerini patlattım. Karşı ateşin sesi havayı acı bir şekilde yararak yakınımıza kadar geldi ve JJ'in parçalanmış camından dışarı baktığını, elindeki tabancayı sürekli mermi patlamasıyla ateşlediğini gördüm.

Fox beni iterek kapısını açtı ve ben de arkasından sürünerek dışarı çıktım, kumun üzerine düştüm ve JJ'in kapısını çekiştirerek açıp ona bir çıkış yolu açtım.

"Lanet olsun, geleceğimizi nereden biliyorlardı?" Tersledim.

"Belki şansları yaver gitti ve bir devriye bizi gördü, bunu düşünmek istemiyorum.

"Fox homurdandı, kaputun üzerinden ateş açmadan önce arabanın ön tarafındaki direksiyonun arkasına oturdu. Telefonumu çıkarıp Merkle'ı aradım ve ilk çalışta cevap verdi.

"Zaten arkalarından geliyoruz!" diye kulağıma seslendi ve bir saniye sonra yoldan daha fazla silah sesi geldi.

"Acele et," dedim ve telefonu kapattım, silahımı kaldırıp Honda'nın içinden baktım ve belinde palası olan koca bir pisliğe ateş ettim.

Bir çığlık atarak yere yığıldı ve akan kanın miktarına bakılırsa gidici olduğu anlaşılıyordu. Merkle ve adamlarımız arkalarındaki sokaktan ateş ediyorlardı ve son şerefsizler de onların saldırısı altında kaldı.

Gece havası etrafımı sardı ve JJ aceleyle yanımdaki arabadan çıkmaya çalışırken ben ayağa kalkıp hırpalanmış arabaya baktım. Sokakta üç adam ölü yatıyordu ve Merkle ile adamlarımız başka birileri var mı diye bölgeyi taramak için harekete geçmişlerdi.

"Haydi." Fox deniz fenerine doğru baktı, omuzları gergindi. "Geldiğimizi anlayacaklar. B planına geçmeliyiz."

"Evet, B planına bayılırım," diye haykırdı JJ ve ben de ona sııttım, bu konuda hemfikirdik.

JJ arabanın bagajına doğru koştu, bagajı açtı ve bir sırt çantası çıkarıp omzuna astıktan sonra bana bir paket attı. Fox bagaja uzandı ve devasa saldırı tüfeğini alıp omuzladı ve bana başıyla selam verdi. Üç plastik küreği kaptım ve Fox plan değişikliğini işaret etmek için sokağın karşısındaki Merkle'e ıslık çaldı.

Merkle başını salladı ve adamlarını da yanına alarak yola doğru koşmaya başladı, biz de sahildeki gölgelerde saklanarak onların deniz fenerine doğru hücum etmesini bekledik. Silah sesleri kısa bir süre sonra yükselen Denizci Gözü'nün yakınlarından bize doğru yankılandı. Devasa deniz fenerinin tepesindeki ışık artık çalışmıyordu.

Bu yolun aşağısındaki tekne tersanesi artık ticari mallar için kullanılmadığından beri yapı. Ancak burası The Divide'ın en uç noktasını işaret ediyordu ve Maverick bu bölgeyi ele geçirirse, bölgedeki en iyi gözetleme noktasını ele geçirmiş olacakları için Lanetli Adamlar'ın daha da ilerlemesini kolaylaştıracaktı.

"Hadi," diye teşvik etti JJ, hareket etmem için beni itti ve hepimiz kumların üzerinden dalgalara doğru koşmaya başladık.

Burası zifiri karanlıktı ve fark edilmediğimizden ya da ayın bizi ele vermediğinden emin olmalıydık. Ama Merkle Lanetli Adamlar'ı deniz fenerinde meşgul ettiği sürece kimse bizi aramazdı zaten.

JJ çantasını bırakıp katlanmış siyah sandalı çıkardı ve o sandalın ipini çekerken ben ve Fox geride durduk. Hava hızla doldu ve dolar dolmaz çantamdan kayak maskelerini çıkardım ve onları Suyun üzerindeyken herhangi bir ışığın bize doğru gelmesi ihtimaline karşı yüzümüzü gizledik. JJ tekneyi dalgaların içine itti ve hepimiz teknenin kenarlarına tutunarak denize doğru koşmaya başladık.

Ben Fox'un arkasına atladım, JJ de benim arkama atladı ve silahımı kalçamdaki kılıfa sokmadan önce onlara birer kürek attım. Tamamen sessiz ama tam bir eşzamanlılık içinde dalgalara karşı sertçe kürek çekmeye başladık. Bu konuda binlerce kez pratik yapmıştık ve birbirimizi ruhumuzun derinliklerine kadar tanıyorduk. Kelimeler olmadan iletişim kurmayı uzun zaman önce öğrenmiştik ve birliğimizi bu kadar sarsılmaz kılan da buydu.

Kısa süre sonra açık sulara çıktık, deniz fenerine doğru hızla ilerlerken, oturduğu kayalık çıkıntının etrafında dönerek arkamızdan geliyorduk. gölgelerdeki düşmanlar. Bu gece dalgalar sakindi ve önümüzdeki karanlık kayalara doğru istikrarlı bir şekilde ilerliyorduk.

İleride bir yerden acı çığlıkları geliyordu ama bizim adamlarımızdan biri mi yoksa Maverick'in adamları mı olduğunu anlamak imkânsızdı. Dışlarımızı sıkıp plana sadık kalmalı ve ilerlemeye devam etmeliydik. Lanet topraklarımızı geri almak.

Sonunda kıyıya vardık ve Fox dışarı fırlayarak tekneyi yukarı çekti. Biz de yardım etmek için kayalara atladık. Sonra kayaları aşarak üzerimizde yükselen pürüzsüz taş duvara doğru koşmaya başladık, karanlık kalındı ve duvara ulaştığımızda bize iyi bir koruma sağlıyordu. Kendimizi serin duvara dayadık ve ben tabancamı çıkarıp kaldırarak, saldırı tüfeğini ateşlemeye hazır tutan Fox'un arkasına geçtim.

Sıkıca kilitlenmiş bir arka kapıya ulaştık ve çantamın fermuarını açarak Fox'a küçük bir patlayıcı paketi attım. Arkasındaki bandı sıyırdı ve kilidin üzerine yapıştırmak için yapışkan desteği kullandı.

Fox iyice geride durup silahı kapıya doğrulttu ve JJ tam tetiği çekecekken elimden kaptı, düğmeye basmadan önce bana göz kırptı. *Pislik herif.*

Kafatasımın içinde taş gibi yankılanan bir patlama sesi duyuldu ve bir parça

kapı ayaklarımızın dibine saçıldı. Fox kapının kalıntılarını tekmeleyerek açarken ve silahını sağa sola sallayarak düşman avlarken JJ'ye küfretmeyi unuttum. Ama hiçbirisi yüzünü göstermedi.

Buz gibi soğuk bir merdiven boşluğuna doğru ilerlerken biz de peşinden gittik.

Üstümüzde bir yerden acı dolu bağırsıklar ve çığlıklar geliyordu. Merkle'in ön girişten geçmek için bolca zamanı vardı ama telefonumu kontrol ettiğimde ondan bunu doğrulayan bir mesaj almadığımızı gördüm. Bu pek bir şey ifade etmiyordu; eğer Maverick'in adamlarıyla karşı karşıya olsaydı bize mesaj atma şansı.

Fox dolambaçlı merdivenlerden yukarı çıkmaya başladı, sırtını duvara dayamış olabildiğince yüksekleri görmeye çalışıyordu ama taş basamaklar gittikçe daha sıkı dönmeye devam ediyordu. Silahımı daha sıkı tuttum, adrenalin kulaklarımı etrafımızdaki her sese alıstırdı. Acı çığlıkları, silah sesleri, kıyıya vuran dalgalar.

Tırmanmaya devam ettik, deniz fenerine doğru ilerledik, savaşı aradık ve Lanetli Adamlar'dan önce davranmayı umduk.

Çok yukarıımızdan gelen bir çığlık aniden kesildi.

Sessizlik içimi daraltıyordu. İnsanlar ölüyordu elbette, ama kimin tarafında?

Yukarıdan üzerimize az miktarda ışık düştü ve Fox duvardaki dar bir pencereden dışarı bakmak için durakladı, kasabanın ışıkları aydınlatıyordu gözleri. Yanına yaklaştım, Merkle'in yaklaşmış olabileceği aşağıdaki boş sokağa kaşlarımı çatarak baktım. Yanında yedi adam vardı. Hangi cehennemdeydiler?

Yukarıdan bir çığlık daha yükselirken JJ, "Bir terslik var," diye fısıldadı.

Birden aşağıdan silah sesleri yükseldi, duvarlardan seken kurşunlar ve uçuşan kıvılcımlar merdivenlerde bizi takip eden bir ordu gibi görünüyordu. "Lanetliler İçin!" diye bağırdılar ve ben yemin ettim, JJ arkasından körlemesine ateş ederken yapabileceğimiz tek şeyi yapıp ileriye doğru koşarken kalbim gümbür gümbür atıyordu.

"İşte!" Fox ona saldırı tüfeğini fırlattı ve JJ havada yakalayarak omzuna dayadı ve çılgınca ateş etti.

Fox'un peşinden koşarken adamların düştüğünü göremedim, basamaklar onları göremeyeceğim kadar keskin bir şekilde dönüyordu. Ama kan duvarlara sıçradı ve JJ'in omzuna tutunup ateş etmeye devam ederken onu peşimizden sürüklerken silah sesleri gelmeye devam etti. Korku ve adrenalin içimde yükseliyordu ve düşmanlarımdan kanını dökmek için yanıp tutuşuyordum.

Ayaklarım aniden düz zemine çarptı ve çevremde bir gölge bana doğru hamle yaptı. Kalbim durdu. Bir silah patladı. Sağ kolumdan alevler yükselirken yemin ettim ve tabancamı çevirdim, tetiği çekerken bir saniye bile tereddüt etmedim ve beni vuran pislik ayaklarımın dibine düştü.

Yarayı kontrol edecek zaman yoktu ama sol kolum hâlâ çalışıyordu, bu yüzden henüz kan kaybından ölmek üzere olmadığımı düşündüm. O sırada Odanın ortasında devasa bir ışık vardı ve her taraftan adamlar üzerimize geliyordu. Tam bir pusuydu.

Kurşunlar kıl payı yanımdan geçip giderken, üzerime gelen her orospu çocuğunu indirerek ateş üstüne ateş ederken meydan okurcasına kükredim.

"Siper alın!" Fox bileğimden yakalayıp beni devasa ışığla çevreleyen korkuluklara doğru sürükleyerek bağırdı.

JJ hâlâ tüfeğiyle merdiven boşluğuna doğru acımasızca ateş ediyordu ve o yönden peşimizden gelmeye cüret eden herhangi bir pisliğe acıyordum. Kanın sıcaklığı kolumdan aşağı akıyordu ama adrenalin hala damarlarımda dolaştığı için acıyı zar zor hissediyordum. O daha sonra gelecekti. Eğer bu boktan kurtulabilirsem. Ki bu şu anda yazı tura atmak gibi görünüyordu.

Işığın diğer tarafında kalan şerefsizler bize ateş etmeye devam ediyordu, biz de onlara ateşle karşılık verince hiçbiri yaklaştırmaya cesaret edemedi.

Fox çömelmeden önce belinden bir bıçak çıkardı ve parmaklarıyla dikkatlerini dağıtmamı söyleyen bir işaret yaptı.

Başımı salladım, derin bir nefes aldıktan sonra çömelip ışığın etrafında onun tersi yönde ilerledim, çantama uzandım ve bir sis bombası çıkardım. Pimini söktüm, ışığın etrafına fırlatırken dikkatlerini çekmek için yüksek sesle bağırdım. Üzerinden dumanlar döküldü ve yanık kokusu boğazımda düğümleniyordu. Onlardan kaçtılar ve Fox bıçağıyla onların bağırsaklarını deşerken kan donduran çığlıklar havayı doldurdu.

Duman boğazımı tırmalarken kar maskemi çıkardım ve gömleğimi çekiştirerek burnumu kapattım.

Fox, yüzündeki kar maskesini yırtıp bıçağındaki kanı silmek için kullanırken kana bulanmış dumanın içinden geçti.

Kulaklarım o kadar şiddetli çınılıyordu ki JJ'in ateş etmeyi bıraktığını ve merdivenlerden sessizlik geldiğini fark etmem bir saniye sürdü.

"İyi misin?" Fox J'ye sordu ve o da başını sallayarak kendi kar maskesini çıkardı. "Sürpriz partileri sevdiğimi biliyorsun," diye nefes nefese kaldı JJ ve ben de kıkırdadım.

henüz gardımı düşürmemiştim.

Uzun bir nefes aldım, etrafımdaki katliama baktım ve dışarıdaki geniş balkona açılan cam kapıya kadar uzanan bir kan izi gördüm.

Fox kapıya doğru yürüdü ve kapıyı iterek açtı, dışarı çıkarken tabancasını kaldırdı, izleri takip ederken gözleri parlıyordu ve ben de JJ ile birlikte peşinden koştum.

"Hey, Tilki!" diye gürleyen tanıdık bir ses kanımı dondurdu.

Köşeyi döndüğümüzde hepimiz silahlarımızı bir zamanlar bizim için kardeş olan adama doğru kaldırdık.

Maverick balkonun kenarında ayağa kalktı, orospu çocuğu elinde kanlı bir kafa ve diğer elinde pimi ağzının köşesinden dışarı çıkmış bir el bombası tutuyordu. İkinci kez deniz fenerinin kenarına tükürdü. Önünde yavaşladık ve dilini kanla lekelenmiş dudaklarında gezdirdi.

Dövmeler boynundan yukarı doğru tırmanıyor ve kaslı kollarını parmak uçlarına kadar kaplıyordu. Yüzü dışında görebildiğim her deri parçası mürekkeple kaplıydı. Koyu renk saçları çenesindeki aynı koyuluktaki kirli sakalla birleşiyor ve güçlü yüz hatları duygusuz bir eğlenceye bürünüyordu.

Tuttuğunun Merkle'nin kafası olduğunu fark ettiğimde içim düğümlendi, yüzü acıyla bükülmüştü ve sonsuza dek orada ölümle sabitlenmişti.

"Seni lanet olası pislik," diye hırladım, içimdeki nefretle silahımı doğrudan Maverick'in kafasına doğrulttum ama Fox beni ve JJ'i ateş etmekten alıkoymak için elini kaldırdı.

"Akıllı çocuk, Tilki," dedi Maverick sırtarak. "Kurallara nasıl uyacağını her zaman biliyordun, ha?"

"Adamların öldü," diye hırladı Fox. "Teslim ol, pislik herif."

Maverick soğuk bir şekilde güldü. "Seninkiler de öyle *kardeşim*." Çenesiyle balkonun kenarını işaret etti ve ben de endişeyle yan adımlarla kenara doğru ilerledim.

Taş duvarın tepesinde bir korkuluk vardı, böylece duvarın ötesindeki yüzlerce metrelik düşüşten düşenler engelleniyordu. Duvarı gördüğümde nefes almayı tamamen unutmuştum.

Boyunlarından ipe asılmış katledilmiş adamlar. Yaralarından akan kan, beyaz duvarı yere doğru akan kırmızı sıçramalara boyuyordu.

"Seni lanet olası pislik!" JJ kükredi, saldırı tüfeğini düşmanımıza doğrultmak için kaldırdı.

"Bu el bombası öyle ya da böyle patlayacak, Johnny James," diye uyardı Maverick. "O tetiği çekersen hepimizi yanında götürürsün. Benim ölümüm seninkine değer mi?"

"Ne istiyorsun?" Fox tısladı, üst dudağı soyulurken silahını Maverick'e doğrulttu.

Maverick, Merkle'in kafasını rahatça kendisinden uzağa fırlattı ve bir an sonra yere çarptığında mide bulandırıcı bir gümürtü duyuldu. "Üzerine işemek istiyorum

Deniz feneri." Fermuarını indirdi, lanet olası aletini çıkardı ve önümüzde yere işedi. Elinde hala o lanet el bombası olduğu için hepimiz onun işini bitirmesini beklemek zorunda kaldık.

İçini çekti, el bombasını bir elinden diğerine geçirdi ve hepimizin gergin bir şekilde kaymasına ve silahlarımızı daha yükseğe kaldırmamıza neden oldu.

"Bu bok yığınının zaten hiç istemedim." Maverick omuz silkti. "Ben sadece

Adamlarınızın kanının tadını seviyorum. Siz üçünüzün tadı da bu kadar tatlı mı acaba?" "Ölmemizi istiyorsan at o zaman, orospu çocuğu," diye meydan okudum ve Maverick gece yarısı siyahı gözleriyle gözlerimle

buluştu. Bir şey vardı

doğuştan yanılttı. Bir zamanlar sevdiğim çocuğu görmek imkansızdı. Hapishanede başına her ne geldiyse onu iyice mahvetmişti.

"Bugünlerde avın nasıl, Chase?" Maverick sordu, sonra da lanet olası çıkıntıdan aşağı atlamadan önce el bombasını bana fırlattı.

Bir alarm çığılığıyla silahımı bıraktım, el bombasını yakaladım ve titreyen ellerimle balkondan aşağı attım. Her şey patladı

kulakları sağır eden bir gürültüyle havada patladı ve hepimiz dizlerimizin üzerine çöküp başımızı örttük.

"Lütfen bana az önce intihar ettiğini söyleyin," diye homurdandı JJ. dik durduk ve aceleyle kenardan aşağıya baktık. Maverick görünürde yoktu ama uzun bir halat yere kadar sarkıyordu Atladığı yerde.

"Siktir!" Fox kükredi, rüzgâr etrafımızı yırtarken bir elini saçlarının arasından geçirdi. Bütün bu lanet şeyi o planlamıştı. Sekiz adamımızı acımasızca öldürmüştü. "O öldü," diye söz verdi Fox, sanki bunu daha önce binlerce kez yapmış gibi. Ve bunun tek bir şekilde sona ereceğini biliyordum. Ya Maverick ya da biz. Ve biz olmadığımızdan emin olmamızın zamanı gelmişti.

Çocuklar sabahın erken saatlerinde kanlar içinde ve kara gözlerle eve geri döndüklerinde, kalbim ağzımda merdivenlerin tepesinden sessizce onları izledim.

Benden istememiş olsalar bile bu gece nereye gittiklerini biliyordum. Biliyorum. Maverick'in çetesiyle bir bölge savaşıydı ve onlara bir bakışından bunun bedelini kanla ödediklerini anlayabiliyordum.

Chase mutfağa doğru yürüdü ve dolaptan bir şişe rom alıp bir küfür savurarak uzaklaştı.

"Bakmamı ister misin?" Bulunduğum noktadan onu göremesem de Fox sordu.

"Hayır, ben koca adamım. Birkaç sert içki ve sigara içtikten sonra her şeyi unutacağım," diye cevap verdi Chase umursamazca.

"Saçımdaki kanı yıkayacağım," dedi JJ bir süre sonra. "Havada ölüm kokusu varken uyuyamam zaten."

Bu öneriyle kalbim yerinden fırladı ve kimin öldürüldüğünü merak ederken alt dudağımı çiğnedim, aklım Maverick'e gitti.

Buraya döndüğümünden beri geçmişimin bir parçasını hâlâ görememiştim. Onun çetesiyle savaşıyorlardı ve belli ki kendileri de ön saflarda yer almışlardı. O da orada mıydı? Bir yerlerde derisindeki kanı mı yıkıyordu yoksa

Onu bir daha görme şansımı kaybetmiş olma ihtimalim var mıydı? Bu fikirle kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve aniden çok ağır nefes almaya başladım. Paniklediğimi itiraf etmek istemiyordum ama şu anda midemde farklı düşünmemi isteyen bir sürü kamikaze kelebeği vardı.

JJ merdivenlere yaklaşırken kaçtım ve onun sahanlığa adım attığını duymadan bir an önce odama geri döndüm.

Zihnim cevap bulma ihtiyacıyla karıştı ve ne yapmam gerektiğine karar vermeye çalıştım. Yatağıma geri dönüp eve geldiklerini hiç duymamış gibi mi davranmalıyım? Ya da benim duyduğumu varsaymalarına izin vermeli ve herhangi birinin yaralanıp yaralanmadığını öğrenmeyi umursamamalı mıydım?

Bunu düşünmek bile içimi burktu ve kontrol etme arzusuyla yanıp tutuştum.

JJ kendi kapısını kapatırken ben de kapımı açtım ve duraksadım. Chase ve Fox'un kısık seslerinin bana ulaştığı merdivenlere doğru ilerledim. İkisinin arasında, Chase'in endişemi hoş karşılamayacağından ve Fox'un bunu çok fazla okuyacağından emindim. Ama JJ farklıydı. Ona da diğerleri kadar kızgın olmam gerektiğini biliyordum ama nedense bu öfkeyi ona karşı sürdürmek daha zordu. Ayrıca, bana karşı dürüst olacağına güveniyordum. Ya da en azından beni yarım doğrularla veya tamamen yalanlarla yatıştırmak yerine bana bir cevap vermeyi açıkça reddedeceğine.

Aslında J'ye ait olduğundan emin olduğum büyük boy kırmızı bando tişörtümle koridoru geçtim ve usulca kapısını çaldım.

Yanıt gelmedi ve tahtaya yaklaştığımda, akan suyun sesi ötesinden beni çağırdı. Dudaklarımı büzdüm, muhtemelen geri dönüp diğerlerinden biriyle konuşmam ya da en azından beklemem gerektiğini biliyordum

Duşunu bitirmesini bekledim ama onun yerine kapının kolunu çevirip içeri girdim.

JJ'in odası karanlıktı, açık kapının yanında tek bir lamba yanıyordu. banyoya girdim. Perdeleri dağ manzarasının üzerine çekilmişti ve ben kapıyı arkamdan kapatıp ne yapmam gerektiğine karar vermeye çalışırken onun badem yağı kokusu beni sarmıştı.

Banyoda da ışıklar yanmıyordu ve bir an için akan suyun sesinden ağır bir iç çekiş duyduğuma neredeyse emindim.

Çıplak ayaklarımla halının üzerinde ilerledim ve lambanın ışığında durakladım; ayak parmaklarım tuvalete açılan kapının ardındaki fayanslara değiyordu.

Kapının açılma şekli, yanındaki pozisyonumdan duşu göremeyeceğim anlamına geliyordu. Arkamı dönüp gidebilir, kalbimin ağır ağır çarpmasını ya da göğsümdeki ağırlığı görmezden gelebilir ve ona ne zaman bitirdiğini sorabilirdim. Ama gitmedim.

"J?" Yavaşça sordum, kapının hemen kenarında durmak için hareket ettim, böylece sadece başımı eğmek bana arkasındaki duşta onu görmemi sağlayacaktı. "Sen... iyi misin?"

Akan sudan başka bir şeyin olmadığı bir sessizlik oldu, bu da beni duyup duymadığını sorgulamama neden oldu ve cevap verdiği anda neredeyse tekrar seslenecektim.

"Buraya gel."

Reddetmeliydim, ona odasında bekleyeceğimi söylemeliydim ya da tamamen gitmeliydim, ama bilinmeyen bir nedenden dolayı kendimi kapının arkasından çıkıp, çıplak teninden aşağı su akan ve gözleri şeytanlarla dolu siyah fayanslı duş kabinde karanlıkta dururken ona bakarken buldum.

Bana bir el uzattı ve ben de onu tutmak için bir adım öne çıktım, bakışlarım karnının yontulmuş kaslarını ve dikkatimi çekerek sertleşen sikine inmeden önce hayalini kurduğum kırlangıç dövmelerini aldı. Ama bakışlarımı tekrar onunkilere çevirdiğimde, gözlerinde beni bekleyen şeyin şehvet olmadığını gördüm. Acı vardı.

JJ beni kendine doğru çekti ve ben de hiç sorgulamadan duşa girdim. Sıcak su, altına girdiğim anda beni sıırıslıklam etti, gömleğini bedenime yapıştırdı ve nefesimi kesti.

"Seni çok özledim güzel kız," diye nefes alırken kollarını bana doladı, bir eli sırtımdan yukarı kayarak ıslak saçlarımı itti.

"Seni özlemediğimden emin olmak için her gün çalıştım," diye itiraf ettim, yanağımı göğsüne bastırdım ve altında atan kalbinin sağlam ritmini duydum. Kalbinin sağlam ve kıpırtısız atışıyla damarlarıma rahatlama yayıldı ve itiraf etmeliyim ki bu gece ölseydi bununla başa çıkamazdım.

"Peki bu senin için nasıl sonuçlandı?" JJ mırıldandı.

Cevap vermedim ama kollarımı beline dolayıp ona sarıldım, ondan nefret etmem için gereken tüm sebepleri bir süreliğine unuttum ve kendimi onun burada, kollarımda olduğu gerçeğine bıraktım. Gözlerimi kapattığımda sanki hiç zaman geçmemiş gibiydi. Annesinin müşterilerinden birinin yaptığı ya da bakıcım Mary Beth'in yapmaya zahmet etmediği bir şey yüzünden birbirimize sarılıyormuşuz gibi davranabilirdim. Birbirimize dünyalar kadar yakın olabilir ve evde yaşadığımız istismar ve ihmalin ruhlarımızda bıraktığı boşlukları doldurabilirdik.

"Maverick bu gece orada mıydı?" JJ'in onun hakkında konuşmaktan hoşlanmadığını bildiğim için neredeyse sormaya korkarak fısıldadım.

"Evet," dedi kabaca. "Bizden senden bile daha çok nefret ediyor, güzel kız."

"Ve o hala... Yani, aşıağıda ölen insanlar hakkında konuştuğunu duydum ve ben sadece-"

"O orospu çocuğunu öldürmek için bir mahalle savaşından fazlası gerekir," diye beni rahatlattı JJ, eğilip saçıma bir öpücük kondurarak. "Kanadığından bile emin değilim. Ruhunu sattığında şeytan bunu ondan aldı."

JJ'in göğsüne doğru kaşlarımı çattım, bu sestten hoşlanmamıştım ve aralarında olanları tam olarak duymak istiyordum. Chase bana onun kemiklerini vermişti, ama onlar kardeşti. Maverick, JJ'in yanında büyümüştü.

Fox ile bu evde. Böyle bir bağ neredeyse kopmazdı... ama şimdi hepimizin en az sevdiğimiz kadar nefret ettiğimiz bir kasaba için bir savaşın karşıt taraflarında savaşıyorlardı. Buradan ayrıldığımda bir rüyadan çıkmış gibi hissediyordum ve şimdi bir kâbusa dönmüştüm.

Başımı arkaya yatırdım ve JJ'e baktım, karanlıkta bakışlarıyla buluştum, su onun yüzünden benimkine döküldü, dudaklarıma, yanaklarıma, kirpiklerime sıçradı, orada oyalanırken aramızdaki uçurumu kapattı.

Ellerini yanaklarıma götürdü, başparmağı dudaklarımda gezinirken sanki hatırladığı her şeyle birlikte bendeki her değişikliği görmeye çalışıyormuş gibi beni içine çekti ve benim de ona aynı şekilde baktığımdan emindim.

"Hep merak etmişimdir, sen gerçekten tanıdığım en güzel kız mısın, yoksa bu güzelliğin ne kadar derinlere işlediğini gördüğüm için mi önyargılıyım?" dedi, sesi sert ve pişmanlık doluydu. "Ve şimdi kendimi sana tekrar bakarken bulduğumda, önyargılı olup olmamamın önemli olmadığını fark ettim. Sen her şeyisin

Rogue'u hep özlüyordum. Ve aramızda olanlar için çok üzgünüm. O zamanlar bunun en iyi şey olduğunu düşündüğüme ve o zamandan beri her gün pişmanlık duyduğuma dair sana söz verebilirim."

Koyu renk gözlerine bakarken ve ona söyleyecek doğru kelimeleri düşünmeye çalışırken söylediği sözlerle içimde bir şeyler çatladı ve parçalandı

Geri. Ona artık çok geç olduğunu söylemeliydim.

özürler, pişmanlıklar ya da herhangi bir şey. Ama aslında hiçbirinin bunun için özür dilemesini beklediğimi sanmıyordum. Böyle hissedebileceklerine hiç inanmamıştım. Ve kesinlikle JJ'in açıkça hissettiğİ kadar derinden değil.

Bakışlarım gözlerinden dudaklarına kaydİ ve kendimi olmamam gereken bir şey için acı çekerken buldum. Çok derine düşmeden önce kendimi kurtarmam gereken ve asla geri dönemeyeceğim bir şey.

JJ kalın bir sesle yutkundu, bir santim geriye yaslandı ve vücutlarımıza baktı, giydiğim tişört meme uçlarımın sert baskısını, kalçama giren sikiinin kalın uzunluğİ kadar net bir şekilde gösteriyordu.

"Bu gece benimle kalır mısınız?" diye sordu alçak bir sesle.

"JJ, BEN-"

"Ben seks istemiyorum. Aletim bu konuda ne derse desin ve bir parçam bunun için ne kadar acı duyarsa duysun. Ama bu gece sen kollarımdayken daha iyi uyurum, tıpkı Günahkârlar Bahçesi'nde ve yazlık evde yaptığımız gibi. Eğİ istersen?"

Su yanaklarımdan gözyaşı gibi süzölüyordu ve bunu reddetmem gerekirdi ama bunun yerine başımı sallıyordum, beni duştan çıkarmasına ve ıslak tişörtümü soyarak vücutumu ona göstermesine izin veriyordum. Kendimi örtmem, beni bu şekilde görmesini reddetmem gerekirdi ama bir şekilde kurallar bu gece farklı görünüyordu ve bunu sorgulamak istemiyordum.

Bakışlarında nabzımı hızlandıran ve vücutumdaki her kasın beklentiyle sıkılmasına neden olan vahşİ bir açlıkla bana baktı ve beni bir kez daha örtmek için hızla etrafıma bir havlu sardı.

Ben kurulanmaya odaklanırken bakışlarımı kaçırdım, o da kendine bir havlu aldı.

Odada yükselen ısı.

JJ yatak odasına geri döndü ve onu takip ettiğimde gri bir eşofman giymişti ve benim için de yeni bir siyah tişört ve eşofman altı hazırlamıştı.

Hafif belirsiz bir gülümsemeyle onları aldım ve giymek için havlumu bıraktım. JJ bana sırtını dönmedi ama ben de vücudumu saklamak için hiçbir şey yapmadım ve bakışlarının üzerimde gezinmesi midemi düğümledi. Bu, çocukluğumdan beri düşündüğüm, korktuğum ve bir savaş döngüsü içinde arzuladığım bir şeydi ve kendime bu çocuklardan hiçbirinin beni böyle görmesine izin vermeyeceğim konusunda ısrar etmeme rağmen, bu gece umurunda değildi. Bu günahın sorgulanamayacak kadar doğru hissettiren bir masumiyeti vardı.

"Beni heyecanlandırmadan seni kaşıklamamı imkânsız hale getireceksin," diye yorum yaptı, dudağını sadece televizyonda gördüğüm bir şekilde ısırırken. Bu normal bir erkeğin yapamayacağı kadar seksiydi ama Johnny James normal bir erkek değildi.

"Daha önce Günahkarlar Bahçesi'nde saklanırken yaptığın gibi mi demek istiyorsun..." Sustum çünkü bu, kalbimi göğsümden söküp çıkarmasından ve iyi bir önlem için üzerinde tepinmesinden hemen önceydi. Bu, dünyada ihtiyacım olan her şeye sahip olduğuma gerçekten inandığım son zamanlardan biriydi çünkü oğullarım vardı ve hiçbir şey bunu değiştiremez ya da benden alamazdı. Ama bu konuda çok yanılmışım.

Ruh halimdeki değişikliği fark etmiş gibi görünen JJ'in kaşları çatıldı, o sabahı benim kadar iyi hatırladığı belliydi. Son kez dünyada bir yerim olduğuna inanarak uyanmıştım. Ama ikimiz de bu konuda başka bir şey söylemedik. Zaten söylenecek ne vardı ki? Bu tarih olmuştu, ölmüştü ve toprağa bıraktığımız cesetlerden bile daha derine gömülmüştü.

Yatağına doğru ilerledi, benim için örtüleri geri çekti ve yatak onun ağırlığı altında esnerken ben de taze çarşafların serin kucağına kaydım

yatağa çarpıyor.

İkimiz de yan yatmak için hareket ettik, başlarımızı yastıklara yaslariken karanlıkta birbirimize baktık.

"Grup evine gizlice girdiğim zamanı hatırlıyor musun?

Annemin misafiri vardı ve adam bana bağırp duruyordu diye mi? Ve yatağına gizlice girebilmem için diğer kızları seni ispiyonlarsa ölümle tehdit ettin?" diye sordu bana yaklaşırken dudaklarında oynayan bir gülümsemeyle.

"Ve Mary Beth seninle güldüğümü duydu ve neler olduğunu kontrol etmeye geldi?" Ben de ekledim. Onu battaniyemin altına saklamıştım ve Rosie de birlikte güldüğümüzü söyleyerek beni korumuştı - çünkü yakalanırsak onun da cezalandırılacağını biliyordu, ama yine de. Rosie yıllardır grup evindeki oda arkadaşımı ve açıkçası hayatımda tanıdığım en sinir bozucu herifti.

tüm hayatım boyunca. Her fırsatta beni Mary Beth'e ispiyonlarken oğullarımın etrafını kötü bir koku gibi kokluyordu.

"Bu da onun gibi hissettiriyor. Yatağına gizlice girmek, yapmamam gerektiğini bildiğim halde sana dokunmak istemek.

Yakalanmayacağımızdan emin olmak için sessiz kalmak." JJ uzanıp nemli saçlarımdan bir tutamı kulağımanın arkasına sıkıştırdı ve ben de ona gülümsemekten kendimi alamadım. Engellerimi aşmanın yollarını nasıl bu kadar kolay bulduğunu bilmiyordum ama ona her zaman kızgın kalmak cidden zordu.

"Bana dokunmak mı istedin?" Ona merakla sordum.

"Sana hep dokunmak istedim, Rogue. Sen her zaman benim için tek kızdın," diye mırıldandı ve ben buna inanıp inanmadığıma karar vermeye çalışırken alt dudağıımı çiğnedim.

"Fox bizi burada bulsa ne yapardı?" Nefes aldım, onun rejimine karşı çıkma fikriyle omurgamda küçük bir heyecan dans etti. Ben korkusuz bir protestocu gibi, bayrağıımı sapkın bir diktatörün karşısında dalgalandırırken

gizlice onun altını oyuyordum. İşlediğim suçlar yüzünden yakalanıp idam edilmemeyi ummak zorundaydım.

JJ'in bakışları bir an için parladı, sonra daraldı. "Onun itiraz edebileceği bir şey yapmıyoruz, değil mi?" dedi yavaşça ve ben omuz silktim.

"Yaptığım hemen her şeye itiraz ediyor gibi görünüyor, o yüzden öyle olduğumuzu tahmin ediyorum." Uzandım ve JJ'in ceketini tutan ipleri yakaladım.

Eşofmanımı yerine oturtup hafifçe çekiştirerek kurcalamaya başladım. "Ama diyelim ki, *varsayımsal* olarak, onun kesinlikle karşı çıkacağı bir şey yaptık. O zaman ne olacak?"

"Uğruna bir kurşunu riske atmaya değer misin diye mi soruyorsun?" JJ alay etti. "Seni vuracağını mı düşünüyorsun?"
Şaşkınlıkla sordum.

"Başka biri var mı? Olabilir. Ama ben? Geri çekilmem için kıcıımı tekmelemeye çalışacağını düşünmek istiyorum. Kim bilir? Senin için olduğu gibi bir kız için çıldırdığını hiç görmemiştim. Belki de kaderimde benim ölümüm olmak vardır, Rogue Easton."

Hafifçe güldüm ve JJ bacağımı tuttu, elini dizimin arkasına doladı ve beni daha yakına sürükledi.

"Gitmek için daha kötü yollar düşünebilirim," diye mırıldandı kalçamı kalçasının üzerine çekerken ve alnını benimkine bastırmak için hareket ederken.

"Seni hâlâ affedemiyorum J," diye fısıldadım, karanlık gözlerindeki bakış kırılğan kalbimdeki çatlakları titretirken.

"Biliyorum güzel kız," diye hüzünle cevap verdi, gözlerini kapatırken kollarını bana doladı.

Kendi kendime kaşlarımı çattım, acaba gitsem mi diye düşündüm. Ama sonra bu dört şeytandan bir şey istediğimi hatırladım ve hiçbir şeyin yoluma çıkmasına izin vermeyecektim. Bu günahkâr cazibenin bile Kollarımdaki yaratık.

"Sen de Rick'i özlüyor musun, JJ?" O kadar alçak sesle nefes aldım ki fısıltı bile sayılmazdı.

"Sadece gecenin köründe," diye yanıtladı. "Başka kimse dokunamadığında nasıl hissettiğimi. Ve gerçekten, özlediğim şey onun kim *olduğu*. Benim kim olduğum. Seni ve diğerlerini de. Beşimiz olmayı ve dünyanın bugünlerde olduğundan çok daha parlak görünmesini özlüyorum."

Kıçıma giren sert bir aletle, boynuma dayanmış bir ağızla ve bana en lezzetli şekilde bastıran sert, sıcak bir vücutla uyandım.

JJ ağır ağır nefes alıyordu, etrafımı saran badem kokusu ve üzerime uzanan kolunun ağırlığı, normalde sabahları bana yakın olan gölgelerin bir kez olsun geri çekilmesini sağlıyordu.

Bir çeşit günaydın olması gereken bir ses çıkardım ama bu bir zevk iniltisi gibi geldi. Belki de bu bir zevk iniltisiydi çünkü JJ'in yatağı gerçekten çok rahattı ve onun kollarında olmak kendimi güvende hissetmeme neden oluyordu.

Ses onu uyandırmış gibiydi ve parmaklarını esneterek dikkatimi eşofmanımın kemerinin altından geçirdiği gerçeğine çekti, eli flört edip durduğumuz o çizgiyi geçmeye çok yaklaşmıştı.

"Johnny James, o lanet elini pantolonumdan çek yoksa kıcını tekmelerim," diye homurdandım.

"Mmmm, kulağa eğlenceli geliyor. Ya da elimi bir iki santim aşağı indirirsem ne kadar eğlenceli olacağını görebiliriz..."

Alt dudağımı emdim, beni göremediğine ve bu teklifin beni ne kadar cezbettğine sevindim. Bazen bu pisliğin bana böyle bir şey yapmasını istemememin tüm nedenlerini hatırlamak cidden zor oluyordu.

"Benimle başa çıkabileceğini sanmıyorum, JJ," diye takıldım, kıcıma sürtünen sikini acıtmak için biraz kıpırdandım.

"Bana meydan okuma güzel kız, sikişmek benim uzmanlık alanım. Seni daha önce tanıdığın hiçbir erkeğin boşaltamadığı kadar boşaltabilirim," diye kulağıma homurdandı.

ensemdeki tüyler diken diken oldu. Alaycı bir şekilde gülmeyi amaçlamıştım ama bu daha çok korkunç bir kıkırdamaya benziyordu ve JJ parmaklarını biraz daha aşağı itip sesi cesaretlendirirken içimden biraz öldüm.

"J..."

"Yatağında hiç bir kızla yatmamıştım," diye mırıldandı. "Sen benim kirazımı patlattın, Rogue."

"Seviştiğin kızların hiçbirisiyle yatıya kalmadın mı?" Parmaklarını tekrar aşağı doğru kaydırırken şüpheyi sordum ve ona durmasını söylemem gerektiğini hatırlamaya çalışmak zorunda kaldım.

"Kucaklaşmak için saatlik ücretimi ödemek istemiyorlar, şapşal," diye alay etti.

"Birkaç kez gelmelerini sağladıktan sonra eşyalarımı toplayıp gidiyorum. Ama şimdi bir şeyleri kaçırdığımı düşünüyorum. Her ne kadar Bu çok iyi hissettiriyor çünkü o sensin..."

"Johnny," diye nefes aldım ama kararlılığım parçalanmaya başlamıştı ve henüz gerçekten karar vermemiş olmama rağmen onun için kalçalarımı ayırmak için yer değiştiriyordum. Ama bu öyle hissettiriyordu ki-

"Tanrı aşkına, yine gitti!" Fox dışarıdaki koridordan kükredi ve JJ beni kendine doğru çekip, kapının çarparak açılma sesinden yarım saniye önce yorganı başımın üzerine atınca irkildim.

"Ne oluyor Fox?" JJ hırladı, sesi uyuklu, öfkeli ve çok tatlıydı, beni kendine doğru bastırdı ve aleti kıcıma girerken beni gözlerden sakladı.

"Rogue," diye hırladı Fox. "Lanet olası odasında değil. Yemin ederim eğer yine plajdaki o eziklerle takılıyorsa-"

"Bu onun köpeği değil mi?" JJ sordu ve şehirdeki en belalı köpek olma özelliğine sadık kalarak Mutt aşağıda bir yerlerde havlıyordu. "Onsuz kaçmazdı, o yüzden hâlâ burada olmalı. Saksılara tekrar sıçmadan önce gidip onu dışarı çıkarsan iyi olur."

Fox küfredip koridorda tepinerek uzaklaştı, ben nefesimi bırakıp gülmeye başladığımda ayak sesleri geri çekildi, damarlarımda bir adrenalin patlaması oldu.

JJ yorganı üzerimden çekip aldı ve komplocu bir tavırla bana sırtıttı.

"O tekrar bakmaya gelmeden önce seni boşaltabilecek miyim görmek ister misin?" JJ fısıldadı.

"Aman Tanrım, J, hayır," diye güldüm, ona doğru yuvarlandım ve azarlamak için kolunu tokatladım.

JJ bileğimi yakalayıp başımın üstündeki yastığa sabitledi, bana doğru eğildi ve külotumu ateşe vermek için tasarlanmış bir bakış atarken nefesimin kesilmesine neden oldu. Giydiğimden değil, ki bu kesinlikle iyi bir şeydi çünkü duman alarmları Fox'u koşarak buraya getirirdi.

"Haklısın," diye hüznle kabul etti. "Bunu kesinlikle yapabilirim, ama senin çılgılık atan biri olduğunu düşünüyorum, bu yüzden bizi duyabilir. Bu durumda kaçsan iyi olur, yoksa seni burada beni baştan çıkarmaya çalışırken gördüğünde çılgına dönecek."

Gözlerimi ona diktim ama o beni görmezden geldi, beni kollarının arasına aldı ve ayaklarımı yatağının yanındaki halıya koyduktan sonra bana hareket etmemi söylemek için.

Omzumun üzerinden kaşlarımı çatarak yatağa geri döndüm. ellerini başının arkasına koymuş, aptal gibi sırtıyor ve bana iyi bir görüntü veriyordu.

Şansım varken yakından incelemek için daha fazla zaman harcamam gereken o güzel karın kaslarından.

"Acele et güzel kız," dedi JJ alçak bir ses tonuyla. "Tabii Mary Beth'e tekrar yakalanmak istemiyorsan."

Tiz sesli eski grup evi sahibimin Fox'la karşılaştırılmasına bir kahkaha attım. O kadın ertesi sabah JJ'i yatağında yakaladığında neredeyse beni diri diri yüzecekti ve yüzüne bağırarak hala bakire olduğumu ve onun erkek arkadaşım olmadığını söylemem önemli değildi.

Koridora çıktım ve JJ'in kapısını arkamdan çekerek kahvaltı etmek için merdivenlerden aşağı indim.

Fox evin geri kalanını kontrol ettikten sonra mutfığa geri dönüyordu ve ben görüldüğümde yüzü gök gürültüsü gibiydi ve kasları gergindi. Gümüş sırtlı gorillerden birine benziyordu ve tüm ormana kral olduğunu ve kimsenin ondan bir şey çalamayacağını hatırlatmak için kaslarını esnetiyordu. Cidden seksi, dövme, yeşil gözlü, Sarı saçlı goril. Gorilleri seksi bulduğumdan falan değil.

Ben tesadüfen buzdolabının yanına gidip kahvaltı seçeneklerime bakmaya başladığımda Fox'un gözleri yuvalarından fırlamak üzereydi.

"Neredeydin?" diye sordu.

"Ne zaman?" Sırıtişımı portakal suyunun arkasına gizlerken ilgisiz bir şekilde cevap verdim.

"Bir dakika önce odana geldim ve sen yoktun," dedi buzdolabının kapağını tutup bana bakabilmek için aralayarak.

"Neden gelişigüzel odama girdin?" JJ'e bakarken kollarımı gömleğinin üzerinde kavuşturarak sordum.

"Çünkü ben... kapınızı açık buldum ve endişelendim-"

"Küçük evcil hayvanınızın yine kaçtığını mı? Zavallı Porsuk, bu senin için korkunç olmalı."

Birkaç dilim ekmek aldım ve onları tost makinesine sıkıştırmak için uzaklaştım, onun ava çıkmış bir avcı gibi peşimden geldiğini hissettim.

"Sadece seni kolluyorum, Rogue," diye homurdandı, ben bir tereyağı kaparken.

çekmecedan bıçak çıkardı. "Sen bana dönmeden önce biri seni öldürmeye çalıştı. Eğer ben orada olmazsam sana bir şey olmasını istemiyorum-"

"Eğer bana bir silah ve bir araba vermek istiyorsanız, o zaman gidip Orosu çocuğunun evine gidip iyiliğinin karşılığını vermek. Tercih ettiğin yöntem neydi? Kafaya bir, göğse iki mi? Yeterince basit görünüyor." Bu seçeneği düşünürken elim tereyağı bıçağının etrafında sıkıca kıvrıldı ve bundan çok hoşlandığımı fark ettim. Lanet olası Shawn. Birini çok daha etkili bir şekilde nasıl öldürebileceğini göstermeden önce gözlerinin içine bakar ve gömdüğü kızın hayaletini görmesine izin verirdim.

Boşta kalan elim, onun içimdeki yaşamı sıkarak çıkarışını hatırladığımda boğazıma sürtündü ve kendimi durduramadan titredim.

Fox'un kolları etrafımı sardı ve beni çıplak göğsüne doğru sürükledi, sanki dünyada olabileceğim en güvenli yer orasıymış gibi beni kollarının arasına aldı. Belki küçük bir parçam buna inanmak istiyordu ama onun yaptıklarını da unutamıyordum. Hepsinin yaptıklarını.

"Sadece bana bir isim ver, sinekkuşu. Senin için saatlerce çığlık atmasını sağlayacağım. Sen onu öldürmeden önce yaptıklarından gerçekten pişman olmasını sağlayacağım," dedi göğsümü titreten alçak bir sesle.

"Bu konuda yardımını istemiyorum. Yardımını hiç istemiyorum," diye sertçe karşı çıktım, beni bırakana kadar sert göğsüne bastırdım ve sonra agresif bir şekilde tostumu yağladım. "Ve beni sonsuza kadar burada kilitli tutamazsın. Bu sabah koşmamış olabilirim ama yakında yine koşacağım. Beni evcilleştirmeye karar verdiğin vahşi bir hayvan gibi kafese kapatamazsın."

Fox'un içindeki yumuşaklık benim farkına bile varamayacağım kadar hızlı bir şekilde kayboldu ve arkasını dönüp garaja doğru yürürken bir küfür savurdu.

kasları tekrar gerildi.

Tostumu yağlamayı bitirdim ve bir parçasından vahşi bir ısırık aldıktan sonra Fox'un elinde bir balyozla garajdan dönüşünü izlemek için arkamı döndüm.

Mutt havuzu çevreleyen avluda belirdi ve Fox'un deli olduğunu düşündüğünü belli eden geniş gözlü bir bakışla bana doğru koşarak yaklaştı.

Akıllı köpek.

"Ne yapıyorsun?" Bakışlarım Fox'un anahtarları sıkıştırarak hafifçe açık bıraktığı garaj kapısına kaydı.

"Geçen sefer yaptığın gibi beni bırakıp kaçamayacağından emin olmak için," diye hırlayarak avlu kapısından dışarı çıktı.

havuza girdim ve kaçışım sırasında duvara tırmanmak için kullandığım barbeküye doğru yürüdüm.

Fox balyozu avucunun içine alıp barbeküye doğru olabildiğince sert bir şekilde savurduğunda nefesimi tuttum.

Balyozu tekrar savurmadan önce barbekünün büyük bir parçası parçalanıp etrafa su saçan bir sıçramayla havuza uçarken tuğlalar paramparça oldu ve yıkılan duvarların gürültüsü havayı doldurdu.

"Ne oluyor lan?" JJ koşarak merdivenlerden inerken sordu ve ben Fox'un kendini kaybetmesinin şokunu atlarmaya çalışırken cam kapıları işaret ettim ve o da neler olduğuna bakmak için aceleyle yanıma geldi.

Mutt yıkımdan ciddi şekilde korkmaya başlamıştı ve bana doğru koştu, bacaklarımın arkasına geçti ve JJ koşarak geçerken dışarı baktı.

"Ne oluyor lan Fox? Daha sonra hamburger pişirmek istemiştin!" diye bağırdı, bir başka barbekü parçası fayansların üzerine düşerken ve Fox'un kasları bana ciddi bir his verecek şekilde bükülüp esnerken inşaat işçisi fantezileri. *Gel duvarlarımı yık, inşaatçı çocuk ve*

İçime mi? Ew, hayır, kendimi kaybetmişim, belki de bu fanteziyi su yüzüne çıktığı kadar hızlı bir şekilde bırakmışım.

JJ ona yaklaştığında Fox meydan okurcasına, "Bir sorunu çözüyorum," diye hırladı ve ikisi akşam yemeği için hamburger ihtimalinin benim barbeküyü tekrar kaçmak için kullanma olasılığımın daha mı önemli yoksa daha mı önemsiz olduğu konusunda tartışmaya başladılar.

Gözlerim dün öğleden sonra park ettiğim şezlonga takıldı ve güneşlenmek için çıkardığım Power Rangers şapkamın yanında duran bir çift şortumu görünce dudaklarım seğirdi.

Sessizce şortu ve şapkayı kaptım, tartışmaya devam ettikleri için göremedikleri bir öpücük verdim ve arkamı dönüp peşimde itle garaj kapısına doğru koştum.

Kapıdan Fox'un anahtarlarını aldım, içeri girdim ve diğer taraftan tekrar kilitledikten sonra orada asılı duran ve tatlı özgürlük vaatleriyle adımı fısıldayan araba anahtarlarına baktım.

JJ'nin aracı muhtemelen sürmesi en eğlenceli olanıydı, ancak Fox'un kamyonetini almanın şiirsel bir yanı vardı ve ben buna karşı koyamadım.

Anahtarı kancadan aldım, sonra diğer anahtarları da aldım, böylece beni takip edemeyeceklerdi ve merdivenlerden aşağıya doğru koştum.

Siyah pikabına atlamadan önce garaja girdim, diğer anahtarları yanımdaki ayak boşluğuna attım ve Mutt'un da atlamasını bekledim.

İçeri girip küçük beyaz kışını yanımdaki koltuğa rahatça yerleştirdiği anda kontak anahtarını çevirdim ve oradan hızla uzaklaştım.

Rampayı hızla çıkıp garaj kapısını onun şık küçük düğmesiyle açıp yola koyulduğumda yüzümdeki sırıtma kısa sürede kahkahaya dönüştü. Kapıda nöbet tutan Fox'un çocukları kamyonetini tanıdılar ve çünkü dangalağın camları karartılmıştı,

Hatta o olduğumu düşünerek kapıyı benim için açtılar. *Şerefsizler*. Benzini pompaladım ve Fox'un süslü kamyonetiyle sokağa çıktım ve yine gittiğimi fark ettiğinde yüzünün kıpkırmızı olduğunu ve balyozun lanet olası duvarda bir delik açtığını hayal ettim.

İt heyecanla havladı ve ben de ona hak vermek zorunda kaldım - Sunset Cove'da güzel bir gün olacak gibi görünüyordu.

Hızlıca sürdüm, Fox'un kendi çetesini getireceğini çok iyi biliyordum. Kötü niyetli kişiler çok geçmeden peşime düşecekti ve onun kamyonunu da arıyor olacaktı, bu yüzden rotamı suya çevirdim ve sessiz sokaklarda hızla ilerlerken erken saatin avantajını kullandım.

Sahil boyunca uzanan yola ulaştım ve The Mile olarak bilinen tahta kaldırım boyunca sola döndüm, uzaktaki iskele gözüme çarptı ve ona baktıkça her türlü anıyı geri getirdi. Bu bizim Bir zamanlar dünyanın en sevdiğim yeri idi. Gerçeklerden kaçmak isteyen beş çocuğun, istediğimiz kadar uzun sürmese de istediğimiz gibi yaşamak için zaman ayırdığı bu terk edilmiş küçük cennet.

Hiç düşünmeden kararımı verdim ve son sürat oraya doğru sürdüm, dönme dolap yükselen güneşin ışınlarını yakalıyor ve sanki beni eve çağırıyordu.

Kamyoneti iskeleden birkaç blok ötede caddenin ortasına çektim ve hızlıca bir arama yaptım, torpido gözünde bir tabanca buldum bir paket sakızın yanında.

JJ'in eşofman altından sıyrılıp iç çamaşırsız şortumu giydikten sonra gömleğine bir düğüm attım, böylece biraz saygın görünüyordum. Pek saygın görünmüyordum.

Saygın ama sanki erkek kıyafetleri giyiyormuşum ve bu sabah duş alma fırsatı bulamamışım gibi değil. Sonra bu sabah dişlerimi fırçalamamış olmanın eksikliğini gidermek için bir sakız aldım, şapkanın altına saklamadan önce aynada saçlarımı elimden geldiğince düzelttim ve

silahlı olduğu yerde bırakmaya karar verdim. Onu saklayacak bir yerim yoktu ve Shawn'ı görmek için yaptığım gecikmiş ziyaret dışında, onu kullanabileceğim kimse de yoktu. Yine de Shawn'ı düşündükçe, dönüp tekrar uzaklaşmayı düşündüm. Söylediğim şeyi yapabilir, ona yaklaşıp ateş açabilirdim.

Adamlarından hiçbirinin geldiğimi görmediğini varsayıyorum. Ve hiçbir tanınmış bir rakip çete liderinin kamyonetinin kendi bölgelerine girdiğini fark etmedi.

Bir daha düşündüm de, bu da muhtemelen başka bir ölüm cezasıydı. Ayrıca,

Shawn'la ilgili kararımı çoktan vermiştim. İstedğim şeyi alacaktım. Önce buraya geldim, sonra da çok çok uzaklarda bir yerde yeni hayatıma başlamak için kaçmadan hemen önce gözlerinin arasına bir kurşun sıkmak için onun evine uğradım. Bu kadar basit. Ve bana yapmaya çalıştığı şey için o orospu çocuğunu yere sermek ne kadar cazip olursa olsun, şimdi bu planla uğraşmaya değmezdi.

Ayakkabılarımın olmadığı gerçeğini görmezden gelerek Fox'un kamyonetinden atladım ve sokağın karşısına geçip sahili çevreleyen alçak duvardan atlarken Mutt'a beni takip etmesi için ıslık çaldım.

Ayak parmaklarımın arasındaki altın sarısı kumu hissetmek iç çekmeme neden oldu.

Mutluluk ve ben dalgalara doğru bir yol belirledik, dalgalar ayak parmaklarımın üzerinden geçene kadar yürüdük ve sonra sola, çocukluğumun anılarımda sonsuza dek yer edeceği iskeleye doğru döndük.

Bakışlarım suya doğru uzanan uzun ahşap yapıya takıldı ve buranın ne zamandan beri halka açık olduğunu merak etmekten kendimi alamadım.

Çocukluğumdan beri sıkıca kilitlenmiş ve zincirlenmişti ve lunapark gerçekten iyi durumda değildi. Ama bir noktada her türden insanın girip çıkabileceği bir yer olmalıydı.

insanlar takılmayı severdi, martılar ve suçlular yerine hayat ve kahkahalarla doluydu.

Günahkârların Oyun Alanı adını verdiğimiz iskeleye doğru yürümem çok uzun sürmedi; it yanımda mutlu bir şekilde dalgalara girip çıkıyordu ve güneş ben gittikçe sıcaklığı artırıyor.

İskeleye vardığımda içim daralıyor ve derimin altında gergin bir enerji hissediyordum. Eski uğrak yerimize geri dönme konusunda neden bu kadar garip hissettiğimi bilmiyordum ama içimden bir ses oraya vardığımda burayı harap bir halde bulursam kalbimin yeniden kırılabileceğini söylüyordu.

Derin bir nefes aldım ve tereddütlerimi bir kenara bırakarak sahile doğru ilerledim. Yıllar önce çocukların kolayca tırmanabilmemiz için el tutamakları oydukları ahşap destek kirişine ulaştım. Bu, biz buraya gelmeden yıllar önce zincirlenerek kapatılmış ve paslanmış olan ağır metal kapıların üzerinden tırmanmaya çalışmak zorunda kalmayacağımız anlamına geliyordu.

"Burada bekle oğlum," diye talimat verdim, Mutt'un kafasını kaşımak için uzandım ve iskelenin altındaki gölgeye dalıp kuyruğunu kovalamaya başlamadan önce elimi yaladı.

Tırmanmaya başladığım anda, sanki zamanda geri gitmiş gibiydim, kaslarım bu tırmanışı eski bir arkadaş gibi hatırlıyordu, benim Ellerim ve ayaklarım benim aramama bile gerek kalmadan tutamakları buluyor.

Tepeye ulaştığımda, tam da bu amaçla iskelenin kenarına asılı bıraktığımız zincire tutundum ve kendimi yukarı ve kenara çekmek için kullandım.

Bunu başardığımda kendi kendime sııttım, dik durmaya çalıştım ve geçmişimin hayaletleri etrafımı sararken yavaş bir nefes aldım.

İskelede bir lunapark ve çeşitli panayır araçları, dondurma ve pamuk şeker satmak için küçük kulübeler bulunuyordu

Güneşin sıcağı altında çoktan solmuş olan parlak renkli cepheleri ile tahta kaldırımını kaplıyordu.

Deja vu'nun tenimi sızlatmasıyla ve o kadar çok anının üzerime gelmesiyle nefes almakta bile zorlanarak onların arasında ilerledim.

Omzumun üzerinden ağır bir şekilde zincirlenmiş ve tahtalarla kapatılmış kapılara baktım ve beşimizin burayı kendimize ait olduğunu iddia ettiğimiz günden kalma spreya boyayı gördüğümde gülümsedim. Çeteler tarafından parçalanmış bir kasabada kendimize ait bir alan. Günahkârların Oyun Alanı. Kelimeler hala netti, boya her şeyin arasında canlı görünüyordu, baş harflerimiz kalın kelimelerin sağındaki tahtayı işaretliyordu, etraflarını kendim boyadığım bir kalbin içine hapsolmuşlardı. Çünkü o zamanlar bu çocuklara olan aşkımın asla azalmayacağına ve sonsuza dek birlikte olacağımıza inanmıştım.

Tabelaya sırtımı döndüm ve bizim eve doğru yürümeye başladım. Kendime engel olamıyormuşum gibi iskelenin en ucundaki en sevdiğim yerleri seçtim.

Bu iskelede o kadar çok güzel anı vardı ki, burada olmak koydaki başka bir yerde olmaktan daha zordu. Ama yine de yoluma devam ettim, gözlerim yolumu kesen pasajın üzerinde görebildiğim dönme dolabın tepesindeydi.

Atari salonuna girdim, gölgelerdeki sessizliğin tadını çıkardım ve hepimizin burada kamp kurduğu, Pac-Man ve Space Invaders konsolları arasında uyuduğumuz ve tüm o lanet zaman boyunca kığımızla güldüğümüz geceleri hatırladım.

Sessiz alandan hızla geçtim ve tekrar tahta kaldırıma çıkarak iskelenin en sevdiğim kısmına, eski araçların uykuda beklediği yere doğru ilerledim.

Bakışlarım çay fincanlarının, atlıkarıncanın, çarpışan arabaların üzerinde kaydı, hepsi geçmişimde kakhaha ve neşe barındırıyordu ve neredeyse anılara gülümseyecektim, ama bu çok zordu. Yaşadıklarımın ışığında çok fazla acı veriyorlardı.

Onları takip ettim ve bir daha hiçbirinden gerçekten keyif alabileceğimden emin değildim.

"Beni mi arıyorsun yoksa yeni bir yere mi dadanıyorsun?" Chase'in Ses beni irkiltti ve başımı kaldırıp onu dönme dolap vagonlarından birinde otururken bulduğumda nefesimi içime çektim. Benim durduğum yerin yaklaşık dörtte biri kadar sağındaydı ve bana bakıyordu. Bebek mavisi kapıyı açıp, sırf varlığımla onu kızdırıyormuşum gibi kaşlarını çattı.

"Dışarıda beni arıyor olman gerekmiyor mu?" Arkama bakıp kaçmayı denesem mi diye düşünerek cevap verdim. "Fox'un şimdiye kadar tüm bekçi köpeklerini ava salmış olacağını sanıyordum."

Chase bir köpekbalığı gibi sırttı ama gözlerindeki ölümcül bakış bana bundan hiç keyif almayacağıma dair söz verdi.

"Telefonumun neden patladığını merak ettim. Henüz kontrol etmeye fırsatım olmamıştı," diye cevap verdi omuz silkerek. "Ayrıca, şehirde senin peşinden koşacak havamda değilim. Bence evimizde kilitli kalmak istemiyorsan benim için sorun değil. Zaten senden geri dönmeni hiç istemedim."

Sözleri biraz canımı yaktı ama aynı zamanda içimi rahatlattı. Her nasılsa Chase'in beni burada istemediğı gerçeğıyle başa çıkmayı, olanlardan sonra beni tekrar gruba katmaya çalışan diğer adamlardan daha kolay buluyordum. En azından Chase için durum basitti. Nefret edebilirdim. Harlequin çocuklarından uzun zamandır nefret ediyordum. Diğer ikisinin beni beslemeye ve kandırmaya çalıştığı saçmalıklar aklımı çok fazla karıştırıyordu.

Kollarını açıp kucaklaşmak ve son on yılda hiçbir şey değişmemiş gibi davranmak istediler. Flaş haber, göt herifler, çok şey değişmişti. Bir zamanlar tanıdıkları o masum kız, her şeyi çözmek zorundaydı.

Arkasında dört erkek çocuğu olmadan ve kısa süre sonra bu dünyadaki çoğu insanın size yalnızca sizden alabileceklerine göre değer verdiğini fark etti.

Kullanıldım ve insanları nasıl kullanacağımı öğrendim. Ahlakımdan ruhuma kadar her şeyimi satmıştım ve sadece saf kararlılıkla bedenimi satmamayı başarmıştım. Bu geçmeyeceğim bir çizgiydi. Axel'den sonra olmaz. Ama bu yatak odasında tam olarak bir prenses gibi muamele gördüğüm anlamına gelmiyordu. Sadece dolarlar karşılığında değil, kendi şartlarımla kullanılmayı tercih ederdim.

"Kenara çekil, pislik. Sigara içmeye geliyorum." Dönme dolaba yaklaştım ve iskelete tırmanmaya başlarken tanıdık el tutamaklarını hızla kavradım.

"Bana katılmaya kesinlikle davetli değilsin, biliyorsun değil mi?" Chase mırıldandı ama yine de yana kaydı.

"Davetiye için hiç beklemem," diye cevap verdim küçümseyerek. "Pek fazla konuk listesi yapmam. Edepten yoksun olduğum söylenir."

Arabasına ulaştığımda Chase bir kahkaha attı ve bana elini uzatmadan önce hafif paslanmış kapıyı açtı.

Onu tuttum ve beni içeri çekti, şey çılgınca sallandı ve bir dizimin üzerine tökezledim, yarısı kucağına düştü.

"Eğer beni emmeye geldiysen bunu söyleyebilirdin," diye şaka yaptı ama işin içinde gerçekten mizah yoktu ve dudaklarındaki dumanı almak için uzanmadan önce onun karşısındaki banka oturmak için kendimi geri ittim.

Uzun bir fırt çektim, döndüm ve bacaklarımı parmaklıkların arasından vagonun kenarından sarkıttım.

"Yani sadece takılıyoruz, öyle mi?" diye sordu alaycı bir şekilde.

"Öyle görünüyor. Bana neden kızgın bir karga gibi kaşlarını çatıldığını söylemek ister misin?"

"Nedenini biliyorsun," diye homurdandı, uzanıp sigarayı benden çalmak için hamle yaptı ama sigarayı dudaklarımdan çekip uzattım.

ondan.

Chase hiç istifini bozmadan elini çıplak kalçama götürdü ve parmaklarını oradaki pembe güllü kafatası dövmemin üzerinde gezdirdi.

"Neden kafatası?" diye sordu, elini kaydırarak parmaklarını kalçama doladı ve ben de onu uzaklaştırırken ofladım.

"Çünkü içimde bir ölü var," diye mırıldandım, ne yazık ki gerçekten de bu yüzden almıştım.

"Ne zamandan beri?"

"Bunun cevabını biliyorsun," dedim denize bakarak ve sigarayı ona geri uzatırken ciğerlerimdeki dumanı serbest bırakarak.

Chase bunu düşünmek için bir dakika ayırdı ve ben sadece suya baktım, dalgaları yakalayan birkaç sörfçüyü izlerken hafifçe gülümsedim. Ben suya geri dönmek için can atıyordum. Di'nin tahtasıyla sörf yaptığım o küçük deneme hiçbir şeydi, özellikle de korkunç Porsuk beni izlediği ve zamanımı ayırmak bir yana, gerçekten zevk alamayacak kadar dikkatim dağınık olduğu için.

Kendi tahtamı satın almak, şafakta kalkmak ve kendimi kaybetmek istedim.

Eskiden olduğu gibi sörf yapmak. Her sabah kendimi denize bırakmak ve çocukken sayamayacağım kadar çok kez yaptığımız gibi sahilde kahvaltı ederken dudaklarımda tuz tadı almak istedim.

"Buraya gelmeden önce yaşadığınız yerde deniz kenarında mıydınız?" Chase dikkatimin neyin üzerinde olduğunu fark ederek sordu.

"Hayır," dedim, bu tek kelimede sesime gizlice hüznün karışmıştı.

Ona baktım ve sanki saklamaya çalışıyormuş gibi kalçasının yanına koyduğu küçük yeşil kutuyu fark ettim. Bakışlarım daha sonra koluna ve onu benden saklamak için öyle bir açıyla oturuşuna takıldı. Bu davranışını eskiden yeni elbiselerle geldiği zamanlardan çok iyi biliyordum.

Babasının onlara verdiği morlukları görmemize izin vermemeye çalışıyordu. Sanırım eski alışkanlıklar zor ölüyordu.

"Bir bakayım," dedim kolunu göstererek ve gözlerini bana dikti.

"Önemli bir şey değil," diye mırıldandı.

"Hiçbir şey ilk yardım çantası gerektirmez," diye belirttim. "Küçük bir sürtük gibi davranmayı bırak da bakayım."

Ona doğru ilerlediğimde Chase sigarasını geri aldı, bir nefes çekerken pazısının yan tarafındaki kesiğı görmeme izin verirken gözlerini devirdi.

"Kendim yapabilirim," dedi ben antibakteriyel bir mendil alıp derin yaranın üzerinde gezdirirken. Yanık yüzünden biraz irkildi ve ben de A sınıfı bir sık emici gibi acısına sııttım. Bununla birlikte, ağzımla bir horozun etrafında yolumu bildiğimi düşünmekten hoşlanıyordum, bu yüzden belki de tam olarak öyleydim.

"Evet, ama o zaman sana acı çektirmekten zevk alamazdım," diye cevap verdim karanlık bir gülümsemeyle. "Bu da neydi böyle? Bıçak olamayacak kadar kalın görünüyor-"

"Kurşun beni sıyırdı. Biraz acıtıyor ama daha kötülerini de yaşadım."

Dün gece yola çıkmadan önce bana gösterdiği, gömleğinin üzerinden omzundaki kurşun izinin olduğu yere dokunmak için uzandım. Chase Mavi gözleriyle bakışlarımı karşıladığında durgunlaştı ve bir an için ölmediğine ne kadar sevindiğimi görebildiğinden emin oldum. Onu önemsemiğimi düşünmesini istemedim ve gerçekten de önemsemiyordum, sadece... ölmesini istemiyordum. Hepsi buydu.

Yarayı temizleyip kir ve pislik olup olmadığını kontrol ettikten sonra su geçirmez bir pansuman ve biraz antibakteriyel merhemle yama yaparken sessiz kaldık.

"Umarım sana teşekkür etmemi beklemiyorsundur," diye mırıldandı Chase, elimi dirseğine koyup tereddüt ettiğimde, temastan dolayı tenim karıncalanmıştı.

"Ne ye?" Sanki onu duymamışım gibi kaşlarımı çatarak sordum. "Teşekkür ederim."

"Bir şey değil," diye sırtıtarak cevap verdim ve karşısındaki koltukta uzanma pozisyonuma geri döndüm. "Ama bunu sadece senin dırdırını kesmek için yaptım, o yüzden bana karşı yumuşama Ace."

Chase gözlerini bana dikti ama telefonu çalmaya başladı ve Fox'un adını görebilmem için bana doğru salladı.

"O zaman ne bekliyorsun, Chase?" diye sordum. "Patronuna mahkûmunun nereye kaçtığını söyle."

"Bu oyun artık eskidi," dedi sinirli bir şekilde. "Kalmak istemiyorsan neden daha uzağa kaçmıyorsun?"

"Kalmak istemediğimi hiç söylemedim. O evde kalmak istemediğimi söyledim. İşin garibi, on yıl boyunca kimse bana göz kulak olmadan hayatta kaldım, bu yüzden yirmi dört saat gözetim altında tutulmaya gerek duymuyorum. Ayrıca, hayatımı mahveden üç kişiyle bir arada olmaktan hoşlanmıyorum."

Hemen cevap vermeyince dönüp ona baktım ve yüzünde düşünceli bir ifadeyle sigarasını söndürdüğünü gördüm.

"İşte bu noktada beni kaybediyorsun. Madem hepimizden bu kadar nefret ediyorsun ve bizimle vakit geçirmek istemiyorsun, o zaman neden kasabamızda kalıyorsun? Neden kendini her gün bununla uğraşmaya zorluyor ve bunun için mutsuz oluyorsun?" diye sordu.

"Burada bitmemiş bir işim var," dedim omuz silkerek. "Yatağa atmak istediğim hayaletler."

"Buralarda sadece bir hayalet görüyorum," diye cevap verdi Chase, bakışları bir şey arıyormuş gibi üzerimde geziniyordu ama ne olduğunu bilmiyordum ve bulamayacağını umuyordum.

"O zaman belki de bir şeytan çıkarıcı çağırmanız gerekiyordur."

Telefonu tekrar çalmaya başladı ve içimi çekerek elimi uzattım. Chase yüzünde eğlenerek bir ifadeyle telefonu uzattı ve ben de cevapladım.

"N'aber Porsuk?" Arabanın altımızda biraz sallanmasını sağlamak için ağırlığımı değiştirerek rahatça sordum.

Kendini toparlayana kadar bir süre şaşkın bir sessizlik oldu. "Hangi cehennemdesin sen? Ve Chase'in telefonu neden sende?"

"Gizlice takılıyoruz ve şu anda kalçalarımın arasında beni boşaltmak için elinden geleni yapıyor. Ama söylemeliyim ki, dilini çok kötü kullanıyor, onun gibi bencil bir orospu çocuğu için bu çok da şaşırtıcı değil, ama muhtemelen bir dakika içinde onu durdurmak için numara yapacağım. Sen nasılsın?"

"Bu hiç komik değil," diye mırıldandı Fox ve gerçekten de bu söz karşısında dişlerini gıcırdatıyormuş gibi bir ses çıkardı.

"Sorun nedir, Porsuk? Benim bir şey almam fikrinden hoşlanmadın mı? becerdin mi? Çünkü bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama ben senin şehirden kovduğun o küçük bakire kız değilim ve ayrıldığımızdan beri bir sürü D yaşadım."

"Kes şunu," diye tersledi. "Ve bana nerede olduğunu söyle." "Ya istemiyorsam?"

"Ne istediğin umurumda değil."

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedim acı bir şekilde ve durakladı.

"Öyle demek istemedim," dedi hayal kırıklığıyla inleyerek. "Neden bunu bu kadar zorlaştırmak zorundasın?"

"Bırakın *sevmeyi*, güvenmediğim bir grup katille bir evde kilitli kalmak istemediğimi neden anlayamıyorsun?" Ben de tıslayarak karşılık verdim ve Chase kısık bir ıslık çaldı.

"Chase'i telefona ver," diye tersledi Fox, öfkesi azaldığı kadar hızlı geri gelmişti.

Telefonu Chase'e attım ve ayağa kalktım.

"Bu işe yaramıyor dostum," dedi telefonu kulağına götürürken. "Onu bir mahkûm gibi kilit altında tutmaya devam edemezsin ve sana teşekkür etmesini bekleyemezsin."

Bu. O nankör küçük bir velet ve sen onu her zorladığında sana karşı koymaktan vazgeçmeyecek. Bu durum zehirli."

En azından göt herif gerçekleri iyi kavramış.

Fox'la tartışmaya devam ederken ona sıırttım, vagonun kapısını açtım ve dışarı tırmandım, çerçeveyi tuttum ve dönme dolaptan aşağı indim.

Hızlıca aşağı indim, martıların ve dalgaların sesi Chase'in Fox'a söylediklerini bastırıyordu ve zaten duymak da umurumda değildi.

Yolculuğun eteğine geldiğimde, küçük setten aşağı doğru yöneldim. merdivenlere çıktı ve çarşıya ve buradan çıkış yoluna doğru yürümeye başladı.

İskelenin orta kısmını dolduran bodur, beyaz binanın kapısına ulaştığımda Chase bana seslendi.

"Oh, yani buradan tavuk boku yolunu seçiyorsun, öyle mi?"

Ona bakmak için arkamı döndüğümde, tişörtünü çekiştirerek çıkardığını ve beklentiyle bana baktığını gördüğümde tanıdık sözler beni duraksattı. Aptal gibi yırtık pırtıktı, sanki bu adamlar benimle takıldıkları süre boyunca son on yıllarını spor yaparak geçirmişlerdi. Ya da belki de steroid kullanıyorlardı ve altlarında sakladıkları minicik pipileri vardı. şortuna baktım. Bakışlarım altın sarısı teninden aşağıya, sanki onu kontrol etmek istiyormuşum gibi bel kemerinin altına inen V'ye kaydı, sonra kendimi tutup gözlerimi tekrar yüzüne diktim.

"Seninle iskeleden atlamamı mı istiyorsun?" Neden böyle bir şey yapmak istediğini merak ederek sordum.

"Tabii sen eskiden sürekli bize gösterdiğini hatırladığım piliç değilsen?" diye sordu, daha önce hiç sahip olmadığı kibirli bir havayla bana doğru ilerleyerek. Gözlerindeki o bakış birinden korkmadığını gösteriyordu.

Lanet şey ve kendini tutma şekli, elde etmek için ne pahasına olursa olsun her zaman istediğini elde ettiğini söylüyordu.

"Haftanın herhangi bir günü sana yine de gösterebilirim," diye söz verdim.

"Eşyalarımдан kurtulmam için bana bir saniye ver o zaman," dedi ve yanımdan geçip şapkamı kafamdan kaparak atari salonuna doğru ilerledi.

Aslında onu burada bırakıp tekrar kaçmalıydım ama nedense ona hâlâ hepsine çılgınca şeyler yapmaları için meydan okuyan ve onları buna zorlamak için maço saçmalıklarıyla oynayan kız olduğumu kanıtlamak istedim. Hiçbir şeyden korkmuyordum. En azından Harlequin oğlanlarından.

Chase geri döndü, artık spor ayakkabılarını giymiyordu ve onları da gömleği ve sigaralarıyla birlikte kuma attığını tahmin ediyordum, beyzbol şapkam ve cep telefonu. Suyun mahvedebileceği başka bir şeyim yoktu, bu yüzden onunla birlikte iskeleden dönme dolaba doğru yürüdüm ve iskelenin dibindeki korkulukların üzerinden tırmandım.

Gelgit yüksekti ve su altımızda derindi. Çocukken bunu binlerce kez yapmıştım, bu yüzden çok da önemli olmamalıydı ama yine de aşağıdaki düşüşe bakarken kalbim dört nala atmaya başladı.

Chase elimi tuttu ve bana sırtıttı ama sırtışında hiç nezaket yoktu.

"Üçte mi?" diye sordu, ben de başımı salladım. "Bir-" Chase sıçradı, beni tuttuğu gibi kendisiyle birlikte sürükledi ve düşerken dudaklarımdan bir ıçlık koptu

Kalbim panik içinde suya doğru sıçradı.

Dalgalara çarpıp altlarına battık, ben alçalırken ve Chase beni bırakırken dudaklarımdan baloncuklar çıkıyordu.

İnişim durduğu anda yüzeye doğru yüzdüm, dalgaları aşarken güldüm ve döndüğümünden beri paylaştığımız ilk gerçek gülümsemelerimizi paylaşıırken Chase'in gözlerini bir an için yakaladım.

"Sanırım o kadar da korkak değilmışsin ufaklık," diye homurdandı, mavi gözleri suyun yanında parlıyor gibiydi.

Bana böyle seslendiğinde içim daraldı, unutmak istediğim bir parçam onun ve bir zamanlar olduğu çocuğun yüzünden acı çekiyordu.

Hızla arkamı döndüm ve iskelenin altından yüzmeye başladım, yanımda Chase ile kıyıya doğru ilerlerken iskelenin gölgesinde kaldım.

Su ayakta durabileceğim kadar sığlaştığında, kumlu yokuşu tırmanmaya başladım ve itin beni görünce mutlu bir şekilde havlayarak ileri geri koştuğunu gördüm.

Tam sahile yaklaşmıştık ki Chase beni kalçalarımın yakaladı ve iskeleyi ayakta tutan kalın ahşap kirişlerden birine doğru itti, gözleri burada gölgelerin içinde o kadar karanlıktı ki neredeyse siyah görünüyordu.

"Seni yanımda götürmeliyim," dedi kabaca, kaslı pazuları esnerken ve göğsünün altın rengi derisinden sular dökülürken beni sabit tutarak.

"Fox öyle dedi ve bugünlerde seni küçük orospu çocuğu gibi koşturuyor diye mi?" Alay ettim ve Chase'in belimdeki tutuşu bana doğru iterken acı verici bir şekilde sıkılaştı, gözlerindeki aç bakış yoğunlaşırken sert vücudu beni yerimde sabitledi.

"Sanırım bir Harlequin'le konuştuğunu unutuyorsun, bebeğim," dedi, sesi tehlikeli bir şekilde alçaktı. "Seni şimdi ve burada boğabilirim ve kimse beni bu konuda sorgulamaz bile."

"Fox'un bu konuda söyleyeceği bir iki şey olabilir."

"Ondan korkmuyorum." Chase uzun bir dakika boyunca bana baktı, nefeslerimiz aramızda ağırlaştı ve ikimiz de geri adım atmadık.

"Şimdi ne olacak koca adam?" Dalgalar bacaklarımıza çarparken ve Mutt sahildeki pozisyonundan öfkeyle havlarken alay ettim. "Beni yakaladın."

senin merhametin. Peki bana ne yapacaksın?"

"Bana teşekkür etmelisin," dedi Chase, dudaklarındaki tuzu yalayıp dikkatimi kısa bir süreliğine ağzına çektikten sonra aynı hızla gözlerimi başka tarafa çevirdi. Çenesi bu sabah kirli sakallarla kaplıydı ve koyu renk buklelerinin suyun etkisiyle geriye kaymış olmasıyla birleşince bakışlarımı fazlasıyla üzerine çekiyordu. Ona bu şekilde bakmamalıydım. Ama hayatımın bir döneminde zaman zaman Harlequin oğlanlarının hepsinin hayalini kurmuştum ve onları öpmenin, onlara dokunmanın nasıl bir şey olabileceğini... "Bana ne için olduğunu sormayacak mısın?"

"Nasıl olsa bana söyleyeceksin diye düşünmüştüm," diye karşılık verdim. "Peki. Bırakayım da Fox anlatsın. Ama sen onunkini emmeyi düşünürken

Cömertliği için ona teşekkür etmek için belki de onun yerine benimkini emmelisin çünkü bu benim fikrimdi."

"Sen neden bahsediyorsun be?" "Ne diyorsun lan sen?" diye sordum, önerisi aklımı her türlü sakin istila ettiği yollara sürüklerken bakışlarım onun bel kemerine düştü.

Tanrım, gerçekten sevişmeye ihtiyacım vardı. Belki bir dahaki kaçışımda Di ve Lyla'yı benimle kulüplere gelmeye ikna eder ve beynimi tüm bu zehirli meraktan arındırmak için tanımadığım bir adamla pis bir ara sokak sikişi yapardım. Kendimi durduramadan dudaklarımı yalayarak Chase'e baktım ve onun bakışları da ısındı.

"Bilgin olsun," diye homurdandı, eli kalçamdan belime doğru ilerlerken parmaklarını tam göbeğimin altından geçirdi. "Eğer beni kalçalarının arasına alsaydın şu an olduğundan daha ıslak olurdun ve hiçbir şey yapmıyormuş gibi davranmazdın." Elini aşağıya doğru itti ve ben nefes nefese kaldım.

külot giymediğimi fark edince gözleri parladı.

"Gördüğümde inanacağım," diye tısladım, ona ters ters baktım ama yine de elinin inişini durdurmak için herhangi bir harekette bulunmadım. Onu istediğimden değil

Çünkü ondan nefret ediyordum ve burada, güpegündüz elini sikmeye hiç niyetim yoktu. Ama nedense yine onunla köşe kapmaca oynuyordum ve ilk göz kırpan ben olmayı reddediyordum.

Chase bakışlarını vücudumda gezdirdi, ödünç aldığım gömleğime baskı yapan sertleşmiş meme uçlarımı ve göğsümün ağır bir şekilde inip kalkmasını inceledi. Bakışları benimkilerle buluştu ve aramızdaki nefrete rağmen *oyuna devam et dercesine* başını eğdi.

Elini aşağı doğru itti ve dudaklarımdan bir nefes kaçtı çünkü şu anda ıslak olmamın tek sebebinin deniz suyu olmadığını öğrenmesine yaklaşık iki santim kalmıştı ve düşünülemez bir nedenden ötürü, bu nefreti şehvete çevirmesi ve tam olarak yapmakla tehdit ettiği şeyi yapması fikri beni gerçekten tahrik ediyordu.

Kendi elimi şortuna götürdüm, sıırıslıkam olmuş malzemenin arasından sikinin kalın, sert uzunluğunu kavradım ve gözlerimle ona en kötüsünü yapması için meydan okurken, kesinlikle steroidlerden kaynaklanan bir sık küçültme sorunu olmadığı gerçeğini takdir ettim. Dişlerinin arasından havayı emdi ve gözlerindeki tüm o nefret eriyip sıvı bir arzu havuzuna dönüşürken istediğim tepkiyi aldım.

"Bu senin köpeğin mi?" diye sağımda bir yerden bir kadının dehşet dolu bağıırışı geldi ve ben elimi geri çekip söz konusu V engelleyiciye bakarken o da Mutt'u işaret edip bana ters ters baktı.

Chase de elini çekti, dirseğimi tuttu ve onunla birlikte kıyıya doğru yürümemi sağladı. "Ne olmuş yani?" diye öfkeyle karşılık verdi.

"Az önce kumdan kalemin yanına sıçtı," dedi öfkeyle ve ben gülmekten kendimi alamadım.

Chase ona, "O zaman temizle, sürtük," diye karşılık verdi. "Umurumda bile değil."

Kendi kendime homurdandım. *Bir bok ver. Güzelmiş.*

Kadın öfkeli görünüyordu ve Mutt'a ters ters bakmaya başladı, Mutt da hemen arkasını dönüp kadının yanından koşarak plajın tepesindeki çöp kutusunun yanına bırakılmış ama *içinde* olmayan bir torba çöpü karıştırmaya başladı. Bazıları insanlar gerçekten hayvanmış.

"Eğer kontrol altına almazsan erkek arkadaşımı ararım ve gelip onu boğar," diye ciyakladı kadın ve damarlarımda öfke alevlendi.

"Sen ne?" Ben talep ettim ama Chase beni çoktan bırakmıştı ve sudan çıkıp doğruca kaltağa doğru yürüdü, kasları gergindi, su Yüz hatlarını, intikam peşindeki bir deniz tanrısı gibi damlalar ve öfke kaplıyordu.

Belki Poseidon'u arayıp ona şu dev çatallardan bir tane getirebilirim. benim denizkızı olduğum ve onun da - *bekle, ben denizkızı olsaydım sikini nereye sokardı? Ve denizkızları nasıl kaka yapar?* Başımı sallayarak bu saçmalığa katılmaktan vazgeçtim ve köpek düşmanı sürtüğün kutusuna konulmasına dikkat kesildim.

"Kiminle konuştuğunu biliyor musun sen?" Chase ona doğru yaklaşıırken sordu. "Ben lanet bir Harlequin'im. Bu da o itin de bir Harlequin olduğu anlamına geliyor. Bil bakalım ne olacak, onu boğarsan borcunu senden kanla tahsil etmeye gelirim. Ve bunu çabuk da yapmayacağım. Gece evine gizlice girip erkek arkadaşının boğazını keseceğim, böylece kan kaybından ölmesini izleyebileceksin ve sonra da o çirkin kığınla iğne yastığı oynayacağım. Yapar mısın? Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

Kadın geri çekilmeye çalışırken başını salladı, tüm vücudu korkudan titriyordu.

"Bu, bir insanın kanını akıtmadan önce ona kaç delik açabileceğimi gördüğüm bir oyun. Bilirsin, sanki bir iğne yastığı gibisin. Şu anki rekorum yetmiş dört, ama sanırım sana acele etmezsem Üçlü rakamlar," diye mırıldandı ve beni kurtar Tanrım, çünkü günah işledim.

Tanrım, sanırım birinden duyduğum en karanlık, en ateşli şeydi bu.

Bunun karşılığında dizlerimin üzerine çöküp onun sikini yalamayı çok istiyordum. Bu herif, tam bir pislik olan bu herif, itim için elinden geleni yaptı ve ben birdenbire dizlerimin üzerinde ona tapmak istedim.

Ama hayır, o hala inkar edilemez boyutlarda bir mega hıyardı, bu yüzden bunu yapmayacaktım. Ama bunu düşünmemi sağladığı için ona tebrikler.

"Özür dilerim," diye nefes nefese kaldı kadın. "Öyle demek istemedim. I-

"O zaman ben tehdidimi gerçekleştirmeden önce siktirip gitmeye ne dersin?" Chase'in önerisi üzerine kadın dönüp eşyalarına doğru kaçtı, it de az önce gelip çantasına işemişti.

En iyisi. Köpek. Hiç.

"Haydi, hayalet. Fox şu anda altına sıçmak üzere," dedi Chase, sahilde ilerleyip iskeleden attığı bokunu toplarken beni de peşinden çağırarak. Onu takip ederken, bakışlarım tenine kazınmış, önemsedğim her yerin siyah çizgilerle işaretlendiği hazine haritasının üzerinde gezindi. Şapkamı ondan aldım ve ıslak saçlarımın üzerine ters taktım.

Kaçmayı düşündüm ama kalın kalçalarına bir bakışım beni yakalayacak kadar hızlı olacağını söylüyordu ve Fox'a verdiği bu gizemli fikrin ne olduğunu yüzde üç oranında merak ediyordum. Ve kolayca tekrar koşabilirdim. Ne de olsa profesyonel bir kaçaktım.

Sahilden yukarı doğru yürürken Mutt'a bizi takip etmesi için ıslık çaldım ve Chase beni gece mavisi motosikletini park ettiği sokağa götürdü.

"İt bunun neresine gidecek?" Chase itini tekmelerken sordum.

spor ayakkabılarını giydi ve gömleğinin içine silkindi. Gitmemizi önerebilirdim.

Fox'un kamyonetini almak istedim ama sokakta terk edilmiş bir şekilde durması fikri hoşuma gittiği için bundan bahsetmedim.

Chase umursamaz bir tavırla, "Arkamızdan koşabilir," dedi ve İt bunu anlamış gibi hırlamaya başlayınca ben de kollarımı kavuşturarak reddettim.

"Hayır," dedim kararlılıkla. "O daha çok küçük ve çok uzak."

"Buna ne dememi istiyorsun?" Chase sinirli bir şekilde sordu, sanki beni bisiklete zorla bindirmek istiyormuş gibi elini uzattı.

İt öne atılıp ayak bileklerini ısırmaya çalıştı ve Chase geri adım atmak zorunda kalırken sııttım.

"Köpeğim senden hoşlanmıyor ve olağanüstü bir zevki var, bu yüzden onun kararına güveniyorum. Ve bundan sonra seni bırakma teklifini kabul edeceğimi sanmıyorum."

Chase, "Az önce onun çöpten bir şey yiyip sonra da o kaltağın çantasına işediğini gördüm," diye suçladı. "Berbat bir zevki var."

"O bir *burritoydu* ve o çanta iğrençti. Sen sadece benim nokta." Kollarımı kavuşturup onun çıkmasını bekledim ve o da bisiklete dönüp bakarken küfretti.

"Tamam. Burada spor çantam var. Onun içine girebilir," diye tersledi. "Ama hemen binmezsen seni koltuğa bağlar, onu da burada bırakırım."

"*Peki,*" diye cevap verdim, ses tonuyla dalga geçip Mutt'u kollarıma alırken Chase koltuğunun altındaki saklama bölmesini açtı ve spor eşyalarını içine boşaltıp çantayı bana uzattı.

Onu aldım ve sadece kafası dışarı çıkacak şekilde fermuarını çekmeden önce itin içine girmesine izin verdim, sonra kayışı vücuduma geçirdim ve güvende olması için sıktım.

Chase bana gözlerini devirdikten sonra bisiklete bindi ve ben de itaatkâr bir şekilde arkasına atladım, kollarımı beline doladım ve o tepeye doğru hızlanırken sıkıca sarıldım. Bu küçük sürüş hakkında düşünmediğim şey, kalçalarımı onun etrafına sarmanın, ona yapışmanın nasıl bir his olduğuydu.

kaslı gövdesini ve motorun derin mırıltısının vücudumda titreştiğini hissediyordum. Ellerimi biraz daha aşağı indirip... nefret ettiğim bir pislik olduğu için ona yumruk atmamakta zorlandığımı söyleyebilirim. Çok açık.

Tanıdık sokaklardan geçtik ve kısa bir süre sonra Harlequin House'da arabayı sürdük, şef pislik daha biz park etmeden kapıdan çıktı.

Kapıda nöbet tutan adamların hepsinin bana biraz kızgın görüldüğünü ve birinin burnunun kanadığını fark ettim ama bu konuda kendimi kötü hissetmedim. İşlerinde berbat olmaları ve kamyonu kullananın Fox olduğundan emin olmamaları benim sorunum değildi.

İndim ve Mutt'u serbest bıraktıktan sonra sorumlu adama doğru yürüdüm, yarı boğulmuş bir sıçan gibi görünürken bir adamın gömleğinin içinde ezilmek yerine aptalca sıcak bir şey giyerek bir podyumdaymışım gibi kalçalarımı salladım.

"Hey, Porsuk," dedim hafifçe, yanından geçip ön kapıya doğru ilerlerken.

İçeri girerken durmadım, sıcak bir duş almak için doğruca banyoma yöneldim, ıslak, ödünç gömleğimi bir kenara fırlattım ve içeri girmeden önce şortumu ve şapkamı giydim.

Odamdan çıkmadan önce sevimli mavi sundress elbisemi giymek ve saçlarımı kurutmak için acele etmedim. Aşağıya indiğimde Fox'u mutfakta beni beklerken buldum, çenesi titriyordu ve bir hücreyi çevirirken duruşu gergindi

Parmaklarının arasında parlak pembe bir kılıf içinde telefon.

Önündeki kahvaltı barına oturmak için zıpladım, bacaklarımı çaprazlayıp ayak parmaklarımı onunkinin yanındaki taburede dengelerken tatlı tatlı gülümsedim.

"Bu işe yaramıyor," dedi yavaşça, ben uzanıp meyve kâsesinden bir elma alırken bakışları elindeki telefonda sabit kalmıştı.

"Sakın beni yine terk ettiğini söyleme, Fox?" Suratımı asarak sordum. "Yine de şaşırdığımı söyleyemem."

"Böyle konuşma," diye mırıldandı.

"Neden? Beni tekrar hayatında istediğine karar verdiğin için, son kez yanında tutmanın çok sakıncalı olduğuna karar verdiğinde senin için ne kadar harcanabilir olduğumu unutmam mı gerekiyor?" Elmamdan bir ısırık aldım ve o da bir ısırık almak için can atıyormuş gibi beni izledi.

Ön kapının çalınması bakışmalarımızı böldü ve Fox kapıyı açmaya gitmeden önce benden uzaklaştı.

"Kamyonetini sahilde bulduk patron. Garaja geri döndük," dedi sert bir ses, ben olduğum yerde kalıp elmamı yerken ve keşke o aptal kamyonu denize sürseydim diye düşünürken.

Fox kapıyı tekrar çarpıp kahvaltı barında yanımda oturmaya devam etmek üzere içeri girmeden önce, "Güzel," diye cevap verdi.

"O adama teşekkür bile etmeyecek misin?" diye sordum ve bana deli olduğumu söyleyen düz bir bakış attı.

"Benden böyle bir şey çalan olursa, ona dersini vermek için bir parçasını keserim," diye homurdandı ve bunda ciddi olduğundan hiç şüphem yoktu.

"Lütfen meme almayın. Onlara çok düşkünüm ve-"

"Hiçbir şeyi ciddiye almıyor musun?" diye tersledi ve ben sadece omuz silkerek elmamdan bir ısırık daha aldım.

"Mememi kesersen çok ciddi olur."

Dudaklarının kenarı hafifçe kıpırdadı ve nefes nefese kalıp pembe telefonu tekrar parmaklarının arasında çevirirken sııttım.

"Sanırım beni doğrarsan atman geçen seferkinden daha kolay olacak. Beni doğrudan çöpe atabilirsin ve çöpün beni alın ve sonra-"

"Dur," diye emretti.

"Neden? Hayatımı mahvettiğin ve sonra beni tamamen unuttuğun zaman hakkında konuşmak seni rahatsız ettiği için mi?" Meydan okudum.

Fox sandalyesinde arkasına yaslandı ve elini yüzünde gezdirerek Sanki bunu gerçek bir tartışmaya dönüştürme arzusunu bastırıyordu ve ben de nedenini merak ediyordum.

"Ben... sana bir telefon aldım," dedi, parlak pembe şeyi bana doğru iterek, açıkça o mayın tarlasına dalmamaya karar vermişti.

Cep telefonunu aldım ve pembe kılıfını inceledim. Üzerinde deniz kabuklu bikini üstü giymiş bir denizkızı ve yanında küçük mor bir yunus vardı.

"Bunu on iki yaşındaki bir çocuktan mı çaldın?" Kaşlarımı kaldırarak sordum. "Dükkândaki tek çanta buydu," diye cevap verdi, dudakları seğiriyordu. "Chase'le konuştuktan sonra aldım, bana senin iyi olduğunu ve onunla birlikte olduğunu söyledi. İçerideki adam bunu senin için ayarladı. Bunu almanı ve düzenli olarak beni kontrol etmeni istiyorum ki güvende olduğunu bileyim."

"Gitmeme izin mi veriyorsun?" Şaşkınlıkla sordum.

"Hayır," diye tersledi. "Sadece sana biraz daha özgürlük veriyorum. Görünüşe göre seni sürekli kilit altında tutmam doğru değil." Sanki bu ona hiç mantıklı gelmiyormuş gibi kaşlarını çattı ve ben de ona bakmaktan kendimi alamadım, her zaman canının istediği her şeyi yapabileceğini düşünerek ne halt ettiğini merak ediyordum.

"Vay canına. Sen gerçekten delisin, değil mi?"

Fox taburesini sertçe geriye itti, tabure yere düştü ve önümde durarak beni bakışlarıyla kıstırdı.

"Şu anda beni zorlama, Rogue," diye homurdandı ve ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu.

"Merak ediyorum Fox, senden korkmamı mı istiyorsun yoksa sadece sana boyun eğmemi mi sağlamaya çalışıyorsun?" Gözlerimi elmanın üzerinden ona dikerek sordum. "Çünkü benim yürüyen ölü bir kız olduğumu gerçekten unutmamalısın.

Hayatın bana fırlattığı en kötü şeylerden kurtuldum ve hala buradayım. Bugünlerde korktuğum pek bir şey kalmadı. En azından senden."

Fox kaşlarını çattı ve öfkesini vücudundan temizlemeye çalışıyormuş gibi elini yüzünde gezdirdi.

"Chase ve JJ, seni korumaya çalıştığım gibi korumaya devam edersem, bugünlerde bir gün temelli kaçacağını düşünüyorlar ve ben... şey, bunu istemiyorum. Bu yüzden, eğer beni kontrol edeceğine ve yakınımnda kalacağına söz verirsen, seni kilit altında tutmaya ve benden kaçmaya zorlamayacağım," dedi ve tepkimi ölçmek için beni yakından izledi.

Buna o kadar şaşırmıştım ki elmamı tezgâha doğru indirdim ve telefona bir kez daha baktım. "Yani bu bir kafes yerine tasma mı?" Kaşlarımı çatarak sordum, bunun üzerine atlayıp iki elimle tutunmalı mıydım yoksa yeni denizkızı telefonumu kışına mı sokmalıydım karar vermeye çalışıyordum.

"Sana bir de araba aldım. Bu gece ya da yarın burada olur."

"Senden bana bir şey getirmeni istemedim," diye belirttim ve o da sinirli bir şekilde ofladı.

"Sadece karar ver Rogue. Araba ve telefon mu yoksa kilitli kapılar mı?" Sanki burada mantıksız davranan benmişim gibi hırladı. *Psikopat*.

"O zaman ben senin bokunu alırım," dedim, zıpladım ve kaçmama izin vermek için onu geri çekilmeye zorladım. "Yirmi dört yedi burada seninle tıklıp kalmaktan iyidir."

Kaşlarını çattı, gözleri karanlık ve tehlikeli bir orman gibiydi, keşfetmek istiyordum ama keşfedersem bir kaplana yem olacağımı da biliyordum.

Havuzun ve barbekünün parçalanmış kalıntılarının yanında oturmak için etraftan dolaştım ve itiraz etmedi. Bu ya bir zafer ya da zekice gizlenmiş bir tuzaktı ve güneşin altında oturup yeni telefonumu karıştırırken hangisini seçeceğimi çabucak anladım.

Cihazda oldukça dikkatli bir şekilde gizlenmiş bir izleme yazılımı yüklüdü ve bu da muhtemelen telefonun neden kutudan çıktığını açıklıyordu. Daha iyi bir fikir edinmeden önce neredeyse sil tuşuna basıyordum. Eğer Fox bilmek istiyorsa
O zaman beni şehirde kovalayıp ne haltlar karıştırdığımı merak ederek eğlenebilirdi.

Oyun başlasın göt herif. Bunu eğlenceli hale getireceğim.

Afterlife'ta kadınlar gecesi idi ve bir grup kadın barda içkilerini yudumluyor, en sevdikleri striptizcinin kendileri için dans edeceği düşüncesiyle masaların altında oynaşarak gösterinin başlamasını bekliyordu. En azından ben öyle yaptıklarını varsayıyordum.

Soyunma odasındaki koltuğuma oturdum, ayaklarım parlak beyaz ışıklarla çevrili aynanın önündeki yüzeyin üzerindeydi.

"Seni bir balonla öyle güzel sikerdim ki bebeğim," diye konuştum telefonda. "O hava dolu lateks sikiciyi patlayana kadar tekrar tekrar gırtlığına sokardım, sence bunu kaldırabilir misin?"

"Evet," diye inledi. "Sonuna kadar götürebilirim Bobby."

"Tam adımı söyle," diye homurdandım ve önüme kahve koyan Estelle'e teşekkür ederek başımı salladım.

"Bobby Şişme," diye mırıldandı kadın kulağıma ve ben yüksek sesle inleyerek yanımda şaşkın şaşkın bakan dansçı arkadaşım Adam'ın dikkatini çektim.

Gittikçe daha yüksek sesle inlemeye başladı ve ben içimden lanet ettim, onu geri çekip bu çağrıyı uzatmam gerekiyordu. Sesim benim için çok seksiydi.

kendi iyiliği için.

"Balonumu iyice ıslattığında, seni altımda ters çevireceğim ve zıplayan küçük şeytanı kışına doğru iteceğim-" Hattan bir tık sesi geldi ve otomatik mesaj kulağında çınlarken konuşmayı bıraktım.

"Arayan kişi on dakikalık paketini kullanmıştır. Lütfen hatta kalın."

Garip bir orkestra müziği çalarken telefonun hoparlör düğmesine bastım ve telefonumu kahvemın yanına atıp kollarımı gerdim esnerken başımın üstünde. *Hadi Juicy Latexdream351. Ekstra dakikalar için ödeme yapmak istediğini biliyorsun.*

Ama onu çok hızlı bitirmişim gibi görünüyordu ve arama bir an sonra kesildi. *Lanet olsun, fetiş telefon seksinden iyi para kazanamayacak kadar iyiyim.*

"Kız arkadaşın balonlarla ilgileniyor mu?" Adam böyle bir şeyi hiç duymamış gibi kaşlarını çatarak sordu. Gerçi ben her şeyi duymuştum. Hiçbir şey beni şaşırtmadı. Bir keresinde bir kız beni hindi gibi yağlamak ve sakatatlarımı gıdıklamak için para ödemişti. Gıdıklama kısmı garipti ama sonunda hoşuma gitmeye başlamıştı.

"Hayır, dostum. Striptiz Kulübü'nün ilk kuralı, kız arkadaşın olmayacak. Ama odadaki her kızın senin kız arkadaşın olduğunu düşünmesini sağlarsın." Sırıttım. "Sadece telefon seksinden para kazanıyordum."

"Ah doğru... Telefon seksi işlerini yapabileceğimi sanmıyorum," dedi Adam, giydiği asker pantolonunu benimkiyle uyumlu bir şekilde yeniden düzenlerken. Gösteride dans ettiği ilk geceydi ve alnındaki terden de belli oluyordu ki

Bok gibi gergindi. Ama çocuk kendi yolundan çekilebilirse doğuştan yetenekliydi. Ve onu bizzat ben eğitmişim, yani belli ki bir yıldız olacaktı.

"Evet, müstehcen konuşma benim ikinci dilim," dedim omuz silkerek. "Ne yazık ki Duo Lingo'da bunu öğretmiyorlar, ama ben kendi kendime öğrendim. Eğer sen

"Ders almak istersen bana seslen."

Kıkırdadı, dalgalı sarı saçlarını düzleştirdi ve ben de yerimden kalkıp elini ittim ve parmaklarımı kalın buklelerinin arasına soktum. "Ah Adam, buradaki kızlar senin şık görünmeni istemiyor. Nancy Drew ile randevuya çıkmayacaksın. Bir grup azgın kadını kızdıracaksın ve bu geceden sonra onların fantezilerinde yaşamaya devam etmelisin ki gelecek Perşembe, ondan sonraki Perşembe ve ondan sonraki Perşembe tekrar gelsinler." Saçlarını karıştırdım ve bu gece kulüpte pek çok koltuğu ıslatacak olan iri gri gözleriyle aynada bana baktı. Estelle onları temizlemek için fazla mesai yapacaktı.

Dansçılarımı özenle seçiyordum ve Adam seçmelere girdiği anda gözlerimde dolar işaretleri belirmişti. Sorun şu ki, onun bu kadar kutsal bir Joe olduğunu düşünmemiştim. Onun gibi güzel çocuklar genellikle Kadınlara sataşma konusunda deneyimliydi, ama bana anlattığına göre, ancak geçen yıl gerçekten ateşlenmişti. Yirmi iki yaşındaydı ve on altı yaşından beri birlikte olduğu kız arkadaşından ayrılmıştı. Yani karşımda kendine olan saygısı zengin bir orospu tarafından yok edilmiş ve yerine bir sürü şüphe koyulmuş tek amlı bir mucize vardı. Kadın üst mahalleden, adam ise alt mahalledendi. Tüm bu yıldızlar geçidi saçmalıklarına ayıracak vaktim yoktu ve ne sürpriz ki sonunda babasının güven fonunu ona tercih etmişti. Yani buraya gelmişti çünkü adamın gidecek başka yeri yoktu ve dans konusunda deneyimliydi çünkü söz konusu kaltak kız arkadaşı onu öğrenmeye teşvik etmişti, böylece Latin balo salonu saçmalıklarını uygulayabileceği biri olacaktı. Kaltaklar böyle iyiydi.

şimdi hiç parası yoktu ve ailesi Meksika'da yaşıyordu ve yılda bir kez arıyorlardı, bu yüzden onu kanatlarımın altına aldım çünkü iyi, ker-ching. Ama aynı zamanda kaldırıma atılmanın ve tüm hayatınızın altınızdan çekilip alınmasının nasıl bir his olduğunu biliyordu. Ayrıca ona bir otelde oda ayarlamıştım.

Kızlarım Cherry ve Kitty'nin paylaştığı daire. Bu sadece bir meseleydi. İçlerinden biri ona düzgün amcığın sanatını göstermeden ve Bayan Too-Good-For-Him hakkındaki her şeyi unutmadan önce. Birkaç ay içinde o süslü kıçını buraya davet etmesini ve yüz kızın onun adını haykırdığı ve sikini yalamak için yalvardığı bir şovu yönetmesini izlemesini önerdim. Karma bir amcıktı. Ve ben de onun kurnaz yardımcısıydım.

"Peki ikinci kural nedir?" Adam umutlu bir ifadeyle sordu.

"Ha?" Kaşlarımı çattım.

"Bir numaralı kuralın kız arkadaş yok olduğunu söylemiştin, peki diğer kurallar neler?"

"Oh doğru." *Bu saçmalığı kesinlikle o anda uydurmuyordum. Ama sanırım kendi kurallarımı paylaşabilirdim.* "İki numaralı kural, müşterilerle evde sevişmek yok. Burası bir genelev değil ama..." Fısıldamak için yaklaştım

kulağına. "Biraz daha fazla para kazanmak istiyorsan barda bir şeyler ayarlayabilirsin."

Aynada bana gergin bir bakış attı. "Yapabilir miyim bilmiyorum..."

"İnanın bana, teklifler gelmeye başladığında ve para için yeterince aç olduğunuzda, baştan çıkacaksınız. Bu yüzden sınırlarınızı şimdiden belirlemek en iyisi."

Teksas diğer tarafındaki koltuğa çöktü, koyu teni bebek yağıyla parlıyordu ve devasa kasları içine sıkıştığı askeri üniformayı zorluyordu.

"Kurallardan mı bahsediyoruz?" Yavru bir köpek gibi sırttı. "Kırk beş yaşından büyük kimseyle yatmam."

"Çünkü sen bir aptalsın," dedim kollarıma biraz badem yağı sürerek - daha pahalıydı ama kokusunu tercih ediyordum ve cildimi de yumuşacık yapıyordu. "Kız ne kadar yaşlıysa, o kadar çok parası vardır."

Texas omuz silkerek, "Ben aletimle düşünürüm, sen banka hesabınla," dedi.

"Yani bunu sadece eğlence için mi yapıyorsun?" Adam merakla Teksas'a sordu.

"Evet, ateşli amcığın iyi bir sik için para ödeyeceğini anladığında, tüm boş zamanını para için sikişerek geçirebileceğini de anlayacaksın."

"Evet ve ateşli amcığın daha iyi bir sik için daha fazla ödeyeceğini anladığında, tıpkı benim yaptığım gibi Teksas'ın müşterilerini burnunun dibinden çalacaksın." İri adama göz kırptım ve bana ters ters baktı, hiçbir şey söylemedi çünkü bunun doğru olduğunu biliyordu.

Adam güldü, bana gülümsüyordu ve yemin ederim gözlerinde küçük yıldızlar vardı. "Peki üçüncü kural nedir?"

Homurdandım ve omzuna vurdum. "Her zaman prezervatif tak, kardeşim. Her zaman, her zaman. Gerekirse iki kez sar, üç kez sar. O kötü çocuklardan birini asla çıkarma. Eğer ihtiyacın olursa, burada bir zulam var." Şifonyerime uzandım ve çekmeceyi çekerek her çeşitten prezervatifin düzenli sıralarını ortaya çıkardım.

"Yani hiç çıkarmıyor musun?" Adam sordu ve ben de Bayan Para Memeli'nin muhtemelen doğum kontrol hapı kullandığını tahmin ettim.

"Asla," dedim ciddi bir şekilde. "Burada esen rüzgârda bir STI yakalayabilirsin. Özellikle de Teksas bu kadar yakın oturuyorsa."

"Siktir git," dedi Texas ama sırtıyordu.

Müzik barda alçak, gürültülü bir ritme dönüştü ve Seyirciler çılgılık atmaya başladı. Bu bizim işaretimizdi. Adam ve Texas ayağa kalktı ve Ruben ve Olly ile sahne girişinde buluştuk, bize şapkalarımızı verdiler ve ben de kendiminkini taktım. Andy Mineo'dan The Saints çalmaya başladı ve Adam'a cesaret verici bir baş selamı verdikten sonra şapkamı çekerek sahneye çıktım. Çılgınlık kulaklarımda çınlarken alçak sesle.

Sahne seyircilerin içine doğru uzanıyordu ve ben en önde müzik eşliğinde yürürken çocuklar da mükemmel bir senkronizasyon içinde arkamda sıralanmıştı. Ritim düştüğünde hepimiz selam verdik ve çılgınlık eşliğinde şapkalarımızı kalabalığa fırlattık. Yeşil ışıklar döndü,

kulüpteki her susamış kızın gözlerini aydınlatıyordu ve ben dans ederken ukalaca sırtıyordum, ilgi odağı olma hissini seviyordum.

Vücudum müzikle birlikte hareket ediyordu, kalçalarımın her hamlesi daha fazla kızı sahneye yaklaştırıyordu, ta ki bana ulaşmak için birbirlerini ezene kadar. Bir sonraki ritimde hepimiz tişörtlerimizi çıkardık ve Adam'inki son düğmeye takıldı, ben de onun için çıkardım ve onay çılgınlıkları attık. *Kendime not: Bu boku çal.*

Diğer dansçılar kalabalığın arasından kızları çekip çıkarmaya başladılar ve ben de kendi kurbanımı aramaya koyuldum, bakışlarım sahnede kaynaşan kadınların ötesindeki gökkuşağı saçlarına takıldı ve kalbim daha da hızlı çarpmaya başladı. Gözlerim, görünüşe göre beni dans ederken izlemeye gelen Rogue'a kilitlendiğinde sırttım. *Evden nasıl çıkmıştı yine?*

Bir parmağımı kaldırarak onu odanın arkasından çağırdım. Yırtık bir kot etek ve göbeğini gösterecek şekilde bağlanmış sıcak pembe bir tişört giymişti. Bu gece ışıltılı bikinisiyle barmenlik yapan Di ile konuşuyordu ve birasını yudumlarken bana gözlerini devirdi. Bir komutla başımı salladım, o da reddederek başını salladı ama dudağını ısırarak aletimin sertleşmesine neden oldu.

Ön sıradaki bir kızın elini tuttum, onu sahneye çektim ve kollarımı beline dolayarak önümde döndürdüm. Kızın sarışın mı, esmer mi yoksa kel mi olduğunu fark etmemiştim bile.

zevkle ciyakladı. Bayan Hiçkimse'nin kıkına müzikle aynı anda vurup onu tekrar seyircilerin arasına iterken bakışlarım Rogue'unakilere kilitlenmişti.

Başka bir kız elimi tuttu ve onu sahneye çektim, yüzüstü yere yatırdım ve üzerine düşerek vücudunu ritme göre gıcırdattım. Onu ters çevirdiğimde güldü, kalçalarımı onunkilere doğru yuvarladım, böylece şu anda sadece ona ait olan sertliğimin her santimini hissedebiliyordu

Rogue'a. Gözlerim tekrar onunkilere takıldı ve gözlerinden akanın Şehvet ve belki de bir parça kıskançlık olduğunu iddia etmek istedim, ama bunu ben de umuyor olabildim.

Artık b y d Ğ me ve bu odadaki her kadının bir dakikadan kısa bir süre içinde adımı i  çekerek söylemesini sağlayabileceğime göre benim hakkımda ne düşünüyordu? Her zaman bir erkek olmak istemiŐ tim ama çocukken bunun nedeni Rogue'a sahip çıkacak, onu doğru  pecek, doğru sikecek cesareti göstermek istememdi. Denemek için cesaretimi topladığımda çok baŐ arısız olmuŐ  bir bakireydim sadece. onu öptüm. Hâlâ hayatımın en utanç verici anlarından biriydi ve ne yapmaya  alıŐ tıĐımı fark edip etmediğinden bile emin değildim.

Ayağ a fırladım, dans ılarının arasına katılmak için geri geri giderken kızı sahneden salladım ve ritim savaŐ an bir kreŐ endoya d n Ő  rken m kemm l bir zamanda hareket ettik. Seyirciler bu gösterinin tamamını izleyemeyecekti.

Gösterinin baŐ larında, ancak rutini bitirdiğimizde, hepimiz cırt cırtlı pantolonu yırtarak altımızdaki dar Amerikan bayrağı i   amaŐ ırını ortaya çıkardık ve bu da ereksiyonlarımızı gizlemek için hiçbir Şey yapmadı.

Kadınlar  ığlık attı ve bakıŐ larım barda oturan, yüzünde koyu renk  er eveleli gözlükleri olan ve coŐ kuyla alkıŐ layan iri adama takıldı. Sadece Tom Collins içtiği için herkes ona Tom derdi. Sadece ben ve grubum dans ederken burada olduğu için eŐ cinsel olduğunu tahmin ediyordum, bu yüzden kapıdan içeri alınmasını sağladım çünkü bar hesabı muhtemelen birkaç kızımı  niversiteye gönderebilirdi.  oğunun böyle bir planı olduğundan değil. Ama kesinlikle Kendilerine Tom'dan bir ya da on tane son model parlak vibratör.

Dansçı arkadaşlarımla aynı anda selam verdim ve kulise doğru koŐ maya baŐ ladık.

Adam'ın omzuna vurdum ve o da bana gülümsedi. "Siktiğimin M kemm l," diye seslendim barda hala çığlık atan kalabalığ a.

Bir sonraki dans için üstlerini değiştirmek üzere soyunma odasına yöneldiler. Jessie'nin sesi mikrofondan taşıyor, bazı müstehcen şakalar ve en büyük ödölün yüz dolar olduğu çarkıfelek oyunuyla zamanı dolduruyordu.

Kalbim çılgınca çarpıyordu ve bu işe başladığımdan beri ilk kez, Rogue'un seyirciler arasında olduğunu bilerek orada dans ederken yüzde bir bile gergin hissetmediğimi fark ettim. Hala bir içimde yaşayan, yastık kılıfıyla boğup kafasına tekme atmam gereken o fazla sevimli küçük çocuktan bir parça. Ben çocuk değildim, lanet olası bir erkektim. Ve bunu ona kanıtlamayı her zamankinden daha çok istiyordum.

Bir sonraki bölüm için kovboy kıyafetimi giyerken aynada kendi bakışlarımı yakaladım ve kendime bir söz verdim. *Çocuk olmadığımı anlayacak.*

artık gecenin sonunda. Şeytanlarımı dinlendirmenin zamanı geldi.

Gösteriden sonra duş aldım, yağdan, parıltıdan ve terden arındım. Gösterinin yarısında bir bekârlığa veda partisi kulübe akın etmişti ve bunu kanıtlayacak çizik izleri ve külotumun içine sıkıştırılmış birkaç iletişim kartından fazlası vardı.

Duştan çıktım, Texas siki dışarıda yanımdan geçerken bir havlu kaptım ve kışının yanaklarının arasından bir dolarlık banknotu alıp yüzüne doğru salladım. "Birini kaçırdın."

Ona doğru hamle yaptı ve ben gülerek koşarak uzaklaştım. "Bulanındır!"

"Göt herif," diye güldü ve ben de onu şifonyerimin çekmecesine tikiştirdiğim yığına eklerken sııttım.

Adam, beyaz bir atlet ve siyah bir eşofman giymiş, saçları duştan dolayı nemli, çıkışını sayıyordu.

"Ne yaptın?" Ben sordum.

Kulübümdeki her dansçı bahşişleri kıyafetlerinin içine doldurur ve sahnede kalan her şey eşit olarak bölüşülürdü. Adamlarıma iyi para ödüyordum ama asıl para bahşişlerdeydi. Bazen bir gösteriden sonra taşaklarımda yüz dolarlık banknotlar bulurdum ve Benjamin Franklin'le tanışmanın en iyi yolu bu değilse, ne olduğunu bilmiyordum. Adam'ın yaşamak için en iyi günleri vardı.

"Üç yüzün biraz üzerinde," diye açıkladı gülümseyerek ve ben de sııttım. "Bunu da ben aldım. Gelin partisinden." Üzerinde dört yüz rakamı ve bir soru işareti olan bir iletişim kartını bana doğru salladı.

"Eskortluk herkesin harcı değil," dedim, kartı elinden kaptığım gibi aniden küçük kedi mucizeme karşı korumacı hissettim. "Hangisiydi o?"

"Sanırım gelinin annesiydi." Yanaklarına renk gelmişti. "Ama dört yüz dolar..."

Başımı salladım ve onun yanındaki koltuğuma oturdum. "Birincisi, dört yüz dolar kendini ucuza satmaktır. İkincisi, para için sevişmek seksten daha pahalıya mal olur."

"Ne demek istiyorsun?" Kaşlarını çattı.

"Çocuğu rahat bırak," diye seslendi Ruben, bakır rengi saçları duştan çıktığı için ıslak ıslak parlıyordu. "Soyunmak sikişmek için bir ısınma. Nasıl olsa sonunda yapacak."

"Kapa çeneni Ruben," diye hırladım. "Herkes senin gibi sik çürütmek istemiyor." "Eskort Kral'dan geliyor." Sırıttı.

"Evimi temiz tutarım," diye karşılık verdim ve sırtışı kayboldu. "Çıplak girdiğinde ek ücret alan senin aksine. Ne zaman çıplak gireceğimi biliyor musun? Asla. Çünkü kırk yaşına geldiğimde hâlâ bir sikim olmasını planlıyorum."

"Prezervatifler değil mi?" Adam söyledi ve ben ciddiyetle başımı salladım.

"Evet, her zaman, her zaman, *her* zaman," diye bastırdım. "Ama unutma, eğer büyük paraların peşinden koşmak istiyorsan, bunun bedeli-"

"Burada seni görmek isteyen ateşli bir tek boynuzlu at var, JJ," diye gürledi Texas ve ben onun çırılçıplak durduğu yere baktım, ıslak saçlarını havluyla ovuyordu, Rogue ise yanında durmuş, gelişigüzel aletini inceliyordu. Hâlâ taş gibi sertti. İçimde bir iblis başını kaldırdı ve yerimden fırlayıp eşofmanlarımı ve kişisel eşyalarımı kaptığım gibi koşarak ona doğru gittim.

"Sonra görüşürüz!" Herkese seslendim, elini tuttum ve onu arka kapıya doğru yönlendirdim.

"Arkadaşlarına merhaba demek istiyorum," diye yakındı onu çekiştirirken, sonra giyinmek için havlumu bıraktım ve gözleri doğrudan sikime kayarak düşüncelerini öldürdü. Ve büyük olasılıkla Texas'ın siki hakkında düşündüğü her şeyi. Çünkü benimki bir sanat eseriymiş, mükemmel hizalanmış, dolgun, uzun, pürüzsüz ve her yeri tıraşlıydı. Onu bu kadar bakımlı tutmak için epeyce uğraşmak gerekiyordu ama görünüşü tamamen genetikti ve sanırım bana hediye ettiği harika DNA kombinasyonu için sperm donörüne teşekkür etmem gerekiyordu. O baktıkça ben daha da sertleşiyordum, özellikle de dudaklarını ıslattığında ve sikim umutla seğirdiğinde. *Keşke, Johnny D.*

Giynmem gerektiğini hatırlayarak boxerımı, gri eşofman altımı ve siyah AC/DC atletimi çekiştirdim, ardından spor ayakkabılarımı giydim, eşyalarımı ceplerime soktum ve tekrar elini tuttum.

"Gösteriyi beğendin mi?" Alaycı bir şekilde sordum ve bakışlarımla buluşurken mavi ve mor saçlarından bir tutamı parmaklarının arasında döndürdü.

"Az önce özel bir görüşme yaptığım mı yoksa kulüpteki mi?" Sırıttı.

"İkisi de." Arka kapıyı ittim ve onu otoparka götürdüm, ay ışığı üzerimize vuruyordu.

"Sriptiz gösterisi çok iyiydi," dedi bana sırıtarak.

"Peki ya özel gösteri?" Omzu omzuma değdiğinde kaşlarımı çattım.

Nereye yürüdüğümüzü bile bilmiyordum. Nereye park etmişim ki? Bu kız kafamı kızarttı. Ne zaman ona baksam doğrudan güneşe bakmak. Tamamen tehlikeli ama çok ama çok güzeldi. Bakmayı bırakmadan önce gözlerimin kafamın içinde erimesine izin verirdim.

"Bunlar için benden para almaya başlaman gerekecek, J. Bu, sikini bana ikinci kez bedavaya doğrultuşun," diye alay etti, bana cevap vermeme izin vermeyerek.

"Neden bunun için *sana* ödeme yapmam gerekiyormuş gibi hissediyorum?" Mırıldandım ve o da kaburgalarımı dürterek güldü.

Bana dokunması hoşuma gidiyordu. Bu bana onun gerçekten burada olduğunu, hayal gücümün bir ürünü olmadığını hatırlatıyordu. O gittikten sonra binlerce kez onun hâlâ hayatımda olduğunu düşünerek uyandım. Yıllar geçtikçe, bu daha az sıklıkta oldu, ama asla tamamen ortadan kalkmadı. Klişeydi ama onu kaybetmek bir uzvumun kesilmesi gibi bir şeydi. Her zaman içgüdüsel olarak orada olmasını beklediğim bir parçamdı, ama öyleymiş gibi davranmaya çalıştığım anda aynı işlevi göremez oldum. Çünkü o gitmişti.

Bazı açılardan Fox'u ve neden kız bir hazineymiş ve kendisi de tek amacı onu istiflemek olan bir ejderhaymış gibi davrandığını anlıyordum. Ama ona çok sıkı sarılırsak yine kaçacağını da biliyordum. Ve böyle bir şey olursa kendimi asla affetmezdim.

"Buraya nasıl geldin?" diye sordum. Fox bu gece yeni arabasını alacaktı, yani yola çıkmaya değer bir arabaya sahip olması çok uzun sürmeyecekti ve o zamana kadar evden yalnız çıkmasına izin vermeye karar verdiğini fark etmemiştim.

"Chase'in bana göz kulak olması gerekiyordu ama Raiders Gym'e gitmesi gerektiğini söyledi ve bana onunla gitmek yerine seni görmeye gelme seçeneğini sundu. Beni yolda bıraktı. Sanırım sadece yanımda kalmak zorunda olmamak için bir bahane istedi," dedi omuz silkerek.

"Şey... Kulüp için yıkamam gereken çamaşırlar var," dedim. "Çok eğlenceli değil, ama sen onu çok daha ilginç hale getirebilirsin. Katılmak ister misin? Sonra seni eve bırakırım, iyi bir randevu gibi."

"Şimdi de benimle çıkıyorsun, öyle mi Johnny James?" diye alay etti. "Patronun bu konuda ne düşünür?"

"Kız arkadaşına çok iyi baktığımı düşünürdü." Ona sırttım, kolumun altında döndürdüm ve GT'ye doğru koştum, o gülerken onu da peşimden sürükledim.

Ona kapıyı açtım ve ben sırtırken o sanki buna alışık değilmiş gibi kaşlarını çatı. "Sakın benimle ilgili bir fikre kapılma. beyefendi."

"Oh, yapmıyordum. Senin açını çözmeye çalışıyorum." Yavaşça koltuğa yerleşti ve ben de kapıyı kapatıp sürücü koltuğuna geçtim.

"Pekala, itiraf edeceğim." Ona döndüm ve ciddi bir ifade takındım. "Kıçımda yaşayan Al adında bir uzaylı var ve bazen bana garip şeyler yaptırıyor." Ona doğru atıldım, onu koltuğa sabitledim ve yanlarını gıdıkladım.

"JJ!" diye bağırdı, ellerimi üstünün altına kaydırıp altımda kıvranırken çıplak etini gıdıkladığımda karşı koydu. Daha önce de sertleşmişim ama şimdi ereksiyon şehrinden ayrılmakla ilgili bazı gerçek sorunlarım olacaktı.

"Sorun bende değil, uzaylı kıçında!" Bağırdım, parmaklarım sütyenini sıyırdı ve aletim bacağına girerken çılgınlıkları nefes nefese kaldı.

Ellerim hala tenindeydi ve kalbim gösteri boyunca olduğundan daha fazla çarparak ona baktım. Tanrım, çok güzeldi. Dudakları ayırık ve ıslaktı ve bana yalvarıyordu-

"Al bir sapık," dedi nefes nefese, gözleri parlıyordu ve rengarenk saçları etrafına dağılmıştı.

efsanevi bir yaratık. Onu evcilleştirmek, bir kavanozda yakalamak ve sonsuza dek saklamak istiyordum. "Evet, gerçekten pis bir herif," diye kabul ettim ve koltuktan kalkıp ellerimle yapacak bir şeyim olsun diye saçlarımı yeniden düzenleyerek benimkine geri döndü. Rogue dik oturup küçük kot eteğini düzeltirken ve ben sürüşe odaklanmadan önce bakışlarımı bronzlaşmış kalçalarına çekerken motoru çalıştırdım.

"Çamaşırhaneye giderken bir yerde durmam gerekiyor," dedim ona. "Sorun olur mu?"

"Elbette," dedi hafifçe, sanki sikim oyunumuza katılmayı ne kadar çok istediğini belli etmiyormuş gibi. Eğer pis bir uzaylı sapık varsa, o da oydu.

Afterlife'tan uzaklaştım, şehrin batısında yükselen tepelere doğru ilerlerken kulübün ışıklarını arkamda bıraktım. Aklımı gittiğim yerden uzaklaştıracak bir şeye ihtiyacım vardı, bu yüzden Rogue'a baktım ve eski favori oyunumuzu başlattım. "Başparmağım kadar küçük olmayı mı yoksa bir ağaç kadar büyük olmayı mı tercih edersin?"

Rogue homurdandı. "Peki başparmağın ne kadar büyük?" Uzanıp elimi tuttu ve yumuşak parmakları başparmağımın etrafını sardı. Aletime giden kan miktarı gerçekten inanılmazdı. Rogue Easton başparmağını kavrarken kimin Viagra'ya ihtiyacı vardı ki? Ben olmadığım kesin. Ama gideceğimiz yeri düşününce şu anda yürüyen bir ereksiyona dönüşmenin iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordum, bu yüzden elimi çektim ve o kıs kıs gülerken.

"Senin için yeterince büyük mü Easton?" Ben talep ettim.

"Hayır, bir ağaç büyüklüğünde olurdum. O zaman düşmanlarımı ezebilirdim. Squish squish squish." Ayaklarını ayak boşluğuna vurdu.

"Önce kimi ezmek istersin? Fox'u mu Chase'i mi?" Sordum, çünkü beni ezmeyeceği belliydi. Bana kızgın olabilirdi ama

Ayrıca duşta bana çıplak sarılmayı ve yatağında onu kaşıklamama izin vermeyi severdi.

"Ben olsam ikisini de ezmezdim," dedi ve dudakları birbirine yapıştığında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Onu öldürmeye çalışan pisliği düşündüğünü biliyordum ve elimi dizine attım, sıktım ve her halükarda ereksiyon için gidici olduğumu düşündüm.

"Bana bir isim buldun mu tatlım?" Hırladım. Çoğu zaman güler yüzlü, cana yakın bir piç olabilirdim ama Harlequins'te geçirdiğim süre boyunca kardeşlerim kadar kan dökmüştüm. Ve Rogue'a zarar veren birini seve seve toprağa gömerdim. Daha da iyisi, onu küçük parçalara ayırır ve bunu bir gün yapar, Rogue'u bir tekne gezisine çıkarır ve parçaları ekmek kırıntıları gibi deniz yaşamına karıştırı.

Chester ve Jolene, Fox'un bir isim için ödemeyi iki katına çıkarmayı teklif etmesinden sonra bile yetersiz kalmışlardı. Anlamamıştım. Rogue fark edilmeyecek bir kız değildi, o halde neden bizi ona zarar veren orospu çocuğuna götürecek fısıltılar bile ortalıkta dolaşmıyordu?

"Hayır ve sen de alamayacaksın. Köpek dışkısı turtası mı yoksa Rosie Morgan'ın ayak tırnaklarından oluşan bir yığın mı yemek istersin?"

"Bu turta ne kadar iyi pişmiş?" Ben sordum, o da kıkırdadı.

"Gerçekten iyi pişmiş."

"Peki elma sosu var mı?"

"Tabii, ama ayak tırnaklarını da alabilirsin," dedi. Öğürme taklidi yaptım. "Sonuna kadar köpek boku."

"Hâlâ bir konuda hemfikir olduğumuza sevindim."

Chase'in bugünlerde o kaltakla takıldığını öğrendiğinde ne düşüneceğini merak ettim ve bu konuyu açmamaya karar verdim. Muhtemelen eski en iyi arkadaşlarından birinin nefret ettiği bir kızla kirli işler çevirdiğinden bahsetmek için iyi bir zaman değildi. Gerçi o asla

Rosie ile resmi bir şey. Ama Rogue geri döndüğünde ikimizden birinin bir kızla birlikte olduğunu görseydi ne hissederdi diye düşünmeden edemiyordum.

"Rosie bir keresinde bana çıkma teklif etmişti, biliyor musun?"

Yüzündeki dehşet dolu ifadeye bakıp sırtarak söyledim. Bu doğrudu ama hiç ilgilenmemiştim. Sanırım bir süre grubumuzdaki kız olarak Rogue'un yerini almayı ummuştum ama bu hiç gerçekleşmemişti.

"İğrenç, ona ne dedin?" diye sordu.

"Bana parasının yetmeyeceğini. Yine de buraya geri dönüp bizi kız arkadaşlarla evcilik oynarken bulmak sizi rahatsız eder miydi?"

"Bunu bir şekilde hayal edemiyorum," dedi düşünceli bir şekilde, burnunu en şirin şekilde kırıstırarak. "O zaman kız arkadaşlarınız var mıydı?"

Omuz silktim. "Pek sayılmaz. Fox zaman zaman bir ya da iki aylığına tek tük kızları yanında tutuyor. Seks hayatımı çoğunlukla finansal tutmayı tercih ediyorum ve Chase de o zamandan beri kızlar için çaba sarf etmiyor..." Bunun üzerine beynimi yordum. "Şey, hiçbir zaman. Gerçekten istediği tek kişi sendin." Chase'in Rogue'un Maverick'i seçmesiyle ilgili söylediklerini düşünerek omuz silktim.

Bekaretini almış mıydı? Onu sevmiş miydi? Bunları söyleyemezdim.

Düşünceler beni rahatsız etmiyordu, çünkü her ne kadar bunu on yıl önce olmuş bir şey olarak geçiştirmek istesem de, hala canımı yakıyordu.

Ama o zamanlar, büyüme atağı geçirip en azından birkaç sakal bırakmayı başarana kadar onunla gerçekten bir şansım olmayacağını biliyordum sanırım. Ve

Bunlar asgari şeylerdi. Gerçekten istediğim şey, zaman atlaması yaparak yetişkin bir adam olduğum bir yere gitmekti.

Sanırım sonunda dileğime kavuşmuştum. Maverick'le ilgili bazı şüphelerin beni engellemesine gerçekten izin verecek miydim? Yani, Fox'un Rogue'un onun sevgilisi olduğunu tüm dünyaya açıkça söylemiş olması konusunda muhtemelen daha fazla endişelenmeliydim. Ve patronum olarak, kesinlikle

bu dileğe saygı duyardım. Ama arkadaşım olarak, dikenli bir dildo ile siktir git diyordum. Çünkü onu ben de çok sevmiş, çok özlemiştim. Ben daha bir merhaba bile demeden, sahiplenici bir kartal gibi üzerine çullanıp onu alıp götüremezdi. Ben de onu özleyerek, ona yaptıklarımız yüzünden kendimden nefret ederek, geri dönerse yapacağım her şeyi düşünerek zamanımı geçirdim. Ve sırf o istedi diye şansımı kaçırıcaksam ne olayım. Tabii ki, tehlike unsuru yardımcı oldu. Çünkü kötü bir şey yapmanın, onu bu kadar yakınımında tutmanın ve bana bugünlerde fantezilerini gerçekten gerçekleştirebilecekmişim gibi bakmasının ne kadar iyi olduğunu düşünmenin heyecanını seviyordum.

"Bir striptizciyi mi yoksa bir çete liderini mi sikmeyi tercih edersin?" Sırtıma engellemen için yanağımın iç kısmını ısırarak sordum.

"Hmm... Al adında bir uzaylıyı becermeyi tercih ederim," dedi ve ben bir kakhaha attım, ona bakarken midem düğümlendi. Bakışlarımı onun güzel yüzünden ayırmazsam yemin ederim yere çakılacaktım. Ama duramadım.

"Dostum, seni gerçekten çok özledim Rogue," diye iç geçirdim ve pencereden dışarı bakmadan önce bana hüzünle gülümsedi. Onun da bana karşılık vermesini beklemiyordum. Belki söylemişti, belki de söylememişi. Gitmesinin nedenlerinden biri hep ben olacaktım ve belki de bunu hiçbir şey düzeltemeyecekti.

"Luther'in sana yaptırdıkları için beni hiç suçladın mı?" diye sordu uzun bir sessizlikten sonra. Boğazım düğümlendi ve cevabımı düşünürken çenemi ovuşturdum.

"Hayır," dedim sonunda. "Olanlar yüzünden öfkeliydim. Ve kim olduğumu kabullenmem biraz zaman aldı. Harlequins'te bir yıl geçirdikten sonra, Tanrım, bu kulağa çılgınca gelecek ama başka bir hayatım olmadığını fark ettim.

Yine de ben. Kaçabilirdik ama dünyada şu anda yaptığım işten daha iyi yapabileceğim bir şey yok. Uzun bir süre çok kötüydü ama ait olduğum yerde olduğumu biliyorum. Keşke her şey daha farklı olabilseydi. Keşke

burada hayallerimizi gerçekleştirdik, birlikte bir daire aldık, birlikte büyüdük."

"Evet, ben de eskiden bunu çok isterdim," dedi soğuk bir şekilde. "Ama sonra gerçeklik beni kıımdan ısırđı ve o zamandan beri bunu yapmayı alışkanlık haline getirdi."

" z r dilerim."

"Fark etmez," dedi ve Little Street'e dönerken arabayı yavaşlattım. Yolun kenarında bir palmiye ağacının yanına park ettim ve motoru durdurdum.

" nemli," diye homurdandım, eğildim ve bana bakmasını sağlamak için çenesini kavradım. "Ama bunu değiştiremem, tatlım."

"Biliyorum," dedi acı bir sesle, elimi üzerinden iterek. Bu planladığım gibi gitmiyordu, gerçi ne planladığımı da bilmiyordum. Sadece onunla vakit geçirmek istiyordum. Ona çok şey kanıtlamak istiyordum ama şimdi bunun ne kadar bencilce olduğunu fark ettim. Büyümüş olmam ve bugünlerde bir kızla ne yapacağımı bilmem kimin umurundaydı? Zaten beni istemiyordu çünkü onu çok derinden incitmiştim, hayatını alt üst etmiştim ve o zamandan beri başına gelen tüm boktan şeylerden bir şekilde ben sorumluydum. Ve bunların birçoğunun olduğunu bilmek için hecelemesine gerek yoktu. Bunu gözlerinde görebiliyordum ve onu tek başına dünyaya fırlattığımız için bizi suçladığını biliyordum. Ben de bizi suluyordum.

Keşke onun için geleceğimize inansaydı, ama ne yapacağımızı bulana kadar gittiğinden ve bir daha arkasına bakmadığından emin olmak zorundaydık.

Onun için o kadar korkmuştuk ki tek seçenek bu gibi görünüyordu. Ama şimdi geriye dönüp baktığımda, belki de bunu daha iyi halledebilirdik. Artık bilmiyordum. Aramızdaki uçurum o kadar geniş, o kadar karanlıktı ki O zamandan beri geçen anılar, bir daha aşılabileceğinden emin değildim. Bana asla bir zamanlar olduğu gibi g venmeyecekti. Hiçbir zaman hepimizle birlikte sahilde uzanmayacak ve hayatlarımıza sorunsuzca geri dönmeyecekti. Ben

Bunun böyle olabileceğini umarak kendimi kandırıyordum. Kalbi şu anda orada bizim yüzümüzden inşa edilmiş bir kalenin içinde çarpıyordu.

Öyleyse ondan bir şey istemeye ne hakkım vardı?

Sorun şuydu ki, gözlerim onun acı verici derecede tanıdık, acı verici derecede güzel yüzünde gezinirken, çekip gidecek kadar iyi olmadığını biliyordum. Yaşamak için kötü işler yapıyordum, mesaim bittiğinde benim için umut yoktu.

"Bir dakika içinde dönerim," diye mırıldandım, kapımı açarak.

"Nereye gidiyorsun?" Kaşlarını çattı.

"Sadece birine uğramam gerekiyor," dedim kaçamak bir ifadeyle. "Kim?" diye sordu.

"Annem," dedim. "Burada kal." Dışarı çıktım, kapıyı kapattım ve Rogue da hemen dışarı çıktı ve bana surat astı.

"Bana patronluk taslamaya kalkma, Johnny James. Annem benim için her zaman çok tatlıydı. Onu görmek istiyorum."

Annemin bunca yıl sonra Rogue'u gördüğünde yüzünün alacağı şekli hayal ederken inledim. "Pekâlâ, ama sadece anneme sen benim kıızımsın." Bu konuda pazarlık yapmak istemediğim için kollarımı kavuşturdum.

"Bu gece Fox'u falan mı taklit ediyorsun?" diye güldü ve ben de sırıttım, kaldırımda ona doğru yürüyüp eteğinin ceplerinden tutarak kendime doğru çekerken aramızdaki gerginliğin ortadan kalkmış olmasından mutluydum. Annem her zaman Rogue'un arkadaşlarım arasından beni seçmeyeceğini söylerdi.

Ona göre ben çok kısaydım, çok zayıftım ve çok konuşkandım. Bunların hiçbirinin artık önemli olmadığını ona kanıtlamak için iyi bir fırsat gibi görünüyordu.

"Bunun onu ne kadar kızdıracağını bir düşün," diye mırıldandım kulağına ve titredi. "Seni buraya getirdiğimi, eve, anneme götürdüğümü bilse yüzü kıpkırmızı olurdu."

"Yüce Tanrı'ya isyan ettiğinizde gerçekten ikna edici oluyorsunuz. köpek," diye mırıldandı telefon seksinde öldürücü olabilecek boğuk bir sesle. Ama başka biriyle böyle konuşmasını istemedim. Sadece benimle. O da sikime binip lanet bir kovboy kız gibi bana bindi.

"Hadi o zaman, güzel kız." Aşağı mahalledeki en lüks evler olan apartman bloklarının önünden geçen yol boyunca ilerledim. Çoğu annenin aksine, benimki seks ticaretine katıldığımda çok gururlanmıştı. O da

Fahişe olmayı her zaman olumlu bir şekilde değerlendirdim ama onun izinden gitmeyi hiç istemedim. Hayaller ve dilekler masaya yemek koymuyordu.

Ve bu şehirde gerçek para kazanmanın sadece suç işleyerek ya da seks yaparak elde edilebileceğini çabucak öğrenmişim. Hırslı olduğum için ikisini de seçmişim.

Ekibe ilk katıldığımızda Luther bize iş için para ödemişti ama Harlequins'te en alttan başlamak en küçük payın bize verilmesi anlamına geliyordu. Kendi oğlu bile bizden daha fazla para almıyordu. Kral Harlequin cebimizdeki parayı hak etmemizi istiyordu ve bu aslında ona minnettar olduğum bir şeydi. On yedi yaşına gelmeden 1.80'in üzerine çıktıktan sonra vücudumun değerini öğrenmişim ve on sekiz yaşına geldiğimde sıska bir bücürken özlemini çektiğim tüm kaslarla zırhlanmışım. Kızlar beni fark etmeye başlamıştı ve ben de bu potansiyelin farkına varmaya başlamışım.

"Bu daireler çok şirin," diye mırıldandı Rogue, küçük renkli evlere bakarken. Annem en uçtaki pembe dairede oturuyordu ve Sunset Plajı'na bakan en güzel manzaralardan birine sahipti.

"Evet, yaklaşık beş yıl önce inşa ettiler. Belediye başkanının cebindeki birkaç kuruşla onu bu işe ittim." Muzaffer bir edayla sııttım.

"Seni lanet gangster," diye güldü.

Ona göz kırptım, sonra elini tuttum ve yumruğumu kapıya vurarak onu merdivenlerden yukarı ön kapıya doğru çektim. Kapıdan gürültülü bir

müzik sesi geliyordu.

içeride ve en yakın pencereden sızan duman, ot kokusu yelken açıyor

burnumun dibinde. Bana çocukluğumu hatırlattı. Düşündüğümde bu gerçekten üzücüydü. Ama koku tuhaf bir şekilde rahatlatıcıydı.

Kapı açıldı ve annem çok dar mavi bir göğüs tüpü ve küçük siyah hot pantolonla orada durdu. Bir tırmık kadar zayıftı ve ancak göğsüme kadar geliyordu. Koyu renk saçları etrafına dökülmüştü ve parmaklarının arasında bir cigara tütüyordu. Yaşlanıyor olabilirdi ama hâlâ çok güzeldi. Ona bakarken kalbimi şiddetli bir korumacılık duygusu kapladı.

Her zaman onu boktan hayat seçimlerinden korumak istemiştim ama Bir şekilde ben de onların peşinden gitmiştim. Ve her ne kadar şimdi kendim yaşadığım için bunu daha iyi anlasam da, onun o hayata geri dönmesine izin vermektense cehennemde Şeytan'a katılırdım. Kuşkusuz çok iyi bir anne değildi ama yine de onu seviyordum. Bazen tam bir sürtük olsa bile.

"Johnny James!" Bana sıkıca sarıldı ve onu düzgün bir şekilde kucaklamak için öne doğru eğilmek zorunda kaldım. Her zaman aşırı dokunaklı kucaklayıcı şeyler yapıyordu.

Bu günlerde, sanki ben çocukken kaçırdığımız sarılma zamanlarını telafi etmeye çalışıyor gibiydi. Yedi yaşındayken anneme çıplak sarılmanın daha iyi olup olmadığını sorduğumu çok net hatırlıyorum, çünkü annem ziyarete gelen tüm erkek arkadaşlarıyla hep bunu yapıyordu. Tüm giysilerimi çıkarmıştım.

Kollarını iki yana açmış, mısır gevreğine sarılıp ağlamaya başlamıştı. Geçmişe bakış bazen gerçekten de aptalca olabiliyordu.

"Selam anne." Onu bıraktım ve Rogue'u tutup kalçama doğru çektim. "Rogue'u hatırladın mı?"

Annem teatral bir soluk alıp verdi ve Rogue'un üzerine atılarak onu kucaklamak için kendine doğru çekti.

"Merhaba Bayan B, nasılsınız?" Rogue onun sırtını sıktı ve annem eğilip kollarını kavrayarak ona yukarıdan aşağıya baktı.

"Saçına bayıldım. Bunca yıldır neredeydin? Johnny'm senin hakkında konuşmayı bırakmadı."

"Bu tam olarak doğru değil," diye mırıldandım, sözleri karşısında boynum tutulmuştu.

"Bu doğru!" Annem ısrarla Rogue'u elinden tutup içeri çekti ve omzunun üzerinden bana eğlenen bir bakış attı. *Allah kahretsin.*

"Sen ve oğlum birlikte misiniz?" Annem umutla sordu.

"Yok artık," diye cevap verdi Rogue ve ben de başının arkasına bakarak ters ters baktım.

Bunun için seni geri alacağım, güzel kız.

Kapıyı tekmeleyerek içeri girdim ve onları saksı bitkileriyle dolu koridordan geçerek daha da fazla saksı bitkisiyle dolu salona kadar takip ettim. Bu annemin yeni favori hobisiydi.

Ve dürüst olmak gerekirse, para için sakso çekmediği sürece, burada bir orman yetiştirebilirdi, umurumda bile değildi.

Bakışlarım şu anda annemin kanepesinde ikamet eden terli yaşlı adama takıldığında çenem titredi. Kollarımı kavuşturdum, olduğum yerde durdum. içimde öfke akmaya başladı.

"Bu kim?" Anneme bağırdım ve adam ağzından bir cigara çıkardı, boğazı sallanıyordu. Herif bıyıklıydı, yemin ederim. Hayatımda gördüğüm en büyük bıyıktı. Gerçi kafasında saç yoktu, bu yüzden belki de tepesinde eksik olanı telafi ediyordu. Ve

Belki de bıyığını annemin evinden çıkardığı sürece umurumda değildi.

"Bu sadece Greg." Annem bana gözlerini devirdi, Rogue'u bir koltuğa oturması için cesaretlendirdi ve ona esrarı uzattı.

Rogue'un aklına onunla ve Greg'in bıyığıyla kafayı bulma fikri gelmeden önce annemin elinden kaptım. Kirazı avucumun içinde sıkarken avucumu yaktı ve kül tablasının belirsiz yönüne doğru fırlattım.

"Sadece Greg' de kim?" Homurdandım.

"Oh JJ, sen tam bir vızıltı öldürücüsün. Biz sadece arkadaşız, değil mi Greg?" Annem onun yanına çöktü, bronz bacak bacak üstüne attı ve Greg en azından sarsılmış görünme nezaketini göstererek daha dik oturdu. Kim olduğumu biliyordu. Boncuk gibi küçük gözlerinde bunu görebiliyordum. Ve bıyığında. Bunu görebiliyordum.

Orada da.

"Arkadaş istiyorsan kız arkadaş edinebilirsin," diye kestirip attım.

"Johnny James, benimle bu tonda konuşma," diye homurdandı annem ve

Rogue garip bir şekilde aramıza baktı.

"Ben biraz kahve yapacağım." Rogue ayağa kalktı ve ben de kolumu beline dolayarak onu kendime çektim ve kulağına konuştum.

"Arabaya geri dön, tatlım."

"Kıçımı öp, hödük," dedi şekerli bir sesle ve ben ona düz bir bakış attım.

Burnuma bir şaplak attı ve odadan çıkıp mutfığa doğru koşmaya başladı; tahrik mi olmuşum yoksa öfkeden kudurmuş muydum bilmiyordum.

"Greg." Ona doğru döndüm. "Siktir git. Bıyığını da annemden uzak tut. Eğer bugünden itibaren bu evde tek bir dikenli kıl bulursam, seni yakalar, o canavarı suratından söker ve bir denizyıldızına yediririm. Denizyıldızı bundan hoşlanmayacak Greg, ama bana yardım et, her kırıntıyı yiyecek çünkü bu kasabada kimse bana karşı gelemmez." Kapıyı işaret ettim ve ayağa fırlarken gözleri fal taşı gibi açıldı. Onu yanımdan geçirirken far ışığına tutulmuş bir geyik gibi donakaldı ve ben de ona dişlerimi gösterdim.

Koşuşturmaya başladı

Annem öfkeyle feryat ederken odadan çıktım ve bir saniye sonra ön kapı çarptı.

Etime ve kanıma kaşlarımı kaldırdım. "Lanet olsun, anne?"

Gözlerini devirdi ve teatral bir şekilde koltuğuna geri çöktü. "Yani artık erkeklerle birlikte olmama bile izin yok mu? Greg iyi bir adam!"

"Soyadı ne?" Ben sordum.

"Denizyıldızı," diye kekeledi, sonra kıpkırmızı oldu.

"Bu çok tesadüfî," diye kestirip attım.

"Öyle," diye ciyakladı ve ben de bir minder alıp ona fırlattım.

"Eğer yine para için sevişiyorsan, ben-"

"Ben Johnny değilim, yemin ederim!" diye bağırdı, gözyaşlarını geri kırıptı, sonra öne doğru düştü ve yüksek sesle hıçkırırken ellerini yüzünde kavuşturdu.

"Kes şu suçluluk gözyaşlarını," diye ısrar ettim ve kendini toparlarken yüksek sesle burnunu çekti. Cebimden bir miktar para çıkardım ve gözyaşları bir anda kurudu. İşe yaraması çok komikti. Lanet olası sihirli.

Ona doğru fırlattım ve o da yakaladı. Sanırım gözlerimdeki dolar işaretlerini kimden miras aldığımı biliyordum. Bu ve Koreli görünüşüm ile baba tarafımdaki bir parça Malezyalılık, bildiğim mirasın kapsamıydı. Babam prezervatifi yırtılmış bir adamdı ya da annem bana öyle söylemişti ve bu küçük gerçek onun hakkında hatırlayabildiği tek şeydi. Adını bile sormamıştı. Ben, babamın ağzından dökülen "*oh fuck no*" kelimeleriyle gebe kalmışım. Sonra şehirden kaçtı, hiç iletişim bilgisi bırakmadı ve arkasında daha da az sik bıraktı. *Oh neyse, en azından ben büyüdüm Eyaletin en güçlü çetesinin bir parçası olan saygın bir striptizci eskort. Babam çok gurur duyardı.*

Rogue eli boş döndü. "Süt kapalı."

Omuz silkerek, "Sanırım zaten misafirliğimizi fazla uzattık," dedim.

"Yapacak işlerim var. Uslu dur anne."

Bu gece erken saatlerde kırımın yanakları arasında bulunan dolarları saymakla meşguldü. *Ah hayat.*

"Sonra görüşürüz Bayan B," diye seslendi Rogue ve annem başını kaldırıp baktı. "Bir daha oğlumu bırakıp kaçma, Rogue. Bir saniye bile hayatta kalamaz.

"dedi ve ben de kolumu Rogue'un omuzlarına atarak onu evin dışına doğru yönlendirdim.

Dışarı çıktığımızda onu serbest bıraktım ve önünden yürüyerek ona doğru gittim.

Arabaya bindim ve içimdeki çarpık, rahatsız edici duygularla savaştım. Rogue yaklaşırken ona yolcu kapısını açtım ve durup bana bakarken parmakları benimkilere sürtündü.

"Ona ne söyledin?" diye suçlayıcı bir şekilde sordu.

"Ona hiçbir şey söylemedim. Bütün kasaba senin daha iyi bir hayat bulmak için kaçtığını düşündü." Ben omuz silktim, o da ofladı.

"Yani herkes en iyi arkadaşlarımı ektiğimi mi düşündü? Güzel." Koltuğuna oturdu ve ben de kapıyı arkasından kapattım, uzun bir nefes alırken ellerimi bir saniyeliğine arabanın üstüne koydum. Sonra etrafından dolaştım ve yanına bindim.

Gerginlik aramızda asılı duran canlı bir tel gibi kıvılcımlandı ve ne yapacağıma karar verirken elimdeki araba anahtarıyla oynadım.

Siktir et.

Cebimden cüzdanımı çıkardım, çevirerek açtım ve arkasını karıştırdım, katlanmış bir fotoğraf buldum ve içinde sakladığım eşyanın sert yumrusunu hissettim. Fotoğrafi açtım, kâğıt yıllar boyunca kaç kez baktığım için yıpranmıştı. Ama sonunda bunu yapmayı bırakmışım, acıdan ve onu özlemekten yorulmuştum. Rogue şehirden ayrıldıktan bir hafta sonra Luther'in evinde bu fotoğrafın çıktısını almıştım. Beşimiz ayakta duruyorduk.

Günahkarlar Bahçesi'ndeki dönme dolabın altında. Rogue fotoğrafın ön tarafında duruyordu, kollarını açmış telefonunu tutuyordu ve ben Fox, Chase ve Maverick sahiplenici bir şekilde onun etrafında toplandılar. Hiçbirimiz lanet kameraya bakmıyorduk bile. Hepimiz ona bakıyorduk, o ise her zaman kalbimi hızlandıran o vahşi, evcilleşmemiş gülümsemesini takınmıştı.

Rogue'a uzattım ve gözleri anının üzerinde gezinirken acı dolu bir ifadeyle aldı. Altına bir şeyler karalamıştım, ona olduğu kadar kendime de söz vermişim.

Seni bulacağım, güzel kız.

"Ne var orada?" diye sordu, o gün onun için yaptığım aptal şeyi yumruk haline getirmiş olan elime bakarak.

"Hiçbir şey." Cebime sokmaya çalıştım ama bana doğru hamle yaptı, elimi tuttu ve zorla açmaya çalıştı.

"Hiç şansın yok, tatlım," diye alay ettim ve yarı sürünerek kucağıma geldi, dişlerimin arasından hava emene kadar dizini sikime bastırdı.

"Orospu çocuğu," diye homurdandım, saçını tutup çektim, inleyip bana bakmasını sağladım. Gözleri oyunla parlıyordu ve elini kolumdan bileğime doğru kaydırdı, kapalı elimin etrafında kıvrılarak tüylerim diken diken oldu.

"Ver onu bana Johnny James," diye mırıldandı ve ben de alt dudağımı emdim. "Gerçekten istiyorum, tatlım. Ama bunun için büyük paralar ödemen gerekecek."

Homurdanarak göğsüme yumruk attı ve ben de pes ederek avucumu açtım ve içinden hediye almasına izin verdim. Bu, Rogue'un Sunset Plajı'nda bulduğu ve on bir yaşındayken bana hediye ettiği bir köpekbalığı dişiydi. O kasabayı terk ettikten sonra üzerine adını kazımış ve bileğime taktığım deri bir bantla bilezik haline getirmiştim. On altı yaşında bile, lanet bir enayi olmuştum. Görünüşe göre ona takı yapmanın Onu şehirden kovduktan sonra onu kazanacaktım. Ama şimdi sadece çocukça ve utanç verici görünüyordu.

"Bu sana verdiğim diş mi?" diye soluk soluğa sordu ve bu boku gerçekten hatırladığına inanamadım.

Omuz silktim, kalbimin bir savaş davulu gibi attığını ve onu izlerken gözümü kırpamadığımı fark ettim.

"Seni bulduğumda bunu sana vermek gibi 'gerçekten harika' bir planım vardı. Bütün bir konuşmayı da planlamıştım." Genliğimdeki aptal halimle alaycı bir şekilde homurdandım. O çocuğu bakire olmasının bir nedeni vardı.

"Konuşma neydi?" diye kucagımda zıpladı ve aletimin üzerinde zıplarken inledim.

"Hiç hatırlamıyorum." Ama ben hatırlıyordum. Her aptal kelimeyi. Çünkü kafamda milyonlarca kez tekrarlamış, sanki onu bulduğumda benim olmaya karar verme ihtimalini artıracakmış gibi pratik yapmışım.

Chase'e göre, zaten o zamanlar Maverick'i seçmişti. Ve ben ne olursa olsun yarıştan o kadar uzak kalmışım ki, muhtemelen yarışa hiç katılamayacaktım.

"Biliyorsun," diye ısrar etti, ama kışını tuttum, sertçe sıktım ve onu koltuğuna geri attım.

"Bilmiyorum," dedim ve ona bir gülümseme attım.

"Yalancı, yalancı," diye şarkı söyledi ama ben onu duymazdan geldim. Bu sözleri ağızımdan asla alamayacaktı. Eğer onları silebilseydim, bunu gözümü kırpmadan yapardım.

Motoru çalıştırdım ve arabayı geri döndürerek şehre doğru yola çıktım. Kısa süre sonra The Mile'ın yanında durduk ve Whirlpool Çamaşırhanesi'nin önüne park ettim. Arabadan atladım ve Rogue da beni takip etti. bagajı açtım ve kulüpten iki çuval çamaşır çıkardım. Kitty'nin bu gece yapması gerekiyordu ama hastaydı - *öksürük klamidy* *öksürüğü* - ve ben de bu işi yapmakta *sakınca* görmedim.

Rogue beni takip ederek aydınlık çamaşırhaneye girdi. Meksikalı bir aile tarafından yirmi dört saat işletilen bir yerdi ve benim ve kızlarımın her türlü kirli kıyafeti yıkamak için buraya getirmemize aldırış etmiyorlardı. Ana Maria çamaşır makinesine giremeyecek her şeyi kuru temizlemeye bile veriyordu.

korseler, pullu ve püsküllü kıyafetler.

"Hola, Ana Maria!" Arka odaya doğru seslendim ama cevap gelmedi. Omuz silktim ve tuvaletin ortasından geçen kurutucuların önünden geçtim. sol taraftaki çamaşır makinelerinin olduğu duvara. İki makineyi doldurdum.

ve onları çalıştırdı, Rogue'u kurutma makinesinin üzerinde otururken bulmak için geri döndü, altın bacakları aşağı sarkıyordu, sandaletleri yere atılmıştı.

Bir radyo pop müzik çalıyordu ve şarkı yavaş bir şarkıya dönüştüğünde, Trevor Daniel ve Selena Gomez'den Past Life'ın sesi havayı doldururken, Rogue'a sırttım ve onu ayağa çektim.

"Benimle dans et," dedim, ellerini boynuma doladım ve parmak uçlarını kollarından aşağıya doğru fırladım, belini kavrayana kadar yanlarında gezdirdim.

"Kendine nasıl bu kadar gveniyorsun, J?" diye sordu parmaklarım gömleğinin eteğinin altından kayarak sıcak teninde gezinirken.

"Pratik yap." Omuz silktim, ellerimi sırtından indirdim ve kıını avulamak için aşağıya bıraktım.

Kalçaları müzikle sallanırken ve eteğinin kotu eşofmanımın kasıklarına sürtünürken onu kendime daha da çektim ve parmakları saçlarını itti. Onu daha da yakınıma çekip beni ne kadar ateşlendirdiğini hissettirirken ve parmakları saçlarımda hırlamama neden olacak kadar sıkı dğmlenirken sikim mutlu bir şekilde sarsılıyordu.

"Tüm bu eskortluk olayı nasıl başladı?" diye sordu ve ben bunu düşünürken yanağımın iini iğnedim.

"Sanırım seksi olduğumu fark etmeden önce seksi olmuştum. On sekiz yaşımdayken, yem dükkanını işleten Bayan Blackwell bana sakso çekmem için elli dolar teklif etti ve ben de bunun kolay para olduğunu düşündüm. Ben de siktir et dedim ve ona izin verdim.

Ondan sonra, sanırım işler biraz kızıştı. İhtiyacım olduğunu fark ettim Bir kızı boşaltacaksam pratik yapmalıydım, bu yüzden partilerde kızları bir dakikadan daha kısa sürede nasıl boşaltacağımı bulana kadar parmaklamaya başladım. Bunun için bana yaklaşan kızlar olana kadar ne kadar iyi olduğuma dair söylentiler yayıldı. Ben de bana para ödedikleri sürece tabii ki dedim."

Rogue kaşlarını çatarak, "Bu çok boktan," dedi.

"Hayır," dedim. "Eğer işlemsel olmasaydı, bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

Ve benim de... yani seni aşmam gerekiyordu."

"JJ..." Rogue'un kaşları çatıldı ve ben de gülümsemesini sağlamak için kışını sıktım ama işe yaramadı.

"Bana acıma güzel kız," diye hırladım. "Sonunda yara bandını yırtıp atmasaydım seni beklerken sonsuza dek bakire kalacaktım."

"Kimdi o?" diye sordu, yarı bilmek ister yarı istemez bakıyordu.

"Üst mahalleden zengin bir hatun," dedim yanağımın içini tekrar çiğneyerek. O gece çok özel bir şekilde berbat geçmişti.

"Tanıdığımız biri miydi?" Rogue sordu, parmakları hâlâ saçlarımdaydı ve içimi ürpertiyordu.

"Hayır," dedim. "Kırk yaşlarındaydı, yani onunla karışacak değildik."

"Ne?" Rogue'un nefesi kesildi, dans etmeyi bıraktı ve dehşet içinde bana baktı. "Kaç yaşındaydın?"

"On dokuz." Bana öyle bakması hoşuma gitmedi ve ondan uzaklaşarak çamaşır makinesine doğru yöneldim, sanki yükün bitip bitmediğini kontrol edecektim. Ama aslında sadece gözlerindeki dehşetten kaçınmam gerekiyordu.

Rogue umursuyormuş gibi, "J, lütfen bunun için sana para vermediğini söyle," diye yalvardı. Ama neden umursasın ki? Bu uzun zaman önceydi. Bir önemi yoktu. Ölmüş ve gömülmüştü. Tıpkı Axel, Clive ve hayallerimiz gibi.

"Tamam, sana söylemeyeceğim," dedim hafifçe, yüz ifademi nötr tutarak ona döndüğümde makinelere yaslandım.

"Tanrım, lanet olsun," diye tükürdü. "Bunu neden yaptın?"

"Neden bu kadar kızgınsın?" Ben güldüm ama o kaşlarını çatarak başını salladı.

"Çünkü ilk seferin-"

"Özel mi?" Alay ettim. "Evet, her gökkuşağının sonunda bir küp altın vardır ve Noel Baba vardır."

"Hıyarlık etme." Bana doğru yürüdü, elimi tuttu ve köpekbalığı dişi bileziği taktığını fark ettim. Ve adamım, onda aptalca seksi görünüyordu.

"İlk seferin özel miydi?" Göğsümde bir düğümle Maverick'i düşünerek sordum.

"Hayır," dedi, gözleri soğudu. "Garip ve lanet bir şeydi. Bu arada kan beklemiyordum, bunun için teşekkürler Tabiat Ana."

Kaşlarımı çattım, o da çattı ve Maverick olup olmadığını bilmek istemediğimi fark ettim. Geçmiş geçmişte kalmıştı. Şu an önemli olan tek şeydi. Ve şu anda Rogue'un bir saniye bile kaşlarını çatmasını istemiyordum.

Radyoda Baby Bash ve Frankie J'den Suga Suga çalmaya başladı ve ben çenemi odanın ortasındaki kurutma makinesi sırasına doğru salladım. "I Bu gece sana bir gösteri yaptım, sen de bana bir gösteri yapmaya ne dersin?" Kaşlarını kaldırdı. "Peki bunu neden yapayım?"

"Çünkü sana meydan okuyorum ve hatırladığım kadarıyla Rogue Easton asla meydan okumaktan geri durmazdı."

Dilini dişlerinin arasında gezdirdi, sonra hafifçe omuz silkti, benden uzaklaştı ve kurutma makinesinin üzerine çıktı. Radyoya doğru yürüdüm, müziğin sesini açtım ve kollarını başının üzerinde esneterek güldü. Sonra dans etmeye başladı. Vay anasını, bu kız dans edebiliyor, dans edebiliyor. Dansçılarında her zaman aradığım o şeye sahipti, kimin izlediği umurumda değil ama bu beni iyi hissettiriyor tarzı vücudunu hareket ettirme şekli öğretilemezdi. Müziği ruhunuzda hissedersiniz ya da hissetmezsiniz ve Rogue gerçekten hissediyordu.

Kurutucuların ucuna doğru yürüdüm ve ellerimi üzerlerine koydum, boğazımda bir yumruyla kendi gömleğini yukarı itmesini izledim, neredeyse altındaki sütyenini görmeme izin veriyordu, sonra aletimi kaya gibi sertleştiren ve nabzımı atlatan bir çömelmeye düştü.

Çok ateşliydi. Dönüp bana kıcını ve eteğinin üstünü göstermek için öne doğru eğildiğinde, içimdeki bu ihtiyaçla daha fazla savaşamayacağımı biliyordum. Düzeltmem gereken başarısız bir ilk öpücüğüm vardı. Karanlıkta onun ağzını bulmak yerine lanet bir battaniyeyi emmiştim ama bu sefer kaçırmayacaktım. O an hâlâ aklımdan çıkmıyordu.

"Sadece birkaç yıl daha ve hepimiz istediğimizi yapmakta özgür olacağız," dedim kararlı bir şekilde. "İş falan buluruz ve saygıdeğer insanlar oluruz." Kendi şakama homurdandım ve o da kıkırdadı.

"Asla saygıdeğer olmak istemiyorum. Eğer beni vergilerimi öderken ve çirkin bir pantolon giyerken görürseniz, kafamdan vurun. Sadece temiz bir atış. Uyarı yok. Benim için çok geç."

Bir kahkaha attım, sonra uzanıp koyu kahverengi bir tutam saçımı okşadım.

Ben daha fazla düşünmeden saçlarını kulağının arkasına attı. "Seni öldüremezdim, Rogue." "Pantolon giyen, vergi ödeyen, kış yiyen bir versiyonumu bile mi?"

diye sordu, gözleri ışıkla dans ediyordu.

"Daha önce kış yemekten bahsetmemiştin. Bu gerçek anlamda mı yoksa Mecazi olarak mı?" Alay ettim ve fark ettiğinden bile emin olmasam da parmaklarım boynuna doğru ilerlerken titredi.

"Hmm, kelimenin tam anlamıyla sıkıcı muhasebeci kocamın kıcını yiyor." Kasma taklidi yaptı

"En azından seks hayatın canlı," dedim. "O zaman hâlâ ölmek isteyeceğinden emin misin?"

"Evet, çünkü hayatımın tek bir aşkı var." Gülümsedi ve kalbim daha da sert çarpmaya başladı.

"Öyle mi?" Nefes aldım. "Kim o?"

Ona doğru eğildim, ağzının içine bakarken dilim ağırlaştı, çılgın bir yanımla belki de istediği bendim diye merak ediyordu. Ve bu gece olan onca şeyden sonra, korkumu yenmek ve ona bunu göstermek istiyordum.

Nasıl hissettiğimi. Onu arzulamaktan, onu izlemekten, ona asla sahip olamamaktan çok yorulmuştum. Onun gibi cesur olmak istiyordum.

Arkadaşlarım kadar erkek olduğumu ve bir yıl içinde hepsinin kışına tekme basabileceğimi kanıtlamak istiyordum. Ve eğer onu bir erkek gibi öpersem, o da benim bir erkek olduğumu anlayacaktı.

O sırtıırken ben daha da yaklaştım, neredeyse burun buruna geldik.

"Deniz," dedi ama cevapladığı sorunun ne olduğunu hatırlayamadım.

Sadece başımı salladım, yunuslar gibi bir şeyler mırıldandım, sonra siktir et dedim ve ona doğru atıldım, ağzım yarı açıktı, gözlerim kapalı gibiydi ama tam değildi. Ağzım battaniyeye çarptı ve şaşkınlıkla gözlerimi tamamen açtım, onu esnerken buldum, başı yastığa düştü ve tüm vücudum utançla yandı. Az önce beni reddetti mi? Yoksa fark etmedi mi? Tanrım, daha kötüsü ne?

Rogue parmak uçlarında kurutucuların üzerinde tam önümde yürüdü ve ayak bileklerinin arkasını yakaladım, ellerimi bacaklarında gezdirdim ve parmaklarım eteğinin altından kayarken dudağını ısırıldı. Öne doğru eğildim, dizini ısırıldı ve dilimi kalçasına doğru sürüklediğimde nefesi kesildi.

Tadını aldı

Hindistan cevizi ve şiiir gibi. Onun her yerini tatmak ve bu koca götlü adamın vücuduna neler yapabileceğini göstermek istiyordum.

Parmaklarım külotunu sıyırdı ve ona baktım, lastiği etine değdirirken bakışlarım onunkiyle kilitlendi. Parmaklarını saçlarımın arasına soktu ve ellerimi eteğinden çekti, kalçalarını kavradım ve onu aşağı kaldırarak kışını kurutucunun kenarına oturttum.

Kalçalarının arasına girdim ve eteğinin kalçalarına doğru kıvrılmasını sağladım.

Ellerini gömleğimin içine sokarken parmaklarımı çenesinde gezdirdim, nefesleri ağırlaşıyor ve onu burada becermeme izin verip vermeyeceğini merak etmeme neden oluyordu.

"Axel'in cesedini denize attığımız gece seni öpmeye çalışmıştım," dedim ona, o anı çok net bir şekilde gözümün önüne getirerek. "Günahkârlar Bahçesi'ndeki oyun salonunda birlikte kıvrılmıştık."

"Ne zaman?" diye sordu, hiçbir fikri yokmuş gibi kaşlarını çatarak ve ben de çenesini parmağımla başparmağım arasında kavrayarak lanet ettim.

Bunu ikinci kez berbat etmeyeceğimden emindim. Ve o bunu hayatının sonuna kadar hatırlayacaktı.

Ağzımı onunkine yapıştırdım ve nefesi kesildi, onu kurutucunun üzerine ekmek üzerindeki tereyağı gibi yayarken ve dilimi onunkiyle karıştırırken sırtı kamburlaştı. Sikim kalçalarının arasına girdi, eteği beline kadar sıyrıldı ve kalçalarını sallayıp amını bana sürttüğünde inledim.

Dilimin öfkeli hareketlerine kendi diliyle karşılık verirken bir elimi saçlarında dolaştırdım. Kalbim aç bir melodiyle çarpıyordu ve her Şimdiye kadar onu öpmüş olan her pisliği öperken varlığımın lifleri yanıyordu. Bu tek öpücükle onların tüm anılarını sildim ve ona ne kadar iyi hissettirebileceğimi kanıtladım.

Ağzımın içine doğru inledi ve ben de bundan daha iyisini yapabileceğimi bildiğim için bu sesi yuttum. Bir elimi aramıza soktum ve onu sırlıslık buldum.

külotunu kalçalarının arasına soktum ve parmak uçlarımı klitorisine sürtmeye başladım. Ağzının içine kahkahalar atarken bacaklarını belime dolayarak ve omuzlarımı pençeleyerek bana karşı direndi.

"Göt deliği," diye nefes nefese kaldı, ama onu tekrar öperken başka bir kelime söylemesine izin vermedim, sikim onu daha fazla almamı talep ederken külotunun içinden klitorisini kızdırmaya devam ettim.

"Bay Brooks!" Ana Maria'nın sesi düşüncelerimi böldü ve küçük fantezimi öldürdü.

Rogue beni itti ve onu kurutucudan çıkardım, eteğini aşağı çekerken arkama sıkıştırdım.

"Lo siento, Ana," diye kıkırdadım, yavru köpek ifadesiyle başımı iki yana eğdim.

Ellerini geniş kalçalarının üzerine koymuş, kaşlarını çatarak bana bakıyordu. "No traigas tu trabajo aquí!" diye azarladı. *İşini buraya getirme.*

"Ella no trabaja, Ana," Rogue'un çalışmadığına dair ona söz verdim. "Ella es mi novia."

"Ben senin kız arkadaşın değilim." Rogue koluma yumruk atarak etrafımdan dolandı ve İspanyolca konuşmayı ne zaman öğrendiğini merak ettim. "Lo siento, Ana. JJ es un manwhore." Masumca omuz silkti ve Ana Maria çılgınca güldü.

"Bunu beğendim," dedi Ana, sonra kışını bir sandalyeye dayayıp bana sert, sikimi engelleyen bir bakış attı ve ben de iç çekerek çamaşır makinesine gitmeden önce eşofman altımı yeniden düzenledim.

Kalbim hâlâ kontrol dışı atıyordu ve gülümsememi durduramıyordum. Muhtemelen Christian Grey tarafından tokatlanmış Anastasia'ya benziyordum. Sadece kırmızı bir kış yerine, mavi taşaklarım ve vazgeçmeyen bir sertliğim vardı. Eşofman altı bunu gizlemek için hiçbir şey yapmıyordu ve Ana Maria ile Rogue'un İspanyolca mırıldanıp kıkırdamalarına bakılırsa, şu anki tartışma konusunun bu olduğunu hissediyordum. Ama sikim bugünlerde ilgi odağı olmayı seviyordu. Ve Rogue'un tatlı kedi kokusu hala parmak uçlarımı kaplarken, hiçbir şey iyi ruh halimi bozamazdı. Çünkü az önce Rogue, iki dakika içinde onu ne kadar azdırabileceğimi. Yani on dakika içinde ona neler yapabileceğimi merak edecekti.

Karavanımın kira günüydü ve ben burada, Fox'un evinde sıkışıp kalmış, her zamanki gibi bir tutsak olarak oturuyordum. Yani, tamam, artık biraz özgürlüğüm vardı.

Çünkü teknik olarak dışarı çıkıp bir şeyler yapmama izin veriliyordu, ama dışarı çıktığımda ya kendisi ya da diğerlerinden birini benimle gelmesi için görevlendiriyordu, bu yüzden henüz bu yeni sözde özgürlüğün tadını çıkaramıyordum. Cep telefonuma yerleştirdiği takip yazılımı sayesinde, tek başıma dışarı çıksam bile nereye gittiğime ve ne yaptığıma dikkat etmek zorundaydım.

Yine de buna ne kadar dikkat ediyor olabileceğini merak ettim. Gittiğim yerleri kaydediyor muydu, yoksa sadece baktığı zaman ona bilgi mi gönderiyordu?

Bir Tilki'yi alt etmeye çalıştığım düşüncesiyle inledim ve uykumda yuvarlandım. Daha kalkma vakti bile gelmemişti. Yemin ederim, çok geç bir saatti.

Sabah dokuz ya da belki sekiz gibi. İğrenç.

Ama bugün buradan çıkıp Joe'ya kiramı vermem, zavallı, tatlı, yalnız küçük karavanımı ziyaret etmem ve onu terk etmediğime dair güvence vermem gerekiyordu.

Bundan daha da önemlisi, Rosewood Malikânesi'ne gidip Bayan Mabel'ın beni hatırlayıp hatırlamadığına bakacaktım.

Sunset Cove'un doğusunda, kasaba sınırlarının hemen kıyısındaki geniş malikânenin sahibi olan yaşlı kadın, tanıdığım yetişkinler arasında beni gerçekten önemseyen tek kişiydi.

Annem, uyuşturucu alışkanlığını çocuğuna tercih ettiğini öğrendiğim, beni sisteme sokan şey olan uzak, soluk bir hatıraydı. Farklı koruyucu aileler arasında oradan oraya savruldum.

Şehrin boktan tarafındaki grup evine düşmeden önce aileler. Sunset Cove gibi bir kasabada bu çok şey ifade ediyordu.

Gençlere yönelik bu güzel tesisi işleten Mary Beth, delicesine katı olduğu akşam dokuz sokağa çıkma yasağı koyarak, midemdeki ağrıyı gidermek için asla yeterli olmayan yavan ve sıkıcı yemekler sağlayarak ve bir iletişim biçimi olarak bağırarak bana büyük bir iyilik yapmıştı.

Söylememde sakınca yok, bana kendimi sevilmiş ve yapış yapış hissettirmemişti. Tek tük öğretmenlerin yıllar boyunca nazik davrandığını tahmin ediyordum ama durumumla ilgili gerçekten bir şey yapacak ya da beni tanıyacak kadar değil. Ama Bayan Mabel bir gece beni ve Chase'i arazisinde çömelmiş halde bulmuş ve polis çağırmak yerine bize iyi davranmıştı.

Eskiden geniş arazisindeki yazlık evde takılmamıza izin verirdi ve gün içinde oraya gittiğimizde bize ikramlarda bulunur ve limonata ikram ederdi. Ve beşimiz de bu konuda küçük birer pislik olmamayı başarmıştık - fırsat bulduğumuzda onun için evin etrafındaki işleri yapardık.

Evinin önündeki geniş verandada oturup onunla her şey ve hiçbir şey hakkında sohbet etmeyi çok severdik. O... iyiydi. Muhtemelen tanıdığım tek iyi insandı. Lordum

Sunset Cove'un özellikle aşağı mahallede pek fazla namuslu vatandaş çekmediğini biliyordu.

Uykuya tutunmaya çalışmayı bırakıp günün başladığını kabul etmem gerekiyordu, bu yüzden ani bir hareketle battaniyeleri üzerimden attım ve dik oturdum.

Yatağımın sağındaki sandalyede bir adamın oturduğunu gördüğümde dehşet dolu bir çığlık attım. Beynim onun Fox olduğu gerçeğini ancak komodinime doğru hamle yaptıktan ve orada tuttuğum silahı çekmecedan çıkarıp ona doğrulttuktan sonra kavrayabildi.

"Ne oluyor lan, göt herif?" Fox üzerime atlamadan yarım saniye önce bağırdım, silahı tutan elimi yakalayıp yastığa doğru fırlattı.

Parmağım korkuyla otomatik olarak tetiğe doğru kıvrıldı, ama emniyet açıktı, bu yüzden beni yatağa sabitlerken aramıza giren sessizlikte sadece donuk bir tıkırtı oldu.

Adrenalin, öfke ve sağlıklı bir dozda nefret vücudumda savaşıyordu, bu yüzden diğer yumruğumun fırlayıp onun çenesine vurmasından bunu sorumlu tuttum.

"Ne halt ediyorsun, Rogue?" diye hırladı ve diğer bileğimi yakalayıp onu da başımın üstünde sabitledi.

Battaniyeler gitmişti ve ben JJ'in eş kazaklarından biriyle uyurken Fox'un üzerinde sadece bir şort vardı ve göğsüm tehlikeli bir şekilde kaymaya yakın.

"Ben mi? Gecenin bir yarısı odamda ne yaptığını söyleyen nasıl olur?"

"Saat neredeyse sekiz oldu," diye tersledi. "Koşuya çıkmıştım ve kahvaltı için seni uyandırmaya geldim." Şimdi o söyleyince, o yontulmuş, güçlü kaslarının hepsi ince bir ter tabakasıyla parlıyordu, taze ve seksi olan ve şu anda üstümde kamp kurduğu için ona başka bir egzersiz yapma olasılığını düşünmeme neden olan türden. Ama hayır - o süper bir hödüktü. Le sigh.

"Bırak beni," dedim.

"O silahı nereden buldun?" diye karşılık verdi.

"Dolabın bir silah için berbat bir saklanma yeri," diye alaycı bir bakışla karşılık verdim. "Şimdi neden orada oturup beni uyurken izlediğinle ilgili soruma cevap ver."

Fox'un yeşil gözleri biraz daha kısıldı. "Çünkü seni özlüyorum," dedi kabaca. "Sana sahip olduğumdan beri seni özlüyorum ve bu çok acıtıyor, Rogue."

Ona savurmak istediğim tüm kelimeler, tüm hakaretler, küfürler ve nefret boğazımı sıktı ve bunun yerine sadece ona baktım.

Fox yavaşça öne doğru eğildi ve aramızdaki küçük mesafeyi kapatırken kaşlarım daha da çatıldı. Denemek üzere olduğunu hissettiğimde kaşlarımı çattım ve-

Başını yana çevirdi, ağzı köprücük kemiğimin çukurunu bulmadan önce daha da yaklaştı ve kirli sakallarla pürüzlü olan tenime bir öpücük kondurdu ve içimde bir ürperti yarattı.

Varlığımın merkezi.

"Dur," diye soluklandım ama sırtım kendiliğinden dikleşti, meme uçlarım giydiğim ince tişörtün içinden çıplak göğsünü sıyırdı.

"Yedi yaşındayken seni maymun demirlerinden ittiği için Turner Forbes'a yumruk attım," dedi ve ağzını boynumda biraz daha ilerletip beni tekrar öperken nefesimin kesilmesine neden oldu. "Ve on yaşındayken, Ronnie Thomas'ın okul çalışma kitabını aldım ve yaktırdım çünkü senin baş harflerini kendi baş harfleriyle yazıp bir daire içine almıştı. kalp."

"*Tilki*," diye hırladım - seksi bir hırlama değildi çünkü damarlarımdaki sıcaklık şehvetsiz bir öfkeydi.

Boynumu tekrar biraz daha yukarıdan öptü, dizi kalçalarımın arasındaki yatağa bastırıyor ve dikkatimi fazlasıyla çekiyordu.

"On iki yaşındayken Colten Baxter'ın seni sinemaya davet edeceğine dair bir söylenti duydum ve yüzünü bir dişini kıracağı kadar sert bir şekilde duvara çarptım." Ben bileklerimi onun elinden çekmeye çalışıp başaramazken, ağzı tekrar yukarı doğru hareket etti ve kulağımın altındaki o lezzetli hassas deriye bastırdı. Kirli sakalı tenimi tırmıkladı, ardından dilinin sıcak baskısı geldi ve benden nefes nefese bir inilti kaçtı.

"On dört yaşındayken Oscar Falkner'ı bisikletinden ittim ve Laboratuvar ortağın olarak onun yerini alabilmek için kolunu kırdım," diye homurdanarak ağzını çenemde gezdirdi ve nedense, bunlardan herhangi birini yaptığını hiç bilmesem de, bunların doğru olduğunu biliyordum, sadece bunlar hakkında ne düşünmem gerektiği konusunda hiçbir fikrim yoktu.

"Seni uyarıyorum Fox," diye homurdandım, bana hükmetmeye çalıştıkça ona olan kızgınlığım artarken onunla savaşmak için kendimi çalışıyordum.

"On beş yaşındayken Mike Gaskall seni kış balosuna davet edecekti, ben de burnunu kırdım," diye mırıldandı, çenemi öperken ağzı tehlikeli bir şekilde benimkine yaklaşıyordu.

"Neden?" diye sordum. diye sordum, anlattığı aptalca hikâyeler beni kendime rağmen meraklandırıyordu.

"Çünkü sen benimsin, sinek kuşum. Ve başka bir erkeğin sana yaklaşmasına asla izin vermeyecektim. Sadece erkeklere izin verdim. Ve o zaman bile, seninle o çizgiyi aşmaya çalıştıklarını düşünürsem, onları uzak tutmak için ne gerekiyorsa yapardım." Bunu o kadar ciddi, o kadar gerçekçi söyledi ki, sanki lanet bir psikopat gibi konuşmuyordu ve bana bu konuda ne düşündüğümü hiç sormadan ona ait olduğuma karar vermesi tamamen kabul edilebilirdi. Ve bu da benim için bir vantilatör gibiydi.

Bana yaptığı her şey için duyduğum öfkenin alevleri. "Onunla savaşmaya çalışmayı bıraktığında göreceksin. Biz uyuyoruz Rogue, hep uyduk. Sen ve ben, sinek kuşu."

Dudakları ağzımın köşesine kadar geldi ve ağzını sıcak ve acil bir taleple ağzıma bastırırken benden kaçan hırıltıyı açıkça cesaret olarak aldı.

Ama beni bu kadar kolay kazanacağını ve istediği gibi yönlendirebileceğini sanıyorsa kendini kandırıyordu.

Yastıklara doğru geri çekildim, sonra kafamı öne doğru savurarak kafatasımla burnunu kırdım.

Fox bir küfürle geri çekildi, darbeden kıl payı kurtuldu ve acı dolu bir iniltiyle benden yuvarlanırken altından çıkmadan önce dizimi iyi bir önlem için taşaklarına sürdüm.

"Bu hikâyeler her ne kadar içimi ısıtmış olsa da Porsuk," diye homurdandım ondan uzaklaşırken. "En önemlisini unuttun. On altı yaşındayken beni çamura ittin ve bana bir hiç olduğumu söyledin. Gözlerimin içine bakıp kalbimi göğsümden söktün ve o orospu çocuğunun beni sürükleyip götürmesine izin verdin, sanki senin için hiçbir şey değilmişim ve hiç olmamışım gibi. O yüzden saçma açıklamaların sende kalsın. Onları istemiyorum. Ve beni dinlemek isteyecek kız da uzun zaman önce öldü."

Döndüm ve hışımla odamdan çıktım, ayağa kalkıp beni kovalamaya başladığında kapıyı suratına kapattım ve merdivenlerden mutfığa doğru hızla uzaklaştım.

JJ oradaydı, o da koşmaya çıkmış gibi görünüyordu, birkaç tabak kızarmış ekmek dağıttı ve kahvaltı barına oturmak için hareket etti. Yanındaki boş koltuğa atladım, ona bir gülümseme attım ve düşündüm

Fox'un taşaklarına vurduğumda nasıl homurdandığını ve yanında oturan tostı yemeye başladığını hatırlıyorum.

"Erken kalkmışsın güzel kız," diye yorum yaptı.

"Odamda bir porsuk sorunu vardı," diye açıkladım, tam da Fox içeri süzölüp hassas aletlerini yeniden düzenlerken ve yeşil gözlü bakışlarını bana dikmişken tostumdan vahşi bir ısırık aldım. "İçeri gizlice girip beni uyurken izlediğini biliyor muydun?" diye sordum.

"Ciddi misin?" JJ sorguladı ve Fox ona düz bir bakış fırlattı. "Sen kendi işine bak J, ben kendi başımın çaresine bakabilirim," diye tersledi.

"Peki bu acılı ifade de neyin nesi?" JJ sordu ve ben de tostumun üzerinden, Fox'un gözlüğünün altından ana hatlarını görebildiğim söz konusu alete sııttım.

Yine şort. Ve şişmiş görünüyordu. Ya da hayır, en son D'sine şort sapığı gibi *davrandığım* zamanki kadar büyüktü.

"Sana kendi işine bak dedim," diye hırladı Fox. "Peki o benim tostum mu?" Suçlayıcı bir şekilde parmağıyla beni işaret etti ve ben de yarı yolda bıraktığım yemeğe baktım. Aslında onun olması benim olmasından çok daha mantıklıydı.

"Hayır mı?" diye sordum ve JJ bir kahkaha attı.

Fox öfkeyle ofladı ve daha fazla tost yapmak için biraz ekmek almak üzere arkasını döndü. Bunu yapar yapmaz JJ çenemi yakaladı, beni kendisine doğru çevirdi ve dudaklarımı dudaklarıyla yakaladı, kalbim göğsümden fırlarken ve sıcaklık beni içten dışa yakacak kadar yakarken binanın temellerinin titremesine neden oldu.

Dün gece çamaşırhane'deki kurutucunun üstünde sergilediğim dünyayı sarsan performansın tek seferlik olmadığını ve belki de bunun ama dili ağzıma girdiğinde bu fikre hiçbir itirazım olmadığını fark ettim.

Beni tekrar serbest bıraktığında çok kısa sürdü ve çok çabuk bitti ve ikimiz de Fox'a bir an baktık, sonra tekrar dönüp huysuz bir Porsuk kaşıyla bize baktı.

"Bugün tek başıma dışarı çıkmak istiyorum," diye açıkladım, Fox bana zaten kızgınken bu işi halledebileceğime karar verdim.

"Hayır," diye tersledi.

"O aptal telefonu kullanırsam daha özgür olabileceğimi söylemiştin. O yüzden bana sahipmişsin gibi davranmayı bırak ve dışarı çıkmama izin ver," diye talepte bulundum.

Fox biraz daha tartışmak niyetiyle ağzını açtı ama JJ ondan önce davrandı.

"Bırak gitsin, dostum. Ona söz vermiştin. Ayrıca arabası da burada, yani onu bırakmamak için hiçbir neden yok-"

"Nereye gitmek istiyorsun?" Fox talep etti.

"Prezervatif almak için eczaneye gideceğim," dedim omuz silkerek. "Sonra da sevişecek birini bulmaya gidiyorum, tercihen halka açık bir yerde."

"Çok komik," dedi Fox.

"Gitmeme izin veriyor musun, vermiyor musun? Çünkü bu saçmalıklardan cidden bıkmaya başladım Fox. Bana özgürlük sözü verdin, o yüzden beni serbest bırak."

"Aslında sana bir telefon, bir araba ve evden dışarıda biraz zaman geçirme sözü vermiştim-"

JJ ona bir kabuk fırlatarak talepkâr bir bakış attı ve Fox sinirli bir nefes verdi.

"Peki, tamam. Ama bu gece makul bir saatte dönmeni istiyorum," dedi Fox sinirli bir şekilde. "Git eşyalarını topla, sana arabayı göstereceğim."

Muzaffer bir sürtük gibi sırttım, ona 'makul saat' saçmalığını söyleme isteğime karşı koydum çünkü aslında bu bana gayet uygundu.

Makul, benim için karar vermekten yeterince mutlu olduğum belirsiz bir kavramdı.

Kendimden ve yarın bir noktada geri gelmeyi makul bulduğumdan oldukça emindim. Ya da belki ertesi gün.

Aceleyle üst kata çıkıp kıyafet aradım, beyaz kumaş üzerine siyah kurukafa baskılı şirin bir patenci elbisesi ve beyaz tenis ayakkabılarında karar kıldım, sonra gökkuşağı saçlarımı omurgamdan aşağı inen dalgalar halinde bıraktım ve en son sakız pembesi tonunda bir ruj sürdüm.

Aşağıya indiğimde çocuklar yemeklerini bitirmişlerdi ve ben de iti peşime takarak garaj kapısına doğru zıpladım.

"Cep telefonun yanında mı?" Fox sordu ve ben de pembe cihazı alaycı bir göz devirmeyle ona göstererek uzattım.

"Külotumu giymeyi de unutmadım," diye karşılık verdim ve garaj kapısına yönelmeden önce bana ters ters baktı.

JJ yanıma yaklaştı, eli eteğimin altından kaydı ve parmaklarını kalçamın arkasında gezdirdikten sonra büyük eliyle kıçımı kavradı, parmakları kalçamın üzerinde oynuyordu.

dantel tangamın kenarı. "Sadece kontrol ediyordum," diye nefes aldı ve Fox'un peşinden garaja doğru giderken benden bir kahkaha kaçmasına neden oldu.

Evin altındaki açık alana indiğimizde kalbim tekledi ve bakışlarım orada üstü açık, hazır ve beni bekleyen kırmızı Jeep Wrangler'a takıldı.

"O benim mi?" Ona bakarken dudaklarım şaşkınlıkla aralandı ve sordum. "Evet, güzel kız, hepsi senin," diye onayladı JJ, Fox öylece durup izledim.

Biraz ciyakladım - tamam, belki de çok ciyakladım - sonra ileri atıldım ve kapıyı açıp ite ıslık çaldım. Ellerimi direksiyonun üzerinde gezdirdim, yeni araba kokusunu içime çektim ve acaba

Bunu yüzlerine vurmak. Ama siktir et, hayatımda hiç yeni bir arabam olmamıştı ve zaten bana bundan çok daha fazlasını borçluydular.

Omzumun üzerinden arka tarafa baktım ve orada sörf tahtasını gördüğümde keskin bir nefes aldım, beyaz palmiye ağacıyla soluk mavi tasarımına bakarken tüm vücudum tamamen hareketsiz kaldı.

Aptal bir sörf tahtası için duygusallaşmamaya çalışırken kalbim hızla çarparken daha iyi görebilmek için ayağa kalkarak arka tarafa geçtim ama kahretsin, bu hediye kalbime indirilmiş bir yumruk gibi hissettim. Ve tamamen kötü bir şekilde değil.

"Beğendin mi?" JJ cipin hemen yanında durarak sordu ve ben genişçe sııttım, ona doğru sıçradım ve kollarımı ve bacaklarımı beline dolayıp gülerken beni yakalaması için onu zorladım. Çünkü bu o olmalıydı, o Beni Jeep'le gören ve sörf yapmayı ne kadar özlediğini söylediğim tek kişi oydu.

"Buna bayılıyorum, J," dedim, onu sıkıca kavradım ve o da biraz garip bir şekilde güldü.

"O zaman bu kucaklaşmayı Fox'a yapmalısın, çünkü hepsi onun suçu," dedi ve beni ayağa kaldırmasına izin verdikten sonra kollarını kavuşturmuş bir şekilde beni izleyen Fox'a baktım. Yüzünde okunamayan bir ifade vardı.

"Oh." JJ'i bıraktım ve yavaşça Fox'a doğru ilerledim, bakışları vücudumda gezindi ve tenimde bir dalgalanma etkisi yarattı. "Teşekkürler Porsuk," dedim sırtarak, elindeki anahtarları kapıp cipe geri dönmeden önce başını okşamak için uzandım.

"Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?" JJ gülmekten kırıılırken Fox sordu ve ben de parlak yeni arabama atladım.

"Eğer sana köpek gibi davranılmasından hoşlanmıyorsan, Foxy, o zaman bana köpek gibi davranmayı bırak, tamam mı?" Ona bir öpücük verdim, motoru çalıştırdım ve arabayı sürdüm.

garajdan çıkılmak için rampayı tırmanırken onun çatık kaşlı yüzünün hatırası içimi ısıtıyor ve tüylerimi diken diken ediyordu.

Fox'un arazisinin önünde duran Harlequin'lere ters ters baktım ve onlar da kapıları açarken bana kaşlarını attılar. Radyo istasyonları arasında gezinirken kendi kendime güldüm, ta ki Milky Chance'in Stolen Dance şarkısı kulağıma alınana ve avazım çıktığı kadar şarkı söylemeye başlayana kadar.

İçten içe kırıldığımı fark edeli uzun zaman olmuştu ama yeterince odaklanırsam hâlâ eğlenebileceğimi kısa sürede anlamıştım. Bu bana bir evet deme tavrı kazandırmıştı, bu yüzden ister ıslak tişört yarışmalarına katılmak, ister çok az tanıdığım insanlarla içmek ya da araba kullanırken avazım çıktığı kadar şarkı söylemek olsun, yüzümdeki gülümseme yüz gerçek oldu. Ve çoğunlukla benim için oldukça iyi sonuçlandı. Neredeyse mutsuz olmadığımı inanacaktım.

Tanıdık sokaklardan geçerek doğuya, Rosewood Malikânesi'ne doğru ilerledim ve evler seyrelip ağaçlar sıklaşmaya başladığında sahili geride bıraktım.

Büyük araziye açılan kapılara ulaşmam uzun sürmedi ama cipimi parlak siyah metalin önüne çektiğimde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Yolda, evin yanında, gösterişli gümüş rengi bir spor araba görebiliyordum. Bunun dışında, arazi daha bakımlı görünüyordu, sundurma yeni bir kat boyanmıştı ve kapının yanında pahalı görünümlü bir interkom sistemi vardı. Yine de içimde oluşan önseziyi görmezden geldim ve düğmeye basmak için cipten indim.

Kısık sesli bir adam cevap vermeden önce birkaç saniye boyunca alçak bir vızıltı duyuldu. "Evet?"

"Merhaba. Ben Bayan Mabel'in eski bir arkadaşım ve uzun bir aradan sonra şehre geri döndüm. Ben uzaklardayken pek görüşemedik ama-"

"Üzgünüm ama Bayan Mabel sekiz yıl önce öldü. Ben onun O öldükten sonra mülk yeğenime ve bana miras kaldı. Eğer bundan haberiniz yoksa çok iyi bir arkadaş olamazsınız."

"Oh, bunu duyduğuma üzıldüm-"

"Hepsi buysa, halletmem gereken işler var."

"Tamam, doğru, evet, kaybınız için üzgünüm-"

Adam ben daha bu cümleyi tamamlayamadan bağlantıyı kesti ve ben de orada öylece dikilip, bu kasabada tanıdığım tek düzgün insanın ben veda bile edemediğim öldüğünü bilmediğim için kendimi bir bok çuvalı gibi hissettim.

Bayan Mabel deli gibi yaşlıydı, belki de hâlâ burada olabileceğine inanmakla aptallık etmişim ama hâlâ burada olmadığını bilmek canımı yakıyordu.

İçimi çekerek cipime geri döndüm, atlayıp tekrar yola çıktım ve parmaklarımı düşünceli bir şekilde boynumda asılı duran anahtarın etrafına doladım.

Dudaklarımı büzdüm ve bir damla gözyaşı gözlerimden süzülürken arabayı tekrar çalıştırdım.

ve yanağımdan aşağı yuvarlandı. Mutt kucağıma atladı ve sanki acı çektiğimi biliyormuş ve yardım etmek istiyormuş gibi bana sarıldı ve nedense bu sadece birkaç gözyaşı daha dökülmesini teşvik etti.

Derin bir nefes aldım ve kendimi elimdeki işe odaklanmaya zorlamadan önce onu sıktım.

Arabayı çekip yola çıktım ve mülkü çevreleyen çitin yerini, tepesinde elektrik teli olan ve içini bile göremediğim on metrelik ahşap bir ucubenin aldığını fark edince kaşlarımı çattım. Görebildiğim kadarıyla tüm çevreyi kapsayacak kadar güvenlik kamerası da vardı, bu da mahzenin hala ayakta olup olmadığını bilmemin hiçbir yolu olmadığı anlamına geliyordu.

Hayır. Ama kesinlikle öyle olmalıydı. Lanet olası yeğeni her kimse, eski aile mezarlığını yok etmiş olamaz, değil mi?

İçim bu konuda endişeyle doldu ama kığımın kamerada görünmesini istemediğim sürece kontrol etmek için yapabileceğim bir şey yoktu. Sadece yapmak zorundaydım.

En iyisini umuyordum, böylece tüm anahtarları ele geçirdiğimde buraya geri dönebilir, mahzene girebilir, ihtiyacım olanı alabilir ve gidebilirdim. İşte o zaman

Kameraya yakalansam bile fark etmezdi çünkü zaten yakalanma endişesi yaşayacak kadar şehirde takılmayacaktım.

Yolun ortasında bir U dönüşü yaptım, hayal kırıklığı içinde bir nefes verdim ve kasabaya doğru geri döndüm. Şu anda mahzenle ilgili yapabileceğim başka bir şey yoktu ve o sörf tahtası kulağıma daha fazla görmezden gelemeyeceğim tatlı sözler fısıldıyordu.

Rejects Park'a gidecek, karavanımın kirasını ödeyecek, sonra da bulabilirsem yeni arkadaşlarımla sahilde ve sörfte bir gün geçirecek, bulamazsam da yeni arkadaşlar edinecektim. Ve son birkaç haftadan sonra, bunun kulağa cennetten bir parça gibi geldiğini söylemeliyim.

Sahilde sörf yapmanın ve Lyla ve Bella ile gülmenin tadını çıkardığım bir gün, üzerimde taşıdığım gerginliğe iyi gelmişti. İhtiyacım olan şey buydu. Geçmişimin hayaletlerinden ve Harlequin'lerin baskın auralarından uzakta, güneş tenimi ısıtırken birkaç bira içerek rahatlayabileceğim ve saçmalayabileceğim bir zaman.

Eşyalarımızı toplayıp güneş arkamızdan batarken sahile doğru ilerlerken Lyla, "Bu gece bir grup adam Zindan'a gidiyor," dedi. "Bizimle partiye gelmek ister misin?"

"Nerede bu?" Merakla sordum.

On yıl, şehirde yeni kulüp ve barların açılması için bolca zaman demekti ve burayı avucumun içi gibi bilmeme rağmen, tanımadığım birkaç eklenti daha vardı.

"The Divide'ın ötesinde," dedi sarı saçlarını savurarak ve duyulmasından endişe ediyormuş gibi omzunun üzerinden bakarak. "Açıkçası Harlequin'lerden hiçbiri gelemez çünkü Lanetli Adamlar bölgesinde, ama şehirdeki en iyi kulüplerden biri ve bu gece bir grup çalıyor."

Nabzım, üzerinde gerginlikle savaşılan o çim şeridinden geçmekten bahsedilince biraz yükseldi ama gerçekten endişelenmem için bir neden var mıydı? Harlequins'de değildim, Fox'un ona ait olduğuma dair aptalca iddiası dışında onlarla gerçek bir bağım yoktu. Ayrıca, Lanetli Adamlar'ın lideri benim eski adamlarımdan biriydi. Maverick hakkında başka ne düşünmüş olursam olayım, bana gerçekten zarar vereceğini sanmıyordum. Ve bir gece dışarı çıkma ihtiyacım için çok gecikmişim.

"Tamam, ben varım," diye kararlılıkla kabul ettim.

Harika, sıcak bir şeyler giydiğinden emin ol ve 9'da yola çıkalım. Lyla sahile doğru yürüdü ama ben durdum, çantamdan cep telefonumu aldım ve sörf yaparken aldığım mesajlara göz attım.

Fox:

Saatler oldu. Neredesin?

Fox:

Eğer bu yeni özgürlüğünüzü elinizde tutmayı düşünüyorsanız, o zaman size önerim

Hemen eve git.

Fox:

Bana cevap ver.

Fox:

Eğer bana iyi olduğunu söylemezsen, gelip seni kendim bulurum.

JJ:

Bir konuda fikrini alabilir miyim? x

JJ:

Ayrıca, Fox'a mesaj atabilir misin?

Bu daha da sinir bozucuydu çünkü tam olarak nerede olduğumu bildiğini biliyordum.

Aptal takip yazılımını sağ olsun, ama cevap vermezsem yakında buraya geleceğinden de oldukça emindim. Dramatik bir şekilde içimi çektim ve Fox'a hızlı bir mesaj göndererek, eğer benden bir şey bekliyorsa kıcıma binmeyi bırakmasını söyledim.

Geri dönüp JJ'e ne konuda fikrimi almak istediğini sordu.

Fox'tan derhal geri dönmemi talep eden birkaç mesaj geldi ama JJ'in gönderdiği video ekini açmak için onları görmezden geldim.

Cep telefonumun hoparlörlerinden Ritt Momney'nin Put Your Records On şarkısının sesi yükselirken, JJ'in sahnede dört kişiyle birlikte dans ettiği, kalçalarını günahkâr bir yavaşlık ve işkenceyle gıcırdattığı bir video gösterildi

Gömleğini yırtıp ciddi şekilde yırtılmış vücudunu ortaya çıkarmadan önce ritim tuttu, bu da tepedeki ışıkların altında biraz parlıyor gibiydi.

Kameraya doğru ilerlerken çapkın bakışlar fırlattı, yasal olmaması gereken o çılgın ateşli dudak ısırma hareketini yaparken dramatik bir gösterişle fermuarını açtı. Tam siki kalkmış gibi görünürken

pantolonundan kurtulmak üzereyken video sona erdi ve J'den başka bir mesaj buldum.

JJ:

Baktırdım ;)

Kalın bir şekilde yutkundum, nefret ettiğim adamlardan biri hakkında ciddi kötü fikirler edinirken bakışlarım dondurulmuş karede JJ'in vücudunu taradı. Olmamak için

Buna rağmen, bir video çekmek için cep telefonumu önüme kaldırdım, elimi kırmızı bikini üstümün kenarında gezdirirken dudaklarımı yavaşça yaladım, kaydı kesmeden ve ona cevap olarak göndermeden önce meme ucum neredeyse ortaya çıkacak şekilde çekiştirdim.

Rogue:

Eğer benimle oynamak istiyorsan, J, o zaman hazır olduğundan emin ol.

Bir oyun

Bu gece için Harlequins ile bu kadar etkileşimin yeterli olduğuna karar verdim ve Fox'un takip saçmalığının karavanımın yerini ona veremeyeceğinden emin olmak için SIM kartı çıkararak cep telefonumu hızla kapattım. Sonra sörf tahtamı aldım, Mutt'a ıslık çaldım ve sahile, tahtamı yerleştirdiğim parlak yeni Jeep'ime doğru yola çıktım, ardından kısa bir yolculukla Rejects Park'a gittim ve karavan parkının dışındaki otoparka yanaşıp arabamın buradaki diğer tüm araçların toplamından daha değerli olduğu gerçeğini görmezden gelmeye çalıştım. Gerçekten önemli değildi - eğer çalınırsa bu benim değil Fox'un sorunuydu. Zaten aracın benim adıma kayıtlı olduğundan da şüpheliydim.

Eşyalarımı aldım ve Mutt'la birlikte küçük özgürlük parçama geri döndük, bu haftanın kirasını Joe'nun deliğine sokmak için durakladım - *ürperdim*.

Küçük mavi dolaplarıyla retro karavanıma girdiğimde kendi kendime sıırıttım. Gerçekten evim diyebileceğimi hissettiğim bir yere sahip olmayalı çok uzun zaman olmuştu. Granshaw'da yaşarken, birkaç kişiyle birlikte bir apartman dairesinde bir odam vardı ama orası tek başıma benim alanım değildi ve insanların gelip gittiği bir yerdi, bu yüzden oda arkadaşlarımı o kadar iyi tanıyamamıştım bile. Ama burası tamamen benimdi. Ve kimse onu benden alamazdı.

Bir duş, cehennem kadar sıcak küçük mavi bir elbise ile kıyafet değişikliği JJ

saçım ve makyajımla ilgili tüm işleri tamamladıktan sonra dışarı çıkıp kafayı bulmaya hazırdım.

Dudaklarımı koyu erik rengine boyuyordum ki bir ses beni yerimden sıçrattı ve Joe'nun kafası yatağımın ayak ucundaki pencereden içeri girdi.

Telaşla çığlık attım, fön makinesini elime aldım ve ona ters ters bakmak için dönerken lanet olası bir tabanca olmasını diledim.

"Sana bu pencereye dikkat etmeni söylemiştim," dedi ve ağzına sıkıştırdığı kürdanı dişlerinin arasında şaklattıktan sonra, ben giyinmeden önce bunu yapmadığı için bu dünyada iyi olan her şeye teşekkür etmekten başka bir şey yapamadan pencereden geri çekildi ve tekrar ortadan kayboldu.

Onun nesi vardı böyle? Tekrar on altı yaşıma döndüğümü, grup evime giden caddede yürürken Axel denen o pis yaşlı piçin tüylerimi diken diken eden iltifatlarını hatırlayınca tüylerim diken diken oldu.

Hızla pencereye doğru ilerledim ve sıkıca kilitledim, aklıma fırsat bulur bulmaz çivi ve çekiç alıp daha da kalıcı bir iş yapmayı not ettim. Ve bir kutu biber gazı. Büyük bir tane. Joe *McCreepy*'yi kişisel alanımdan uzak tutmak için her şeyi yapardım.

İt yeni yatağımın üzerinde kıvrılmaktan son derece memnun görünüyordu, ben de sütyenime birkaç yirmilik sıkıştırdım, parlak pembe cep telefonumu ve SIM kartımı dolabıma attım, ardından bir çift kalın topuklu ayakkabı giydim ve dışarı çıktım.

Kapıyı kilitledim, anahtarımı verandamdaki küçük saksıya sakladım ve sonra Lyla ve diğerleriyle buluşmak üzere kışımı kaldırdım.

"Hey, Yeşil Korucu!" Di'nin sesi geniş bir sırtışla ona doğru dönmemi sağladı ve kışımı ciddi şekilde iyi gösteren beyaz, vücudu saran elbisesiyle cehennem gibi seksi görünerek yanıma doğru koştu.

Birlikte yürümeye başladığımızda sırtarak, "Ben de senin geleceğini umuyordum," dedim. "Kulübe nasıl gideceğiz ki?" Elbette arabam vardı ama bu gece içmek isteyen bencil bir pisliktim, bu yüzden şoförlük yapmayı teklif etmeyecektim.

"Erkeklerin bir kısmı araba kullanacak," dedi küçümseyerek. "Nasıl olsa herkesi eve taksiyle bıraktıklarında bu gece birileriyle yatmanın garantili bir yol olduğunu biliyorlar ve eğer araba kullanamayacak kadar sarhoş olurlarsa, hepimiz tökezleyip otobüse binebiliriz."

Karavan parkının önündeki kapılara vardık ve dışarı çıkmak için bekleyen yaklaşık on beş kişilik bir grup bulduk. Birkaçını tanıyordum ama çoğu benim için yeni yüzlerdi.

"Vay anasını, sen misin Rogue?" diye seslendi belli belirsiz tanıdık bir ses ve döndüm, gözleri üzerimde gezinen, biraz hırpalanmış yeşil Chevvy'nin kaputuna yaslanmış bir adam buldum. Oldukça iri yarı bir adamdı.

Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, kaslı vücudu gri gömleğinin kumaşını zorluyordu.

"Jake?" Şaşkınlıkla sordum, birden eski grup evimdeki adamı tanıdım ve sırtarak ona doğru ilerledim.

"Bana hâlâ bir paket jelibon borcun var," dedi suçlayıcı bir ifadeyle, dudaklarında bir gülümseme oynayıyordu. "Clive'la kaçtığınız gece bana biraz getireceğine söz vermiştin."

Clive'ın adını duyunca içim ürperdi. O orospu çocuğuna tam olarak ne olduğunu biliyordum ama sanırım diğerinin Grup evindeki çocuklar aynı zamanda ortadan kaybolduğumuz için birlikte kaçtığımızı düşündüler ama ben o sürüngenden nefret ediyordum ve hepsi biliyordu. Her halükarda, bunca zaman sonra onu düzeltmenin pek bir anlamı yoktu ve beni neredeyse ucuz kolonyasına boğacak bir ayı sarılmasına sürüklemesine izin verdim.

Geri adım atarken öksürüğümü bastırdım ve o da sırttı. "Benimle kulübe gelmek ister misin?" diye teklif etti.

"Elbette," diye çekindim, bana nasıl baktığına dikkat ettim ve onu daha az kıyafetle tanımakla ilgilenip ilgilenmediğimi merak ettim. Belki de Harlequin alışkanlığıma mükemmel bir çare olabilirdi.

Arabasına binmek için hamle yaptım, tam o sırada bir yığın ağartılmış Sarı saçları kafasında toplanmış ve makyajı tenine yapışmış bir halde yoluma çıktı ve benim oturmak üzere olduğum koltuğa oturdu.

"Bakın kedi neyi geri getirmiş," dedi, gözleri tamamen yargılayıcı bir şekilde üzerimde geziniyordu.

"Seni tanıyor muyum?" Kaltak yemine gelmeyi reddederek soğukkanlılıkla sordum. Kedi dövüşleri cidden abartılıyordu ve ben de zamanımı basit

Mecbur kalmadıkça bunun gibi şerefsizlerin kışına tekme basmam.

"Ee, ben senin üvey kardeşim," dedi onu tanımadığım gerçeğine kızarak. "Ama sanırım büyük Rogue Easton'ın Harlequin oğlanları dışında kimseyi hatırlamamasına şaşırmadım. Eminim Chase ve benim hakkımdakileri duymak canını yakmıştır."

"Rosie?" Şaşkınlıkla sordum, cildini boğan fondöten katmanlarının arasından gözlerimi kısarak baktım ve sonunda bir zamanlar evde aynı odayı paylaştığım kızı tanıdım. Hepimizin üvey kardeşler olduğumuzu söylemeye çalışan tek kaltak oydu ve görünüşe göre sinir bozucu küçük bir pislik olmaktan vazgeçmemişti. "Peki sen neden bahsediyorsun, sen ve Chase?"

"Ah lütfen. Biliyorum, sürünerek kasabaya döndüğün ve tekrar siklerini yalamak için yalvardığın anda sana benden bahsedecekti. Ama tahmin et ne oldu? O beni seçti, seni değil, o yüzden git başka bir adama salyalarını akıt çünkü benim koca Chasey'im senin pasaklı amcığınla ilgilenmiyor."

Bunu düşünürken dudaklarım aralandı. *Chase ve Rosie mi? Rosie mi?* Yatağımın altında uyuyan ve her fırsatta beni Mary Beth'e ispiyonlayan küçük trol mü? Ew. Yok artık. O nasıl-

İçimin derinliklerinde bir yerde bir acı saplanınca kendimi kısa kestim ve yalan söylemediğini anladım. Tabii ki eskiden nefret ettiğim kızı sikmişti. O çocuklar beni mahvetmekten zevk almışlardı, neden sadece Benden her şeyimi aldıktan ve beni unutulmaya terk ettikten sonra bıçağı biraz daha derine saplamak mı?

"Chase'e hoş geldin Rosie," dedim soğuk bir şekilde. "Ben zaten onun zevkine göre değilim. Makyajlarını palyaçolara göre yapan ve sigara karşılığında kışından sikilmekten hoşlanan kızları tercih ettiğini duydum, yani sen kesinlikle onun tipisin. Sana mutluluklar dilerim."

Döndüm ve öfkeli ifadesinden uzaklaştım, Di ve Lyla'nın mavi bir Ford'un arkasına tırmandıklarını gördüm ve beni onlara katılmam için işaret ettim.

Kalbim bu küçük bok parçasının acısıyla çarparken gülümsemeye zorladım ve onlarla birlikte tırmandım, Bella'yı zaten içeride buldum, böylece dördümüz arkaya sıkıştık.

Arabanın önünde iki adam oturuyordu ama kızlar kıkırdayıp bir şişe votkayı elden ele dolaştırırken kıcımlı rahat bir pozisyona getirmeye odaklandığım için onlara pek dikkat etmedim.

"Hey, Rogue," dedi yolcu koltuğundaki adam caddeye çıktığımızda ve ben onun ciddi şekilde morarmış yüzüne baktım.

Burun askıları, siyah gözleri ve kıvrık sarı saçlarıyla onu daha tanıyamamıştım bile. "Lanet olsun Carter, yüzüne ne oldu böyle?" diye sordum.

Çünkü raptiyem yoktu ve bu hikâyeyi duymaya gerçekten ihtiyacım vardı. "Önemli bir şey değil," dedi omuz silkerek.

"Kızım, bunu ona kimin yaptığını bilmiyor musun?" Bella yine votkadan daha sert bir şey içtiğini anlamama neden olan bir kahkaha attı. "Fox Harlequin becerdi. Onu. Uuuuuuuup."

Carter kızıl saçlı adama kaşlarını çatarken Di güldüğünü gizlemek için elini yüzüne götürdü ve Lyla öne uzanarak adamın omzunu şefkatle sıvazladı.

"Neden?" Porsuk'u kızdıracak ne yaptığını merak ederek sordum. "Şey, sana çok fazla baktığımı düşünüyor gibiydi, o yüzden..." "Ne?" Tereddüt ettim. "Ne zaman?"

"Geçen gün sörf yaparken. Sadece harika bir dalga yakaladığını gördüm, hepsi bu. Ama senin onun sevgilisi olduğunu ve sana bakarak haddimi aştığını söyledi ve sanırım sadece mesajı yerine ulaştırmak istedi. Sorun yok, olduğundan daha kötü görünüyor." Carter omuz silkti, arabayı süren arkadaşı

Harlequin'lerin psikopat olduğuna ve arabasına binmeme izin verdiği için ölmek istemediğine dair bir şeyler mırıldandı.

"Ben Fox Harlequin'in siktiği değilim, hiçbir zaman olmadım ve olmayacağım.

Kızım," dedim yüksek sesle ve Bella'nın tekrar kıkırdamasına neden oldum. "Bunu açıklığa kavuşturmak için. Ve sana elini sürdüğü için o şerefsizle konuşacağım, sözümü unutma."

Yolun geri kalanını kulübe doğru sürerken siklerin kralını düşündüm, bir yandan votkadan bir yudum alırken bir yandan da olanları unutmaya çalıştım.

ve bu gece iyi bir gece geçirmeye odaklandım. Gece boyunca beni izleme girişimlerini engelledikten sonra onu tekrar gördüğümde onunla kavga edeceğime şüphe yoktu, ama her zaman nerede olduğumu izlemenin sorun olmadığını düşündüğü için onu sikeyim.

Şehrin kuzey tarafına ulaştık ve The Divide'dan herhangi bir olay olmadan hızla geçtik. Ancak, sanki arabada geçirdiğimiz her saniye boyunca arabanın üzerinde gözler varmış gibi, çimler üzerinde savaşılan o bölgeden geçerken omurgamda bir diken oluştu. Yanından geçerken binaların arasında hâlâ sarı polis şeridiyle çevrili olan deniz fenerini bile gördüm. Haberlerde orada gerçekleşen katliamla ilgili hikayeleri görmüştüm ve çocuklar sıcaklar bastırana kadar saklanmışlardı.

Bir süreliğine yasal işlerle uğraştılar. Hepsinin buranın gerçekten de savaşmaya ve kan dökmeye değer olduğuna inanıp inanmadığını ya da bu noktada bunun sadece bir sik ölçme yarışması olup olmadığını merak etmek zorundaydım.

Kulüp sahilden uzaktaydı ve bir ara sokağa girdiğimizde şaşkınlıkla etrafa bakındım ve buranın neresi olabileceğini merak ettim. Etrafımızdaki binalar sessizdi, sadece gece için kapatılmış birkaç dükkan ve burada hiçbir şey olmadığını söyleyen genel bir sessizlik vardı.

"Kaldır kışını sürtük, yoksa grubu kaçıracaksınız," diye dalga geçti Di, beni iterek kapıyı açmamı sağladı ve hepimiz kaldırıma döküldük.

Reddedilen grubumuzun geri kalanının bulunduğu arabalar da park ediyordu ve kısa süre sonra beklentiyle kıkırdarak caddede yürüyor ve kulübe doğru ilerlerken gruplaşıyorduk.

Rosie'nin varlığını görmezden gelmek için çaba sarf ettim ve bu büyüklükteki bir grupta bunu yeterince kolay buldum. Jake'e sarılma şekli, emdiği tek sığın Chase'inki olmadığını düşünmeme neden oluyordu, ama eğer cidden onun yarım yamalak saniyelerinin peşinden koşacağımı düşündüyse, o zaman başka bir şeyi hak ediyordu. Aptal amcık. Eminim kafasını kesmekle tehdit ettiğim oyuncak ayısı hâlâ duruyordur. Belki de karavanına gizlice girip bu günlerde.

Sayırsız grafiti ile kaplı beyaz bir duvarın içine yerleştirilmiş göze çarpmayan bir kapıya geldiğimizde Di beni dürttü. Aralarında birkaç kez The Dungeon isminin yanı sıra birden fazla kez The Damned Men etiketini fark ettim ve onlara bakarken tüylerim diken diken oldu.

Buraya geldiğim için aptal mıydım? Belki de. Ama artık çok geçti ve en azından Fox ve arkadaşlarının buraya gelip beni mağarasına geri sürükleyemeyeceğini biliyordum. Lanetlenmiş Adamlar'ın bölgesi ona ve küçük dostlarına yasaktı.

Carter yumruğunu kapıya vurdu ve biri dışarı bakarken kapıda bir delik açıldı. "Ne kadar sosis ve ne kadar çörek?"

"Ne?" diye sordum. Ben gülerek sordum ve Di bana sırıttı.

Carter "Yarı yarıya," diye cevap verdi ve içerideki adam kapağı tekrar kapatıp kapıyı açmadan önce grubumuza bir göz attı.

"Kulüpte eşit sayıda erkek ve kız olmasını seviyorlar," diye açıklama yaptı. "Gerçi genelde kızların da girmesine izin veriyorlar."

"Hadi o zaman," dedi, bizi içeri sokarken bakışları üzerimizde geziniyordu ve ben de diğerlerini kısa bir taş koridorda takip ettim. mor ışıklarla aydınlatılmış, karanlığa doğru inen geniş bir merdivene ulaştı.

Kızlar hep birlikte kıkırdıyor ve gülüşüyorlardı.

Kulübe indiğimizde ve grubun sesi aşağıdan bize seslendiğinde votka beni de onlarla birlikte sırtarak Di ve Bella'nın arasında yürüttü.

Merdivenlerin dibindeki başka bir kapıya ulaştığımızda, iki fedai daha kapıyı bizim için açtı ve müzik üzerimize yıkıldı. Derin bir ritmin sesi ve sahnedeki şarkıcının sert sesi beni kucakladı ve bunun farkına vardım Burası, bu kulübü oluşturmak için tamamen dönüştürülmüş bir yeraltı otoparkında inşa edilmişti. Kimliğimizi tespit etmediler.

Bu yerin yasal olmadığı açıktı ve artık bunu gerektirecek kadar genç görünmediğim için değildi. Çünkü çok genç görünüyordum. Yine de yaşadığım onca şeyin yüz hatlarımı biraz yıpratmış olabileceğini tahmin ediyordum. Kahretsin, belki de kaz ayakları konusunda endişelenmeliydim.

Kulübe adım attığımızda yüzümde erken kırıksıklık olup olmadığını kontrol etmeyi unuttum ve mekanın tüm kapsamını kavradığımda dudaklarım aralandı. Çok büyüktü ve kesinlikle insan kaynıyordu.

Odanın sağ tarafını çevreleyen, briket taşlardan inşa edilmiş büyük bir bar, ahşap bir tezgâhla örtülmüş ve bir şeritle aydınlatılmıştı. mor ışıklar. Duvarlar ve beton sütunlar siyaha boyanmıştı ama zeminde hâlâ arabaların park edeceği yerleri işaretlemek için kullanılan beyaz kutular duruyordu. Burası kelimenin tam anlamıyla terk edilmiş bir otopark olmasına rağmen, bir şekilde aptalca havalıydı - sanki bir rave için yeniden talep edilmiş gibi. Ya da belki de modern bir içki evi daha doğru olurdu.

Mekânın solunda, grubun çaldığı bir sahne kurulmuştu ve bakışlarım onlara doğru kaydı, sahneyi kucakladıkları ham enerjiyi içime çektim. Grubun solistinin derin, gırtlaktan gelen bir sesi vardı. en iyi country ve western şarkıcılarıydı ve müzik tamamen cesur ve enerjikti.

Mekâna doluşmuş insanların çoğu dans ediyordu ve Di elimden tutup beni kalabalığın içine sürüklerken ben de seve seve onu takip ettim.

Bella ve Lyla ile birlikte dans etmeye başladık, dördümüz de müziğe ayak uydurduk ve kalabalığın içine dalarak bizi ritmin içine çekmesine izin verdik.

Dans ederken, içerken ve gülerken zaman akıp gitti ve müzik ruhumu doldurup buraya geldiğimden beri hiç olmadığım kadar hafif hissettirirken şarkı üstüne şarkı söyledim. Gerçi The Dead Dogs ve Shawn Mackenzie ile koşarken de kendimi hafif hissetmiyorum değildim.

Lanet olası Shawn.

O orospu çocuğunu düşündükçe tenim ısınıyor ve diken diken oluyordu. Nefesimin altından küfrettim ve bir içki daha içmenin muhtemelen bu boktan düşünce dizisine bulabileceğim en iyi çözüm olduğuna karar verdim.

Ama ben bara doğru dönmeden önce, iri bir el omurgamın tam ortasına bir çizgi çizdi ve Shawn'a duyduğum öfkeden çok daha iyi bir nedenden dolayı derim sıcaktan karıncalanırken hareketsiz kaldım.

Gizemli adam kolunu kalçalarımın doladı ve aşağıya baktım, parmaklarından eline ve kömür grisi bir kolun dirseğine kadar geri sarıldığı ön koluna kadar onu kaplayan dövmeli deriyi buldum.

Adamın tutuşu sıkılaştı, beni sert, geniş bir vücuda doğru geri çekti ve beni hareket ettirmesine izin verirken tekrar dansımın hareketlerine düştüm.

Birlikte hareket ederken ahşap ve deri kokusu etrafımı sardı, diğer eli parmaklarını kalçamın hemen altına sürtmek için hareket etti.

Gözlerimi kapatıp başımı arkaya eğerek omzuna yaslandığımda elbisemin etekleri ve nefes nefese bir inilti içimden kaçtı.

İhtiyacım olan şey buydu. Vücudumdaki gerilimi boşaltacak ve Harlequins'e istenmeyen şehvet duygusu görüşümü bulandırmadan bakmama yardımcı olacak bir çıkış noktası.

Bana dokunacak, okşayacak ve Shawn'ın ellerinin tenimdeki hissini yok edecek biri.

Çiçekler ve öpücükler istemedim. Ne istediğini gören ve onu alan bir adam istiyordum. Onu kullanmak, onun tarafından kullanılmak ve sabahları kendimi en mükemmel şekilde kirli hissetmek istiyordum.

Çünkü bana en çok kirli yakışırdı. I

berbat, kusurlu bir yaratıktım ve bunu asla unutmamak için rol yapmayı seviyordum. Bir daha asla.

Dans ettiğim adam elini kalçamda gezdirdi, başparmağı eteğimin kumaşını kaldırdı ve kumaşın tekrar aşağı düşmesine izin vermeden önce o tek parmakla külot çizgime kadar yanan bir ateş çizgisi çizerken nefesimin kesilmesine neden oldu.

Henüz yüzünü bile görmemiştim ama beni mahvedebilecek bir tip olduğunu biliyordum. Bu adam bakire ruhları kahvaltı niyetine yiyor, seks ve tehlikeden oluşan bir diyetle ziyafet çekiyordu ve ben de bir dahaki sefere onunla ziyafet çekmek istiyordum.

Sol kolu sırtımı onun önüne kilitleti, bu yüzden ona dönmeye çalıştığımda yapamadım ve sağ elini yukarı kaydırırken nabzım çarptı. Vücudumun önünde, parmakları boynuma gelene kadar etimin üzerinde bir çizgi çiziyordu.

İri eli boğazıma dolandığında korkudan nefesim kesildi ve bir an için Shawn'ın beni kurtarmaya çalıştığı o ana geri döndüm.

Vücudumdaki yaşamı sıktı ve kendimi onu durdurmak için çaresiz buldum.

Kendimi geri çekmeye çalıştım ama adam boğazımı sıkıca kavradı, çenemi yukarı kaldırırken parmakları nabzımı hızlandıracak kadar sert bir şekilde içeri girdi.

Diğer kolunu belime doladı ve kıcıımı kasıklarına ve sikinin sert kabarıklığına doğru sertçe geri çekti.

Başını omzuma doğru eğdi, kirli sakalının kaba çizikleri kulağımın hemen altından boynumu sıyırdı.

"Merhaba güzelim," diye homurdandı, sesi derin, karanlık ve mümkün olduğunu düşündüğümünden daha da acı vericiydi.

Dudaklarım şaşkınlıkla aralandı, kalbim deli gibi çarpmaya başladı ve içimden yorumlayamadığım yumuşak bir inilti çıktı.

Boğazımı daha sıkı sıkı, ağzı hala parmaklarının hemen üzerinde boynumun kenarına bastırılmıştı ve tenimi ısırıp sertçe emerken dudaklarımdan bir şaşkınlık iniltisi döküldü ve muhtaç bedenim onun dokunuşuna tepki verirken kalçalarım istemsizce sıkıştı.

Bu beni tahrik etmemeliydi, özellikle de eli boğazımı bu şekilde sıkarken, ama kendimi dövmeye ya da ona benden uzak durmasını söylemeye ya da kimliğine dair hissettiğim şüpheyi araştırmama izin vermeye bile başlayamadan beni serbest bıraktı.

Şaşkınlıkla bir adım öne doğru tökezledim ve bir şey talep etmek için döndüğümde -ne olduğunu bile bilmiyordum- fark etmedi çünkü çoktan gitmişti, etrafımdaki dans eden aptallar kalabalığı onun izlerini tamamen kapatmıştı.

İleri geri baktım ama karanlık ve kalabalık arasında onu göremedim ve acaba hayal mi görüyorum diye düşünürken lanet ettim. Şüphesiz düşündüğüm kişi değildi. Ama kalbimin hızla çarpması bana öyle olduğunu söylüyordu. Ve eğer Maverick gerçekten buradaysa, benimle konuşmadan gitmesine izin veremezdim.

Maverick hakkındaki uyarılarını dinliyordum, ama beni bulmaya çalışan tek kişinin o olduğunu söylediklerinde de onları yüksek sesle ve net bir şekilde duymuştum.

Ayrıca, ölü kızlar korku hissetmezler. Değil mi?

Kızlara nereye gittiğimi haber vermek için arkama bakındım ama etrafımızı saran dansçı kalabalığı arasında onları göremedim ve Maverick kaçmaya başladı.

Nefesimin altından küfrederek kalabalığın arasına daldım ve kulübün arka tarafındaki oturma alanı yerine bara yöneldim. Tanıdığım Rick her zaman bir köşede oturmak yerine partiyi seçerdi ve görünüşe göre dönüştüğü acımasız katilde o çocuğun bir parçası kaldıysa, o zaman bir içki alacağını biliyordum.

Ben gruptan uzaklaştıkça kalabalık seyreldi ve etrafımdaki bedenlerde herhangi bir tanıdıklık belirtisi aramak için ileri geri baktım. Maverick'i on uzun yıldır görmemiştim ve eğer gözüme çarpan dövmeler ve vücuduma baskı yaptığını hissettiğim kalın kaslar bir gösterge ise, o zaman birden fazla yönden değişmişti. Tıpkı tüm erkeklerim gibi.

Kulübün karanlığında bir anıyı kovalarken kendimi lanet bir aptal gibi hissederek, itip kakarak ve küfrederek aceleyle ilerledim ve sonunda bara geldim ve bulmayı umduğum adamın yerinde hiçbir şey bulamadım.

Kaşlarım çatıldı ve bara bir tekme attım, ardından bara briketten yapıldığını hatırladım ve ayak parmaklarım topuklarımın arasından zonklarken küfrettim.

"İhtiyacım olduğunda Yeşil Ranger nerede?" Kendi kendime mırıldandım, yanımdaki adamın tuhaf bakışlarını üzerime çektim ve hemen onu tersledim.

"Sorun ne güzelim? Aradığın bir şeyi mi kaybettin?"

Rick'i tepemde dikilirken bulduğumda dudaklarımı aralayarak döndüm, neredeyse koyu kahverengi gözleri ve karanlık varlığı beni yiyip bitiriyordu.

"Kahretsin," diye nefes aldım, gözlerimi vücudunda gezdirirken ona verecek gerçek bir cevabım yoktu. Maverick onu son gördüğümde uzun boyluydu ama şimdi

Şimdi üzerimdeydi ve kaslı göğsünün genişliği beni her yönden küçük hissettiriyordu.

Kot pantolon ve düğmeleri boğazına kadar açık bir gömlek giymişti ve ön kollarındaki kadar mürekkebi ortaya çıkarıyordu ve kıyafetlerinin altında ne kadar ilerlediklerini merak ettim.

Koyu renk saçları, eskiden gösterdiğinden daha az özen gösterilerek başının tepesinde geriye doğru itilmişti ama yine de saçlarında hoşuna gittiğini gösteren bir şeyler vardı. Binlerce kez gülümsediğini gördüğüm ağzı sert bir çizgi halindeydi.

Yüzündeki çizgiler ve kaşlarının koyu renk bakışlarının üzerine düşmesi onun için sıra dışı olamayacak kadar doğal görünüyordu.

"Fox'un kimsenin dokunmasına izin vermediği bir kızı olduğunu duydum," diye düşündü bana bakarken, yoğun bakışlarının bedenimde yarattığı his

Tüylerim diken diken oldu. Ama bunların korkudan mı, şehvetten mi yoksa çok daha endişe verici bir şeyden mi kaynaklandığını anlayamadım.

"Sanırım sen olduğunu hemen anlamalıydım. Ne de olsa her zaman sana takıntılıydı," dedi Maverick o derin, günahkâr sesiyle.

"Ben kimsenin-"

"Görüyorum ki sen de ilkini bensiz yaşamışsın," dedi beni görmezden gelerek ve parmaklarını sol kolumu kaplayan dövmelerin üzerinde gezdirmek için uzandı. "Hangisiydi o?" Elini sağ uyluğumdaki kafatasına götürdü, sert parmakları hassas tenimi daha fazlasını istememe neden olacak şekilde sıyrıyordu. Bunca zaman sonra dövmeler hakkında konuşmak aptalca geliyordu ama ilk dövmesini bensiz yaptırmıştı ve ben o zaman bundan şikâyet etmiştim, bu yüzden ona bir cevap verebileceğimi tahmin ediyordum.

"Sırtımdaki kanatlar," diye cevap verdim, karşımdaki bu vahşi yaratığa nasıl tepki vermem gerektiğini bilmiyordum. Buraya geldiğimde Harlequin oğlanlarına karşı kalbimde nefret vardı çünkü her birinin beni çürümeye terk ettiğine inanıyordum. Ama eğer diğerleri

bana söylediği doğruydu ama Rick için durum öyle değildi. Peşimden gelmeye çalışmıştı. Bu girişiminden dolayı altı yıl hapis yattı. Ve serbest bırakıldığında, beni bulmaya çalışsa bile çoktan gitmiş olacaktım. "Onları aldım çünkü ben-"

Aıklamam Rick'in beni kırbalaması, gökkuşağı rengindeki saçlarımdan bir tutam yakalaması ve beni bara doğru eğerken yüzümü bara yaslamasıyla kesildi. Beni ezici gücüyle olduğum yerde sabitledikten sonra elbisemin arkasındaki fermuarı omurgamın dibine kadar çekerken şok içinde soluk soluğa kaldım ve ona küfrettim.

"Maverick!" Parmakları sırtımdaki dövmelerin üzerinde gezinirken ve ne olduğunu anlayamadığım bir şeyler homurdanırken, ellerinden kurtulmaya çalışarak bağırdım.

Karnına bir dirsek attım ama darbeyi indiremeden beni tekrar serbest bıraktı, geri adım attı, böylece kendimi dik tutabildim ve ona bakmak için dnebildim. Lanet elbisemi açık bırakmıştı ama o an elbisemin fermuarını çekmekten çok onun suratını dağıtmakla ilgileniyordum.

"Bu da neydi böyle?" Bana umursamaz bir tavırla bakarken yanına yaklaştım, sanki onu yumruklamam umurunda değilmiş gibi. Ya da belki de öyle yapmamı istiyordu.

"Seni zyorum," diye cevap verdi, sanki bunun bir anlamı varmış gibi ve ben de şansımı onu yumruklamaktan yana kullandım.

Ya bunu beklemiyordu ya da darbeyi indirmeme izin verdi çünkü parmak eklemlerim çenesine çarpmadan önce irkilmedi bile ve sadece ona çok sert vurduğum için hareket etti.

Rick yavaşça toparlandı, sırtarak bana bir adım daha yaklaştı, böylece geri çekilmek zorunda kaldım, kıımı bara dayadım, sonra dönüp ağzından bir tomar kan tükürdü ve beni karanlık bakışlarıyla bir kez daha kıştırdı.

"Ne istiyorsun?" Yüzüne aldığım darbeden dolayı parmak eklemlerim acırken kendimi ona tekrar yumruk atmamak için zor tutarak bağırdım.

"Gördüğüm kadarıyla doğrudan konuya giriyorsun."

"Görünüşe göre senin aksine. Sorun ne Rick? Eskiden bana doğruları söyleyeceğine güvendiğim tek kişi sendin. Yoksa o da mı saçmalıktı?"

Bana gülümsedi ama gülümsemesinde ne bir nezaket ne de bir sevgi vardı.

Bir zamanlar yaşadığımız hayata dair paylaştığımız anılar. Ben yokken ona bir şeyler olmuştu. Bir zamanlar tanıdığım çocuk artık karanlık gözlerinden dışarı bakmıyordu. Ve onun yerine geçen adam soğuk ve Tanıdığım en kötü insanlar kadar duygusuzdu.

"Fox'un istediği şeyi istiyorum," dedi, parmak eklemlerini yüzümün yan tarafında gezdirebilmek için yaklaştı, oradaki mürekkep tenimi hissetmeye hiç niyetim olmayan bir sıcaklıkla lekeliyor gibiydi. "Ama sana karşı tatlı olduğumu düşünme, güzelim. Altımda terlemeni ve nefes nefese kalmanı istiyorum. Kırılmanı, yalvarmanı ve ağlamanı istiyorum çünkü bunu o kadar çok istiyorsun ki bunun için kendinden nefret ediyorsun. Seni almak, kullanmak, mahvetmek ve sonra tekrar ayaklarının dibine sermek ve bunu yaparken yüzüne gülmek istiyorum."

"Sana iyi şanslar," diye alay ederek elini yüzümden çektim.

"Çünkü seni Fox'u istediğimden daha fazla istemiyorum. Hiçbir zaman da istemedim. O yüzden neden sağ bileğini güzel ve esnek tutmuyorsun çünkü elinin benden daha fazla hareket edeceğini hissediyorum."

Maverick'in elleri aniden belimi kavradı ve beni yukarı kaldırdı, beni barın üzerine geri itti ve insanlar yolumuzdan çekilmek için çabalarken bardakları uçurdu. Dizlerimi birbirinden ayırdı ve kalçalarımın arasına girdi, ben arkama yaslanırken üzerime çıktı, göğsü göğsüme bastırdı ve o zengin, erkeksi kokusu kişisel alanıma doğru ilerlerken beni sardı.

Öfke dolu bir hırıltıyla onu geri çekmeye çalışmak için ellerimi göğsüne vurdum, ama o sadece bileklerimi yakaladı, sıkıca tutup beni hareketsiz hale getirirken parmakları bileklerimi morartacak kadar sert bir şekilde sıktı.

"İzin beklediğim izlenimine kapılmış gibisin," diye homurdandı, ben iri gözlerle ona bakarken dudakları dudaklarıma değdi. O eskiden tanıdığım çocuk değildi. Bu, erkek kılığına girmiş bir canavardı.

Başkalarının acısından zevk alan türden. O lanet mezarda uyandıktan sonra uzak durmaya yemin ettiğim türden.

"Çek o lanet ellerini üzerimden Rick."

Maverick alay etti, öne doğru eğildi ve alt dudağımı dişlerinin arasına alıp kan akıtacak kadar sert ısırıldı. "Yap beni," diye homurdandı, ben haykırana kadar bileklerimi sıkıca kavradı ve sonra aniden gitmişti.

Benden uzaklaştı, döndü ve kalabalığın içinde kayboldu, beni barın üzerine tünemiş, nefes nefese, kanlar içinde ve ne olduğunu merak eder halde bıraktı.

Ona ne olduğunu bilmiyordum. Çünkü o adamı tanıımıyordum. Azıcık bile.

Ama bu yeterince iyi değildi. Bana cevaplar borçluydu. Peşimden gelen, Luther'in istediklerine karşı çıkmaya çalışan ve hepsine bir kez olsun ihtiyacım olduğu gibi beni takip eden tek kişi oydu.

Dudağımdaki kanı yaladım, dişlerinin izini etimde hissettim ve barın üstündeki pozisyonumu kullanarak Maverick'i kalabalığın arasından uzaklaştırırken izlemek için arkama uzanıp fermuarımı tekrar yukarı çektim.

Geldiğimiz yöne doğru gitmedi, geniş açık alanın uzak tarafındaki bir kapıya yöneldi ve derilerinde Damned Men dövmeleri belirgin bir şekilde görünen bir grup korkutucu görünümlü kişi etrafında toplanarak onu takip etti.

Onu takip etmek muhtemelen kötü bir fikirdi ama duyduklarıma, gördüklerime ve hatta az önce dokunuşunun sertliğinde hissettiklerime rağmen, o adam bir zamanlar ruhumun bir parçasına sahip olmuştu. Ve bunu hak edip etmediğini öğrenmeye niyetliydim.

Tekrar ayaklarımın üzerine düştüm ve Bella'nın Lyla'nın kucağında çıkışa doğru tökezlediğini gördüm. Kalabalığın arasından onlara doğru eğildim, yanlarına ulaştığımda bakışlarımın yarısı Maverick'in kayarak geçtiği çıkışa sabitlenmişti.

"Bella ciğerini kusana kadar parti falan yok, haksız mıyım?" Ben sallanan kızıla endişeli bir bakış atarken Lyla şaka yaptı.

"Onunla aranız iyi mi? Az önce eskiden tanıdığım bir adamla karşılaştım ve-"

Lyla hınzır bir sırıtışla, "Başka bir şey söyleme, sürtük," dedi. "Git ve şansını dene. Diğerlerine bu gece eve dönüş yolunu kendin bulacağını söyleyeceğim - ya da eğer dayanma gücü varsa yarın."

Onu inandırmanın en kolay yolunun bu olduğuna karar vererek gülmeye zorladım ve Maverick'in peşinden giderken onu ve Bella'yı bar çalışanlarından bir şişe su dilenmeleri için yalnız bıraktım.

Sorunsuz bir şekilde küçük kapıya ulaştım ve metal bir merdivenin ve yukarıdaki caddeye erişim olduğunu söyleyen tabelaların bulunduğu parlak bir şekilde aydınlatılmış beyaz bir koridora adım atarken gözlerimi kısarak içeri girdim.

Yakınlarda birinin olduğunu gösteren hiçbir ses yoktu, bu yüzden kalın topuklu ayakkabılarımın beni taşıyabildiği kadar hızlı bir şekilde merdivenlerden yukarı çıktım ve sokağın çıkışına ulaşana kadar tırmandım.

Kapıyı açan kalın çubuğu ittim ve beni görmekten pek de memnun görünmeyen bir adam ve bir kızla yüz yüze geldim.

"Özel girişi kullanarak ne halt ediyorsun?" Kapı gürültüyle kapanırken kız bana alaycı bir şekilde baktı.

"Bana aldırmayın, sadece bulmam gerek-"

Birdenbire bana bir yumruk attı ve çenemden sıyrılırken zar zor geri çekilmeyi başardım.

Lanetlenmiş Adamlar'ın boynundaki Azrail dövmesini görerek lanet okudum

Tekrar üzerime gelirken kollarımdan tuttu ve beni binanın tuğla duvarına doğru, başımın arkasını duvara çarptıracak ve kafatasımda acıya neden olacak kadar sert bir şekilde itti.

"Tut onu Onyx," dedi adam arkasından, bir fiske vurarak
Yüzünde şeytani bir çatık kaşla bana doğru ilerlerken cebinden bıçağı çıkardı. "Ona bu kasabayı kimin yönettiğine dair bir ders vereceğim ki bir daha böyle bir hata yapmasın."

Kız, o orospu çocuğu beni keserken orada öylece duracağımı ve beni sıkıştırmasına izin vereceğimi düşünmüş gibi beni tutuşunun baskısını artırırken hınzırca sırıttı.

Ama kolaycılığa kaçmanın kimseye bir şey kazandırmayacağını bilecek kadar uzun süredir bu oyunları oynuyordum ve onların saçmalıklarını sineye çekecek bir tip değildim.

İlerlemesine izin verdim ve bıçağı bize yeterince yakın tuttuğu anda, öfke dolu bir hırıltıyla ileri atıldım, kızı geri ittim, böylece bıçak etimle buluşmak yerine ön kolu boyunca kesildi ve bana tekrar dalarken acı ve öfke içinde uludu.

Yanağıma bir yumruk yedim ve tam saçımı avuçladığı sırada karnına bir yumruk daha attım.

Beni tekrar duvara doğru savurdu ve ben de koca topuklu ayakkabılarımla ayağına basmadan önce kolumu sıyırarak duvara çarptım.

Kız beni bıraktı ve bir yumruk daha savurdu, adam elinde bıçakla bir adım geri çekildi, belli ki kızın beni tekrar etkisiz hale getirmesini bekliyordu. Ama o hareket ederken, sokağın uzak ucundan gelen ışık, kot pantolonunun arkasına sıkıştırdığı tabancaya takıldı ve bana onların

beni kesmekten çok daha fazlasını yapabilirlerdi.

Belden aşağı vurmayı tercih ettim, Yeşil Ranger'ın bile kafasını onaylamaz bir şekilde sallayacağı bir hareketle kıza yumruk attım. tökezlemesini fırsat bilip kendimi ona doğru fırlattım.

Ağırlığımı ona doğru verdiğimde omzum göğsüne çarptı ve dengesini kaybedip adama doğru geri düşmesine neden oldu. Onu yakalamak isterken bıçağı düşürdü ve hemen ardından benim de bıçağa saldıracağımı düşünerek bıçağın peşinden koşarken onu kendisinden uzaklaştırdı.

Ama silahı almak için eğildiği anda, silahı pantolonunun arkasından çıkardım, emniyetini kapattım ve ikisini de bakışlarımla tutarken birkaç adım geri gittim.

"Anahtarlar," diye hırladım, saç çizgimden şakağıma doğru aktığını hissettiğim ıslak kan damlasını görmezden gelerek.

"Ne?" diye tükürdü göt herif, sanki basit İngilizceyi anlamıyormuş gibi. "Sanırım buraya yürüyerek gelmedin, orospu çocuğu ve ben kendimi

bir araca ihtiyacım var," diye homurdandım. "Vazgeç o zaman."

Bakışları üzerimde gezindi ve bana doğru bir adım atarken sırtarak ellerini yavaşça indirdi. "Beni vuramayacaksın," dedi ölümsüz olduğuna inanan kötü bir çete üyesinin özgüveniyle.

"Bir tür gökkuşağı prensesi gibi görünüyorsun, belli ki bunu yapacak cesaretin yok-"

Silahı indirdim ve kalçasına bir el ateş ettim.

Adam acı içinde çığlık atarak yere düştü ve kız bana öyle bir kaşlarını çattı ki sanki sıçmaya çalışıyormuş gibi görünüyordu.

"Lanetli Adamlar'a karşı gelmenin bedelini ödeyeceksin," diye tısladı sanki korkmalıymışım gibi. Ama ben çoktan ölmüştüm ve şu anda hissettiğim tek şey soğuk, boş bir hiçlikti.

Oğullarımın sonuncusu da nihayet ortaya çıkmıştı ve buluşmamız belki de en acısı oldu.

"Anahtarlar, kaltak," dedim. "Yoksa bir sonraki kurşun gözlerinin arasına girecek."

Kraliyet saksocusu olduğu için onu öldürecek miydim? Muhtemelen öldürmezdim. Ama peşimden gelmesini engellemek için onu vurur muydum? Evet. Buna hazırdım.

Yerdeki adam hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor, nefes nefese kalıyor ve dinlese bile ona yardım etmeyecek bir tanrıya dua ediyordu. Tanrılar bizim gibi pislikleri umursamazdı. Eğer varsalar bile merhametlerini bizden çok daha değerli insanlara sakarlardı.

Kız isteksizce arka cebinden bir dizi anahtar çıkardı ve bana doğru fırlattı.

"Nereye park ettiğini söylemek ister misin? Yoksa yine arkadaşını mı vuruyorum?" Onları geri almak için hiçbir hareket yapmadan sordum.

"Bir blok kadar ileride," çenesini sağa doğru salladı. "Siyah Honda."

"Teşekkür ederim, tatlı bezelyem," diye alay ettim, anahtarları almak için eğildim.

Beklediğim gibi, gözlerimi ondan ayıracak kadar aptal olduğuma gerçekten inanmış gibi bana doğru hamle yaptı ve ben de tam kalçasına isabet eden bir atış yaptım.

Kız, arkadaşı gibi çılgılık atmak yerine, anahtarları elime aldığımda bana küfürler savurdu, aklına gelebilecek her türlü ismi saydı ve duymazdan geldiğim ölüm vaatleriyle bana küfretti. Azrail zaten benim için bir kez gelmişti. Ve o adamın bile beni istemediği ortaya çıktı. Reddedilmek hiç bu kadar iyi hissettirmemişti.

Kanayan, küfreden, ağlayan pisliklerden uzaklaştım ve mat siyah bir motosikletin arkasından beni izleyen bir adamla karşılaştığımda hareketsiz kaldım.

Maverick tek kelime etmedi ama ağızının kenarı tehlikeli bir sırıtışa dönüşürken, karanlık gözleri zaten çarpmakta olan kalbimi hızlandıran bir kararla parladı.

Kendi silahını kaldırdı ve bilinmeyen bir nedenden dolayı ben kendi silahımı kaldıramadığım için kalbim durdu. Belki de onu öldürmenin bir zamanlar olduğum kızın kalan tüm parçalarını yok edeceğini içten içe bildiğim içindi. Ya da belki de onun ellerinde ölmek bana şimdiye kadar sunulan en tatlı unutulma teklifi gibi geldiği içindi.

İki el silah sesi duyuldu, gözlerim otomatik olarak kapanırken ve mermilerin acısını içimde hissetmeyi beklerken sesleri vücudumda yankılandı. Ama bunun yerine, bir motosikletin kükremesinin ardından derin bir sessizlik çöktü. Göz kapaklarımı tekrar açtığımda, kendimi iki cesedin ve Maverick'in egzoz dumanının havayı kirleten kokusunun olduğu bir ara sokakta tek başıma dururken buldum.

Üzerinde siyah bir gökyüzü olan iki sonsuz gri tarlanın arasında yaşıyordum. Artık hiçbir şey beni şaşırtmıyordu. Beklenmeyi beklemeyi uzun zaman önce öğrenmiştim. Ve hayat size limon verdiğinde, limonata yapmak için kışınızı yırtmasanız iyi edersiniz. Asidi düşmanlarınızın içine sıkmanız gerekiyordu.

gözlerini oyduklar ve kör oldukları halde bağırsaklarını deştiler.

Rogue'un tekrar hayatıma girmesi beklenmedik bir şeydi. Ama on yıl önce olduğum gibi ona doğru koşmadım. Bunun yerine, onu verandama bırakılmış bir bardak zehir gibi inceledim. Uzun zamandır susamıştım, bu yüzden bir yudum almalıydım.

Yine de beni daha fazlasını istemeye iten türden bir zehir gibi görünüyordu ve Lanetlenmiş Adamlar bölgesinin derinliklerine doğru ilerlerken, dilim ağzımda kuru bir çıra parçası gibi hissediyordu.

O Fox'un kızıydı. Tabii ki, hayatlarımızın toprağına ekilmek isteyen bir tohum gibi kasabaya geri döndüğü anda onu sahiplenmişti.

Tıpkı daha önce olduğu gibi onun derisinin altına girmişti ve şimdi ona sahipti. Ama uzun sürmeyecekti. Kız toplamak için olgunlaşmıştı. Ve eğer kapıyı çalmazsa

yakında sikimin tadına bakmak için kapıma gelecekti, sonra onu kendim alacaktım. Sonuçta kısasa kısastı. *Sen benim hayatımı sik, ben de senin kızını sikeyim, kardeşim.*

Onun üzerinde bunun ötesinde bir hak iddia etmek umurumda değildi. Günlerim, yeryüzündeki her bir Harlequin'in kökünü kazımak için tek bir hırsla doluydu, sonra yüzümde bir gülümseme ve amacım yerine getirilmiş olarak ölümün kollarına yürüyecektim. Bu hayatın ötesindeki hiçlik bana kucak açıyordu. Şimdiye kadar kafatasımla bir mermi yakalamaya çalışmamış olmamın tek nedeni hâlâ Harlequin'lerin nefes alıyor olmasıydı. Ve eğer ölürsem lanetlenirdim.

Hepsinin düştüğünü görmeden önce.

Rogue Easton'ın ruhunu çoktan mürettebatına teslim edip etmediğini merak ediyordum ama bana bakan gözlerindeki şeytanı görmüştüm ve bunun ne anlama geldiğini biliyordum. O hâlâ kayıp bir kızdı, Varolmayan Ülke'den bile dışlanmıştı. Ve Fox onun üzerinde istediği kadar hak iddia edebilirdi, ama bu çok açıktı.

bir daha asla kimseye ait olamayacaktı. Yine de fark etmezdi. Fox inatçı bir pislikti ve eğer ona sahip olduğuna kendini inandırdıysa, onu kapısının önünde harap bir halde bıraktığımda da aynı acıyı çekecekti.

Hapisten çıktığımda, o piçin mutlu olmasına asla izin vermeyeceğime dair yemin etmiştim. Ve geceleri uyumamı sağlayan tek şey onun mutlu olmadığını bilmektir. Sözde kardeşim ödünç alınmış bir zamanda yaşıyordu.

Ona dünyayı, mürettebatını, kendisi için ölecek değersiz adamlardan oluşan bir orduyla etrafını sarması için gereken her şeyi veren Luther tarafından ona bahsedilen zaman. Ama kestiğim her bir adam beni ona bir adım daha yaklaştırdı. Ve umarım Luther, değerli oğlunun gözlerindeki ışık söndüğünde oradaydı. Babacığımın sözlerini bitirmeden hemen önce.

Onları düşünerek omzumun üzerinden tükürdüm, bisikletimi Fishhook Sokağı'na doğru döndürdüm ve tersaneye doğru koşmaya başladım. Tekne hazırды.

gittim ve adamlarımın ayrılmak için beklediği katamarana doğru rampayı çıktım.

"Hadi gidelim!" Park edip bacağımı bisikletin üzerinden atarak teknenin önüne doğru ilerlerken ay ışığının dalgalara karışmasını seyrederek bağırdım.

Sadece on beş dakikalık bir yolculuktuk ve kısa süre sonra motorumla Ölü Adam Adası'na doğru yola çıkmış, yerleşkeye giden kıvrımlı yolda hızla ilerliyordum. Muhafızlar beni içeri aldılar ve ben de ön girişe doğru ilerleyerek burada tuttuğumuz birkaç kamyonun yanına bisikletimi park ettim.

İçinde yaşadığım terk edilmiş devasa otele doğru ilerledim. Ev kelimesi benim için bir anlam ifade etmiyordu, ancak buraya girene kadar burada ikamet ediyordum.

ölümün kolları. Ve son zamanlarda, o kaçınılmaz güne yaklaştığımı hissediyordum.

Ama bu sadece heyecanımı artırdı, çünkü benim ölümüm yakınsa, Fox ve Luther Harlequin'inki de yakındı.

En üst kattaki süitime doğru yürüdüm, büyük odaya girip gömleğimi çıkarırken hava serindi. Odanın karşısına geçtim.

gümüş musluklu ve duşakabinli geniş banyoya girdim. Makyaj masasının önünde durdum ve çekmecedeki bir maket bıçağı, bir çakmak ve bir şişe antiseptik aldım. Bıçağı çakmağın alevinde gezdirdim.

Çakmağı çaktı, göğsümün sol tarafındaki dövme izlerine baktı ve uzanıp iki ince çizgi kesti. Sığ yerden kan damlıyordu.

kesikler ve bir pamuk parçasını antiseptiğe batırarak lavabonun yanındaki dövme mürekkebi şişesini almadan önce temizledim. Yaralarımı mürekkeple yıkamak için başka bir pamuk ped kullandım ve onları sonsuza dek üzerimde işaretledim. Bu kesiklerin çoğu Harlequin'leri temsil ediyordu, ancak bazen yanlış bir pislik beni geçip onların arasına karışıyordu. Bu gece, benimkilerden ikisi vücudumdaki yerlerini hak etmişti. İşin yarısını Rogue, geri kalanını da ben yapmıştım. Görmek

Üzerinde bıraktıkları o izler kana susamışlığıımı uyandırmıştı ve ben o aç şeytanı her zaman besledim. Eğer bundan daha fazlasını düşündüyse, o zaman daha fazla aptal olsun.

Bir zamanlar kıza takıntılı olabilirdim ama takıntı çirkin bir arkadaştı. Ve yıllar önce hapisteyken onun kafasını kesmiştim.

İslahevi katlanılabilirdi ama hapishane çekilmezdi. En azından kopmayı ve göğsümdeki boşluktan başka bir şey hissetmemeyi öğrenene kadar. Ama bu fedakarlık olmadan olmadı. İçimdeki boşluk derinleşti, karanlık ve çürümüşlükten başka bir şey kalmayana kadar tüm iyiliği yuttu. Ahlakım her zaman zayıftı, ama şimdi hiç yoktu. Sevginin ne kadar çabuk nefrete dönüşmesi komikti. Evlatlık kardeşim beni çürüten bir meyve gibi yok etmişti ama umduğu gibi yok olmak yerine karanlıkta çürüyüp gitmiştim.

Yaradaki fazla mürekkebi sildim ve odama döndüğümde Mia'yı çarşaflarıma sarılmış, çıplak vücudu mürekkeple boyanmış, kısa, siyah saçları yastıklara dağılmış halde buldum.

Sinirle homurdandım, ona doğru yaklaştım ve onu uyandırmak için saçından bir avuç kaptım. Bana bakması için başını geriye çektiğimde nefesi kesildi, dudaklarımdaki alaycı ifade korkudan boğazının düğümlenmesine neden oldu.

"Ben sana söylemedikçe benim yatağında uyuyamazsın. Siktir git kendi odana."

Saçlarını daha sıkı çekiştirdiğimde inledi ama bu hoşuna gitti, acıdan gözleri parladı. Onu ayağa kaldırdım ve vücudumun yarattığı kas kafesinin içine girerek büyük göğüslerini göğsüme bastırdı.

"Bana bir ders verecek misin, Maverick?" diye sordu, uzun, koyu kirpikleri gözlerini çerçevelemek için alçalmıştı.

Dudağının iç kısmına benim adımı yazdırmıştı ve ben de eğilip dişlerimi geçiriyordum, onun bana böyle tapmasıyla eğleniyordum. Eğer ben bir

Tanrım, ben karanlık türden biriydim. Canavarların kalbine korku salan ve kahvaltıda bakireleri yiyen türden.

Onu Zindan'da gördüğümünden beri sikmek istediğim tek bir kız vardı ama Mia onun yerine geçebilirdi. Onu yatağa ittim, ters çevirdim ve çıplak kıkına şaplak attım, böylece daha fazlası için haykırdı. Boynunun arkasından tuttum, üzerine düşüp kulağına konuşurken onu çarşafın içine doğru ittim.

"İznim olmadan seni bir daha burada bulursam, seni öldürürüm. Sakın beni sınamaya kalkma," diye hırladım ve o da titreyerek kıkını muhtaç bir şekilde sikime sürttü.

Aletimi serbest bıraktım, elimi dövmele uzunluğunda aşağı yukarı gezdirdim, yumruğuma sarılmış gökkuşağı saçlarının görüntüsü beni daha da sertleştirdi. Bir prezervatif taktım ve Mia çığlık atıp merhamet dileyene kadar kıkından becerdim, onu boşaltmamayı planlıyordum ama bundan çok zevk alıyordu. Acı onun için zevkti. Ve bu benim için sorun değildi. Çünkü acı çektirmek benim uzmanlık alanımdı.

İşim bittiğinde kalmasına izin verdim, çünkü kız benim için değerliydi ve onu kalıcı olarak uzaklaştırırsam kendi ayağıma kurşun sıkmış olurum. Kaiser Rosewood'un üvey kızıydı, şu anda girmek istediğim sıkı bir şekilde kilitlenmiş bir mülkte yaşayan bir adam. İlk sorunum malikânenin Harlequin bölgesinde olmasıydı, yani oraya öylece gidemezdim, yanımda adamlarımdan oluşan bir ordu getirsem bile. Bundan daha kurnazca yapılmalıydı. Eğer o eve gidersem, mahzenin içindekilerle birlikte gidecektim. İş berbat edemez ve Kaiser'i o yerin değeri konusunda uyarma riskini göze alamazdım. Çok değerliydi. Çünkü orada yatan şey Harlequin'leri yok edebilirdi. Ve intikamımı sonsuza dek almama yardım edebilirdi, beni de onlarla birlikte yok etse bile.

Mia yanımda uyuyakaldı ve ben de ona sırtımı dönerek uykunun gelmesi için gözlerimi kapattım. Ama hiçbir zaman o kadar kolay olmadı. Geceler

şeytanlarımın yaşadığı yer. Ve karanlıkta beni bekleyen tek şey onlarla göz göze gelmekti.

Memur White kulağıma, "Seni parçalara ayırıp gerçek bir erkek yapacağım," diye fısıldadı.

Siperdeydim, ya da öyle diyorlardı. Hapishanede kameraların olmadığı bir bakım katıydı. Hiçbir yasanın olmadığı, karanlıkta benden ve dört hayvandan başka hiçbir şeyin olmadığı bir yer.

"Luther Harlequin'in oğluyla uğraşmak istediğine emin misin?" Reed kıkırdadı.

*"Ben onun oğlu değilim,"
diye ısırdım. "Gördün mü,
sana söylemiştim," dedi
White.*

"Bu yüzden mi telefonlarına hiç cevap vermiyor, ziyaretine geldiğinde onu hiç görmüyorsunuz?" Memur Hughes sordu. "Ne oldu da koca adamdan nefret ediyorsun evlat?"

"Nesiniz siz, onun lanet olası kucak köpekleri mi?" Hırladım.

Hepsi güldü. Dördü birden. Diğer mahkûmların kötü olduğunu düşünmüştüm, gardiyanlar bakmadığında beni nelerin beklediğinden korkmuştum. Onlar bakarken olacaklardan korkmak hiç aklıma gelmemişti.

İçlerinden biri diz çöktüğüm yerin yakınında yere tükürdü ve irkildim. İrkilmemden nefret ettim. Bir daha yapmazdım.

"Evet, ben de baban gibi bir Harlequin'im," diye hırladı Boyd ve diğerleri yine güldü. Bu her zaman soğuk bir sesti, içinde mizah yoktu, sadece zalimlik vardı. Bu bir oyun haline gelene kadar birbirlerini kışkırttılar. Ve ben son zamanlardaki favori oyuncağı.

"O benim babam değil," diye homurdandım ve kollarımı arkadan bağlayan kelepçeleri çekiştirdim.

Beyaz çeneme tekme attı ve kan tadı alana kadar acı ağzıma yayıldı. Öfke, nefret ve korku göğsümde bir delik açtı ve onlara lanet okudum, onları kendim kışkırttım çünkü her halükarda kendi et parçalarını alana kadar durmayacaklarını biliyordum.

"Tutun onu," diye emretti White, bana Luther'i ve ağabeyimi fazlasıyla hatırlatan parlak sarı saçlarını düzelterek. Kemerini ilmeklerinden kurtardı ve yumruğunun etrafına doladı. "Bakalım ne kadar sürecek deriyi kırmak gerekir."

Homurdanarak komodine uzandım ve zihnimi bir bıçak gibi kesen anı parıltılarını geri püskürtmeye çalıştım. Çekmecede duran tabancayı çıkardım ve yataktan kayarak, ılık gece havasının içimdeki soğuğa çekilmiş gibi etimi sardığı balkona yöneldim.

Mermileri elime boşalttım, sadece bir mermiyi tabancaya geri yerleştirdim, silindiri döndürdüm ve bileğimin bir hareketiyle doldurdum. Sonra namluyu şakağıma dayamadan önce uzun ve düzensiz bir nefes aldım. Metal, ölümün kendisi gibi ısıricı bir soğukluktaaydı.

Kalp atış hızım artmadı, bakışlarımla nefeslerim eşit bir şekilde geliyordu. Harlequin bölgesine doğru suyun karşısında. Eski evime. Düşmanlarım.

Kör bir güvenle tetiği çektim ve klik sesi zaten bildiğim her şeyi doğruladı. Her gece olduğu gibi. Olasılıklar hep aynıydı. Altı silindir, bir mermi. Hapisten çıktığımdan beri bunu her gece yapıyordum. Ve ölüm beni henüz almamıştı. Bu yüzden sarsılmaz bir şekilde biliyordum ki Her Harlequin'i bu dünyadan söküp atana kadar hayatın damarlarımda yaşayacağından emindim. Ölüm benim tek dostumdu. Ve bana bir gün daha vermişti. Kanlarını akıtmak için bir şans daha. Ve kanlarını akıtacaktım.

Geç olmuştu ve çocuklarımla oyalanarak kendimi Rogue'un düşüncelerinden uzaklaştırıyordum. JJ sangrias yapmıştı ve yemin ederim o ve Chase masanın altında birbirlerini içmeye çalışıyorlardı. Rogue'un takip cihazı çevrimdışı olduğundan ve mesajlarıma cevap vermediğinden beri ayık kalmaya karar vermiştim. Eğer JJ ve Chase onu rahat bırakmam konusunda ısrar etmeselerdi, şimdiye kadar izini bulmuş ve gözüme kestirmiş olurdum. Ama 'makul olmak' denen bu yeni şeyi denerken, kendime söz vermiştim. Avlanmaya çıkmadan önce gece ikiye kadar bekledim. Sadece on beş dakika sonra onu aramaya çıkacaktım, bu yüzden onu bulmamı istemiyorsa iyi saklansa iyi ederdi. Bir ordu kadar iradem vardı ama konu o olunca güçsüz düşüyordum. Çünkü söz konusu oydu. Ve gerçekten hepsi bu kadardı.

Chase'in telefonu sürekli çalıyordu ve sonunda açıp sesini kapattım. Rosie Morgan arayıp duruyordu ve Chase onu görmezden geliyordu. Çok sinir bozucuydu.

"En azından susturmak için mesaj at." Verandada masanın karşısında oturan Chase'e telefonu fırlattım.

Onu yakaladı ve kapattı. "Sorun çözüldü."

"Sen tam bir pisliksin," dedi JJ, havuza daldığı için sırılsıklam olmuş bir halde onun yanına çökerken. "Artık onu becermek istemiyorsan kes gitsin."

"Evet, kız zaten canımı sıkıyor, o yüzden bana iyilik yapmış olursun," dedim. Ben oradayken onun etrafta olmasını zaten yasaklamıştım. Sesi beynimi acıtıyordu.

Chase bir sigara yakarak, "Ağzında sikim varken daha az sinir bozucu oluyor," diye düşündü. "Ve onu ne kadar süre sessiz tutabileceğimi görmek hoşuma gidiyor. Gerçi boşaldığı zaman siren çalıyor gibi oluyor."

"Biliyorum dostum, onu yılbaşında o kulübün tuvaletinde becerirken duydum." JJ başını arkaya eğdi ve bir taklit yapmaya başladı. "Chasey, Chasey-pie! Oh surf and turf me!" Bir ses çıkardı

Bir fok balığı gibi ellerini çırpıp koltuğunda zıplarken Chase bir kahkaha attı, ben de kıkırdadım.

"Dostum, bir an için tam önümde olduğunu sandım," dedi Chase. "Ama Lantern Bay'de kaldığımız otelde yanımdaki odada yaptığın seks yarışmasından sonra gürültüden şikayet edemezsin. Sanki bir yunus sürüsünü beceriyormuşsun gibi ses çıkarıyordu."

Kıkırdadım. JJ ve Chase birlikte sarhoş olduklarında işler garipleştiği için evde katı bir seks partisi kuralı uygulamak zorunda kalmıştım. Ama tuhaflıklarını başka yerlerde sürdürdükleri sürece umurumda değildi.

JJ sırtıttı. "Sadece bütün bir gelin partisini bir saatten kısa sürede gelir. Gelin ciyaklıyordu. Onu iki kez yaptım çünkü ben böyle cömert biriyim."

Telefonumu kaydırıp tekrar kontrol ettim, aklım dünyada umursadığım tek kıza takılmıştı. Ve ben de tüm sikimi bu kıza vermiştim.

"Hala ondan haber alamadın mı?" Chase bana sordu ve ben omuz silkerek telefonumu bir elimden diğerine attım. "O zaman muhtemelen sonsuza dek gitmiştir."

Ben ona ters ters bakarken JJ, "Kapa çeneni, dostum," diye suratına vurdu.

Telefonum çaldı ve arayanın kimliğine bile bakmadan açtım. "Hey, neredesin?"

"Sana ne?" diye derin bir erkek sesi geldi ve JJ ile Chase'in duyabilmesi için başparmağımı hoparlöre sıkıştırarak içimden küfrettim.

"Kahretsin, hey baba,"

dedim. "Kimi bekliyordun?"

"Sadece bir kız," diye mırıldandım, çocuklarla bakışırken bir elimi saçıma götürdüm. Rogue'a Luther Harlequin'in öldüğünü söylemek pek de akıllıca bir hareket sayılmazdı, öyle ya da böyle yalan söylediğimizi öğrenecekti.

Ama onun yüzünden tekrar kaçmasına izin veremezdim. Babamla başa çıkabilirdim. Önce durumu nasıl düzeltereğimi bulmam gerekiyordu. Çünkü Harlequin kanunlarına göre, Rogue'u öldürmek zorundaydı.

şehre geri döndüm. Ama artık bir çocuk değildim. Sunset Cove'un sorumluluğunu bana bırakmıştı. Orayı ben yönetecektim. Yani sözüm artık onun için bir anlam ifade ediyordu. Ama bu kuralları unutacağı anlamına da gelmiyordu.

"Sterling'de işler nasıl gidiyor?" Konuyu değiştirmek için sordum.

Babam bu günlerde kasabaya nadiren geliyordu. Highbridge County'de Harlequins'in daha büyük bir bölümünü yönetiyor, yeni topraklar talep ediyor ve rakiplerimiz The Dead Dogs'u geri püskürtüyordu. Birkaç yıl önce onlarla barış yapmıştık ama Shawn Makenzie denen bir pislik

Bizden tekrar toprak talep etmek için savaşmaya başlamıştı. O ve çetesinin on bir adamımızı öldürdüğü, lanet olası iç organlarını söktüğü ve çetesinin adını kanlarıyla sokağı yazdığı güne kadar onun sıradan bir cahil olduğunu düşünmüştüm. Babam onun pislikleriyle uğraşıyordu. Henüz benim bölgemde hak iddia etmeye kalkışmamıştı ama kalkıştığı zaman için hazırđık. Adamlarımı sağı, sola ve merkeze topladım ve eğer savaş istiyorsa, gelmek için yanlış ekibi seçmişti.

"Shawn dün gece bir darbe aldı. Mesajımızı iyi ilettik ama o pislik kolay kolay pes etmez. Eğer güneye doğıru hareket ederse, senin hazır olmanı istiyorum," dedi babam.

"Onunla başa çıkabiliriz," diye homurdandım. "Oraya gelmemi ister misin?" Rogue'u geride bırakma düşüncesi bana acı verse de sordum. Ama ben görmezden gelemeyeceğim görevlerdi ve eğer babamın cephede daha fazla adama ihtiyacı olsaydı, ilk gönüllü ben olurdum.

"Hayır oğlum," diye hırladı ve bana hâlâ böyle hitap etmesinden nefret ettim. "Sunset nasıl? Maverick henüz sakinleşmedi mi?"

JJ gözlerini devirdi ve ben de buna katılmak zorunda kaldım. Babam Maverick'in asla eve dönmeyecek olan dönem bir psikopat olduğu mesajını almamıştı. Hâlâ o pisliliğı dize getirebileceğıme dair umudunu koruyordu, her ne demekse artık. Maverick hiçbir zaman uysal olmamıştı ama babam bazı şeyleri doğıru hatırlamıyor gibiydi.

"O bizim düşmanımız," diye tısladım. "O ve çetesi geçen gün sekiz adamımızı öldürdü. John Merkle'in kafasını kesti."

"Ah kahretsin," diye iç geçirdi babam. "Merkle'in yeri kolay kolay doldurulamaz." "Tek umursadığın bu mu?" diye sordum.

"Maverick sadece öfke nöbeti geçiriyor. Çocukken hep böyleydi."

"Tanrım, eğer o lanet kız hepinizin kafasını karıştırmasaydı Bu saçmalıkla uğraşmak zorundayım," diye mırıldandı babam ve göğsümde bir buz parçası büküldü.

"Aynı şeyi Maverick'i hapse göndermen için de söyleyebilirim," diye tükürdüm ve hatta kutup sessizliği çöktü.

Rick'in benden alındığı günü sanki gözlerimin arkasına kazınmış gibi canlı bir şekilde hatırlıyordum. Rogue'u kaybetmenin kalbimi olabildiğince derinden kıldığını düşünmüştüm ama meğer kırılmayı bekleyen daha fazla parça varmış. Evlatlık kardeşim Axel'i öldürdüğü için hapse atılmıştı ve ona yardım edemeyeceğimi söylemek zorunda kalmıştım. Gözlerinin içine bak ve polislerin onu sürükleyerek götürmesine izin ver. Babam denemeye kalkarsak onu öldürmekle tehdit ettikten sonra bile Rogue'u arayarak hayatını riske attığı için ona kızmıştım. Ama bu öfke geçecekti. O zamanlar hâlâ benim kardeşimdi. Onu hayal kırıklığına uğrattığımı biliyordum ama başka bir seçenek de yoktu. Axel'in cinayeti için ona bir mazeret verseydim ya da lanet olası hapishaneye girmeyi teklif etseydim bile Babam zaten şehirdeki bütün polisleri cebine koymuştu. Anlaşma yapılmıştı. O gün gökyüzünü yerle bir ettiğimden daha kolay değiştiremezdim. Hapisten çıktığında kızgın olacağını biliyordum ama hiç beklemiyordum...

Parmaklarımı gözlerime bastırarak geçmişimin hayaletlerini kovdum. Bu pişmanlık ve suçluluk için artık çok geçti. Maverick değişmişti. O benim kardeşim değildi. O benim düşmanımdı. Ve bunu kanıtlayacak yaralarım vardı.

"Belki de o kaltağın adamlarımdan birini öldürmemeliydi," diye alay etti babam ve kaltak kelimesi tüylerimi diken diken edip dişlerimi gıcırdattı.

"Her neyse, uzun zaman önce unutulmuş bir hayalet hakkında konuşmak istemiyorum, Torres anlaşması için arıyorum. Bizimle bir deneme yapmak istiyorlar. Önümüzdeki birkaç hafta içinde yüz kilo sevkiyat yapmamız gerekiyor ve sevkiyatın marinaya gelmesini istiyorum. Onu almak için ayarlamalar yapmanı istiyorum. Bir minibüse ve birkaç güçlü adama ihtiyacınız olacak, önümüzdeki Perşembe sabah üçte orada olun."

"Anladım," dedim sertçe, aklım işime kaymıştı. "Pascal'a depolamasını söyleyeceğim. Alıcı var mı?"

"Henüz değil, üzerinde çalışıyorum. Yakında ararım." "Tamam."

"Seni seviyorum, evlat." Ben cevap vermeden telefonu kapattı çünkü ben hiç karşılık vermemiştim ve bundan nefret ediyordu. Rogue'u gönderdiği gün bunu söylemeyi bırakmışım.

Bazen ondan nefret ettiğimden oldukça emindim, diğer zamanlarda kayıtsızdım ve kırk yılda bir onu özliyordum.

"Rogue, Luther'in öldüğü konusunda yalan söylediğimizi öğrenince bizi hadım edecek," dedi JJ, kendi taşaklarını kesiyormuş gibi yaparak.

Chase omuz silkerek, "Onu zaten kızdırdığımızdan daha fazla kızdırabileceğimizi sanmıyorum," dedi.

"Bunu atlatacaktır," dedim kararlılıkla. "Önce bununla nasıl başa çıkacağımızı bulmalıyız."

"Peki ya... Bilmiyorum, kasabadaki herhangi birine onu sorarsa?" JJ kaşlarını çattı.

"Neden yapsın ki?" diye sordum, ama bunu düşünmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Tam olarak planlanmış bir şey değildi, anlık bir yalan söylemiştim ve hepsi bu. "Bununla başa çıkmanın bir yolunu bulana kadar kilitli tutun." Telefonumu kotumun cebine sokarak koltuğumdan kalktım.

"Nereye gidiyorsun?" Chase kaşlarını çattı ve JJ başını eğdi.

"Rogue stalking'e gidiyor," dedi JJ bilmiş bir sırıtışla ve ben yanlarından geçerken omuz

silktim. "İyi geceler

pislikler," diye seslendim.

"Onu eve sağ salim getirin," diye güldü JJ.

"Ya da yapma," diye ekledi Chase ve ben de ona kaşlarımı çatarak garaja yöneldim ve yolda kamyonetimin anahtarlarını aldım.

Chase, Rogue'u tekrar şehir dışına göndermekle ilgili büyük bir oyun oynamıştı ama kimsenin izlemediğini düşündüğü anlarda ona bakışları farklı bir şey anlatıyordu

Hikaye. Geri döndüğü için mutluydu, bunu kimseye, hatta kendisine bile söylemese de. Bektan davranışları yüzünden onu dövmememin tek nedeni buydu. Hepimizin onunla bir geçmişı vardı. Hepimizin kalbi sökölümüştü. Chase'i tanırdım; duygularıyla böyle başa çıkardı. Onları engeller ve kafasına çarpana kadar yokmuş gibi davranırdı.

Onlarla öyle ya da böyle başa çıkmak zorunda kalacaktı, çünkü kız benimdi ve hiçbir yere gitmiyordu. Eğer kaçarsa, onu bulacaktım. Bu sefer kimse beni durduramazdı.

Kamyonetime kaydım ve telefonumu tekrar kontrol ettim. Cep telefonu bana herhangi bir konum vermiyordu ama onu takip etmenin başka bir yolu vardı. Telefonumdaki uygulamayı açtım ve yeni Jeep'ine taktığım takip cihazından konumun görünmesini bekledim. Konum göründüğünde çenem gıcırdadı. Lanet olası Rejects Park'taydı. Bazılarıyla takılıyor olmalıydı. Orada yaşayan kızlar. Ve karavanında bir süprüntüye kur yapmakla ilgili cinayet fikirleri edinip edinmediğini kontrol etmek için hızlıca uğramakta bir sakınca görmedim. Çünkü öyle bir şey yaptıysa, adam ölmüştü. Göğsüne iki, gözlerinin arasına da bir kurşun sıkardım. Sonra da kız arkadaşına asılmanın iyi bir fikir olduğunu düşünen herkese ibret olsun diye onu karavan parkının ortasına asardım. Ona yaklaşırken ayağımı gaz pedalına bastırdım. *Buna cesaret edemezdi.*

Kısa bir süre sonra iskelenin yanındaki sahilin kenarında bulunan parka döndüm. Kamyonetime kesinlikle araçlar için tasarlanmamış pistten aşağı sürdüm ve parkın etrafında bir tur atarak onu aradım, ancak her yer çok sessizdi. Parkın ötesindeki otoparkta, bir grup ağacın arasında cipini buldum ve kanım donmaya başladı. Ya benden birkaç metre ötedeki karavanlardan birinde bir amcığı beceriyorsa? Biliyordum.

Carter Jenson'ın burada yaşadığından emindim ve eğer onunla tekrar omuz omuza gelirse kafasını koparacaktım.

Direksiyonu daha sıkı kavradım, nabzım kafatasımın tabanında güm güm atıyordu. Parka geri döndüm, kapısında Park Sahibi yazan beyaz bir kulübeye yaklaşırken yavaşladım. Yanaştım, kamyonetinden indim ve yumruğumu kapıya vurdum. İçeriden homurtular ve iniltieler geliyordu ve ben sabırsızca kaşlarımı çatarak kapıya vurmaya devam ettim.

"Bir saniye!" dedi bir adam nefes nefese.

Kapıyı neredeyse menteşelerinden sökerek açtım ve kıllı bir kış çatlağıyla yüz yüze geldim.

"Tanrım," diye mırıldandım, geri çekildim ve adam aceleyle pantolonunu yukarı çekerek az giyimli bir kadını kapıdan dışarı çıkardı.

"Ne oluyor lan?" diye üzerime yürüdü ama yüzüme bakar bakmaz rengi soldu.

"Evet," dedim. "İşte bu. Buralarda gökkuşağı saçlı bir kız gördün mü? Dövmeleri var, çok güzel, bana ait."

Gözleri büyüdü ve boğazını temizledi. "Ah, Rogue, değil mi?" "Evet," dedim ısrarla. "Onu tanıyor musun?"

"Burada bir karavan kiralamış."

Asit kanıma sızdı ve başımı deli gibi döndürdü. "O karavanın anahtarına ihtiyacım olacak," diye homurdandım. Burada mı yaşıyordu? Beleşçiler ve tehlikeli pisliklerle dolu bu çöplükte mi? Üç metre yakınında uyuması gereken tek tehlikeli pislik bendim. Özel havuzlu evimde olmaktansa burada olma fikrini ciddi tercih ediyordu.

banyosu ve ihtiyaç duyabileceği diğer her şey var mı?

Adam yağlı siyah saçlarını düzelterek ve alnındaki teri silerek bana baktı. "Oh, şey... bu aslında park politikası değil, anlıyor musun?"

Pantolonumun arkasından silahımı çıkardım ve kafasına doğrulttum. "Ben başkalarının politikalarına göre yaşamam."

"Doğru, elbette. Terbiyeme dikkat et." Elini kot pantolonuna sildi ve sanki sıkmak isteyecekmişim gibi bana uzattı. "Ben Joe McCreevy, bu güzel parkın sahibi ve bekçisiyim."

Terli elini görmezden geldim ve parmağımı tetiğin üzerine koydum. "Anahtar," diye homurdandım ve hızla başını salladı, arkasını dönüp gözden kayboldu

elinde bir sürü anahtarla geri dönüp bir tanesini yüzükten sıyırmadan önce. Bana uzattı ve yolun aşağısını işaret etti. "Sonuna kadar git ve sola dön. Yirmi iki numara, küçük mavi olan. Ama o orada değil, biliyor musun?"

Nabzım kulaklarımda uğuldadı. "Nerede o?" Ölümcül bir tonda sordum. "Tam olarak bilmiyorum ama o ve bir grup Reddedilmiş Kasabanın dışında bir yerde. Bundan fazlasını bilmiyorum."

Ayrılmak üzereydim ki durakladım ve geri döndüm. "Carter Jenson onlarla mıydı?"

"Evet, şimdi düşündüm de. Öyleydi."

Öfke karanlık bir deniz gibi içimde yuvarlandı. "Hangi karavan onun?"

"Şu yolun yukarısında sağdan üçüncü." İşaret etti ve ben de başımı sallayarak kamyonetime geri döndüm ve onu Carter'ın karavanına doğru sürdüm. Arabadan indim, kapıya yaklaştım ve kolu çevirdim. Kilitliydi ama sert bir tekmeyle açıldı ve ben de içeri girdim, yerdeki kirli boxer'lardan lavabodaki bulaşıklara kadar onun küçük bok çukuruna baktım.

Komodinin üzerinde bir tomar para gördüm ve ocağın yanından bir zippo çakmak aldım, parayı lavaboya götürüp mini bir şenlik ateşinde yakarken mırıldandım. Lavaboya attım, iyice mahvolana kadar yanmasına izin verdim, sonra üzerine su döktüm, böylece içinde küçük yeşil parçalar yüzdü, sadece bir zamanlar ne olduğunu anlayabilecek kadar. Sonra ben

Mutfak çekmecelerini karıştırdım, bir biftek bıçağı çıkardım ve buzdolabından bir tavuk aldım. Kenara bıraktım ve bıçağı tavuğa sapladım.

masadan bir kalem kapmadan ve kesilmiş kuşun yanındaki yüzeye yazmadan önce. *Kızımdan uzak durmanın hangi kısmını anlamadın, ölü çocuk?*

Kalemtıraşı yere attım, buzdolabını açık bıraktım ve zippoyu cebime sokarak dışarı çıktım. Belki de adamı öldürmeliydim ama sanırım bir şans daha olabilirdi. Tabii kız arkadaşına el sürmediğini varsayarsak. *Şu mantıklı halime bak. Çocuklar çok gurur duyardı.*

Kamyonuma geri dönmek üzereydim ki, bir sonraki karavanın arkasından gelen bir ses bana ulaştı ve kızımın adının geçtiğini duymasaydım bir an bile dikkatimi vermeyecektim. Böylece içeri girdim Gölgelelerin arasından geçerek karavanın yanından dolandı ve iki adamın dumanı tüten bir barbekünün yanında oturup biralarını yudumladıkları karavanın arkasına bir göz attı.

"-Şu memeler dostum. Çok sulu görünüyorlar," dedi içlerinden biri, yüzünün önünde duran sahte memeleri sıkıp yalıyormuş gibi yaparak ve öfke etimin altına işledi.

"O sikimi emerken ben de o tek boynuzlu at kollarını avucumun içine alırdım.

İyi," diye cevap verdi diğeri ve dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdikten sonra onların küçük şenliğine doğru adım attım.

"İyi akşamlar çocuklar," dedim onlardan daha büyük adamların altına sıçmasına neden olan tehlikeli bir ses tonuyla.

Uzun saçlı olan, birasını içmeyi unuttuğu için neredeyse komik bir şekilde ağzının altında tutarak, "Siktir," diye soludu. Diğeri katlanmış sandalyesinden kalktı, gözleri geniş ve dehşete kapılmıştı. "Sen, sen, sen..."

"Fox Harlequin," diye cevap verdim suskun aptala, sandalyesinin yanındaki buz kovaşından bir bira kaptım.

Açtım ve uzun bir yudum aldım, ne istediğimi öğrenmek için beklerken kıvranmalarına izin verdim. Yine de bundan hoşlanmayacaklardı.

Birayı boşalttım, kutuyu fırlattım ve sandalyedeki çocuğu sandalyesine geri ittim. Sandalye üzerine katlandı ve korku dolu bir çığlık atarak yere düştü. Diğer adama döndüm ve elindeki biraya bir şaplak attım, gömleğini avucumun içine aldım ve sakallı yüzünü kendime doğru çektim. "Bir daha Rogue Easton hakkında böyle konuşursan aletini keser ve zorla annene yediririm."

"Özür dilerim, adamım," diye kekeledi ve uzun saçlarını avucumun içine aldım, onu barbeküye doğru çekerken çığlık atmasına neden oldum, barbeküyü açtım ve yanağını ızgaraya çarptım. Küçük bir orospu gibi feryat etti ve ben de susturmak için onu yere ittim. Arkadaşı koşarak karavana girip kapıyı kapatırken cebimden zippo'yu çıkarıp yanına gittim ve altındaki kuru otları yaktım.

Vay be, bu bok çıra gibi yükseliyor.

Verandada bulduğum bir süpürgeyi kapıya sıkıştırdım, böylece tekrar kolayca dışarı çıkamayacaktı ve kamyonetime geri döndüm, içeri girdim ve telefonumda Rogue'dan gelen bir arama olup olmadığını kontrol ettim.

Hiçbir şey. Tanrı aşkına.

Motoru çalıştırdım ve pistte ilerleyerek mavi karavanını buldum. Yanından geçtim ve yolun sonundaki birkaç ağacın arasına, gölgelerin aracımı gizlediği bir yere park ettim.

Uzaktan biri "Yangın!" diye bağıırıyordu ve duman kokusu bana doğru geliyordu. Benim sorunum değil aslında.

Rogue'un karavanına doğru yürüdüm, karavanın küçüklüğüne kaşlarımı çatarak baktım, sonra yumruğumu kapıya vurdum ve parmaklarımı saçıma sokarak düzeltmeye çalıştım

Dışarı. İt içeride öfkeyle havlamaya başladı ama Rogue'dan cevap gelmedi, ben de yeni anahtarımı çıkarıp kilide soktum, kapıyı açtım ve içeri girdim. Onun tatlı, hindistan cevizi kokusu etrafımı sardı ve kapıyı iterek onu içime çektim. Hay sikeyim. Buranın her yerinde o vardı. Bu kokuyu o kadar uzun zamandır özlemiştim ki, ne kadar güzel olduğunu unutmuştum.

İt aniden üzerime atılarak bacağını parçalamaya çalıştı ve ben de yere çullanıp küçük piçi kolumun altına sıkıştırdım. "Sus, bok çuvalı."

Işığı yaktım, etrafı inceledim, küçük mutfığa doğru ilerledim ve it için kolumu kemirmesini hemen durduran bazı ödülleri buldum. Onu yemesi için bırakırken etrafı inceledim. Ocağa kırık bir düğme vardı ama bunun dışında ev genel olarak iyi durumdaydı. İçinde ancak dönülebilecek kadar büyük olan ve lavabosunun musluğu eksik olan banyonun kapısını iterek açtım. Dudaklarımı büküp yatak odasına baktım ve boş yatağını görünce kaşlarımı çatıttım. Bunu bekliyordum ama yine de sinir bozucuydu.

Neredesin sinekkuşu?

Sunset Cove sokaklarını aramayı düşündüm ama eninde sonunda buraya dönme ihtimali vardı. Bu yüzden en iyi seçeneğim o gelene kadar beklemektir.

Benim lanet evimde yaşamaktansa burada yaşamayı gerçekten istemiş olamaz.

Çenemi sıktım ve komodine doğru yürüdüm, üst çekmeceyi açtım ve bir yığın prezervatif, bir vibratör ve bir defter buldum. Boğazımda bir hırıltıyla prezervatifleri çıkardım, mutfığa geri döndüm, bir makas buldum ve çöpe atmadan önce hepsini ikiye böldüm. Bunları değersiz bir pislikle kullanma fikri kanımı yeniden kaydattı ve nefesimin altından küfrettim.

onun için tek erkek olduğumu görmesini nasıl sağlayacağımı biliyordum.

İt ödüllerini bitirdi ve bana hırlamaya geri döndü, ama onu görmezden geldim.

Burada beklerken delireceğimi fark edene kadar birkaç dakika daha öldürdüm, bu yüzden ön kapıyı tekrar ittim, boş görünen bir sonraki karavana doğru yürürken bir itfaiye aracının sesi yaklaştı ve kapıyı zorla açtım. Ocak için bir düğme ve lavabo için bir musluk çaldıktan sonra Rogue'un karavanına döndüm ve önce ocağı tamir etmeye başladım. Parkta yanıp sönen kırmızı ve mavi ışıklar belirdiğinde perdeyi kenara çektim, yangının şiddetlendiği yeri aydınlatan bir duman bulutu vardı. Söndürmeleri çok uzun sürmemişti, bu yüzden yayılmadığını tahmin ettim. Bana iyi öğrenilmiş bir ders gibi geldi.

Ocağı ve lavaboyu tamir ettikten sonra tekrar Rogue'un yatak odasına gittim, ayakkabılarımı çıkardım ve yatağını süsleyen kırkyama yorganın üzerine uzandım. Kahretsin, bu koku. Dönüp deli gibi yastığını kokladım ve bu saçmalığa tanık olmadığımı sevindim. Rogue'un beni delirttiğini uzun zaman önce kabullenmiştim. Aklım kaybolmuştu ve onu aramak umurumda değildi. Çünkü o geri dönmüştü. Ve bu o kadar uzun zamandır istediğim tek şeydi ki, son on yıldan önce nasıl olduğunu hatırlamak zordu. yıllar oldu.

Sanırım bir zamanlar mutluydum. Şimdi sadece varım, yapılması gerekenleri yapıyorum, çocuklarıma bakıyorum ve sadece hayatta kalıyorum. Bu kasabadaki tüm güneş ışığına rağmen, Rogue gittiğinden beri benim için kış kadar karanlıktı. Ama ışığım nihayet geri gelmişti ve tekrar sönmesinden dünyadaki her şeyden daha çok korkuyordum. Onsuz bomboştum, ruhsuzdum. Bir canavara dönüşmüştüm.

Belki de beni hiçbir zaman böyle istemeyecekti. Ama denemek zorundaydım. Onun için iyi bir insan olamazdım ama onu her zaman koruyan, ona her şeyini veren biri olabilirdim. Onun için bir

Eğer kızımın istediği buysa, aydan bir dilim. Bunu yapmanın bir yolunu bulurdum. Sadece söylemesi yeterliydi.

Hayal kırıklığı içinde tekrar yatağımdan fırladım. Hangi cehennemdeydi? Saat neredeyse sabahın üçüydü ve dışarıdaki partilerinden eve dönen hiçbir pisliğin sesi duyulmuyordu. Telefonumu çıkarıp ona bir mesaj daha attım ama bunun anlamsız olduğunu düşünmeye başlamıştım. Benden hep böyle nefret mi edecekti? Bunu düzeltmek için ne yapmam gerekiyordu?

O gittiğinden beri toplamda hiçbir kızla gerçek anlamda çıkmamıştım. Ve o gitmeden önce hiçbir kızla çıkmamıştım. Ondan başka kimseyi istemiyordum,

Bunu çok genç yaşta anlamıştım. Sanırım sezgileri kuvvetli bir piçtim. Ama onun gibi insanların değerini biliyordum. Her şeyi değerli kılan insanlar. Sizi dinleyen, önemseyen ve tüm kalbini size veren insanlar. Ne olursa olsun ona tutunmam gerekirken bunu mahvetmişim. Başka seçeneğim yoktu. Ama bu benim ikinci şansımdı. Belki doğru şekilde yapmıyordum ama vazgeçemezdim.

Çekmecesinden Rogue'un vibratörünü aldım, o lanet şeyi kıskanıyordum. Bu diğer erkeklerden daha iyiydi ama yine de. O pislik benim iznim olmadan kızımın içine girmişti ve benim de biraz öfke boşaltmam gerekiyordu. Kendini beğenmiş küçük piçin üzerine basarak onu yere düşürdüm ve öfkemden tüm gücüyle etkilenerek kırıp açtım. Öfkeyle titremeye başladı ve ben de meydan okuyan lastik aletin üzerinde daha sert tepinerek pilleri bitene kadar onu öldüresiye dövdüm. Parçalara ayrıldığında, yatağın altına tekmeledim ve tatmin edici bir şekilde gülümsedim. Eğer makineler ayaklanıp dünyayı ele geçirirse, kendimi resmen Vibratornator olarak adlandıracağım.

Tekrar Rogue'un dolabına doğru yürüdüm, kapıyı araladım ve rafta duran yeni cep telefonunu gördüğümde durakladım, kapalıydı

SIM kartı da üstünde duruyordu. Bu neredeyse dişimi kırmama yetecekti ama aslında mesajlarımı görmezden gelmediğini biliyordum - sadece lanet telefonu devre dışı bırakıp burada bıraktığı için mesajlarımı almıyordu.

Sinirli bir nefes verdim ve külot çekmecesini açtım. Üzerinde midilliler ve tavşanlar gibi çocuksu resimler olan seksi şeyler ve külotların arasında ısıltılı küçük bir tanga vardı, hatta birkaç tanesinde Yeşil Power Ranger bile vardı. Görünüşe göre ona olan küçük takıntısını henüz atlatamamıştı ve ben

Onun yüzünü kız arkadaşımın külotundan yakmak istiyordum ama kızın bu boku sevdiğini biliyordum, bu yüzden uçmasına izin verebileceğimi tahmin ettim. Ne de olsa mantıklı davranıyordum.

Isıltılı tangayı çıkardım ve gökkuşağı rengine olduğunu fark ettiğimde daha da memnun oldum. Başparmağımı içinde gezdirdim ve kendimi sertleşirken buldum. Cidden sertleşiyordum. O zamandan beri kimseyle yatmamıştım. Ya dansçı piliç ya da hemşireydi. Ama kesinlikle esmerdi çünkü onu bir şeyin üzerine eğerken saçlarını yumrukladığımı ve onu Rogue olarak hayal ettiğimi hayal meyal hatırlıyorum. *Hayatımın hikayesi.*

Rogue'un külotunu avucumun içine aldım, sikim kot pantolonuma doğru gerildi ve bir inilti çıktı. Hangi cehennemdeydi? Neden burada değildi? Kulüp tuvaletinde bir pislikle mi sikişiyordu?

Küfür ettim, öfkem etimin altında köpürdü ve külotunu daha sıkı sıktım. *Hayır, o benim. O yapmaz. O lanet olası benim.*

Kot pantolonumun düğmelerini açtım ve zonklayan aletimin başını boxer'ımın içinden sıkarak siktiğimi düşündüm ve yatağına düştüm. Aletimi serbest bıraktım ve külotunu yumruğumun etrafına sardım, şehvet, öfke ve sahiplenme içimde bir çıkış için çaresizce kıvrılırken kendimi mastürbasyon yaptım. Sert uzunluğumu öfkeli vuruşlarla ovuşturdum, onun küçük külot o kadar iyi sardı ki beni inletti.

Onun lanet olası yatağında, elimi beceren, onu beceriyor olmayı dileyen bir genç kızdım. Sonsuza kadar böyle azap içinde mi yaşayacaktım? Yıllardır hayal ettiğim gibi, onun sikime bindiğini, dar, ıslak amının her santimimi sardığını gerçekten hiç hissedemeyecek miydim?

"Kahretsin," diye tısladım aletimin tabanını sıkarken ve kendimi daha sert ovuştururken. Onu hayal ediyordum. Onu hep hayal ederdim. Gerçek yirmi altı yaşındaki

Rogue kafamda kurguladığım versiyondan bile daha iyiydi. Çok daha iyiydi. Göğüsleri daha dolgundu, bronzluğu daha altın rengindeydi, kıcı-

Külotunun içine boşaldığımda inledim ve külotu döllерimin her damlasını emmesi için kullandım. İt havladı ve başımı kaldırdığımda beni izlediğini gördüm.

kapı aralığında, kızgın görünüyordu.

"Beni yargılama, seni küçük pislik," diye mırıldandım ve o da koşarak uzaklaştı.

Külotu avucumun içine aldım, sikimi tekrar boxer'ımın içine soktum ve tam ön kapı açılırken fermuarımı ilikledim. Külotu cebime soktum, nefeslerim düzensiz bir şekilde gelirken bir elimi saçlarıma bastırdım.

"Kahretsin, ışıklar neden açık, it?" Rogue'un sesi odanın dışından geldi ve ayağa kalkıp kapıya doğru yürüdüm ama benden önce kapıyı açtı.

Kanlı bir cinayet çığlığı attı, lanet olası bir kızartma tavaşıyla bana daldı ve kafama onunla vuramadan önce bileğini yakaladım.

"Bırak onu," diye emrettim ve karavanında kimin olduğunu anladığında gözleri büyüdü, ama yemin ederim tavayı tutuşu gevşemek yerine sıkılaştı.

Üzerindeki morlukları ve kesikleri fark etmem bir saniye sürdü ve dehşet içimi parçaladı. Lanet boğazında ısırık izleri vardı ve dudağı kızarmış ve şişmişti. "Ne oldu? Neredeydin lan sen?" Kızartma tavaşını elinden alıp arkama attım, sonra da onu yakaladım.

Onu daha yakından incelemek için yüzünü avuçlarımın arasına aldım. Endişe göğsümde düğümlendi ve onu iterek peşimden banyoya doğru sürükledim.

"Çekil üstümden, seni psikopat!" diye bağırarak elimi kolundan çekmeye çalıştı.

Mutt havlarken onu önümden banyoya ittim ve onu küçük alana kadar takip ettim, böylece benimle göğüs göğüse geldi ve çıkış yolu yoktu. "Kim. Canını yakan. Sen mi?" Ellerim yumruk şeklinde kıvrılmıştı ve cinayet adımı haykırıyordu.

"Fark etmez, çünkü öldüler," dedi ve nefesim rahatlayarak kesildi, ama bu daha az şaşkın ya da kızgın olduğum anlamına gelmiyordu. Ve kesinlikle boğazındaki ısırik izlerini açıklamıyordu.

"Bana nerede olduğunu söyle. Nasıl oldu da bu hale geldin?" Bir havlu aldım, lavaboda ıslattım ve çenesini yukarı kaldırarak yarılmış dudağını silmeye başladım.

Yüzünü buruşturdu ama geri çekilmedi ve kesikten kesiğe çalışmama izin verdiği için memnun oldum. Bu bana Axel'i öldürdüğü geceyi hatırlattı, tuvalette durmuş yaralarını kontrol ediyordum, üstünü değiştirmesi için ona kıyafet veriyordum. Onu pamuklara sarmak ve asla bırakmamak istememe neden oldu.

"Hani sen 'The Divide'a gitme' diyordun ya," dedi beni korkunç bir şekilde taklit ederek.

"Lanet olası Divide'a mı gittin?" Kükredim, onu düşün kapısına doğru sıkıştırdım, vücudu benimkiyle aynı hizadaydı.

"Yani, *bir* Divide'a gittim. Divide olup olmadığını kesin olarak söyleyemem. Ama Rick oradaydı, yani tahminimce-"

"Maverick?!" İçimdeki panikle yüzüne doğru bağırdım. "Bunu sana o mu yaptı?" Onu öldürebilirdim. Bir tekneye atlar, Ölü Adam Adası'na gider ve kanlar içinde ayaklarımın dibine serilene kadar ateş etmeyi bırakmazdım.

"Isırık izlerini bıraktı ama gerisini bırakmadı," diye hırladı savunmacı bir tavırla. O pislik için mi? Neden? Neden onu savunsun ki? "Bana bunu yapan şerefsizleri vurdu. Bir an için beni de vuracağını sandım ama vurmadı, yani... yaşasın." Gülümsedi ama sonra gülümsemesi tekrar kayboldu.

"Seni neden ısırıldı?" Hırladım.

"Bilmiyorum, kafayı yediği için mi?" dedi ve ben de bu ifadeye katılmak zorunda kaldım.

"Bunu sen istemedin mi?" Sert bir sesle sordum.

"Hayır," diye alay etti.

"Seni eve kim getirdi?" Ben istedim. "Carter mıydı?"

"Hayır. Ama yüzüne ne yaptığını gördüm. Bunu neden yaptın?" Bana kaşlarını çattı ama o küçük serseriye gerçekten umursamadığını biliyordum.

"Çünkü benim olana baktı." "Beni mi kastediyorsun?" diye alay etti.

"Evet."

"Ben senin değilim."

"Sana lanet bir soru sordum. Seni eve kim getirdi?" Öfkeyle sordum ve Carter saçmalığını bırakıp bana cevabımı verirken ofladı.

"Hiç kimse. Bir araba aldım ama aldıktan birkaç blok sonra tılandı ve öldü ve geri yürümek zorunda kaldım. Sonra topuklarımdan biri kırıldı ve ayakkabıları için yol kenarında bir cenaze töreni düzenlemek zorunda kaldım. Bir rakun geldi, ama dürüst olmak gerekirse bence sadece birinin bıraktığı küflü ton balıklı sandviç parçası için oradaydı."

"Rogue," diye homurdandım, onu olduğu yerde sabitledim ve alnımı onunkine bastırdım. Kalbim sanki bedenimden çıkıp onunkine girmek için savaşıyormuş gibi çok sert atıyordu. "Neden oraya gittin ki?" Tısladım, bunun acısı da

Çok fazla. Lanet şehirdeki onca yer varken, neden orası? Neden ona doğru? Belki Chase haklıydı. Maverick için geri gelmişti.

Dünyam parçalanmaya başladı ve bununla nasıl başa çıkacağımdan emin olamadan onu orada bırakarak arkamı döndüm. Onu herkesten uzak tutabilirdim. Başka biri. Ama ona giderse, onu seçerse-

Yumruğumu duvara attım ve Rogue'un yatak odasına doğru bir delik açtım ve o da şaşkınlıkla nefesini tuttu. Bu beni mahvedecekti. Onun için şehre dönmüşse bunu kaldıramazdım. Evlatlık kardeşim, ihanet ettiğim ve bana ihanet eden adam. Savaşta olduğum, beni, JJ'i ve Chase'i öldürmeye çalışan adam.

Titriyordum, içimdeki kana susamışlık aç bir canavar gibiydi. beslenmeye can atıyordu. Rogue'un eli sırtıma indi ve ona bakamadım. Ne söyleyeceğini duyamadım.

"Sorun yok Porsuk. Artık evdeyim. Ayrıca yorgunluktan ölmek üzereyim, bu yüzden o delik için şimdi değil sabah kızgın olacağım," diye şaka yaptı, açıkça havayı yumuşatmaya çalışıyordu ama bu öfkeyi üzerimden atamıyordum. Eli sırtımda daha da yukarı kaydı ve bir sonraki sorunun cevabını duymak isteyip istemediğimi bilmiyordum. Ama bilmek zorundaydım. Bilmemek bilmekten daha kötüydü. Öyle olmalıydı.

"Onu istiyor musun? Bu yüzden mi geri geldin?" Hoyratça sordum ve elini, sıcaklığını, her şeyini çekti. Her şeyi çekildi ve geriye Göğsümdeki en boş his. *Lütfen bir daha gitme.*

"Rick?" diye sordu ve ben sertçe başımı salladım, bakışlarım duvardaki deliğe sabitlenmişti.

"Geri geldim çünkü eski sevgilim beni burada bir mezarın içine attı," dedi acı bir şekilde ve eğer beni sakinleştirmeye çalışıyorsa, bunu çok iyi yapıyordu.

Sırtım gerildi ve gözlerimi kapattım, içimdeki tüm dünyayı yakıp yıkmak isteyen sahiplenici canavarı evcilleştirmeye çalıştım, böylece sadece o ve ben kaldık. O anda onu güvende tutmanın tek mantıklı yolu bu gibi görünüyordu.

"Diğer soruya cevap ver," diye hırlayarak sordum, baltanın düşmesini beklerken vücudumdaki tüm kaslar kaskatı kesilmişti.

"Onun için geri dönmedim. Hiçbiriniz için geri gelmedim. Gerçekten ne için burada olduğumu ya da ne kadar kalacağımı bilmiyorum ama..."

"Ama?"

"Ama artık buradayım. En azından bir süreliğine."

Gözlerimi açtım, derin bir nefes aldım ve başımı salladım. Şimdilik buradaydı. Ve burada kalmasını sağlamak için elimden gelen her şeyi yapacaktım. Yarı döndüm, elini tuttum ve onu yatak odasına çektim, gömleğimi çıkarmadan önce onu yatağa doğru ittim.

"Ne halt ediyorsun, Rozet?" diye itiraz etti ama gözleri karın kaslarıma, etimi süsleyen dövmelere kaydı ve sonra tekrar sertleşmiş, aşılmaz, müzakere edilemez bir duvarla örülü yüzüme geldi ve bunu reddederek hiçbir yere varamayacağını söyledi. "Ben kalıyorum. Tartışma bitmiştir."

"Çok patronluk taslıyorsun," diye tersledi. "Belki de kalmanı istemiyordum, bunu hiç düşündün mü?"

"Hayır, umurumda da değil." Omuzlarından tuttum, onu çevirdim ve elbisesinin fermuarını açtım. Fermuar kıkına kadar iniyordu ve parmaklarım omzundaki melek kanadı dövmesini sıyrıp geçerken titredi bıçakları ve sırtının uzunluğu boyunca uzanıyordu. Eğilip her birini öptüm ve parmağımı omurgasında gezdirirken küçük bir nefes aldı. "Seni mahvederim bebeğim. Dünyada sana benim hissettirdiklerimi hissettirebilecek başka bir erkek olmadığını kanıtlardım. Tapılmayı hak ediyorsun. Ben

her gün kilisene gelip senin için dizlerimin üzerine   keceğim. Her gün. Lanet olası. Gün."

"Ben üzerimi değiştirirken sen de arkana dönerek ba lasan nasıl olur, çünkü kilisem kapalı," dedi nefes nefese ve dolabına doğru ilerleyip soluk mavi bir  ort ve bikini kombinasyonu olan bir çift pijama seçerken onu izledim.

Elbisesinin ayak bileklerine kadar d  mesine izin verdi ve giydiği siyah frenchies'in dantelleriyle  er eveleenmi  k cını görünce boğazım sıkıldı. Sutyen takmamı tı ve bu hayatımda gördüğüm en baştan çıkarıcı manzaraydı. Kot pantolonumu indirdim,  oraplarımla birlikte tekmeleyerek çıkardım ve yatağına uzandım.

"Bakmayan biri gibi konu muyorsun," dedi sinirli bir şekilde ama sonra külotunu indirdi ve ben de lanet yumruğumu ısırarak zorunda kaldım. bir iniltiyi bastırmak.

"Bakmayan bir insanın sesi neye benzer?" diye sordum, sesim sert ve arzu dolu çıkıyordu. Yemin ederim buradan tüylerinin diken diken olduğunu görebiliyordum, o zaman neden benim onu istediğim gibi o da beni istediğini itiraf etmesin ki? Evet, pisliğin tekiydim ama en azından bunu saklamaya  alı mıyordum. Sonuna kadar samimiydim. Kızlar böyle değil miydi?

hep erkeklerin olmasını mı talep ediyorlardı?

"Bilmiyorum, daha az gözetleyici." Pijamalarını giydi ve bana döndü, gözleri boxer'ımdaki kocaman  i kinliğe takıldı ve dudakları aralandı. "Baktın," diye suçladı.

"Evet, baktım," diye homurdandım. " imdi yatağa gir." Yorganı geri çektim ve o da ba ını salladı.

"Bu delilik. Sadece eve gelip yatağıma kıvrılmak ve geçirdiğim geceden sonra rahatlamak istedim. Ama bunu nasıl yapabilirim ki? Burada, kendi evimde benden taleplerde mi bulunuyorsun?" O gitti

dudaklarımı büzerek yataktan fırladım, onu kollarıma aldım ve yatağın üzerine fırlattım.

"Hey!" diye bağırdı.

"Bunları benimle yapabilirsin," diye ısrar ettim, yanına uzandım ve ışığı kapatmadan önce yorganı üzerimize çektim. Gözlerim hızla karanlığa alıştı, perdelerdeki bir çatlak ay ışığının içeri süzülmesine izin verdi ve i  çektim, kalbim sonunda yavaşlamaya başladı.

"The Divide'a geri dönme," dedim kararlılıkla. "Kendi başımın çaresine bakabilirim," diye ısrar etti.

"Biliyorum," diye itiraf ettim. "Ama bana meydan okumak istiyorsan, bunu ukala ağızla ve cesur tavrınla yap. Oraya gitme. Lütfen Rogue."

    ekti. "Neden bazen sahiplenici tavırların sevimli oluyor?"

Sırıttım. "Ben sevimli değılim bebeğıim."

"Katılmıyorum."

"Evimde gizlenirken eşyalarımı mı karıştırdın?"

Rogue şüpheyle sordu ve bununla daha fazla mücadele etmemeye karar verdiğıine sevindim.

"Evet," diye itiraf ettim, çünkü er ya da geç yok edilmiş vibratörü ve prezervatifleri bulacaktı.

"Tam bir sik kafalısın," dedi esnerken ve ben de ona yaklaştım, elini uzatıp başparmağıımı kırık eklemlerine sürdüm. Bu gece kavga etmesinden nefret ediyordum ama kazanmış olmasında da ateşli bir şeyler vardı.

"Biliyorum," dedim. "Ama beni  zledin, değıl mi? On yıl uzun bir süre, beni düşünmüş olmalısın. Ben seni her gün düşündüm. Senin yaşında bir kızın sosyal medyasının olmaması normal değıl, biliyorsun değıl mi? İsmi seninkine benzeyen her kızını aradım. Raul Esteban adında bir adamın profiline bile baktım."

Güldü ve bu ses içimi aydınlattı. "Chase'in dediği gibi, sanırım ben bir hayaletim."

"Nerede olduğun hakkında bana hiçbir şey söylemeyecek misin?" Ben zorladım. "Her şeyi, Rogue. Sadece bana bir şey söyle."

"Bir şeyi hak etmiyorsun," dedi acı bir şekilde ve ben daha yakına kaydım, vücudunun sıcaklığı benimkine yayılıyordu.

"Biliyorum sinekkuşu," dedim alçak bir sesle. "Ama yine de soruyorum."

Aramızda bir sessizlik oldu, sonra sessiz bir tonda konuştu ve tüm dikkatimi bana verdi.

"Tamam, bir soruya cevap vereceğim."

Ağzımı açtım ve ben ona kimin zarar verdiğini soramadan o benim yerime konuştu.

"Ama beni gömen adam hakkında değil," dedi kararlı bir şekilde ve ben de öfkelen dim. "İyi o zaman. O zaman bana ilk erkek arkadaşından bahset."

"Bu bir soru değil," diye şarkı söyledi ve ben yumruğumu sıktım.

"Sana karşı iyi miydi?"

"Şey... başlarda iyiydi sanırım. Beni yemek için dışarı çıkardı. O zamanlar çok aç kaldığım için ciddi bir çağrı gibiydi. Ve bazen iyi davranıyordu sanırım. Özellikle ciddileşmeden önce... Yine de kötü bir çizgisi vardı. Bunu daha önce fark etmemem çok yazık oldu çünkü sonunda ona bağımlı hale geldim, onun evinde uyudum falan. Çünkü, bilirsin, evim falan yoktu. Ama sonra bir gün aptalca bir kavgaya tutuştuk ve bana vurdu. Ben de ona yumrukla karşılık verdim ama bu benim için sondu. Bokumu aldım ve bir hafta boyunca bir otobüs durağında uyudum. Sonunda yaşlı bir kadın bana başka bir şehre bilet aldı, sanırım her şey yoluna girdi."

"Çalıştın mı?" Kanım damarlarımda öfkeyle dolaşırken hırladım. "Bu çalışmak değil, bebeğim. Tanrım. Neydi o herifin adı?"

"Cody," dedi.

"Soyadı mı?" Homurdandım ve o da güldü.

"Tabii ki hayır."

"O öldü, size kadar hiçbir iz kalmayacak. Bana sadece soyadını, yaşını ve-"

"Fox!" diye koluma vurdu. "Onu öldürmeyeceksin, senin sorunun ne?"

Kendimi sakinleştirmeye çalıştım ama kendimi saldırmak üzere olan bir gergedan gibi hissettim.

Rogue'un parmakları kolumda bir aşağı bir yukarı geziniyordu ve bu his, sonunda tekrar daha net düşünebildiğim ana kadar tüm dikkatimi üzerime çekti. Yaklaşan ölümü hakkında daha net, yani.

Onu kollarıma çektim, sadece sarıldım ve o gerçekten bedenimde eridi, nefesi göğsümde kayıyordu. Sonunda çekildiğinde, parmaklarımı çenesi boyunca ve nabzının çılgınca attığı boğazına kadar takip ettim. Bana verdiği tepkiyi hissedince sııttım. Yapabilirdi Benimle istediği kadar savaşılabildi ama kalbi beni istiyordu. Ve ben bir şekilde onu kazanmanın bir yolunu bulacaktım.

"Vücudun bir hain, sinekkuşu," diye mırıldandım ve o da elimi tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Belli ki bir süredir bu kasabanın büyük kötü Harlequin'i olmuştun Porsuk ve bu senin aklını başından almış. Her kız seni istemiyor ve ben de onlardan biriyim."

Sinirle dişlerimi sıktım. "Ama Maverick'i istiyorsun?" "Ben öyle bir şey demedim."

"Birkaç yıl önce amcamı öldürdü, biliyor musun? Onu sürükledi Darağacı Köprüsü, uyluklarına derin yaralar açmış, kollarından bağlamış ve kan kaybından ölmesi için bir ipe asılarak köprünün üzerine atmıştır. Tarafından

vardığımızda çok geçti. İyi bir adam böyle ölmemeli. *Ailenin* ölmesi için."

O sessiz kaldı ve ben iç çektim.

"Sana söylüyorum çünkü seni önemsiyorum," dedim ciddi bir şekilde. "Eğer seni incitirse-"

"Yapmazdı," dedi sanki buna gerçekten inanıyormuş gibi. "Onu artık tanımıyorsun," diye homurdandım.

Elini uzattı, Maverick'in bir kurşunla boynumda açtığı yara izini aradı ve başparmağını onun üzerinde gezdirdi. "Belki de geri dönüp sizi canlı bulmam bir mucizedir," diye nefes aldı.

"Olmasaydık umurunda olur muydu?" Boğazım düğümlenerek sordum.

"Evet," diye nefes nefese kaldı ve hemen devam etti. "Ama bu bizi her şey yolunda."

"Biliyorum. O yüzden izin ver her şeyi yoluna koyayım. Ve nasıl hissettiğin konusunda yüzüme karşı yalan söylemeyi kes."

"Senden nefret ediyorum," diye hırladı ama her zamanki gibi içinde acı yoktu. "Ama sen de beni istiyorsun," diye ittim. "Gerisi küçük ayrıntılar."

Elimi boynunda gezdirdim, bileğimi yakalamasını, bana hayır demesini bekledim, ama parmaklarım üstünden sertleşmiş meme ucuna dokunduğunda, bilmem gereken her şeyi anlatan nefes nefese bir ses çıktı. Kalçalarını kavradım, üstüme çıkmak için onu salladım ve şaşkınlıkla inledi. Onu sikime doğru bastırdım ve nefesi kesildi, ardından yüzüme sert bir tokat attı. Küfrederek doğruldum ve pijamasının ince kumaşından göğüs ucunu ısırdım, bana pençe atıp acı içinde tıslamasına neden oldum.

"Ah - göt deliği!" diye bağırdı ve kalçaları sert uzunluğumun üzerinde sallanırken, beni inletirken, bunun yerine malzemeyi emmeye başladım. "Fox," diye hırladı, ellerini boğazıma kilitledi ve beni geri itti.

Ona karanlık bir şekilde baktım, bu saçmalık karşısında sabrım tükeniyordu. Sikimin üzerinde titriyordu, öyleyse neden aramızdaki bu ateşe teslim olmuyordu? Olanlar yüzünden benim de içimde bir öfke vardı. Bu onun hatası değildi ama dünyaya kızabilirdim. Tüm bu adaletsizliğe kızabilirdim.

Bana ters ters bakarken boğazımı daha da sıktı ve ben de kaşlarımı çatarak uzanıp bir elimi onunkine kenetledim.

"Sen benimsin," dedim ve kalçaları sıkıştı, kalçaları sallandı, böylece amı sikime dayandı ve dudaklarımdan bir lanet daha düştü.

"Asla senin olmayacağım," diye tısladı.

Ellerini zorla uzaklaştırdım ve yukarı doğru eğildim, kışını kavradım ve onu bana karşı yerinde tuttum.

"O zaman bana hayır de," diye fısıldadım, dudaklarım onunkilere değiyordu. "Söyle o zaman."

Alt dudağını dişlerimin arasına aldım ve inledi, bana doğru bastırırken sırtı kamburlaştı. "Senden nefret ediyorum," diye yineledi, kalçalarını tekrar döndürürken vücudunun tüm uzunluğu boyunca bir ürperti aktı ve aletimden zevk kıvılcımları gönderdi.

"Her söylediğinde inanması daha da zorlaşıyor bebeğim." Ağzına karşı sırttım ve tırnakları sırtımda gezindi, kaslarım onun acımasız dokunuşu altında esnedi. "Bana verebileceğin her şeyi istiyorum sinekkuşu. Benimle dövüş, beni kes, üzerimde izini bırak. Seni ne daha iyi hissettirecekse, ama ben hiçbir yere gitmiyorum. İddiamı ortaya koydum ve beni senden uzak tutmak istiyorsan cehennemden bir iblis ordusu çağırman gerekecek."

"Bir iblis ordusuna ihtiyacım yok Fox," dedi nefes nefese, bana tekrar sürtünerek ve boğazımdan derin bir zevk sesi çıkararak.

Bacağını aniden üzerime doğru salladı ve yataktan kalktı, kıyafetlerimi topladı ve odadan dışarı çıktı.

"Hey!" diye bağırdım, ayağa fırladım ve testosteron kafamı bulandırırken onun peşinden yürüdüm.

Onu eşyalarımı ön kapıdan dışarı atarken buldum ve hırlayarak üzerine atıldım ve saçlarından bir tutam yakaladım. Onu döndürdüm, duvara yasladım ve ağzımı onunkine yapıştırdım. Omuzlarıma tırmandı, bana karşı koydu ama bacaklarından birini kalçama geçirdim ve sertleşmiş sikimi kalçalarının arasına soktum, bizi ayıran ince kıyafetlerin arasından klitorisine sürtündüm.

Yüksek sesle inledi, başı duvara yaslandı ve dilimi dudaklarının arasına soktum. Beni pençelediği kadar şiddetli bir şekilde öptü, ağzına güldüğümde etimde kanlı izler bıraktı.

Rogue kalçasını tuttuğum yerden çekerek duvarı tekmeledi ve kığım mutfak tezgahına çarpına kadar geriye doğru tökezlememe neden oldu. Onu kendime doğru çektim, yukarı kaldırdım ve dilimi ısırıp beni açlıkla öperken, elleri saçlarımda kilitlenirken kalçalarını belime dolamaya zorladım

Bir saniye sonra beni parçalayacaktı. Tadı bana aitmiş gibiydi ve bu gece onu öyle bir damgalayacaktım ki bir daha asla ona kimin sahip olduğunu sorgulamayacaktı.

Gök gürültüsü gibi bir suratla öpüşmemizi kesti. "Siktir git, göt herif."

Onu çürütecek kadar sert bir şekilde duvara doğru ittim.

Ağzımı boğazına götürürken ellerini üzerimden çekip başının üzerinde sabitledim. Kalçaları canımı yakmaya çalışıyormuş gibi belimi sıkıyordu ve ben umursamayayı unutmuş, kendimi kaptırmışken bir elini tuttuğum yerden kurtardı.

onun varlığı. Yaptığı hiçbir şey canımı yakamazdı. Uzun zamandır onun dokunuşuna hasret kalmıştım ve beni kazığa bağlayıp yakmak istemesi umurumda değildi, alevler içinde kalırken bile onun arkadaşlığından zevk alırdım.

Boğazını emdim, tenini dağlamak ve Maverick'in ona bıraktığı izleri silmek istiyordum. Başımı ondan uzaklaştırmaya çalışarak küfretti.

O ise amını bana sürtmeye devam ediyordu. Aynı şeyi göğüslerine yapmak için ağzımı indirmeden önce boğazında parlak kırmızı bir hickie bıraktım ve başımı geri itti, diğer elini serbest bırakmak için savaşıırken onu kavrayışımı sıkılaştırdım. Duvardan bir resim çerçevesi kaptı, başımın üzerinde parçaladı ve onu düşürürken küfür ettim, camı saçımdan salladım. İt yüksek sesle havladı ve ben de tavuk ödülleri kutusunu yere düşürdüm, böylece her yere saçıldılar ve o da heyecanla havlayarak üzerlerine düştü.

"Bunlar çok pahalı, orospu çocuğu." Rogue bana bir yumruk attı ve ben de onu kenara iterek yüzünü avuçlarımdan arasına aldım ve onu bir kez daha öptüm.

"Tanrım, sen bir pisliksin," diye dudaklarıma karşı homurdandı ama ben sırtarak onun mükemmel tadında boğulurken beni öpmeye devam etti. Geri geri gitmeye başladı ve ben de onu yatak odasına doğru takip ettim, giderken bir şeyi devirdi ve Rogue ne olduğuna bakmak için geri çekildi.

"Ne oluyor lan?" diye çıkıştı ve ben de çöp kutusundan bir sürü parçalanmış prezervatifin döküldüğü ayaklarımıza baktım.

"İhtiyacımız yok, ben temizim," diye söz verdim, onu yatak odasına doğru geri iterken kaşları havaya kalktı. *Sen uyurken senden kan aldığımı ve emin olmak için test yaptırdığımı düşünürsek sen de öylesin.* Uyuşturucu krem bir rüya gibi işe yaramıştı ve zaten ölü gibi uyuyordu, bu yüzden muhtemelen onsuz da idare edebilirdim.

"Affedersiniz?" diye tısladı, odanın kapısında dururken kollarını kavuşturdu ve üstünden sivrilen meme uçlarını örttü.

"Ne?" diye sordum. Bir elimi kapının pervazına koyarak, sahip olduğum son birkaç saniyelik kısıtlamayla ona bakarak talep ettim. Ona tam bir mağara adamı gibi davranacaktım ve o da benim tarafımdan sahiplenilmenin nasıl bir his olduğunu tam olarak öğrenecekti.

"Birincisi, benim bedenim için böyle seçimler yapamazsın, salak. İkincisi, buraya gelip bunları kesmeye ne hakkın var?"

Burası benim evim."

"Burası senin evin değil. Ve seni prezervatifle sikmeyeceğim. Çok uzun süre bekledim-"

"Çık dışarı," diye hırladı kapıyı göstererek. "Seni becermeyeceğim. Seni becermeyi hiç planlamadım."

"Yalancı," diye hırladım ve bir adım öne çıkıp göğsüme vurdu. İt kafasını ikramlardan kaldırıp bana havlamaya başladı ve ben de öfke dolu bir ses çıkardım. "Beni kovamazsın."

"Evet, aslında öyleyim. Çünkü hemen şimdi gitmezsen beni bir daha asla göremeyeceksin Fox."

Boğazımda acı veren bir yumru oluştu ve başımı salladım, onun bu kartı oynamasını kabul etmeyi reddediyordum. "Yapma bunu."

Kapıyı işaret etti ve ben de dişlerimi gösterdim. Çenesini kaldırdı, ona karşı gelmem için bana meydan okudu ve lanet olası zayıflığım olduğu için ona lanet ettim.

"Peki," diye tısladım. "Ama yarın eve gelmezsen seni bu boktan karavan parkından taşıyım ve o değersiz arkadaşlarından hiçbirini bir daha göremezsin. İstesen de istemesen de benimle çıkıyorsun."

Kapıdan dışarı adımımı attım ve kapıyı yüzüme çarptı, kapının içinden bağırdı. "Seninle çıkmıyorum, göt herif. Vibratörümle gayet istikrarlı, drama içermeyen bir ilişkim var!"

"Artık değilsin," diye tersledim, o sırada ayak sesleri karavana çarptı.

"Argh!" diye kükredi. "Seni canavar. Bunu Vlad'a neden yaptın?!"

RIP Vlad. Kıyafetlerimi topladım, memnuniyetle gülümsedim, ancak ağrıyan aletim ve az önce kıcıımın üstüne atıldığım gerçeği göz önüne alındığında bu uzun sürmedi. Bu, on yıl önce yaptığım şey için benim cezamdı. Ona tekrar sahip olmak bunca zamandır tek hayalimdi, ama ona tekrar sahip olup da ona gerçekten sahip olamayacağımı hiç düşünmemiştim. Bu

tamamen farklı bir cehennemdi. Ve eğer yakında ona sahip çıkmazsam, aletim kullanmadığım için düşecekti. Ama dudaklarım hâlâ onun tadındaydı ve ne kadar kızgın olsam da, onun bana sürtündüğünü, iniltilerini duyduğumu, vücudunun temellerini sarsan arzusunu hissettiğimi hissettim. Belki sadece beni becermek istiyordu ama bu da bir başlangıçtı. Bu yüzden buna bir zafer diyordum.

Kamyonetime ulaştım, kilidini açtım ve sürücü tarafına tırmanmadan önce eşyalarımı yolcu koltuğuna bıraktım. Kot pantolonumu ve ayakkabılarımı giydim, cinsel hayal kırıklığım beni bir cinayet çılgınlığına sürüklerken parmaklarımı saçlarımda gezdirdim. Haber başlıklarını şimdi görebiliyordum. *Fox Harlequin'in taşakları mavi olduğu için on adam aletleri kesilmiş halde ölü bulundu.*

İçimi çektim, kamyonu çalıştırdım ve Rogue'un karavanının önüne park etmek için çektim. Sonra koltuğumu arkaya attım ve gizli kameraları bu yerin dışında tam olarak nereye yerleştireceğimi planlamaya başladım. Burada olmadığım zamanlarda onu güvende tutabileceğimden emin olmalıydım. Çünkü onu izlemek için her zaman burada olamazdım, özellikle de erkek arkadaşı olmayı bu kadar zorlaştırırken. Ama Rogue bu çabaya değdi. Ona karşı ama içgüdülerime göre hareket ediyordum ve bu da onu korumak, elimde tutmak ve asla gitmesine izin vermemektir. Yapmayı planladığım şey tam olarak buydu.

Bir iniltiyle uyandım, dilimi patlamış dudağıma bastırdım ve acısından irkildim. O pisliği öpmek, o yaraya kadar kesinlikle kötü bir fikirdi. Ve kötü fikirler de öyle. Çünkü Fox Harlequin çok ama çok kötü bir fikirdi.

Eğer aletini içime sokarsa, bu iş biterdi. Asla ve asla bana sahip olmadığı mesajını verdi. Ve ben de sahiplenilmek istemiyordum. Özellikle de konuştuğum büyük oyuna rağmen, kalbimde daha önce buradan başka hiçbir yerde gerçekten özgür olmadığımı biliyordum. Ve burada benim küçük köpeğimle küçük bir karavanım, aslında sadece bana ait olan bir şeyim vardı.

Elbette, şimdiye kadar kendimi içinde bulduğum her durumdan kaçıp kurtulmaya istekli olabilirdim çünkü duygularımı insanlarla kurduğum her türlü bağın dışında tutuyordum. Özellikle de erkek arkadaşlarımı.

Ama içten içe, daha önce bana sahip olmaya en çok yaklaşan kişinin Shawn olduğunu biliyordum. Çete hiyerarşisinde üst sıralarda yer alan biriyle yakınlaşmak bile istememiştim.

Mesleklerime bağımlı olmam, kendimi nerede bulursam bulayım, Kendimi her zaman o yerin yasal olmayan yöneticilerine bağı buldum. Ve Buralarda kilometrelerce uzanan herhangi bir yerde, bu bir çetenin ya da diğerinin altına düşmek ve onların kurallarına boyun eğmek anlamına geliyordu.

Birkaç yıl önce ortaya çıktığım Sterling kasabasında her şeyi Ölü Köpekler'in yönettiği ortaya çıktı. Ve suça eğilimi olan herkesin, faaliyetlerine devam etmelerine izin verilmesini bekliyorlarsa, kazançlarını onlardan geçirmeleri bekleniyordu.

Shawn'la bu şekilde tanışmıştım ve beni hemen kendine çektiğini inkar edemezdim. Odadaki en büyük taşaklara ve en sert bakışlara sahip adamlardan biriydi. Aurası herkesin ona bakmasına neden oluyordu ve onu arkasına bakarken bulduğumda, bunu teşvik etmek gibi aptalca bir karar vermiştim. Buna sık körlüğü diyebilirsiniz ama her kız zaman zaman güçlü bir sık arzular,

Değil mi? Ve ortaya çıktı ki, benden bir kez tattıktan sonra, bir tane daha ve bir tane daha istediğine karar verdi, ta ki bir şekilde onun olana kadar.

Beni öldürmeye çalıştığı gece öğrendiğim gibi, başka kızlarla yatmayı hiç bırakmamıştı. Ama herkesin önünde iddia ettiği, en sık istediği ve o zamanlar bunun yeterince tatlı bir anlaşma olduğunu düşünecek kadar aptal olan bendim.

Ama tatlı ve Shawn gerçekten o kadar karışık kombinasyonlar değillerdi ve onun bana olduğundan daha fazla bağı olduğuna inanarak kendimi kandırdığım için aptallık etmişim.

Kendi şartlarımla ayrılmama asla izin verilmeyeceğini fark edene kadar bir yıldan fazla süredir onunla birlikteydim. Ve beni öldürüp buraya atmaya karar verdiğinde iki yıldan fazla olmuştu.

Lanet olası Shawn.

Onu düşünmek acı veriyordu. Onu sevdiğim için değil - bunun için çok soğuktu, çok ulaşılmazdı ve bilmiyorum, sanırım ahlaksızdı. Onda böyle bir şey vardı.

bir parçası eksikti. Göğsünde atan bir kalp yoktu, sadece soğuk, karanlık, güce aç bir boşluk vardı. Ve bunun bir kez daha gözden çıkarılabilir olduğum anlamına geldiğini fark edene kadar bu benim için gayet iyiydi.

Muhtemelen o noktaya gelmeden çok önce kaçmalıyım, ama beni uzun süre yanında tutacak kadar beni becermekten hoşlandığını düşünecek kadar aptaldım ve gerçekten gidecek başka bir yerim yoktu. İşte şimdi buradaydım. Yürüyen ölü bir kız, bir kez daha bir kenara atılmış.

Yataktan fırladım, duş aldım, kahve yaptım ve yükselen güneşin ışığında içmek için küçük güverteme çıktım.

Ama kapıyı itip açtığım ve it çişini yapmak için dışarı fırladığı anda donup kaldım.

Orada, karavanımın hemen önünde, yeterince büyük olmayan bir alana park etmiş, kesinlikle arabalar için tasarlanmamış bir yolun aşağısında, direksiyonun arkasında uyuyan koca kıçlı sarışın bir pislik olan koca kıçlı siyah bir kamyon vardı.

Ne. Ne? Sikeyim mi?

Kahve fincanımı yere bıraktım ve gözlerim kısılmış, damarlarımda öfkeyle içeri girdim. Kim olduğunu sanıyordu da hayatıma bu şekilde hükmediyordu?

Hışımınla odama gittim, küçük dolabımın kapısını açtım ve hızlıca bir çift kot şort, bikini üstü, üstünde büyük mavi bir atlet ve siyah bir beyzbol şapkası giydim. Daha önce JJ'e ait olan pembe güneş gözlükleri ve bir çift beyaz tenis ayakkabıları.

Aynada çeşitli sıyrık ve çürüklerime baktım ve bir an için boğazımın iki yanındaki çürüklere baktım.

Bakışlarım ikisi arasında gidip gelirken yanaklarım kızardı ve dün gece her ikisinin de ağzının benim üzerimde olduğu gerçeğini düşündüğümde bu kızarıklıkla savaşmak zorunda kaldım. İkisinin de pislik olması çok utanç vericiydi.

Gerçi yakında üzerinde ciddi bir şekilde çalışmam gerekecek sessiz bir çaresizlikle sevişme ihtiyacı hissetmeye başlamıştım.

Dikkatimi dağıtan fikirleri bir kenara itip elimdeki işe odaklandım ve sert bir nefes aldım.

Sonra küçük mutfağıma geri döndüm, bir bardak su doldurdum ve Fox sorunumu temizlemek için dışarı çıktım.

Korkunç kamyonlarda uyumak için hava çok sıcaktı, bu yüzden Fox Sandalyesini arkaya yaslayıp ayaklarını koltuğun üzerine uzatmadan önce camları indirdi. Çok rahatsız görünüyordu ve çektiği sıkıntılar için boynunun kırılmasını diledim. Kucağında bir tabanca vardı, eli tabancanın etrafında gevşekçe kıvrılmıştı, ama bahse girerim ki ukala orospu çocuğu hiçbir şeye inanmıyordu.

kendi bölgesinde ona sinsice yaklaşmaya cesaret edemezdi. Daha çok aptal.

Ona doğru yürüdüm, bardağı kaldırdım ve içindekileri hınzır bir sırıtışla kucağına boşalttım.

"Ne oluyor lan?" Fox böğürdü, kendini ayağa kaldırdı ve tabancasını kaldırırken koparacak bir kafa arıyormuş gibi etrafına baktı.

Kamyondan atlamak için kapısını açtığında, "Günaydın, pislik, gitme zamanı," dedim.

Çıplak göğsünden aşağı su damlarken ona alaycı bir şekilde sııttım ve dün gece o kasları bana nasıl bastırdığını düşündüm, beni öpüşünü, sert aletini kalçalarımın arasına yerleştirmişini ve-

Kahretsin, çabuk geri tepti.

Bu saldırgan orospu çocuğunun çok cazip düşünceleriyle savaşılmaya çalıştım ve ondan kaçmak için verandama doğru koşmaya başladım.

"Nereye gidiyoruz?" Fox peşimden gelirken sordu. Bana doğru yaklaşırken ağır ayak sesleri küçük ahşap verandamı titretiyordu.

Belli ki gitme zamanının geldiğini kastettiğimi fark etmemişti ve ben de ona katılmayı planlamıyordum ama psikopat gözlerine bir bakışım ondan o kadar kolay kurtulamayacağımı söylüyordu, ben de hemen bir alternatif buldum.

"Alışveriş," dedim tatlı bir sesle ve kahvemin kenarından ona gülümsemek için arkamı döndüm.

"Neden bu kadar mutlu görünüyorsun?" diye homurdandı. "Yine bağırmaya başladığın bölüm değil mi bu?"

"Sanmıyorum," diye omuz silkerek cevap verdim. "Bence senin istediğin de bu. Beni kızdırmak, rahatsız etmek ve ateşlemek. Ben de bunun yerine seninle kendi oyunumda oynamaya karar verdim."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu, elimi tutmak için uzanırken. kahveyi benden alıp henüz içemediğim yarısını içti. Orosu çocuğu.

Sırf bu yüzden onu tokatlamak istedim ama derin bir nefes alıp burnumdan verdim ve kendimi sakin kalmaya zorladım.

"Her şeyden önce, bekâr olduğumu bilmen gerektiğini düşünüyorum," diye başladım, dudaklarımı yalamadan önce bakışlarım vücudunu yavaşça taradı. "Evliliği, beyaz elbiseyi, Sindirella arabasını, her şeyi bekliyorum."

Fox boş kahve fincanını yere bırakırken gözünü bile kırpmadan, "Peki," diye cevap verdi. "O zaman bir kilise ayarlarım ve hafta sonuna kadar seni beyaz bir elbiseyle altına iğneletirim."

Dudaklarım şaşkınlıkla aralandı ve başımı salladım. "Hayır. Kahretsin, delilik seviyen kontrolden çıkmış. Bunu sadece geri çekilmeni sağlamak için söyledim."

Fox bana midemde keleklerin uçuşmasına neden olan tehlikeli bir bakış attı ve ben daha ne olduğunu anlayamadan beni belimden tutup vücuduna doğru çekti ve çenemi kaldırarak yeşil bakışlarıyla buluşmamı sağladı.

"Kalbin böyle atmayı bıraktığında geri çekilmeme ne dersin? Bana?" diye sordu, elini çenemden kaydırıp libidomla birlikte yine hainlik eden kalbime bastırarak.

Kalın bir şekilde yutkundum, gözlerimi kapattım ve göğüs uçlarını denizyıldızlarıyla kaplayarak hula dansı yapan bir balina hayal ettim. Lanet balina seksi olma konusunda iyi iş çıkarıyordu, bu yüzden bundan vazgeçtim ve onun yerine Fox'un hayatımı mahvettiği güne odaklandım ve bu onu bir adım geriye itmeme yardımcı oldu.

"Alışverişe gidiyoruz dedim, ne bekliyorsun?" Ben talep ettim.

Koca götün yanından geçtim, İt'e ıslık çaldım ve koltuğunu tekrar dik konuma getirmeden önce kamyonetine atlamak için yöneldim.

Fox kendini uyandırmak için ya da belki de hayal kırıklığını göstermek için elini yüzüne sürdü, sonra beni takip etti ve direksiyona geçebilmek için beni bank boyunca itti.

"Hayır, arabayı ben kullanıyorum," diyerek üzerine tırmandım ve onu kenara itmeye çalıştım, ama bu bir tuğla yığını hareket ettirmeye çalışmak gibiydi ve direksiyon simidi kıcıma batarken onun üzerine binmekle yetindim.

Fox'un elleri kalçalarımın indi ve kafalığına yaslanıp bana ciddi bir şekilde bakarak ofladı.

onu harekete geçirmeye çalışıyordu. Ruhunda yepyeni ve korkutucu olması gereken bir karanlık vardı. Yine de bazen içine girip orada onunla birlikte yaşamak istediğimi hissediyordum.

"Kimse bana ne yapacağımı söyleyemez, sinekkuşu," diye homurdandı ve bunun Tanrı'nın dürüst gerçeği olduğunu biliyordum. Bu adam kimseye boyun eğmezdi ve ben onun öfkesine karşı ince bir çizgide ilerliyordum ama kendime engel olamıyordum.

"Bu yüzden mi kızları prezervatifsiz beceriyorsun?" Kucağından inmek için göğsünü iterek dudak büktüm ama parmaklarını kalçalarımın geçirdi

beni durdurmak için.

"Kızlar değil. Sadece sen. Bir araya geldiğimizde, her bir parçasını hissetmek istiyorum. Sıcak amcığının ağrıyan sikimin etrafında sımsıkı olmasını ve bu dünyada bizi ayıracak hiçbir şeyin kalmamasını istiyorum," dedi kabaca.

Bu görüntüyü engellemek için kalçalar birbirine yapışıyor.

"Hayal görüyorsun," dedim, sesim istemeden de olsa nefes nefese çıkmıştı. "Birimiz kesinlikle öyle."

"Sadece sür artık," diye homurdandım, saf bir kararlılıkla onun üzerinden tırmandım ve taksinin uzak tarafına oturmayı seçtim, aramızdaki orta koltuğu boş bıraktım.

Fox bir kez olsun istenileni yaptı ve kamyonetini Rejects Park'tan çıkarmayı başardığında, onu Avalon Row'daki üst düzey butiklere doğru, JJ'in beni götürdüğü kuaförün yanındaki yollara yönlendirdim.

Gökkuşuğu saçı.

Bir iç çamaşırı mağazasının önünde durduk ve ben dışarı atlayıp iti peşime takarak onu içeri götürürken Fox kümesteki bir tilki kadar mutlu görünüyordu.

"Köpekler giremez!" diye bağırdı mükemmel giyimli bir kadın, küçük canavarım içeri girerken ve şımartılmamış kıyafetime benim de buraya ait olmadığımı söyleyen bir bakış attı.

"Peki o zaman neden burada çalışmana izin veriyorlar?" Hayali incilerini kavrayıp mağazanın derinliklerine, arkadaki kırmızı perdenin ötesindeki bölüme doğru ilerlerken sırtarak ona karşılık verdim.

Zengin insanlar böyle şeyler yaparak beni güldürüyor, seks hayatlarını utanç verici ya da kötü bir şeymiş gibi saklamaya çalışıyorlar. Şahsen ben olsam vitrine ustaca yerleştirilmiş bir popo tıkaç seçkisinin yanına bir de kırbaç asardım ama dükkânı ben işletmiyordum, ne bileyim?

Fox arkamdan yaklaştı, duvarı kaplayan seks oyuncaklarına baktı ve kulağıma konuşmak için eğildi.

"Beni buraya getirerek ne elde etmeye çalışıyorsun?" diye homurdandı, sesindeki şehvet çok açıktı, ama hayır, bu bir çiftin oyuncak alışveriş gezisi değildi.

"Kredi kartınızı getirdiğinize inanıyorum. Çünkü Kazıklı Voyvoda için tazminat istiyorum," diye tatlı bir şekilde cevap verdim.

"O şeye tam bir isim mi verdin?" diye sordu bana kaşlarını kaldırarak.

"Evet. Ve görev tanımını güzel bir şekilde yerine getirdi. Ama şimdi yok oldu, bu yüzden yerine birini bulmam gerekiyor."

"Sana başka bir vibratör almayacağım," diye homurdandı Fox. "Eğer içinde uzun ve sert bir şey hissetmek istiyorsan, ihtiyacın olan her şey burada var."

Alaycı bir tavırla vibratörlerin bulunduğu raflara doğru ilerledim ve sıranın sonunda gururla duran en üst modellere bakarken kaşlarımı kaldırdım. Bunlardan bazılarının fiyatı iki yüz doların üzerindeydi. Bu şey iyi olmalıydı.

Uzanıp en pahalı üç tanesini aldım ve diğerlerinden farklı olarak dili taklit ettiği söylenen oral vibratöre kaşlarımı kaldırdım.

Evet, lütfen. Yüzlerce dolarlık drama içermeyen silikonum varken kimin bir erkeğe ihtiyacı vardı ki?

"Bunların parasını ben ödemeyeceğim," diye homurdandı Fox onları kollarına bırakırken. "Eğer ödemezsen, bir dahaki sefere beni gözünün önünden ayırırsan

gidip bir bar bulacağım ve sarışın, dövmeli bir göt herif seçeceğim ve ona Porsuk adını verip tilki deliğimi yağmalamasına izin verirken prezervatif kullanmadan beni becermesine izin vereceğim."

"O zaman onu öldürürdüm," dedi Fox karanlık bir sesle ve bunu kastettiğinden hiç şüphem yoktu.

"Bu onun aletini içime sokmuş olacağı gerçeğini ortadan kaldırmaz-"

"İyi," diye tersledi, çenesi öfkeyle titriyordu. "Ama bu şeylerden birini kullanarak kendini tatmin ederken ve karanlığa doğru adımı haykırırken, bunu bir plastik parçasından yüz kat daha iyi yapabileceğimi unutma."

"Kendine ne söylemek istiyorsan, Porsuk." Döndüm ve ondan uzaklaştım, kasaya doğru yürüdüm ve şimdi bana kaşlarını çatmak için kendisine katılması için bir kaltak arkadaş edinmiş olan kaltağa gülümsedim.

Ancak Fox çılgın ve pahalı vibratör koleksiyonunu önlerine bıraktığında, anında canlandılar, kirpiklerini kırıştırdılar ve gözlerinde o dolar işareti bakışı belirirken gülümsemeye başladılar.

"Görünüşe göre siz ikiniz biraz eğleneceksiniz," diye alay etti yeni gelen ve Fox'a öyle bir baktı ki onu yumruklamak istedim.

"Hayır. Fox beni çıkaramıyor, bu yüzden Takviye kuvvetler," diye omuz silkerek cevap verdim. "İkinci Vlad the Impaler, Jack the Licker ile tanışın - bilirsiniz, Jack the Ripper gibi ama daha fazla dil ve Alexander the Great... büyük dildo."

Fox beklediğim gibi kendini kaybetmek yerine beni kendine çekti ve bir köpekbalığı gibi gülümsedi. "Utanma tatlım," dedi. "Kıçını sikecek bir şeyim olmasını istemende yanlış bir şey yok. sikime biniyorsun."

Kızlar heyecanla kıkırdarken ve Fox onlar daha ne kadar olduğunu söylemeden bir tomar parayı yere atarken dudaklarım öfkeli bir karşılık vermek için aralandı. Yeni arkadaşlarımla dolu kese kâğıdını aldı ve kolunu omzuma atarak beni dükkândan dışarı çıkardı.

"Şimdi," dedi karanlık bir ses tonuyla beni kamyonetine götürürken. "Sanırım başını daha fazla belaya sokmadan seni eve götürmemin zamanı geldi."

"Bela benim standardım sayılır. Ama beni meşgul edecek yeni oyuncaklarımla oynayacak birkaç saatim var. Yani eğer bunu

o zaman benim için sorun yok."

"Tamam," dedi Fox hafifçe. "Ama vücudunun titrediğini ve o şeylerden biriyle derin derin nefes alıp verdiğini unutma.

İçinizde, onları satın alan benim. Bu da demek oluyor ki onlar bana ait ve onlardan biri seni her boşalttığında bu da bana ait. İster onlardan birini kullanıyor ol, ister sonunda ikimizin önemli değil, çünkü bedenin zaten benim. Ve gerçek bir anlaşma için yalvarmaya gelmen an meselesi."

Birkaç gün, aşırı dikkatli ve koruyucu bir Porsuk ve biraz daha kalın bir temel tabakası, Lanetliler'in Zindan'ın dışında bana ellerini uzattıklarına dair kanıtları gizlemek için gereken tek şeydi. Ve bu süre zarfında, bazı geceler karavanımda da kalabileceğimi kabul etmesine rağmen Fox'un süslü boş odasında kalarak iyi bir küçük kayıp kız olmuştum.

Ama o zamandan beri sergilediği tavır ve JJ'in stratejik bir dille yalvarması üzerine, psikopata bağlamasını engellemek için birkaç geceyi burada geçirmeyi kabul etmiştim. Aslında bu beni endişelendiriyordu - çünkü onun deliliğinin derinliklerini henüz görmediysem, gördüğümde neyle karşılaşacağımı biliyordum.

Yeni vibratörlerimin ona ait olduğu konusunda alay etmesi sayesinde, onlarla toplamda sıfır kez oynadım. Ve bu ciddi bir sorun haline gelmeye başlamıştı.

Bu evde sürekli yarı çıplak dolaşmayı seven üç aptalca seksi adama karşı kayıtsızlık.

Chase, deniz mavisi bikinisiyle havuz kenarında uzandığım yerde yanımdan geçip gitti, üst dudağı geri çekilmeden önce bakışları bir anlığına benimkiyle buluştu

ve havuzun uzak tarafında sırtı bana dönük bir şezlong seçmek için hareket etti. Zihinsel olarak ona pislik derken kıcını kontrol ettim ve hayatımı olması gerekenden daha da karmaşık hale getirdiği için hormonlarıma lanet ettim.

O, Fox ve JJ bütün öğleden sonra evin içinde kısık sesle bir şeyler planlıyorlardı; bir yandan bir haritaya bakıp para konuşurken bir yandan da hâlâ müzik dinleyip dinlemediğimi kontrol etmek için bana bakıyorlardı. Aptal değildim - bir iş planlıyorlardı. Sadece bunu önemseyip önemsemediğime karar verememiştim. Paraya ihtiyacım olduğunda kendi işimi yapabilecek kapasitedeydim ama şu an itibariyle onlardan çaldıklarımla fonlarım hâlâ yeterince doluydu.

Can sıkıcı bir şekilde, hiçbir parti gecesi benimle birlikte kaybolan para yığınının bahsetmemiştii ve istediğim her şey için beni finanse etmekten mutlu olduklarını çabucak fark etmiştim. Fox birden fazla kez ortalıkta para bile 'bırakmıştı' ve bu beni çok kızdırmıştı. Ben saklanan biri değildim. küçük kadın. Yani onların parasından bir kuruş daha almayacaktım. Kıyafetler falan onlara kalmıştı, onların saçmalıklarını giymek ya da Fox'un arabasını kullanmak umurumda değildi çünkü iş başa düştüğünde hayatta kalabilirdim

onlarsız. Ama kira ya da ihtiyacım olabilecek başka bir şey için gerekli parayı başka bir yerden kazanacaktım. Kazanmak kelimesinin suç anlamında. Çünkü dokuzdan beşe çalışmayı siktir et. Saygın olmak uğruna ten rengim acı çekmeyecekti. Gerçi şu anda tüm ev halkını teşhir etmemek uğruna acı çekiyordu, bu yüzden mikro bikiniyi tercih etmiştim. Ama yine de çıplak kıcımı huzur içinde güneşlendirmek için sahile dönmezsem yakında bronz çizgiler oluşacaktı.

"Bana zaman ver J, kafamı boşaltmam lazım," diyen Fox'un sesi surat asışımı böldü ve atletini çıkarıp verandaya doğru yürürken pembe gözlüklerimin ardından ona baktım.

Dışarı çıkarken bakışları vücuduma kaydı ve ben de ona dönüp bakmamaya çalıştım, her ne kadar o sarışın, sörfçü ve psikopat havasıyla beni baştan çıkarsa da. Ağaç gibi tırmanılması gereken bir adam vardı. Kafatasında beyin yerine tuttuğu hindistan cevizine yazık oldu.

Bakmasına izin verdim, uzanırken gözlerinin bedenimdeki hissini içime çektim.

havuza dalmadan ve yüzmeye başlamadan önce.

JJ gelip yanıma oturdu, başka bir şezlongu benimkine degecek kadar yaklaştırdıktan sonra ayaklarını yere koyarak üzerine oturdu ve aşağıya baktı Gözlerinde hınzır bir parıltıyla.

Elimi avucunun içine aldı ve yavaşça avucumun üzerinde ve bileğimde, dokunduğu her yerde damarlarımda ateş yakan bir desen çizmeye başladı.

Ne yaptığını sormak için ağzımı açtım ama o anda Fox havuzun kenarına kadar geldi ve derin bir nefes alarak yüzeye çıktı.

"Yeterince hızlı değil," dedi JJ rahat bir tavırla, Fox yüzerken kesinlikle bakmadığı saatine bir göz atarak.

Parmakları hala bileğimin üzerinde geziniyordu, vücudum Fox'un görüşünden gizlenmişti ve biraz masum olsa da, kalbim bunun heyecanıla aynı şekilde sıçradı.

Fox küfretti, arkasını döndü ve tekrar yüzmeye başladı.

JJ bana külotumu eriten sırtışını yaptı ve parmaklarını kolumdan yukarı kaydırды, omzumun üzerinden geçirdi, köprücük kemiğimden aşağı indirdi ve başparmağını sertleşen meme ucumun üzerinde gezdirdi, bal kahverengi gözlerinde en iyi türden belayı vaat eden bir bakışla.

Keskin bir nefes aldım, Chase'in şezlonguna baktım, hala sırtı bize dönüktü, sigara içiyor ve JJ'in ne yaptığına dair en ufak bir fikri bile olmadan telefonunda geziniyordu.

Fox tekrar yüzeye çıkmadan bir an önce, JJ elini kaldırdı ve abanoz saçlarının arasından geri itti ve ben öfkemi yatıştırmaya çalışmak için dudagımı ısırdım

Oyunuyla içimde hormonlar uyandırıyordu.

"Hâlâ yeterince hızlı değil," diye seslendi JJ, hayal kırıklığı içinde hırlayan ve tekrar havalandıran Fox'a bakmadan.

Adam muhtemelen bir PB alırdı ve JJ kesinlikle saatine bakmadığı için bunun farkında bile olmazdı.

Fox'un başı suyun altına eğildiği anda JJ üzerime eğildi, ensemden kavradı ve dudaklarıyla buluşmam için beni yukarı çekti.

Dili ağzıma girerken dudaklarım onun için aralandı ve kalbim bu oyunun heyecanı ile çarpmaya başladı. Çok çılgıncaydı. Ve olmamalıydı. Eğer onu öpmek istiyorsam bunu neden saklayayım ki? Ama bunu yapmanın delicesine ateşli bir yanı vardı.

J'nin Fox'un ilerleyişini nasıl izlediğini bilmiyordum ama Fox tekrar havuzun kenarında belirmeden yarım saniye önce geri çekildi.

"Dostum, bu seferki daha da yavaştı," dedi JJ, ona doğru bakarak ve Fox suyun altına dalıp tekrar yüzmeye başlarken yüksek sesle hırladı.

Dirseğimin üzerinde doğruldum ve JJ'in gömleğinin önünü yakaladım, onu başka bir öpücük için kendime çektim ve dudaklarında baştan çıkarıcılığın en tatlı halini tadarken bir iniltiyi zar zor bastırdım. Bu, bir zamanlar itiraf edemeyeceğim kadar sık hayalini kurduğum bir şeydi. Oğullarımdan birini öpmenin nasıl bir şey olduğunu merak ederdim ve şimdi bunun cevabını öğreniyordum, geri kalanının da nasıl hissettirebileceğini öğrenmek istiyordum.

JJ tekrar ayrıldı ve ben de bir iniltiyle şezlonga uzandım ve Chase, Fox tekrar yüzeye çıkarken omzunun üzerinden baktı.

"Belki de bugünlük bu kadar yeter, dostum," dedi JJ, günah dolu bakışlarını bir anlığına benden ayırıp Fox'a bir kez daha bakarak. "Sen sadece

yavaşlıyor ve-"

"Kapa çeneni ve bana zaman tutmaya devam et," diye hırladı Fox ve tekrar yüzmek için arkasını döndü.

JJ bir kez daha üzerime eğildi, boynumu öperken eli kalçalarımın arasında geziniyor, parmakları bikini altımın kenarıyla oynuyordu Parmakları giriş yerimdeki ıslaklığı kaydırabilsin diye onları kenara çekmeden önce bir iniltiyi bastırmak zorunda kaldım.

Bikiniyi tekrar yerine çekerken nefes nefese kalmıştım ve şezlonga doğru sarkarken dudaklarımdan hüsrana dolu bir hırıltı kaçtı, Fox'un lanet olası uzunluklarını yapması için geçen sürede elde edebileceğimden daha fazlası için can atıyordum.

"Siz ikiniz orada ne mırıldanıyorsunuz?" Fox yüzeye çıkarken Chase şezlongundan homurdandı.

"Acıktım," dedi JJ, elini rastgele yüzüne sürmekten başka bir şey olmayan bir hareketle parmaklarını ağzına götürerek, ama parmaklarındaki benim tadımı yaladığında, nabzım dörtnele koştuktan gök gürültüsüne dönüştü. "Akşam yemeği için Lou'dan bir pizza alacağım.

Katılmak isteyen var mı?"

"Fox kaslı kollarını havuzun kenarına dayayıp karanlık bakışlarını bana çevirdi, bakışları beni içine çekerken hayal kırıklığı çok daha cinsel bir şeye dönüştü. Beni ve Johnny'yi bulmak için yüzeye çıksaydı daha ne kadar karanlık olurdu merak ettim.

James birbirinin üstüne mi atladı?

JJ ayağa kalkarak, "Hayır, bunu bekleyemeyecek kadar açım," dedi. "Yani eğer istersen-"

Chase ilgisiz bir ifadeyle cep telefonuna dönerek, "Her zamankinden alayım," dedi.

"İyi. Ben de," diye kabul etti Fox, bakışları benim üzerimdeydi. "O yokken bana zaman tutabilir misin sinekkuşu?"

Masum zeytin dalını uzatırken bir an için o kadar sevimli görünüyordu ki onu geri çevirdiğim için neredeyse kendimi kötü hissedecektim. Sonra beni çamura ittiğini ve hayatından sonsuza dek defolup gitmemi söylediğini hatırladım ve her şey çok daha kolaylaştı.

"Bir gezintiye çıkmak istiyorum, üzgünüm Porsuk. Ben de gelebilir miyim Johnny James?" JJ'e bakarken dudağımı ısırdım ve karşılığında bana verdiği sırtış yasadışı olmalıydı.

"Evet gelebilirsin," dedi, sesindeki çifte anlam o kadar açıktı ki diğerlerinin hemen anlamamasına şaşırdım.

Muhtemelen sabah pişman olacaktım - ama onun adını haykırarak utancımı telafi edeceğimden emindim.

Her neyse, eğer biriyle yattığım için utanç duyacak olsaydım, bu Shawn olurdu. *Lanet olası Shawn*. Şimdi onu düşünmek istemiyordum.

Yine de. O pislik beni hep eksik bırakmıştı ama JJ'in bana bakışı bunu yapmayacağına söz veriyordu.

"Sanırım seninle zaman geçireceğim," dedi Chase, Fox'a hitap ederken havuza doğru dönüp oturdu. "Ama eğer benimle antrenman yapıyorsan, sana kolay davranmayacağım."

"Güzel. Çünkü görünüşe göre bu gece kış yalıyorum," diye homurdandı Fox hayal kırıklığı içinde ve yüzmeye devam etmek için arkasını döndü.

Ayağa kalkıp beyaz güneş elbisemi başımın üzerine geçirdikten sonra sandaletlerimi tekmeleyip onu eve kadar takip ederken JJ'e ateşli bir bakış attım. Beni mutfığa götürürken elimi tuttu, benimle seks dolu bir bakış alışverişinde bulundu ve bunu vermemek için savaşıırken ayak parmaklarım kıvrıldı.

Chase'in peşimize düşme ihtimaline karşı uzaklaştık. Diğerlerinin görüş alanından çıktık ve beni garaj kapısına doğru sürüklerken dudaklarımdan bir kahkaha dökülmesine neden olarak neredeyse koşmaya başladık.

JJ beni çekiştirerek kapıdan geçirdi ve içeri girer girmez beni kapının arkasındaki duvara doğru itti, beni öperken ağzı benimkini buldu

Nefesim kesildi ve onun için eridim, ellerim göğsünden yukarıya ve geniş omuzlarına doğru kayarken tankının malzemesini çekiştirmeye başladım.

Zorla geri çekildi ve cebinden telefonunu çıkardı. "Pizzayı içeri sipariş ediyorum," diye homurdandı, gözlerinde kararlı bir bakışla geri çekildi ve Lou's Pizza Place'i aradı.

Yine de bekleyecek havada değildim, bu yüzden kişisel alanına geçtim, boynunu öptüm ve sert aletinın sıcak etini ararken elimi şortunun içine soktum. Homurdandı, yaptığım şeye tepki vermemeye çalışırken dişlerinin arasından yemeğimizin teslim edilmesi için bir sipariş verdi.

Onu okşamaya başladım, başparmağım aletinın ucundaki nem damlasını başının üzerine sürerken onu kızdırdım.

JJ siparişi vermeye çalışırken nefesinin altından küfretti, adamın istediği sosları eklemesi ve evin kapısının dışına çıktığında onu aramasıyla ilgili bir şeyler mırıldandı, ben ağzımı göğsüne götürdüm ve sert karın kaslarından aşağı bir çizgi öpmeye başladım.

Tam telefonu kapatacakken evin içinden ayak sesleri geldi ve elimi pantolonundan çekerek doğruldum.

İkimiz hızla kapıdan uzaklaştık ve kapı arkamızdan açılmadan hemen önce merdivenlerden koşarak indik.

"Fazladan barbekü sosu getirebilir misin?" Chase aşağıya bakarken seslendi

Biz.

JJ arkasına dönmeden, "Hallediyorum," diye güvence verdi. Büyük olasılıkla

Şortundaki kocaman şişkinlik daha fazla ilgimi çekmek için can

atıyordu. "Hazır dışarı çıkmışken birkaç bira daha alır mısınız? *Birisi* sürekli

Hepsini içmek," diye ekledi Chase bana bakarak.

"Beni bütün gün bu aptal evde oturmaya terk ettiniz, ben de gündüz içmeye karar verdim. Eğer bununla ilgili bir sorunun varsa, beni ısırabilirsin,

göt herif."

Chase, "Ne dilediğine dikkat et, hayalet," diye uyardı ve bu fikir karşısında tüylerim diken diken oldu.

Kahretsin, gerçekten biriyle yatmam gerekiyordu. Şanslıydım ki çoktan davaya bakmaya başlamıştım. Chase kapıyı tekrar kapattı ve JJ kolunu belime doladı, ayaklarımı yerden kesti ve dudaklarımdan şaşkın bir çığlık çıkmasına neden oldu.

Beni yeraltı garajına taşıdı ve kıcımlı Fox'un kamyonetinin kaputuna bıraktı.

"Beni onun arabasında mı becermek istiyorsun?" Gülerек sordum. "Fox seni bu kadar kızdıracak ne yaptı?"

JJ bana sırtıttı, dizlerimi kavradı ve nabzımı hızlandıran kasıtlı bir yavaşlıkla onları birbirinden ayırdı.

"Fox'u kardeşim gibi severim. Ama benim gibi onun da senin üzerinde hak iddia etmesiyle ilgili bir sorunum var ve Chase'in seni kendimiz için kazanmaya çalışmaya hakkı yok. On yıl önce sen bizim kızımızdın, hepimiz seni aynı şekilde istiyorduk. Konu sen olunca küçük bir sürtük gibi yuvarlanıp patron kartını oynamasına izin vermeyeceğim. Eğer senin seçtiğin kişi ben olacaksam, geri çekileceğim."

"Ben bir bok seçmedim, Johnny James. Bu, senin beni boşaltmanı ummaktan öte bir seçim yapmam değil," dedim kararlı bir şekilde ve bunda da ciddiydim. "Sırf sikini içime soktun diye erkek arkadaşım olmayacaksın. Psikopat gibi konuşma."

JJ'in dizlerimdeki tutuşu sıkılaştı, bacaklarımı daha da genişletirken etimin daha fazla acımasına neden oldu.

"Sıradan seks benim uzmanlık alanım, güzel kız. Şimdi sana insanların benden bir parça almak için neden bu kadar çok para ödediğini göstereyim."

"Ben müşteri değilim JJ," diye homurdandım.

"Biliyorum, tatlım. İlk sefer müesseseden." Gömleğini tek eliyle çekiştirerek çıkarırken bana göz kırptı ve ben de onu takip ederek elbisemi başımın üzerinden çekip yere attım.

JJ, ellerini kal alarımnda gezdirep dövmelerini okşarken ve bikini altımı yerinde tutan ipleri yakalarken tüm vücudumu ürperten bir sesle hırladı.

Pantolonunu çekiştirerek çıkarırken gözlerimin içine baktı ve onu öpmek için eğildim, ellerimi karın kaslarında ve kaslarının mükemmel bir şekilde tanımlanmış çıkıntılarında gezdirdikten sonra bel kemerinin altına inen V'yi buldum ve parmaklarımı çizgilerinden aşağıya doğru oydu.

JJ, sikini tekrar elime alamadan öpüşmemizi kesti, ağzını çenemde, boynumda, köprücük kemiğimde gezdirdi, her bir sinir ucunu buldu, böylece uyluklarımın arasında sıcaklık oluştu, onu doyurmak için  aresizdi.

Elleri arkama kaydđ, üstümün iplerini çekiştirdi ve göğüslerimi mavi kumaş parçalarından kurtardı. Ađzđ meme ucumu buldu ve tüm vücudumu çılgına çevirmek için mükemmel bir şekilde emip yalayıp dişlerinin arasına alırken inledim.

Ellerini belime doladı, beni kamyonun kaputuna uzanmam için geri iterken yerimde tutmak için sıkıca sıkarken başımı geriye doğru eğdim.

"Kahretsin, kendimi yeniden ergen gibi hissediyorum," diye homurdandı JJ aşağı doğru inmeye başlarken.

"Bana yaptđđın her şey, senin öyle biri olmadđđını söylüyor," diye nefes nefese kaldım, altımdaki arabanın soğukluğu ve ağzının tenimdeki hissi yüzünden biraz titriyordum. Genç JJ bildđđim kadarıyla bu güvene ya da uzmanlığa sahip değildi ama karşımdaki bu adam ne yaptđđını ve ne yapmak istediğini çok iyi biliyordu.

"O zamanlar seni çok istiyordum," dedi, göbeğime kadar öptü ve ağzını tüm yanlış şeyler için kullanmaya devam ederken kalçalarımı oynattı. Bir an önce sadede gelmesini istiyordum, artık bu alaycı saçmalıklara gerek yoktu. "O kadar çok ki. Ve ben hiç durmadım. Sen gittiğinde bile hala her zaman hayal ettiğim fanteziydin. Ne zaman tahrik olduğumu hissetsem aklıma ilk sen geliyordun."

"O zaman beni o zamanlar yapmak istediğin gibi becer ve kelimelerle vakit kaybetmeyi bırak," dedim.

Fazla vaktimiz yoktu ve buna o kadar çok ihtiyacım vardı ki neredeyse çözülüyormuşum gibi hissediyordum ve o bana henüz hiçbir şey yapmamıştı bile.

JJ karanlık bir kahkaha attı, kalçamı geniş omzunun üzerinden geçirdi ve herhangi bir talimata ihtiyaç duymadan ağzını klitorisimin üzerine bıraktı.

Dilini ağrıyan göbeğimin üzerinde gezdirip beni yavaşça yalarken boğazımdan boğuk bir inilti kaçtı, tutuşu kalçalarımaya kayd ve ben onun altında kıvranmaya çalışırken beni yerimde sabitledi.

Ağzını aşağıya doğru hareket ettirdi, dili içimde ilerliyordu. kaygan açıklığımın içinde daire çiziyor ve tadıma bakarak inliyordu.

Klitorisime geri döndü, yaladı ve emdi ve etim karıncalanırken ve karıncalanırken daha fazlası için yalvarmamı sağladı ve uyluklarımın arasında yarattığı katliamdan başka hiçbir şeye odaklanmamak için gözlerimi kapattım.

Kalçalarımı onun tutuşuna karşı savurmaya devam ettim ve beni hareketsiz kalmaya zorlamaktan vazgeçti, bir avucunu alt karnıma sertçe bastırmak için hareket ettirdi, sonra diğerini iki parmağını düz bir şekilde itebilmesi için etrafına getirdi. İçimde.

Benden bir zevk çılgılığı kaçtı ve bir sonraki itişte üçüncü bir parmağını içeri itti, benim kadar bu orgazma açmış gibi klitorisimi emerken onları derin ve sert bir şekilde içeri soktu.

Ona doğru ittim, yüzünü ve elini becerdim ve doruğa ulaştığımda parmaklarımın arasında ipeksi siyah saçlarını kavradım ve onun için çığlık atana kadar inşa ettim ve amım parmaklarına sıkıca kenetlenirken bile ağzımın üzerine bir elini tokatlıyordu.

"Çığlık atmayı sevdiğini biliyordum," dedi kendini beğenmiş bir ses tonuyla ve ben de ona adımı çığlık attırabileceğimi kanıtlamak için yanıp tutuşuyordum.

JJ tepemde dikiliyordu, arkasındaki garaj ışığı yüz hatlarını gölge ve bir an için tüm gülümsemeler ve şakalar kayboldu ve ona karşı gelen adamları öldüren ve düşmanlarının kalbine korku salan ölümcül gangsteri görebiliyordum. Bu, istediği bir şeyi gören ve onu alan bir adamdı. Ve şu anda en çok istediği şey bendim.

Cebinden bir şey çıkardı ve şortunu indirdi.

Bakışlarım onun kalın, sert sikine takıldı, sik serbest kalınca ağzım beklentiyle sulandı. JJ bir elini sikinin etrafına sardı ve altında mahvoluşumu seyrederken yavaşça pompalamaya başladı.

"Kahretsin, Johnny James, beni bekletme," dedim, ona ulaşmak için hamle yaparken dirseklerimin üzerinde yükseldim.

Ama gözlerindeki ifade daha da koyulaşarak geri çekildi ve prezervatif paketini dişlerinin arasında yırtarak açtı.

Prezervatifi takmasını izledim ve yemin ederim bir lastik hiç bu kadar güzel görünmemişti. Ondan önce hiçbir erkeği istemediğim kadar onun sikini içimde istiyordum. O, gerçekleştiğini görmem gereken bir fanteziydi ve kafamdaki heyecanı yaşayabileceğini umuyordum.

JJ kaputun üzerine uzandığım yerde üzerime yürüdü, dik dururken kalçalarımı kavradı ve sikinin başını girişime bastırdı.

Bakışları benimkilerle buluştu ve bana attığı sırtış günahkârcaydı.

"Benim için çığlık atmanı sağlayacağım güzel kız," diye söz verdi. Vahşi bir hamleyle içime girerek isteğini anında yerine getirdi.

Sırtımı dikleştirip bacaklarımı beline doladığımda ve kalın sikinin tamamen oturmuş olduğunu hissederek nefes nefese kaldığımda JJ kapıya doğru baktı
İçimde. Neredeyse bunaltıcıydı, ona uzanırken sırtımı kamburlaştırıyor, tekrar hareket etmesi için can atıyordum.

"Bunun için beni öldürteceksin," diye alay etti, ölüm şeklinin bu olmasından ciddi anlamda memnun görünüyordu ve yavaşça geri çekildi, kalçalarımı o kadar sıkı kavradı ki beni morartacağından emindim ve gerçekten öyle olmasını umuyordum.

Bir sonraki hamlesi inanılmaz derecede sert ve derindi, zevk çığlıklarımı bir başkası izledi, çünkü kendini içime daha hızlı ve daha hızlı sokmaya başladı, kalçalarımı onunkilerle buluşmak için yukarı kaldırırken nefesimi tutmamı bile zorlaştırdı.

Beni tuttuğu açđ, aletini içimin en derin yerlerine kadar soktu ve o beni izlerken ellerimi saçlarımın arasında kıvırdım.
ve parmaklarımı her yerde gezdiriyordum.

"Klitorisini unutma, tatlım," diye bağırdı, beni daha sert becerdi ve beni inletti.

Dediğini yaptım, beni o kadar sert sikerken elimi aşağıya doğru hareket ettirerek karıncalanan sinir demetine daireler çizdim ki zar zor nefes alabiliyordum.

Daha fazla dayanamadım, beni vahşi bir açlıkla izlerken amım şimdiden onun etrafında sıkılaştı ve beni en çok hissettirdi.
tüm dünyada arzulanan kadın.

Tekrar içeri girdi ve yemin ederim onun için boşalırken yıldızları gördüm, aleti beni mükemmel bir şekilde, derinlemesine doldurdu ve onun için parçalanırken çığlıklarımın sesini yutmak için ağzı benimkinin üzerine indi.

JJ beni kollarının arasında ayağa kaldırdı, dili ağzımdaydı, bedenimi onunkiyle aynı hizaya bastırırken coşkumun tadına bakıyordu.

Tekrar hareket etmeye başladığında nefesim kesildi, hala devam ettiğine inanamıyordum, amım sıkıca kenetlenmiş ve beni unutmaya kadar takip etmesi için ona yalvarmış olsa bile horozu hala içimde kalın ve sertti.

Beni becerirken öpmeye devam ederken ağzı benimkinde kaldı, siki her içeri girdiğinde açlıkla hırlıyordu ve inlemelerimden biri ağızlarımızın arasından kayıyordu.

Tırnaklarım omuzlarında çizgiler oluşturunuyordu ve sonunda boşaldığında ona tutunmayı ancak başarabildiğimi hissettim, aleti içimde şişti ve adım dudaklarından bir karışım halinde döküldü. lanet ve dua.

Vücudundaki gerginlik geçerken ve çılgın öpüşmelerimiz yavaşlayıp derin ve güçlü bir hal alırken kalçalarımı beline doladım. ruhumun uzun zamandır unutulmuş bir parçasını memnuniyetle mırıldattı.

Ellerini saçlarımda gezdirdi, öpüşmemizi kesti ve her zaman belayı işaret eden ve şimdi bu sırrı da içinde barındıran kara gözlerindeki o şeytani parıltıyla bana baktı.

Attığı şortunun içindeki cep telefonunun vızıltısı ikimizi de konuşmaktan kurtardı ve sikini yavaşça içimden çıkardı, nefes almak için Fox'un kamyonetinin kaputuna yaslandığımda inlememe neden oldu, etimin her santimi zevkle uğulduyordu.

JJ cebinden telefonu çıkarıp pizzacıya çıkacağını söyledi, sonra prezervatifi çıkarıp bağladı, gözleri çıplak bedenimden hiç ayrılmadı ve daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde takdir edildiğimi hissettirdi. Elbette, pek çok erkekle yatmıştım, ama bunlar ister takıldığım kişiler ister erkek arkadaşlarım olsun, benden istediklerini aldıktan sonra dikkatlerini her zaman başka bir şeye çevirmişlerdi.

Shawn'ın durumunda, o duş almaya giderken ben işimi bitirmek zorunda kaldım. Her zaman. Lanet olsun. Zaman. *Lanet olası Shawn.* Ne halt etmeye

O pislikle ve onun kötü seksiyile mi? Evet, çünkü başka hiçbir şeyim yoktu. Harlequin oğlanları sayesinde ve en azından onun kızı olmak beni birine dönüştürmüştü. Ya da o beni hiç düşünmeden ortadan kaldırıana kadar öyle olduğunu sanıyordum.

Ayağa kalktım ve kıyafetlerimi buldum, JJ'e sırtımı döndüğümde içimi bir tedirginlik kapladı ve erkeklerden hoşlandığımı için kendimi zihinsel olarak azarladım. Bazen bu şekilde kasıtlı olarak kendime zarar verdiğimi, iyi seçimler yapmaktan korktuğum için kötü seçimler yaptığımı düşünürdüm. Eğer

Yaptığım şeyler beni sadece boktan durumlara sürükleyebilirdi, o zaman daha iyi bir şey umarak zaman kaybetmeme gerek kalmazdı.

JJ alçak bir sesle, "Bana bak güzel kız," dedi ve elbisemi silkelerken omzuma dokunmak için uzandı.

"Gidip şu pizzaları alman gerekmiyor mu?" Düz bir ses tonuyla sordum, ona doğru dönmeyi reddederek parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim.

"Bir sorun mu var?" diye sordu, istesem de istemesem de beni çevirdi.

"Hayır," diye yalan söyledim, ona sahte bir gülümseme verdim ama o bunu hemen anladı.

Telefonu tekrar çalmaya başladı ve pizzacı aradığında ona baktı.

"Bana öyle bakma," diye homurdandı JJ.

"Ne gibi?" Ben sordum.

"Sanki verdiğin kötü bir karar ya da yaptığın bir hataymışım gibi." "Ben asla-" demedim

"Seks için para alıyorum, tatlım. Bir kadının gözlerinde pişmanlığı gördüğümde anlamadığımı mı sanıyorsun? Senin için bundan daha fazlasını ifade edebileceğimi düşünmüştüm."

Sesindeki incinmişlik beni duraksattı ve ona bakarken yüz ifadem yumuşadı.

"Pişman değilim Johnny," dedim. "Ben sadece..." Pizzacı adam tekrar aramaya başlayınca bir nefes verdim.

JJ telefona sinirli bir hırıltıyla cevap verdi, bakışları benimkinde sabitlenmişti. "Ben gelene kadar orada bekleyeceksin yoksa bahşiş olarak kaburgalarının arasına bir bıçak yersin," diye tersledi ve aramayı tekrar kesmeden önce ses tonuna kaşlarımı kaldırdım. "Sadece ne?" diye sordu bana.

"Sadece daha önce kalbimi kıran bir adamla yatmamam gerektiğini bilmeliydim," diye itiraf ettim, kendimi onun bakışlarını tutmaya zorlayarak ve

Bu sözler onu etkiledi. Ama aynı zamanda acımı tatmış olmasına da sevinmiştim. Bugünlerde gerçekten de berbat bir yaratık olmuştum.

JJ iç çekti ve dudaklarımı usulca öpmek için eğildi, ben de ona izin verdim çünkü görünüşe göre cezalandırılmaya aç biriydim.

"Bu sadece biraz eğlence, güzel kız. Zaten tek iyi olduğum şey bu. Bu yüzden kendini üzme. Tamam mı?" Cevap veremedi dönüp gitti ve söylediğim bir şeyin onu üzdüğü ya da kızdırdığı hissine kapıldım ama bana ne olduğunu söylemeye niyeti olmadığı açıktı.

O garajdan çıkıp rampayı tırmanırken ben de bekledim. Kapıların ötesindeki korkmuş teslimatçı çocuktan pizzaları aldım ve onun haklı olduğuna karar verirken şişmiş dudağımı ısırdım. Eğleniyorduk, bir fanteziyi gerçekleştiriyorduk ve birbirimize karşılıklı olarak faydalı bir şeyler veriyorduk. Bundan daha fazlasını düşünmeme gerek yoktu.

Muhtemelen Fox'un şişmiş dudaklarımı ya da JJ'in sırtında bıraktığım ve atletinin omuzlarından dışarı taşan çizikleri fark etmesinden daha çok endişelenmem gerekiyordu. Ve bu iş nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, gerçekten de hedefime odaklanmam gerekiyordu. O anahtarları istiyordum ve onları nasıl ele geçireceğimi bulmanın zamanı gelmişti. Çünkü Harlequin'ler

beni tekrar ağlarına çekmeye başladılar ve ben kendimi bu ağa kaptırmayı reddettim.

Aldığımız pizza siparişi yüzünden Fox ve Chase Lou's Pizza Place'i yakmaya hazırды ve ben sadece restorani arayıp gelecek yıl için bedava pizza olarak onları savuşturdum. Birkaç dostça cinayet tehdidinin böyle kapıları açması ne kadar komik.

Rogue duş almak için üst kata çıkmıştı ve o zamandan beri geri dönmemişti ve ben sadece pişmanlığa kapılıp aramızdaki bu şeyi daha başlamadan bitirmemesi için dua ediyordum. Kızlarla çıkmazdım, hiç çıkmamıştım ve çıkmayacaktım.

Ama Rogue Easton'ın hayatıma geri dönmesini de hiç beklemiyordum. Çünkü mihraba kadar çıkabileceğim bir kız varsa, o da oydu.

İçine girdiğim için aletim hâlâ vızıldıyordu ama taşaklarım düştüğü andan beri hayalini kurduğum kızla sevişmenin keyfini çıkarmak yerine kendimi birinci sınıf bir pislik gibi hissediyordum. Bana nasıl baktığını aklımdan çıkaramıyordum. Sanki bir dizi boktan hata içinde sadece bir boktan hataymışım gibi. Ve bundan nefret ediyordum. Rogue için bir pişmanlık olmak istemiyordum. Sadece bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyordum.

Chase, patlıcan ve ançüezle kaplı pizzasından zeytin topluyordu. Ne oluyor lan pizzacı? Ona her türlü malzeme için yeşil ışık yakmış olabilirim ama Tanrım. Bu özgürlükleri almaktı. Dünya tarihinde hiç kimse patlıcan sevmez. Patlıcan bile patlıcanı sevmezdi.

"En azından barbekü sosunu hatırladı," diye mırıldandı Chase.

Evet, kesinlikle bunu sipariş ettim. Hayır, bekle. En sevdiğimiz kızın içine girmekle meşguldüm.

Fox pizza kutusunu Chase'in elinden kaptı ve diğerleriyle birlikte çöpe attı. "Ben pişiririm."

"Gerçekten mi?" Chase umutla sordu ve benim de kulaklarım dikildi. Fox genellikle sadece Pazar günleri hepimiz için yemek pişirirdi ama bu şimdiye kadarki en iyi yemektir ve ben de bunun için buradaydım.

"Evet." Fox omuz silkti, buzdolabına yöneldi ve domatesleri çıkarıp doğramaya başladı. Chase buzdolabının kapağını kapanmadan yakaladı ve kaşlarını çatarak bana döndü.

"Biraları unuttun," diye suçladı.

"Oh kahretsin." Parmaklarımı saçlarımin arasına soktum. "Tamamen aklımdan çıkmış." "Sabah biraz alırım," dedi Fox. "Ben de birazdan Pascal'ın deposunda yarın gelecek sevkiyat için güvenli bir yer olduğundan emin olmak istiyor."

Chase, "Her şeyin yolunda olup olmadığını kontrol etmek için seninle gelebilirim," diye teklif etti. "Hayır," dedi Fox ve Chase lanet okudu.

"Neden olmasın?" Chase biraz rom aldı ve hepimiz için Cuba Libres yapmaya başladı.

"Çünkü sana ihtiyacım yok," dedi Fox kayıtsızca, ama Chase'in gözleri kısılırken bunu ciddiye aldığını görebiliyordum.

Saate baktım ve kaşlarımı çattım. Kulüpte olmam için bir saatim vardı ve iki eskortluk işim olduğu için kendimi tuhaf hissediyordum

Bu gece için yer ayırttım.

"İşe gitmek için üstümü değiştireceğim," dedikten sonra odadan çıktım, üst kata doğru koştum ve Rogue'un kapısına yaklaşırken yavaşladım. Odası sessizdi ve orada tereddüt ederken yanağımın içini çiğnedim, Tam olarak ne planladığımdan emin değildim. Kapı çekilerek açıldı ve lanet bir küfür yuttum, gözleri lanet bir sürüngen gibi orada asılı duran bana indiğinde lanet bir aptal gibi görünüyordum.

"Oh, hey," dedi, diğerlerini kontrol etmek için koridorun aşağısına bakarak. "Ben de tam atıştırma avına çıkmak üzereydim."

"Fox yemek yapıyor," dedim ve elimi enseme gezdirdim.

"Bu... güzel," dedi, garip bir şekilde gülümseyerek ve bundan nefret ediyordum, ama söyleyecek doğru kelimeleri bulamadım, bu yüzden onun yerine parmak eklemlerimi yanağına sürttüm ve odama doğru yürüdüm.

İçeri girdim, kapıyı kapattım ve uzun bir nefes aldım.

Dangalak. Bu da neydi böyle? Dünyadaki tüm oyunlara sahibim ve yine de boğulma fetişi olan bir fahişe gibi boğuldum.

Güzel kızımı üzerimden yıkadığım için nefret ederek duş aldım, sonra en iyi kot pantolonumu ve pazularımı gösteren beyaz gömleğimi giydim. Telefonumu, cüzdanımı ve anahtarlarımı ceplerime tıktırdım. prezervatifler ve bir elimi yüzümde ovuşturdum. Neden kendimi bu kadar... sikilmiş hissediyordum? İyi türden bir sikiş de değil, kötü türden. Bu daha da sinir bozucuydu çünkü gökkuşağı ve güneşli bir partide bulutların üzerinde olmalıydım.

tek boynuzlu atlar falan. Hayatımın en güzel zamanlarını geçirmemiş değildim, gerçekten geçirmiştım. Ama şimdi normal hayatıma dönmek zorundaydım. Ve normal hayatım çok netti. Rogue'la seks de öyle olmalıydı ama değildi işte.

Tekrar aşığı indim ve Rogue'u mutfak adasında otururken bulduğumda yavaşladım. Chase onunla kart oyunu oynuyor, şakalar yaparken gülümsememek için kendimi zor tutuyordum ve içimden eğilip onu öpmek, ona sahip çıkmak ve kardeşlerime onun benim olduğunu göstermek geliyordu. Ama o benim değildi. Bunu kendisi söylemişti. Ama bu içimdeki dürtüyü yok etmedi. Sadece biraz kafa karıştırıcıydı çünkü kendimi yeniden saplantılı bir ergen gibi hissetmeme neden oluyordu. Ve bu geri dönmek için korkutucu bir yerdi. Hayatıma devam etmişim, büyümüşüm.

Fox makarnayı önümüze koydu ve ben Rogue'un yanına oturup çatalımı aldım, Fox da Chase'in yanına, karşıma düştü. En iyisinin bir an önce buradan siktir olup gitmek ve kafamı toparlamak olduğunu düşünerek yemeğimi mideye indirdim. Yemeğimi bitirdiğimde ayağı kalktım ve vedalaştım.

"Görüşürüz, dostum," dedi Chase. "Amcığın tadını çıkar."

Bu sözler aramıza bir balta gibi düşerken bakışlarım uzun süre Rogue'unkine kilitlendi. Bu Chase'in ben işe giderken sık sık söylediğı bir şeydi, o bunu düşünmezdi bile, *ben* de düşünmezdim. Ta ki şimdiye kadar.

Rogue'un gözleri sertleşti ama bana gerçekten saçmalık olduğunu umduğum kaygısız bir bakış attı. "Git al onu, JJ."

Boğazım düğümlendi ve gülüp geçmeye çalışarak başımı salladım ama gerçekten canım yanıyordu. *Neyim var benim?*

"Sabah seni yanımda istiyorum, J," dedi Fox ve Chase'in ağzı öfkeyle açıldı.

"Neden o?" diye sordu.

"Çünkü sızlanmadan sabah yediden önce kalkabiliyor," dedi Fox ve Chase'in çenesi öfkeyle büküldü.

"Orada olacağım," dedim ve Chase daha da sinirli göründü. "Hadi ama dostum, sabahlardan nefret ediyorsun."

"Saatler konusunda Chase'e katılıyorum. Zaten kim sabah 10'dan önce çalışmak ister ki? Siktir et onları, Ace. Birlikte brunch yapabiliriz."

Rogue tamamen şaka olduğundan emin olmadığım bir şekilde söyledi. Neden Chase'le brunch yapmak istesin ki? Geri döndüğünden beri ona bir pislikten başka bir şey olmamıştı.

"Brunch yapmak ister misin?" Chase sordu, ancak gözlerinde beni ayağa kaldıran bir umut ışığı vardı.

Harika, şimdi ben de Fox gibi sahiplenici bir pislik oldum. Chase'in de onun için savaşmaya hakkı vardı, kazanacağından değil, ama yine de atışını yapmaya hazır olduğunda onu engellemezdim çünkü onun için yaşadığımız cehennemden sonra hepimiz bunu hak ediyorduk.

"Tabii, sen pişirirsen," dedi Rogue. "Ben de mimoza yaparım." "Şu anda ne haltlar dönüyor?" Fox homurdandı.

Chase, Fox'a sırtarak, "Brunch planları yapıyoruz," dedi. "Değil mi, ufaklık?"

Bu eski lakap karşısında kaşlarım çatıldı ve omzuna gerçekten dostça olandan çok daha sert bir şaplak attım. Şaşkın bir ifadeyle bana baktı ve ben de kaşlarımı çatmakla savaştım.

"Peki, iyi eğlenceler. Birbirinizi öldürmeyin." Tamamen soğukkanlı bir gülümsemeyi zorlamayı başardım.

"Söz vermiyorum," dedi Chase karanlık bir sesle, Rogue'a bakarak ve o da çenesini kaldırarak ona aynı derecede ölümcül bir bakış attı. Böyle giderse ya birbirlerini öldürecekler ya da nefretle sevişeceklerdi. Ve sanırım kayıplarımı azaltıyorsam ikincisini ummak zorundaydım. Ama onu daha yeni elime almıştım ve ondan daha fazlasını istiyordum. Onu yeterince iyi becermemiş miydim? Şimdi başka bir yere mi bakacaktı? *Hayır, olamaz. Öyle olsun. Ben Sunset Cove'daki en iyi sikiciyim, hatta tüm eyaletteki.*

Garaja yöneldim, koşarak aşağı indim ve arabama binmeden önce yolda GT anahtarlarımı aldım. Hızla yola çıktım, kapıya yöneldim ve Rodriguez kapıyı benim için açtı. Motoru çalıştırdım, bir el sallayarak yanından geçtim ve yola koyuldum. Kısa süre sonra Afterlife'ın otoparkına yanaşmıştım, arabam bazılarının dikkatini çekiyordu gençler orada aylak aylak dolaşıyor.

Arka kapıdan içeri girdiğimde Diane ve Lyla'yı bu geceki gösteri için şık kıyafetler giymiş, bir sandalyede hıçkırarak ağlayan Bella'nın etrafında toplanmış halde buldum.

"Neler oluyor?" Onlara doğru yürüyüp Di ve Lyla'yı aralarına girebilmek için kenara iterek sordum.

"Olly ona aptal sürük dedi," diye mırıldandı Di kulağıma.

"Tanrı aşkına." Soyunma odasında Olly'yi aradım ama orada değildi. Son birkaç aydır Bella'yla ara sıra çıkıyordu ve bu benim hiç hoşuma gitmiyordu. Aşkın gençlik hayallerine engel olmak istemezdim ama bir fahişenin para için sevişmesini sorun eden bir striptizciyle çıkması bela aramaktı.

"Benim de çok içtiğimi söyledi," diye hıçkırdı Bella ve ben de Lyla'ya "*evet içiyorsun, tatlım*" der gibi baktım. Ama kızlarımla tek tek nasıl başa çıkacağımı biliyordum ve Bella'nın su musluğu patlamışken ona içki alışkanlığını anlatmaya çalışmak berbat bir fikirdi.

"Tamam tatlım, onunla konuşacağım. Gözlerini kurula. Bırak kızlar makyajını düzeltsin," dedim.

"Teşekkürler JJ," diye mırıldandı Di ve ben de ona başımı sallayarak, Bella dans etmezse bu gece bana pahaliya patlayacak olan küçük piç yardımcı dansçımın peşine düşmeye gittim.

"Olly Sanchez!" Şu anda kapalı olan bara adımımı atarken bağırdım.

Estelle göğsüne vücut boyası sürerken Olly barda gömleksiz oturuyordu. Bir UV partisi veriyorduk ve tüm barmenler ultraviyole boyayla boyanmıştı. Hafta boyunca her zaman en az bir erkeğimi barın arkasına koyardım, çünkü kasabada buraya kızlar kadar erkeklerin de ağzının suyunu akıtmak için gelen pek çok kadın ve erkek vardı. Her birimizin kendi küçük bir hayran kulübü vardı ama hiçbiri benimki kadar büyük değildi.

"Biraz ara ver, Estelle," diye emrettim ve o da barın arkasına koştu. Buradaki en yaşlı personel oydu ve ondan diğer kızlarım gibi giyinmesini hiç istememiştim.

Gerçi başka açılardan da benim için çok değerliydi ve insanlara gözdağı vermek için burada olmaması umurumda bile değildi. Beş yıl önce, buranın müdavimlerinden olan kocası onu feci şekilde dövdüğünde onu yanıma almıştım. O pisliği kırık bir kol ve birkaç eksik dişle kasabadan kovmuş ve kendi ayakları üzerinde durana kadar ona iş vermiştim. İşini sevmekle kalmamış, aynı zamanda çok da iyi yapıyormuş, tüm personeli hizada tutuyor ve ciddi anlamda sıkı bir gemi yönetiyormuş. Çalışanların çoğu ona Anne Stelle çünkü onlara çok iyi davranmıştı ve benim de onu bırakmaya hiç niyetim yoktu.

"Olly, seni bok parçası," diye hırladım ve o da bana gözlerini devirdi. O da benim kadar genişti ve yüzü taştan kesilmişti ama boyu benden uzundu.

"Hadi patron," diye inledi.

"Bana *patronluk taslama*. On beş dakikadan az bir süre içinde açılıyor. ve yemin ederim, eğer ilk müşteri kapıdan içeri girdiğinde Bella memeleriyle gülümsemiyorsa, bana ödeyeceğim her doları ödeyeceksin. çünkü kıyafetlerini çıkarırken burnunu çekip hıçkıra hıçkıra ağlıyor. Böyle iş yapılmaz dostum."

Olly bir elini uzun, dalgalı siyah saçlarında gezdirdi. "Artık amını satmasını istemiyorum," diye homurdandı, sanki bu *benim suçummuş* gibi bana surat asarak

Lanet olası hata. Sanki kızları ürkütücü mağarasında erkekler için diz çökmeye zorlayan bir tür vajina trolüymüşüm gibi. Ama Afterlife'ta böyle bir şey olmasına izin vermedim.

Sinirle alnına bir şaplak attım. "Bu onun seçimi. Ona zorla sakso çektirmiyorum, ama iyi sakso çekiyor, o yüzden payımı alacağım. Bunu yapmayı seçmeye devam ettiği sürece, tıpkı ona zarar vermeye çalışan her orospu çocuğunu öldüreceğim gibi." Dansçı kızlarımın çoğu ekstra para için sevişmeyi seçti ve ben de onları güvende tutmak için koruma ve işe gidip gelirken eşlik etme teklif ettim. Nasıl olsa yapacaklardı, ben de onlara izin verdim ve payımı aldım. Tam olarak bir pezevenk değildim ama tamam, bir pezevenktim. Ama benim için çalışan insanları gerçekten önemseyen ve sağlık hizmeti almalarını sağlayan bir pezevenktim, yani en azından iyi bir pezevenktim.

Surat asmaya devam ederken şakağında bir kas çalıştı. "Bununla başa çıkamıyorum, kardeşim. Onu başka erkeklerle görüyorum ve sadece istiyorum - *argh*." Yumruklarını sıktı ve ben de iç çektim.

"Onu becermeye başladığında işinin ne olduğunu biliyordun," dedim. "Bu konuda ne yapmamı istiyorsun?"

"Onu ana sahneye çıkarın ki daha fazla bahşış alabilsin. Burada daha fazla kazanırsa, bırakacaktır."

"Bella ana sahne için yeterince iyi bir dansçı değil. Daha fazla para istiyorsa barın arkasında vardiyalı çalışabilir ya da dans derslerine katılamayacak kadar akşamdan kalma ya da kafası güzel olmak yerine." Öfkeyle homurdandı ve ben de çenesinden tutarak onu bana bakmaya zorladım.

"Ne yaparsan yap, bir daha asla kızlarımdan birine aptal sürük deme yoksa kışına tekme yersin. Dramaya ihtiyacım yok ve kesinlikle bu çifte standardı takdir etmiyorum. Bir striptiz kulübünde çalışıyorsun. eskortlar. Senin horozuna tapan iyi, namuslu bir kızla çıkmak istiyorsun

tek eşli olarak, o zaman Afterlife dışında bir tane bul. Bulamazsan da git o kızı güldür, göt herif."

Başını salladı, oturduğu yerden kalktı ve soyunma odasına doğru ilerlerken başını itaatkâr bir şekilde eğdi. Bardan çıkıp ofisime giden koridora yöneldim ve Olly'ye başımı sallayarak içeri girdim.

Jessie birkaç dakika sonra şekerli pembe alt dudaklarını ısırarak ortaya çıktı. Uzun kahverengi saçları UV boya ile boyanmıştı ve tamamı boyalı kalpler ve çizgilerle kaplı, tonlu tenini gösteren küçük gümüş bir kıyafet giymişti.

Kapıyı arkasından iterek kapattı, ben eğilirken bana nazlı nazlı gülümsedi. masama yaslandım. "Stresli görünüyorsun, bebeğim."

"Olly yine götlük yapıyor," diye iç geçirdim, bana doğru yaklaştı ve hemen sikime uzandı, kasıklarımı ovarak beni sertleştirmeye çalıştı.

Dizlerinin üzerine çöküp sutyeninden çilek aromalı bir prezervatif çıkarırken boğazımda jilet gibi hissettiğim şeyi yuttum. En sevdiği.

Sineğimi indirdi ve ben onu izlerken boğazımdaki jilet bıçaklarını zorlamaya devam ettim, sikim ölü bir balık kadar aktıftı. Bir tanesi bile sudan çıkmamıştı, belli belirsiz seğiriyordu. Bir Dodo kadar ölüydü. *Ne oluyor Johnny D?*

Rogue'un içinde ne kadar sertleştiğimi, nasıl nefes alıp verdiğini ve inlediğini, sikimin üzerine boşalırken nasıl hissettiğini düşündüm ve Jessie'nin yanından aniden geçip neredeyse yüzüne diz çökerken lanet okudum.

"Şimdi olmaz," diye mırıldandım, ayağa kalkmasına yardım ettim ve fermuarımı çektim. Ambalajından çıkardığı pembe prezervatife kaşlarını çatarak baktı. "Ah, ama artık kaderini asla gerçekleştiremeyecek," dedi

üzgün bir ifadeyle.

homurdandım ve onu kapıya doğru çevirdim. Sadece birkaç

Beyin hücreleri, Tanrı onu korusun, ama onları birbirine sürttüğünde ortaya çıkan şey saf sihirdi.

"Teksas yakında burada olur. Neden gidip ondan bir parça almıyorsun?" Ben önerdim.

Bunun üzerine yüzü aydınlandı ve hevesle başını sallayarak koridorda hızla uzaklaştı. Kız sakso çekmeye bayılıyordu.

Masamın arkasına çöktüm, başımı sandalyeye yasladım ve koltuğumda bir o yana bir bu yana dönerek tavana baktım. *Bu da neydi böyle? Şimdi de oral seksi mi reddediyordum? Neden?*

Rogue'u düşündüm ve başımı sallayarak lanet ettim. O kıza çok uzun zamandır takıntılıydım, derimin çok derinlerindeydi. Belki de bu tamamen Sikimi hemen başka bir deliğe sokamamam çok mantıklıydı. Ama kahretsin, bu gece eskortluk işlerim vardı. İki düzenli. Kendimi toparlamam gerekiyordu.

Kulüp açıldıktan sonra bir saat boyunca ofisimde kaldım - tamam ofisimde saklandım - ne yapacağımı düşünürken bir yandan da bazı evrak işleri - tamam, Rogue hakkında fanteziler kurdum. Onun bedenini sahiplenmenin her saniyesini gözden geçirdim, hafızama işledim ve bir pislik gibi kendi kendime sııttım.

Kapı çalındı ve Estelle içeri girerken daha dik oturdum. "Rahatsız ettiğim için üzgünüm Bay Brooks, ama ilk müşteriniz geldi. Sizinle barda bir içki içmek istiyor."

Başımı salladım, koltuğumdan kalktım ve saçlarımı karıştırarak onu koridora ve kulübe kadar takip ettim.

Mekân çoktan dolmaya başlamıştı ve Bella'yı kabinlerden birinde dudaklarında kocaman bir sırıtışla bir adama kucak dansı yaparken gördüğümde gülümsedim. *İşte benim kızım. Oyun yüzü açık.* Olly her ne yaptıysa işe yaramıştı.

Müşterimin beklediği bara doğru döndüm ve şiddetle çarpan kalbimi görmezden geldim. "İyi akşamlar tatlım," diye mırıldandım, eğildim ve Lilith'i yanağından öptüm. Kırklı yaşlarındaydı, vücudu formdaydı ve giydiği dar kıyafetler ona her türlü iyiliği yapıyordu. Fakat Bu gece ona çığlık attırma fikri hiç çekici gelmedi, özellikle de Rogue'un altımda çığlık attığını hatırladığımda. Kimse o sesin üstüne çıkamazdı. Ve ben

Lilith'in kızışmış bir domuz gibi ciyaklamaya başlamasını unutmak istemiyorum.

Olly bana bir viski doldurdu ve müşterimin yanındaki koltuğuma otururken bir tane daha içmek için parmak uçlarımı bara vurarak viskiyi yudumladım.

"Gergin görünüyorsun bebeğim, sorun nedir?" Lilith sıcak pembe tırnaklarını kolumda aşağı yukarı gezdirdi ve ben geri çekilme isteğimle savaştım.

Soruyu geçiştirdim, cazibemi konuşturdum ve hareketlerime devam ettim. Bunu yapabilirdim. Sadece Rogue'u düşünmeyi bırakmalıyım, o zaman her şey çok kolay olacaktı. Tek sorun, kendimi Rogue'u düşünmekten alıkoymanın rüzgârın esmesini durdurmak kadar kolay olmasıydı.

Bara bir grup adam girdi ve aralarında Kaiser Rosewood'u gördüğümde bakışlarım daraldı. Kaiser, on dokuz yirmili yılların gangsterlerinden biriymiş gibi ince çizgili takımlar giymeyi seven iri yarı bir adamdı. Saçları gür ve gümüş rengiydi ve bir tür iş adamı olduğunu tahmin ediyordum ama ne tür bir işle uğraştığını sadece Tanrı biliyordu. Yaşlı annesi Mabel öldükten sonra Rosewood Malikânesi ona miras kalmıştı. Biz çocukken bana ve arkadaşlarıma çok iyi davranmıştı ve o pislik herif o zamanlar anlayabildiğim kadarıyla yıllardır onu ziyaret etmemişti. Bir oğlu olduğunu bile bilmiyordum, ta ki öldüğünde ortaya çıkıp cesedinin etrafında bir şeyler aramaya başlayana kadar. Ama sadece kırıntılar değil, onu bekleyen koca bir ziyafet vardı.

Bayan Mabel'ın bir vasiyeti olmadığı için tüm mirası ona kalmıştı.
Sikik herif cenazesine bile gelmemişti. Sadece ben, Chase ve Fox

veda etmek için oradaydım. Hayatımın en sefil günlerinden biriydi. Bu olay Rogue'un ayrılmasından birkaç yıl sonra gerçekleşmiş ve Kaiser derhal mülke taşınarak burayı yenilemeye başlamıştı. Orada Bundan sonra araziye gizlice girme şansımız yoktu. Rogue ve Maverick'in anahtarları çoktan gittiğinden, oraya sakladığımız eşyaları almak için mahzene tekrar girmemizin de bir yolu yoktu. Zaten boktan olan bir dondurmanın üstüne küçük, boktan bir kiraz olmuştu.

Kaiser sadece yeni bir çit çektirip etrafına kameralar koydurmakla kalmamış, bir grup silahlı muhafız da yerleştirmişti. Adam bok gibi karanlık biriydi ve o malikanede her ne yapıyorsa iyi olamazdı. Mürettebatın arasına karışmazdı, bu yüzden ona karşı çıkmak için hiçbir nedenimiz olmadı ama

Uzun zaman önce Harlequins tarafından kasabadan sürgün edildiğine dair birkaç söylenti dolaşıyordu. Görünüşe göre Luther tarafından geri dönmesine izin verilmiş. Nedenini bilsem neyse.

Hâlâ zaman zaman Fox'la birlikte oraya girip mahzeni havaya uçurma fikrini aklımdan geçiriyordum. Kaiser oraya zorla girmeye karar verirse, bunu duymamız uzun sürmezdi. Ama onun gibi bir adamın tozlu eski mezarlara ilgi duyacağını sanmıyordum. Ve oraya bakmak için bir nedeni olmadığı sürece, güvendeydik. Umarım bu fikir onu hiçbir zaman yıkıp araziye geliştirmeye götürmezdi. Çünkü böyle bir şey yaparsa bize yardım etsin.

Ne zaman adamlarıyla kulübüme gelse, su gibi para saçma eğilimindeydiler, bu yüzden ziyaretlerini umursamadım. Ayrıca kızlarıma onun iş ilişkileri hakkında duydukları her türlü bilgiyi bana aktarmalarını söyledim çünkü birincisi, ben meraklı bir herifim ve ikincisi, Fox'un Zaten birçok müşterimi dinliyordum çünkü Afterlife bir gün bizim için tehdit oluşturabilecek ya da ekibimiz için mükemmel bir varlık olabilecek türden tehlikeli insanları kendine çekiyordu.

Kaiser adamlarıyla birlikte bir standı ele geçirdi ve Di ve Lyla da dahil olmak üzere en iyi kızlarımdan birkaçı kısa sürede etraflarını sardı.

Lilith yanağımı tuttu ve eğik bir gülümsemeyle beni kendisine doğru çevirdi. "Bu gece neden bu kadar dalgınsın bebeğim?"

"Öyle miyim?" Sırıtarak sordum ve dudağını ısırды, elini göğsümde sahiplenici bir şekilde gezdirdi ve kulağıma konuşmak için yakınımaya eğildi.

"Buradan çıkmak ister misin? Seni rahatsız eden şeyi aklından çıkarabilirim."

Evet demeliydim. Ya da en azından soruyu geçiştirip, onu bu gece kulüpte kalmaya ikna etmeye çalışmalıyım. Ama hayır. İkisini de yapmadım. Aklıma gelen ilk şeyi acil bir fısıltıyla ağzımdan kaçırdım. "Bende alkış var."

Ben. Anladım. Alkış. Alkış.

Görünüşe göre ben de öyle yaptım. Lilith'in nefesi kesildi, bulaşıcıymışım gibi benden uzaklaştı ve ben de ona özür dileyen bir gülümseme verdim.

"Ah, tamam," dedi ayağa kalkarak. "Şey, belki de sen bunu hallettikten sonra bir şeyleri yeniden düzenleyebiliriz. Tamam mı?"

"Evet, üzgünüm tatlım." Masumca omuz silktim. "Teksas müsait mi diye bakabilir miyim?" Telefonumu çıkardım ama el sallayarak beni başından savdı, çoktan kapıya yönelmişti. *Harika.*

Ne düşünüyordum ki? Beş bin doları öylece çöpe atmıştım. Peki ne için? Sikim şu anda sadece bir amcık istediğine karar verdiği için mi? *Sana haberlerim var Johnny D, bu pazarlığa açık değil. Paraya ihtiyacımız var.*

Cevap olarak kıpırdamadı bile. *Lanet olası inatçı pislik.*

Erimiş çikolataya batırılmış bir dileğe sarılmış bir rüya gibi hissettirdiğini biliyorum, ama onu becermek başka kimseyi becermeyeceğimiz anlamına gelemmez. Bu olamaz.

Hiçbir şey. Aletim kalçalarımın arasında ölü bir ağırlık gibi duruyordu ve beni ikna etmek için sessiz bir protesto gösterisi yapıyordu. Ama bu bir seçim değildi. Bunu görmüyor muydu? İşim için ona gerçekten ihtiyacım vardı. Striptiz iyi bir gecede para kazandırabilirdi ama asla eskortluk gibi büyük paralar getirmeyecekti.

Tamam, bu gece bir kez huysuz sürtük krizi geçirebilirsin, o kadar.
Sonra yarın işe geri döneceğiz.

Barın üzerinden Estelle'in dikkatini çektim ve onu yaklaştırmaya çağırdım.

"Her şey yolunda mı aşkım?" diye sordu ve ben de eğilip kulağına fısıldadım

Kulak.

"Bu akşamki randevumu iptal edebilir misiniz? Kendimi pek iyi hissetmiyorum." "Hayır, her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Bende alkış var," diye ağzımdan kaçırdım. Tekrar.

Ciddi bir şekilde başını salladı ve omzumu sıvazladı. "Tamam, ben her şeyi halledeceğim, sen sadece yapman gerekeni yap."

"Teşekkürler," dedim iç çekerek, sonra ondan uzaklaştım ve kulübün içinden soyunma odasına doğru yöneldim, arka kapıdan otoparka çıktım. Eve gidip duşta otuz bir çekecek ve sikime aşık olduğu hatunla tek eşli olması konusunda güzel bir konuşma yapacaktım, sonra yarın her şey yoluna girecekti. Rogue'un da istediği buysa onu becermeye devam edemezdim ama bir kız için müşterilerimi silip atamazdım. Kız o olsa bile.

Pencereleri açarak eve döndüm, deniz havası arabanın içinde kırbaçlanıyor ve kafamı boşaltıyordu. Rogue'un odasında olup olmadığını ve Fox ve Chase meşgulken oraya gizlice girip giremeyeceğimi merak ettim ve - kahretsin. Boku yemiştım. Onu şimdiden ekstaziye batırılmış şeker gibi arzuluyordum. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Ve hemen şimdi almam gerekiyordu. Siktir et, duşta ağlarken Taylor Swift'in şarkısıyla kendimden geçmeyecektim, bütün geceyi

onu başka erkekler için mahvetmek ve onunla ilgili arzularımı yerine getirmek

Sonsuz yıllar. Bunu neden yapmayayım? Ben onu istiyordum, o da beni istiyordu. Matematiği kolaydı.

Aletim pantolonumun içinde heyecanlı bir köpek yavrusu gibi zıplıyordu ve muhtemelen Jessie ofisime adım attığı ve aletim taşaklarımın arkasına saklanmaya çalıştığı anda gidici olduğumu fark etmeliydim.

Kapılara doğru hızlanırken motoru devirdim, ancak bir ses duyunca tekrar yavaşladım.

Yerdeki karanlık yumru dikkatimi çekti. Frene bastığımda kalbim çılgınca çarptı ve farlarım kapıları, kanı, orada beni bekleyen lanet olası dehşet gösterisini aydınlattı. Rodriquez ve Piston yerde ölü yatıyordu, kafaları kesilmişti ve gözleri yuvalarında dönmüş bir şekilde yatıyorlardı. Kapıların üzerinde kanla boyanmış tek bir kırmızı kelime vardı. SAVAŞ.

Arabadan atladım, kapıyı açmak için şifreyi girdim ve GT'mi motor gürültüsüyle eve doğru sürmeden önce kanlı bedenlerini ve kafalarını içeri sürüklerken küfrettim. Garaja doğru sürdüm, eve doğru koşarken ellerimdeki kanı gömleğime sildim. Polisleri başımızdan uzak tutmak için bu pisliği daha sonra örtbas etmemiz gerekecekti ama şimdilik sadece herkesin iyi olduğunu bilmem gerekiyordu.

"Fox! Chase!" diye bağırdım ve ben mutfığa ulaştığımda verandadan koşarak geldiler.

Fox üzerimi kaplayan kana şöyle bir baktı ve gözleri korkuyla parladı. "Ne oldu?"

"Rogue nerede?" Panik içinde kalbimi tutarak sordum.

"Üst katta," dedi Chase ve içimi bir rahatlama kapladı ama yine de emin olmak için onu kendim görmek istedim.

"Ne haltlar dönüyor burada?" Fox talep etti.

"Adamlarımız öldü amına koyayım," diye hırladım, içimde öfke kabarıyordu.

"Rodriguez ve Piston. Pisliğin biri kafalarını kesmiş ve ön kapıya savaş yazmış."

"Maverick," diye tükürdü Chase ve ben dişlerimi sıkarak başımı salladım. Fox tıslayarak, "O lanet olası pislik, bu yanına kalmayacak," dedi.

"Neler oluyor?" Rogue, yanında Mutt'la kapı aralığında belirdi. Onu kollarımın arasına almak ve gerçekten iyi olduğundan emin olmak için içimdeki dürtüyle savaşmak zorunda kaldım.

"Odana geri dön!" Fox havladı ve kaşlarını çatarak bir açıklama için bana baktı.

"JJ, ne oldu?" Bakışlarında endişeyle beni kaplayan kana baktı.

"Adamlarımız geçitte öldürüldü," dedim ve gözleri büyüdü.

Fox telefonunu çıkarıp arama yapmaya başladı ve kulübümüzü çağırdı. üyelerini Oasis yerine eve götürdü. Rogue'u şu anda burada yalnız bırakarak risk almak istemediğini tahmin ediyorum.

"Onu yukarı götür," diye bana çıkıştı ve ben de başımı sallayarak elini tuttum ve onu odadan dışarı çıkardım.

Biz ayrılırken Chase Fox'a, "Bu sefer ona sert vurmalyız," demeye başladı. "Üstünlüğü ele geçirmeliyiz."

Rogue parmaklarını tuttuğum yerden kurtarmaya çalıştı. "Bırak beni. Yaramaz bir çocuk gibi odama gönderilmeyeceğim."

Mutt öfkeyle havlarken eğildim, onu aldım ve omzuma attım. O sırtıma vururken koşarak yukarı çıktım, odasına girdim ve onu yatağa attım. Bana ters ters baktı ama umurumda değildi, gömleğimi çıkarıp kanlı kumaşını bir kenara attıktan sonra eğilip onu öptüm. Yanaklarını sıkıca kavradım ve uzaklaşmadan önce ağzından hızlı ve umutsuz bir öpücük çaldığımda dudaklarıma karşı nefesini tuttu.

"Üzgünüm, güzel kız. Burada kalmalısın. Mürettebat işi. Seni sonra görmeye gelirim."

"Ben senin fahişen değilim, JJ," diye hırladı ve bana kaşlarını çatarken kapı aralığında durakladım.

"Biliyorum, tatlım. Dünya üzerinde senin gibi bir kız için ödenebilecek hiçbir bedel yoktur."

Aramızdaki kapıyı kapatmadan hemen önce yüz hatları yumuşadı ve odama yöneldim, ellerimi kandan temizledim ve başka bir gömlek giydim.

Koşarak aşağı indiğimde kulüp üyelerinin çoktan eve doluştuğunu gördüm ve herkesin burada olması uzun sürmedi.

Fox birkaç adamımızı Rodriguez ve Piston'un cesetleriyle ilgilenmeleri için gönderdikten sonra bodruma indik. Fox'un amcaları, kuzenleri ve ana ekibin geri kalanı alanın etrafındaki koltuklara otururken ben kardeşlerimin arasına oturdum.

"*Bu gece saldırmak istiyorum,*" diye homurdandı Fox. "Bekleyemeyiz. Maverick bölgemizin tam kalbine girdi, ön kapımıza dayandı. Söyle bana, gözcülerimiz görmeden The Divide'ı nasıl geçti?" diye sordu, sesi kan istiyordu.

"Bilmiyorum patron," dedi Kestrel. "Gözcüler hiçbir şey rapor etmedi. Ama belki bir minibüsün arkasına gizlenmiştir ya da-"

"Kamera kayıtlarımızın incelenmesini istiyorum. Her bir parçasının. Ve geldiği aracı bulduğumuzda, izlediği yolu ve hangi pisliğin onu ağdan kaçırmasına izin verdiğini öğrenene kadar şehirdeki görüntülerin izlenmesini istiyorum," diye homurdandı Fox ve herkes onayladı. "Bu arada biz de

Gallows Bridge in The Divide ve bunu yapmaya cüret etmelerinin bedelini ödeyene kadar The Damned Men ile savaşın."

"Bu yeterli değil," diye hırladı Chase. "Maverick'in bedelini ödemesi gerek. Sert bir darbe alması gerekiyor. Onun umurunda olan şey kan değil. Muhabirlerimiz bize onun hâlâ kartellerle çalıştığını, malları depoladığını ve taşımalarına yardım ettiğini söyledi."

Kokainlerini. Eğer The Divide'ın ötesindeki depolarına girebilirsek, orada bulunan her bir ons ürünü yok edebilirsek, o zaman Yüz binlerce dolar kaybeden tedarikçiler. Kartel bizim için onun işini bitirebilir ya da en azından adamlarının sağlıklı bir kısmını bize."

"Orada çok fazla göz var, biz yaklaşmadan bir mil önce bizi görürler," diye akıl yürüttüm. "Eğer Maverick kan istiyorsa, biz de ona kanla karşılık veririz."

"Bir yolu olmalı," diye ısrar etti Chase ve mürettebattan birkaçı başarıyla onayladı.

Fox elini çenesine götürerek kardeşimizin sözlerini değerlendirdi.

"Depodaki adam sayısının yarısına ulaşamazsak ya da Daha fazlasını yaparsak, yaklaşma şansımız kalmaz," diye iç geçirdi. "Bunu ben de istiyorum Ace, ama Lanetliler bu kadar avantaja sahipken bunu nasıl başarabileceğimizi anlamıyorum."

"Peki ya onu bir şekilde kandırabilirsek?" Ben önerdim. "Başka bir yere saldırarak adamlarını oradan uzaklaştırabilir miyiz?"

"Zindana gidebiliriz?" Draper önerdi.

"Kendisi için bundan daha önemli bir şey olmadığı sürece depodan adam çekmez. O kadar kokaini, bu iş için riske atmaz.

Boktan, yasadışı bir gece kulübünde," diye mırıldandı

Fox dikkati dağılmış bir şekilde. Chase kararlı bir ifadeyle, "Yani onu canının yandığı yerden vuracağız," dedi.

"Nereye?" Yenilmiş bir iç çekişle sordum. "Bu kadar önemseydiği tek yer Ölü Adam Adası'nın kendisi. Ve kışımızdan bir donanma çıkarıp onun kişisel adasını fethetmek için oraya yelken açmamız dışında, depodan adam çekmesini sağlayacak kadar büyük bir tehdit oluşturmamızın hiçbir yolu yok."

"Depoyu korumayı kime bıraktı ki?" Nigel Amca sordu. "Eğer alt edebileceğimiz biriyse-"

"Bu Eckles," dedi Kestrel başını sallayarak. "Ve o piç kurusu hiçbir şey için gözünü toptan ayırmaz. Maverick'in kendisinden doğrudan bir emir gelmedikçe, o yeri korumasız bırakmasını sağlayamayız."

"Yani kısacası bu imkânsız," diye homurdandım ve odadaki herkes aynı fikirde olduğunu ve hayal kırıklığına uğradığını mırıldanırken sandalyemde geriye doğru çöktüm.

"Peki. Depoyu unutalım o zaman," dedi Fox ve saklamaya çalışsa da bunun onu ne kadar kızdırdığını anlayabiliyordum. "Ama savaş istiyorsa ona bir savaş veririm."

Bodrum merdivenlerinde bir gıcırtı duyuldu ve çenemi onlara en yakın olan Draper'a doğru salladım. Ayağa kalktı, eğilip merdivenlere baktı, sonra omuz silkip yerine oturdu. Bu gece çok gergindim ve olanlardan sonra Maverick'in lanet merdivenlerden inmesini beklerdim. Ama buraya giremezdi. Duvarlara kan fırlatabilirdi ama Tank olmadan kapıları kırması mümkün değildi. Yine de asla o kadar yaklaşmamalıydı.

Karşılık verebileceğimiz en iyi yerin neresi olduğu konusunda bir tartışma başladı, yaşlıların hepsi The Divide'ı hedef almanın ve eski güzel günlerde olduğu gibi olabildiğince çok adam kesmenin harika bir fikir olduğu konusunda hemfikir. Bir yandan da Diğerleri de The Damned Men'in bölgesinde gidebileceğimiz yerler önerdi. Başım ağrıyana kadar mağazalar, tekneler veya işletmeler gibi ve hala net bir planımız yoktu.

"Bu konuşmayla işim bitti," diye homurdandı Fox sonunda, oturduğu yerden kalkarak. "The Divide'a gideceğiz ve onlara olabildiğince sert saldıracağız. Adamlarımızı topla, önümüzdeki otuz dakika içinde oraya doğru yola çıkmak istiyorum."

Biz bodrumdan geçerken yaşlıların hepsi alkışladı ve ben ve Chase Fox'u ana eve kadar takip ettik. O bir üst kata çıkıp Rogue'un kapısını çalarken kalbim düzensiz bir şekilde atıyordu.

Muhtemelen bu gece onu bu evde güvende tutmak için silahl  bir muhaf za zincirleyecekti ve ben de bir kereli ine bunu destekledim.

Cevap vermedi ve Fox odasına girerken yan mdaki Chase'e baktım.

Takip ettiğimde, yatağın üzerinde m zm zlanarak ba ını e en Mutt dışında boş olduğunu görünce i im sıkı tı.

Görülecek g kku a ı saçlı bir güzel yoktu.

G  s mdeki boşluktan anladım ki Rogue gitmişti.

Bu belki de hayatım boyunca aklıma gelen en aptalca planlardan biriydi. Ama iyi tarafından bakarsak, zaten kaybedecek bir şeyi olmayan ölü bir kızdım, yani işler daha ne kadar kötüye gidebilirdi ki?

Bir teknede kaptanlık yapmayalı uzun zaman olmuştu ama sörf tahtamda dalgalara binmek gibiydi - kas hafızam beni destekliyordu. Gerçi seçtiğim küçük sürat teknesi geriye dönüp baktığımda idealden biraz daha az ideal olabilirdi. Ama rıhtımda kendini bir bok sanarak kasıla kasıla yürüdüğünü gördüğümde, sahibi olan ahmağın elinden anahtarları almaktan kendimi alamadım.

Arka cebinden çok cazip bir şekilde sallanırken.

Bunun için Mutt'u geride bırakmak zorunda kaldım, küçük köpeğimin klimanın tadını çıkarırken iyi olacağını biliyordum ve yapmak üzere olduğum şey için suçlanmayacağını umuyordum.

Rüzgâr gökkuşağı saçlarımı omuzlarıma savurdu ve sürat teknesinin dümeninde durup onu ay ışığında gümüş tepeli dalgaların arasından Ölü Adam Adası'na doğru yönlendirirken beyaz dantel kaftanımı vücuduma yaklaştırdım.

Bakışlarım küçük adanın bir zamanlar tanıdık olan dış hatlarını taradı. Merkezindeki yerleşke yıldızlı gökyüzü tarafından aydınlatılmıştı ve binaların içinde ve çevresinde yanan ışıklar bana biraz daha fazla bilgi veriyordu. Maverick'in kendisine ait olduğunu iddia ettiği yerleşkenin her santimini açlıkla inceledim, yerleşkenin kalbindeki devasa bina onu burada üst düzey bir uyuşturucu baronuymuş gibi barındırıyordu. Ve eğer kartellerle olan bağlantıları hakkındaki fısıltılar doğruysa, belki de öyleydi.

Sunset Cove'da güzel bir gün olmuştu ve denizin üzerinde bile hava bu gece hâlâ ılıktı. Yıldızlarla dolu gökyüzüne ve çok yukarıdaki hilal şeklindeki aya baktığımda görünürde tek bir bulut yoktu ve ben belaya doğru bir yol açarken dalgalar teknenin altında kolaylıkla yuvarlanıyordu.

Şu anda büyük bir kumar oynuyordum ama kulüpteki geceden kalan morluklarım geçtikten sonra aklıma birkaç şey takılmıştı. Birincisi, eğer Maverick ölmemi isteseydi, şu anda bana saldıran o pisliklerle birlikte bir morgda yatıyor olurum.

İkinci olarak da kendi adamlarından ikisini öldürmüştü.

Bunu ne için yaptığına karar veremedim. Beni onlardan korumak için miydi? Yoksa üstünlüğü ele geçirmeme izin verdikleri için onları cezalandırmak için mi? Bir de üçüncü teori vardı, sadece yalnızken kendi kendime fısıldadığım teori, çünkü bana bile çok aptalca geliyordu. Ama ya onları bana zarar verdikleri için öldürdüyse?

Maverick'in beni korumak için her şeyi yapabileceği bir zaman kesinlikle vardı. On bir yaşındayken, şu aptal parıltılı Gökkuşağı kalemini çok severdim ve Tommy Banks onu sınıfta benden çalmıştı. Okuldan sonra peşine düşmüş ve kulağına bir yumruk atmıştım ama piç herif cebinden kalemi çıkarıp kindar bir sürtük gibi ikiye bölmüştü. Piç kurusu bana gülerken, ben ağzım bir karış açık, öfkeyle orada dikilirken, Maverick

Kalemin sivri ucunu ondan kaptı ve doğrudan koluna sapladı. Bir damara da isabet ettirmeyi başarmıştı ve her yer kan içinde kalmıştı.

Tommy öyle bir çığlık atmıştı ki kaçmaktan başka çaremiz kalmamıştı ve kampüsten çıkıp sokağın aşağısındaki karanlık bir ara sokağa girdiğimizde Maverick bana kimsenin kızını incitmesine izin vermeyeceğini söyledi. Ben de ona bir dahaki sefere o pisliği kendim bıçaklayabileceğimi söylemiştim. Ama yine de arkamı kolladığı gerçeğini sevmiştim.

Yani tamamen hayal görüyor olsam da olmasam da, Maverick'in o pislikleri benim için öldürmesi fikrini olası nedenler listesinden tamamen çıkaramıyordum. Bu da teorilerimden ikisinin şu şekilde güvende olacağım anlamına geliyordu

Maverick'in şirketi. Ve bunlar hayatımda sık sık karşılaştığımdan daha iyi ihtimallerdi, bu yüzden risk almaya hazırdım.

Adaya yaklaştıkça bakışlarım kıyıda duran, soluk ay ışığıyla aydınlanmış, altın rengi kumlarla ve yuva yapan martılarla çevrili eski gemi enkazına takıldı. Burası bir zamanlar beşimizin yalnız kalmak istediğimizde kaçıp gidebileceğimiz takılma noktalarımızdan biriydi. Çok sık geldiğimizden değil ama anakaradaki insanlarla aramıza biraz deniz koymak istediğimizde buna sahip oluyorduk. Tabii o zamanlar Maverick'in şu anda yaşadığı yer eski bir oteldi.

kapanmış. Ancak mekânın o zamandan beri pek çok tadilattan geçtiği açıktı.

Beyaz bina, tırmanılamayacak kadar yüksek, dairesel gri bir duvarla çevriliydi ve binaların içindeki parlak ışıkla arkadan aydınlatılmış, ellerinde silahlarla yürüyen birkaç adamı seçebiliyordum. Yerleşkenin içinde, eski tatil köyünün merkezine hakim olan devasa bir bina vardı; balkonları ve terasları, otel olduğunu bilmeseydim burayı bir saray gibi gösterecekti. Binanın önünde mavi ışıklarla aydınlatılmış, etrafına palmiye ağaçları dikilmiş kocaman bir yüzme havuzu ve bir bar vardı

İçecek sipariş etmek için kışınıızı kaldırmak istemezseniz diye suyun hemen yanında. Kısacası, benim gibi insanların ait olmadığı türden bir yerdi. Yine de Maverick evini orada yapmayı seçmişti.

Adanın menziline girdiğimde motoru durdurdum, çömelerek yakıt deposunu açtım ve bir fincan deniz suyunu depoya boşalttıktan sonra motoru tekrar çalıştırdım. Kaftanımı da silktim

Çünkü her ne kadar tamamen saçmalık olsa da, rıhtımı koruyan adamların, dertleri için güzel bir et parçasına gözlerini dikebilirlerse benim saçmalıklarına kanma ihtimallerinin daha yüksek olacağını biliyordum. Ama kendi çıkarım için kendimi nesneleştirmenin bir gücü vardı ve ben de bunu elde etmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırdım.

Yaşadığım dünyada üstünlük benim elimdeydi.

Birkaç dakika boyunca tekne oldukça mutlu bir şekilde yoluna devam etti.

Dalgaların arasında, adaya doğru gidiyor gibi görünmediğimden emin olarak ve kıyıdan fark edilebilecek kadar yaklaştığımda rahat bir tekne gezintisine çıkmış gibi görünerek.

Hızlanmanın durduğu ve motorun teklediği anda Ne olup bittiğine dair hiçbir fikrim yokmuş gibi çırpınma ve telaşlanma gösterisi. Bunu yapmak için birkaç dakika harcadıktan sonra teknemi adaya doğru çevirdim ve Maverick'in yerleşkesinden önce plajın sağında yer alan küçük iskeleye yaklaşırken el sallamaya başladım. Gideceğim yerin sağında daha büyük tekneler vardı, ama ben sadece tekneyle ilgili sorunları olan zavallı, mekanik engelli bir kızdım, bu yüzden iskeleden bana bağırın ve geri dönmemi söyleyen korkutucu adamları görmezden geldim ve tam yanlarına yanaşana kadar ilerlemeye devam ettim.

"Buraya yanaşamazsın," diye homurdandı huysuz görünüşlü kel herif, botlarım botlarının yanındaki tahtalara çarparken. Bu sıcakta kim çizme giyer ki? Doğru ya, süper korkunç suçlu tipler. Anladım.

"Özür dilerim," dedim, biraz arkasında duran ve bana hemen siktirip gitmemi söylemeye daha az meyilli görünen koyu saçlı adama özür dileyen bir gülümseme göndererek. "Motorda sorun yaşıyorum ve yardım çağırmak için sinyal alamıyorum." Pembe denizkızı telefonumu onlara doğru salladım ve kel adam hayal kırıklığı içinde ofladı.

"Atla o zaman, bir bakayım," dedi kel adam, pek de mutlu görünmüyordu.

Ona en parlak gülümsememi verdim ve beni çekebilmesi için elimi kaldırdım. Belli ki kendi başıma çıkmamı bekliyordu ve beni iskeleye çekerken hayal kırıklığı içinde homurdandı, cazibeme hiç kapılmamış gibi görünüyordu.

Tekneme atlayıp ne olduğunu anlamak için motoru çalıştırmak üzere hareket ettiğinde ondan vazgeçtim.

Dikkatimi beyaz mayo ve şort kombinasyonumu ilgiyle inceleyen diğer adama çevirdim ve söylemeliyim ki, bu kıyafet göğüslerim için harikalar yarattı, bu yüzden onu suçlayamazdım.

"Başını ağrıtabilir miyim?" Ona yaklaşp alt dudağımı ısırarak sordum.

"Ne oldu?" diye sordu, ses tonunda hafif bir şüphe vardı ve ben kemerinin ön tarafına sıkıştırılmış silahı not aldı.

"Gerçekten tuvalete gitmem gerekiyor," dedim özür dileyen bir gülümsemeyle. "Kıyıya geri dönmek üzereydim ki tekne beni rahatsız etmeye başladı ve-"

"Hadi o zaman," dedi adam, beni uzaklaştırmak için bir hamle yaptı ama ben bir adım bile atamadan kel adam kaşlarını çatarak etrafına bakındı.

"Önce üstünü ara Billy. Silah taşımadığından emin ol," diye homurdandı.

"Üstümü aramak mı?" Artık Billy olarak tanıdığım adama göz kırparak sordum. "Bir şey sakladığımı mı düşünüyorsun?"

Billy bana sırtıttı ve bir adım öne çıktı. "Bu adada bazı önemli insanlar var, çok dikkatli olamayız."

"Ünlüler mi?" diye sordum. Billy ellerini üzerimde gezdirirken, kıcımlı avuçlarken ve hatta ellerini mayomun kenarlarında gezdirirken, sanki yapışkan malzeme bir şey saklıyor olabilirmiş gibi, ona kocaman gözlerle ve aptalca cahilce bakarak sordum. Kıcımda bir silah sakladığımı mı düşünüyordu? Belki de, çünkü emin olmak için kesinlikle iyice sıktı.

"Bu bir sır," dedi Billy göz kırparak ve çenesini sallayarak onu takip etmemi istedi ve kel herifi tekneimde ne olduğunu anlamaya çalışırken bıraktık.

Havuzun ve masmavi suyunun etrafında dönerken, yerleşkenin etrafında dolaşan silahlı erkek ve kadınlara dikkat ederek havadan sudan konuştum. Bazıları nöbet tutuyor gibi görünüyordu, ancak çoğu sadece rahatlıyor, sıcak akşamın tadını çıkarıyor, tahminimce gangster zamanı geçiriyordu. Kim Jong-un'u havuz tatilinde görmek gibi bir şeydi ama tahminimce Harlequinler de bu açıdan farklı değildi. Eğer kan bu kadar kolay temizlenmeseydi, Sunset Cove'un tamamı şimdiye kadar kırmızıya boyanmış olurdu.

Billy beni ana girişi koruyan adamların yanından geçirip binaya soktu. Bir zamanlar resepsiyon alanı olduğunu tahmin ettiğim masada oturan daha fazla silahlı adam ve kadın vardı, yanlarından geçerken bakışları beni ve Billy'yi takip ediyordu. Beyaz duvarlara, saksı palmiyelere ve karo zeminlere ilgiyle baktım, dikkatlerini çekmeye değmeyecek aptal bir kız gibi görünmeye özen gösterdim.

Billy beni bir yan koridordan geçirerek üzerinde tuvalet işareti olan ağır ahşap bir kapıya kadar götürdü.

"Al bakalım tatlım," dedi, ben kapıya yaslanıp alt dudağımı ısırırken bakışları üzerimde geziniyordu.

"Biliyor musun... Bana yardım ettiğin için sana gerçekten teşekkür etmeliyim," dedim, sesimi baştan çıkarıcı bir şekilde alçaltarak ve bakışlarımın kaslı vücudunda gezinmesine izin vererek. Dağınık kahverengi saçları ve kollarındaki bolca mürekkeple aslında oldukça ateşliydi ve bu başka bir durum olsaydı onunla takılma fikrini ciddi ciddi düşünebilirdim bile. Bu haliyle, onu yalnız yakalayabilmek için söylediklerime kanmasını umuyordum.

"Tekneni tamir eden ben değilim," dedi sırtarak ve ben omuz silktim.

"Arkadaşıma benim için daha sonra teşekkür edebilirsin..." Geri çekildim, ittim

Tuvaletin kapısı arkamdan açıldı ve umduğum gibi peşimden içeri girdi, ben süslü tuvaletin içinde ilerlerken kapıyı yakaladı.

Billy bana doğru yaklaşırken gözleri şehvetle parlıyordu, beni duvara sıkıştırdı ve öpmek için eğildi. Onu durdurmak için bir elimi göğsüne koydum ve yüzümde pis bir ifadeyle yavaşça dizlerimin üzerine çökmeden önce ona ateşli bir bakış attım.

"Sikeyim evet," diye inledi, dizlerim fayanslara bastırırken bir elini üstümdeki duvara yasladı ve dudaklarımı yavaşça yalayarak ona baktım. "Tatlım, teknen istediğin zaman buralarda bozulabilir."

Elimi uzatıp kemerini çözmeden önce fermuarını indirirken ona sııttım.

Billy şehvetle inledi, gözleri kısa bir an için kapandı, bu da bana kot pantolonunun önüne sıkışmış olan silahı kapmak, emniyetini kapatmak ve güzel ve sert bir şekilde horozuna bastırmak için ihtiyacım olan açıklığı verdi.

"Hey, *tatlım*," diye dalga geçtim, donup kalmıştı, sanki beyni şu anda olanlara tam olarak yetişemiyormuş gibi bana bakıyordu. "Bir kuzu ol ve beni Maverick'i görmeye götür. Sessiz bir yoldan gidelim, olur mu?"

Tekrar ayağa kalktım, silahı aletine dayadım ve tam olarak görmesini sağlarken gülümsememdeki tatlılıktan çok şey kaybettim

Benim nasıl bir kız olduğumu. Ve bu, teşekkür etmek için üfleyecek bir tip değildi.

yabancılara iş. Kızların düzenli olarak böyle şeyler teklif etmekten hoşlandığına inanacak kadar aptal mıydı gerçekten? Ya da belki de sadece bu fikre kapılmış ve yanlışlıkla kafası yerine sikiyle düşünmesine izin vermişti. Her iki durumda da, bu durumun kontrolü artık tamamen bendeydi.

Aslında bu numarayı birkaç yıl önce bulmuştum ve bu orospu çocuğu gibi gangsterler ölümden yeterince korkmadıklarından beri kullanıyordum. kafalarına doğrultulmuş bir silah tehdidi karşısında boyun eğiyorlar. Ama silahı çuklerine doğrultup hadım edilmekle tehdit ettiklerinde, mecazi anlamda taşaklarını kaybetmeleri yeterince komiktir.

"Seni ona götürebilsem bile, bunun için seni öldürür," diye bağırdı Billy, aleti dengede dururken bir santim bile kıpırdamaya korkuyor gibiydi.

"Benimle korkak tavuk oyunu oynama, pislik," dedim. "Her zaman uyarı olarak bir topu dışarı çıkararak başlayabilirim. Beni ona götürebileceğini biliyorum ve bunu kimse bizi fark etmeden yapabileceğini de biliyorum. Beni öldürmesine gelince, ben Şansımı deneyeceğim. Zaten buraya gelmeden çok önce ölmüştüm."

"Seni deşmesini izlemekten zevk alacağım, seni çılgın sürtük," diye hırladı Billy.

hızla küçülen erkekliğine baskı uygulayarak onu

Hareket ediyordu. Meğer patlatmakla tehdit etmek bir geri dönüşmüş, kim bilebilirdi ki?

"Ona ne kadar çabuk ulaşırsak, dileğini yerine getirip getirmeyeceğini o kadar çabuk öğrenebilirsin. Benim paramı hayatımı kurtararak kaçacağıma yatırıyorum, o yüzden bahse girmek isterseniz ben varım." Son on yılda sadece bir kez gördüğüm ve tamamen psikopat değilse bile en azından biraz dengesiz olduğu açık olan bu adamın beni öldürmeyeceğinden neden bu kadar emin olduğumu bilmiyordum ama öyleydim. Aramızdaki bağ artık kopmuş olabilirdi ama en azından bu kadarından emin olmamı sağlayacak kadar havada kalmıştı. "Şimdi kemerini çıkar ve iyi bir çocuk gibi bir halka yap.

Billy söylediklerimi yaparken bana ters ters baktı, ben de bileklerini arkasından geçirip sıkıca bağlamasını sağladım ve sonra

Küçük yürüyüşümüz için silahımı onun horozuyla hizalıyorum.

Billy kapıdan çıkarken bana küfretti ve eski otelin daha da derinlerine giden bir rotaya girerken silahımın namlusunu sol taşağına sıkıca bastırdım.

Bir yan kapıdan geçtik ve ardından konuklar yerine personelin kullanımı için tasarlandığını tahmin ettiğim dar koridorlardan geçtik ve kısa süre sonra üçüncü kata çıkmadan önce bir kat merdiven çıktık.

Beyaz duvarların yükseldiği başka bir koridorda yürüdük ve üzerinde *spor salonu ve spa yazan* bir dizi kapalı çift kapının önüne geldik.

Billy'ye kaşlarımı çattım ama o hiç tereddüt etmeden kapıları açtı ve beni devasa, son teknoloji ürünü bir spor salonuna götürdü. Her türlü aletin bulunduğu salon, deniz manzaralı geniş bir ahşap balkona açılıyordu.

Alanda egzersiz yapan yaklaşık on kişi vardı, çoğu kaslı erkekler ağırlıklardan yararlanıyordu ama bakışlarım içlerinde en iri olanına takıldı.

Maverick bir dizi barfiksın ortasındaydı, gömleksiz sırtı bana dönüktü ve kendini tekrar tekrar barın üzerine kaldırıyordu, ter mürekkepli teninde parıltıyor ve vücudunu kaplayan sayısız dövmeyle vurguluyordu. Sırtında kıvrımlı boynuzları olan kocaman bir inek kafatası vardı, bakışlarımı onlara kilitlediğimde ölü gözler bana bilerek bakıyor gibiydi.

Gökkuşağı saçlı kızın, adamlarından birinin sikine silah dayayarak içeri girmesine tepki olarak salona düşen sessizlik hissediliyordu ve birdenbire silahlarını çekip bana doğrultan bir oda dolusu Lanetlenmiş Adam'la karşı karşıya kaldım.

Maverick barfiksten indi ve neler olduğunu anlayınca yüzünü bana döndü, soğuk kayıtsızlık maskesi bir an için titredi

Her şeyi kavradığı kısa bir anın ardından onu şaşırtmayı başardığımı görmek beni memnun etti.

"Hey, Rick," dedim tatlı bir sesle, bir kedi gibi mırıldanırken bir yandan da gizlice pençelerimi sivriltiyordum.

"Dışarı!" diye bağırdı aniden, kalbim küt küt atmaya başladı. "O hariç herkes."

"Ama patron-" diye söze başladı zavallı bir aptal ve Rick, onu sorguladığı için şiddetli bir ceza vaat eden gözlerini kaydırmaktan başka bir şey yapmadan bakışlarını ona çevirdi.

Adam tereddüt etti ve sıraya girmeden önce protestolarından daha hızlı bir şekilde bakışlarını indirdi.

Bundan sonra herkes yanımdan koşarak geçti, ben silahımı Billy'nin taşaklarına doğrulturken birden fazlası bana nefret dolu bakışlar fırlattı. En son o kaldığında, silahı sikinden çektim ve arkamızdaki kapıya doğru sallayarak artık siktirip gitme vaktinin geldiğini belirttim.

Billy Maverick'e özür dileyen bir bakış attıktan sonra kaçma fırsatını değerlendirirken ben de silahı parmaklarımın arasında düşünceli bir şekilde evirip çevirdim.

Tek silahımı elimden kaçırmak biraz aptalca gelmişti ama ne olursa olsun onu vurmayacaktım. Bu yüzden emniyeti açtım ve tabancayı şortumun arkasına soktum. *Lütfen Tanrım, kazara kırımın yanağını vurmama izin verme.*

Maverick başka bir şey söylemedi, yavaşça bana doğru yürürken ben olduğum yerde kaldım, ondaki değişiklikleri içime çektim ve o karanlık gözlerinin ardında neler olduğunu anlamaya çalıştım.

"Senin için neyin iyi olduğunu asla bilemedin, değil mi güzelim?" diye homurdandı, önümde durdu, o kadar yakındı ki, tenindeki ahşap ve deri kokusunu, erkeğin altta yatan sertliğiyle birlikte koklayabiliyordum.

"Bir şey benim için iyi olmayalı uzun zaman oldu," diye karşılık verdim ve kaşlarını kaldırdı.

"Ne istiyorsun?" diye sordu, beni gördüğüne sevindiğine dair hiçbir işaret yoktu, cesaretimin dikiş yerlerinden çatlmasına neden olan bu soğuk, kopukluktan başka hiçbir şey yoktu.

Cevap vermek için ağzımı açtım ama aniden bana doğru bir adım daha atarak geri çekilmeme ve arkamdaki ağır ahşap kapıya çarpmama neden oldu. Elleri belimi kavradı ve beyaz mayomun pürüzsüz kumaşında gezdirirken keskin bir nefes aldım, kalçalarımın üzerinden aşağıya doğru inerken sıkı ve inatçı tutuşu, parmaklarını

Ceplerimi karıştırdı ve cep telefonumu çekip çıkardı, kendi cebine koydu, ardından da silahı aldı. Elleri şortumun her santimini keşfetti, hatta bir anlığına kalçalarımın arasına girerek nefesimi ciğerlerimden çaldı.

Sonra devam etti, omuzlarımın üzerinden omurgamın uzunluğunu hissetti, hatta parmaklarını saçlarımın içine soktu, ben sadece ona bakarken ve bunu yapmasına izin verirken. Ellerinin tenimdeki hissi beni dondurmuştu ve

Sanki bir tuzağa yakalanmışım, kurtulamıyordum ve nedense kurtulmak da istemiyordum.

Ne aradığından emin değildim, çünkü o vücudumu keşfetmeye devam ederken ve ben sadece onunkini incelemek için zaman ayırırken silah ve cep telefonu açıkça o değildi.

Bronzlaşmış teni, her biri duymak istediğim bir hikâyeyi anlatıyor gibi görünen dövmelemlerle süslenmişti. Dövmelerin arasına baktım, Antrenmanından yeni çıkmış bir şekilde orada dururken güçlü vücudunun kıvrımlarını seyretmekten kendimi alamıyordum.

Bana dokunduğunda kalbim korku ve heyecan karışımıyla gümbürdüyordu, ellerini boynumdan aşağıya doğru sürükledi ve ellerini hiçbir uyarıda bulunmadan göğüslerimin üzerinde gezdirirken keskin bir nefes almamı sağladı.

"Sen ne-"

Parmağını göğüslerimin arasına daldırdı ve her zaman taktığım anahtarı çekiştirerek aramıza astı, başımın üzerinden çekiştirmeden önce bana okunamaz bir bakış attı.

O yapamadan bileğini yakaladım, bileğini almasını engellerken ona ters ters baktım.

"Senin de bir tane var Rick," diye homurdandım. "Benimkine ihtiyacın yok."

Maverick'in bu versiyonu için tamamen yeni olan zalim bir sırtma dudaklarını kıvırdı ve anahtarımı bırakmadan yakınımaya eğildi.

"Evime geliyorsun, adamlarımı tehdit ediyorsun ve bu kadar değerli bir şeyle buraya giriyorsun ve gerçekten onu almana izin vereceğime inanıyor musun?" diye sordu, anahtarı çekiştirdi, böylece asılı olduğu deri kolye boynuma batarken öne doğru adım atmak zorunda kaldım.

"Neden burada olduğumu bile bilmiyorsun," diye homurdandım.

"Neden burada olduğumu biliyorum. Asıl soru, sen biliyor musun?" Gözleri çok karanlıktı ve içine dalmak için can attığım bir boşlukla doluydu. İçlerinde saklı olan çok şeyi görebiliyormuşum gibi hissediyordum, yıllar önce birbirimizi kaybettiğimizden beri katlandığı acı, acı ve ıstırapı. Bu, içimdeki sonsuz boşluğun aynadaki görüntüsüydü ve benim felaketim olabileceğini bildiğim bir şekilde onu arzuluyordum.

"Rick," diye nefes aldım ama bu yaptığım yanlış bir şeymiş gibi geldi çünkü anahtarı boynuma sabitleyen deri kolyeyi çekip başımın üzerinden geçirdikten sonra kendi boynuna geçirdi ve yine sinsice uzaklaştı.

Kapıyı yanımızdan çekip açtı ve bana takip etmekten başka seçenek bırakmadan dışarı çıktı.

Onun hızlı temposuna ayak uydurmak için neredeyse koşmam gerekti ve beni peşinden koşmaya zorlayarak iki basamak merdiven çıkarken nefesimin altında küfrettim.

Maverick'in ittirerek geçtiği, *üzerinde Çatı Katı* yazan bir kapıya ulaşana kadar daha fazla kat çıktık.

Tekrar düşürdüğünde kapı neredeyse suratıma çarpıyordu ve onu devasa süite kadar kovalarken yumruklarım öfkeyle kıvrıldı.

Kendimi içinde bulduğum yer bir an için dikkatimi dağıttı. Bu süit otelin en üst katının tamamını kaplıyor gibiydi.

beyaz ve mavi tonlarındaki mobilyalar şık ve konforlu görünüyor baktığım her yerde. Önümdeki cam duvarın ötesinde, dar bir havuz ve jakuziyle tamamlanmış büyük bir balkon açılıyor ve aşağıda, her zaman olduğu gibi kumların üzerinde yatan eski gemi enkazını görebildiğim mehtaplı sahile bakıyordu.

Maverick'i açık alandan geçerek içecek ve yiyecek kaseleriyle donatılmış büyük bir yemek masasına kadar takip ettim ve bir sürahi buzlu suyu uzun bir bardağa doldurup dudaklarına götürmesini izledim. Silahımı ve cep telefonumu hiç düşünmeden ahşap yüzeye fırlattı, onları alıp almayacağım ile ilgilenmiyor gibiydi.

"Soyun o zaman güzelim, bütün gece bekleyemem," dedi bardağı yere bırakırken, ben ona ters ters bakarken bakışları beklentiyle üzerimde geziniyordu.

"Ne?" Tereddüt ettim.

"Sana Fox'un küçük oyuncağını alıp onun için kıracağımı söylemiştim. Sanırım buraya tam da bunu yapmamı istediğin için geldin."

"Buraya seni sikmeye geldiğimi mi sanıyorsun?" İnanamayarak sordum. "Senden hoşlanmıyorum bile, Maverick, neden aletini içimde isteyeyim ki?"

"Kimseden hoşlanmıyorum ama birçoğunun içine sikimi soktum. Bununla pek ilgisi yok," diye soğuk bir şekilde cevap verdi.

"Siktir git."

Maverick'in gözleri öfkeyle parladı ve hızla üzerime yürüdü, saçlarımdan bir tutam kopardı ve ben şaşkınlıkla küfrederken beni dizlerimin üzerine çöktürdü. "Kimin evinde olduğunu unutuyorsun," diye hırladı. "Onu senden alabilirim ve buradaki hiç kimse çığlıklarını umursamaz. O yüzden iyi bir kız olup ağzını açmaya ne dersin?"

"Ve bana tecavüz etmekle tehdit eden son adama ne olduğunu unutuyorsun," diye hırladım ve taşaklarına doğru bir yumruk attım.

Yumruğum yere düşmeden önce Maverick beni kendisinden uzaklaştırdı ve mizahtan yoksun bir kahkaha atarak masaya doğru yürüdü.

"İnan bana, Axel'i unutamam," diye söz verdi ve bir kez daha yüzüme dönüp ensesindeki dövmeyle gösterdi. O kadar çok bölümden oluşan bir çeteleden oluşuyordu ki hepsini sayma şansım yoktu.

Ayağa kalkmaya çalışırken ona ters ters baktım ve bana bunu göstererek ne demek istediğini anlamaya çalıştım.

"Bebeğim?" diye seslendi boğucu bir kadın sesi ve Maverick'in ötesindeki bir odadan, üzerinde ciddi anlamda şeffaf siyah iç çamaşırı ve tenindeki mürekkepten başka bir şey olmayan bir kız belirlediğinde olduğum yerde kalakaldım. Siyah bir pixie kesimi vardı ve neredeyse hiçbir şey olmadan etrafta zıplayan acayip bir model ya da başka bir şey gibi görünüyordu. "Kimsiniz?" diye mırıldanarak Maverick'e doğru ilerledi ve kollarını boynuna dolayarak parmak uçlarında Maverick'in dudaklarının kenarına bir öpücük kondurdu.

"Hiç kimse," dedi umursamaz bir tavırla, dönüp kızın ağzıyla buluştu ve nefessiz bir şekilde inleyene kadar onu öptü.

Kızın onu pençelemesini, elinin güçlü bedeninden aşağı kayarak şortunun içine girmesini, alt dudağını dişlerinin arasına almasını ve bakışlarının benimkiyle buluşmasını izlerken kolum kanadım buz kesti ve içim daraldı.

Nabzımın hızla atmasına ve karnımın düğümlemesine rağmen irkilmeyi reddettim. Zaten onu istediğimden değil, bu yüzden ne isterse yapabilirdi. Ama neden beni altına itmiş ve kız arkadaşı yan odadayken onu becermemi bekliyormuş gibi davranmıştı? Bunların herhangi birinde ciddi miydi? Yoksa bu sadece onun yaptığı ve kızın aldırmadığı bir şey miydi?

"Orada öylece durup bizi mi izleyecek?" diye sordu kız, sanki benim onu merak ettiğim kadar o da benim burada ne aradığımı merak ediyormuş gibi yine üstü kapalı bir nefretle bana bakıyordu. Kızın eli Maverick'in şortunun içinde ileri geri hareket etmeye başladığında gözlerimi ona diktim ve o da bu lanet gösteriye verdiğim tepkiyi içiyor gibi bakışlarını üzerimde sabitledi.

"Yok artık," diye tersledim. "Buraya geldim çünkü senin de Harlequin'lerden en az benim kadar nefret edebileceğini düşündüm, Maverick. Ve elimde beni onlardan sonsuza dek kurtarmana yardımcı olabilecek bilgiler var. Ama eğer istemiyorsan o zaman gideceğim."

Cep telefonumu ve silahımı aldım ve yanaklarıma yayılan kızarıklıkla savaşımaya çalışarak ondan ve onun yetersiz giyimli akşam randevusundan uzaklaştım. Zaten umurumda da değildi. Oğullarımın başka kadınlara dokunması fikrinden nefret ettiğim günler çoktan geride kalmıştı ve onlar artık kesinlikle benim oğullarım değildi.

Maverick "Dur," diye emretti ve nedense ben de durdum.

Gözlerimi kısarak omzumun üzerinden ona baktım, bakışlarım anında parmaklarının kızın kışını ısırırken onu nasıl sıktığına odaklandı. Kız hâlâ adamın sikini elinde pompalıyordu ve adamın vücudunu öpmeye başlamıştı.

"Kız arkadaşın sakinle oynarken seninle sohbet etmeyeceğim," diye homurdandım.

"Bize birkaç dakika verin, işi bitecek," diye alay etti.

"Eğer bu kadar çabuk boşalıyorsan, ellerini kullanmasına şaşmamalı. Otuz saniyelik bir hayal kırıklığı için amını ıslatmanın anlamı yok," diye karşılık verdim ve dönüp tekrar uzaklaştım.

Ağır ayak sesleri beni odanın öbür ucuna kadar takip etti ve Maverick'in eli omzuma konarak beni kendisine doğru döndürdü.

"Siktir git, Mia," dedi, masanın yanında kafası karışmış bir halde bıraktığı kıza bakmadan.

"Ama bebeğim, senin sikini istiyorum-"

"Siktir git dedim," diye bağırdı, ses tonunu karanlık ve uyarı doldururken ruh hali bir kez daha tamamen değişti.

Mia kapıya doğru yürürken bana ters ters baktı, hışımla çıkıp kapıyı arkasından çarpmadan önce üstünü örtme zahmetine bile girmede.

Maverick bana yaklaştı ve ben de duvara yaslanana kadar geri çekildim. Onun yanındayken neden bu kadar gergin olduğumu bilmiyordum ama ne yapacağı kestirilemeyen biri olmasında cidden rahatsız edici bir şey vardı.

Kolunu başımın üstündeki duvara dayadı ve yavaşça eğilerek beni karanlık bakışlarıyla kıstırdı.

"Konuş," diye emretti ve bunu gerçekten yapıp yapmayacağımı merak ettim, ama boynunda asılı duran anahtarına baktığımda, bu kararı çoktan verdiğimi biliyordum.

Uzanıp anahtarı avucumun içine aldım, korkmadığımı göstermek için onu daha da yakınımaya çektim ve bu sırrı onunla paylaşırken dudaklarımız neredeyse birbirine değecek şekilde çenemi onunkine doğru eğdim.

"Harlequins'in bu gece nereye saldıracağını biliyorum. Sence bu ilgini çekecek bir şey mi Rick?" Baştan çıkarıcı bir şekilde sordum, bunun onu yarı çıplak bir kızdan çok daha fazla cezbedeceğini biliyordum.

Sözlerim üzerine gözleri parladı ve sanki bir yalan arıyormuş gibi yüzümde gezindi.

"Söyle bana," dedi ve anahtarı keskin bir sarsıntıyla çekip deri kolyeyi sabitleyen düğümü kopararak elime geri verirken dudaklarımın kenarına bir gülümseme yerleşti.

"Vereceğim," diye söz verdim. "Bana anahtarını verir vermez."

Hedefimize yaklaşırken bir ara sokakta sırtım duvara dönüktü ve Lanetli Adamlardan birinin yanımdan geçmesini beklerken sürekli nefes alıyordum. Görünürde olduğu anda onu sokaktan çektim, elimle ağzını kapattım ve bıçağıyla hazır olan JJ'e doğru götürdüm. Bıçağı kaburgalarının altına sapladı ve ben onu sessizce yere yatırmadan önce adam kollarımda öldü.

Fox yanımdan geçip duvarın kenarına doğru ilerlerken ve etrafına bir göz atarken gölgelerle örtülmüştü.

"Daha kaç tane var?" Tısladım.

"İki," diye nefes aldı, elindeki bıçağı ay ışığında kırmızı renkte parlayacak şekilde kaydırđı.

Cebimdeki telefonum çaldı ve onu çıkarıp grup sohbetini kontrol ettim. Mesajı okurken "Draper diğerkleriyle birlikte pozisyon aldı," diye mırıldandım.

"Güzel," diye homurdandı Fox. "şu sokağın sonuna kadar gidelim, o zaman neyle karşı karşıya olduğumuzu görebiliriz."

Yola çıktı ve biz de onu takip ettik, gölgelerde kalarak duvarlara sarıldık, koyu renk kıyafetlerimiz bizi korudu. Maverick bu gece ciddi bir darbe alacaktı. Vurduğumuzda geldiğimizi göremeyecekti. Ve ben de bunun için buradaydım.

Sesler duyulurken Fox tahtalarla çevrili bir dükkana doğru geri çekildi. İleride bir yerde, o bir çöp konteynerinin arkasına saklanırken biz de aynısını yapmak için acele ettik.

"-Hayır, bu taraf sessiz," diye bir adamın sesi bize doğru geldi. "Yine de bir arama yapacağım, bakalım onu bulabilecek miyim. Telefonuna cevap vermiyor."

"Tamam, ben de seninle geliyorum."

Ağır botlar bize doğru ilerledi ve kendimi saldırıya hazırlamak için uzun nefesler aldım. Eğer işi berbat edersek ve çok fazla gürültü çıkarsa, ölürdük. Bu yüzden mümkün olduğunca uzun süre gizli kalmalıydık.

İlk adam görüş alanına girer girmez Fox yukarı doğru hamle yaptı ve çığlığını susturmak için onu boğazından bıçakladı. Aynı anda ben ve JJ ikinci adamın üzerine atıldık ve J bir eliyle ağzını kapatıp çığlığını bastırırken bu kez ben işini bitirdim. Onları çöp konteynerinin arkasına taşıdık ve bıçağımdaki kanı kotuma sildim. Pis bir işti ama birinin yapması gerekiyordu. Dürüst olmak gerekirse, bu iş kalbimin pompalanmasını sağlıyordu. Maverick'in bu gece adamlarımıza yaptıklarından sonra, bu pisliklerin üzerine saldırmaya hazırdım. Kimse adamlarımızı öldürüp paçayı kurtaramazdı. En azından Maverick Stone.

Sokak boyunca daha fazla ilerledik, yüksek bir çite ulaştığımızda başka muhafızla karşılaşmadık ve çitin kenarını takip etmeye başladık. Sık bir ağaç grubuna doğru döndü ve sonunda tırmanabileceğimiz bir alana ulaşana kadar çitlere yakın durarak aralarından geçtik. Diğer tarafta bizi saklayan küçük bir taş bina vardı.

böylece fark edilmeden çevreye sızabilirdik. Düşürdüm.

Çantamı omuzlarımdan indirdim, oraya sakladığım battaniyeyi çıkardım ve çitin üstündeki dikenli telin üzerine sermek için yukarı fırlattım.

Fox freesty yaparken JJ'e destek verdim, ikisi de bir ritim sonra diğer tarafa geçtiler ve ben parmaklıklara tırmanıp üzerinden atladım. Yere düştüm ve hepimiz bir anlığına üzerimizdekileri değiştirdik.

bıçakları silahlara tercih ettim. Adrenalin damarlarıma hücum etti ve olacıklara hazırlanırken kardeşlerime gülümsedim.

Sonra önümüzdeki büyük binayı gören küçük bir tepeye çıktık ve uzun otların üzerine yan yana uzanıp saldırıya hazır bir şekilde bekledik.

"Sizinle kaliteli zaman geçirmeyi seviyorum," diye fısıldadı JJ ve ben homurdandım.

"İçinizi ısıtmak için birkaç pisliği bıçaklamak gibisi yok, değil mi?" Mırıldandım.

"Odaklan," diye tısladı Fox ve ben de JJ'le aynı anda gözlerimi devirdim ama ikimiz de dikkatimizi tekrar önümüzdeki binaya ve etrafında duran çok sayıdaki silahlı muhafıza çevirdik.

Kapıların yanındaki bölmelerde birkaç kamyon duruyordu ve yanlarında sigara içen birkaç adam, mücadeleye dalmadan önce damarlarımdaki nikotin öpücüğünü arzulamama neden oluyordu. Kirazın bizi ele vermesi riskini göze alamazdım.

Yine de buraya gelirken bir tane içmiş olmayı dilerdim. Çünkü eğer bu plan boka sararsa ve kurşunlar vücuduma saplanıp beni paramparça ederse, en azından dilimde tütün tadı ve damarlarımda bir vızıltı olsun istiyordum. Ve ne olduysa oldu, kendimi son bir tane daha içmiş olmayı dilerken buldum. Bu göreve çıkmadan önce de hoşgörü göstermiştim. Rogue'a daha dikkatli bakmalı, her santimini incelemeli, parmaklarımı sıcak teninde gezdirmeli ve ondan nefret etmek yerine onu sevmenin nasıl bir şey olduğunu hatırlamalıydım. Bu iki duygu o kadar mide bulandırıcı bir şekilde birbirine benziyordu ki bazen hangi anda ne hissettiğimi bilemiyordum. Ama eğer sonunda ölürsem

Bu gece içimden kan ve metalden başka bir şey akmazken, keşke ondan bir öpücük çalsaydım diye düşündüm. Hayatımda sadece bir kez. Ve eğer bundan sonra tekrar karşısına çıkacak kadar şanslı olursam, çalabileceğim en kirli, en pis öpücüğü çalar ve Chase Cohen adını asla unutmamasını sağlardım. Ölü ya da diri.

Rogue'u odamdaki banyoya götürdüm, takip etmeyi bıraktığında kolundan tutup peşimden çektim. Sanki gözümün önünden ayrılmasına izin verecekmişim gibi.

Duş kapısının üzerine bıraktığım havluyu aldım ve onu döndürerek kollarını arkasından çekip sıkıca birbirine bağladım.

"Ne halt ediyorsun Rick?" diye hırladı ve sesindeki tutku aletimin uzunluğu boyunca bir ısı dalgası gönderdi.

"Seni görebileceğim bir yerde durduğundan emin olmak istiyorum," diye kulağına homurdandım, havluyu sertçe çekiştirdim ve duş kapısına doğru tökezlemesini sağladım. Kapıyı açtım ve o beni kızgınlıkla izlerken ellerini tutamağa bağladım.

"Bu seni azdırıyor mu yoksa, çünkü garip bir duş röntgenciliğiyle hiç ilgilenmiyorum, bu yüzden benim de gözlerimi bağlamaktan çekinme."

Onu görmezden geldim, şortumu indirmeden önce ayakkabılarımı ve çoraplarımı tekmeledim ve ona sağlam uzunluğumu gösterdim. "Tıpkı eski günlerdeki gibi, ha

güzel mi?" Alay ettim ve o da kararlı bir şekilde birkaç saniye boyunca gözümün içine baktı ve yüzünde senin dokuz santimlik penisinle ilgilenmediğimi söyleyen bir ifade vardı.

Duşa geri döndüm, suyun üzerime akması için düğmeyi çevirdim, ellerime duş jeli sıkarken iradesinin kırılmasını bekledim. Aletimi kavrayıp avuç içimi yukarı aşağı gezdirirken gözleri düştü ve oyunu kaybedip gözlerinin içine bakarak küfretti.

"Lanet olsun, daha da mı büyüdü?" diyerek egomu besledi ve ben de en son ne zaman gördüğünü düşünerek ona nadiren gülümsedim.

"Sanırım göğüslerin de büyümüş. Her zaman güzel göğüslerin vardı," diye yorum yaptım ve o da bugünlerde bunu biliyormuş gibi omuz silktili. *Ağzımda çiğ çiğ emilse daha da güzel olurlardı.*

Onunla en son çıplak kaldığım zamanı düşündüm, eskiden çok düşünürdüm ama artık düşünmüyordum. Zihnimin geçmişimin o parçasına kaymasına izin vermeyeli yıllar olmuştu.

Çıplak göğsümdeki yeni dövme bakarken Rogue'a "Hadi, polisler gelmeden önce," diye takıldım. Her tarafımız spreyle boyayla kaplıydı ve Mary Beth grup evine bu şekilde gelirse kışını kızartacaktı.

Beni görmezden gelmeye devam etti ve ben de gömleğini yakalayıp sabırsızlıkla üzerinden çıkardım. Ho-ly lanet göğüsleri.

Göğüsleri vardı. Mükemmel, dolgun, çıplak memeler. Çılgılık atıp kollarını göğsünde kavuşturarak kendini örtbas etmek.

"Kahretsin," diye nefes aldım ona bakarken ve bakarken. Büyümeye başladıkları andan beri onları görmeyi umuyordum. Aletim onları düşünmekten çok hoşlanıyordu. Hem de çok.

"Her zaman insanların kıyafetlerini yırtıp gizli dövmeler mi yaptırıyorsun?" diye sordu etrafına bakınırken.

onu yutacak bir delik arıyordu.

Yanaklarındaki allık çok tatlıydı ama benim de tenimi ısıtıyordu. Onlara dokunmak istedim ama nasıl yapacağımı bilmiyordum.

tam olarak bunu ifade ediyor. Bu beni garip bir duruma soktu ve birdenbire bunun zaten onun hatası olduğuna karar verdim.

"Neden sütyen giymiyorsun?" Ben de karşı çıktım.

"İç çamaşırı seçimlerimi sana sormam gerektiğini bilmiyordum, pislik," diye hırladı. "Hiçbir şey görmedin. Değil mi?"

"Her şeyi gördüm sayılır. Ve bunu sana söylemekten nefret ediyorum, güzelim, ama gerçekten güzel göğüslerin var ve onları unutamayacağım. Asla. Öldüğüm gün, muhtemelen bu ana geri döneceğim ve şöyle diyeceğim, lanet olsun-"

"Senden nefret ediyorum," diye homurdandı ve kaşlarını çattım, gerçekten öyle demek istememiş olsa bile bunu söylemesinden hoşlanmamıştım.

"Tamam, tamam, adil olacağım," dedim ve o gözlerini bana dikerken ellerimi teslimiyetle kaldırdım.

Bu fikre kendimi adadığımda ona sııttım, ayakkabılarımı çıkardım, kemerimi çözdüm, kot pantolonumu ve boxer'ımı indirdim ve onlardan çıkıp en değerli varlığımı ona gösterdim. İçinde büyümüştü son birkaç yıldır. Özellikle de ereksiyon olduğumda ve şu anda ereksiyon kasabasındaydım. Çünkü, şey, memeler.

Ona bakarken ağzı açık kaldı ve göğsüm gururla kabardı. Bana ne kadar mükemmel olduğunu söylemesini bekledim ama söylemedi.

"Bir şey söylemezsen biraz kaba olur," diye takıldım ve ağzı kapandı.

"Her zaman bu kadar büyükler mi?" diye sordu, endişeli görünüyordu ve göğsüm daha da şişti.

Sırttım, rahatça omuz silktim ama hayır, belli ki öyle değildi. Bu boku Google'da araştırmıştım. Ve ortalamanın çok üstünde olduğumu biliyordum. "Dediğim gibi, güzel, Gerçekten güzel göğüslerin var ve o kadarını şahsen gördüğümü söyleyemem..."

O gece hafızamda lekeliydi. Bir sürü şey olmuştu, bazıları iyi, bazıları kötü, bazıları hayatımı değiştirmişti. Beni her zaman Rogue'a bağlayacaktı. Ama artık üzerimde bir etkisi varsa sikeyim.

"Görüyorum ki hâlâ sikimi son gördüğün zamanki kadar arzuluyorsun." Şaftımı sıkıca kavradım, gözleri bir zamanlar sahip olduğundan çok daha fazla güvenle üzerinde çalışırken içindeki baskıyı hafiflettim.

"Taşaklarımada adının dövmesi var, gelip daha yakından görmek istersen seni çözerim. bak."

"Hayır, teşekkürler," dedi hafifçe. "Bu duş gösterisi bütün gün sürecektir mi, çünkü yapacak işlerim, görecektir insanları, psikopatları almam gereken anahtarlar var." Üst dudağı geriye doğru sıyrıldı ve gözlerinde öfke belirdi.

Beni görmezden gelmeye çalışırken yıkamayı bitirdim, ancak tüm zaman boyunca gözlerinin köşesinden beni izlemeye devam etti. Sonra sırlıklam ve taş gibi sert bir şekilde ona doğru yürüdüm, sırtına uzandım ve nefesinin kesilmesine neden oldum.

Havluyu çözdüm, belime sarmadan önce saçlarımı ve göğsümü kurulamak için kullandım. "Şu ana kadar turdan keyif aldın mı?" Kestirip attım.

Bileklerini ovuşturdu ve bir tanesinin etrafına sarılmış köpekbalığı dişi bileziği fark ettim. Dişi parmakları arasında döndürdüm ve neredeyse koparmak üzereyken elimi ondan uzaklaştırmaya çalıştı.

"Bu JJ'in eskiden her yerde yanında taşıdığı şey mi?"

"Eğer dilemeye devam ederse boyu uzar mı?" Ben alay ettim, o da omuz silkti. "Kesinlikle işe yaradı. Ve boyundan daha fazlası üzerinde."

JJ'in aletini kesip bacaklarını kırdığımı ve böylece bir daha asla uzun boylu olduğunu iddia edemeyeceğini hayal ederek bu saçmalığı özümstedim. "Hepsini becerdiğini fark etmemiştim ama sanırım mantıklı. Sen de

Yine de yapabiliyorken onun uçuk delik deşik sikinden en iyi şekilde yararlanın, çünkü kafasını bir tuğlayla parçalamayı ve gözlerinin yuvalarından fırlamasını izlemeyi planlıyorum. Ondan sonra pek yatacağını sanmıyorum."

Çenesi öfkeyle titriyordu ve ben alaycı bir nefes verdim. Yani onu önemsiyordu, öyle mi? O zaman neden onlarla taşak geçiyordu? Belli ki anlattığından çok daha fazlası vardı.

Yanından geçip elini tuttum ve onu tekrar yanıma çektim.

"İnsanların kafasını kesmeyi sevdiğini sanıyordum?" dedi buz gibi bir sesle, elini tuttuğum yerden çekerek. Benden kaçmasını önemseseydim, kaçmazdı. Ama ne olduysa oldu, küçük kayıp kızın her halükarda istediğini elde edene kadar peşimden evimin içinde dolaşacağından emindim.

"Her zaman değil." Omuz silktim. "Tüm o et ve kemiği kesmek çok çaba gerektiriyor, biliyor musun? Bazen onları boğarak öldürmeyi tercih ediyorum. Daha sessiz oluyor. Daha kişisel de. Bir dahaki sefere Foxy'yi bu şekilde öldüreceğimden emin olacağım. Ona senin için bir veda öpücüğü vereceğim."

"Belli ki Rodriguez ve Piston'un kafalarını kesmek için harcadığın çabaya değeceğini düşünmüşsün," dedi karanlık bir sesle ve ben de omzumun üzerinden kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Kim?" Hiç umursamadan mırıldandım.

"Bu gece Harlequin House'un kapısına 'savaş' yazmadan önce kafalarını kestiğiniz adamlar," dedi alaycı bir ifadeyle.

"Ben bir bok yapmadım, bütün gece buradaydım. Bu yüzden mi buraya geldin güzelim, beni azarlamak için mi? Çünkü boşa gitmiş bir yolculuğa benziyor."

"Sana neden burada olduğumu söyledim," dedi kararlı bir şekilde. "Ve ticarete devam edebilir miyiz çünkü burası saçmalık kokuyor. Ya da belki de sadece ağzından çıkan kelimelerdir."

Ona doğru döndüm, onu duvara doğru ittim ve dişlerimi yüzüne geçirdim. Sikim kalçasına girdiğinde kalbinin etimde gümbürdediğini hissedebiliyordum ve kızışmış bir orospu gibi nefes nefese kalmaya başladı. "Neden yalan söyleyeyim ki? Verdiğim her bir Harlequin ölümüyle gurur duyuyorum. Fox ve küçük ekibine uzun zaman önce savaş ilan ettim, bunu tekrar ilan etmek için yolculuğu boşa harcamayacağım. Ve inan bana, eğer bunu yaparsam evine yakın bir yerde olsaydım, arka kapıdan gizlice girer ve her birini yataklarında deşerdim."

"Adil olmayan bir kavga gibi görünüyor." Çenesini kaldırdı, tamamen alaycı ve meydan okuyucuydu. Onu dizlerinin üzerine çöktürmek ve mücadelesi bitene kadar sikimde boğulmasını sağlamak istememe neden oluyordu. Bunun biraz zaman alacağını hissediyordum. Gözlerindeki bakışa bakılırsa bundan daha fazlası.

"Adil olmayan bir dövüşün neye benzediğini bilmiyorsun güzelim," diye homurdandım ve boğazı düğümlendi.

"Bahse var mısın?" diye hırladı ve ben de merakımı yenemeyerek başımı eğdim. "Sana kim zarar verdi?" Talep ettim, karanlık kanıma sızdı ve

Oraya yerleşmek.

"Kimin yapmadığını listelemek daha hızlı olur," diye ısırıldı beni ve içimdeki şeytan daha da yaklaştı.

Onunla burun buruna geldim, hindistan cevizi kokusunu ve gözlerinden akan arzuyu acısı kadar keskin bir şekilde içime çektim. "Bana bir iyilik yap, kayıp kız. Hatırlat da bileklerini jiletle kesmeden önce seni sikeyim. Bu bedenin ben onu doyuramadan ziyan olması çok yazık olur."

Yumruğu bana vurmak için geldi ve ben sırtarak yumruğu yakaladım. Dilini parmaklarının arasına alıp duvardan uzaklaştım ve peşimden geldiğini duydum. "Harika, o zaman gelecek hafta için bana yer ayırt. Sonu Y ile bitmeyen her gün boşum."

Homurdandım.

"Bir zamanlar buna gülerdin," diye mırıldandı.

"Bir dahaki sefere bir Harlequin'in cesedine güleceğim."

"Vay canına, vahşice, Bay Stone. Çocuk televizyonunda kariyer yapmayı gerçekten düşünmelisiniz." Gülümsememi gizlemek için başımı çevirdim. *Lanet olası güzel kaltak.*

"Neden Stone'u seçtin ki? Bir çeşit İngiliz dedektifi gibi konuşuyorsun. *Maverick Stone*, gündüzleri suçla savaşır, geceleri cesetlere kıkırdar. Gece."

"Soyadı defterindeki ilk isimdi." Omuz silktim.

"Soyadı kitabı mı?" diye homurdandı ve ben de ona sert bir bakış attım. "Ve kesinlikle Aadvark ya da onun gibi bir şey olmalıydı. Maverick Aadvark, aslında hoşuma gitti. Aadvarkların bir gecede elli bin karınca yiyebildiğini biliyor muydun? Bu çok fazla karınca demek. O kadar çok karınca yediğini hayal edebiliyor musun?"

"Hayır."

"Bir keresinde koca bir corndog taşıyan bir karınca kolonisi görmüştüm. Bir *bütün* corndog, Maverick."

"Ne demek istiyorsun?" Gözlerimi kısarak ona doğru döndüm.

Omuz silkti. "Tüm o minik karıncalar için taşınacak çok fazla mısır sucuğu var."

Kaşlarımı çattım, bir zamanlar birlikte güldüğüm kızın büyük bir kısmının yerde yattığını gördüm.

Güneş denizde erirken ve tekrar tekrar doğacağını bilirken, birlikte geçirdiğimiz zamanın hiç bitmeyeceğine inanarak kumsala uzandık. *Ne kadar da safmışız.*

Siktir et, anahtarımı bütün gece kafasında sallandırabilirim. Ve o benim

asla olmadığımı anlamadan önce onu olabildiğince çok çemberden atlatırdım.

ona verecektim. Onu becerdiğimde ve kalçalarının arasında kalıcı bir ağrıyla onu bitkin bıraktığımda, anahtarını kendime alacaktım. Ve erkek kardeşlerinin kan kaybından ölmelerini izlerken diğerlerinin yerini erkek arkadaşlarından birinin dudaklarından almam uzun sürmeyecekti. Çünkü o mahzenin içindekiler benimdi. Ve hiçbir kayıp kız onu benden alamayacaktı.

"Peşimden gelmeye çalışan tek kişinin sen olduğunu söylediler," dedim alçak bir sesle, Maverick duvarın içine gizlenmiş bir kasayı açıp içinden anahtarını alırken.

Ona Harlequins hakkında istediği bilgiyi vermiştim ve şimdi yumruğundaki o küçük metal parçasıyla ödeme yapma sırası ondaydı.

Beni odasından çıkarıp alt kattaki, bir zamanlar tesis müdürü için düşünülmüş olan ama Maverick'in suç anlaşmaları için sahiplendiği büyük ofise götürmeden önce gri bir eşofman altı giymekle ilgili bir şarkı ve dans yaptı. Burada, büyük meşe masanın arkasında otururken ve her türlü kötü karakterle anlaşmalar yaparken ne tür anlaşmalar yaptığını merak ettim. Onun orada oturduğu düşüncesi, karşımdaki bu vahşi adam için fazla zarif görünüyordu. Onu hayal bile edemiyordum.

toplantılar ya da iş anlaşmalarını sakın ve medeni bir şekilde tartışmak. Belki de yapmamıştır. Belki de tüm anlaşmaları kanla mühürlendi ve çalıntı şeyler ve yasadışı eylemlerle ödendi.

Sözlerim üzerine kıpırdamadan durdu, kasaya bakıp içindeki para yığınlarını ve birkaç silahı görmeme izin verirken buraya almaya geldiğim anahtar avucunda kilitliydi.

"Bana bunu söylediklerinden beri, hayatlarımız ne kadar farklı olabilirdi diye düşünmeden edemiyorum-"

"Luther o gün beni vurmuş da olabilirdi," diye homurdandı ve koyu renk gözlerinin derinliklerinde dans eden gölgelerle bana döndü.

Kasayı açık bıraktı ve bana doğru ilerledi, bakışları üzerimde geziniyor, dövmelemlerimi sanki onu bendeki diğer tüm değişikliklerden daha çok etkilemişler gibi tekrar içiyordu.

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Çünkü olduğum çocuk o gece öldü. Şimdiye kadar sevdiğim herkesi kaybettim." "Her biri beni terk etmeyi ve bana gerçek değeri göstermeyi seçti."

"Ben değil," diye nefes aldım, sözleri kırık kalbime o kadar tanıdık geliyordu ki kendi sözlerim bile olabilirdi. "Bunların hiçbirisi benim seçimim değildi."

Maverick tekrar kişisel alanıma girdi, uzanıp pastel renkli bir tutam saçımı kulağımın arkasına attı, sonra da bir avuç alıp beni başımı arkaya eğmeye zorladı. Acı kafa derime saplandı ve ondaki ani değişim karşısında nefesim kesildi.

"Rick," diye hırladım, bileğini kavradım ve tırnaklarımı geçirerek onu kendimden uzaklaştırmaya çalıştım.

"Fark etmez," diye hırladı. "Senin ne olduğun, benim ne olduğum. O çocuklar uzun zaman önce öldüler, değil mi? Ve benim durduğum yerden Sanki o yıllar seni de benim kadar derinden etkilemiş gibi. Sen sadece cehenneme geri dönmüş, sevdiğini hatırladığın çocukları arayan ve onların yerine iblisleri bulan küçük, kayıp bir kızsın. Geri dönüp her şeyin ne kadar tahrip olduğunu görmek ne kadar acı veriyor? Biliyorum.

Hapisten çıkıp buraya döndüğümde sanki bir perde kalkmış gibi hissettim. Ve burayı kaplayan tüm pisliği gördüğümde, sahip olabileceği tüm güzellikleri unuttum."

"Bir zamanlar mutluyduk," diye nefes aldım, onunla mücadele etmekten vazgeçtim ve kirli sakalla kaplı yanağını avucumun içine almak için uzandım.

Maverick temas anında ölümcül bir şekilde hareketsiz kaldı, hala saçlarımı sıkıca kavırıyor, hala üzerime eğiliyordu ve yine de aramızdan bu lanet güç oyunundan daha büyük bir şey geçti ve kalbimi gücüyle sıkıştırdı.

"Hayır. Biz sadece aptaldık. Bir rüya yalanının içinde yaşıyor, gerçeğin gelip buradaki diğer her orospu çocuğu gibi bizi de güzelce sikip atmasını bekliyorduk. Söyle bana Rogue, seni becerdiğinde ağladın mı?

Ağlamayı bırakıp arkana yaslanmayı öğrenmen ne kadar sürer?

Alır mısın?" Sözleri karanlık ve sertti ve kalbimdeki çatlakları derinlemesine kazıyordu, ancak inkar edemeyeceğim kasvetli ve umutsuz bir gerçek vardı.

"Yine de mutlu olurdum," diye zayıfça itiraz ettim. "Eğer sana sahip olsaydım. Hepiniz."

"Düşündüğün gibi bir adam olsaydık, demek istiyorsun. Çünkü şu anda olduğumuz adamlar aynı insanlar değil. Birbirimize, sana, sayısız zavallıya ve masum pisliğe yaptıklarımız öylece temizlenemez. Axel'i öldürdüğün gece, hayallerimizin öldüğü geceydi.

" Sözleri sertti ve kesmeyi amaçlıyordu, ama iki ucu keskin bir kılıçtı ve eminim ki onun da kanamasına neden oluyordu.

"Bana tecavüz etmeye çalışan adamı öldürdüğüm için beni mi suçluyorsun?" Hırladım. "Hayır." Maverick beni aniden bıraktı ve geri çekildi. "O sadece

vizyonumuzdaki at gözlüklerini çıkarmanın anahtarı. Her birimizin gerçekte kim olduğumuzu ortaya çıkardığı için."

"Yani tek yaptığım kimsenin istemediği bir kız olmak mıydı?" Bu sözlerin beni ne kadar öldürdüğünü ona göstermemek için mücadele ederken boğazım düğümlenerek sordum. Hatta Şimdi bunu kendime itiraf etmekten nefret ediyordum. Ama doğruydı, bu dünyada bir kez olsun beni her şeyden üstün tutan biri olmamıştı. Onun dışında hiç kimse... Beni bir kenara atmayan, beni takip etmeye çalışan, bana verdiği sözü tutmaya çalışan tek kişi oydu-

"Ve ben kimsenin istemediği çocuktum," diye acı acı cevap verdi. "Düşen adam.

Unutması çok kolay olan. Kimin umurunda? Hepsinin bağırsaklarını deşip cesetlerini Darağacı Köprüsü'ne astığımda beni unutmayacaklar ama ben onları kesinlikle unutacağım."

"Seni istedim," diye nefes aldım, başıma gelecekleri bilmeme rağmen bu gerçeğin dudaklarımdan dökülmesine engel olamadım.

İçindeki karanlık ve nefretten başka bir şeyin en küçük parıltısı gözlerinin içinde yanıp söndü, sonra inanmak istemiyormuş gibi başını salladı ve ben bu reddedişi enayi yumruğu gibi hissettim.

"Öyle mi? Seni daha çok aptal. Ben sadece ölü bir ağırlığım, güzelim. Batan bir gemiyim, kan içinde boğuluyorum ve bana yaklaşan herkes er ya da geç derinlere sürükleniyor. Uzaklara kaçmanı ve arkana bakmammanı öneririm.

Sunset Cove yanacak. Tek yapmam gereken Luther'i öldürmek ve geri kalan domino taşları da onun arkasından düşecek-"

"Bekle," diye soludum, ayağa kalktım ve kolunu tuttum. "Luther'i öldürmekle ne demek istiyorsun? Bana onun öldüğünü, artık burada güvende olduğumu söylediler. Eğer hâlâ hayattaysa, burada olmak benim için bir ölüm cezası demek-"

Maverick uzun bir süre bana baktıktan sonra bir kahkaha patlattı, belli ki kaçırdığım bir espriyi yakalamıştı. "Ölü mü? Cidden o orospu çocuğunun öldüğünü mü düşünüyorsun? Bana Harlequin'ler seni aptal yerine koyuyormuş gibi geliyor, güzelim. Gerçi onların bir avuç yalancı olduğunu

duyunca neden şaşırdığını anlamıyorum. Her zaman öyleydiler zaten."

Sanki nefesim kesilmiş, ciğerlerim sıkışmış ve yanıyormuş gibi hissettim. Bunu anlamaya çalışırken dudaklarımı aralayarak ona baktım. Luther Harlequin yaşıyor muydu? Fox'un babası, sevdiğim her şeyi kaybetmemin ve o günden beri her gün acı çekmemin arkasındaki adam, başıma ölüm fermanı koyan adam

Bu kasabaya dönmemi ya da bir zamanlar tüm dünyam olan çocukları tekrar görmemi yasaklayan kişi hayatta mıydı? Ne. Ne? ne?

Maverick'in telefonu çalmaya başladı ve kolunu tuttuğum yerden çekerek telefonu açtı.

"Yerini aldın mı?" diye sordu, koyu renk gözleri bana kayarken dudaklarında bir sırıtma belirdi. "Harlequin'lerin geleceğini duydum. Onları görür görmez beni ara. Yakında oraya gideceğim. Daha fazla talimat için sana mesaj atarım."

Aramayı kesti ve ben hala o lanet yalanlar yüzünden öfke doluydum. Diğerleri, cep telefonunu masanın üzerine bırakıp başını eğerek bana bakarken ona öylece baktığımı söylemişti.

"Kahretsin, cidden umurlarında olduğunu sandın, değil mi?" diye sordu acımasızca, gözlerinde karanlık bir mizah parlıyordu. "Belki de bir zamanlar onlarla sahip olduğun her şeye sahip olabileceğini düşünmeye başlamıştın."

Lütfen bana buraya bir zamanlar tanıdığın çocuğu bende de bulmayı umarak geldiğini söyleme." Maverick bana güldü ve daha iyisini düşünmeden yumruğumu çenesine indirdim.

Beni boğazımdan yakaladı ve o kadar hızlı bir şekilde masasına yatırdı ki, üzerime eğilip beni yere yapıştırdığında sadece nefes alabildim, kalbim göğsümde çarparken bileğini kavradım ve elini üzerimden çekmeye çalıştım.

"Söyle bana güzelim, buraya döndüğünden beri kaç tanesi seni becerdi?" diye sordu.

"Ne?" Nefes nefese kalmıştım, bana doğru bakarken gözlerinin içine baktım, yüzü tam benimkinin üzerindeydi. Boğazımı kavraması, havamı kesmeden ya da gerçekten canımı yakmadan beni yerimde tutmaya yetiyordu ama Shawn'ın yaptıklarından sonra beni hala dehşete düşürüyordu.

"Fox tüm dünyaya senin bronz kalçalarının arasına özel erişim hakkı olduğunu söylüyor ve babanın senin güzel kafanı kesmek için her an eve gelebileceğini bildiğinden, sanırım senin amını sonuna kadar kullanıyor. Ama Chase ve JJ'in senin tadına bakmak için ne kadar can attıklarını da biliyorum. Ve Johnny James'in aleti hakkındaki küçük övünmenden sonra, onu seninle iyi kullandığını varsaymak zorundayım. Hatta seni ilk hangisinin sikeceğine dair iddiaya girseler şaşırırmazdım." Maverick bir kahkaha attı ama dudaklarında sahte bir ses vardı. Sadece bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum. Taktığı maske yüzüne o kadar sıkı sabitlenmişti ki onu tam olarak tanımam imkansızdı.

"Bırak beni, Rick," diye homurdandım, altında çırpınıyordum ve o sadece ben dövüşürken ve yumruk atarken gülümsedi, beni panik içinde görmekten gerçekten zevk alıyormuş gibi görünüyordu.

"Kendini hayallere inandırmaya başlama, Rogue," dedi, cep telefonunu ve anahtarı yanımdaki masaya bıraktı ve başparmağını dudaklarımda gezdirmeden önce saçlarımı yüzümden uzaklaştırmak için uzandı. "İ Bu hatayı bir kez yaptım ve bir daha asla yapmayacağım. Eğer bir şey gerçek olamayacak kadar iyi görünüyorsa, her zaman öyledir. Söyle bana, neden buradasın?

Çünkü buraya sadece o anahtar için o pislikleri satmaya gelmediğine eminim. Benden istediğin başka bir şey var."

Kapı gürültüyle çalındı ve Maverick öfkeyle dudak bükerek ayağa kalktı, beni masanın üzerine uzanmış, korkudan nefes nefese kalmış, kalbim küt küt atarken ve damarlarımda en berbat duygu şarkı söylerken bıraktı. Çünkü her ne kadar istemesem de, bir şekilde

Bu. Bana en kötü yanlarını göstermesi hoşuma gidiyordu çünkü hiç saçmalık yoktu. Bu adamlar bir zamanlar tanıdığım çocuklarmış gibi davranmak istemiyordum çünkü zaten onları hiç tanımadığımı uzun zaman önce kanıtlamışlardı.

Ve artık beni tanımadıklarından da emindiler. Bu yüzden onun karanlığının derinliklerine bakmak ve içine düştüğümde hayatta kalıp kalamayacağımı ya da denersem beni boğup boğmayacağını anlamak istedim.

Maverick kapıyı açtı ve ben de kendimi zorlayarak doğruldum, yanımda bıraktığı cep telefonuna ve anahtarına baktım.

Omzunun üzerinden bana bir bakış attı ve bizi bölen kişiyle konuşmak için dışarı çıktı.

Buraya gelme sebepimi gerçekleştirmem için bana mükemmel bir fırsat verdiğini fark ettiğimde dudaklarım şaşkınlıkla aralandı. Bir tür alarmı tetiklemeyi ya da bir şekilde burayı saldırı altındaymış gibi göstermeyi planlıyordum ama cep telefonunu çalmak bundan bin kat daha basitti.

Gerçi bu plandan ciddi ciddi pişmanlık duymaya başlamıştım. Benim için aynı şeyi yapmayan insanlar için neden boynumu tehlikeye atıyordum?

Harlequins'i sikeyim.

*Ama Maverick'i de
sikeyim.*

Ve hazır başlamışken Shawn'ı da sikeyim. Her zaman.

Maverick'in cep telefonunu aldım, aramasından sonra hala açık olduğunu gördüm ve ihtiyacım olan iletişim bilgilerini bulmak için arayanın kimliğini hızlıca kontrol ettim.

Seçeneklerimi düşünürken dilimi yanağıma bastırdım. Lanet planı unutabilir, Harlequins'in cehenneme gitmesine izin verebilir ve onları kendi sorunlarıyla baş başa bırakabilirdim. Ama bunu yaparsam köprülerimi yakmış olurum.

Sonra ne olacak? Burada psikopatlar adasında kalıp Maverick'in beni bir bez bebek gibi fırlatıp atmasına izin mi vereyim? Hayır, teşekkürler.

Ayrıca, o üç yalancı orospu çocuğuyla bitmemiş bir işim vardı. Bu yüzden plana sadık kalacaktım, sonra gidip lanet olası boyunlarını sıkacak, anahtarlarını elime alacak ve başından beri planladığım gibi kaçmadan önce lanet olası dünyalarını havaya uçuracaktım.

Maverick'in telefonundan Eckles'a bir mesaj gönderdim ve ona Adanın saldırı altında olduğunu ve adayı savunmak için tüm adamlarının bir an önce buraya dönmesi gerektiğini söyledi. Sonra telefonu cebime attım, kendi cep telefonumu da aldım ve Maverick'in anahtarını boynumdaki deri kolyeye geçirdim benimkinin yanında.

Kasaya koştum, içindeki tabancalardan ikisini aldım, sonra bir avuç dolusu parayı kaptım ve pencereye doğru fırlamadan önce bir vahşi gibi odanın içinde sağa sola fırlattım.

Esintiyi içeri almak için zaten ardına kadar açıktı ve dışarıdaki ince çıkıntıya zıpladım, aşağıdaki üç kat aşağıya korkuyla baktım. Sonra çömelip pencere pervazına tutundum ve aşağı sarktım, aşağıdaki odanın balkonuna düşmeden önce keskin bir nefes aldım.

Ayaklarımın üzerine düştüm ama bileklerimin düşmenin tüm gücünü almasını engellemek için yuvarlandım, sonra tekrar ayağa kalktım ve içeri koştum.

Kendimi içinde bulduğum oda bir süitti ve neyse ki boştu, bu yüzden kapıya koştum, ötesinde kimsenin olmadığından emin olmak için gözetleme deliğini kontrol ettim ve sonra kendimi boş koridora bıraktım.

Havuzun sağ tarafını gösteren bir işaret vardı, ben de o tarafa koştum ve Maverick'in beni üst katta bulamayınca öfkeyle bağırdığını duyunca irkildim.

Merdivenlere doğru koştum, bana doğru koşan adamları duyunca kaydım ve içeri girmeden önce başka bir kapıyı çekerek açtım. Kendimi bir erzak dolabının içinde buldum, neyse ki dolap yeterince büyüktü.

kendi pencerem. Kapıyı arkamdan bastırarak kapattım ve dışarıda koşan ayaklar çarparken nefesimi tuttum.

Hareket ettikleri anda beyaz çarşaf yığınınına koştum, onları kenara çektim ve aralarına saklanmak için daldım.

Taze çamaşır ve narenciye kokusu beni içine çekti ve tamamen hareketsiz kaldım

Arayan adamların yanımdan geçip gitmesini bekledim. İstediğim şeyi elde etmişim, Maverick'in adamlarını depodan uzaklaştırmıştım ve şimdi Harlequin'ler Lanetli Adamlar'a saldırmak için ihtiyaç duydukları fırsatı yakalayacaklardı.

Maverick ya da adamlarından biri beni ele geçirmeden önce buradan çıkabilmeyi ummak zorundaydım. Çünkü eğer yapmazlarsa, eminim ki sikilmişti.

Telefonum çaldı ve cebimden çıkarıp Rogue'dan bir mesaj buldum.

Rogue:

Maverick'in adamları adaya geri dönüyor. Bir şey değil.

"Başardı," dedim diğerlerine sırtarak ve Chase evet diye tıslarken Fox karanlık bir şekilde sırttı.

Etrafta çoktan bir sinyal yükselmeye başlamıştı ve biz de adamların deponun kenarındaki kamyonlara doluşmasını izledik. Belki de hepimiz Maverick'in lanet yerleşkesine gizlice gittiği için Rogue'a çok kızgındı, ama aynı zamanda bize mesaj atarak ona sert bir şekilde karşılık verme şansı da sundu.

Ölü Adam Adası'na küçük bir yolculuk yaparak planını hazırladı.

Fox duvara yumruk attığında neredeyse yumruğunu kıracaktı, sonra bir sürü öfkeli tehdit ve küfür savurdu ve sonunda sakinleşerek yapabileceğimiz en iyi şeyin zaten başlamış olan bu işe devam etmek olduğunu kabul etti. Bizim için hiç şans yoktu.

onu yakalayıp durduracaktı, bu yüzden elimizden gelenin en iyisini yapacaktık. Ama Fox'un onu eve sağ salım götürdükten sonra kendisine zincirleyeceğine ve bir daha asla gözünün önünden ayırmayacağına bahse girmeye hazırdım.

Bu depoda tonlarca kokain saklanıyordu ve kısa bir süre sonra onu havaya uçuracaktık. Tabii önce kalan muhafızlar bizi öbür dünyaya yollamazsa, ama bu gece kendimi oldukça yenilmez hissediyordum. Fox'un gözlerindeki parıltıdan, Rogue'un o lanet adadan kurtulduğunda yaramazlar köşesine atılacağını tahmin ediyordum. *Eğer* geri dönerse.

Lanet olsun.

Etkilendim ve hayatı için dehşete düşmek arasında kaldım. Ama kızımıza güveniyordum. Geri dönecekti. Şu anda yapabileceğimiz tek şey ona güvenmek ve en iyisini ummaktı. Ona hemen cevap olarak bir mesaj attım.

JJ:

Eve git, güzel kız. Dikkatli ol.

Kamyonlar kapılardan çıktı ve ben de kalan Lanetliler'in hızlı bir sayımını yaptım.

Yedi. *Çok kolay.*

Fox bakışlarını saldırı tüfeğinin dürbününe dikmişti. Aramızdaki en iyi nişancı oydu, bu yüzden ne yapacağımızı biliyorduk.

"Buradaki tüm eğlenceyi kaçıracaksın, Foxy," diye takıldım ve ağzı köşeye takıldı.

"Gözlerim üzerinde, J. Şimdi pozisyonunu al."

Tepeden aşağı sürünerek indim, Chase bana katılırken çitin yanındaki gölgelere doğru kaydım.

"Bahse girerim senden önce içeri girerim." Chase sırtıttı.

"Oraya ilk varacağıma bin dolar bahse girerim," diye bahse girdim ve gözleri oyunla parladı.

Elimi tuttu ve sıkıca sıktı. "Anlaştık, kardeşim. Sakın ölme." Dönüp diğer yöne doğru kaçtı ve ben de çiti takip etmeye başladım, deponun batı tarafına doğru dönerken karanlıkta koşuyordum. Oradan, en yakın nöbetçi diğer tarafa bakana kadar bekledim, çantamın kayışlarını kavrayarak sarsılmadığından emin oldum.

Açık arazide sessizce ilerlemeden önce. Kendimi deponun duvarına yasladım, silahımı daha yükseğe kaldırırken yavaş ve sessiz bir nefes aldım. Çünkü kaos gökyüzünden inmek üzereydi.

Yağdır, Foxy.

Gürültülü bir silah sesi duyuldu ve yere çarpan bir bedenin sesi bana ulaşırken adamlar bağırmaya başladı.

Aceleyle binanın kenarına geldim, etrafıma bir göz attım ve bakışlarım bir metre ötedeki bir adamınkine çarptı. *Kahretsin!*

Destek için bağırarak ateş etmeye başladı ve ben siper almak için geri çekilirken yanımdaki duvardan bir parça fırladı. Her yerden ateş sesleri geliyordu ve ağır bir gümbürtü Fox'un saldırganın işini bitirdiğini söylüyordu.

Duvarın etrafına bir kez daha baktım, yolu açık buldum ve James Bond gibi koşmaya başladım, ön girişe doğru koşarken kollarım yanlarımda ileri geri hareket ediyordu.

Adamın biri sırtı bana dönüktü ve Chase'in arkasına siper aldığını tahmin ettiğim bir kamyonu ateş ediyordu. O pisliği yere düşürdüm ve kafasına sıktım, sonra bir mermi sesi kulağımın dibinden geçti.

Arkamda bir gümbürtü duydum ve döndüğümde yerde gözlerinin arasında bir kurşunla ölmüş, elinde kocaman bir av bıçağı tutan bir kadın buldum. *İyiymiş, Fox.*

Giriş doğru koştum, panjurun altından tutup sertçe çektim, böylece metal yukarı ve başımın üzerinden kayd. Chase arkamdan içeri girerken ben de içeri koştum, ama kutlama yapamadan üzerimize bir el ateş edildi ve biz

kokain bloklarıyla dolu büyük bir paletin arkasına daldı.

Lanet olsun, Maverick bu boku saklamıyor.

Daha fazla ateş edildikçe etrafımızda beyaz barut patlıyordu ve ben paletin yanından sürünerek geçerken kalbim adrenalinle gümbürdüyordu. Chase arkamdaydı. Dışarıdaki silah sesleri kesilmişti, bu da son düşmanlarımızın da burada olduğu anlamına geliyor olmalıydı. Ve depodaki aralıklı silah seslerine bakılırsa, sadece birkaç kişi kalmış olabilirdi.

Chase'in sırtındaki çantaya uzandığını hissettim ve ne yapacağını anladığımda sııttım. Orada birkaç Molotof kokteyli saklıydı çünkü ek iş olarak ölümcül bir barmenlik yapıyordum.

Chase onları yaktı ve kulağıma tısladı. "Ben onların dikkatini dağıtırım."

Başımı salladım ve o da bu konuda kamikaze gibi davrandı, ayağa fırladı ve yüksek sesle bağırp kokteylleri fırlatırken benden kaçmaya başladı. Bir şangırtı ve alev uğultusunun ardından gelen çığlıklar bana bu işi başardığını söyledi ve palete doğru eğildim, bir adamı görüş alanıma aldım ve iyi hedeflenmiş birkaç atışla onu vurdum. Son adam yanıyordu ve çılgınca kendini söndürmeye çalışıyordu, yerde yuvarlanırken Chase ileri koştu ve depoda sonsuza dek yankılanan bir patlamayla onu susturdu.

Havada süzülen kan, kokain ve alkol kokusunu aldım ve zaferin tadını içime çektim. Fox tüfeğini omuzlamış ve ödülümüze karanlık bir şekilde gülümseyerek depoya doğru koştu.

Kısık bir ıslık çaldım, bir paletin üzerine çıktım ve buradaki devasa kokain zulasına baktım. Bu ciddi bir şeydi. Maverick kartelle derin bir ilişki içindeydi ve her kimse

ile uğraşmak, tüm değerli erzakının yanıp kül olduğunu öğrendiğinde kışına kaktüs kaçmış bir çakal kadar kızgın olacaktı.

Onu çalıp kendimiz satmak çok cazipti ama bu kartel tarafından da hedef gösterilmemize neden olacaktı ve bu da ihtiyacımız olan son belaydı.

Chase çantasında sakladığı benzin şişelerini çıkardı ve ben ve Fox da aynısını yaptık, etrafta dolaşıp ürünü elimizden geldiğince ıslattık.

"Bana bin dolar borçlusun Ace," diye seslendim bir paletten diğerine sıçrayıp etrafa peri tozu gibi benzin saçarken. Öldürücü, bok gibi ateşli, at gibi asılı bir peri. Belki de bir yarak.

"Fox rakiplerinin yarısını saf dışı bırakmadan içeri giremezdin. Ben doğu yakasında tek başıma dört kişiyi saf dışı bıraktım," dedi Chase, her zamanki gibi kaybeden taraf olarak.

"Tamam, fiyatı beş yüz dolara indireceğim ama eve dönerken arabada bana zafer saksosu çekeceksin."

"Sadece yanında çikolata aromalı bir prezervatif varsa," diye homurdandı Chase.

"Üzgünüm bebeğim, sadece muz veya çarkıfelek meyvem var. Tam bin dolar ödemen gerekecek."

"Haydi pislikler, bitirelim şu işi," dedi Fox ama dudaklarında bir sırıtış hayaleti dans ediyordu.

Kapıya kadar benzin izi bıraktık, sonra Chase çakmağını çıkardı. Elinden kaptım, beni durduramadan yere düşüp sıvıyı yaktım ve kafama bir tekme savurdu, ben sarsılınca ıskaladı. Alevler yükselirken çılgınca güldüm, ateş tüm depoyu sarmadan önce bizden uzaklaştı.

Çakmağı Chase'e geri attım ve hepimiz ayaktayken yakaladı. Orada kendimizi zaferin alevlerinde ısıtıyorduk. Duman kısa sürede etrafta dolaşmak için çok zehirliydi ve kesinlikle şu anda eve doğru yola çıkmamız gerekiyordu.

Oraya vardığımızda Rogue'un eve dönmüş olacağını umuyordum ve onu görme düşüncesi kalbimi küt küt attırıyordu. Fox kışına kırmızı bir şaplak atmadan ya da kafasında ne planladıysa onu yapmadan önce bir öpücük çalmanın bir yolunu bulacaktım. Çünkü Fox'ta hiçbir kötülük cezasız kalmazdı. Ve bu bizim için çok iyi sonuçlanmış olsa bile, Fox yarım yamalak planlardan nefret ederdi. Ve özellikle de bu planlardan nefret ederdi.

önemsediği insanlar risk altındaydı. Rogue düşman hatlarının ötesine geçmişti.

Baş düşmanımızın evine. Ve şimdi eve bir iblisin gazabıyla geliyordu.

Büyük adama meydan okumayı gerçekten seviyorsun, değil mi güzel kız?

Bu

Şanslısın ki bu zahmete değersin.

Ayak sesleri koridorlardan uzaklaştığında ve bir adam beni kontrol etmek için kafasını odaya soktuğunda fark edilmemeyi başardığımda, saklandığım yerden tekrar çıktım.

Sığınmak için kullandığım dolaba göz gezdirdim ve seçeneklerimi tarttım. Bu binayı tanımıyordum ve tahminimce burada sadece Birkaç merdiven vardı, bu yüzden herhangi birinden aşağı inmeye çalışırsam fark edileceğime bahse girmeye hazırdım. Bu yüzden pencere en iyi seçeneğimdi.

Hâlâ ikinci kattaydım, bu yüzden aşağıya nasıl ineceğimi bulmam gerekiyordu ve bakışlarım düzgün istiflerinden düşürdüğüm çarşaflara takıldığında aklıma bir fikir geldi.

Hemen yanlarına döndüm ve halat yapmak için onları birbirine bağlamaya başladım. İki kat daha çıktıktan sonra tekneme koşabilirdim - ki o kel herifin tamir etmiş olmasını umuyordum.

Derme çatma evime çarşaf üstüne çarşaf bağlarken parmaklarım titriyordu.

Halat ve birkaç kişinin koridorda aşağı yukarı koşuşturduğunu duydum.

Dışarıda. Ama uzuvlarımda dolaşan korku değildi, adrenalindi, işin heyecanıydı, geliştiğim ve uğruna yaşadığım tek şeydi.

Bir zamanlar yaşadığım hayatın hayaletleriyle çevrili Sunset Cove'a geri dönmeyi kafama o kadar takmıştım ki, buradayken neredeyse tek bir iş bile yapmamıştım ve bunu ne kadar özlediğimi yeni yeni fark ediyordum. Harlequin'lerden sadaka almanın canı cehenneme, ben bir şeyler çalma konusunda doktorası olan kendi kendine yeten bir kadındım.

Pencereyi araladım ve gölgede birkaç masa ve şemsiyenin kurulduğu küçük bir avluya açılan aşağıdaki inişe baktım. Aşağıda kimseyi göremiyordum ama binanın ön tarafında beni ararken birbirlerine seslendiklerini duyabiliyordum.

Belki Maverick yine de gitmeme izin verirdi. Ama ben buna güvenmiyordum. Özellikle de onun anahtarıyla. Ama buna hazırlıklıydım ve buraya geldiğimde riski kabul etmekten son derece mutluydum. Kolayca öldürülebileceğiniz türden bir belaya bulaşmayı ve sonra da bundan kurtulmanın çılgınca bir yolunu bulmayı kim sevmez ki?

Pencereyi daha geniş açtım, derme çatma ipimi bağladım ve çıkıntıya tırmandım. Tepesinden tuttum ve sandaletlerim tuğla duvara sürtünürken tutunarak kendimi kenardan aşağıya bıraktım.

Sağa sola sallanırken onlara küfrettim, her seferinde bir tanesini tekmeleyerek çıkarmayı başardım ve neden spor ayakkabı giymediğimi merak ettim. Bir numaralı kural kaçmaya hazır olduğunuzdan emin olun. Çıplak ayakla yapmak ilginç olurdu sanırım.

İpten kayarak indim ve küçük avluda koşmaya başlamadan önce nabzım deli gibi çarparak yere düştüm. Ferforje masalardan birini yakaladım ve dış avluya doğru sürükledim.

duvar, çıkardığı sestten irkildim ve biri köşeden bir şeyler bağıırken kıcıımı daha hızlı hareket ettirdim.

Masanın üzerine zıpladım, duvarın tepesine sıçradım ve homurdanarak kendimi havaya kaldırmadan önce duvara tutunmayı başardım.

Tepeye ulaştım, duvarın en ucuna dikilmiş gözetleme direğinde duran adama bir göz attım ve adanın doğusundaki sahili izlediğini görünce rahat bir nefes aldım. Ne de olsa teknelerin tutulduğu yer orasıydı, dolayısıyla beni orada bekliyor olmaları mantıklı geliyordu.

Duvarın uzak tarafında altındaki hafif kayalık araziye baktım ve kendimi duvarın üzerinden aşağıya indirirken şansına lanet ettim, sonra da çıplak ayakla duvarın üzerine inmek zorunda kaldım.

Garip bir şekilde yere indim, ayak bileğim burkuldu ve kıcıımın üzerine düştüm, dirseğim keskin kayalarda yarıldı.

Ayağa kalkıp koşmaya başlarken "Siktiğimin sik taşı," diye küfrettim, bileğimdeki ağrı neyse ki ilerledikçe hafifliyordu.

Palmiye ağaçlarının altındaki gölgelerin arasından sıyrıldım ve gençliğimden hatırladığım, kayaların arasından kuzey kıyısındaki gemi enkazına inen, çoğunlukla gizli bir patikaya girdim. Oradan, yanaşmış teknelere bakabilecek ve buradan nasıl çıkacağımı bulabilecektim.

Çalılıklar ve kayalar arasındaki küçük patikadan hızla aşağıya indim ve enkazın bulunduğu küçük koya doğru koştum. Neyse ki gelgit yüksekti, bu yüzden kayalardan atladığım anda su ayak bileklerime kadar geliyordu ve yüzeyin altındaki yumuşak kum çıplak ayak parmaklarımı okşuyordu.

Gemi enkazına doğru su sıçratarak ilerledim, gövdesindeki delikten içeri girdim ve gölgeler beni yuttuğunda rahatlayarak iç çektim ve nefes almak için durakladım.

Çürüyen ahşap ve midyelerin üzerinden geçtim ve enkazın uzak ucuna doğru ilerlerken kızgın görünümlü yengeçleri uzaklaştırdım. Ben diğer tarafa ulaştığımda, bana teknelerin manzarasını sunan daha küçük bir delikten dışarı baktım.

Maverick'in iki iskeleden en yakın olanına hücum ettiğini, emirler yağdırdığını ve beni ararken gerçekten çok öfkeli görüldüğünü fark ettiğimde lanet okudum. Beni yakalamasını istemiyordum. Hayatta olmaz. Kahvaltıda tek boynuzlu at saçlı bir kızı yemek isteyebilecek sinirli bir trol gibi görünüyordu. Hem de öyle kabul edilebilir, kafamı bacaklarımın arasına sokup yeme şeklinde de değil. Hayır, kan, bağırsak ve beyin peşindeydi. O yüzden şimdilik dişlerinden uzak durmakta fayda vardı.

Alt dudağımı ısırarak bu durumdan kurtulmanın bir yolunu bulmaya çalıştım ve arka cebimdeki telefonun çalmaya başlamasıyla irkildim.

Maverick'in cep telefonunu çıkarıp bilinmeyen numaraya baktıktan sonra iskeleye dönüp telefonu kulağına dayadığını gördüm. Bu süper psikopata cevap vermeyi düşünmek bile tamamen delilikti. Ama zaten hiçbir zaman akli başında olduğumu iddia etmemiştim.

"Hey, bebeğim," diye alay ettim, çağrıya cevap verdim ve ardından gelen sese kendi kendime sııttım çünkü yemin ederim dişlerinin gıcırdadığını duyabiliyordum.

"Dua et de seni bulmayayım," diye hırladı Maverick, tüylerim diken diken oldu ve kalbim daha sert çarpmaya başladı.

"Öyle bir şansım yok," diye kabul ettim. "Zaten anakaraya dönüş yolunun yarısındayım, ama anahtar için teşekkürler."

"O anahtarı bana geri vermen için sana tek bir şans vereceğim," diye hırladı. "Yoksa yemin ederim-"

"Kusura bakma koca oğlan, gitmem gerek - teknemin kenarına sıçan bir martı var ve onu uzaklaştırmam lazım. Çav." Telefonu kestim, gülerek

Bir elimi ağzıma kapatıp sesi bastırdıktan sonra onu terslerken basit bir sürtük gibi dudaklarımı büzdüğüm bir selfie çektim. Telefonu yüksek sese ayarladım ve daha sonra bulması için küçük bir tahta çıkıntının üzerine koydum ve fotoğrafı beğenmesini umdum.

Bu eğlenceli olsa da, fedailerinden biri beni bulup şaplak atmak için geri götürmeden önce kışımı bu lanet adadan kurtarmam gerekiyordu.

Ki bu kötü olurdu. Besbelli. Sadece çılgın sürtükler iri yarı, kaslı, dövmeleli bir adamın onları dizlerine yatırıp çığlık atana kadar kışlarına şaplak atması fikri.

Bu da beni, söz konusu korkunç kaderden kurtulma umudum varsa cevaplamam gereken bir soruyla baş başa bıraktı.

Yeşil Power Ranger ne yaptı?

Red Ranger silahlarını ateşleyerek koşar ve hepsinin hakkından gelmeye çalışırdı. Ama öyle olsaydı Kırmızı Ranger aynı zamanda Ölü Ranger olurdu.

Pembe Ranger'ın ne yapacağından da bahsetmeyelim çünkü o sürtük bir kriz anında takip edilecek kişi değildi. Hayır. Yeşil düşünmem gerekiyordu.

Ve Maverick dönüp iskeleden aşağı doğru uzaklaşırken, aklıma yosundan çime kadar yeşilin her tonunu hissetmeme neden olan bir fikir geldi.

Enkazdan geri kaydım, tekrar dışarı çıkabilmek için büyük deliğe yöneldim ve sahilin temiz olup olmadığını kontrol etmek için durakladım - kelimenin tam anlamıyla.

Öyle olduğundan emin olduğumda, daha derin sulara doğru koşmaya başladım, serulean mavisi derinliklere dalmadan önce olabildiğince hızlı ilerledim ve iskelelere doğru dönmeye başladığımda daha derin sulara yüzdüm.

Kanım suya karışıkça dirseğimdeki kesik acıyordu ve yüzmeye devam ederken yakınlarda köpekbalığı olup olmadığını merak etmenin keyfini yaşadım ve bu düşünce beni korkuttu. Dalgaların altında bir köpekbalığı varmış gibi. Lanet olsun.

Kayalıkları döndüm ve durdum, bir tekne dolusu adam denizi avlamak için yola çıkarken hâlâ burada devriye gezen birkaç adama baktım.

Bana bakmadıklarından emin olduğumda derin bir nefes aldım, Dalgaların altına daldım ve en yakın iskeleye doğru ilerlerken her gün bu sulara geçirdiğim yıllar için şükrederek sert ve hızlı bir şekilde yüzdüm.

Altından yüzeye çıktığımda ciğerlerim yanıyordu ve yapıyı destekleyen ahşap kirişlerden birine tutunurken büyük bir nefes alma eğilimine karşı savaşmak zorunda kaldım.

Tahtaların altından geçerken acele etmedim, farkında bile olmadan tam üstümde yürüyen Lanetli Adamlardan birinin ayaklarına baktım ve rıhtımın sonundaki bir tekneye yöneldim.

Ona ulaştığımda, kendimi yukarı çekmeden önce altından yüzdüm ve becerebildiğim kadar sessiz bir şekilde içine girdim. Küçük sürat teknesi altımda sallanıyordu ve sürücü koltuğuna doğru ilerlerken alçakta kaldım.

Aslında hayatım boyunca bir ya da iki tekne çalmıştım ve sıcak kablo tesisatı tüm motorlarda oldukça standart bir uygulamaydı. Bu yüzden olta takımı kutusundan bir bıçak alıp tekerleğin altındaki plastik kapağı açmam, birkaç kabloyu sökmem, A kablosunu B kablosuna bağlamam ve Bob amcanız, Talulah teyzeniz, motorun bir hırıltıyla canlanması fazla zamanımı almadı.

Bir alarm çığlığı yükseldi ve kıyıdaki adamlardan herhangi biri beni görecektik kadar yaklaşmadan önce planımı tamamlamak için acele ederken nabzım yükseldi.

Dümeni hızla anakaraya doğru çevirdim, gazı sonuna kadar açtım ve su durulmadan ve Lanetliler'den biri beni fark etmeden önce teknenin uzak tarafına daldım.

Tekne uzaklaşırken yüzeyin altında hızla yüzdüm, tamamen boştu ama çok dikkat çekiyordu.

Bir kez daha iskelenin altından yüzeye çıktım ve adamlar yemimin peşinden hızla uzaklaşmadan önce Maverick'in dümende olduğu demirli kalan diğer tek tekneye atlarken gülmemeye çalıştım.

Yeterince uzaklaştıklarından emin olduğum an, arka cebimden cep telefonumu çıkardım ve sessizce Fox'a teşekkür ettim.

JJ'e mesaj atıp Fox'un takipçi yeteneklerini kullanıp beni bulmasını söylemeden önce su geçirmez modeli almak için aptalca para harcadım.

Takip cihazının

yazılım çalışıyordu, telefonu cebime geri soktum ve dikkatimi ufka çevirdim.

Uzun bir yüzüş için kendimi hazırladım, köpekbalıklarının bugün aç olmaması için dua ettim ve maviliklere doğru yola çıktım.

Harlequin'lere geri döndüğüm için mutlu olup olmadığımıdan emin değildim, özellikle de bunca zamandır bana yalan söylediklerini öğrendikten sonra. Ama küçük kaçışım için kendimle gurur duyuyordum ve Yeşil Korucu'nun da benimle gurur duyacağından emindim.

Karanlık denizde sürat teknesinin dümeninde durmuş, önümüzde bir yerlerde bir teknenin içinde Rogue'u ararken kalbim boğazıma düğümlenmişti. JJ yanımda duruyordu, telefonumu tuttuğu gibi sinyali takip etmek için havaya kaldırdı. Biz onu ararken Chase elindeki ağır hizmet tipi el fenerini önümüzde sallıyordu.

"Tam önümüzde olmalıydı, lanet olası teknesi nerede?" Hırladım.

Mesajını aldığımızda öfkeden panik moduna geçmiştim. Takip edilip edilmediğini bilmiyordum, ama okyanustaki küçük nokta bize doğru ilerlemeye devam ediyordu, bu yüzden lanet olası Tanrı'ya hala özgür olması için dua ettim. O kadar yavaş hareket ediyordu ki Maverick ya da adamları bulmadan önce onu bulmak için çaresizce onu ararken motor sorunu ve endişe beni pençeledi.

El feneri ona doğru çevrilince midemden aşağı kaynar sular döküldü. Lanet denizin içinde.

"Rogue!" Motoru durdurarak kükredim.

Ayakkabılarımı çıkardım ve tekneden atlayıp suya daldım. Serin dalgaların arasından ona doğru yüzdüm, onu kendime doğru çektim ve o da

şikayet etmeden sarıldı, nefes nefese kaldı.

"Vay canına," dedi nefes nefese. "Porsukların yüzebildiğini bilmiyordum."

Onu göğsüme sarıp alnından öperken bana böyle seslenmesinden memnun olacağımı hiç düşünmemiştim. "Seni kurtarmak için her yaratık bir yolunu bulur bebeğim."

Kıkırdadı. "Bir güvercin bile mi?"

"Kanatlı, bacaklı bir güvercin bile."

O bana sırtıttı, ben de ona gülümsedim; çocukken onunla okyanusta yüzdüğümüz günleri hatırladıkça kalbim mutlu bir şekilde çarpıyordu. On üç yaşındaydık ve bir keresinde onun bordası akıntıya kapılıp denize sürüklenmişti. Onun peşinden yüzmüş ve sahil güvenlik bizi alana kadar onunla birlikte beklemiştim. Güneş yanığı olmuştuk ama yine de en sevdiğim anılarımdan biriydi. Sanki onu su üstünde tutan sörf tahtası değil de benmişim gibi bana tutunmuştu.

"Sanırım hâlâ denize doğru sürükleniyoruz," dedi Rogue, endişe içinde dudağını ısırırken sonsuz ufka doğru bakarak. Kıyı gittikçe gittikçe küçülüyordu ama sahil güvenlik yakında bize ulaşacaktı. Sadece dayanmak zorundaydık.

"Eğer gittiğin yer orası olsaydı, dünyanın ucuna doğru sürüklenirdim, sinekkuşu." Elini tuttum ve o da parmaklarını benimkilerin arasına doladı.

"Ufkun ötesinde ne olduğunu umursamamam garip mi? Ben sadece burada, Sunset Cove'da kalmak istiyorum. Seninle ve diğerleriyle birlikte."

"Garip değil," dedim kararlılıkla. "Çok fazla insan dünyayı gezmenin onları mutlu edeceğini, daha doyumlulu kılacağını falan düşünüyor. Ama gerçek şeyler tam burada olur. Üzerinde büyüdüğümüz toprakta. Biz gittiğimizde burası bizi hatırlayacak, başka hiçbir yer hatırlamayacak. Bu yüzden burayı bizim yapmaya devam etmek istiyorum,

İsimlerimizi yeryüzünün kendisinde damgalamak. Buraya ait olmayı seviyorum. Ve sizin de buraya ait olmanızı seviyorum. Bunu hiçbir şey değiştiremez."

JJ tekneyi bize doğru yönlendirdi ve Chase kenarından uzanıp Rogue'u sudan çıkararak tekneye çekti. Kenarından tutup kendimi yukarı çektim, arkadaki saklama kutusuna doğru ilerledim ve bir battaniye çıkardım.

"Bizi eve geri götür, J," diye emrettim ve tekneyi geri döndürerek suyun karşısına geçti. Rogue'u bankta yanıma çektim ve tişörtünü çıkarmasına yardım ettim.

"Beni soymak için hep bir bahane arıyorsun, değil mi? Göt deliği mi?" dedi serin havada titrerken. Şortunu indirdi ve ben de onu battaniyeye sararak bir kolumu omuzlarına doladım.

Chase karşıdaki banktan onu izliyordu, aklında binlerce düşünce varmış gibi kaşları birbirine kenetlenmişti. Benim aklımda iki katı vardı ve bu başımı ağrıtıyordu. Ama hepsinden daha net olan, kızın Maverick'le birlikte olduğuydu. Lanet olası evlatlık kardeşimle. Ona ne demişti? Adam ona ne demişti? Neden hâlâ nefes alıyordu? Psikotik eğilimleri onu kapsamıyor muydu? Bunu düşünmek bile beni öfkeliyordu. Onda kurtarıcı hiçbir şey yoktu. Özellikle de *benim* kızım ile hiçbir ilgisi yoktu.

"Bana sarılmana gerek yok, Porsuk," dedi Rogue suratsızca ve kaşlarımı çattım.

Bu gece yaptıklarını düşününce ona söylemek istediğim çok şey vardı. Ama anakaraya kadar yüzdükten sonra çok yorulmuş olmalıydı. Dilimi olabildiğince sert ısıırıyordum. Kollarıma döndüğü için rahatlamıştım. Azarlama bekleyebilirdi.

Bırakmadığımda beni itmeye çalıştı ve çenemi sıkarak daha sıkı tuttum.

"Çocukken yeterince kucaklanmadığın için mi böyle yapıyorsun? Yoksa bugünlerde tatlı *ölü* babanın sana sarılmasını özlediğin için mi?" diye sordu acı acı.

Bu tuhaf soru karşısında kaşlarımı çattım ve Chase'le bakışmadan önce gözlerimi ona diktim. *Oh, kahretsin. O biliyor.*

"Rogue," diye homurdandım.

"*Rogue* yapma bana, göt herif." Bana yine dirsek attı ve ben de kızgınlıkla hırladım, bırakmadım. "Hepiniz bir avuç yalancısınız ve cehenneme gidebilirsiniz. Gerçekten gerçeği öğrenmeyeceğimi mi sandınız?"

Chase duygusuzca, "Şahsen ben, sen anlamadan önce yine gitmiş olmanı planlıyordum," dedi, sert maskesi tekrar yerine oturmuştu.

"Kapa çeneni," diye homurdandım ve o da bana sinirli bir bakış attı. "Sadece biraz zamana ihtiyacımız vardı-"

"Ne için?" diye sözümü kesti ve bana ters ters baktı. "Bana daha fazla yalan söylemek için mi? Maverick gerçekten senin de en iyi arkadaşın ve hafta sonları birlikte kucaklaşma partileri mi veriyorsunuz?"

"Huysuzluk etme," diye yüzüne karşı hırladım ve o da bana vahşi bir hayvan gibi hırslayarak karşılık verdi.

"Luther'in hayatta olduğunu bilmeye hakkım vardı," diye tısladı. "Tepelere kaçasın diye mi?" Tersledim.

"Ondan korkmuyorum," dedi ciddi bir şekilde.

"Hayır, tıpkı senin Maverick'in adasına kaçmaktan ve hayatını tehlikeye atmaktan korkmadığın gibi," dedim hararetle. "Tıpkı beni zorlamaktan ve benim kasabamda sana hiçbir kural uygulanmıyormuş gibi davranmaktan korkmadığın gibi."

"Benim için geçerli değiller," diye ısırdı beni. "Çünkü ben kimseye ait değilim, kimsenin kurallarına, yasalarına ya da taleplerine uymuyorum. Ben ölümden dirildim ve senin gibi pisliklerin hayatımı kontrol etmesine izin vererek geçmişte yaptığım hataları bir daha asla yapmayacağım. Ama senden daha kötüsü

Bunu yapmaya çalışmak yalan söylemektir. Söylediğiniz hiçbir şeye güvenemeyeceğimi bilmeliydim."

JJ omzunun üzerinden ona bakarak, "Böyle yapma güzel kız," diye yalvardı.

"Bunu atlatacaktır," diye mırıldandım.

"Benim adıma konuşma." Dirseğini karnıma sapladı ve benden sıyrılıp ayağa kalkarak Chase'den bir adım ötede, teknenin karşı tarafına oturmaya yöneldiğinde küfrettim.

"Belki de onu köpekbalıklarının yemesi için suda bırakmalıydık," diye kıkırdadı Chase ve ben ayağa kalktım, ona doğru yürüdüm ve onu yarısına kadar ittim.

Elim boğazına dolanmış bir şekilde teknenin kenarındaydı.

"Yeter. Onunla böyle konuşmaman konusunda sana ne demiştim?" Ben hırladım, o da küfrederek kolumu kavradı ve elimi çekip kopardı.

Koltuğuna geri gömüldü ve bakışlarımı Rogue'a çevirmeden önce ona ters ters baktım.

"Seni korumak için yalan söyledik," dedim ona.

"Beni 'korumak' için hiç istemediğim bir sürü karanlık şey yapıyorsun. Ve bu her zaman bana daha çok zarar veriyor, o yüzden gidip kendini becermeye ne dersin Porsuk? Ya da birbirinizi."

"Peşinde bir sürü Lanetli Adam varken seni denizden çıkardığım için bir teşekkür iyi olurdu," diye homurdandım ve kıyıya yaklaştığımızda koltuğuma geri çöktüm. Öfkem artıyordu ve bu gece ona bir ders vermek yeniden cazip gelmeye başlamıştı. Yerinin benim yanımda ve emirlerime uymak olduğunu anlaması gereken bir veletti.

"Sana Maverick'e karşılık verme fırsatı verdiğim için bir teşekkür iyi olurdu ama beni övdüğünü duymuyorum." Bakışlarını suya doğru çevirdi.

"Teşekkür ederim güzel kız," dedi JJ ve ben kaşlarımı çatarak ona baktım.

Bakışlarımla onu sabitlemeden önce, "Ona fırsat verme," diye tersledim. "Kendini öldürtebilirdin."

"Ama ben yapmadım." Omuz silkti.

"Mesele bu değil," diye
homurdandım.

"Öyle değil mi?" diye şarkı söyledi. "Bu arada bilgin olsun, senin o adamları Rick öldürmedi."

Kalesinde güzelce oturduğunu söyledi. Görünüşe göre kapını çalan başka bir düşmanın var. Bunlardan gerçekten çok var, Porsuk, değil mi?"

Başımı sallayarak dudak büktüm. "Yalan söylüyor."

"Neden yapsın ki?" diye sordu ve ben de kaşlarımı çatarak çocuklarımla bakiştım. "Eğer o yapmış olsaydı, övgüyü seve seve kabul edeceğini kendisi söyledi."

"Haklı," dedi JJ ve Chase dilini yanağına bastırdı. "Saçmalık," dedi Chase soğuk bir sesle. "Onun yüzüne karşı yalan söyledi çünkü "Psikopat olmadığından emin olmak için, büyük ihtimalle kızın külotuna girmek için."

"Doğru, çünkü bu mantıklı," diye tersledi Rogue ama bana mantıklı geldi. Maverick de onu en az bizim kadar istiyordu. Ve sevgilimi benden almak için her şeyi söyleyebilirdi. Onu reddettiğini ve bize yardım ettiğini öğrendiğinde kafasının patlayacağını düşünerek sııttım.

"Adamlarımız bu geceki kamera kayıtlarını incelemeyi bitirdiğinde emin olacağız," dedim ve Rogue omuz silkti.

JJ kıyıya ulaştı ve tekneyi mülkümüzün arkasındaki sahilden çıkan küçük iskelenin yanına çekti. İskelenin ucunda bir bekçi duruyordu ve demirlememize yardım ettikten sonra JJ ve Chase, Rogue'u arkamdan içeri sokarken ben de eve doğru ilerledim.

Kapıyı açtığımda it koşarak bizi karşıladı, heyecanla havlayarak yanımdan geçti ve Rogue'un ayak bileklerini yaladı. Döndüm, onu kollarıma aldım ve dişleri başparmağıma batarken küfrettim.

"Hey, köpeğimin üzerinden çekil!" Rogue tersledi ama onu duymazdan geldim, yukarı çıktım ve peşimden koştuğunu duydum.

Doğruca yatak odama yürüdüm ve o içeri girer girmez geri döndüm, köpeği koridora fırlattım ve onunla birlikte kapıyı kapattım. Anahtarı kilide soktum ve arka cebime yerleştirdim.

"Ne oluyor lan?" Bana kuşkuyla baktı ve ben de battaniyeyi üzerinden çekerek onu banyoya yönlendirdim.

Onu iterken dirseğini yakaladım, başparmağımı oradaki kesiğin üzerinde gezdirdim ve acı içinde tısladı.

"Üzgünüm bebeğim," diye mırıldandım. Onun kanamasını görmekten nefret ediyordum. Derin değildi ama bu önemli değildi. "Sana dokundu mu?" Hırlayarak sordum, odanın parlak ışığında onu inceliyor, daha fazla iz arıyordum.

"Sadece benim sevdiğim şekillerde," diye mırıldandı ve ben de dişlerimi birbirine geçirerek onu yüzüme doğru döndürdüm.

"Onu becerdin mi?" Birden panik denizinde boğulmaya başladım.
Lütfen hayır.

"Benim hakkımda düşündüğünün aksine Porsuk, karşıma çıkan her erkekle yatmıyorum," dedi bıkkın bir şekilde. "Yine de onu iyi kızdırdım."

Sırıttım, kendi kıyafetlerimi çıkarırken onu duşa soktum. Bikini askısına uzandığımda, vahşi bir sesle elimi tokatlayarak uzaklaştırdı ve ben de gözlerimi devirerek çıplak bir şekilde arkasından içeri girdim.

Ben onu yıkamaya çalışırken ellerimi tokatlayarak uzaklaştırmaya devam etti ve tüm bu süre boyunca sırtını bana dönük tuttu. Tekrar dışarı çıktığımızda, etrafına havlu sarmama bile izin vermedi.

"Sana yardım etmeme izin ver," diye emrettim, ama beni görmezden geldi, havlunun içinde bikinisinden sıyrıldı ve lavabonun yanındaki çamaşır sepetine attı. Sonra beni itti ve yerdeki kot pantolonuma doğru hamle yaptı.

Onu belinden yakaladım, neredeyse havlusunu çıkarıyordu ve bir vahşi gibi kolumu ısırđı.

"Tanrım, insanı çileden çıkarıyorsun," diye homurdandım, onu odama geri götürdüm ve kot pantolonumu kapıp cebinden kapı anahtarını almadan önce oraya bıraktım.

"Çileden çıkarıcı mıyım?" diye güldü, renkli saçları omuzlarına ıslak ıslak dökölüyordu. Kahretsin, iştah açıcı görünüyordu. Avına yaklaşan bir avcı gibi yavaşça ona doğru yürüdüm ve o da yatağa doğru geri geri gitmeye başladı.

"Evet, sen inatçı, dik kafalı, umursamaz küçük bir veletsin," dedim, ileriye doğru attığım her adımda onu aşağılayarak.

Bacakları yatağa çarptı ve yüz ifadesini düzelterip omurgasını dikleştirmeden önce bir an için telaşlanmış gibi göründü. "Sen otoriter bir megalomansın, peki benden nasıl davranmamı bekliyorsun?"

Yüzüne yaklaştım, aletim zonklamaya başlarken tenindeki vücut yıkamamın kokusunu içime çektim. "Dediğimi yapmanı bekliyorum."

"Bu asla olmayacak. Ne bu hayatta, ne bir sonrakinde, ne de bir sonrakinde-"

Susturmak için onu öptüm ve öfke dolu bir hırıltıyla başını benden uzaklaştırdı. Taşaklarıma doğru bir diz attı ve o daha yaklaşımadan onu yatağa geri ittim. Havlusu gevşedi ve aceleyle çıplak amına bakmadan önce kapattı. Onu vahşi bir açlıkla izlerken, ayağının topuğunun sikime çarpmasına hazır değildim ve acı içinde inledim, aletimi avuçlarken yalpalayarak uzaklaştım. Koşarak yanımdan geçti, balkon kapılarının kilidini açtı ve elindeki anahtar demetiyle kaçmaya başladı. Küfrederek peşinden koştum ama ben dışarı çıktığımda anahtarları kendi balkon kapısını açmak için kullanmıştı bile. Odasına girmeden önce onu yakalamak için koşmaya başladım ve arkasından güç verdim.

İçeri girip kapıyı çarparken bir çığlık attı. Kapıya çarptım, anahtar bir saniye sonra kilidin içinde döndü. Muzaffer bir edayla sırtarak orta parmağını cama bastırdı ve kalbim göğüs kafesime çarparken kaşlarımı çattım.

Aceleyle kapısına yönelmesini, iti içeri almak için kapıyı açmasını, sonra da kapının kilidini çevirmesini izledim. Öfkeyle avucumu cama vurdum.

"Rogue!" Havladım. "Aç şu kapıyı."

Sakince pencereye doğru yürüdü, havlusunu tuttu ve dudağını ısırarak havluyu biraz araladı, zar zor tutuyordu. Hayatımın gösterisini beklerken nefesim kesildi. Kafamın arkasında bir ses kırmızı alarm diye bağıyordu ama içimdeki çocuk bakmaktan ve bilinmeyen bir nedenle bana vücudunu göstermeye karar verdiğini ummaktan kendini alamıyordu.

"Burada güç gerçekten kimde, Porsuk?" diye sordu, kaşlarını çattı ve perdeleri çekerek kapattı, ben de avucumu tekrar cama vurarak hayal kırıklığıyla kükredim.

Lanet olsun ona. Ve onun tarafından bu kadar kolay kandırıldığım için sikime de lanet olsun.

Odama geri döndüm, balkon kapısını öyle bir çarptım ki tüm ev sarsıldı, sonra birkaç giysi alıp üzerime geçirdim.

Kapımdan ite kaka çıkıp kardeşlerimi aramak için aşağıya doğru koşarken ne giydiğimi bile bilmiyordum.

Geç olmuştu ama çocuklarım her zaman bir işten sonra ve özellikle de Maverick'e karşı böyle ciddi bir darbe vurduktan sonra kutlama yaparlardı.

Onları salonda televizyonda müzik ya da porno oynatma konusunda tartışırken buldum.

JJ belli ki pornoyu istiyordu.

Geldiğimi fark ettiklerinde ikisi de sessizleşti ve bu evin dördüncü üyesini ararken beni görmezden geldiler.

"Nerede o?" JJ, Chase'in elinden televizyon kumandasını almaya çalışmaktan vazgeçip bana tekmelenmiş bir köpek yavrusu bakışı atarak sordu. "Onu yine mi kızdırdın?"

"Ve neden eşofmanlarını ters giyiyorsun?" Chase homurdandı.

Omuz silktim, bir sandalyeye çöktüm ve orada bırakılan rom şişesini alıp bir yudum içtim.

"Tanrı aşkına Fox," diye homurdandı JJ, bana doğru yürürken ve ben de bu saldırganlık karşısında kaşlarımı çattım.

"Ne?" Havladım, içimdeki alfa başını kaldırdı.

Chase bir müzik açıp kanepeye uzandı ve dudaklarının arasına bir sigara yerleştirdi.

JJ gözlerini kısarak, "Biliyor musun," dedi.

"Anlamıyorum." Bir ölçü daha rom içtim. "Neden böyle davranıyor? Seni böyle terslemez."

"Çünkü aslında benden hoşlanıyor," dedi JJ ukalaca ve ben daha dik oturdum, bu ima karşısında içimden öfke sızdı. "Dinle beni," diye devam etti ben onu boğmadan önce. "Benim yaptığım gibi onunla biraz zaman geçersen, onunla konuşsan, onu dinlesen, belki seninle daha iyi anlaşır. Bilirsin, çocukken onunla hep iyi *geçindiğin* gibi?"

Dudaklarım birbirine sıkıca yapıştı ama ne demek istediğini anlayabiliyordum. "Yani... bir randevu gibi mi?"

"Ben öyle bir şey demedim. Neden onunla sadece arkadaş olup işlerin nasıl gideceğini görmüyorsun?" JJ önerdi ama ben onu görmezden geldim, onu götürebileceğim bir randevu planlamaya başlamıştım bile. Onu kazanabilirdim. İçimdeki kırbaçlanmış ergeni yönlendirmek zorundaydım. Eskiden onu bir yerlere götürmeyi ve ona sevimli ve anlamsız şeyler. Eğer beni tekrar terk etmesine bu kadar takılmasaydım, Belki de bunu daha önce yapmayı düşünürdüm. Ama sonra tekrar, benim

Yoğun genç kıcı da onu kazanmamıştı. Bu yüzden oyunumu geliştirmem gerekiyordu. Geleceği ve geçmişi birleştirip, onun mükemmel fantezisi olmalıydım.

Cebimdeki telefonum çaldı ve Kestrel'den beni bekleyen, Maverick'in saldırdığı sırada ön kapıdaki güvenlik kamerası görüntülerinin bir klibini içeren bir güncelleme buldum.

Kerkenez:

Hayır, patron. Pisliklerin üstü örtülmüştü ve geldikleri minibüste sahte plakalar.

Kaydı izlerken iç çektim, kar maskeli adamlar minibüslerinin arkasından atlıyor ve lanet mesajlarını bırakarak işe koyulmadan önce adamlarımızı hızla öldürüyorlardı.

Telefonumu JJ'e attım ve Chase'e vermeden önce izlerken iç geçirdi.

"Sence Rogue'un söylediklerinde bir şey var mı?" JJ yüksek sesle merak etti. "Kesinlikle Maverick, değil mi?"

"Başka kim olacak?" Dişlerimi sıkarak söyledim.

JJ omuz silkti ve Chase dilini dişlerinin arasında gezdirdi.

"Başka hiç kimse bu kadar yaklaşılamaz," dedi Chase ve ben de JJ ile aynı anda başımı sallayarak konuyu kapattım. "Babana söyledin mi?"

"Hayır," dedim. "Bu onu ilgilendirmez, ayrıca yine Maverick'i savunacak. Hayal görüyor amına koyayım."

"O geldiğinde ne yapacağımızı konuşabilir miyiz? Eve mi?" Chase sordu. "Çünkü Rogue'u kasabaya dönerken bulursa, hele de bizim çatımız altında uyurken, onu öldürmekte tereddüt etmeyecektir."

"Sence onu tanır mı?" JJ merak etti. "Ona sahte bir isim verebilir miyiz?"

"Babam bunun için fazla anlayışlı. Onu hemen tanımadıysa bile hemen anlar."

"Özellikle de taşaklarınızı sürekli çantasında tutuyormuş gibi davranmanıza bakılırsa," diye mırıldandı Chase ve JJ bir yastık alıp kendi koltuğuna çökmeden önce kafasına vurdu.

"Babam yakın zamanda eve gelmeyecek," dedim. "O gelmeden önce haber veririz ve sonra da onu saklarız."

"Doğru, uzun vadeli planın da bu mu?" Chase alay etti. "Çünkü onu saklamakta ısrar ederseniz, er ya da geç Harlequin Baba bunu öğrenecek. Ve hepimizin onu sakladığımızı ve bu konuda yalan söylediğimizi öğrenirse daha da sinirlenecek."

"Peki ne öneriyorsun Ace?" Ben talep ettim.

"Bu konudaki duruşumun ne olduğunu biliyorsun," dedi ve havaya bir duman bulutu saldı.

"Onun senin için hiçbir anlamı yokmuş gibi davranmandan bıktım," dedi JJ kaşlarını çatarak. "Seni hayatın boyunca tanıdık ve o zamandan beri O gitti, sen sanki kalbin bir daha kırılmasın diye göğsünde ölü bir et parçasıymış gibi davranıyorsun."

"Bu yanlış varsayımı anne pornosu kitaplarından birinde okuduğun için mi yaptın?" Chase sırtıttı ama JJ sadece omuz silkti.

"Her kadının fantezisi olmak için, her kadının fantezisinin ne olduğu hakkında biraz araştırma yapmak yardımcı olur. Kütüphaneme dalarsan daha sık sevişirsin."

"Evet ama Ebay'den Grinin Elli Tonu'nun özel kapaklı baskısını almana gerçekten gerek var mıydı?" Chase homurdandı ve JJ kaşlarını çatarken ben de gülümsedim.

"Bu bir klasik, dostum," diye kendini savundu JJ.

"Açıklamada, son sahibinin üzerinde kendini parmaklamasından bu yana kuruyup kurumadığından bahsediliyor muydu?" Chase sordu ve ben de oyunun tadını çıkararak sııttım.

"En son ne zaman bir kız senin üzerinde kendini parmakladı, Ace?" JJ elini saçlarının arasından geçirdi. "Çünkü iki gün önce bir kız, ben sahnede dans ederken üzerime çıkmaya çalıştığı için kulübümden atılmak zorunda kaldı. Ona elimi bile sürmeme gerek kalmadı. Benim fikrim senin asla olamayacağın kadar ateşli. Ve aşk kitapları bu evde bu yüzden para kazanıyor."

"Onlar için o özel kitaplığı almak zorunda değildin ama," diye şaka yaptım ve JJ omuz silkti.

"Ya da Twilight koleksiyonunun üzerine astığın Jacob Takımı posterini," diye ekledi Chase ve ben bir kahkaha attım.

"Dostum, sanki Jacob'ın takımındaymışım gibi, Twilight yüzünden beni azarlayacaksan en azından gerçekleri doğru söyle. Edward her zaman tekti," dedi JJ, bu konuda utanmayı reddettiği için çenesini kaldırarak. J'nin hoşuna giden her şeye ve her şeye karşı takındığı hiç de umursamaz tavrına içten içe saygı duyuyordum. Partilerimizden birinin verandasında parlak pembe bir kokteyl yudumlamak istese, ışıltılı bir bikini giyip makyaj yapsa bile akşam dokuzdan önce biriyle yatarı. Belki de anne pornosu hobisinde gerçekten bir şeyler vardı. Akıllara durgunluk veren bir sikişin ötesinde bir kadının benden gerçekten hoşlanmasını sağlama konusunda kesinlikle sıfır deneyimim vardı. Bir dakikadan kısa bir süre içinde çenemi sallayıp iki kızın sikim için kavga etmesini sağlayabilirdim.

Kim olduğumdan dolayı. Ama belki de bu beni şımartmıştı. Çünkü çıkmak istediğim tek kız sonunda hayatıma geri dönmüştü ve nasıl yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Beni ciddi bir şey için istemesini sağlamak.

Lanet olsun, JJ'in kirli kitaplarını okumam gerekecek, değil mi?

"Hazır konu açılmışken, onlara anne pornosu demek, dünyadaki diğer tüm türlerden daha fazla satan, kadınların egemen olduğu milyar dolarlık bir türü küçümsemenin bir yolu. Biraz daha saygı duysaydınız, belki siz de benim gibi ayaklarınıza kapanan kızlara sahip olurdunuz. Sadece bir düşünce." JJ sırtıttı.

Chase, "Not için teşekkürler, bunu da diğer tavsiyelerinle birlikte kıcıma sokacağım," dedi. "Sevişmek için yardıma ihtiyacım yok, J."

"Rosie hakkında konuşuyorsanız, ufkunuzu genişletmeniz gerekir. Çünkü o hatun minimum getirisi olan zor bir iş. Yardıma ihtiyacın olmadığını biliyorum dostum. Görünüşte dokuz puanlık bir beşliksin ama oyunda üç puanlıksın."

Chase kaşlarını çatıttı.

"Bunu yedi buçuğa kadar çıkarabilirim, sorun değil," diye ekledi JJ.

"Sen bir pisliksin," diye hırladı Chase.

"Ben özellikle kızlarla ilgili konuşuyorum kardeşim. Sakın alınma. Bu benim işim. Sokaktan kulübüme gelip grubuma katılmak isteyen tonlarca seksi adam var. Ama ben sadece potansiyeli olanları seçerim. Ve sen de öyle olabilirsin. O zaman seni Chase Cohen'le yatırabilirim," dedi JJ. "Seni binlerce kızın iğrenç fantezilerine dönüştürebilirim. Ve bunun için birinci sınıf am alırsın."

"Beni işe almaya mı çalışıyorsun?" Chase güldü.

"Kulüp için değil. Benim eğlencem için. O yüzden bir kız seç, herhangi bir kız, tercihen en ateşli kız olsun, ben de sana onu getireyim," dedi JJ.

Chase ağzını açtı ama o daha lafını seçmeden ben onun yerine konuştum. "Rogue değil," dedim çünkü gözlerindeki o parıltı belayı işaret ediyordu.

Chase çenesindeki kirli sakalı kaşıdı. "Rogue demeyecektim," diye alay edince bakışlarımı kısmıştım.

"Yapmasan iyi olur," diye uyardım.

"İnatçı bir piç olduğunu biliyorum Foxy, ama kızların senden hoşlanmasını nasıl sağlayacağını öğrenmek istersen kapım her zaman açık," diye teklif etti JJ ve ben de yerimden kalktım.

Chase benimle göz göze gelince o da ayağa kalktı ve JJ kafası her saniye daha da büyüyerek aramıza baktı.

Chase sandalyesinin arkasına koşup JJ'i yerinde tutmak için omuzlarından tutarken Chase'e "Tut onu," dedim ve JJ güldü. JJ'in karnına yumruk attım ve o da hırıldayarak güldü, Chase'le dövüşürken beni tekmelemeye çalıştı. Üçümüz güreşene kadar ona şakacı bir şekilde vurmaya devam ettim ve JJ tamamen vahşileşerek dişlerini lanet koluma geçirdi.

Sinir bozucu bir şekilde, JJ aramızda Rogue'un gerçekten sevdiği tek kişiydi.

Bu yüzden onu dövmeyi bitirdiğimde, tavsiyelerini dinlemeye de hazırdım. Çünkü Rogue'u kazanmak için her şeyi yapmaya hazırdım.

Sabahın dördünde çalan alarmımla uyandım ve yataktan kalkarken esnemek için uzun bir nefes aldım. Dün gece doldurduğum çantayı omuzlamadan önce bir çift sörfçü şortu ve bir atlet giydim, spor ayakkabılarımı tekmeledim ve cebimde birkaç tavuk ödülüyle odadan çıktım.

Rogue'un odasının önünde diz çöktüm ve kilidi klik sesiyle açılana kadar salladım. Sonra tavuk ödülleri çıkardım ve kapıyı hafifçe iterek açtım, itin burnu kapı aralığında belirirken onları tuttum, onu uyurken izlemek istediğimde her zaman buraya getirdiğim rüşveti ararken öfkeyle kokluyordu. Bunu yapmayı seviyordum. Kısmen uyurken bana kaşlarını çatmadığı için. Kız da çok ağır uyuduğu için hiç fark etmedi. Buraya ilk geldiğimde İt bana havlamıştı.

kıpırdamamıştı. Ama bu saçmalığa devam etseydi kıpırdayacaktı, bu yüzden onu aşağıya kaçırdım ve biraz mama ile besledim. O zamandan beri, en iyi tavuk ödülleri alışıveriş listemize eklediğimden emin oldum ve elimde oyuncak oldu. Bir sokak köpeğine rüşvet vermek zorunda kalacağımı hiç düşünmemiştim ama işte buradaydım, bir köpekle lanet bir anlaşma yapıyordum.

Odaya girdim, dolabına doğru ilerledim ve çantamı küçük bir lila bikini, bir kaftan, biraz ateşli ganimet şortu ve bir cami ile doldurdum.

Sonra çantamı omuzladım ve yatağına doğru ilerledim, çarşafı sarılmış, güzel yüzü kıpırdamadan ona baktım.

Eğildim, dudaklarımı dudaklarının üzerinde gezdirdim, tadına baktım ve uykulu bir şekilde inledi, bu ses sikimin kalkmasına neden oldu. Çarşafı geriye kaydardım, çıplak bacaklarına, küçük siyah külotuna ve içinde uyuduğu Yeşil Power Ranger atletine baktım. Yemin ederim, üstündeki o orospu çocuğu kendini çok beğenmiş görünüyordu ve kollarımı yavaşça altına kaydırıp onu göğsüme doğru çekmeden önce dudaklarımı büzdüm.

Mutt hırladı ve kızgın porsuklarla ilgili bir şeyler mırıldandıktan sonra bedenime sokulurken ona birkaç ödül daha attım. Onun sıcaklığı kalbimin çarpmasına neden oldu ve sırtarak kızımı yanımdan uzaklaştırdım, odasından çıktım ve Mutt'u peşime takarak mutfağa indim. Bir kolumla onu kendime doğru tutarken buzdolabını dikkatlice açtım ve dün gece hazırladığım pişmiş tavuk kasesini çıkardım. Sonra dikkatlice yere bıraktım ve Mutt koşarak gelip onu mideye indirdi.

"Al bakalım küçük piç," diye mırıldandım, sonra ayağa kalkıp Rogue'u arka kapıya taşıdım ve kilidi açtım. Dışarı çıktım, hareketlerim üzerine silahını kaldıran Raul'a başımı salladım, sonra bana başını salladı, bakışlarını hemen kaçırmadan önce bir an için kollarımdaki Rogue'a baktı.

Bana aldırma, kızımı hayatının randevusuna kaçırıyorum.

Verandanın basamaklarından kumsala doğru yöneldim, dalgalar karanlık kıyıya usulca vuruyordu. Gökyüzünde şafağın en ufak bir ipucu vardı ve varış noktamızda doğuşunu görmek için harekete geçmek istedim.

İskeleye doğru ilerledim ve sürat teknesine tırmandım, Rogue'u dün gece yatmadan önce koyduğum battaniye yuvasına yatırdım. Fırçaladım Göz kapakları titrerken saçlarının bir kısmı yüzünden uzaklaştı ama uyanmadı.

Onu bir saniye içinde uyandırmak için yapabileceğim pek bir şey yoktu ama ondan önce tekneyi hareket ettirmezsem kaçmaya çalışacaktı. Bu yüzden yola çıkmayı ve denize açıldığımızda kaçınılmaz olan tartışmayı yaşamayı tercih ederdim.

Direksiyonun önünde durdum ve kontağı çevirdim, motor gürültüyle çalıştı ve Rogue uyandığında çığlık attı. Dalgaların arasında havalandım, battaniyelerin arasında ayağa kalkıp vahşi, fırtınalı gözlerle beni süzerken omzumun üzerinden bir bakış attım.

"Ne halt ediyorsun Fox?!" diye bağırdı.

"Sabahı birlikte geçireceğiz," diye seslendim omzumun üzerinden.

"Hayır, geçirmeyeceğiz. Tekneyi döndür. Beni geri götür. ikinci." Direksiyonu tutmaya çalışarak bana doğru geldi ve onu yanımdaki banka oturması için aşağı ittim. Çantamı omuzlarımdan indirdim, fermuarını açtım ve gece yarısı yaptığım taze bir böreği çıkardım. Kâğıda sararak ona uzattım, kokusunu burnunun dibinde gezdirdim ve bana deliymişim gibi baktı.

"Kruvasanını sikeyim," diye tersledi.

"Bu bir pain au chocolat," diye düzelttim ve denize doğru baktım. "Ama sen istemiyorsan, sanırım bir martı alır."

"Bekle," diye nefes nefese kaldı çünkü iyi yemeği yok etmek her zaman ona küfretti. Onu elimden kaptı ve ben de bir sırtışla savaştım.

ısırdı ve sonra sanki sikimi içine sokmuşum gibi inledi. Babam

Ergenliğimde kendi yemeğimi pişirmeyi bana bırakmıştı ve on sekiz yaşına geldiğimde artık pizza ve mikrodalga yemeklerle yaşamak istemediğime karar vermiştim. Ve düzgün yemekler yapabildiğimde, JJ ve Chase çoğu gece yemeklere rahatça geldiler. Çok sık görüşmüyorduk. Ama birlikte yaşadığımız sürece her Pazar yemek yapacağıma dair bana söz verdirmişlerdi.

"Tanrım, neden bu kadar güzel olmak zorundaydı ki?" diye inledi, büyük bir ısırık daha aldı ve hamur işi parçalarını dizlerinin üzerine yuvarladı. Dudaklarının kenarında bir çikolata lekesi vardı ve uzanıp başparmağımla sildim ve emdim. Rogue Easton'a batırılmış her şeyin tadı daha güzeldi.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu hepsini yer yemez ve sanki içinde başka bir hamur işi saklıyormuş gibi umutla çantama bakmaya başladı. Kızın da iti gibi yiyeceklerle kolayca satın alınabileceğini aklıma not ettim. Gerçi en iyi itin bile Dünyadaki hiçbir pasta bana kızgın olmasını engelleyemezdi. Yine de bu onu biraz daha suç ortağı yapıyor gibiydi.

"Bir randevuya çıkıyoruz," dedim ve tepkisini öğrenmek için ona baktım. Bu da surat asmaktı. *Harika.*

"Normal erkeklerin kızlara kendileriyle gerçekten çıkmak *isteyip* istemediklerini sorduklarının farkında mısın? Eğer zahmet edip sorsaydın, bunu reddederdim."

"Bu yüzden sormadım," dedim ve bacağıma bir tekme attı. "Bu, kayıplarını kestiğin ve dikkatini daha istekli bir kız, Rozet. Bu kaçırma için yeşil ışık değil."

"Bana uzun zaman önce yeşil ışık yaktın bebeğim. Ben sadece bunu sana nasıl hatırlatacağımı bulmaya çalışıyorum."

"Her şeyi Fox gözlükleriyle hatırlıyorsun. Tek hatırladığım, kötü bir koku gibi beni takip eden bir grup çocuktu. Ben olsam keserdim.

eninde sonunda hepiniz kaybedersiniz." Omuz silkti ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Yapma bunu," diye homurdandım, ona dönüp öne doğru eğilirken hız sabitleyiciyi açtım ve teknenin iki yanını kavradım. "Şimdi benden nefret edebilirsin, hepimizden nefret edebilirsin. Ama geçmişin hiçbir anlamı yokmuş gibi davranma. Ben oradaydım. Gerçektir. Beşimiz hayatta pek az insana nasip olan bir şeye sahiptik ve şu anda ne kadar berbat olsa da, hala bir kısmının kurtarılabilir olduğuna inanıyorum. En azından dördümüz için."

"Maverick'in bir zamanlar senin için önemli olduğunu ilk kez kabul ediyorsun," diye fısıldadı, güneşin ilk ışıkları ufukta belirirken gözlerinde bir acı parıltısı vardı. Kalbim uzun zaman önce gömdüğüm umutsuzluk çukuruna çekildi.

"İhanetini daha da kötüleştiren şey de bu," diye fısıldadım.

"Önce sen ona ihanet ettin. Tıpkı önce bana ihanet ettiğin gibi. Yaralarına tuz basmak için burada olabileceğimi hiç düşündün mü? Asla kapanmayacaklarından emin olmak için. Bana verdiğin zararı asla unutmayacağından emin ol. Belki de o mezarda öldüm ve sana musallat olmak için geri geldim Tilki Harlequin. Ben sadece sana eziyet etmek için burada olan ölü bir kıyım."

"Eğer durum buysa, şimdiye kadar iyi bir iş çıkardın, sinekkuşu. Ama eğer bana musallat olduysan, bu beni senin bitmemiş işin yapar. Ve önce benden etini almana açığım, ama intikamını aldıktan sonra, o zehirli intikam ihtiyacının altında kalan tek şeyin, onca yıl kaybettiklerini arayan bir kız olduğunu göreceksin.

Yıllar önce. Ve o benim, bebeğim."

Ondan uzaklaştım, hız sabitleyiciyi kapattım ve bizi dalgaların arasından koya doğru yönlendirdim. Güneş yağmaya başlamıştı. dünyaya ışık saçıyor, turuncu ve altın rengi gökyüzünde açılan dev bir kapı gibi ufka yayılıyor.

Koya döndüm, resife doğru ilerlerken yavaşladım. Buralarda herkesin Cehennem Geçidi dediği taş kemerin altından geçerken motoru durdurdum ve demiri suya bıraktım. Çektim

Rogue ayağa kalktı, sırtı bana dönükken kaşları çatıldı ve onu göğsüme yasladım. Ufka doğru bakarken dudaklarından bir lanet döküldü ve ben de çenemi omzuna yasladım.

"Seninle güneşin doğuşunu izlemeyi özledim, iskelenin altında uyuyakaldığımızda seni şafak vakti uyandırmamı ne kadar çok severdin, hatırlıyor musun?" diye takıldım ve o da bir kahkaha attı.

"Bundan nefret ederdim, Porsuk."

"Sadece ilk başta, sonra şimdiki gibi bakmaya başladın. Sanki kızamıyormuşsun gibi çünkü çok güzeldi ve içten içe onu gerçekten özlemek istemediğini biliyordun."

"Sanırım her zaman ne istediğimi benden önce bildiğini düşündün," dedi bana sert bir bakış fırlatarak. "Belki bir zamanlar biliyordun ama artık değil Fox. Artık on altı yaşında değilim."

"İnsanlar değişmez. Sadece başlarına gelen kötü şeyler duvarlar örmelerine neden olur. İstedığımız zaman onları yıkabiliriz."

"Duvarların var mı, Foxy?" diye mırıldandı güneş yükselip teni altın rengine bürünürken.

"Sana karşı değil." Parmaklarımı belinde, karnının üzerinde gezdirdim, ağzımı boynunda gezdirirken atleti yukarı kalktı, o gecenin gündüze geçişini izlerken gökyüzüne bakmayı umursamadım. O benim gündoğumumdu. On yıldır beklediğim. Ve her gün ona uyanmak, dünyada kaldığım günler boyunca sabahımı aydınlatmasını izlemek istiyordum.

Bir kez olsun teslim olurken eli enseme kavrayacak şekilde yukarı kalktı ve elim altında daha yukarı kayarken parmakları saçlarıma dolandı

İpeksi tenini okşuyor ve bana karşı titremesini sağlıyordum.

"Beni güneşin doğuşuyla kazanamazsın," dedi nefes nefese.

"Hayır, ama belki seni bin dolarla kazanabilirim," diye cevap verdim.

"Sabahı benimle geçir, Rogue. Yine çocukmuşuz gibi davran. Yarın benden nefret et."

Hiçbir şey söylemedi ve ben de uzaklaştım, suyu yaldızlayan güneşe baktım ve onu tekrar tekrar ufkun altına itebilmeyi diledim, ta ki on altı yaşımıza kadar, hepimiz sonsuzluğun kıyısında oturup her zaman birbirimize ait olmaya yemin edene kadar. Kardeşimi, aramızdaki bağ kalıcı olarak kopmadan önceki haline döndürmek istiyordum. Rogue'u onu kalıcı olarak kırmadan önceki haliyle istiyordum. Eskiden güldüğüm ve arkadaşlarımı çılgınca seven beni geri istiyordum. Tüm dünyanın omuzlarımda olmadığı zamanları. Ne olursa olsun her zaman birlikte olacağımıza kendimizi inandırmıştık ve ben de buna kalbimin her zerresiyle inanmıştım.

Güneş tam olarak suyun üzerine çıkana kadar izledik ve Rogue hüzünlü bir gülümsemeyle bana döndü.

Başparmağımı yanağında gezdirdim ve dokunuşuma doğru eğildi, içimi bir şeytan gibi dolduran bir sahiplenme duygusu.

"Seni oraya götürebilseydim benimle geri döner miydin?" Sordum ve başını sallamadan önce tereddüt etti, sonunda ruhunu görmeme izin verdi. Bildiğim yanı oradaydı ama benden saklanmaya kararlıydı. Ama hayatlarımızı birlikte yazmıştık, gençliğinin en önemli yıllarını benim yanımda geçirmişti. Ve ben onu, onun kendini tanıdığından bile daha derinden tanıyordum.

"O zaman rol yapalım," diye dudaklarına homurdandım, sonra geri çekildim, gömleğimi çıkardım ve ayakkabılarımı da çıkardım. Teknenin arka tarafındaki saklama kutusunu açtım, şnorkelleri ve maskeleri çıkardım, bir takımını onun için bankın üzerine attım. Orada kılıfında sakladığım bıçağı aldım ve bileğime bağladım. I

asla silahsız bir yere gitmezdim. Babam bunu bana öğretmişti ve bu benim hayatımı birden fazla kez kurtarmıştı.

"Üstünü değiştir," diye emrettim, başımla çantamı işaret ettim, emrime sinirlenmiş görünüyordu ama gözleri vücudumda da ziyafet çekiyordu.

Dönüp denize dalmadan önce dilimi yanağıma bastırdım.

Soğuk suyun altında derin derin yüzdüm, tenimi dalgalandıran soğuğa uyum sağladım. Ben su için yaratılmıştım. Babam bana ve Maverick'e Harlequin House'daki havuzda yüzmeyi öğretmişti. Ve neredeyse yürümeye başladığımızdan beri sörf yapıyorduk. Rekabetçi doğamız ikimizi de birlikte yaptığımız her şeyde en iyi olmaya itmişti. Bu konuda başarılı olmuştuk. Ama sanırım o bugünlerde intikam ve kanla büyüyordu. *Pislik.*

Yüzeye çıktım, tekneye döndüm ve Rogue'u sırtı bana dönükken pijamasının üstünü çıkarırken bulduğumda boğazım düğümlendi, küçük lila bikini kıcını çerçevesliyordu. Üstünü yerine bağladı ve tekneden dalmadan önce şnorkel ve maskesini aldı.

Maskemi taktım ve ona doğru yüzdüm, o da maskesini takarken elini tuttum. "Şu ahtapotun hâlâ resifin dibinde yaşayıp yaşamadığını görmek ister misin?" Onu daha önce bulduğumuz yeri işaret ettim.

"Inky'yi mi kastediyorsun? Ölmüş olmalı," dedi. "Ne kadar yaşayabilirler ki?"

"Hadi öğrenelim." Koyun etrafını saran kayalık duvarı çevreleyen resifin üzerinden su boyunca yüzerek ondan uzaklaştım.

Bir nefes aldım ve derinlere daldım, renkli mercanların arasından yüzerek geçtim, altımda gümüş balık sürüsü yarışıyordu. Dibe ulaştığımda kendimi sabitlemek için resifin kayalık bir çıkıntısına tutundum ve Rogue da kendini aşağıda tutmak için kolumu kavradı. Resif duvarındaki karanlık deliğe baktık ve eski dostumuzu görebilmek için gözlerimi kısıtım. Beklerken ağzımdan baloncuklar döküldü ama hiçbir şey görünmedi.

Çok geçmeden nefesimiz tükendi ve yüzeye geri yüzdük. Bir ciğer dolusu hava emerken şnorkelin ağzımdan düşmesine izin verdim ve Rogue da aynısını yaptı, yüzüne bir gülümseme yayıldı.

"Bir dahaki sefere kolunu sok," diye meydan okudu ve ben güldüm.

"İyi ama o deliğe sürüklenirsem peşimden gelsen iyi edersin sinekkuşu," diye takıldım.

"Bir ahtapot senin o otoriter kışını yerse tüm sorunlarımı çözmenin kolay bir yolu gibi görünüyor," diye akıl yürüttü.

"Nasıl olduğunu anlıyorum." Ona su sıçrattım, nefesi kesildi ve bana karşılık verdi. Onu belinden yakaladım, kalçama doğru çektim ve yanlarını gıdıkladım.

"Hayır, Fox!" diye bağırdı ve bacaklarını kalçalarımın doladı.

Burnumu onunkine değdirdim, sonra onu kendimden uzağa fırlattım, böylece bir çılgılla suya geri sıçradı. Güldüm, suyun altına daldım ve tekrar dibe doğru güçlendim. Rogue'un beni takip ettiğini hissettim, ahtapot tarafından öldürülmemi izlemeye hazırda ama yeryüzünde bunu denese bile Fox Harlequin'den canlı çıkabilecek tek bir yaratık yoktu.

Kayalara tutunarak ve kendimi ileri doğru çekerek dibe kadar ulaştım. Deliğe doğru uzandım ve Rogue bacağımı kavrayıp sıktı. Arkama dönüp baktığımda başını salladığını gördüm ve gözlerimi devirerek kolumu deliğe soktum. Rogue omuzlarıma tutunana kadar vücudum boyunca kendini çekti, renkli saçları etrafımda uçuşurken beni katil bir kabukludan uzaklaştırmaya hazırlanıyormuş gibi sırtıma sarıldı. Ya da ahtapotlar her ne sikimse. Kesin olarak bildiğim tek şey mürekkep balığı olmadıklarıydı.

Parmaklarım deliğin arkasına dokundu ama ona o anda orada gizlenen bir yaratık olmadığını söylemek yerine, kayayı kavradım ve deliğe çekiliyormuşum gibi davranarak kendimi öne doğru ittim. Rogue bacaklarını belime doladı, omuzlarımı öfkeyle çekiştirirken

Beni geri çekmeye çalıştı ve güldüğümde bir baloncuk akışı beni terk etti, kayayı bıraktım ve sırtımda küçük bir limpet ile yüzeye doğru yüzdüm.

Başım sudan çıktı ve Rogue beni daha sıkı kavradı, kalçaları belimin etrafında kilitlendi ve kolları omuzlarımin etrafında kenetlendi.

"Seni yakaladı mı?" diye soludu ve ben bir kahkaha attım. "Psikoloji. Boştu."

"Seni orospu çocuğu," diye tısladı ama gülerken vücudu titriyordu.

"Beni önemseydiğini resmen kanıtladım," dedim kendini beğenmiş bir şekilde ve o da kulağımı dişlerinin arasına aldı, sıkıca çekti.

"Burada senin sonunu getirecek bir deniz canavarı daha var Porsuk," diye hırladı ve bir bıçağın soğuk baskısı boğazımı öptü.

Arzu dolu kısık bir ses beni terk etti ve elini kabzanın etrafından kavramak için uzandım.

"Şimdi de benden çalışıyorsun, öyle mi sinekkuşu?" Hırladım.

"Belki de ahtapotun seni öldürmekten zevk almasını istemedim, Tilki. Belki de boğazını kesip seni resif köpekbalıklarının yemesi için burada bırakmayı planlıyorum" diye uyardı.

Boğazımı bıçağa bastırdım. "Biri beni aramaya gelmeden önce kanıtları zamanında yok edeceklerinden emin misin bebeğim?"

"Onlar beni bulana kadar çoktan gitmiş olacağım," diye fısıldadı.

"İstedğin bu mu?" Ben sordum. "On altı yaşındaki Rogue'un istediği bu muydu?"

Durakladı, bıçağı tutuşu gevşedi ve parmaklarından çekmeme izin verdi. "O bir aptaldı."

"Mükemmeldi," diye homurdandım.

"Ve şimdi mahvoldum," diye iç geçirdi ve ben döndüm, dişlerim ağzımda öğütülürken onu kendime doğru çektim. Başının arkasını kavradım, alnımı onunkine bastırdım ve doğrudan gözlerinin içine baktım.

"Asla."

Bana karşı eridi, başını salladı, ağzı benimkini sıyırdı. "Onlarmışız gibi davranmayı seviyorum."

"Biz onlarız," diye homurdandım. "Sadece yara izlerimiz var."

"Geri dönemeyiz," diye fısıldadı, nefesi ağzıma değiyordu.

"Rol yap," diye ısrar ettim ve o da başını salladı, saçlarından yüzüne su damlacıkları akıyordu.

"Eski ben seni öpmezdi," dedim ona. "Ödleğin tekiydi." "Yeni sen istemediğim öpücükleri çalıyorsun," dedi sertçe ve ben sııttım. Karanlık bir şekilde, onu daha da yaklaştırmak için, su omuzlarımıza vururken vücudu benimkine sarıldı.

"Ama onları istiyorsun, sadece ağzınla değil," dedim ukalaca.

"Saldırı için dava açtığımda mahkemeye böyle mi söyleyeceksin?" diye alay etti ve parmaklarımı omurgasında gezdirerek onu titrettim.

"Hayır, seni onların önünde öpeceğim ve sen ayaklarımın dibinde eriyip bir su birikintisine dönüştükten sonra herkes neden bahsettiğimi bildiğimi kabul edecek."

Omzuma vurdu, yüz hatları öfkeyle buruştu ama gözleri parlıyordu.

"En son oraya tırmanıp atladığımız zamanı hatırlıyor musun?" Başımla taş kemeri işaret ettim ve Rogue ona baktı. Deniz kuşları kayalara yuva yaptıkları yerin etrafında dönüyorlardı.

"Chase düştü ve neredeyse kafasını resiflere çarpıyordu," dedi gülerek. Kelimenin tam anlamıyla suyun atlamak için yeterince derin olduğu tek bir yer vardı ve eğer ıskalarsanız, oyun biterdi.

"Gerçi sonra tırmandı ama yine de atladı," diye homurdandım. "Dışarıda kalmadan önce öldü," diye düşündü.

"Yaptığımız o çılgınlıklardan sonra hâlâ nefes alıyor olmamız bir mucize."

Dudağını ısırđı, hâlâ Cehennem Geçidi'ne bakıyordu. "Eminim oraya hâlâ tırmanabilirim."

"Bu tehlikeli," diye homurdandım hemen, bunun ne kadar ikiyüzlüce olduğunu bilsem de. Ama artık aptal bir çocuk değildim ve kendine zarar vermesi riskini göze alamazdım.

"Bugün on altı yaşında olduğumuzu sanıyordum," diye meydan okudu ve gözlerindeki muziplik içimdeki çocuğu dürtükledi.

Bıraktı, benden uzaklaşarak kemere doğru yüzdü ve ben de peşinden giderken lanet ettim. Ben oraya varmadan o sarp kayaya tırmanmaya başladı ve ben de onu takip etmek için acele ettim, atlamadan önce onu yakalamaya çalıştım ama kız hızlıydı.

Kemerin tepesine kadar çıkmayı başardı ve ben de tırmanırken ayaklarımı ittim. Tam aşağı inmesini talep etmek üzereydim ki elini bana uzattı.

Sırılsıklamdı, balık etli vücudu güneş tarafından bala batırılmıştı ve Gözlerindeki parıltı, ruhuma kadar her parçama sahip olan bir tanrıçanın önündeymişim gibi hissettirdi. O an gerçekten yeniden çocuk olmuştum, daha aşkın ne olduğunu bilmeden önce sevdiği kızın önünde duruyordum.

Elimi onun elinin içine koydum ve bana gülümseyerek acı verici bir şekilde geçici olduğunu hissettiren bir bakış attı.

"Dipte görüşürüz," dedi, elimi çekiştirerek ve ben de onunla birlikte kenardan aşağı atladım, aşağıdaki en karanlık suyu hedefledim. Yüzeye çıkıp dalgaların derinliklerine daldığımızda kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu, bedenimi elektrik çarptı.

Yukarı çıktığımızda tekneye doğru yüzdük ve arkasına tırmandım, çantamdan bir şişe su almak için yanından geçerken başparmağımı omurgasında gezdirdim. Telefonumu kontrol ettim ve JJ'den bir mesaj buldum

The Damned Men'den ses seda çıkmıyordu ama Maverick'in deposundaki yangın gece boyunca söndürülmüştü. Uzun süreceğini sanmıyordum. Ama önce kartel bir süre dikkatini dağıtacaktı. Ve eğer şanslıysak, onu bizim için öldürürler ve bu savaşı sonsuza dek bitirirler.

Rogue'la tekrar yüzleşmek için arkamı döndüğümde parmak uçlarında tam arkamdaydı ve boğazımda bir yumru oluştu.

"Bunun hiçbir anlamı yok," dedi ve ensemini tutarak beni sertçe öptü. Su şişelerini ve telefonumu bıraktım, belini kavradım ve onu daha yakına çektim.

Onu yavaşça ve derinden öptüm ve dili benimkiyle birlikte hareket etti, deniz tuzu ve müstakbel karımın tadına baktı. Bir dizimin üzerine çöküp Eğer beni tekmelemeyeceğini bilseydim. Yine de bir şekilde ondan bu evet cevabını alacaktım. Kızım bir kez beni kırmıştı ve şimdi onu iyileştirmek benim görevimdi. Kırılan her bir parçasını bulup onaracaktım.

her seferinde bir tane. Acı çekmeyi ve nefret etmeyi bırakana kadar. Ta ki yaptığım tüm kötü şeyler için beni affedene kadar. Ta ki her zaman benim olduğunu fark edene kadar.

her zaman olurdu.

"Roooooogueeee!"

Yeni arkadaşlarımın miyavlayan çığlıkları ince karavan duvarlarımın ötesinden bana sesleniyordu ve ben inleyerek başımın üzerine bir yastık kapattım ve onlar yokmuş gibi davranmaya çalıştım.

Fox'a bir sabah numara yaptıktan ve kendimi on altı yaşında olmanın ve tüm dünyanın berbat olmadığı fikrine fazlasıyla kaptırdıktan sonra, onu birkaç günlüğüne buraya dönmeme izin vermeye ikna etmişim. Neredeyse sürekli kontrol ediyordu çünkü Maverick'in ona vurduğumuz darbeden sonra karşılık vermesini bekliyordu ama şu ana kadar batı cephesinde her şey sessizdi. Görünüşe göre bu durum beni endişelendirmeliydi, ama bu konuda kendimi telaşlandırmayacaktım. Eğer Maverick olanlarda benim de payım olduğu için peşime düşmek istiyorsa, bunu yaptığı zaman halledecektim. Uzun zamandır gelecek için endişelenerek zamanımı boşa harcamamayı öğrenmişim. Zaten garanti değildi.

"Çok erken," diye yarı yüksek sesle mırıldandım, ipucunu anlamalarını ve beni çukurumla baş başa bırakmalarını umuyordum.

Dün gece onlarla sahilde parti yaptıktan sonra belki biraz akşamdan kalmaydım ve Harlequins hakkındaki fısıltıları aptal beynimden atmaya çalışıyordum. Sürekli onları düşünmek istemiyordum. Son on yılımı bunu mümkün olduğunca az yaparak geçirmiştım.

Buraya aklımda çok net bir planla gelmiştım ama şu ana kadar bu plan bir araya gelmemiştı.

Gerçi anahtar sayımı birden ikiye çıkarmıştım, belki de sadece odaklanıp diğerlerini ele geçirmem gerekiyordu. Sonra ne yapabilirdim? yapmak ve şehirden siktir olup gitmek için geldim. Maverick'in anahtarı şu anda küçük duşumun üstündeki havalandırmada duruyordu. Onu kendi kolyemle birlikte kolyemde tutmayı tercih ederdim ama diğerlerinin onu görmesi ve o mahzene girip kâbuslarını serbest bırakma şansım olduğunu fark etmeleri riskini göze alamazdım.

Her iki durumda da, dün gece kendimi unutturmak ve onları unutmak için iyi düşünülmüş bir çabaydı ve işe yaradığından da oldukça emindim. Onlardan herhangi birini rüyamda gördüğüme dair hiçbir anım yoktu. Ya da kâbus gördüğüme dair. Hayır. Dün gece benim için karanlık bir boşluktan başka bir şey değildi ve bunu bir alışkanlık haline getirebileceğimi düşünüyordum. Bununla birlikte, kafatasımdaki vuruş orada benimle aynı fikirde değildi.

"Erken değil," diye karşılık verdi Lyla. "Öğle yemeğı vakti geçti ve bugün Cennet Lagünü'nde büyük bir parti var."

"Partiden çıktım," diye itiraz ettim.

"Bugün değilsin," diye karşılık verdi Di. "Sana bir iş bulduk ve beş parasız kıçının paraya ihtiyacı olduğunu biliyorum."

Lanet ettim. Haklıydı, beş parasız kıçımın paraya ihtiyacı vardı. Luther'in ölümünden dönmüş olmasına o kadar kızmış olabilirim ki Harlequin House'dan çaldığım parayı evsiz bir adamın şapkasına atmıştım.

Birkaç gece önce ve dün gecenin büyük bir bölümünü yarınki kiramı toplamda sıfır parayla ödemem gerektiğinden şikayet ederek geçirdim.

Yine de tamamen haklı olduğumu hissettim. Onların aptal arabalarını da kullanmıyordum ve aptal evlerinde de vakit geçirmiyordum. Onlardan hiçbir şey istemiyordum. En azından onların suçluluk parasını.

Yine de onları görmüştüm. Çoğunlukla Fox, sözde bana yer verirken tesadüfen yakınlarda takılıyordu.

Ona burada sakinleşmek, kafamı toparlamak ve seçeneklerimi belirlemek için birkaç güne ihtiyacım olduğunu söylemiştim ve o zaman anlayışlı görünmüştü ama zamanımın azaldığını ve yakında tekrar birliğe çağrılacağımı hissediyordum.

"Pekâlâ," diye seslendim, tökezleyerek yataktan kalktım ve onlara kapıyı açmak için kapıya yönelirken gözlerimi ovuşturdum.

Bella da oradaydı, ilk kez oldukça akıllı başında görünüyordu, bu aynı zamanda biraz üzgün görüldüğü ve genel olarak diğer ikisinden çok daha sessiz olduğu anlamına geliyordu.

"İş ne o zaman?" Kapıyı açık bırakarak sordum, böylece kahve yaparken onlarla konuşabilecektim ve it de işemeye gidebilecekti.

"Dollhouse'u işleten Chester ve Jolene Granville, bu hafta üniversite bahar tatilinde buraya gelen zengin pislikler için büyük bir parti düzenliyor," diye açıkladı Di içeri girip küçük masama otururken. "Partinin tam bir rezalet olmamasını sağlamak için eskortlara ihtiyaçları var. sosis festivali."

"Para için erkek öğrenci yurdu çocuklarını sikmiyorum," dedim huysuzca, Bella ve Lyla'nın yayılmış olduğu verandaya bakarak ve kendilerini evde.

"İşin güzelliği de bu zaten," diye açıkladı Di, ona uzattığım kahveyi alırken. "Sadece dans edecek ve partiyi devam ettirecek kızlara ihtiyaçları var. Paralarını barda harcamaya devam etmeleri için pislikleri cesaretlendirmeni ve

oyunlara katılın, ancak fazladan kazanmak istemiyorsanız herhangi bir sıkı emmek zorunda değilsiniz. Gün için yüz dolar ve yarışmalardan herhangi birini kazanırsanız nakit ödüller de sizde kalabilir. Temel olarak partinin devam etmesini sağlamalı ve harcamalarını sürdürmeliyiz."

"Bununla birlikte, geçen yıl BJ başına elli dolar ve bir el için yirmi dolar aldım ve bir günde neredeyse iki bin dolar kazandım," dedi Lyla, sanki bu beni cezbedebilirmiş gibi kaşlarını kaldırarak.

"Lanet olsun, çeneni kilitleyemedin mi?" Ben güldüm, o da sırtıttı.

"Ertesi gün katı gıdaları bile zar zor çiğneyebildim ama ayın geri kalanında çalışmak zorunda değildim, bu yüzden bunun adil bir takas olduğunu düşündüm." Sarı saçlarını savurup bana göz kırptı ve ben de cevap olarak sadece gülebildim, çünkü ağrı kesicilerin izini sürüp akşamdan kalmalık için onları aldım.

"Yarın da ihtiyacı olabilir diye ona bilek atelleri aldım," diye kıkırdadı Di ve ben de kendimi tutamayıp onlarla birlikte dağıldım.

Bella gülümsedi ama gözlerinde ölü gibi bir ifade vardı ve ona bakarken kaşlarımı çattım.

"Eğer para için erkek öğrencilerle takılmak istemiyorsanız, JJ'in size barda daha fazla vardiya vereceğine bahse girerim," dedim kayıtsızca.

"Aranızda seks ticaretini bırakmak isteyen ya da bir süreliğine ara vermek isteyen varsa ona iyi bir şeyler söyleyebilirim?"

Lyla ve Di Bella'ya doğru baktılar ama o sadece başını salladı. "Her şeyi berbat edeceğim. En azından iş sevişmeye gelince yanlış yapacak pek bir şey yok. Sadece arkama yaslanıp durmasını beklemem gerekiyor."

"Tanrım, Bella, madem bu kadar nefret ediyorsun, neden-" Lyla söze başladı ama Bella onu başından savdı.

"Nefret etmiyorum. Umurumda değil" dedi ve bu beni onun için bir şekilde daha kötü hissettirdi.

"Dürüst olmak gerekirse, Bella," dedim. "JJ seni tam zamanlı olarak işe alır, bundan eminim. Bence barın arkasında gerçekten iyi olabilirsin ve-"

"Hayır. Dediğim gibi, berbat ederdim. Ama teşekkürler." Bella ayağa kalkıp uzaklaştı, kızıl saçları omurgasından aşağı dökülürken verandamdan biraz uzaklaştı, hala bizi bekliyordu ama açıkça konuşmayı orada bitirdi.

"Ben hallederim," dedi Lyla, ayağa kalkıp Bella'nın peşinden giderken ben kaşlarımı çatarak onu gücendirip gücendirmediğimi merak ettim.

"Unut gitsin, Rogue," dedi Di, yanımda durup beni biraz dürttü. "Bella kendine yardım etmeye hazır olana kadar hiçbirimiz ona yardım edemeyiz."

Omuz silktim ve oluruna bıraktım. Hayatımda hiç kimse bana bir şeyleri düzeltmem için yardım etmeye çalışmamıştı. Bu hayatı en iyi şekilde idare etmenin ve asla başkasına güvenme hatasına düşmemenin her birimize bağlı olduğunu çok iyi biliyordum.

"O zaman bu şey için ne giymem gerekiyor?" Odama giden yolu göstererek sordum ve Di hevesle beni takip etti.

Küçük dolabımda serbestçe dolaşmasına izin verdim ve fazla yer kalmadığı için yatağın üzerinde pozisyon aldım.

"Ah-ha!" dedi Di muzaffer bir edayla, çekmecemden sahip olduğum en küçük bikiniyi kapıp bana fırlatarak. Lacivertti, alt kısmı tanga, üst kısmı ise kızlara ciddi bir destek sağlıyordu.

"Kimsenin satılık olduğumu düşünmeyeceğinden emin misin?" Pijamalarımı çıkarıp üzerimi değiştirirken temkinli bir şekilde sordum. "Çünkü yaptığınız işe karşı değilim ama ben çocukken bir adam şunu yapmaya çalıştı-"

"Hey, anlıyorum," dedi Di. "Vücudun sana ait ve onu kiminle paylaşacağına dair kararları hiçbir art niyet olmadan vermek istiyorsun. Kendinizi daha iyi hissetmenizi sağlayacaksa, bu dangalakların cepleri her zaman para doludur ve tamamen sarhoş olurlar. Onlardan çalmak

Bir bebekten şeker çalmak. Uyuyan bir bebekten. Başka bir odada uyuyan bir bebekten. Ve onlar sadece penislerini ıslatmak isteyen zengin çocuklar, çoğu teklif edilene kadar para ödemeyi düşünmüyor bile, bu yüzden onlarla savaşmak zorunda kalmaktan endişe etmeyin."

Güldüm, onları soyup soğana çevirme fikri, para için yabancıların sikini yalama fikrinden çok daha hoşuma gitmişti.

"Mükemmel. Ama beni yakalarlarsa bir mazeret göstermen gerekecek. Ayrıca,

Bu kıyafetin içinde o kadar parayı tam olarak nereye saklayacağım?" diye sordum.

Bana en kısa, en kış yanaklarını ortaya çıkaran ganimet şortumu fırlattı ve onları çekmek için ayağa kalkmadan önce yüzümde yakaladım. Bir sıçrama yapmak zorunda kaldım.

Birkaç kez kötü kışıma geçirmeye çalıştım ama bir kez girdiğimde kışımın ısırılacak kadar iyi görüldüğünü ve artık para için ceplerim olduğunu kabul etmek zorundaydım.

Komodinde duran çantamdan süslü makyaj malzemelerimi aldım ve Di arkamdaki yatağa zıplayarak ben makyajımı yaparken parmaklarıyla saçlarımı taradı ve balık sırtı şeklinde örerek sol omzumdan aşağı sarkıttı.

"Belki de denizkızı görünümüne uyması için sana deniz kabuklu bir sütyen bulmalıyız," dedi o işini bitirirken ve ben dudaklarımı sakız pembesine boyamayı bitirirken.

"Deniz kızlarının kışlarının arkalarından sarktığını sanmıyorum. Şort," diye belirttim, beyaz dantel bir hırka alıp kollarımın üzerine geçirerek görünümü tamamladım.

"Hayır. Ama erkeklerin kilometrelerce kovalayacağı bir kuyrukları var..." Di kaşlarını imalı bir şekilde kaldırdı ve ben tekrar güldüğümde kışımı tokatladı ve diğerleriyle buluşmak için geri döndük.

İt için küçük verandaya bir kap yemek ve su bırakmak için durakladım ve yemek için yeterince yaklaşmak için çabalarken ellerimi heyecanla yaladı.

Karavanımın kapısını kilitleyip onu dışarıda bırakırken, "Ben yokken uslu dur," diye uyardım onu. Bütün gün orada kapalı kalması için hava çok sıcaktı ve artık bir evi olsa da Mutt doğma büyüme bir sokak köpeğiydi. Ben dışarıdayken dolaşma özgürlüğüne sahip olmayı bir yere kapatılmaya tercih ediyordu ve sahildeki kafeyi işleten kadını çoktan kuyruğuna takmıştı. Ona ne kadar yemek vermiş olursam olayım, daha ben lagüne varmadan kadından artık dilenmeye başladı.

"Bizi bırakacak biri var mı yoksa benim arabamla mı gitmek istersiniz?" Lyla'ya ve kesinlikle daha neşeli görünen Bella'ya yetiştiğimizde sordum. Gerçi gözbebeklerinin genişliğine bakınca onu neyin neşelendirdiğini tahmin edebiliyordum. Bu işi benim için hallettiklerine göre, suçluluk cipini kullanmaktan kaçınmama rağmen onları bırakmayı teklif edebileceğimi düşündüm.

Lyla heyecanla, "Yürümeyi önerecektim ama seni bu gezintiye hemen çıkaracağım," dedi.

"Tamam ama dönüş yolculuğu için şoförlük yapma konusunda söz vermiyorum," diye uyardım onları. "Bizi oraya götüreceğim ama parti havasındayım, o yüzden muhtemelen arabayı bırakıp yarın ya da ayıldığımda almaya giderim."

"Bana uyar. Muhtemelen geceyi kardeşlik çocuklarından birinin tüm anlaşmayı ödemesine ve beni otele geri götürmesine izin vererek bitireceğim. Onlar her zaman kayalıklardaki güzel havuzlu ve bedava kahvaltılı lüks tatil köylerinde kalırlar. Muhtemelen sabah ayrılmak zorunda kalmadan önce birkaç tanesinde daha çalışabilirim ve o zaman bir ay ve daha fazlası için yeterli param olacak," diye gururla açıkladı Lyla ve ben sadece onun iş ahlakını takdir edebilirdim.

"Tüm o uzun ve zorlu saatler boyunca çalışmaya kesinlikle kararlısın," diye takıldım ve o da sırtıttı, mikro eteğinin içinde baştan çıkarıcı bir görüntü çiziyordu

ve bikini üstü.

"Biliyorsun, bebeğim."

Di, "Geçen yıl bir kadını nasıl boşaltacağını öğretmem için bana para ödeyen bir adamla tüm hafta sonunu geçirdim, böylece geri dönüp bunu kız arkadaşım üzerinde kullanabilecekti," dedi. "Çok tatlıydı ve gerçekten çok çalıştı. Eminim o sürtük şu anda dışarıda bana teşekkür ediyordur."

"Bir hafta sonunu erkek arkadaşıyla sikişerek geçirdiği için mi?"

Güldüm. "Eğer öyleyse, benden daha iyi bir kadın."

"Hadi ama, seni hiç bir erkeğin aldatmadığına inanmamı beklemiyorsun herhalde?" Bella sordu. "Bu sadece onların yaptığı bir şey."

"Tabii ki var," diye omuz silkerek cevap verdim, eve geldiğimde erkek arkadaşımı oda arkadaşımın içinde taşaklarına kadar bulduğum zamanı hatırladım.

Greendale'de yaşıyordu. "Gitmemem için bana yalvardığı ve kızını suçladığı şarkılar eşliğinde eşyalarımı topladım, sonra da oradan çıkıp gittim ve bir daha arkama bakmadım."

"Vay canına. Sanırım bunun için seni biraz seviyorum," dedi Di. "O ağlarken taş gibi soğuk bir kaltak suratı mı takındınız?"

"Oldukça fazla," diye itiraf ettim sırtarak. Dürüst olmak gerekirse bu biraz canımı acıtmıştı. Miguel bana her zaman ne kadar güzel olduğumu söyleyen, her zaman dokunan, öpen, flört eden ve bana gökyüzünü vaat eden bir adamdı. Onun çapkın ve sıradan biri olduğunu biliyordum.

Ama ben onu aldatırken bulmadan önce aylarca beni her becerdiğinde kulağıma ti amo diye hırıliyordu. Bana yaptığı açıklamalara karşılık olarak onu sevmeye çalışma dürtüsüne boyun eğmediğim için mutluydum ama yine de canımı yakmıştı. Beni tüm dünyası olarak gören ve defalarca aşkını ilan eden bir adam bile sonunda beni gerçekten istememişti. Linda'nın büyük memelerini ve gelip beni gözleriyle becermesini istemişti. Ve o sürtük her zaman sütümü içerdi. Gittiğime emin oldum

Odasına girdim ve gitmeden önce halısının üzerine bolca döktüm, böylece eski sevgilimin sikinin kalçalarının arasında kızıştığı hissini yanı sıra bu kokunun keyfini de yaşayacaktı.

"Arabasını da aldım," diye ekledim. "İki yüz dolara ve bedava ızgara peynir kuponuna sattım. Hayatım boyunca yediğim en iyi sandviçti. Gerçek."

Rejects Park'tan çıkıp otoparka doğru ilerledik, orada benim parlak yeni cipim göze çarpıyordu ve ben de kızları ona doğru yönlendirdim.

Kilidi açtığımda Bella, "Benimle dalga geçiyor olmalısın," diye nefes aldı. "Bu nasıl senin araban?" Lyla sordu.

"Öyle değil." Omuz silktim. "Fox Harlequin'in. Benim kullanmam için aldı ama ondan bir bok istemiyorum, o yüzden çoğunlukla burada duruyor."

"Kızım, eğer bir adam bana bu kadar sert bir şekilde babalık yapmak isteseydi, büyükbabam olacak kadar yaşlı olsa ve taşakları dizlerine kadar sarksa bile, dizlerimin üzerine çöküp onun sikine kutsal kâse gibi tapardım," diye açıkladı Di. "Peki neden onun kadar seksi bir adamdan gelen onca parayı reddediyorsun?"

Lyla, "Evet, bana araba bile almadan Fox'a bedavaya binerdim," diye ekledi. "Çok seksi ve benimle işi bittiğinde beni öldürebileceğini ve kimsenin cesedimi bile bulamayacağını söyleyen tehlikeli bir havası var. Bu beni neden heyecanlandırıyor bilmiyorum ama eğer onu istemiyorsan ben de bir oyun oynamak istiyorum."

"Hayır," dedim biraz sertçe, yanaklarımın rengi pembeleşirken ona geri çekilmesini söylemek için içimden gelen tepkiyle savaşımaya çalıştım çünkü o benimdi. Ama değildi.

Uzun zamandır böyle bir şey olmamıştı. "İnanın bana, bu adam değerinden daha fazla sorun. Ayrıca canı sıkıldığı için körfeze vurduğunu duymak istemiyorum," diye ekledim sırtarak.

Şaka yapıyorum. Ama gerçekten kim bilebilirdi ki? Fox babasıyla aynı kumaştan kesilmişti ve onun gibi adamlar lanet olası dünyayı yönettiklerine

inanıyorlardı. Luther mutlu olurdu

Tıpkı Shawn'ın istemediği bir Şeyi gördüğüm anda beni ortadan kaldırmaktan mutluluk duyması gibi, beni kasabaya döndüğümde yakalarsa öldüğümü görecekti. Tüm bunlardaki en büyük adaletsizlik, söylediği hiçbir Şeyi gerçekten duymamış olmamdı. Sadece onu tanımadığım bir çiftle konuşurken görmüştüm ve onlara daha yakından bakmak için kapının yanında oyalanacak kadar aptaldım. Kadın beni fark etmişti ve ben daha ne olduğunu anlamadan boğuluyor, dışarı atılıyor ve unutuluyordum. En azından bu son kısma alışmıştım artık.

Hepimiz cipe doluştuk, arabanın üstünü a tık ve müziğin sesini sonuna kadar a tık.

Sofia Reyes, Rita Ora & Anitta'dan R.I.P çaldı ve biz de eşlik ettik. Bu Caddelerde ilerlerken kızlar kollarını havaya kaldırıp ayağa kalktılar ve ben de onlara güldüm, onların yanında dudaklarımı gerçek gülümsemeler doldurdu ve bu çok iyi hissettirdi.

Paradise Lagoon'un dışındaki tepelerde yer alan park yerine geldiğimizde, burayı çoktan arabalarla dolu bulduk ve uzaktan gelen müzik sesi bizi çoktan başlamış olan partiye çağırdı.

Normal bir günde gerçekten cennetten bir parça gibi görünen kristal mavisi suyu barındıran doğal havzaya inen dar patikalar vardı. Burada neredeyse hiç kimsenin olmadığı ve etrafını çevreleyen kumsalın bozulmadığı, suyun ortasındaki küçük adanın insanları yüzmeye ve kıyısında dinlenmeye teşvik ettiği zamanları tercih ederdim. Ama burada parti yapmanın da güzel olacağını tahmin ediyordum.

Ancak şu anda, hoparlörler müzik yayını yapmak için kurulmuştu, lagünün kenarında pop-up barlar ve yiyecek mekanları vardı ve yanıp sönen ışıklar mekana bahar tatilindeki zengin pisliklerin bayıldığı o yapışkan, plastik havayı veriyordu.

"Gidip Chester'ı bulalım, giriş kartlarımızı ve geldiğimiz için paramızı alalım," diye duyurdu Lyla, parti yapan dangalakların arasına daldığımızda

ve etrafıma bakındım.

"Hey, bebeğim, bir şeyler içmek ister misin?" diye sordu pisliğin biri, kırmızı solo bardağını uzatırken bakışları hepimizin üzerinde geziniyordu, sanki henüz hangimizle konuştuğuna bile karar vermemiş gibiydi.

"Hayır, teşekkürler," diyerek onu başından savdım ve Lyla bizi kalabalığın arasından geçirerek arkasında içki servisi için bir çadır kurulmuş olan büyük bir bara götürürken güldü.

İçeri girdik ve kışımı elleyen birkaç tacizciyi görmezden gelirken, zihinsel olarak devam ederse bir pisliği yumruklamaya hazırlandım.

Lyla barın arkasına saklandı, ama diğer kızlar içki almak için yanlarına gittiler ve Carter'ın aceleyle bize bir sıra tekila shot doldurduğunu fark ettim.

"Selam güzelim. Bugün çalışıyor musun?" diye sordu ve yeni iyileşmiş yüzü tahminimce bir gülümseme girişimine dönüşürken ve beni çok açık bir şekilde kontrol ederken 'çalışmak' ile neyi kastettiğini kaçırmadım.

"Ben sadece kalabalığı coşturmak için buradayım," diye yanıtladım tekilamı alıp geri atarken. "Başka bir şey satmıyorum."

Sanki şansını denemesi için bir davetmiş gibi gülümsemesi daha da arttı ve ben de gözlerimi devirdim. Neden hep erkeklerin dramını çekiyordum? Yine de itiraf etmeliydim ki, eğer bu çocuklardan kurtulmak istiyorsam, daha az Harlequin olan birini bulmak benim için çok da kötü bir fikir olmazdı

Ben şehirdeyken.

Lyla kocaman bir sırıtış ve her birimize dağıttığı bir avuç sıcak pembe boyunlukla yeniden ortaya çıktı. Üzerlerinde siyah harflerle "*Benden bir şey isteyin*" yazıyordu ve ben de kaşlarımı kaldırarak

Bu kıyafeti giyen herkesin satılık olabileceğine dair pek de ince olmayan bir ima.

Ama bunu giymek konusunda yapabileceğim tüm itirazlar, bana bir sonraki yüz dolarlık banknotu uzattığında ve bunun kolay para olduğunu anladığımda dudaklarımda öldü.

"Hadi partiye gidelim o zaman," diye önerdim, kordonu boynuma geçirdim ve güneş ışığıyla yüzleşmek için geri döndüm. Eğer biri bana para ödemek isterse parti başladı, sonra ben de varım.

Carter arkamdan seslenerek, "Mola verdiğimde dans etmek için seni bulmaya geleceğim," dedi ve tam olarak aynı fikirde olmamakla birlikte onu tamamen başından savmamak için belirsiz bir şekilde el salladı.

Kalabalığın arasından geri döndüm, kıcımlı sağı sola kıvrarak beni yakalamalarına fırsat vermeden cimciklerden kaçmaya çalıştım, bir yandan da parmaklarımı şüphelenmediğim ceplere sokup bes- the-Rogue fonuna katılmak üzere dolarları serbest bıraktım. Sonra kumsalda çeşitli oyunların ve atraksiyonların yer aldığı bir alana doğru ilerledim.

Bakışlarım anında, sunulan atraksiyonların ortasındaki mekanik rodeo boğasına takıldı; bir adam parmak uçlarıyla tutunmuş, sallanıyor ve sağı sola sallanıyordu.

Üzerinde, her saat başı bir yarışmacının en uzun süre dayanabilen yarışmacı olduğu için elli dolar ve bir tepsi içki kazanacağını söyleyen bir tabela asılıydı. Yanında asılı olan zamanlayıcı sadece on dakika kaldığını söylüyordu.
bu saat dolmadan.

"Kendime biraz para kazanacağım," diye ilan ettim, onu işaret ettim ve kızlar heyecanla kıkırdadılar.

Tam o sırada boğaya binen adam boğadan aşağı atılırken kalabalık ön tarafa doğru ilerledi.

"Kazanmak derken, gerçekten altı dakika on üç saniyeden daha uzun süre kalabilecek misin?" Lyla, Collin adında bir adamın şu anda en üst sırada olduğu liderlik tablosunu işaret ederek sordu.

"Sakin ol," diye kabul ettim. Collin aşağı iniyordu.

Lyla sırtarak, "Tamam, o zaman senin üzerine bahse giriyorum," dedi ve Bella ona katılırken başıyla onayladı.

Di, "Sen yukarıdayken göğüslerinin bikiniden düşüp düşmeyeceğine dair bahis oynayacağım," diye ekledi. "Kazandığında kazancı dörde böleceğiz."

"Tamamdır," diye sırtarak kabul ettim ve boğayı çevreleyen şişme botun üzerine atlamadan önce boğanın etrafındaki alanları çitle çevrili tutan lastikli kabloyu kaptım. "Benim sıram," diye seslendim gösteriyi yöneten adama, tam da kalabalığın içinden başka birini çağırarak üzereyken. Kordonuma şöyle bir baktı ve gülümseyerek yukarı tırmanmamı işaret etti.

Önce ona doğru yöneldim, ayakkabılarımı tekmeledim ve boğanın üzerine atlamadan önce hırkamı çıkardım.

Önümde, boğanın kürek kemikleri arasında bir ip vardı ve sağ elimle onu tutup kalçalarımı boğanın kalın karnının etrafına sıkıştırdım. Yıllar önce, ben ve Harlequin çocukları Günahkârlar Bahçesi'ne ilk kez tırmanmaya başladığımızda, oradaki mekanik boğayı çalıştırmayı başarmıştık. Neredeyse hayat verebileceğimiz tek atraksiyondur ve hayattan sonsuza dek vazgeçmeden önce sayamayacağım kadar çok kez o şeye binmiştik. Her şeyi tamamen unutmadığımı varsayarak zamanlarımda erkeklere hadlerini bildirmek için kullandığım taktiklerle, bu işi çantada keklik gördüğümünden oldukça emindim.

Üniversiteli kabadayılardan oluşan kalabalık, beni daha sonra gerçek bir gezintiye çıkarmak istediklerine dair bağırp çağırırken başımı kaldırdım ve bakışlarım, korkunç bir piç olan Porsuk'un yüzündeki bir çift çok kızgın, çok yeşil gözle çarpıştı.

"Haydut!" diye bağırdı ve cümlesinin geri kalanı kalabalığın bağırırları arasında kaybolursa da, onun bir haydut olduğunu anlamak benim için yeterince kolaydı.

bana aşağı inmemi söyledi. Onu burada bulduğumda içim ürperdi ve burada olduğumu bir şekilde biliyor muydu yoksa bu sadece bir tesadüf müydü diye merak ettiğimde nabzım hızlandı. Beni nasıl bulacağını her zaman nasıl buluyordu? Bugün yanımda cep telefonumu bile getirmemiştim, bu yüzden onu takip etmiş olamazdı.

Bir elimi kulağıma götürdüm ve ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yokmuş gibi masumca omuz silktim ve o anda boğa altımda hareket etmeye başladı.

Fox'un kızgın suratını görmezden geldim. güzel yeşil para, kalçalarımı döndürerek ve boğanın hareketleriyle birlikte sallanarak, kilitlenmediğimden ve kıcımın üzerine düşmediğimden emin oldum. İşin püf noktası, ben ve boğa sanki bir ve aynıymışız gibi davranmaktı.

Kalabalık alkışlayıp tezahürat yaparken ve boğa ileri geri dönüp sağa sola sallanırken ve beni alt etmek için debelenirken kendimi sırtırken ve hatta gülerken buldum.

Ayakta kalmayı başardıkça kalabalık benim için daha yüksek sesle bağırmaya başladı ve ben de bir sloganın sözlerini yakalamayı başardım. "Memeler dışarı! Memeler dışarı! Memeler dışarı!" Bunun Di'nin küçük iddiasından kaynaklandığını tahmin ediyordum ama bu bikini üstü JJ'in benim için aldığı bir tasarımdı ve son nefesine kadar kızlarımı tutmak için yapılmıştı. Bugün kimseye teşhircilik yapmayacaktım ama Porsuk'un kalabalığın ses tonundan biraz rahatsız olabileceğine bahse girmeye hazırdım.

Boğa gittikçe hızlandı ve ben de onunla birlikte yuvarlanmaya devam ettim, elimden geldiğince sıkı tutundum, ta ki sonunda çok sert bir şekilde sarsılana ve altımdaki şişme minderlere çakılana kadar.

Nefesimi tutarken gülerek sırt üstü yuvarlandım, başımı çevirip zamanlayıcıya baktım ve başarıp başaramadığımı gördüm.

Ama kendimi zamanlayıcı yerine büyük, öfkeli çete liderine bakarken buldum - oh hayır, bekle, lider o değildi, değil mi? Çünkü babam

sevgili hala gösteriyi yönetiyordu. Yani o sadece bir yalancıydı.

Ayağa kalkmak için bir hamle yaptım ama ben yapamadan Fox kollarımın üstünden tuttu ve beni çekerek önünde durmamı sağladı.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye sordu ve omzunun üzerinden bana bakmayı başardım.

Altı dakika, yirmi üç saniye. *Ben kazandım!*

Zafer çığlıkları attım ve elli dolarımı almak için atraksiyonu düzenleyen adama doğru koşmadan önce onun elinden kurtulmayı başardım.

Sırtarak uzattı ama bakışları arkama kayınca aniden öldü ve Fox'un tekrar bana yaklaştığını hissettim.

Ödülümü kaptım, ayakkabılarımı ve hırkamı aldım ve sinirli bir şekilde oflayarak bahislerden kazandıklarını bölüşen ve kalabalığın arkasına doğru birlikte gülen diğer kızları aramaya başladım.

Di bir avuç dolusu parayı uzatırken tebrik etmek için kollarını bana doladı ve ben de muzaffer bir şekilde sırttım.

"Güreş becerilerin nasıl, bebeğim?" Lyla sordu. "Çünkü orada bir jöle güreşi çukuru var ve-"

"Hayatta olmaz," diye tersledi Fox, bana tekrar yetişip bileğimi yakaladı.

Beni arkadaşlarımdan uzaklaştırıp kalabalığın içinden bir yol açarak devasa hoparlörlerden birinin etrafına çekerken itiraz ederek bağırdım Beni arkasına doğru itmeden önce, bas gitarın ağır gümbürtüsünün içimi titrettiğini hissedebiliyordum.

"*Sen benim* hangi yanımı kavrayamıyorsun?" diye öfkeyle sordu, tüm vücudu gerginlikten kaskatı kesilmişti.

"Tanrım, mekanik bir boğaya biniyordum, bir horoza değil. Senin derdin ne?" diye sordum.

"Benim sorunum senin yarı çıplak olman. Aslında yarından da fazla. Ve buradaki her orospu çocuğu sana bakıyor ve sikini içine sokmak istiyor. Ve ben onların bakmasını istemiyorum," dedi ve atletini çıkarıp kafama geçirmeye zorladı.

Top oynamayı reddettim, bu yüzden gri kumaşın içinde ona kaşlarımı çatarak bakarken kollarım iki yanımda kaldı.

"Beni nasıl buldun ki?" Ben talep ettim.

"Seni karavanından çıkarken gördüm. O kızların bu partide çalışacağını biliyordum, bu yüzden anlamam zor olmadı," diye tersledi.

"Ne demek beni gördün?" diye sordum, çünkü onun koca kıçının etrafta sinsice dolaştığını fark etmemem mümkün değildi.

"Eve gidiyoruz," dedi zorla, sorumu görmezden gelerek ve beni her türlü şüpheyeye düşürerek.

"Hoşça kal o zaman," diye cevap verdim, uzaklaşmak için bir hamle yaptım ama beni hoparlörün karşısındaki yerime geri itti.

"Sen ve ben demek istedim," diye hırladı.

"Hayır. Bugün burada bir işim var." Bir kolumu aptal tankının içinden geçirdim ve ona göstermek için kordonu çektim. "Sırf sen başka erkeklerin bana bakmasından rahatsız oluyorsun diye kolay parayı kaçırarak değilim. Bu senin sorunun, benim değil."

"İstersen sana burada kazandığının üç katını veririm," diye hırladı ve cebinden bir tomar para çıkarıp elime tutuşturdu. Küçük banknotlar halinde en az beş yüz dolar olmalıydı ve yüz ifademi düzeltip tekrar ona bakmadan önce uzun bir süre kaşlarımı çattım.

"Sonra ne olacak?" Ona yaklaşırken sesimi yumuşatarak sordum.

"Bikiniyi evde giyebilir miyim?"

"Evet," diye cevap verdi, bakışları bana zorla giydirdiği tişörtün önünü incelemek için eğildi.

"Peki ya biraz daha para kazanmak isteseydim? Beni becermen için ne kadar verirdin?" diye sordum.

"Ne?" diye hırladı.

"Zamanım için ödeme yapmak istiyor gibisiniz, bu yüzden satılık olduğunu düşündüğünüzü varsaymak zorundayım. Peki senin için değerim ne kadar? Bin dolar mı? İki bin mi? On bin mi?" Parmaklarım bana verdiği paranın etrafında toplanırken kaşları birbirine çarptı ve ne demek istediğimi hiç anlamamış gibiydi.

Fox bir cevap aradı ve ben de zorla yanından geçerken omzumu ona çarptım.

"Yanlış cevap, salak," diye homurdandım ve o beni tekrar yakalayamadan kalabalığa doğru koştum ve bana verdiği bir avuç parayı havaya fırlattım.

Etrafımızdaki insanlar heyecan içinde çılgık atarak ona doğru atladılar ve ben lagünün uzak tarafına doğru koşarken onun beni yakalama şansının olmadığından emin oldular.

Aptal tişörtünü çekip çıkardım, tam ortasından yırttım ve onu da üzerimden attım, ancak iki kızın kalabalığın çılgın tezahüratları eşliğinde kırmızı balçıkta dövüştüğü jöle güreşi alanına geldiğimde durdum.

Sinirli bir nefes verdim, aniden arkamı döndüm ve Chase'e çarparak koluna sertçe vurdum, böylece tuttuğu içkiyi çıplak göğsüne döktüm ve altın sarısı kahverengi bir iz halinde karın kaslarının üzerinden aşağıya aktı.

"Ne oluyor lan, hayalet?" diye homurdandı.

"Şimdi de beni takip ettiğinizi söylemeyin sakın?" Ben de karşılık verdim. "Bu daha fazla devam ederse aşırı dozda büyük penis enerjisi alacağım."

"Sen neden bahsediyorsun be?" Chase homurdandı, sanki şu anda dünyadaki en büyük sorun tenindeki alkolmüş gibi göğsüne bakıyordu. "şu anda üstüm başım örtülü," diye küfretti.

Omzumun üzerinden bir göz attım ve Fox'un kalabalığın arasından gök gürültüsü gibi bir suratla peşimden hızla ilerlediğini gördüm.

"Ziyan olmasın," dedim ve hızla Chase'e dönüp öne eğilerek dökülen içkiyi derisinden yaladım.

Dilimi karnının dibindeki sıkı kaslara bastırıp karın kaslarının ortasından yukarı doğru sürüklediğimde ve tekilanın acılığının altındaki teninin tatlılığını tattığımda tamamen hareketsiz kaldı.

Dilim göğsündeki son damlaları toplarken omuzlarını kavramak için uzandım ve suçlu bir sırıtışla mavi gözlerine baktım. Onun Dudakları şaşkınlıkla aralanmıştı ve ilk kez ağzından alaycı bir kelime dökülmüyordu, sadece gözlerinde sıcaklık ve Truva atı gibi vücudunda gerginlik vardı.

"Bunun için üzgünüm Ace, ama dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı ve görünüşe göre o da sensin." Yanağına bir öpücük kondurdum ve tam Fox hayvani bir tehditle kükreyip ona çarparken oradan uzaklaştım.

Chase ayaklarını tutmayı başararak Fox'u aynı sertlikte geri itti ve Fox'a sakinleşmesi için bağırmaya ve bana deli orospu demeye başladı, Fox ise bana bir daha böyle dokunursa taşaklarını koparmakla tehdit etti.

Harika bir plan ve kendime bedava bir içecek bulduğum için zihinsel olarak kendime beşlik çaktım ve koşmaya başladım. Ama tam koşacakken Bunu başarırken uzun, pençeli bir el bileğimi yakaladı ve Rosie Morgan'ın tüm sahte saçlı ihtişamıyla bana baktığını görmek için döndüm. Evet, evet, ikiyüzlü tek boynuzlu at saçlı bir kaltaktım ama kimin umurundaydı ki?

"Az önce seni erkeğime kancanı takmaya çalışırken mi gördüm?" diye tiz bir sesle sordu, yanakları kirpi balığı gibi şişti ve

onları patlatmak için onlara vurma arzusu duyuyorum.

"Ee, teknik olarak, bana alışılmışın dışında bir içki ikram etti-"

Rosie bana doğru hamle yaptı ve ben de geri çekildim, ama Rosie ağır boyalı yüz hatlarına kazınmış öfkeyle ilgili bir şey yapamadan JJ ortaya çıktı ve onu belinden yakalayarak geri çekti.

"Kavgaya mı karışıyorsun güzel kız?" diye sordu sırtarak, Rosie'nin kıvranarak kurtulmaya ve üzerime gelmeye çalışmasını görmezden gelerek.

"Hayır," diye cevap verdim. "Bu sadece bir yanlış anlaşılma. Rosie erkek arkadaşının peşinde olduğumu sanıyor-"

"Ben onun erkek arkadaşı değilim," dedi Chase, o ve Fox kavgalarını bitirirken, onları kışkırttığımı fark etmiş gibi görünüp güneşi engelleyen bir çift göt gibi üzerime çullandılar.

"Chasey!" Rosie çığlık attı. "Kıçıma o şeyi yapmana izin verirsem benimle evleneceğini söylemiştin-"

"Dedim ki, seninle evlenmek cazip gelebilir. Emin olmak için birkaç kez daha yapmam gerekecek," diye düzeltti ve ürperdim. İğrençti. Bunu duymak istemiyordum.

Rosie'nin yüzü sanki gerçekten onunla evleneceğine inanmış gibi düştü ve ne kadar çekilmez bir dangalak olduğunu hatırlayana kadar neredeyse kendimi kötü hissediyordum. "Ama, Chasey-"

"Neden sen gidip kendine bir corndog almıyorsun? Buradan çıkalım mı?" dedi ve cebinden bir tomar para çıkarıp beş dolarlık bir banknotu sanki bir çocukmuş ve ona şeker parası veriyormuş gibi salladı.

"Onunla şu şeyi yapmalı mıyım, mesela-"

"Bugün değil Rosie," diye cevap verdi, sırtışını gizleyerek. "Biraz siktir git, tamam mı? Seni istediğim zaman gelip bulurum."

Rosie bana son bir zehirli bakış fırlattı, beş doları kaptı ve kasılarak uzaklaştı.

"Sanırım ben de gideceğim," demeye çalıştım ama üçü etrafımı sararak kaçışımı engelledi ve ben de nefesimi tuttum.

"Gömleğim nerede?" Fox talep etti.

"Kendimi kaybettim," diye cevap verdim. "Ayrıca, beni yakaladığından beri altı kez göğüslerimi kontrol ettin, bu yüzden kıyafet seçimlerimden neden şikayet ettiğini bilmiyorum."

Chase yüksek sesle gülerken JJ sırtarak onları da kontrol etti.

"Buradaki diğer bütün kızlar bikini giyiyor Fox," diye akıl yürüttü JJ.

"Bunu yapamazsın.

her zaman örtünmesini bekler."

"Evet," diye kabul ettim. Fox ve Chase'i göstererek, "Meme uçlarımı herkese gösteren ben değilim," diye ekledim. "Aramızda terbiyeli olan tek kişi JJ."

JJ alçak bir sesle, "Bundan emin değilim, güzel kız," dedi ve vücudunun benimkine karşı hissettiği duyguyu düşünmeme ve neden bir tişört giydiğini merak etmeme neden oldu.

"Sal yarışı için son çağrı!" diye bir ses yükseldi hoparlör sisteminden ve ben ilgiyle başımı kaldırdım. "Bu günün en büyük yarışması - kazanan takım üç yüz elli dolar kazanacak!"

İnsanlar uzaklaşırken kalabalıktan çok sayıda tezahürat yükseldi Başlangıç noktasına doğru ilerledim ve hevesle ayaklarımın üzerinde bir aşağı bir yukarı zıpladım.

"Hadi, bir takım olabiliriz," diye önerdim. "Ben kaptan olurum ve eğer kazanırsak, kazancı sizinle paylaşıyorum. Hepiniz beşer dolar alırsınız."

"İki kişilik takımlar, dört değil," diye cevap verdi Fox, gerçekten de bunu düşünüyor gibi görünüyordu ve ben de genişçe sırttım.

"Gördün mü, baştan çıktın! Lütfen beni buradan çıkarma. Kendi paramı kazanıyorum ve gerçekten eğleniyorum," dedim ona kocaman gözlerle bakarak.

"Terfi gününüzün ücretini zaten aldınız. Şimdi gidersen Granville'lerin haberi bile olmaz," diye cevap verdi.

"Ben *onların* parasından bahsetmiyorum," dedim gözlerimi devirerek ve cebimden bugün kazandığım parayı çıkardım. Rodeo boğasının bahis parası ve birkaç cebimden çıkardığım yaklaşık iki yüz dolar daha vardı.

"Bize pay ödemedi Harlequin bölgesinde hırsızlık yapmaman gerektiğini biliyorsun, değil mi?" Fox sinirli bir şekilde sordu ve Chase bir kahkaha attı.

Dramatik bir şekilde içimi çektim ve cebimden tek bir dolar çıkarıp Fox'un şortunun ön kısmına sıkıştırdım, bu da onun kızgınlık ve şaşkınlık karışımı bir homurtu çıkarmasına neden oldu.

"Borcumu ödedim say," dedim sırtarak ve JJ kıkırdadı.

"Peki," diye kabul etti Fox. "Madem kendi parayı kazanmaya bu kadar kararlısın, o zaman gidip şu aptal yarışı yapalım. Ama sana bakan başka bir erkek daha görürsem, suratlarını dağıtma hakkımı saklı tutuyorum."

"Mükemmel," dedim yüzümün kırılmasına aldırmadan çünkü bu ona bağlıydı. "Sen ve JJ bir takım olabilirsiniz. Ben Chase'leyim."

"Ne?" diye aynı anda sordular ve ben sadece gözlerimi devirerek Chase'in elini tuttum ve onu yarışa doğru peşimden sürükledim.

"Herkes Chase'in bu işi kazanmayı benim kadar önemseyen tek kişi olduğunu biliyor. Siz ikiniz taşımama gerek olmayan ölü ağırlıklarsınız. Eğer bu konuda yanıldığımı kanıtlamak istiyorsanız, takım olup bizi yenmeye çalışmaktan çekinmeyin. Sadece kazandığımızda bunun için ağlamayacağınıza söz verin."

Acele etmesi için Chase'in elini daha sert çektim, Fox ve JJ'in itirazlarını duymazdan geldim ve kalabalığın arasından sıyrılarak kayıt alan kıza doğru koşmaya başladım. O isimlerimizi yazarken Chase de

burada olmak istemiyordu, ancak buradan ayrılmak için herhangi bir girişimde bulunmuyordu.

ve bizi salları inşa etmek için sağladıkları ekipman yığınlarına doğru yönlendirdi.

Kumlu kıyıdan lagünün kenarına doğru ilerledik ve dört büyük mavi varil, altı uzun ahşap direk, bir grup eski plastik şişe, diğer rastgele çöp parçaları ve uzun bir halattan oluşan bir yığının önünde durduk.

Seçeneklerimizi gözden geçirirken dudağımı ısırđım, Chase'in elini bıraktım ve diğer ekipler de etrafımızda aynı şeyi yaparken, bir salı bir araya getirmenin en hızlı yönteminin hangisi olacağını bulmaya çalıştım.

Buradaki küçük koşumuz sayesinde, Fox ve JJ sıraya girdiğinde, bizden altı sıra ileride konumlanmışlardı, ama elbette Fox yanımızdaki adamları bir bakış ve ölüm tehdidiyle hareket ettirdi.

"Bence küçük bir sal yapmayı denemeliyiz," dedim, omzumun üzerinden bakıp Chase'i dudaklarının arasına bir sigara yerleştirirken buldum.

Hayal kırıklığıyla bir nefes çektim ve ona doğru döndüm, tam çakmağını kaldırdığı anda dudaklarından aldım ve bir hırıltıyla fırlattım.

"Aklını başına topla, Cohen," diye tersledim.

"Aptal bir sal ve birkaç yüz dolar," dedi kaşlarını çatarak ve bu şeyi kazanmayı umursamadığını belli eden bir omuz silkmeye, ama siktir et. I değıştiğini düşünmemi istese bile onu tanıyordum. Chase hayatım boyunca tanıdığım en acımasız rekabetçi orospu çocuğuydu, sadece kazanmayı neden bu kadar çok istediğini hatırlamak için biraz motivasyona ihtiyacı vardı.

"Hayır. Fox'u yerin dibine sokmak ve zaferimizi yüzüne vurmak için bir fırsat."

"Ve JJ'ninki," diye ekledi Chase düz bir ifadeyle ama dudaklarının kenarında bir gülümseme vardı.

Söz konusu dangalaklara baktım ve ikisinin kendi taktiklerini tartıştıklarını gördüm. Bunu benimle yapmak istememelerine rağmen, şimdi bizi yenmeye çalışacak gibi görünüyorlardı.

"Evet. Ama hepimiz senin üste çıkmayı sevdiğini biliyoruz," diye alay ettim.

Bu yolların bir parçası olmayalı uzun zaman olmuş olabilir. Çocuklar işlerini yapıyorlardı ama pek bir şeyin değişmeyeceğini biliyordum. Chase kendisine ne yapacağını söylenmesinden nefret ederdi ve hayata her zaman kanıtlaması gereken bir şey varmış gibi bakardı.

"Ödül hâlâ saçmalık," diye mırıldandı ama bakışları bize verilen ekipmana kaymıştı ve beynindeki küçük çarkların bunu nasıl yapmamız gerektiğini hesapladığını görebiliyordum.

"O zaman ne kazanmak istiyorsun?" Oyunu duyuran kız kurallar hakkında gevezelik etmeyi bitirip oyunun başladığını işaret etmek için ondan geriye doğru saymaya başladığında talep ettim.

"Bir iyilik," dedi, dudakları şeytani bir gülümsemeye dönüşerek.

"Tamamdır. Ama bütün para bende kalacak." Onun elini tutmak için elimi uzattım ve avucunu benimkine vururken bir kahkaha attı.

Düdük çaldı ve harekete geçtik, varilleri kaptık ve boş şişeleri bir kenara attık.

Varillerden ikisini dört ahşap direk arasına bağlamak için hızlı bir çalışma yaptık ve etrafımızdaki diğer ekipler dört varili birbirine bağlamak için çalışırken biz de ipleri hızla bağladık.

"Umalım da o yuvarlak kıcının altında batmasınlar, ufaklık," diye takıldı Chase, ikimiz şeyi kaldırıp suyun kenarına indirirken.

"Kıçım sorun olmayacak maço adam," diye belirttim. "Belki de kilo almak için bu kadar zaman harcamamalıydın. Bu yarış için hazırlıkları daha ciddiye alabilirdin."

Chase yine güldü ve neredeyse birlikte eğleniyormuşuz gibi göründü ama ben bunun için fazla rekabetçiydim. Ödülümüzü kazandığımızda eğlenecektim, bir dakika bile erken değil.

"Düşeceksiniz!" Küreklerimizi almak için geri çekildiğimizde JJ arkamızdan bağırdı ve o ve Fox koca kıçlarını yavaş sal yapmaya çalıştılar.

"Hiç şansımız yok," diye cevap verdim kararlılıkla. Eğer düşersek her şey biterdi, yarış dışı kalırdık. Kazanan kuru bir şekilde karşıya geçmek zorundaydı. Ve ben de başaracaktım.

Chase hemen yanımdayken suya girdim ve güçlü elleri belime dolanıp beni tehlikeli yaratığımızın ön tarafına kaldırdığında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Ağırlığım ön tarafa binince her şey öne doğru eğildi ve dengesini kaybetmeye başladığını hissettiğimde nefesim kesildi ama Chase arka tarafı yakaladı ve ben dik durmak için mücadele ederken onu durdurdu.

Arkaya tırmandı ve aniden sal onun tarafına doğru eğildi, ağırlığımızdaki farklılık dengeyi tekrar bozduğu için burun yukarı kalktı.

"Hadi gidelim," diye bağırdı, sanki takım kaptanı olduğunu düşünüyormuş gibi otoriter bir tavırla ve kürek çekmeye başlamadan önce gözlerimi omzumun üzerinden ona doğru yuvarladım. Açıkçası takım kaptanıydım ama şimdi bunu tartışacak zamanımız yoktu.

Suya ilk giren bizdik ve bakışlarımı lagünün ortasındaki küçük adaya diktim.

Işıklar, karşıya geçmeyi başaran herkes için bir kutlama partisine hazır.

Ayrıca masanın kenarına yerleştirilmiş küçük bir plastik kupa gördüm, burada birkaç bar personeli plastik solo bardakları doldurmak için çalışıyordu ve hiç şüphesiz

Kazananı, kazandığı anda tüm kazancını harcamaya ikna etmek.

Ama ben değil. O yeşilin tamamı cebimde yeni ve güzel bir yuva bulmak üzereydi.

Mükemmel bir eşzamanlılık içinde kürek çektik ve lagün boyunca hızla ilerledik, ancak küçük teknemizin altındaki su derinleştikçe burun havaya kalktı, ta ki her şey alabora olacaktış gibi yalpalamaya başlayana kadar.

Telaşla bağırdım, kollarım beni dengelemek için havalandı ve bu sırada lanet olası kreğimi düşürmeyi başardım.

"Kahretsin, Rogue, her şeyi mahvediyorsun," diye hırladı Chase, kazanmak umurunda olmayan bir adam için fazla sinirli bir ses tonuyla. *Sanırım leoparlar beneklerini değiştiremiyor, Bay Rekabetçi.*

"Bunu bilerek yapmadım, koca kıın teknenin devrilmesine neden oluyor!" Ona hatırlattım, ağırlığına karşı koymak için öne doğru eğilirken kendimi sabitlemek için avuç ierimi uyluklarımdın arasındaki mavi varilin üzerine koydum.

Chase, "Bana kıını göstermeyi bırak da şu küreği yakala," diye homurdandı ve ben soluma doğru eğilip ulaşamayacağım bir yerde duran lanet şeye uzanmaya çalışırken nefesimin altından ona küfrettim.

Biraz daha eğildim ve sal sola doğru savruldu, düşmeye başladığımda neredeyse takla atacaktım ama Chase şortumun arkasından yakaladı ve son saniyede beni geri çekmeyi başardı.

Adrenalin damarlarımda gürlledi ve kalbim göğsümde çarparken sallarını suya doğru sürükleyen daha fazla ekip görmek için arkama baktım.

Chase, "Dengeyi sağlamak için ikimiz de ortada oturacak şekilde hareket etmeliyiz," diye emretti. "Sonra senin küreğini tutup bu işi kazanabiliriz."

"Hay hay, kaptan," diye takıldım. "O zaman beni nerede istiyorsun?"

"Ortada buluşana kadar ben ileri gideceğim, sen de geri gideceksin," dedi.

"Yani beni kucağında mı istiyorsun?" Omzumun üzerinden kaşlarımı kaldırıp ona bakarak sordum.

"Üzerimizde kıyafet olmasaydı daha eğlenceli olurdu, ama belki bana bir iyilik olarak bunu yapmanı sağlarım," diye karşılık verdi.

Bana doğru. "Ve bu pozisyon da ideal olur, çünkü yüzünü görmek zorunda değilim. Belki karışıma bir tıkaç ekleyebiliriz ve-"

"Kapa çeneni, sik kafalı. Odaklanmamız gerek," diye tersledim. "Ben tıkaçla boğulurken beni götten becermenin ince ayrıntılarını daha sonra tartışabiliriz."

Bir kahkaha attı ve ben de kendi kendime sııttım. Bazen ondan nefret etmek eğlenceli olabiliyordu.

O ileri doğru hareket etti, ben de kığım ona iyice bastırana kadar geri çekildim ve ben küreğimi almak için suya doğru eğilirken o da beni tutmak için güçlü bir kolunu belime doladı.

Pratik olarak ayağa kalkmak zorunda kaldım, ben sonuna kadar eğilirken kığım ona doğru geri itti ve o da bizi dengede tutmak için diğer tarafa eğildi.

Küreği yakaladığım anda Chase beni tekrar yukarı çekti ve tek kelime etmeden kürek çekmeye başladık.

Arkamdaki geniş göğsünün sıcaklığı ve ensemdeki nefesinin hissi tenimi karıncalandırdı ama bu hissi görmezden geldim.

Önümüzdeki adaya ve adımı çağıran zaferin sesine odaklanmayı tercih ettim. Ve tahminimce Chase'in. Ama ben salın ön tarafında oturuyordum, peki burada gerçekten kazanan kim olacaktı?

Daha fazla salın bize yaklaştığını duyunca kalbim adrenalinle çarptı ama gözlerimi ödülünden ayırmadım.

Salın ön kısmı nihayet adanın kumlu kıyısına çarptı ve ben de zafer çiğlikleri atarak saldan atlayıp sahile doğru koşmaya başladım

Kazananlara verilmek üzere hazırlanmış küçük plastik kupayı tutan adama doğru.

Chase tam arkamdaydı ve ben kollarımı havaya kaldırarak onun üzerine atladım ve zaferimizi gökyüzüne haykırdım, o beni tutmak için kıçımı tutmak zorunda kalırken ben de bacaklarımı bir maymun gibi onun etrafına doladım.

"Sikeyim evet!" Bağırdım ve Chase bir çocuğu şımartır gibi bana başını salladı ama o da sırtıtmaktan kendini alamıyordu.

"*Aslında,*" dedi arkamızdaki adam biraz mahcup bir ifadeyle ve ben de ödülümü ulaşamayacağım bir yerde tuttuğu için ona baktım. "Kurallara göre salın inşası için dört fıçıyı da içeriyor, bu yüzden maalesef ikiniz yarışı kaybettiniz."

Heyecanım bir taş gibi midemin çukuruna düşerken Chase'in yüzündeki gülümseme göz açıp kapayıncaya kadar kayboldu.

"Saçmalık," dedim meydan okurcasına. "O kuralı hiç duymadım." Gerçi dürüst olmak gerekirse, kuralları hiç dinlememiştim, bu yüzden tamamen akla yatkındı.

Mükemmel.

"O zaman daha dikkatli olmalıydın," dedi küçük iş adamı ve Chase beni kumda ayaklarımın üzerine yatırırken ona resmen hırladım.

"Özür dilerim, az önce ne dedin sen?" Chase adama doğru yaklaşıp parlak sarı polo tişörtünün önünü tutarak karanlık bir sesle sordu. "Çünkü bana tebrikler gibi geldi."

"Ben...ne?" diye nefes nefese kaldı.

Chase ölümcül bir ses tonuyla, "Kızımı tebrik ettiğinden ve ona ödülünü verdiğinden oldukça eminim," diye hırladı. Ve kahretsin, patronluk taslamasının bana yönelik olmaması hoşuma gitmişti.

"Ama-"

"Kekeledim mi lan ben?" Chase talep etti. "Onu tebrik et. Şimdi."

"Tebrikler," dedi adam, berbat plastik kupayı ve muhtemelen kazancımın içinde olduğu küçük altın zarfı uzatırken bakışları bana döndü.

"Aferin oğlum." Chase patronluk taslayarak yanağını birkaç kez tokatladı. "Şerefsize bir bahşış ver, Rogue," diye ekledi, bana bakarak.

Altına işeyecekmiş gibi görünen adama, "Pislik gibi davranmayı bırakmanı öneririm," dedim.

Chase bana sırtarak, "Bu çok iyi bir bahşış," dedi ve dangalağı, kışını kuma çarpmasına neden olacak kadar sert bir şekilde kendisinden uzaklaştırdı.

Genişçe sırttım ve kollarımı havaya kaldırarak zaferime devam ettim. Kupama sarılıp onu dramatik bir şekilde öperken ve parayı geri kalanıyla birlikte cebime atarken kutlamalar.

Adam koşarak uzaklaştı ve bir mikrofona ulaşarak kazanan olduğumuzu duyurdu ve Chase kumda zafer turu atmamı izlerken başını salladı.

Suya baktım ve boktan salları altlarında batarken Fox ve JJ'in birbirlerine bağırdıklarını gördüğümde mutluluğum arttı ve Chase'in de bundan zevk aldığını görebiliyordum.

Adaya daha fazla takım gelmeye başlamıştı ve kırmızı bikinili bir kız bir podyuma tırmanıp aniden bir köpük topu çalıştırırken müzik canlandı.

Kupamı başımın üzerinde salladım ve tekrar Chase'e koştum, daha fazla kız her yere köpük atmaya başladığında ve kazananların partisi başladığında sırtına atladım.

Chase kalçalarımı kavradı ve sonunda eğlenceye kendini kaptırarak toplara doğru koşma oyunu oynadı, böylece tekrar tekrar vurulduk ve Biz gülerken ve neşelenirken kabarık beyaz köpük vücudumuzu yıkadı.

Chase'in sırtından kaydım ve bana doğru döndü, bir kolunu belime doladı ve beni tekrar kendine çekti.

"Şimdi ödeştik mi ufaklık?" diye alay etti. "Bu benden biraz daha mı az nefret etmeni sağlıyor?"

"Hayır, senden hâlâ çok nefret ediyorum," dedim kollarımı boynuna dolayıp parmaklarımı siyah saçlarına geçirirken. "Ama o herifi kışının üstüne yatırma şeklin sana bir gün boyunca nefret etmiyormuşum gibi davranmamı kazandırdı."

"Ya senden nefret etmekten hoşlanıyorsam?" diye sordu, beni dans ediyormuşuz gibi biraz daha yaklaştırarak, ama bunun için yeterince hareket etmiyorduk.

"Endişelenme, Ace. Ben büyük bir kızım. Sevmekten uzun zaman önce vazgeçtim ve sevilmemek de umurumda değil."

Kaşları çatıldı ve beni daha da yakınına çekti, bana bir şey söylemek için eğildi, tam o sırada Fox'un adımı haykıran sesi dikkatimizi tekrar başka yöne çekti.

Chase'i bıraktım, köpük kaplı bedenlerin arasında beliren diğerlerine doğru döndüm ve JJ ile Fox bize ulaştığında alaycı bir sırıtış takındım. Ödülümü yüzlerine doğru salladım ve JJ beni tebrik ederken Fox, JJ'in beceriksiz düğüm atma becerileri hakkında mırıldandı.

Hepsi didişmeye başladı ve ben de sahnenin tanıdıklığı karşısında dudaklarıma yerleşmek isteyen gülümsemeyle savaşımaya çalıştım. Gözlerimi kapattım ve hoparlörlerden yükselen müzikle dans etmeye başladım, onların devam etmesine izin verdim ve Maverick'in neden gerçek kazanan olduğunu açıklamak için ağırlığını koyduğunu hayal ederken onu özledim ve Kulağıma, onlar tartışırken bizim kaçıp bu aptalları atlatmamız gerektiğini fısıldıyordu.

Sonunda üçü de sustu ve ben gözümü açtığımda hepsinin bana deliymişim gibi baktığını gördüm. Ama cidden, biz

etrafımızdaki herkes eğlenirken köpüklerle dolu bir dans pistinin ortasındaydık. Şu anda dans etmeyen tek pislikler onlardı.

JJ sırtıtarak bize içki getireceğini söyledi ve ben de kendi kararına sadık kalmaya karar verdim. Bir gün boyunca hiçbir şey olmamış gibi davrandım.

Onlardan nefret ediyorum. Chase'in ve ardından Fox'un elini tuttum ve onlara sert bir bakış attım.

"Benimle dans et," diye emrettim ve dansın başladığını gördüğümde hızla ilerledim.

gözlerinde protestolar. "Birbirimizden nefret etmiyormuşuz gibi dans edelim ve bu gece yine devam edebiliriz. Ama gerçekten bu kadar çok gülümsediğim pek gün olmuyor ve henüz bitmesini istemiyorum. İkiniz de kafanızı kışınızdan çıkarıp bir şeyler içebilir misiniz? Hepimiz yüzümüzü buruşturup hiçbir şey olmamış gibi davranabiliriz. Sadece bugünlük."

Fox sözlerim karşısında acı çekmiş, Chase ise kuşkulu görünüyordu ama JJ elinde çalınmış gibi görünen bir tepsi dolusu shotla yeniden ortaya çıktığında hepsi birer çift aldı ve isteğimi kabul etmiş gibi göründüler. Alkolün yakıcılığı boğazıma kadar geldi ve hepimiz bir zamanlar olduğumuz gibi kaygısız çocuklar gibi davranarak köpük karmaşası içinde dans etmeye başladık.

Çok geçmeden hepimiz kaygan beyaz köpüklerle kaplanmıştık. toplar herkesi kaplamaya devam etti. Etrafımızda beyaz köpükler birikirken ve hoparlörlerden Dua Lipa'nın Break My Heart şarkısının sesi yükselirken kimseyi göremiyordum bile ve kelimeleri ve benim ve bu pervasız çocuklar için taşıyabilecekleri anlamı görmezden gelmeye çalıştım.

Çok fazla bir şey göremiyor olabilirdim ama üçü de bana yakın durdukça ellerini hissedebiliyordum, bana dokunuyor ve dans ettikçe daha da yakınlaşıyorlardı, bu da tenimde enerji kıvılcımlarının uçuşmasına ve nefeslerimin ağırlaşmasına neden oluyordu. Yapabileceğim herhangi bir protesto için dudağımı ısırdım.

temas kurdum ve yapmamam gerektiğini bildiğim halde bundan zevk aldım. Kimin elinin kimin eli olduğundan emin olmak imkansızdı.

Tekrar tekrar çıkan baloncuklara ve çevremizdeki diğerkartililerin eziciliğine karşı gözlerimi kapattım. Bunun adını koymayı reddettiğim yasak bir heyecanı vardı.

Müzik ne kadar uzun sürerse, onlarla birlikte olmaktan o kadar keyif aldığımı hissediyordum. Gençken bu tür etkinliklere gizlice katılır ve fırsat buldukça böyle eğlenirdik ve çocuklarımla eğlenmenin tanıdıklığı bana sıcak bir battaniye ve evin tadı gibi geliyordu. Acı-tatlıydı ve bu yüksek seviyeden aşağı indiğimde bunun için acı çekeceğimi biliyordum, ama o anda yardım edemedim ama sadece hissetmek istedim. Bizi ayıracak hiçbir şey olmamış gibi davranmak; hala sadece bizdik ve ben mutluydum, btndm, kırılmamıştım ve isteniyordum.

şarkılar arasındaki boşlukta bir el benimkini buldu ve cesetlerin arasından çekilip çıkarılırken güldüm, kalabalık işgal ettiğimiz alana yaklaştıkça ve beyaz köpük denizi arasında herhangi birini tanımayı imkansız hale getirdikçe diğerkartımları hızla gözden kaybettim.

Partinin diğerkartımla ortaya çıktığımızda, JJ'in bana sırtıtarak baktığını ve beni bar olarak kullanılan çadırın yan tarafına doğru çektiğini gördüm.

"Neyin peşindesin Johnny James?" Beni kalın tuvale doğru iterken, oyunlarımızın bu tamamen yeni bölümüyle nabzım çarparak sordum.

"Fox'a bir şeyler ieceğimizi söyledim," dedi, gözleri ayak parmaklarımla kırılmasına ve kötü fikirlerin hem zihnimde hem de bedenimde dolaşmasına neden olan bir sıcaklıkla yanıyordu. "Geri dönmemiz gerekmeden önce burada tam beş dakika özgürlüğümüz var. En iyi şekilde değerkartirelim."

"Bana yalan söylediğini için sana hala kızgınım," diye uyardım ama şu anda bu sözleri gerçekten hissetmiyordum, alkolün vızılıtsı, güneşin sıcaklığı ve

Müziğin ritmi beni öfkemden uzaklaştırmıştı ve şu anda onu tekrar ziyaret etmek istemiyordum.

"O zaman bunu telafi etmeme izin ver," diye bastırdı, kişisel alanıma girdi ve ben daha ona bir öpücük teklif edip etmeyeceğime karar vermeden bir öpücük aldı.

Ama dudakları dudaklarımı bulduğu an, ben gidiciydim. Tenimin altında ateş yanıyordu ve ellerimi gömleğinin altına sokup köpüğün kaslarının üzerinde nasıl kaydığını hissederken ağzının içinde inledim.

Kalbim baş döndürücü bir ritimle çarpıyordu ve avucum göğsünde yukarı doğru kayarken, kendi kalbinin ritmiyle buluştuğunu hissedebiliyordum. Bu çılgınca, aptalca ve heyecan vericiydi ve o kadar iyi hissettiriyordu ki asla durmasını istemiyordum.

JJ alt dudağımı dişlerinin arasına alırken aç bir şekilde hırladı ve şortumun düğmelerini açtığı anda nefesim kesildi, kalçalarımın arasında sıcaklık oluşurken eli içlerine kaydı.

"JJ," diye nefes aldım, bunu reddetme niyetindeydim ama bir yalvarış olarak çıktı.

"Beş dakika, güzel kız," diye hırladı. "Sana zamanım için neden bu kadar çok ücret aldığımı göstereyim."

Bu deliliğe karşı yapmam gereken yüzlerce protesto vardı, ama JJ'in parmakları içime girip ağzı tekrar ağzımı kapladığında, hepsini unuttuğumu ve bunun yerine sadece üzerimde tuttuğu güce teslim olabildiğimi fark ettim.

Kim bilir kaç biradan sonra iyi bir kafa buluyordum ama dudaklarımın arasındaki sigaranın tadı ağızımda olmasını istediğim şeyin yarısı kadar bile tatlı değildi. Rogue ve JJ ortadan kaybolmuştu ve Fox da 'onun kızını' arıyordu. Bu benim naçizane dürüst görüşüme göre saçmalıktı, ama bu konuda beni dinlerse lanet olsun. Mesele sadece kızın her gün onun ilgisini reddetmesi değil, aynı zamanda ona hiçbir şey demeye hakkı olmamasıydı. Eğer o birine aitse, hepimize aitti. Ama yine de kendimiz için yapabileceğimiz en iyi şeyin onunla ilişkimizi kesmek olduğunu düşünüyordum.

gevşedi ve kimseye ait olmadığını kabul etti.

Yine de...

Bira bana eğlenmemem gereken fikirler veriyordu. Ama yarışı birlikte kazandıktan ve bana çocukluğumuzdaki gibi gülümsedikten sonra, aptal sikim fikirler edinmeye başladı. İğrenç fikirler. Beni ciddi anlamda karanlık bir yola sürükleyecek türden. Çünkü eğer kendime Rogue Easton'ın tadına bakma izni verirsem, bir daha onu elde edemeyeceğimi biliyordum.

Yeterince. Dönüşünün hepimizi yok edeceği kehanetinin gerçekleşmesine yardım edene kadar onun kuyusundaki zehri içmek için geri gelmeye devam edecektim. İtiraf etmeliyim ki uydurduğum bir kehanetti. Ama o geri döndüğünde Fox ve JJ'in nasıl davrandıklarını zaten görmüştüm. Korkakça davranıyorlardı ve JJ ya onun yanındayken gözlerindeki o ısıltılı bakışı kaybedecekti ya da Fox

onun duygularının da kendi duyguları kadar güçlü olduğunu anlayacak ve çatışacaklardı. Ve JJ ve Fox asla çatışmazdı. Benden beklenen buydu ama J barışı koruyan kişiydi. Bu yüzden Fox'a karşı çıkarsa kıyamet kopardı.

Gerçi bunu ikisine de söylememiştim, çünkü kısmen bu konudaki fikrimi önemsemiyorlardı, kısmen de onlar ona bakmakla meşgulken ben de bakışlarımı kaçırıyordum. Ve bugün bana gözlerinde arzuyla baktığına yemin edebilirdim. Kan dolaşımındaki alkol kesinlikle öyle düşünüyor gibiydi. Hem ne zararı vardı ki? Maverick'in uyuşturucu deposunu yok ettiğim geceden sağ çıkarsam onun dudaklarından bir öpücük alacağıma dair kendime söz vermiştim. Teknik olarak borçluydum. Olmak zorunda değildi.

Sadece gençken duyduğum bir arzuyu tatmin etmek istiyordum. Hepsi bu kadardı. Fox ya da JJ'in bu konuda ne düşüneceğini boş ver.

Bira şişemi bir garsonun ellerine bıraktıktan sonra köpüklerin arasından geçerek çadıra doğru ilerledim. Belki de Rogue ve JJ daha fazla içki almak için oraya gitmişlerdi ama girişe doğru yürürken müzikteki bir durgunluk kulaklarımın nefes nefese gelen bir iniltiye takılmasına neden oldu. Kalbim tanıyarak seğirdi ve Rogue tekrar inlerken tamamen hareketsiz kaldım.

Ona dokunan her kimse onu parçalamak için derin ve ilkel bir dürtü içimi doldurdu ve kan dökmeye hazırlanarak sigaramdan uzun bir nefes çekerek çadırın etrafında döndüm.

Yolun sonuna ulaştığımda karanlık damarlarımda zonkluyor ve seçim çerçevesinin arkasında bir gruba sırtını dayamış gölgeli alana adım atıyordum.

palmiye ağaçları.

Nefes almayı bıraktığımda etrafımı duman kapladı, Rogue'u bir ağaca yaslanmış, JJ'in eli bel kemerinin altında hareket ederken, şortunun düğmesi açılmış ve diğer eli bikini üstünün altında dolaşıyordu. Baş arkaya eğilmiş, gözleri kapalı, dişleri alt dudağına gömülmüştü. JJ de sanki dünya onun amcılığıyla başlayıp onunla bitiyormuş gibi onu izliyordu.

Rosewood arazisindeki yazlık evin önünde durmuş, Rogue'un çırılçıplak bir Maverick'in önünde üstsüz durmasını izlerken geçmişe geri sürüklendim. Onu seçmişti ve şimdi de lanet olası JJ'i seçmişti. Göğsümün ortasında bir acı dalgalandı ve öfke omurgamdan aşağı bir bıçak gibi indi. Öfke gözümü kör etmişti, sigaramın dudaklarımdan düşmesine izin vererek ilerledim, onu Maverick'le yakaladığım gün yapmam gerekeni yaptım ve JJ'i sertçe iterek tökezleyerek ondan uzaklaşmasını sağladım.

Rogue'un gözleri fal taşı gibi açıldı ve yüzüne yayılan farkındalıkla JJ'in üzerine atladım. Yumruğumu karnına indirdim ve karısının kazağını avucumun içine alarak onu kalın bir ağaç gövdesine doğru geri ittim. Göğsüme kaburgalarımı kıran bir yumruk indirmeden önce dizi yan tarafıma geldi ve ben hırladım. kendi yumruğumu attım.

"Kesin şunu!" Rogue tersledi, kendini sırtıma fırlattı ve görememem için ellerini yüzüme kapattı.

JJ bana yumruk atma fırsatını değerlendirdi ve ben de Rogue'un ellerini gözlerimden çekip hırlayarak tekrar JJ'e saldırdım. Onu kumun üzerine düşürdüm ve Rogue ben ona saldırırken omuzlarımı geriye atmaya çalıştı, sonra lanet bir vampir gibi boynumu ısırdı.

"Bırak beni, hayalet," diye hırladım, geriye uzanıp saçından bir tutam yakaladım.

JJ göğsüme bir yumruk daha indirdi ve ben de Rogue'u altımda ezerek küfür etmesine neden olacak şekilde yuvarlandım.

JJ kendini benim üzerime attı ve Rogue, toplam ağırlığımız onu kuma gömerken inledi.

"Ona zarar veriyorsun," diye homurdandım, JJ'i geri ittim ve ayağa kalkarken homurdandı, mükemmel saçlarını tekrar yerine itmeden önce beni onun üzerinden tekmeledi.

"Bunu hallettiğimize sevindim, kardeşim," dedi ve bana uzattığı elini tokatlayarak uzaklaştırdım, ayaklarımı ittim ve Rogue'u kumda bıraktım.

JJ kalkmasına yardım etmek için hamle yaptı, ben de nefesim daralırken kaşlarımı çattım. Sigaramı çıkardım ve bir tane daha yaktım.

Onlarla göz temasını keserek bu oyunu nasıl oynayacağımı düşündüm. Çünkü artık içgüdülerimin etkisi geçmeye başlamıştı ve hayalete dokunduğu için kıskanç bir pislik gibi davranmamın nedenini örtbas etmek zordu. Çok da umurumda değildi.

"Tanrım, Chase, bir devedikeninin üzerine düştüm." Rogue kıcını ovuşturdu ve ben omuz silktim, dumanı ciğerlerime çekip JJ'in gözünden kaçtım.

"Tüm bu öfkenin rol olduğunu hissediyordum, dostum, bunu açıklığa kavuşturduğun için teşekkürler.

"JJ karanlık bir sırtıyla Rogue'un elini tuttu ve öne doğru bir adım atarak onu benden yarı gizledi. Bu hareket bende onun elini koparma isteği uyandırdı.

gözlerini çıkarıp bir martıya yedirmek. Ama mesele de buydu, değil mi? Tam da endişelendiğim şey. Rogue ortaya çıkmıştı ve Maverick'i seçtiği anda yapacağını bildiğim gibi aniden grubumuzu parçalara ayırmaya başlamıştı. Siktir et.

Rogue kaşlarını çatarak bana bakarken parmaklarımı saçlarımın arasına soktum. "Sen bir aptalsın," diye JJ'e çıkıştım. "Fox seni hadım edecek ve

taşaklarını kolye yapacak."

"Ona söyleyecek misin?" JJ homurdandı ve ben de dilimi yanağıma bastırdım.

"Hayır," dedim. "Bu seni ilgilendirir. Beni ilgilendirmez." Rogue alay etti ve ben de ona ters ters baktım.

"Beni engellediğinde ve JJ'e saldırdığında bunu kendi işin haline getirdin," diye tersledi. "Ne oluyor?"

Sigaramdan uzun bir nefes daha çektim, onun ve onun yüzünden göğsümde yanan acıyı görmezden geldim. "Buraya geliyorsun ve adamlarımla uğraşıyorsun, olan bu," diye hırladım ve dilime yayılan zehirle JJ'e döndüm. "Seninle oynuyor, dostum. Onun istediği de bu. Ne zaman Fox

öğrenirse seni öldürür. Ona kendisi söylerse hiç şaşırmam."

JJ, "Ağzından çıkana dikkat et," diye uyardı ve ben de bu saçmalığa inanamayarak başımı salladım.

"Lanet olsun, J. Seni taşaklarından yakaladı. Tıpkı dediğim gibi hepimizi mahvedecek." Ona karanlık bir bakış daha attım ve o da JJ'in elini sıkarak bana doğru yürüdü.

"Kapa o lanet çeneni, Cohen. Şu anda sadece kıskanç bir sürtük gibi davranıyorsun."

Alay ettim. "Sanki."

"Ben dün doğmadım," dedi soğukkanlılıkla. "Ellerini üzerimde görmeye dayanamadığın için en iyi arkadaşına saldırdın."

Yüzüne bir duman bulutu üfledim, gözlerini kırptırdı, yüzünü buruşturdu ama uzaklaşmadı. "Kukun sonsuz yaşam verse bile sana dokunmazdım, hayalet."

Ben dudak büktüm, o da bana dudak büktü ve bu sırada kalbim göğsümde davul gibi çarpıyor ve sanki yumruğuyla sıkıyormuş gibi ağrıyordu.

Bakışlarım JJ'in başının üzerinden ona kaydı ve o da bana yavru köpek bakışı attı.

"Aramız iyi değil mi kardeşim?" diye sordu dikkatle ve ben Rogue'dan uzaklaştım.

"Evet, biz iyiyiz." Onlara arkamı döndüm, Rogue'un gözlerinin sırtıma iğneler batırdığını hissettim ve onları sikiş festivalleriyle baş başa bıraktım.

Siktiğimin JJ'i. Bunun bize ne yapacağı hiç umurunda değil miydi? Grup mu? Yani, Fox'un onun üzerinde hakkı olmayan bir hak iddia ettiği için canı cehenneme. Şansım olsaydı onu gelecek haftaya kadar becermekten nefret ederdim ama görünüşe göre JJ oraya daha önce varmıştı. İçim acıyla doldu ve kokteyl garsonunun tepsisinden bir shot alıp memelerinin arasına bir dolar sıkıştırdım, dört tane daha içtim ve partiye doğru geri döndüm.

Bunun için JJ'den nefret etmeyecektim. Rogue'un kurduğu tuzak buydu, o yüzden bunu denediği için canı cehenneme. J ve Fox'la aramdaki bağ kopmazdı. Ama Fox çok asabi, çok sahipleniciydi. JJ'in onunla oynadığını öğrenirse olacaklardan korkuyordum.

Gitmek istedim ama bakışlarım jöle dolu bir havuzda güreşen bikinili bir çift kızın yanında bir grup arkadaşıyla dans eden Rosie'ye takıldı. Rosie'yi kendime doğru çekerek onlara katılmak için yanlarına gittim. Uzun zaman önce duymamayı öğrendiğim o tiz ses tonuyla kıkırdadı ve kışını sikime sürtmeye başladı. Müzik kafatasımın içinde tekrarlayan bir ritimle gümbürdüyordu ve ben de içimde uzun zaman önce geliştirdiğim o ölü yere gittim. Luther sayesinde. Aslında Kral Harlequin'e teşekkür etmem gereken çok şey vardı. Adıma bağlı ceset sayısı, bir sürü yara izi ve öldürmeyi kahve pişirmek kadar kolay hale getiren buz gibi bir kalp gibi.

Cebimdeki telefonum çaldı ve onu çıkardım, babamdan gelen bir mesaj bulduğumda boğazım sıkıldı. Tek bir X harfiydi. Bana gönderdiği tek şeydi. Aramızdaki anlaşmaya göre, eğer bana çaresizce ihtiyacı olursa ve lanet olası dünyada başka kimse yardım edemezse, bana bu mesajı gönderebilirdi. *Hay sikeyim.*

Telefonumu bir kenara ittim, görmezden gelip gelmeyeceğimden emin değildim.

Rosie ile dans etmedim ama o benimle dans etti. Züppe arkadaşlarından biri elime bir bira tutuşturdu ve ben de birayı içmeden önce ona yalakalık yapmamasını söyleyen bir bakış attım. Başım dönmeye başladı ve Rosie açıkça şortumun üzerinden sikimi okşarken, bakışlarım köpük partisine dönen ve birlikte dans etmeye başlayan JJ ve Rogue'a takıldı.

Rogue'un gözleri bana doğru döndü ve kanımı kaynatan asidik bir nefretle Rosie'ye dikildi. Ona meydan okurcasına sııttım, Rosie'nin belini kavradım ve onu daha yakına çektim. Arkadaşımın Rogue'u parmakladığını görmüştüm ve şimdi ben de küçük bir geri ödeme. Adil görünüyordu.

Başımı eğip dilimi Rosie'nin dudaklarının arasına sokarken bakışlarım Rogue'unkilere kilitlenmişti. Tekila tadındaydı ve belli belirsiz iştah açıcıydı ama beni asıl sertleştiren şey Rogue'un bizi izlemesi, zihinsel olarak kafataslarımıza hançer saplamaya çalışmasıydı. JJ onu uzaklaştırmaya çalıştı ama o gitmedi, ben Rosie'nin kıçını kavrayıp onu sikime yaslarırken öylece bakıyordu.

Onu Rogue'u öpmek istediğim gibi öptüm, elimi boğazına doğru kaydurdım ve dilimi sahiplenici bir şekilde ağızına sokarken sıktım. Dilimin her hareketinde kalbim parçalanıyordu ama çarpık bir memnuniyet onu da yatıştırıyordu. Rogue hâlâ bakıyordu, gözleri acı doluydu ve bana olan arzusunun hayal ürünü olmadığını doğruluyordu. Ve bu sırf onun için dünyayı ateşe veriyormuşum gibi hissettirdi. JJ'in ilgisi

göğüslerini imzalatan bir çift kız tarafından kapılmıştı, şüphesiz kulübünün müdavimleriydiler.

Rosie'yi öpücükten kurtardım ve boynumu emmeye başladı, etime Chasey mırıldanıyordu. Aşağıya doğru ilerledi ve Rogue daha önce içkisini üzerimden yaladığında çekmişti ve bunu tekrar yaptığını hayal etmek çok kolaydı. Rosie aniden dizlerinin üzerine çökmüş, şortumu çekiştiriyordu ve ben de etrafıma bakındım, bahar tatilcilerinden oluşan iyi bir izleyici kitlesi topladığımızı fark ettim. Birçoğu *em em em diye* bağıırıyordu.

Ben Rosie'nin saçlarını okşarken Rogue'un üst dudağı geriye doğru sıyrıldı, avuçları şortumun içinden sikimi hevesle sıkıyordu. *Rogue Easton'a ihtiyacım yok. Arkadaşlarımı beceren ve varlığını unutan hayaletlere ihtiyacım yok.*

Bir grup üniversite öğrencisinin beni emilirken izlemesini umursamayacak kadar sarhoştum ve Rosie'nin saçlarını gökkuşağı renginde hayal ederken gözlerimin kapanmasına izin verdim. Tıpkı Rosie şortumu indirmeye başladı, bir alarm çığılığıyla benden uzaklaştı.

Gözlerimi açtığımda Rogue'un yumruğunu Rosie'nin suratına indirdiğini ve üniversiteli çocukların heyecanla kıkırdadığını gördüm.

Rosie geriye doğru tökezleyerek jöle havuzunda kışının üzerine düştü ve bikinili kızlar tepelere doğru koşmaya başladı. Rogue onun üstüne atlayıp, Rosie bir çakal tarafından parçalanmış köstebek gibi çığılık atarken, dudaklarım aralandı. Rogue kızın üzerine vahşice saldırırken daha da sertleştiğime yemin edebilirim ve muhtemelen onu Rosie'nin üzerinden çekmem gerektiğini fark ettim. Ama...kahretsin. Yumrukları Rosie'nin karnına inerken, renkli saçları etrafında uçuşurken ve dudaklarında bir hırıltı varken onu izlemenin kölesi olmuştum. *Lanet olsun, hayalet kıskanç.*

Fox aniden partinin üzerine çöken bir fırtına bulutu gibi belirdi ve Rogue'u, çoğunluğu erkek arkadaşlarına laf atan erkeklerden oluşan ciddi anlamda heyecanlı bir izleyici kitlesinin toplandığı jöle havuzundan dışarı sürükledi.

"Sen deli misin?" Fox, Rogue'a hırladı ve o da öyle olduğunu kanıtlamak istercesine çılgınca güldü. Ve bu çok hoşuma gitmişti. Aletimin daha da hoşuna gitmişti, şortumu zorluyor ve onun için çadır kuruyordu.

Rosie, Rogue'un arkasından ayağa fırladı, gözyaşları yanaklarından süzülürken jöle damlıyordu. Bana doğru koşarak göğsüme çarptı ve ben Rogue'a bakmaya devam ederken belli belirsiz sırtını sıvazladım.

"Ah dostum, bir saniyeliğine kafamı çeviriyorum ve Rosie ile jöle dövüşünü özlüyorum." JJ suratını astı ve Rogue kıkırdadı. Kahrolası *kıkırdama*.

O JJ'i istiyor, seni değil.

Kanıma zehir sızdı ve onlardan uzaklaşarak kolumu Rosie'nin omuzlarına doladım ve onu partiden dışarı çıkardım.

"Bana saldırdı!" Rosie yüksek sesle burnunu çekerek hıçkırdı. "Evet," diye mırıldandım. "Ve çok ateşliydi."

"Ne?" diye soluk soluğa bana baktı ve bunu yüksek sesle söylediğimi fark ettim.

"Çok ateşliydin Rosie," diye düzelttim ve bana sokuldu. "O bir psikopat." Titrek bir nefes aldı, hâlâ ağlıyordu.

"Evet," diye mırıldandım. *Bildiği her renkli kelimeyle bana küfrederken eğilip sikimi içine sokmak istediğim ateşli bir psikopat.*

Arabasının kaputunda güneşlenen bir taksi şoförüne ıslık çalarak lagüne inen yola geri döndüm.

Hemen dikkat kesildi ve Rosie'yi taksinin arka koltuğuna itmeden önce ona birkaç yirmilik attım. "Bize on dakika ver."

Rosie'nin peşinden arka koltuğa geçip onu neşelendirmek için sikimle oynamasına izin verdiğimde gözlerini kaçırarak başını salladı. Ben böyle bir azızdım.

Aletimi bedava bir lolipopmuş gibi şapırdatırken başımı koltuğa yasladım ve Rogue'u onun yerinde hayal edebilmek için gözlerimi kapattım. Rosie iyi sakso çekiyordu ama öğürme refleksi çok zayıftı. Şaftımın her santimini yalamak için bir şarkı ve dans yaptığında, boğulana kadar başını aşağı ittim, Rogue'un beni tamamen içine aldığı düşünüşümde küfür ettim ve kısa süre sonra kendimi boğazından aşağı döktüm. *Bir kızın ağlamasını durdurmanın tek yolu buydu.*

Şortumu yukarı çektim ve Rosie'yi arabadan dışarı iterek şoföre ıslık çaldım.

Rosie şaşkınlıkla pencereden bana bakarken cebimden güneş gözlüklerimi çıkardım ve bir sigara daha yakmadan önce onları taktım.

"Daha sonra gelebilir miyim, Chasey?" diye camdan seslendi ve şoför motoru çalıştırıp arabayı geri döndürerek onu bir toz bulutu içinde öksürürken duymamış gibi davrandım.

Belki de bir yanımda Rosie'yi çocukken Rogue'la birlikte kaldığı grup evinde asil bir pislik olduğu için cezalandırmayı seviyordu. Ya da belki ben sadece ve duygularını incitip incitmediğim umurumda bile değildi. O sikimi emmeyi seviyordu, ben de sikimin emilmesini seviyordum. Bana bir kazan-kazan durumu gibi göründü. Sadece amcığı muhtemelen örümcek ağları topluyordu bu noktada. Onu o zamandan beri sikmemiştim...hmm. Kesinlikle arkadaşı Whitney'i becerdiğimden beri. Ve kesinlikle Rogue kasabaya döndüğünden beri. O zamandan beri kendimi kimsenin amına gömmemişim. Belki de çünkü son zamanlarda canımın çektiği tek amcık onunkiydi, ya da belki de Çünkü seks kadınları hep yapışkan ağlayıcılara dönüştürürdü. BJ'ler yarı yoldaydı

Sınırları belli olan bir ev. Kızların kalbini kurtardığım için bana melek diyebilirsiniz. "Nereye gidiyorsun dostum?" diye seslendi şevkli şoför.

Babamdan aldığım mesajı düşündüm ve partiden ayrılma sebebimin bu olduğunu kabul etmek istemesem de içten içe yine de oraya gideceğimi biliyordum.

"Nettle Grove," dedim, dumanın dışarı sızması için bir camı kırdım, ama burada küllü bir karmaşa yaratıyordum, bu yüzden kirazımı kenarına vurmak için çok geçti. Yine de ona kasabaya iki sefer için yeterince para ödemiştım, bu yüzden şikayet etmiyordu.

Çok geçmeden sahile doğru giden sessiz yola sapmıştık ve o da benim doğru büyüdüğüm evin yanına park etti.

"İyi yolculuklar." Şoför dışarı fırladı, bir tür kralmışım gibi kapıyı açtı ve ben de ona bir başparmak işareti yaptım.

Sigara izmaritimi yere atıp topuğumun altında ezdikten sonra küçük kapıdan geçerek yıkılmasına bir iki yıl kalmış gibi görünen ahşap eve doğru ilerledim. Umarım benim sevgili düştüğünde babamla birlikte. Gerçi bu muhtemelen onun için fazla nazik bir ölümdü.

Basamakları çıkıp gıcırdayan verandaya yürüdüm, kapıyı ittim ve kokuşmuş çöp kokusu karşısında burnumu kırıştırdım. Çöp tenekesi paket servis kutularıyla dolup taşmıştı ve PBR kutuları tenekeye kadar her yeri kaplamıştı.

Buzdolabını açtım ve onun biralarından başka bir şey bulamadım, evin derinliklerine doğru yavaşça ilerlemeden önce nefesimin altında mırıldandım. Şöminenin üzerinde onun ve annemin fotoğrafları vardı ama benimkilerin gözlerinde sigara yanıkları vardı ya da tamamen yok olmuşlardı. Babam hayatındaki kötü şeyler için hep beni suçlamıştı. Ben onun en büyük pişmanlığıydım, geri alamayacağı bir hata.

"Burada mısın, Dylan?" Seslendim.

Bu evden Luther'in evine taşındığım andan itibaren ona baba demeyi bırakmıştım. Annem bundan nefret ederdi, ne zaman bunu söylediğimi duysa beni tokatlardı ama ona baba demek, namuslu bir vatandaş demek gibiydi. O yapmadı
İkisi de olmak için yaşamak.

"Yukarıya," diye sert sesi üstümde bir yerden geldi ve yukarı çıkmadan önce pis oturma odasında ilerledim.

Bakışlarım koridorun en ucundaki banyoda ona takıldı, kapı ardına kadar açıktı ve yaşlı adam pantolonu ayak bileklerine kadar inmiş, kendi çişinden ve muhtemelen bokundan oluşan bir su birikintisi içinde yerde yatıyordu.

Göğsünü tutuyordu, kirli beyaz atleti birkaç günlük yemek, bira ve sigara külüyle lekelenmiş gibiydi.

Yavaşça ona doğru yürürken başparmağımı çeneme sürttüm, ayak seslerim ahşap döşemelere ağır geliyordu.

"Yeterince uzun sürdü," diye tersledi beni. "Her zaman tembel biriydin."

Çenemi sıktım, kapı aralığında durup bir sigara daha yaktım ve kirli bir havluyla aletini örten zavallı babama baktım.

"Ne oldu?" Oldukça açık olmasına rağmen sorguladım.

"Düştüm, değil mi? Bacağım yine sorun çıkarıyor. Orada öylece durma. Kalkmama yardım et, seni bok parçası," diye hırladı.

Bu isteği düşünmek için zaman ayırdım, o bana bakıp hırıltılar çıkarırken önündeki banyo zeminine kül vurdum. Hayatı boyunca zincirleme sigara içmişti ve göğsündeki o tanıdık tıkırtı muhtemelen alışkanlığı bırakmam için yeterli bir sebep olmalıydı. Ama yaşlanıp böyle tek başıma solup gitmek istemezdim. Bu benim lanet olası geleceğim değildi. Böyle bir şey olmadan önce kafama bir silah dayardım.

"Beyzbol sopanla ayağımı kırdığın ve bana gerçek bir erkeğin hastaneye yürüyerek gideceğini söylediğin zamanı hatırlıyor musun?" Yürek ısıtan bir aile anısıymış gibi düşündüm.

"Senin gibi yer israfı bir çocuğun sert bir ele ihtiyacı vardı," diye tersledi, kalkmak için duş perdesini kullanmaya çalıştı ama sadece kendi üzerine yırtılmasına hizmet etti. "Eğer öğretmenini dinleseydin, değerli bir şey olabilirdin.

Sana öğretmeye çalıştığım dersler. Onun yerine Fox Harlequin'in bütün gün patronluk tasladığı ikinci sınıf bir çete üyesisin."

Hoşuma gittiğinden daha fazla canımı yakıyordu ve beni hâlâ bu kadar etkilemesinden nefret ediyordum. Ama bugünlerde beni sadece sözleri yaralayabiliyordu, yumrukları değil. Fiziksel olarak bana karşı üstünlüğünü bir süre önce kaybetmişti.

Gençliğimi cehenneme çeviren bu piç kurusuna dik dik bakarken, sakat bacağına vurarak acıyla kükremesini sağladım ve içimi öldürücü bir nefret doldurdu. Bu kadar uzun yaşamasına izin vermemin tek nedeni bu evde çürüyüp gitmesi, yalnız ve acınası hayatını annemi özleyerek burada geçirmesiydi. Hâlâ onun yatağında uyumaktansa ölmesi daha iyiydi zaten. Annemin hayatını mahvetmişti ve şimdi ben de onun hayatından geriye kalanları mahvetmek için elimden geleni yapıyordum.

Kulağına konuşmak için eğildim, burnumun altında ter ve sidik kokusu yükseliyordu. "Seni burada, kendi bokunun içinde ölüme terk etmeliyim," diye homurdandım, bir an için endişeyle oylanmasına izin verdim, bana dudak büktü, bunu gerçekten yapıp yapmayacağımı merak ediyordu. Ama omuzlarını kavradım, onu ayağa kaldırdım ve elini tuttum.

koridora yuvarlanmış olan bastonu. Ben pantolonunu yukarı çekip ellerim ıslandığında küfrederken o homurtu ve iniltilerle sopayı sıkıca kavradı.

"Tanrı aşkına," diye tısladım, ellerimi yıkadıktan sonra el çantamı çıkardım.

ve nöbetçi bakıcısı Bayan Bevin'e bir mesaj çekti. Babam ondan yardım isteyemeyecek kadar gururluydu. Hayır, böyle bir şey olduğunda, tutkuyla

nefret ettiği biricik kanından canından birini çağırırdı, sırf ben

lanet olası parçaları toplayabilirdi. Ama bugün sineye çekip Bevlin'in ona yardım etmesine izin vermesi gerekecekti, çünkü eskiden beni eşek sudan gelinceye kadar döven ve bana tek bir iyi söz söylemeyen bir adamın kıcını yıkayacak değildim. Yine de kalıp ona yardım etmesine izin verdiğinden emin olmalıyım. Görünüşe göre öğleden sonram boktan daha da boktan bir hal almıştı.

Babam her zaman benim bu evin başına bela olduğumu, dokunduğum herkese acı veren bir lanet olduğumu söylerdi. Bunun artık doğru olduğunu düşünmüyordum ama en azından onun başına bela olmak hoşuma gidiyordu.

Bevlin geldiğinde, babamla ilgilenmesi için onu bıraktım ve verandada, Dylan'ın bir keresinde oturduğum için beni vuracağı tozlu eski sallanan sandalyeye oturdum. Bu onun sandalyesiydi. Ama bir balıkçı teknesi kazasında bacağı burkulduğundan beri burada pek oturmuyor, verandadaki yıpranmış koltuğu tercih ediyordu.

okyanusu görebilmek için pencereye doğru çekmişti. *Kendime not: O pencereyi spreyle boyayla siyaha boyayacağım.*

Cebimdeki telefonum çaldı ve onu çıkardığımda beni bekleyen bir mesaj buldum.

Fox:

Nereye gittin?

Chase:

Dylan'ı kontrol etmem gerekti.

Fox:

Umarım ona cehennemi yaşatmışsındır.

Bu arada, gelecek haftaki tekne işi için dördüncü bir üyeye ihtiyacımız var. Bu senin işin olduğu için, senin seçebileceğini düşündüm.

Chase:

Elbette. Ve yapacağım, kardeşim.

Bunu düşündüm ve aklıma istediğim güzel hırsız geldi. o işte. Elin derinlerine inmişti ve sonunda bu gerçeğe yüzleşmenin zamanı gelmişti. Ve Fox'a hayır deme şansı vermeyecektim, bu yüzden beni durdurmak için çok geç olana kadar bunu öğrenmeyecekti.

Eğer Rogue Easton benimle ve arkadaşlarımla oynamak istiyorsa, onu derinlere atacak ve boğulmasını izleyecektim. *Oyuna devam, ufaklık.*

Lagün partisinde kendimi fazla kaptırmış olabilirim. Birazcık.

JJ'in saçlarımdan jöle topaklarını ayıkladığını ve Chase'in hıçkıra hıçkıra ağlayan bir sürtüğü eve götürmek için sürüklediğini hayal meyal hatırlıyordum. Ama sedir kokusunun her yanıma sardığı ve güçlü kolların vücuduma dolandığı yumuşak bir yatağa nasıl girdiğimi anlamam biraz daha uzun sürdü.

Ama dilimin kalınlığına ve kafatasımdaki donuk ağrıya karşı inlerken, Fox'un beni omzuna attığını ve JJ elimi Fox'un göremeyeceği bir yerde tutup şakalar yaparken beni lagünün dışına çıkan patıkaya geri taşıdığını hatırladım.

Siyah bir pikapla birkaç adam bizi almaya gelmişti ve biz de pikabın arkasına atlayıp buraya dönmüştük. Burası tabii ki Fox'un eviydi ve yanılmıyorsam burası da onun yatağıydı ve sert vücudu beni sarmıştı.

"Kahretsin," diye mırıldandım, aklım Rejects Park'ta bıraktığım Mutt'a gitti, yuvarlanmaya çalıştım ama beni saran kollar daha da sıkılaşıp kaçmamı engelledi.

"Kal," dedi Fox uykulu bir sesle ve ben bunun sadece 'yatağında' anlamında olmadığını hissettim.

"Yapamam," diye homurdandım. "Biri beni kaçırdı ve köpeğim eve döndü, aç ve bütün gece dışarıda kilitli kaldı-"

"Buraya gelirken senin ev dediğin teneke kutuya uğradık ve onu aldık," dedi ve beni kendine doğru çekip yüzünü boynuma gömerken derin derin nefes aldı. Temasla tenimin altında bir sıcaklık yuvarlandı ama buna karşı dudacağımı ısırđım.

"O burada mı?" Umutla sordum, gözlerimi kırdım ve kendimi Fox'un koca kışlı yatak odasında bulduğumdan emindim.

Kapalı perdelerden içeri ışık sızıyor, denizin ve birbirlerine seslenen martıların sesi perdelerin ötesinden bana ulaşıyordu.

Yere atılmış battaniyelerin arasından sallanan küçük beyaz bir kuyruk gözüme çarptı ve her zamanki gibi okşanmayı bekleyen köpeğimin karnını göstermek için yuvarlandığını fark ettim.

"Gidip onu benim için aldığına inanamıyorum," dedim yavaşça ve Fox boynuma doğru iç geçirdi, oradaki hassas tene bir öpücük kondurmak için öne doğru bastırdı ve vücudumdan bir ürperti geçmesine neden oldu.

"Saksı bitkilerimi tuvalet olarak kullanmayı seven küçük bir piç olabilir ama o pire torbasının senin için önemli olduğunu biliyorum," dedi. "Bu da onu benim için önemli yapıyor. Anladın mı?"

Kalın bir şekilde yutkundum ve yanımda yattığı yerden ona bakabilmek için sırt üstü döndüm.

"Teşekkür ederim," diye nefes aldım, sarı saçlarının yastıklara dağılmış halini, çenesindeki kirli sakalın pürüzlü kenarını ve yeşil gözlerinde yaşayan ve içine dalmam için bana yalvaran fırtınayı seyrederek.

"Senin için her şeyi yaparım sinekkuşu," diye yanıtladı basitçe. "Her zaman yaptım, her zaman yapacağım."

Biraz yer değiştirdim, çıplak bacaklarım yumuşak çarşafların altından kayıyor ve dün gece başka neler olduğunu merak etmeme neden oluyordu. "Biz..."

"Ne?" diye sordu, başını elinin üzerine koyabilecek şekilde yanıma kaydı ve bacağı benimkinin arasına girdi, kalın kalçası onunkine yer açmak için benimkini bastırdı.

"Şey, senin yatağındayım ve oldukça sarhoştum, bu yüzden pek bir şey hatırlayamıyorum ama sanırım seks yaptık?" Kalbim bu fikir ve hatırlayamadığım gerçeği karşısında biraz daha hızlı atarak sordum.

Fox sinirli bir şekilde tısladı, kalçalarımı daha da ayırdı ve elini bacağımın dışından kıcımların kıvrımına doğru kaydırmadan önce çarşafın altına bıraktı. Parmaklarını bikinimin kumaşına geçirdiğini hissedene kadar kalbim küt küt atarak onu izledim. Kalçama tekrar yaslamak için serbest bırakmadan önce genişçe çektiği alt kısımlar.

"Tüm yetişkin hayatım boyunca seni bekledim. Sen komadayken seni becerecek değilim. Seni buraya getirdiğim andan itibaren sikim için bana yalvarıyor olsan bile."

"Yalancı," diye homurdandım, göğsünü iterken içimde garip bir rahatlama ve hayal kırıklığı karışımı vardı. Neden hayal kırıklığına uğramıştım ki? Dün gece yatmadan önce başka bir boğayı gezdirmeye karar verdiğimi öğrendiğime sevinecek değildim. Özellikle de bu boğa.

Fox karanlık bir kahkaha attı ve üstüme yuvarlandı, parmaklarını parmaklarımın arasından geçirmeden önce kolumu kaldırmak için bileğimden tuttu. Elimini başımın üstündeki yastığa bastırırken bana ateşli bir bakış attı ve ağırlığıyla beni yatağa bastırdı.

"Hayır, sinekkuşu," dedi Tilki alçak bir sesle. "Bu konuda yalan söylemem. Ve bunu sana yapmam. Seni sarhoş edip karanlıkta becermek istemiyorum, böylece hatırlayamazsın bile. Seni becerdiğimde unutulacak tek bir an bile olmayacak. "

"Şu şövalyeliğe bak," diye mırıldandım, şu anda göbeğime bastırılmış olan ve bu iddiasını test etmesi için bana yalvaran sert horoz tarafından dikkatimin çok fazla çalınması. "Sanırım hayat tecrübelerimin çoğu erkeğin bu kadar düşünceli olmadığını kanıtlaması utanç verici."

"Bu da ne demek oluyor?" diye homurdandı, ses tonunda geçmişte beni incitmiş ya da becermiş olabilecek her erkeği yok etmeyi vaat eden bir tehdit vardı. Altından yuvarlanmaya çalışmadan önce bir nefes çektim.

"Gidip düş almak istiyorum Fox," dedim bir milim bile kıpırdamayınca.

"Soruma bir cevap istiyorum," diye ısrar etti, ağırlığını daha da bastırarak.

"Ve sen de beni yatağına bağlayıp aletini içime sürtmenin bunu elde etmenin yolu olduğunu mu düşünüyorsun?" İnatla öfkemi korurken, söz konusu aletin vücuduma yaydığı sıcaklığı görmezden gelerek tısladım.

Fox sinirli bir hırıltıyla kendini üzerimden itti, yanımdaki yatağa uzanmak için yuvarlandı ve ayağa kalkmama izin verdi.

"Gittiğinde burada neler olduğunu sana anlatmıştık," dedi, bikinim ve onun tanklarından biriyle önünde dururken o yeşil gözleriyle beni kıştırarak. "İyiliğimize karşılık vermenin zamanı geldi."

"Hayır," diye tersledim. "Sana parçalanmış ruhumdan daha fazla dilim borçlu değilim. Buraya son geldiğimde yeterince iyi parçalamıştın. Bir tur daha atmana izin verirsem geriye hiçbir şey kalmayacak."

Döndüm ve odadan çıktım, kapısını arkamdan çarptım ve Mutt hemen peşimdeyken koridordan benimkine doğru ilerledim.

Odama girip kapıyı arkamdan kilitledikten sonra kıyafetlerimi çıkardım ve duşa girerken onları gelişigüzel bir şekilde yere attım.

Sıcak su ve buhar beni biraz sakinleştirdi, ancak omurgamdan aşağıya damlayan ıslak saçlarla temiz çıktığımda hala o küçük tartışmadan dolayı içimde hassas ve morarmış hissediyordum.

Bir çift siyah şort ve üzerinde büyük siyah harflerle "*Herkesten nefret ediyorum*" yazan bir slogan bulunan beyaz bir tişört giydim. Bugün için oldukça uygun görünüyordu.

Dün lagünde giydiğim kot şort yatağımın ayak ucundaki sandalyenin üzerinde duruyordu ve ben de hemen ceplerine bakarak içlerinde bıraktığım buruşuk dolarları aradım.

Elimden geldiğince düzelttim ve kiramı karşılamaya yetecek kadar param olduğundan emin oldum, parayı şimdi giydiğim siyah şortun cebine aktarırken en azından bu kadarının iyi gittiğine sevindim.

Çenemi kaldırdım ve odadan çıktım, merdivenlerden mutfığa indim, orada kahvaltı barında bir sıra cellat gibi dizilmiş üç Harlequin buldum.

"Konuşmamız gerek," dedi Fox, bir tabak tostı bana doğru iterek, sırf akşamdan kalma olduğum ve yemezsem kusma tehlikesi geçireceğim için kabul ettim.

"Ne hakkında?" Kahvaltımdan vahşi bir ısırık alarak ve o üç adamla aramda sağlam bir bariyer oluşturmak için mutfak adasının uzak tarafında olduğum yerde kalarak sordum.

"Son on yıldır ne bok yediğin hakkında," diye hırladı Chase.
"Tanımadığımız bir kızın evimizde yaşamasına izin veremeyiz."

o sırada kim bilir neyin peşindeydi-"

"Ben burada yaşamıyorum," diye tersledim. "Sürekli buraya geri sürükleniyorum." "Bu konuşmayı bu şekilde yapmamalıyız," JJ sözünü kesti, huzuru sağlamaya çalışırken ayağa kalktı. "Sadece endişeliyiz, Rogue. Uzun zaman oldu ve sana çok şey olduğunu görebiliyoruz. Ama bize anlatmazsan, şimdi seni nasıl anlayacağız?"

İğrenç bir şekilde omuz silktim ve tosttan vahşi bir ısırık daha aldım. "Eminim bunu anlayabilirsin. Benim hikâyem buralarda oldukça yaygındır. Rejects Park'taki kızlardan herhangi birine sorun, eminim yeterince yakın olacaktır. Bu Hepsi mi?"

"Hayır, değil," diye hırladı Fox. "Bizi bu şekilde başından savmana izin vermeyeceğim.

Sizin bir hikayeniz var. Ve bizim bunu duymaya ihtiyacımız var."

Damarlarımdaki sıcaklıkla üçünün arasına baktım ve sonra umurumda değilmiş gibi omuz silktim.

"Peki. Sana her şeyi anlatacağıma söz vermiyorum ama bilmek istediklerini sorabilirsin, ben de sana bir kısmını anlatırım" dedim çünkü bu işin peşini bırakmayacaklarını görebiliyordum.

"Yeterince iyi değil," diye tersledi Chase, sigarasına uzanıp dudaklarının kenarına sıkıştırarak.

Fox eğildi ve yakamadan önce kaptı, avucunun içinde ezdi ve önüne attı.

"Konuşmaya başla, sinek kuşu. Sandra'nın evinde ne kadar kaldın?" Fox her zamanki gibi konuşmanın kontrolünü eline alarak sordu. O kadar otoriterdi ki.

"Babanın orospu kuzeni, evinin yan tarafına metal bir kulübe inşa etti. ve oraya grup evi mi diyor?" Sorguladım. "Bunları yapan kişi

Çocuklar okula gidip arkadaşlarına uyuşturucu satarken tüm kazancı kendine mi saklıyor?"

"Babam orada güvende olacağını söyledi," dedi Fox ağır bir sesle.
"Sana göz kulak olacağını söyledi."

İnançsızlıkla alay ettim ve ondan uzaklaşarak havuza açılan veranda kapılarının yanındaki büyük krem rengi koltuğa oturdum.

"Sevgili ihtiyar Luther iyi olacağını söylediyse, ona neden inandığını elbette anlıyorum. Baban beni hep çok severdi. O Her zaman benim iyiliğimi düşünmüşlerdir," diye söylendim, sırtım çoktan kalkmıştı ve daha yeni başlamıştık bile. Eğer içlerinden birini öldürmeden bu işi atlatabilirim, bu bir mucize olacaktı.

Fox, JJ ile bakıştı, aralarında konuşulmayan bir şeyler geçti ve sonra karşıdaki kanepeye oturmak için hareket ettiler. Chase de onları takip etti ama düzgünce oturmak yerine kışını koltuğa yaslamayı tercih etti.

"Tamam, Luther'in kuzeni birinci sınıf bir pislikmiş," dedi Chase. Diğerleri bana ilk olarak ne soracaklarını düşünüyor gibiydi. "Peki bizden haber almak için ne kadar beklediniz?"

"Dört ay," diye mırıldandım ve onlara bu konudaki tüm gerçeği anlatmaya karar verdim. "Senin için ağladığım, senin için acı çektiğim ve dördünüzün bana verdiği onca sözden sonra beni neden bu kadar terk ettiğinizi merak ettiğim dört ay. Beni neden gönderdiğini anladım. Beni neden gönderdiğinizi anladım.

bir seçim. Ama neden telefonumu yok ettiniz? Neden hiçbiriniz beni önemsedığınızı göstermek için bana e-posta bile göndermediniz?" Orada durmak için kendimi zorladım ama devam edebilirdim: *Bana gitmemi söylediğinizde neden bu kadar soğuk davranmak zorundaydınız? Neden hepiniz bana beni hiç tanıımıyormuş gibi baktınız? Beni hiç umursamıyor muydu? Neden*

Sahip olduğum tek şeyin sen olduğunu bildiğin halde beni bir kenara atmak senin için bu kadar kolay mıydı? Bunun beni öldüreceğini bildiğin halde.

JJ ellerine bakarak, "Harlequins'e katıldığımız ilk yıl üzerimizde çok baskı vardı," dedi. "Luther bize yakın durdu.

Beni ve Chase'i buraya taşıdı. Hepimize yeni cep telefonları aldı, biz de onun bizi izlediğini düşünerek paranoyak olduk."

"Ve gerçek Harlequin olmak zorundaydık," diye ekledi Chase karanlık bir tonda. "Kan dökmek ve ruhlarımızda bıraktığı lekelerle nasıl yaşayacağımızı öğrenmek zorundaydık. Bu ordunun askerleri olmak zorundaydık-"

"Ve ben senin yapmak zorunda olduğun fedakârlıkların sadece ilkiydim," diye acı bir şekilde cevap verdim. "Anladım. Benim böyle biri olduğum gerçeğiyle yüzleştım, bu yüzden senin bunu haklı çıkarmana ihtiyacım yok." Havuza bakmak için döndüm, bu itirafın acısı içimi keserken hiçbirine bakmak istemiyordum

On yıl boyunca bu gerçekle yaşamış olmama rağmen.

"Kimsin sen?" Fox sordu ve ben de ona baktım, gerçekten söylemek istemiyordum ama artık tavşan deliğine girmiştik ve belki de tüm bunları ortaya döküp görmelerine izin vermek daha iyiydi.

"Tek kullanımlık," dedim gözünü tutarak.

"JJ homurdanarak ayağa kalkmak için hamle yaptı ama Fox elini göğsüne vurarak onu durdurdu.

"Bunu beni bir kenara atan ve unutan adam söylüyor," diye karşılık verdim, umursamıyormuşum gibi omuz silktim, sanki bunu yüksek sesle söylemek beni parçalamıyormuş gibi, sanki içimdeki o boşluk beni seven birine asla sahip olamayacağımı bildiğim için sonsuza dek uzayıp gitmiyormuş gibi,

Beni seçti, beni kalıcı bir şekilde istedi.

"Öyle değildi!" JJ bağırdı ve bu sefer Fox kolundan tutup onu koltuğuna geri oturtmak zorunda kalırken ben onun önünde kıpırdamadan durdum.

"Sandra'nın evinden kaçtığında nereye gittin?" Chase sordu, bu konuda hissettiklerini sadece kendisinin deneyimlemesi için saklarken yüzü kıpırtısız bir maskeye dönüşmüştü.

"Bir otobüse atladım, hattın sonuna kadar gittim ve kendimi Drayville'de buldum. Bir hafta sokakta yattım, sonra bir adamla tanıştım ve bütün gün yankesicilik yaptıktan sonra bir gece kendime yiyecek bir şeyler alırken bana partiye gelmemi teklif etti. Gidecek başka yerim olmadığı için gittim ve fazla konuşmadığım ya da gülümsemediğim halde benden hoşlandı. Sanırım asıl hoşlandığı şey vücudumdu, ama her halükarda bana bir şeyler teklif eden tek kişi oydu. O yüzden gelip onunla ve arkadaşlarıyla kalmamı önerdiğinde kabul ettim" dedim.

"Ne arkadaşı?" Fox, sırf bana kalacak bir yer önerdiği için adamın gırtlığını parçalamak ister gibi bakarak sordu. Ama eğer teklif etmeseydi, sokakta kalacaktım. Elimde başka bir seçenek olmadığı kesindi.

"Kasabanın kenarındaki bu eski evde kalan bir grup genç kaçak." Omuz silktim. "Birçoğu şu ya da bu uyuşturucuya bağımlıydı ama ben onların kötü alışkanlıklarında herhangi bir rahatlık bulamadım. Hatta birkaç kez onlarla kafayı bulmaya çalıştığımda kendimi daha kötü hissettim. Bana verdiği tek etki, beni, bir şeylerin gözünün içine bakmaya zorlamasıydı. İçimdeki boşluğu ve ne kadar az şeye sahip olduğumu fark ettim. Ne kadar az değerim olduğumu."

Rahatsız bir şekilde yer değiştirdim, tüm bunları bir kenara atma arzusuyla

ve sebep oldukları şeyin sorumluluğunu üstlenmelerine izin vermek ya da bunu derinlere gömüp yokmuş gibi davranmak. Ama siktir et, eğer duymak istiyorlarsa duyabilirlerdi ve eğer böyle davranmaya devam etmek istiyorlarsa

Daha sonra burada kurtarılabilecek bir şey olsaydı, o zaman gerçekten ne kadar hayalperest olduklarını bilirdim.

Fox bir elini yüzünde gezdirdi, vücudu gerginlikten kaskatı kesilmişti ve kendini oturduğu yerde kalmaya zorluyor gibiydi.

"Yani bir grup bağımlıyla birlikte pis bir gecekonduda mı yaşadın? Ne kadar süre?" diye sordu gergin bir şekilde.

"Yemek için ne yaptın?" JJ ekledi, gözleri on altı yaşındaki ben için acı dolu görünüyordu, ama şimdi bana pek iyi gelmiyordu. Gerçekten ihtiyacım olduğunda bu endişe neredeydi? "Su var mıydı, ya da-"

"Oh evet, çatısında delikler olan yıkık dökük bir bok parçasıydı, ama jakuzili küvetli yepyeni bir banyosu ve Göt deliğimize su fişkırtan ve sizin için fönleyen tuvaletler. Ve bize günde üç kez gurme yemekler ve atıştırmalıklar hazırlayan bir aşçı vardı," diye cevap verdim.

Chase, "Bu konuda pislik yapmana gerek yok," diye homurdandı.

"Hayatımın boktan gerçekliği seni rahatsız ediyorsa kusura bakma Ace," diye alay ettim. "Kıçımı tekmeleyip beni hiçbir şeyim ve kimsem olmadan gönderirken hepinizin beni neyin içine attığınızı anladığınızı varsaymıştım. Demek istediğim, hepimiz aynı yerde büyüdük. Axel ve benim başıma gelenlerden önce hiçbirimizin boktan hayatlarımızdan kaçmaya çalışmamasının bir nedeni vardı. Hepimiz daha kötüsünün de olabileceğini biliyorduk."

JJ sessizce, "O kadar kötüyse elini uzatabilirdin," dedi ve ben alay ettim.

"Sanırım hepiniz bunu yapamayacağımı yeterince açık bir şekilde ifade ettiniz. Bunu yapmamı istemediğinizi ve aklımdan geçse bile bana yardım etmeyeceğinizi de. Sizi temin ederim ki aklımdan geçmedi. Ama eğer bu hikâye sizin hassas küçük ruhlarınız için çok zorsa, o zaman anlatmayacak kadar mutluyum," dedim, üçünün arasında kaşlarını çatarak ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak.

İt, benimle aynı fikirdeymiş gibi boğazının arkasından kısık bir sesle hırladı, sonra kucağıma zıpladı ve bana doğru kıvrıldı. En azından Biri arkamı kolluyordu. O köpeğin tek ve biricik köpek olduğundan emindim.

Bu gezegende tüm kalbimle güvenebileceğim bir yaratık. Gerçi muhtemelen daha rahat bir ev ve daha pahalı bir köpek maması için beni anında terk ederdi, bu yüzden bu fikre güvenmeye başlamak muhtemelen oldukça aptalcaydı.

"Gecekinduda ne oldu?" Chase bir tane daha kopararak sordu sigarasını kutusundan çıkardı ve dudaklarının arasına yerleştirdi. Bu kez Fox sigarasını yakarken onu durdurmaya çalışmadı.

"Birkaç ay orada kaldım, geçinmek için bir şeyler çaldım. Sonra bir gün, çalmaya kalkışmamam gerektiğini bilmem gereken bir haydutun cebine elimi daldırmaya çalışırken yakalandım. Ama iki gündür yemek yememiştım ve şehrin daha iyi yerlerine gitmek kolay değildi, bu yüzden daha iyi bir yargıya rağmen elimi denedim. Neyse ki benim için komik olduğunu düşündü. Adam Elmas Kesiciler Çetesi'ne yeni katılmıştı ve görüşümü beğenmişti. Onu soymaya çalıştığımı unutacağını söyledi. tarih."

"Adı neydi?" Fox sordu ve ben de merak ettim, acaba bir yerlerde toplamak için bu kadar çaresiz olduğu tüm bu isimlerin küçük bir listesini mi tutuyordu? Belki de onları sıralamak için renk kodlu kalemleri vardı. ve kafalarını kestikten sonra isimlerini yazmak için süslü kırmızı bir tane ya da her ne planladıysa.

"Cody. Onu zaten biliyorsun," dedim.

"Şu becerdiğin adam mı?" Fox homurdandı ve diğerleri bu bilgi onları ciddi şekilde ilgilendiriyormuş gibi ikimizin arasına baktı.

"Sanki sadece bir tane varmış gibi konuşuyorsun," diye söylendim, başka erkeklerle birlikte olmamın onu rahatsız edip etmemesi umurumda değildi. Ben onun değildim. Ona defalarca söyledim. Ve o zamanlar şimdikinden bile daha az onun olmuştım.

"Nasıl biriydi?" JJ sordu. "İyi biri miydi... seni seviyor muydu?"

"Sence bu durumu daha iyi mi yoksa daha kötü mü yapar?" Sorduğumda yine emin değilmiş gibi birbirlerine baktılar. Ben karar verdim

Devam etmeden önce onlara belirsiz bir cevap verin. "Bana karşı Buradan ayrıldığımdan beri başka kimse olmamıştı," dedim. "Ama benden ne istediği yeterince açıktı. Ben de ona bunu vermeyi, onun sevgilisi olmayı ve

Geceleri uyumak için suyu falan olan bir yer. Orada olmamdan çok hoşlanıyordu çünkü beni sikmekten çok hoşlanıyordu. Bu sizin meraklı küçük beyinleriniz için yeterince iyi mi?" Bu seçimi yaptığım için kendimden ne kadar nefret ettiğime dair ayrıntıları atlardım. Ondan yeterince hoşlanmama rağmen kendimi nasıl fahişelik yapmış gibi hissettiğimi. Bana karşı çoğunlukla nazik davranmış ve bunu hiçbir zaman bir alışverişe dönüştürmemişti. Ama ben gençtim ve o ne istediğini biliyordu. Beni zorlamasa bile aldığımda bana karşı nazik değildi. İlk kez birlikte olduğumuzda, kendini içime sokmadan hemen önce ona bakire olduğumu söylemiştim ve aletini kabaca sokarken bir kahkaha atmıştı. "Artık değil," diye homurdanmış, kalçalarını tekrar hareket ettirmeye başlamadan önce acıyla nefes nefese kaldığımda zar zor duraklamış, içime girip çıkmış ve birkaç dakika sonra boşalırken adımı inlemişti. En azından uzun sürmemişti.

"Bu koruyucu aileden ayrıldıktan birkaç ay sonra mıydı?" Chase sordu. Sanki zamanlama onun için çok önemliymiş gibi.

"Ne olmuş yani?"

"Yani hâlâ on altı yaşındaydınız. O kaç yaşındaydı?"

"Siktir git, Chase. Kimin umurunda?" Ama tam on ikiden vurmuştu çünkü o zamanlar umursamamış olsam da Cody yirmi bir yaşındaydı ve belki de aramızda geçenler o zamanlar fark ettiğimden biraz daha berbattı.

"Biliyorum," dedi Fox karanlık bir sesle.

Hayatta kalmak için yaptığım seçimlerden şüphe ettiğimi ya da sorguladığımı görmelerine izin vermeyerek, "Hayır, görmüyorsun," diye çıkıştım. Bunu yapmak zorunda kalacağımı çok iyi biliyorlardı. kendi başıma bir sürü tehlikeli şey yaptım. Sadece sevmediler

Bunu düşünüyordlardı çünkü iş başa düştüğünde tüm suçun kendilerinde olduğunu biliyorlardı. "Bunu duymak hoşunuza gitmiyor ama kendinize itiraf etmek isteseniz de istemeseniz de tüm bunları zaten biliyordunuz. Yıllar önce beni sorma zahmetine girdiğin ve o boktan grup evinden kaçtığımı fark ettiğin andan itibaren. Kaçak çocuklara ne olduğunu çok iyi biliyorsun.

Böyle sokaklarda. Aklınıza gelebilecek her şekilde sikildiğimi biliyorsunuz. Bana bok gibi davranan serseri erkek arkadaşlarım olduğunu ve bunların çoğuna katlandığımı biliyorsunuz. Uyduğum birkaç kural vardı. Bana vururlarsa, giderdim. Aldatırlarsa, terk ederdim. Bazen de aynı eski aleti yalamaktan bıktığım için ayrıldım. Cody'den sonra, başka gangsterler buldum.

Çünkü bana güvenlik sağlayabilirlerdi ve ben de onlara karılık, babalık, aşık olma ya da bu saçmalıklardan herhangi birini yapmayacak bir kız arkadaş sunabilirdim. Çevremden ya da takıldığım insanlardan sıkıldığımda şehirden şehre taşındım. Mahalle fareleri ve gangsterlerle takıldım çünkü en iyi bildiğim ve uyum sağladığım tek yer orasıydı ama hiçbir zaman bir çeteye üye olmadım ve her zaman zararımı kesip ayrılmaya hazırdım. Her zaman erkek arkadaşım olmadı çünkü bana bakacak birine ihtiyacım yoktu, ama her ne kadar hoşunuza gitmese de, aslında sik severim, bu yüzden bana uygun olduğunda yaptım. Ve sakın benim

Bir grup pislik tarafından kullanılan zavallı, çaresiz bir kız, çünkü sizi temin ederim ki ben de onları aynı şekilde kullandım."

"Peki ya seni öldürmeye çalışan kişi?" Chase homurdandı, sigarasını ne olursa olsun tutunmaya kararlı olduğu bir can simidiymiş gibi emiyordu.

"Peki ya o?" Shawn'dan bahsedilince içimi bir tedirginlik kaplasa da rahatça sordum. O orospu çocuğu ölene kadar rahat edemeyecektim.

"Onunla ne kadar süre birlikteydin?" JJ sordu.

"Hangi şehirdeydiniz?" Fox aynı anda sordu.

Bu bilgiyi zihnimde tarttım ve sonra omuz silktilim. "İki yıldan biraz fazla oldu. Ve sana nerede olduğunu söylemeyeceğim."

"İki yıl mı?" Fox boğuk bir sesle, adamı daha önce olduğundan daha fazla öldürmek istiyormuş gibi görünüyordu.

"O zaman bu adam başka bir gangster miydi?" Chase biraz fazla keserek sordu

Onlarla paylaşmak istemediğim gerçeklere yakındım. "Hangi çete? Harlequin'lerin barış içinde olduğu bir çete mi? Yoksa bize karşı olan mı?"

"Nereden bilebilirim ki?" diye sordum. "Bana küçük erkekler kulübün hakkında hiçbir şey anlatmıyorsun ve o da hiç anlatmadı."

"Adamla iki yıl birlikte oldun ve senin yanında hiç çete işlerinden bahsetmedi mi?" Chase inanmayarak alay etti.

"Ben geri zekâlı değilim," diye terslendim, alttan alta bana geri zekâlı bir sürtük olduğumu ima etmesine. "Bunların hiçbirisiyle ilgilenmediğimi özellikle belirttim. Onun çetesiyle hiçbir şey yapmak istemedim ve o da beni bunun dışında tutmaktan mutlu oldu."

"Çetesi mi?" Fox, top görmüş bir Labrador gibi neşelenerek sordu. "O mu yönetiyordu?"

Bu küçük bilgi kırıntısını çok kolay yakalayınca kalbim yerinden fırladı ve kendime lanet ettim. Eğer dikkatli olmazsam onlara Shawn'ın kimliğini verecektim ve onunla bizzat ilgilenme hakkımı elimden alacaklardı.

"Sana ondan bahsetmek istemememin neresini anlamadın? Anladın mı?" Tüm bu saçmalıkları yeniden yaşamak zorunda kalırken öfkem hızla yükseliyordu. "O orospu çocuğunun sonunu ben hazır olduğumda getireceğim. Benim için parlak zırhlı şövalyeyi oynaman için artık çok geç. Uzun zamandır zor durumdaki bir genç kız değildim. Tüm bunları duymak için neden bu kadar kararlı olduğunuzu bile bilmiyorum. Beni evlat edinen yaşlı bir sevgili tarafından

Yirmi bir yaşındayken bekaretimi hayal edebileceğim en tatlı, en nazik şekilde aldıktan sonra beni sarayında bir hayata hazırlayan bir milyardere aşık olduğum süslü bir üniversiteye mi gitmiştim? İçinde yaşadığımız dünyayı biliyorsunuz. En alttakilere ne olduğunu biliyorsunuz ve üçünüz beni en alttakilerin arasında yaşamaya ittiniz.

orada hayatta kalmaya çalışıyorlar."

"Rogue," dedi JJ, ayağa kalkıp bana doğru ilerlerken sesi sertti ama ben ayağa fırladım ve kalkmak için acele ederken Mutt'u yere düşürdüm.

Mutt bacaklarımın etrafında koşup onu da uyarmak için havlarken, "Hayır," diye hırladım. "Tüm bunları duymak için yanıp tutuşan sizlerdiniz. Ama hepsini bir oturuşta anlatmam mümkün değil ve umurumda da değil. O kadar çok kez ve o kadar çok insan tarafından kullanıldım, bir kenara atıldım ve dayak yedim ki sayısını unuttum. Hayat bana hiçbir zaman kurtarılamayacağımı ve hiçbir zaman sevilmeyeceğimi öğretmek için uzun bir zaman harcadı ve ben bunu sorun etmiyorum. Kendimi nasıl kurtaracağımı ve hayatta kalmak için neleri feda etmeye hazır olduğumu biliyorum ve size söz verebilirim ki bu, verebileceğimi bildiğimden bile daha fazla. Ama olmadığım ve asla olmayacağım tek bir şey var ve o da birinin lanet olası malı olmak. Kendimi hepinize bir kez verdim, tüm kalbimle, ruhumla ve her şeyimle. Ben size aittim. Ve siz bana sırtınızı döndüğünüzde birini böyle sevmenin bedelinin ne olduğunu tam olarak öğrettiniz. Bu yüzden, bana değerimi öğrettiğin ve beni yok ettiğinden beri yaşadığım diğer her şeyden sağ çıkmamı sağlayacak kadar güçlü kıldığın için sana gerçekten teşekkür etmeliyim. Çünkü o n d a n sonra daha kötüsü olamazdı, değil mi? Tek yapmam gereken kendimi bir daha asla kimseye vermediğimden emin olmaktı ve bu şekilde, sonunda herkesin yaptığı gibi beni bir kenara attıklarında, tekrar toparlanıp hayatıma devam edebilirdim."

"Bunu senin hayatını kurtarmak için yaptık!" Fox sanki her şey düzelmiş gibi bağırdı.

"Biliyor musun Fox?!" Cevap olarak ılık attım. "Keşke yapmasaydın! Keşke yaşamaya değeri bir hayatım varken ölmeme izin verseydin. Keşke Luther'in beni öldürmesine izin verseydin ve dördünüz tarafından sevildiğime inanarak gitmeme izin verseydin. Beni bir kenara atıp yüzüstü toprağı düşmeme izin vermek yerine uğruna yaşayabileceğim iyi bir şeyim olabilirdi, böylece ben var olmaya devam edebilirdim ve siz de kendinize benim siz olmadan bir yerlerde mutlu olduğuma dair saçma hikayeler anlatabilirdiniz."

"Biz sadece bir avuç çocuktuk!" Chase bağırdı, sigarasını hırsla söndürdü ve ayağı kalktı. "Yapabileceğimiz tek şeyi yaptık. Minnettar olmalısın-"

"Hayır. Sen sadece kolay yolu seçtin," diye tükürdüm. "Beni bıraktınız ve o orospu çocuğunun küçük piyonları olurken beni unuttunuz. Umarım hepiniz sonuçtan benim kadar mutlusunuzdur, çünkü benim bildiğim kadarıyla

Benim için verdiğiniz karar, onun beni öldürmesinden daha kötüydü. Beni parçalara ayırdınız, kalbimi söktünüz ve tekrar dikmeden önce üzerine damga vurdunuz ve beni kalbim göğsümde atmadan yaşamaya devam etmeye zorladınız. Ve cidden bunun için size teşekkür etmemi mi bekliyorsunuz? Siktir git."

Döndüm ve onlardan uzaklaştım, bu odadan ve onların boğucu varlıklarından kaçmak için doğruca garaj kapısına yöneldim. Onlara bakmamam, gözlerindeki acıyı ya da ruhlarındaki pişmanlığı görmemem gerekiyordu çünkü tüm bunlar için artık çok geçti. On yılını onları unutmayı başaramamakla geçirmiştım ve bunu yapamayacağımı anladığımda onlardan nefret etmeye başlamıştım ve beni affetmeye zorlamalarına izin vermeyecektim.

Fox beni yakalamadan önce kapıya kadar geldim, kolumdan tuttu ve gitmemi engellemek için beni duvara doğru itti.

"Bir daha benden kaçamayacaksın sinekkuşu," diye hırladı, yeşil gözleri alev alev yanıyordu.

"Eğer buradan çıkmama ve biraz rahatlamama izin vermezsen, sana yemin ederim ki bir daha senden kaçabildiğimde kaçacağım ve asla arkama bakmayacağım. Beni bir daha asla göremeyeceksin," diye varlığımın her zerresiyle yemin ettim, ona dik dik baktım ve beni bu konuda sınaması için ona meydan okudum çünkü eğer şu anda lanet ellerini üzerimden çekmezse bunu yapacaktım. Kaçacaktım ve daha önce hiç gitmediğim kadar uzağa kaçacaktım, o kadar uzağa ki Sunset Cove artık uzakta bir gölge bile olmayacaktı ve onlar asla beni tekrar bulma şansı.

Fox bunu kastettiğimi anlamış gibiydi, beni bırakıp kendini geri adım atmaya zorlarken yeşil gözlerinde acı yüzüyordu.

"Bana geri döneceğine söz ver," diye nefes aldı, sesi kırık bir adam gibi çıkıyordu ve bakışlarında beni kesecek kadar çok duyguyla bana bakıyordu. Ama bunu görmek istemiyordum, duymak istemiyordum.

"Hemen gitmeme izin ver, gideceğim," dedim ve bakışlarımı göğsüne indirdim çünkü başka bir şeye dayanamıyordum. Ona neden böyle bir söz verdiğimi bile bilmiyordum, sadece buradan çıkmam gerektiğini ve bana izin vermesinin tek yolunun bu olduğunu biliyordum.

Geri çekildi ve ben de kapıyı kırarak açtım ve Mutt'u peşime takıp duvara asılı anahtarlara bakarak JJ'in GT'sinin anahtarını kaptığım gibi içeri girdim.

Merdivenlerden koşarak indim, kalbim o kadar hızlı atıyordu ki JJ'in arabasına doğru koşup içine atlarken kulaklarımdaki nabızdan başka bir şey duyamıyordum. Ben kapıyı aralayıp kendimi toparlamaya çalışırken, it kucağımdan koşarak yolcu koltuğuna geçti.

Gözlerimi yarım saniyeliğine kapattım ve bir damla gözyaşının tenimden aşağı süzüldüğünü hissettiğimde titreyen parmaklarımla yanağıma dokunmak için uzandım.

Başımı koltuk başlığına vurdum ve çığlık atma dürtüsüyle savaşıırken ellerimi direksiyona çarptım. Bu olamazdı.

tekrar oluyor. Üzerimde bu gücü tekrar kazanmalarına izin veremezdim. Çünkü beni ikinci kez yok etmelerine dayanamazdım. Kurtulamazdım. Bu beni kalbime saplanan bir bıçaktan daha çok öldürürdü.

"Rogue," JJ'in sesi beni paniğimden kurtardı ve onu arabanın açık kapısından içeri eğilmiş, beni kendine çekmeye çalışırken yüzümü avuçlarının arasına almak için uzanırken bulmak için döndüm. "Özür dilerim güzel kız," dedi, bal kahverengisi gözlerindeki acı ruhuma işliyor ve

Onu affetmek için yanıp tutuşuyorum. Her şeyi unutmak ve beni kendine çekmesine izin vermek, benimle ilgilenmesine izin vermek ve ona güvenmek ve-

"Hayır," diye homurdandım, elini üzerimden ittim ve bütün o Acı, özlem ve bunların hiçbirini hissetmeyi reddetmek. Çünkü zarar verebileceği hiçbir parçamı almasına izin vermeyecektim. Veremezdim. Bir daha olmazdı. Bu yüzden ruhumdaki tüm o nefreti, acıyı ve zehri aldım ve toplayabildiğim kadar sert bir şekilde ona geri tükürdüm. "Benimle erkek arkadaş olmaya çalışmayı bırak, JJ. Biz sevişiyoruz. Aşık olmuyoruz. Aletini içime soktun diye beni umursuyormuş gibi davranmak zorunda değilsin."

Suratına yumruk atmışım gibi geri çekildi ama umduğum gibi sinirlenmek yerine daha da üzgün görünüyordu.

"Bunun saçmalık olduğunu biliyorsun, Rogue," dedi. "Senin için burada olduğumu ve aramızda olanlardan nefret ettiğimi biliyorsun-"

"Ben bunu bilmiyorum!" Bağırdım. "Tek bildiğim içimde bir ölü olduğu çünkü sen ve arkadaşların beni on yıl önce öldürdünüz."

"Hayatını kurtardık," diye homurdandı ama ben başımı sallıyor, anahtarı kontağa sokup motoru çalıştırıyordum.

"Yıllardır çektiğim sefalet için çok teşekkür ederim," diye tısladım. "Şimdi yolumdan çekil yoksa seni ezip geçeceğim."

JJ'in geri adım atma konusunda fazla seçeneği yoktu ve ben ondan uzaklaşırken bana attığı bakış karşısında suçluluk hissetmemeye çalıştım.

Arabayı sürerken yanaklarımdan daha fazla gözyaşı döküldü, ama onları durdurmak için çaresizdim, bu yerin barındırdığı anıların tüm acısı ve kalp ağrısı, onları dışarıda tutmak için en iyi çabalarımın rağmen içimde yükseliyordu.

Kendimi Rosewood Malikanesi'nin önündeki caddede bulana kadar nereye gittiğimin farkında bile değildim, boynumda asılı duran anahtar sanki ait olduğu yerde olduğunu biliyormuş gibi tenimde sıcak bir his uyandırıyor.

Ama buraya neden geldiğimi daha arabayı çektiğim anda anlamıştım. Bu yer

Harlequin çocuklarını dize getirebilecek sır. Onları ve muhtemelen beni de gerçekten yok etmek için gereken şey buydu. Ama bu umurunda değildi. Ondan kaçabilir, ortadan kaybolabilir, adımı değiştirebilir ve yeni bir kasabada kimsenin umursamadığı yeni bir hayalet olmak.

Ama onlar değil.

Eğer bu sırrı serbest bırakırsam bu onları mahvederdi. Hatta belki de onları öldürecekti ama o kadar ileri gitmesini istemediğimi biliyordum. İstedğim şey onları zorlamak, on yıl önce yemin ettikleri şeyi yapmalarını ve buradan kaçıp gitmelerini sağlamaktı. Çünkü bu sırrı ifşa edersem yapabilecekleri tek şey buydu. Kaçmak, kaçmak, kaçmak ve asla yakalanmamayı ummak. On yıl önce Sunset Cove'u bana tercih etmişlerdi, bu yüzden yaptıklarının bedeli olarak burayı onlardan memnuniyetle alırdım.

Bir süredir hâlâ bu işi yapmak isteyip istemediğimden şüphe etmeye başlamıştım ama artık cevabım çok netti.

Harlequin çocukları hayatımı mahvetmişti.

Şimdi bu iyiliğin karşılığını ödeyecektim.

Sadece onları yok eden aletin yıllar önce bıraktığımız yerde olduğundan emin olmam gerekiyordu. Bu da o evin arazisine girmem, mezarlığı kontrol etmem ve mahzenin hâlâ sıkı sıkıya kilitli olduğundan emin olmam gerektiği anlamına geliyordu.

Sokaktan aşağı doğru sürmeye devam ettim, elektrikli yeni çite baktım. İnsanları dışarıda tutmak için üstünden tel geçiyor ve aklıma bir fikir gelince kendi kendime gülümsedim.

Bu yolda çok fazla ev yoktu ama yolun ilerisinde, motorcular ve beleşçilerle dolu bir barın bulunduğu bir otoyol sapağı vardı.

Arabayı yoldan çıkarıp bir rampaya çektim ve GT'yi camları açık bıraktım.

Mutt'a ağaçların arasından yürüyerek devam etmeden önce orada beklemesini söyledim. Gerçekten isterse arabadan atlayabilirdi ama ben planımın çılgınca kısmını yaparken onun sessizce beklemesini umuyordum. Sonra gidip kiramı ödeyebilirdik ve ben de sahilde çırılçıplak uzanıp tekila içerken hayatımda ne halt ettiğimi çözebilirdim.

Ağaçların arasından geçip otoyola ulaşmam uzun sürmedi. Bar, beklendiği gibi arka tarafındaki park yerinde birkaç eski kamyon ve bir grup motosikletle birlikte oturuyordu.

Bu adamlar, eyaletin en büyük MC'si olmasalar bile hırsızlık yapmanın iyi bir fikir olduğu türden adamlar değildi.

Yaklaşırken dikkatliydim, binanın dışında geldiğimi fark edebilecek herhangi bir işaret olup olmadığına bakıyor ve pencerelere de göz kulak oluyordum.

Ancak kimsenin onlardan çalamayacağı kadar korkunç olduklarını düşünen insanların iyi yanı, kibirlerinden dolayı araçlarını kilitlemeden bırakmak gibi aptalca şeyler yapma eğiliminde olmalarıydı.

Ahşap binanın arka tarafındaki gölgelerden sıyrıldım, bir gözüm tuğlayla sıkıştırılmış kapının üzerindeydi ve burada otoparka bakan pencere olmadığı için şansıma şükrediyordum.

Elimdeki göreve odaklanırken uzun bir nefes aldım. Harlequins'e olan kızgınlığımanın bunu mahvetmesine izin vermeyecektim.

Araziyi hızla geçip motosikletlerin yanından park etmiş arabalara doğru ilerledim ve bu adamların dokunulmaz olduklarını düşündükleri konusunda haklı olduğumu umarak kapı kollarını teker teker denedim.

Dördüncü denememde kapısı kilitli olmayan kırmızı bir pikap buldum. Kapıyı hafifçe açıp ayak boşluğuna girerken kendi kendime sııttım ve kabloları ortaya çıkarmak için plastik paneli açtım.

Bir an için zorla on üç yaşımı ve Chase ile ilk arabamı güçlendirdiğimi hatırladım.

"Mavi kablo," diye tısladı Chase, ikimiz eski yeşil Chevy'nin ayak boşluğunda yer kapma mücadelesi verirken kabloyu elimden almaya çalışıyordu.

"Değil, Ace. Beni sıkıştırmayı bırak," diye homurdandım ve elimdeki iki kabloyu bağlamadan önce elini tokatlayarak uzaklaştırdım.

Araba, motorun isteksiz bir hırıltısıyla çalıştı ve Chase, arabası olan Bay Harper da dâhil olmak üzere dükkândaki insanların dikkatini çekecek kadar yüksek bir zafer çığlığı attı.

Matematik öğretmenimiz koşarak dükkândan çıkıp bize bağırırken Chase, "Siktir," diye nefes aldı ve ben de aklıma gelen tek şeyi yaptım, arabayı vitesle takip ayağımı gaza bastım.

Araba caddede hızla ilerlerken Chase talimatlar yağdırmaya başladı, direksiyonu tutmayı unuttuğumda omzumun üzerinden baktım ve Bay Harper'ın peşimizden koştuğunu, birinin polis çağırması için bağırıldığını gördüm.

İkimiz bir şekilde arabayı Gallows Köprüsü'ne kadar sürmeyi başardık ve orada arabayı Gallows Köprüsü'nün kenarındaki ağaçlara çarptık. yola düştü ve devrilmiş bir ağaç gövdesine çarpan kaputun altından dumanlar çıkarken kahkahalar atmaya başladı.

"Beni kötü etkiliyorsun ufaklık," diye güldü Chase, biz kollarını bana dolamadan önce enkazdan tırmanarak çıktı ve

Sıkıca sıkıyor.

"Olmaz öyle şey. Seni o sınavda bıraktığı için ondan öç almak istediğini söyleyen sendin," diye itiraz ettim, koyu renk bukleleri gözlerinin içine düşerken ona sırtıtarak baktım.

"Bir arabaya düz kontak yapmayı Google'dan öğreneceğini düşünmemiştim."

itiraz etti, ama yüzündeki gülümseme binlerce çılgın riske bedeldi. Özellikle de babası Bay Harper'dan o aptal sınavla ilgili bir telefon aldıktan sonra hâlâ morarmış gözüne bakarken.

"Eğer seni böyle gülümsetecekse, senin için bir cesetten nasıl kurtulacağımı Google'da araştırırdım, Ace," diye söz verdim ve bana öyle büyük bir sırtıtarak attı ki içten dışa. "Şimdi polisler gelmeden buradan gidelim."

Hareket etmem için beni itti ve sahile doğru belirsiz bir yönde koşmaya başladığımızda ikimiz de güldük. Diğerleri ne yaptığımızı öğrendiklerinde çılgına döneceklerdi. Fox bizi azarlayacak, Rick onu dışarıda bıraktığımız için bize küfredecek ve JJ bir sürü

Bir sonraki vuracağımız hedefler. Ve eğer daha fazla araba çalmak Chase'i böyle gülümsetecekse, o zaman memnuniyetle yüz tane çalarım ve belki de pislik babasını tamamen unutabilir. En azından bir süreliğine.

Kamyoneti çalıştırdım, anıları göz kırparak sildim ve kendime Chase'in gülümsemesini görmekten başka bir şey istemediğimi, beni bu kasabadan kovduğu ve hayatımı mahvettiği için kötü bile hissetmediğini hatırlattım. Yani onun hakkında böyle eski saçmalıkları anımsamanın bir anlamı yoktu. Benim ona olan sevgim her şeyi kapsıyordu, onun bana olan sevgisi ise isteğe bağlıydı, tek kullanımlıktı, unutulabilirdi.

Koltuğa zıpladım ve park yerinden çıktım, bir gözüm dikiz aynamdaydı ve bardan hırsızlığımı fark eden kimse çıkmayınca kendi kendime sırtıttım. Biri bunu yapana kadar zaten bu araçla işim bitmiş olacaktı. Umarım arabanın çalınmasına çok kızmamışlardır.

geri almaları şartıyla. Ama siktir et, zaten burada uzun süre kalmayacaktım, bu yüzden kimin aldığını bulsalar bile peşimden gelemeyeceklerdi.

Rosewood Malikanesi'ne doğru hızla ilerledim, hedefimi gördüğümde emniyet kemerimi taktım ve frene basmadan önce birkaç yüz metre boyunca yanından geçtim.

Derin bir nefes aldım, kamyonu geri vitesine taktım ve arka camdan dışarı bakmak için koltuğumda döndüm. Ayağımı gaza basmadan önce malikâneye giden elektrik kablolarını tutan ahşap direği kamyonun arkasına hizaladım.

Kamyon hızla hızlandı ve direğe çarptığında çığlık attım, çarpışmanın etkisiyle emniyet kemerime yapıştım ve yüzümdeki hava yastığı açıldı.

Hava yastığındaki beyaz tozu içime çekerken öksürdüm ve kemerimi çıkarıp kamyonundan inmek için çabaladım, polislerin bunu araştırarak kadar ilgilenmesi ihtimaline karşı tişörtümün kenarıyla dokunduğum her şeyi hızlıca ovaladım.

Bükülmüş direğe ve kopmuş elektrik kablolarına sırtarak baktım. Dönüp yolun uzak tarafındaki ağaçların arasından Rosewood Malikâne'si'ne doğru koşmaya başladı.

Mezarlığa yakın olmam gerektiğinden emin olana kadar arazinin arka tarafındaki çalılıkların arasından koşarken çitin etrafından dolandım.

Tırmanmak için yeterince alçakta kalın dalları olan bir ağaç bulana kadar ilerlemeye devam ettim ve çitin tepesine ulaşana kadar kendimi gökyüzüne çektim.

Yedek bir jeneratörleri olma ihtimali olup olmadığını merak ederken ihtiyatla baktım. Çünkü eğer varsa, bu şeyin voltajının ne kadar güçlü olduğunu öğrenmek üzereydim.

Derin bir nefes alarak ağaçtan çite atladım, çiti yakaladım ve kararlı bir homurtuyla kendimi yukarıya attım.

Neyse ki kırım mangalda pişmedi ve kendimi diğer taraftan mezarlığa indirirken sırttım. Aile mezarlarının arasından çitlerle çevrili alanın ortasındaki bodur taş binaya doğru ilerlemeden önce, elektrikler kesildiği için CCTV'nin de devre dışı kaldığını umarak etrafıma dikkatle bakındım.

Mahzen tıpkı hatırladığım gibiydi, taştan yapılmış ağlayan bir melek heykeli kapının girişine yaslanmıştı. Kanadı, altında durabileceğim küçük bir kemer oluşturmak için öne doğru sarkıyordu. parmaklarını taş kapıya yerleştirilmiş anahtar deliklerinin üzerinde gezdirdi.

Kimin kim olduğunu biliyordum. Dört çocuğun anahtarıyla eşleşen kilitler, ortadaki benimkini çevreliyordu.

Anahtarımı boynumdan çıkarıp yavaşça kilide soktum, yerine yerleştirirken kalbim güm güm atıyor ve çevirme dürtüsüne direniyordum. Orada durup taşın ne kadar sağlam olduğunu hissederken, bunun hâlâ burada olduğu ve sırlarımızın hâlâ içinde saklı olduğu gerçeğini takdir ederken nefeslerim daha ağır geliyordu. Ve özellikle bir sırrı, beni mahveden çocuklardan intikamımı almak için talep edecektim.

Artık bir seçim gibi bile gelmiyordu. Daha çok, mutluluğu yeniden bulma fikrini aklıma bile getirmeden önce, benden çaldıklarının intikamını almak için kalbimin çaresizce yalvarması gibiydi.

Aslında, bunların hiçbirini bulamayacağımdan emindim.

Ama belki de beni incittikleri gibi onları da incitebilirim biraz huzur bulabilirdim. Ve belki de bu yeterli olurdu.

Sonunda arabamı Günahkârlar Bahçesi'nin yanındaki kaldırıma park etmiş halde bulana kadar Sunset Cove'un tamamını aradım. Birisi kaputun üzerine üç dondurma külahı fırlatmıştı ve bir grup martı şu anda bu külahları parçalıyor ve lanet olası yeni boyamda çizikler bırakıyordu. Birisi derken Rogue'u kastetmiştim. Ve sokağın aşağısında bana yan gözle bakan şüpheli görünümlü dondurmacıya bir bakış atarak onu da kastettim.

Sahilde iskeleye doğru koşmaya başlarken kuşları kovalamaya çalışmak umurumda bile değildi. Kasabayı çoktan terk etmediği için rahatlamıştım. Belki de hâlâ gitmeyi planlamıyor olabileceğini düşünmek zayıf bir umuttu. Belki de arabamı terk etmiş ve kendine bir ama içgüdülerim bana onun eski durak yerimizde olduğunu söyledi. Ve onu görmem gerekiyordu. Yapabilir miydim bilmiyordum. Onu kalmaya ikna edemezdim çünkü bizim yüzümüzden başına gelen her boktan şeyi silemezdim. Ama denerdim.

Kirişi iskelenin korkuluklarına kadar tırmandım, bacağımı salladım ve parkın içine düştüm. Eski dükkânlar, gazinolar arasında dolaştım, orada olmadığından emin olmak için pencereleri kontrol ettim. Kalbim

Göğsümde vahşi bir canavar gibi çırpınıyordu ve onu tekrar bulana kadar dinlenmeyeceğini biliyordum. *Lütfen burada ol, güzel kız.*

"Rogue!" Benden kaçmak istiyorsa onu durduramayacağımı düşünerek seslendim.

Ama belki burada olduğumu bilirse, onu benimle konuşmaya ikna edebilirdim. Onu ikna edebilirdim... Kahretsin, bilmiyordum bile. Pislik olmadığımı mı? Öyleydim. O kötü şeylerin başına gelmesini istemediğime mi? Tabii ki öyleydim ama bu durumu nasıl daha iyi hale getirebilirdi ki? O haklıydı. Onu Günbatımı Koyu'ndan sürgün ettiğimizde, geri dönme şansı yoktu.

iyi bir yerde. Ama kalmak ölümle eşdeğerdi. Ve biz bunun sadece geçici olmasını istemiştik. Kaçması gerekmiyordu. Onunla iletişime geçmemiz, onu bulmamız gerekiyordu. Ama denediğimizde... lanet olsun, şimdi bunu düşünmekten bile nefret ediyorum. Uzun lafın kısası, eğer ona çok erken koşsaydık Luther onu öldürebilirdi. Ve nihayet aradığımızda, artık çok geçti. O gitmişti.

"Haydut!" Pasajın tepesinden öfkeli ciyaklamalarla gökyüzüne havalanan bir martı sürüsünü ürküterek bağırdım.

"Evine git, JJ!" diye cevap verdi ve ciğerlerimdeki hava boşaldı. Gitmemiştii. Buradaydı. Ve kalbim beni ona doğru iterken daha güçlü atıyordu.

Eski araçların oluşturduğu labirentte ilerledim ve aralarında onu aradım. "Neredesin sen?" Onu görmek için çaresizce hırladım.

"Ben bir hayaletim, unuttun mu?" dedi acı acı.

"Sen ölmedin," diye hırladım, dodgemlerin etrafından dolanıp her arabada onu ararken. "Eğer buraya gelirsen, sana ne kadar gerçek olduğunu gösteririm."

"Rüzgâr yaşıyor mu, J?" diye seslendi, sesi şimdi önümde bir yerlere sürükleniyordu. Eski bir şeker arabasının etrafında kaybolmadan önce bronzlaşmış bir bacak gördüm ve peşinden koşmaya başladım. "Rüzgâr hareket edebilir, uluyabilir ve onu teninde hissedebilirsin ama yine de sadece

bir hayalettir. Tıpkı benim gibi."

"Kes şunu," diye homurdandım, bir sonraki köşeye koştum ve onu eski atlıkarıncanın üzerindeki altın bir atın üzerinde otururken buldum. Saçları rüzgârda bir o yana bir bu yana savruluyordu ve küçük köpeği, bu yürek parçalayıcı güzellikteki tanrıçanın dindar bir takipçisi olarak ayaklarının dibinde itaatkâr bir şekilde oturuyordu. Tıpkı benim gibi.

Gözleri kızarmıştı ama gözyaşları çoktan kurumuş gibi görünüyordu. Daha önce hiç bu kadar büyüleyici göründüğünü düşünmemiştim. rimel bulaşmış ve gözlerinde güç yanıyordu. Bir gülümseme onun bakışlarında yaşayan o derin ve sonsuz denizle kıyaslanamazdı. Onunki kadar mükemmel bir gülümseme bile.

Ona doğru yürüdüm, at üzerinde bana sabırsızca bakarken söylediğim her şey zaman kaybı olacakmış gibi ona baktım. Ve muhtemelen bu konuda haklıydı.

"Özürlerimin değersiz olduğunu biliyorum," dedim karanlık bir sesle, baldırını kavramak için uzandığımda bana bakarken boğazı düğümlendi. "Ve seni eve sürüklemek için burada değilim."

"O zaman neden buradasın, Johnny James?" diye sordu buz gibi bir sesle, bacağını tuttuğum yerden çekerek ve Mutt ayağa fırladı, sessizliği yakaladığında bana hırlayarak Efendisinden beni burada istemediğine dair bir mesaj almış.

Atlıkarıncanın üzerine çıktım, ellerimi ceplerime soktum ve başımı salladım. "Çünkü bir zamanlar seni her yerde takip ederdim. Sonra seni kaybettim ve şimdi... Sanırım o zamanlar yapamadığım şeyi yaptım."

"O da ne?" diye sordu acı acı.

"Seni buldum," dedim çocuksu bir omuz silkmeye ve tekrar ona yaklaştım. Uzun otların arasındaki bir aslan gibi yaklaşmamı izlerken başını yana eğdi.

"Belki de kaybolmak istiyordumdur, JJ," diye iç geçirdi. "Belki de o kadar uzun süre kaybolmuştum ki kendimi iyi hissetmeye başlamıştım."

"Hiçbir şey bir eve sahip olmak kadar iyi hissettiremez, tatlım. Ve burası senin evin," dedim kararlılıkla. "Gerçekten tekrar gidecek misin?" Kendimi cevaba hazırlarken boğazım düğümlendi. Çünkü eğer gitmeyi seçerse, Bunu kabul etmek zorundaydım. Beni gölgesinde istemezken onu sonsuza kadar kovalayamayacağımı biliyordum. Gitmesine izin vermeliydim. Ama hazır değildim. Asla hazır olamayacaktım. Onsuz bu kadar uzun süre geçirdikten sonra sadece birkaç kısa hafta için geri dönmüştü. Ona vermek istediğim çok şey vardı ama nasıl yapacağımı bilmiyordum. Geçen yıllar beni de mahvetmişti ve şimdi birbirimizi bütün yerine kırık buluyorduk ve bu hiç de istediğim gibi bir şey değildi.

"Hâlâ düşünüyorum," dedi boğazındaki anahtarı parmaklarının arasında çevirirken.

Başımı salladım ve parlak mavi denize doğru baktım. "Bu bir bahane değil ama... Luther seni bulmamıza asla izin vermezdi."

Alay etti. "Bunu duymak istemiyorum, J. Bir yolunu bulabilirdin. Ben sizin için her zaman bir yol bulurdum."

Başımı salladım; ben, Fox ve Chase'in onu bulmaya çalıştığımız günlerden birini düşündükçe suçluluk duygusu göğsümü sıkıştırıyordu.

"Belki de onu gönderdiğimizde lanet telefonunu parçalamasaydın Uzakta olsaydık, bu o kadar da zor olmazdı," diye homurdandı Chase, Fox'un odasında dururken. "Sanki babam onu almasına izin verecekmiş gibi," dedi Fox, "o zaman Balkon kapısının önünde bir ileri bir geri.

Luther bir iş için dışarıdaydı ve biz de ondan ayrı kaldığımız zamanlarda hep yaptığımız şeyi yaptık. Rogue'u nasıl bulacağımızı planladık. Ama bu sefer bundan daha fazlası vardı, bu konuda bir şeyler yapacaktık. Gittiğinden beri iki ay geçmişti ve Luther haftalardır ondan bahsetmiyordu.

"Bize güvenmesi için ona sadakatimi kanıtlamam gerekiyordu," diye tısladı Fox, Chase'in suratına doğru kalkarak.

Başımı duvara vurarak inledim. "Kavga etmeyi bırak. Bunu şimdi yapmamız gerekiyor."

"Peki," diye hırladı Fox, kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açtı. Onu koridorda takip ederek Luther'in ofisine doğru ilerledik ve Fox cebinden birkaç kazma çıkarırken kapının önünde durdu.

Chase bana endişeli bir bakış fırlatırken ben merdivenlerin yanında nöbet tutmaya başladım. Ev sessizdi. Luther muhtemelen saatlerce dönmeyecekti ama dışarıda dolaşan bir sürü silahlı adamı vardı.

Fox birkaç haftadır kilit açma alıştırması yapıyordu ve Klik sesini duyunca döndüm ve onu kendini beğenmiş bir sırıtişla babasının ofis kapısını iterek açarken buldum.

Nefesim kesildi ve Chase zaferle yumruğunu sıktı. Koridoru koşarak geçtim, onları ofise kadar takip ettim ve Fox kocaman masanın etrafında koşarak Luther'in iPad'i çekmecedan çıktı.

"Üç beş dokuz dokuz," diye nefes aldım. Birkaç gün önce kahvaltıda Luther'in kilidi açışını izlemiştim ve Fox numarayı tuşlarken kalbim küt küt atıyordu.

Hepimiz nefesimizi tuttuk ve ekran kilidi açıldığında kalbim yerinden fırladı. Aceleyle masanın etrafına dolandım, omzum Fox'un omzuna değiyordu, Chase de diğer tarafa sokuldu. Fox, Fairfax'teki kuzeninin adını yazarak Luther'in e-postalarını açtı. Hiçbir şey çıkmadı.

"Kahretsin," diye yemin etti Fox, Fairfax, sonra Rogue Easton, aklına gelen ve bir e-posta arayabilecek her şeyi yazarak.

Chase, "Boş ver, Sandra için rehberini kontrol et," diye tıslayınca Fox başını salladı ve rehberde Sandra'nın adını aramaya başladı. O

buldum, bilgilerine tıkladım ve altında bir telefon numarasından başka bir şey yoktu. Adres yok, e-posta yok. Lanet olsun.

"Yaz şunu," diye homurdandı Fox ve ben de bir kâğıt kalem kapıp numarayı karalarken Fox da Luther'in tarayıcı geçmişini kontrol etmeye başladı.

Alt katta bir kapı çarptı ve Fox neredeyse iPad'i düşürürken kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

"Kaldır şunu," diye tısladım ve Fox hemen kilitledi, çekmeceye geri attı ve hepimiz çıkışa doğru koştuk.

Koridora çıktık ve kapıyı kapattık. Fox yere çöktü, tekrar kilitlemeye çalışırken elindeki kazmalarla oynuyordu.

Merdivenlere tırmanıp aşağı baktım, Luther'in her an ortaya çıkmasını beklerken içimi korku kapladı.

Chase, "Acele et," diye ısrar etti ve Fox çalışırken küfretti.

Ayak sesleri alt kata doğru ilerlerken arkadan bir tıkırtı duyuldu Fox ayağa fırladığında göğsümde bir rahatlama hissettim. Mümkün olduğunca sessiz bir şekilde koşarak odasına geri döndük, nefeslerimiz aramızda ağırlaşıyordu.

Fox yatağına uzanıp televizyonu açtı, Chase ve ben de yanına uzandık ve üst kattan gelen sert ayak sesleriyle ayaklarımızı yere vurduk. Boğazım korkuyla düğümlenirken elimi Fox'un yastığının altına sokup numarayı oraya sakladım.

Kapı yüksek sesle çalındı ve kapı itilerek açılmadan önce arkadaşlarımla endişeli bir bakış paylaştım.

Luther orada öylece duruyordu, yanaklarına kan bulaşmış ve altın rengi saçları kızıl. Öldürücü bakışları hepimizin üzerinden geçip Fox'un üzerine yerleştiğinde kalbim göğsümde sıkışıp kaldı.

"Ofisimdeki hareket sensörlü kamera az önce tetiklendi." Telefonunu kaldırıp masasındaki üçümüzün videosunu gösterdi ve dünya üzerime kapandı, ciğerlerimdeki tüm havayı boğdu.

"Denedim," dedim Rogue'a.

"Bu yeterince iyi değil," diye nefes aldı ve ben de ona yaklaşarak başımı salladım.

"Ama bu da bir şeydir, değil mi?" Sordum, bunun için bir pislik olduğumu biliyordum, ama sadece bana öyle bakmayı bırakmasını istiyordum.

"Bu hiçbir şeyi değiştirmez."

"Biliyorum güzel kız," diye iç geçirdim, yukarıda karanlık bir kraliçe gibi duran ona baktım ve içgüdülerime geri döndüm. Beni affetmesini sağlayamasam da en azından gülümsemesini sağlayabilirdim. Cebimden bir tomar para çıkardım ve ona uzattım. "Hanımefendiyle oturmak için bin dolar mı?"

Yüz ifadesini düz tutmak için mücadele ederken başını sallayarak homurdandı. "Hayır."

"Tamam iki bin, ama bunun için biraz sert, pantolonun üzerinden okşama istiyorum."

"Oh, neden beni her yerde takip edip durduğunu şimdi anladım. Bunların hepsi beni kulübünde çalıştırmak için yaptığın uzun bir oyun, değil mi J?" diye alay etti, ağzının kenarından bir sırıtma geçti. *Sikeyim evet.*

"Evet," diye eşlik ettim, tekrar yaklaştım ve elimi altın atın başına koydum. "ok para getirirsin, güzel kız. Ama bir sorunum var..."

"O da ne?" diye sordu, elim atın boynundan eyerin üzerine, kalçalarının arasına doğru inerken.

Ona baktım, parmak ularımla kalçasının iç kısmını okşarken gülümsemem kayboldu. "Seni tamamen kendime saklamak istiyorum."

Chase'in beni onunla bulduğunda verdiği tepkiyi düşündüm ve biliyordum ki

Bu iş hızla karışmaya başlamıştı. O kartlarını göstermişti, ben de benimkileri. İstediği buysa ona hamle yapmasını engellemeyecektim, ama bundan önce onu kilit altına almaya alışacağımdan emindim.

olabilirdi. Asıl sorun Fox'tu. Çünkü hayatımı sikeyim, beni onunla bulursa vurup öldürecekti. Ama kendimi durduramadım.

Teninde bir daire çizdiğimde dudakları aralandı ve kesik kesik bir nefes verdi. "Sana söyledim-"

"Sen kimseye ait değilsin. Biliyorum," dedim başımı iki yana eğerek. "Sen satılık değilsin... ama ben satılıkım. Ve şu anda ilgini çekebilecek bir teklifim var."

"Öyle mi?" Kaşlarını çatı.

"Gökkuşuğu renginde saçları olan her kıza karşı özgürüm." Ben sııttım ve o nefes nefese bir kahkaha attı.

"Buralarda onlardan çok fazla yok."

"Bu çok sınırlı bir teklif," diye kabul ettim ve kalbimi sızlatan bir gülümseme attı.

Başparmağımla dudaklarını okşamak için uzandım ve köşedeki kıvrımın izini sürdüm. "Bu gülümsemenin daha uzun sürmesini sağlayayım, tatlım. Çok geçici görünüyor."

"Böyle konuşmayı nereden öğrendin, J? Ve bunu kaç kez bir kıza aletini yalattmak için kullandın?" Elimi yüzünden uzaklaştırdı ve boğazımdan tamamen hayvani bir ses çıktı.

"Seninle oynamıyorum, Rogue," diye homurdandım.

"Soruma cevap vermedin." Bacağını atın üzerinde salladı, böylece sırtı bana dönük bir şekilde yan yattı ve dikkati yontulmuş ojesine kayd.

"Senin yanında ağzımdan çıkan her şey gerçek, tatlım. Heteroseksüel bir erkeği doğru fiyat karşılığında benim için kızarmaya ikna edebilirim, ama seninleyken bunu yapmak istiyorum çünkü *seni* iyi hissettirmek beni iyi hissettiriyor."

"Hı hı," dedi ilgisizce, bana inanmadığı belliydi. Onu ittim ve attan düştü, ayaklarının üzerine düştüğünde şok olmuş bir ifadeyle bana döndü.

Sırtından yükselen sırığı kavradım ve gösterilerimden birinde yaptığım gibi kendimi atın etrafında ona doğru sallamak için kullandım. "Çocukken seni itip kakmıştım, bana kuralların değıştiğini söyleme güzel kız."

"Tüm o aptal kaslarımla seni dövüşte yenememem hiç adil değıl."

"Kendini onlara kaptırdığında daha az aptal oluyorlar. Gel, sana göstereyim."

Bir yunus ve köpekbalığı arasında kayarak geri çekildi ve ben atlıkarıncanın etrafında onun peşinden koşarken Mutt beni uyarmak için havladı.

"Ben iyiyim," dedi hafifçe, hâlâ geri çekiliyordu, gözleri vücudumda geziniyordu.

"O zaman neden beni gözlerinle beceriyorsun?" Alay ettim ve ona seslendiğimde bakışları tekrar benimkine döndü.

"Bakmaktan zarar gelmez," dedi, önünü göstererek ve sırtışım genişledi. "Dokunmaktan, emmekten, yalamaktan ya da sikmekten de zarar gelmez-"

"Bu hatayı bir daha yapmayacağım," dedi ve gülümseme yüzümden düştü, zaten düşündüğüm şeyi onaylarken göğsümde bir bıçak kıvrıldı. Ben sadece kötü bir karardım. Kiralık bir sık, sadece tek bir şey için iyiydim. Ama en azından bu ona bir şey sunabileceğim anlamına geliyordu.

"Pekâlâ," diye kabul ettim onu ortasında bir bank bulunan büyük bir deniz kaplumbağasının içine hapsederken. "Ben de konuşmak için iyiyim. Söylediklerini açık ve net bir şekilde duydum. Ve buraya saçmaladığını söylemeye geldim."

Kollarını kavuşturmuş, bana ters ters bakıyordu ve ben bundan nefret ediyordum. O kadar nefret ediyordum ki onu yakalayıp bana bakmayı kesene kadar öpmek istiyordum.

Böyle. Sanki hayatındaki her şeyi mahvetmişim gibi. Ki etmiştim, ettiğimi biliyordum.

"Ne üzerine?" diye tersledi.

"Tek kullanımlık küçük bayan rolü," dedim, kaplumbağanın içine girdim, böylece ya dışarı tırmanmak ya da benimle yüzleşmek zorunda kaldı. "Sen tanıdığım en az harcanabilir insansın. Ve bilgin olsun diye söylüyorum, tek kullanımlık olmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Ama sen, tatlım, sen kanlı bir elmasın. Cehennem kadar nadir, aranan herkes."

"Kimse beni istemiyor," diye tısladı, mavi gözleri sulanmıştı ve bu sözlerdeki inancının derinliğini görebiliyordum. Şu anda söylediğim hiçbir şey

Bunu değiştiremem. Ama bunu kanıtlamaya çalışabilirdim. Nasıl yapacağımı bilmiyordum ama bir yolunu bulacaktım.

"Seni istiyorum," diye yemin ettim. "Seni hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum, Rogue. Seninle işim asla bitmeyecek."

"Sen bir yalancısın," diye nefes aldı ama kararlılığı azalıyordu, ben aramızdaki mesafeyi kapatırken bakışları ağızıma düşüyordu.

"Hayır, ama ben bir hırsızım, eskortum, kara kalpli pis bir herifim. Ama bu yönümü seviyorsun, değil mi?" Başparmağımı çenesinde gezdirdim ve sertçe yutkundu, gözbebekleri büyüdü.

"Eski JJ'i severdim."

"Yenisiyle kıyaslanamaz bile," diye söz verdim, eğilip ağızımı çenesinde gezdirdim. "Bunu sana o yapmış olamaz."

Dudaklarımı kulağına götürdüğümde titredi, başını yana eğdi ve vücudu bana doğru eğildi.

"Ya da bunu." Elimi üstünden yukarı kaydardım, parmaklarımı yavaşça göğüslerine doğru gezdirdim, bana hayır demesini bekledim ama iniltisi devam etmemi söyledi.

Elimi sütyeninin içine soktum, meme ucunu sert buldum ve sıkıp okşarken beni bekliyordu. Başını omzuma yasladı.

Sanki kendi arzularından saklanmaya çalışıyormuş gibi tekrar inliyordu ama buna izin vermem mümkün değildi. Kötü biri olabilirdim.

ama tekrar yapmak isterse, her zaman onun için burada olacağım.

Eli gömleğimi sıkarken ağzımı kulağına götürdüm ve duruşundaki gerginlikten içindeki öfkeyi hissedebiliyordum.

"Benden nefret et, güzel kız," diye homurdandım. "Ama bana da sahip ol."

Yüzlerce kadın tarafından kullanılmıştım ama karşılığında hiçbir şey almadan beni kullanmasını istediğim ilk kadın Rogue'du. Uzun zaman önce bana sahip olmuştu, kalbim onun gülümsemeleri ve onun yanında güneşin altında geçirdiğim sonsuz günlerle satın alınmıştı. Beni mahvedene kadar kullanabilirdi, çünkü hayatım boyunca tek dileğim bu kızın beni benim onu istediğim gibi istemesiydi. Ama eğer buna sahip olamazsam, o zaman benden istediği parçalara sahip olabilir ve geri kalanını atabilirdi. Bedenim başkalarına kiralanmış olabilirdi ama kalbime ondan başka hiç kimse dokunmamıştı. Ve o her zaman benim üzerimde hak iddia edecekti.

"Çok kızgıyım," diye göğsüme doğru homurdandı, elleri şortumu çekiştirene kadar vücudumda gezindi. Sikim onun için çoktan sertleşmişti. Bazen kalkması için gösteri öncesi on dakika boyunca mastürbasyon yapmam gerekirdi ama Rogue için tek bir bakışla kalkmış ve gitmeye hazır hale gelmiştim.

"Biliyorum güzel kız," diye mırıldandım. "Kızgın ol. Sadece gitme. Gitmeyeceğine söz ver."

"Bunu yapamam." Şortumun üzerinden sikimi kavradı ve ben de dişlerimin arasından tısladım.

Hadım mı edileceğim yoksa hayatımın en iyi sevişmesini mi yaşayacağımdan emin değildim ama her iki durumda da zevk alacağımdan emindim. Elleri üzerimde olduğu sürece zevk almamam mümkün *değildi*.

Malzemenin içinden bana mastürbasyon yapmaya başladı, eli sikimi çok sevdiğim bu acımasız şekilde sıkıyor ve çekiyordu. Başparmağımı tekrar meme ucuna attım, göğsünü sertçe sıkarken ve saçlarına hırlarken bana olduğu kadar ona da sert davrandım.

"Hadi o zaman Rogue, hıncını benden çıkar. Kendini tutuyorsun."

Elini şortumun içine soktu, taşaklarımı yakaladı ve ben nefes nefese kalana kadar sıkıttı.

"Orospu çocuğu," diye tısladım ve bundan zevk aldığını gösteren bir sırıtışla bana baktı, ama onu nasıl gülümseteceğime dair daha iyi fikirlerim vardı.

Elini taşaklarımdan çektim, avucunu çıplak sikimin etrafına sardım ve pompalamasını sağlarken inledim. Bana zevk vermeye zorlandığı için ona sırtıttım, ama bu konuda gevezelik edemeden önce, serbest elimi külotunun içine ittim ve yanan sıcak amını aradım. Bacaklarını daha geniş bir şekilde tekmeledim, iki parmağımı sırlıslıkla ısıtmağına soktum ve onları öfkeyle içine ve dışına pompalarken haykırdı. Sikimin üzerindeki yumruğunu bıraktım ve bir elimi cebime sokup bir prezervatif çıkarırken bana öfke ve gazabın el işini vermeye devam etti.

Onu benden kaptı, elimi külotundan çekti ve kaplumbağanın başının üzerinden tırmanarak uzaklaştı. İnledim, peşinden tırmandım ve onu yakalamaya çalıştım.

"Bu yeterince işkence, güzel kız," diye homurdandım o hayvanların arasında dolanırken.

Koşarak gözden kayboldu ve ben de hayal kırıklığıyla homurdanarak arkasından atlıkarıncanın etrafında koştum, bakışlarım yerdeki tişörtüne takıldı. Hızımı yavaşlatıp kulağında sütyeni asılı bir atın yanından geçerken sırtıttım.

Peşinden koşarken, şortunu bir yengecin sırtında buldum.

yere atılmış spor ayakkabıları ve son olarak bir yunusun yüzgecindeki küçük sarı külotu.

Onları parmağıma geçirdim, avucumun içinde ıslandıklarını fark ettim ve aletim daha da sertleşti - tabii bu şu anda mümkünse. Onları cebime soktum ve peşinden ilerledim, büyük bir denizyıldızı koltuğunu yuvarladım ve onu daha önce üzerinde bulduğum aynı altın atın arkasında otururken buldum. Bacaklarını iki yana açmış, sırtını arkasındaki direğe dayamış, bir eliyle klitorisini okşarken diğer eliyle göğsüne masaj yapıyordu.

Ona yaklaşırken inleyerek yumruğumu ısırdım. "Nerede bu prezervatif?" Ben homurdandım ve o masumca omuz silkti, ama gözleri yanlamasına ve bir kılıç balığının yüzüne gerilmiş, ucu ucundan yırtılmış olarak buldum.

Dilimi yanağıma bastırdım, meydan okurcasına çenesini kaldırdığında ona bir avcı hızıyla yaklaştım.

"Siktir git Johnny James," dedi nefes nefese, sesi beni uzaklaştırmak yerine kendine çekiyordu.

"Evet, becer beni güzel kız," diye emrettim atın arka ucuna ulaştığımda.

Kalçalarını kavradım ve onu kendime doğru çektim. Elini amından uzaklaştırıp dilimi amının ortasında gezdirdiğimde nefesi kesildi ve kalçalarını daha da genişlettiğimde tutuşuma karşı titredi.

Ellerini saçlarımda kavuşturdu ve ben onu acımasızca emip okşarken klitorisini ağzıma dayadı. Bir an önce dilimle boşalmasını istiyordum ve bundan sonra ne yapacağım konusunda centilmenlik yapmayacaktım.

Nefes nefese kaldı ve inledi ve köpeği alarmla bize havladı, zavallı piç muhtemelen öğle yemeğinde metresini yediğimi düşünüyordu. Ki teknik olarak öyleydim.

"Başka tarafa bak, it," dedi Rogue, nefesi kesilmeden önce, ben dilimi onun küçük eğlence yumağının üzerinde dolaştırırken bana karşı titriyordu.

Koşuşturan ayak sesleri bana köpeğin kaçtığını söyledi ve ben de hınzır bir sırıtışla kızıma baktım. "Koşarak geri gelebilir. seni inletir."

"Konuşmayı kes," diye nefesini tuttu, başımı tekrar bacaklarının arasına itti.

Dilimi onun dar deliğine sokmadan önce kalçalarına ve amına doğru güldüm.

Daha sonra tüm dikkatimi klitorisine verdiğimde, daha önce hiç duymadığım küfürler savuran dilimle bir ritim başlatmadan önce emip öperken kalçalarını salladı, nefes nefese kaldı ve inledi.

Yüksek sesle inlerken kalçaları atın etrafında kilitlendi, dilimin üzerine güzelce geldi ve gökkuşağının lezzetini aç yalamalarla içtim.

Vücudu sıcak mum gibi eridi ve onu attan aşağı çektim, sırtında bıraktığı ıslak lekeye bakarak sırıttım.

deniz kaplumbağası, onu benden uzağa bakacak şekilde ayaklarının üzerine yatırdım. Sarsılarak tökezledi ve ben de kıkına sert bir tokat attım.

"Kahretsin, J," diye küfretti ve ben onu kaplumbağanın başına eğilmesi için öne doğru iterken güldüm.

Tekrar gücünü topladı ve bir hırıltıyla kıkını bana doğru itti. "Kahretsin, neden prezervatifi yok ettim?"

Bir kahkaha attım, cüzdanımdan bir tane daha aldım ve bir porno yıldızı gibi dişlerimle ambalajı yırtarak açtım. Uzun zaman önce doğum kontrolünü seksi göstermeyi bir sanat haline getirmiştım ve kız arkadaşım için en iyi oyunumu sergiliyordum. "On tanesini yok etsen yine de bir tanesini saçımdan, çorabımdan, kıkımdan ya da-"

"İçime gir, Johnny James," diye homurdandı ve çenemi sıktım, elimi bronzlaşmış sırtında gezdirdim ve şortumu aşağı çektim.

Kendimi onun ıslak girişine hizaladım ve sonra kendimi tamamen içine sokarak çılgılık atmasını sağladım. Eğer bir yunus sürüsü iskelenin altında takılıyorsa, şu anda kesinlikle kulakları çınlıyordu.

Aminin mükemmel sıkılığından homurdandım ve güçlü hamlelerle içine girip çıktım, ondan ihtiyacım olan her şeyi aldım ve ona sahip olduğum her şeyi verdim. Kaplumbağanın kafasına yapıştı, onu zorla alıp altımda tutarken klitorisi yüzüne sürtünyordu.

"Senden nefret ediyorum," diye inledi ve kalçalarımı yuvarladım, içine vurmadan önce g-noktasını ovuştururken nefesini keserek, kızımın amını ona sürttüğümde şu anda kesinlikle gülümseyen kaplumbağanın yüzüne sürtünmesini sağladım.

Ellerim onu sıkıca kavradı ve bakışlarım sırtını süsleyen melek kanatlarının üzerinde gezindi, vücutlarımızı birbirine çeken her itişte esnediler ve dalgalandılar.

Onu o kadar iyi becerirken küfretti, inledi ve tamamen anlaşılmaz şeyler söyledi ki kısa süre sonra sikime sertçe boşaldı, beni sıktı ve omurgamda bir zevk ürpertisi yarattı. Ondan kendi kurtuluşumu talep ederken onu hareketsiz tuttum, içinde bitirmeden önce birkaç kez daha öfkeli bir şekilde içine ve dışına pompaladım.

"Kahretsin," diye homurdandım, ecstasy başımı döndürdü ve onu bir süre daha tutarken adını iç çektim. "Benden nefret etmiyorsun," diye homurdandım, kendimi ondan çektim ve prezervatifi çıkarıp bir düğüm attım.

Ayağa kalktı, bir elini saçlarının arasından geçirdi ve bakışlarım vücudunun kıvrımlarını takip etti. *Ben çok şanslı bir sikiciyim.*

Uzun kirpiklerini kırıştırarak bana doğru bir adım attı ve şeytani bir gülümseme takındı. Bana cevap vermedi, bunun yerine parmaklarını cebime soktu ve içinden çıkan külotu çıkardı.

"Bunlar benim hırsız," diye mırıldandı ve ben de ona yavru köpek bakışı attım. "Hediye olduğunu sanmıştım," dedim masumca.

Ben prezervatifi atlıkarıncanın ortasındaki kabine fırlatırken o homurdanarak giysilerini çıkardı ve diğer giysilerini almak için yanımdan geçti. Onun şımarık kıcının gidişini izlerken iç çektim, söylemek istediğim çok fazla aptalca şey varmış gibi hissediyordum, bu da muhtemelen tepelere koşmasına neden olacaktı. Söyleyeceğim başka her şeyin aptalca olacağını düşünerek önemli olan tek şeyde karar kıldım.

"Şehirde mi kalacaksın?" Son giysilerini giyip saçlarını gömleğinin eteklerinin altından çekiştirirken peşinden gittim.

"Belki."

Elini tuttum ve onu yüzüme doğru döndürdüm. "Evet'e ihtiyacım var, Tatlım." Kalbim ritmini kaybetti ve elini elimden çekerek bana kaşlarını çattı. Ve işte oradaydı. Her kızın benimle işi bittiğinde bana verdiği ret cevabı. Geri çekilme, gözlerindeki soğuk duvar, *artık gidebilir* misin diyen bakış.

Geri adım attım ve kalbimi sertleştirerek ondan uzağa baktım. Buna alışkındım, genelde hiç acıtmazdı. Ama onunlayken içim parçalanıyordu.

"Sanırım bu kasabayla işim bitmedi. En azından henüz değil." İçimden rahat bir nefes aldım ve o kaşlarını çattı.

"Şimdilik kalacağım. Ama senin için değil," dedi ve ben de başımı salladım, benden uzaklaşmasının verdiği acıdan sonra acı tatlı bir rahatlama hissettim. Yine de bunu beklemeliydim. Bektan bir durum için iyi bir dikkat dağıtıcıydım. Ama bundan daha fazlası olmak istiyordum, sadece nasıl olacağımı bilmiyordum.

"Fox muhtemelen şu anda karavanının dışındaki bir çalılıkta kamp yapıyor olacak," diye düşündüm, göğsümdeki acıyı gömüp gülümsedim.

"Eğer oraya gitmek istersen senin için onunla ilgilenebilirim?"

"Emin misin?" diye sordu umutla.

"Elbette, güzel kız." Telefonumu çıkardım ve Fox'a bir mesaj attım.

JJ:

Onu buldum. Ama karavanından çıkmaz ve onu bir süre orada rahat bırakmazsan şehirden kaçacak.

Fox:

Tamam. Ona bir gün vereceğim.

JJ:

Üç.

Fox:

İki.

JJ:

Tamamdır.

"İki günlük huzurun var," dedim ona parlak bir şekilde ve dudaklarını büzdü.

"Yarın tekne işini yapmayacak mısınız?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Evet, neden?" Atlıkarıncadan inerken sordum.

"Sadece merak ettim." Omuz silkti. "Değeri ne kadardı?" "Sana hiç söylediğimi hatırlamıyorum," diye alay ettim ve o da sırıttı.

"Şimdi soruyorum."

"Seksen bin dolar. Yarısı Luther'in imparatorluğuna gidecek elbette ama geri kalanı işi başaran dördümüz arasında eşit olarak paylaşılacak. Her birimiz on bin dolar kazanacağız."

"Dört mü?" diye sordu.

"Evet, Chase dördüncüyü seçiyor. Silahlı muhafızlar var ve işi halletmenin en iyi yolu tekneye iki taraftan yaklaşmak, böylece gerekirse yedek bir kaçış planımız olur. Çiftler halinde gitmek daha güvenli, birbirimizin arkasını kollayabiliriz."

"Sakın ölme, Johnny James," dedi.

"Sanırım şehre döndüğünden beri bana söylediğin en güzel şey bu," dedim alaycı bir sırıtışla ve dirseğini yanıma sapladım.

"Yapma, tamam mı?"

Kolumu omuzlarına dolayarak onu kendime çektim ve ona biraz daha sarılma isteğime karşı koyamadım. "Tamam, güzel kız."

Balıkçı kıyafetlerimi giymiş, şapkamı takmış ve gerçekten otantik görünen Fox ile marinada buluştum. Fox benimle eşleşiyordu, rıhtımdaki küçük balıkçı teknesinde bekliyordu ve ben de sırtarak tekneye atladım.

"Vay canına, denizci," dedim neşeyle ve gözlerini devirdi. "Diğer denizci arkadaşımız nerede?"

"Böyle denizci demeyi kes," dedi Fox sertçe, telefonunu çıkarıp Chase'den gelen mesajları kontrol ederken.

Alet çantamı teknenin arkasına bıraktım ve teknelerini hazırlayan diğer balıkçılara göz attım. Sabahın erken saatleriydi ve feribotun kıyıdan ayrılmasına on beş dakika vardı. Rıhtımın ilerisinde büyük beyaz yüzünü seçebiliyordum, ön tarafında kırmızı bir yazıyla La Mujer Bonita yazıyordu. Çok fazla insanlar bu kadar erken yola çıkıyordu, turizm sezonu daha yeni başlıyordu, bu yüzden sessiz bir gemi bekliyordum, ancak silahlı muhafızlar

en büyük sorunumuz olacaktı. Birkaç hafta önce onlar hakkında bir ihbar almıştık ve planlarımızı onlara göre ayarlamıştık. Yine de kargoyu şüpheli yolculardan korumak için oradaydılar. Şüpheli birinin gemiye tırmanıp onları soymasını beklemiyorlardı.

Şu anda taşınan Cartier saatlerinden daha fazlası varmış gibi görünüyordu ama korudukları değerli eşyalar her neyse onlarla ilgilenmiyorduk. Fox saatleri istiyordu, başka bir şey değil. Hepimizin ezberlediği kodla onları kutudan çıkarabilirdik ve polis ne zaman kaybolduklarını asla anlayamazdı. Kimse orada olduğumuzu fark etmeden feribota binmeli, ambara inmeli ve tekrar geri çıkmalıydık. Hızlı ve kirli olacaktı ve ben sabırsızlanıyordum.

Dakikalar ilerledi ve Fox birkaç kez Chase'i aramaya çalıştı ama cevap alamadı.

Endişe içime işledi ve La Mujer Bonita kornasını çalıp rıhtımdan çekilmeye başladığında elimi koluna bastırdım.

"Gitmeliyiz," diye tısladım ve Fox yüzüne kazınmış öfkeyle bana baktı.

"Lanet olası Chase. Bu *onun* lanet olası işi," diye hırladı.

"Bunu yalnız yapabilir miyiz?" Ben sordum, o da düşünürken dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi.

Fox'un elindeki telefon çaldı ve Chase'den gelen mesajı okuyabilmek için daha yakına eğildim.

Chase:

Yola çıkıyorum. Git hadi. Seninle suda buluşuruz.

"Plan bu değildi," diye hırladı Fox.

"Hadi, gidelim. Eğer orada olacağını söylüyorsa, orada olacaktır," dedim ve Fox başını salladı, pes etti ve motoru çalıştırmak için hareket etti. Zaten başka seçeneğimiz yoktu. Feribot kalkıyordu ve bu bizim tek şansımızdı.

Kısa süre sonra La Mujer Bonita'nın peşinden suya aıldık ve şüphe çekmemek için yeterince geride durarak dalgaları arkasından sürerken kalbim heyecanla hopladı ve dans etti.

Chase'den bir iz ararken gözlerim denizin üzerindeydi. Suda olabileceği kadar çok tekne yoktu ve şansımıza gülümsedim. Kardeşimiz buraya gelebildiği sürece, saat ondan önce hepimiz evde kutlama yapıyor olacaktık.

Anakara ile Ballena Adası arasında uzanan masmavi sulara doğru ilerliyorduk ve ben sağda solda oğlumu arıyordum. *Hadi, gt herif, neredesin?*

İleride beyaz bir parıltı dikkatimi çekti ve Chase'in dalgaları yararak ilerleyen bir sürat teknesi kullandığını gördüm. Yanında, saçlarının üzerinde uzun, kahverengi bir peruk olan Rogue duruyordu ve Fox yanımda doğrulurken kalbim şok içinde sıkıştı.

"*Hayır,*" diye tükürdü Fox ama artık çok geçti. Chase partimizin dördüncü üyesini seçmişti ve eğer bunu kabul etmezsek bu işi başaramayacaktık.

Kalbim kontrolden çıkarken Fox'a, "Artık çok geç," diye mırıldandım. "O içeride."

Fox'un bir tuğlaya sıçacak kadar kızgın görüldüğünü fark edince dudağımı ısırdım.

Kötü bir pornodaki balıkçı gibi giyinmiş. Ne gibi bir şey olabilir ki? *Gelip alabalığını yağmalamama izin verir misin? Deniz mağaranı incelemem gerek.* Hayır. Geç. Chase ve benim bulduğumuz hikayeye sadık kalacağım. Teşekkürler. Milyarder yeni evliler balayında.

"Görünüşe göre Foxy mürettebat seçimimden pek memnun değil," dedi Chase, sürat teknesini feribotun uzak tarafına doğru geniş bir kavis çizerek sürerken bana sırtarak. Bazen tam bir pislik oluyordu. Bu neden bu kadar hoşuma gidiyordu? Muhtemelen ben de hıyarın tekiydim.

Bu saçmalığa katılma anlaşılmamın bir parçası olarak ona stil vermeme izin vermişti - çünkü belli ki on bin dolarlık ödeme benim için yeterli bir teşvik değildi - ve şu anda bir çift krem rengi chino pantolon ve düğmelerinin yarısı açık beyaz keten bir gömlek giyiyordu. Ve beyaz dikişli lacivert bot ayakkabıları.

Ona her baktığımda gülmekten kırılıyordum ve o da elinden geleni yapmasına rağmen sırtıyordu. O kadar havalı görünüyordu ki, dayanamadım.

Karşılığında, üzerinde Fransız etiketi olan ve adını bile telaffuz edemediğim bir tasarımcının imzasını taşıyan, beyaz ve mavi desenli, kabarık bir harem pantolon ve ona uygun bir bluz giyiyordum. Gökkuşaklı saçlarımı örtmek için uzun, esmer bir perukla kombinlemiştim ve Chase bir çift düğün elbisesi bile çalmıştı.

takmamız için bantlar. Gerçi yüzüklerin eklenmesinin Fox'u kızdırmak için olduğundan oldukça emindim. Porsuk'u kızdırma fırsatını kaçırmak istemediğim için ben de yüzüklerimi seve seve takıyordum.

Chase dün öğleden sonra karavanıma gelip bana bu işi teklif ettiğinde, ona siktir olup gitmesini söylemem gerekiyormuş gibi gelmişti. Ama özür dileme zahmetine girmeden ya da istemediğim bir şey hissettirmeden bana aptalca iyilik kartını oynamıştı.

Sonunda aynı fikirdeyim. Zaten o kadar parayı geri çevirmek aptallık olurdu. Bu yüzden onun yanında durup sigarayı dudaklarının kenarından alıp derin bir nefes çektiğimde, gözlerini bana dikmesini umursamadım bile.

"Eminim sonunda benimle evleneceğini düşünmemişsindir, değil mi Ace?" Bana bakarken sigaranın parıltısının lacivert gözlerine nasıl yansıdığını izleyerek alay ettim.

"İlk tercihinin ben olmayacağım çok açık, değil mi ufaklık?" diye sordu buz gibi bir sesle, feribotun arkasına dolanıp onu takip ederken sigarayı söndürmek için geri aldı.

"Sorun ne, Ace?" diye sordum. "Fox ve JJ'nin arasını açacağımı düşündüğün için mi gerçekten kızgınsın yoksa başka bir şey mi var?"

"Ne gibi?" diye homurdandı, bakışları süslü pantolon kıyafetlerimin içinde üzerimde geziniyordu ve aramızda havayı kalınlaştırmaya yetecek kadar söylenmemiş kelime asılı duruyordu.

Ama ben cevap veremedim feribotun motoru sustu ve devasa tekne yavaşça önümüzde ilerlemeyi bıraktı.

"Bu bizim işaretimiz," dedi Chase, tekneyi feribotun yanına yönlendirirken elimizdeki daha önemli görev lehine konuşmamızı unutarak. "Paulo feribotu devre dışı bıraktı ama bizim sadece yirmi Onu tekrar çalışır hale getirmelerine dakikalar var ve o zamana kadar bu tekneye geri dönmemiz gerekiyor."

Chase sürat teknesini feribotun alt güvertesinin kenarındaki korkuluklara bağlayacak kadar yaklaştırmışken, üst güverteye bakıp bize doğru bakan birileri var mı diye gözlerken kalbim küt küt atıyordu.

İşim biter bitmez sürat teknesinin kenarına tırmandım ve kendimi yukarı çekebilmek için korkuluklara tutundum. Görünüşe göre Bay Huysuz için yeterince hızlı hareket etmiyordum çünkü bir elini kıçıma koydu ve beni itti.

Güverteye çıkarken ona küfrettim ve Chase hemen arkamdan geldi, ona elimi uzattığımda yardım teklifimi görmezden geldi. Beni geçip dar bir bakım setine doğru ilerledi.

merdivenlerden üst güverteye çıktı ve ben de içimden ona küfrederken peşinden gittim.

Teknenin üstündeki açık alana vardığımızda Fox ve JJ'i bizi beklerken bulduk ve Fox bizi burada kimsenin görmediğinden emin olmak için etrafına bakınırken ciddi bir şekilde kızgın görünerek öne doğru yürüdü.

Fox, Chase'e ters ters bakarak, "Bütün bu işi iptal etmeliyim," diye homurdandı. "Tekneye geri dön, Rogue. Bunu sensiz de yapabiliriz."

"Siktir git, Fox. Dört kişiye ihtiyacın var ve ben varım, o yüzden sineye çek." Fox çıldırarak gibi görünüyordu ama JJ onun kolunu yakaladı. "Hadi ama dostum, böyle harcayacak vaktimiz yok."

"Ne giyiyorsunuz lan siz?" İkisinin de giydiği zeytin yeşili çizmelere bakıp sırtarak alay ettim.

Fox, "Biz balıkçıyız, çünkü bu iş sırasında bizi görecekləri tek zaman su üzerinde olacak," diye tersledi. "Ne olmanız gerekiyor?"

"Yeni evliler," dedi Chase, bileğimi tutup Fox'a yüzüğü göstererek alaycı bir sırıtışla. "Bir çift balıkçının aksine, bir yolcu feribotunda olmak için gerçekten bir nedenimiz var gibi görünüyor-"

Fox sabırsızca, "Kimse bizi görmeyecek," diye sözümü kesti.

"Gidelim," diye ısrar etti JJ, Fox ise saçmalık olduğunu bilmesine rağmen yüzüğü parmağımdan koparmak ister gibi bakıyordu.

Ambara inen merdivenleri ararken JJ'i teknenin ön tarafına doğru takip etmek için hareket ettim ve diğerkleri de bizimle birlikte adım attı.

Dördümüz feribotun güvertesinde sürünürken Fox, "Artık kayıplarımızı azaltmamız gerektiğini söylemek istiyorum," diye homurdandı.

Güvertenin yolcuların toplanmasına izin verilen kısmına doğru göz atmadan önce, ulaşım için buraya yerleştirilmiş nakliye konteynerlerinin arasından geçtik.

"Bana biraz aptalca geliyor," diye yorum yaptım. "Çünkü kendini kazançtan mahrum bırakmış olursun."

"Eğer iptal etmeye karar verirsem *hepimiz* gideriz," diye hırladı ve bileğimi tutup sertçe çekerek yürümemi durdurdu.

"Benim üzerimde hiçbir gücün yok Fox," diye tısladım. "Ellerini üzerime koyup beni kendi isteğine zorlamadığın sürece. Ki bunu yapmaktan oldukça hoşlanıyor görüldüğünü de eklemeliyim."

Bakışlarım beni sıkıca kavradığı bileğime kaydı ve öfkeli bir nefes verdi.

"Artık devam edebilir miyiz?" Chase, tüm bu olanlar canını sıkıyormuş gibi görünerek öneride bulundu ama Fox'un nasıl tepki vereceğini biliyor olmalıydı.

Beni buraya getirmesi.

Fox, Chase'i tamamen görmezden gelerek alçak bir ses tonuyla, "Beni seni öldürmeye çalışan o pislik gibi göstermeye çalışma," dedi. "Sana ne zaman hoşlanmadığın bir şey yaptırsam, bu senin iyiliğin içindir. Ve ellerimi vücudunda hissetmekten hoşlanmıyormuş gibi davranma. Ne de olsa yerleşik bir algılama sistemin var."

Boştaki elini uzatıp kabarık gömleğimin ince kumaşına değen kalbimin üzerine koydu. Umduğu gibi, kalbimin avucunun altında hızla çarptığını gördü ama ben sadece gözlerimi kısmıştım.

"Bu tür işlerde adrenalin patlaması yaşıyorum. Senin şirketinden değil. Eğer kalbimin çarpmasını istiyorsan, ellerini üzerimden çekmeni ve hep birlikte bir şeyler çalmamızı öneririm."

JJ sağımızdaki pozisyonundan kıkır kıkır güldü. gemideki muhafızlardan herhangi birine karşı gözcülük yapıyordu. Neyse ki, bu kadar pahalı yük taşıyan böylesine büyük bir tekne için güvenlik ekibi o kadar da kalabalık değildi. Önemli şeylerden haberdar olmak için CCTV sistemlerine güveniyorlardı ve Fox tüm kameraların nerede olduğunu biliyordu, böylece onlardan kaçınabilirdik.

"Bak, artık buradayız. Bu aptalca tartışmayı o saatleri ele geçirdikten sonra evde yapalım," diye önerdi Chase.

"Anlaştık," dedim ve Fox beni bırakırken küfretti.

"Benimle kal," dedi, bir avucunu yüzünde gezdirirken bakışları benimkilere saplandı.

Sabahın serin esintisi nedeniyle neyse ki terk edilmiş olan üst güverteye kayarak ilerledik ve ambara inen merdivenlere doğru yöneldik.

Biz ilerledikçe kalbim en lezzetli şekilde çarpıyordu, vücudum burada olmamamız gerektiği bilgisiyle karıncalanıyordu, yaptığımız şey

yanlış bir şey. Ve bu çok doğru hissettirdi.

Yemin ederim, adrenalininim uzuvlarıma bu şekilde akarken ve cildim sıcak ve dikenli hissederken yüksek riskli işleri çekmek seksten daha iyi hissettiriyordu. Bu

yaklaşan bir orgazmın acelesi gibi başka hiçbir şeye benzemez. Ve bunu başarmak da her zaman en tatmin edici coşku seliyle sonuçlanırdı.

Bir el sırtımın alt kısmına kaydı ve yanımdaki JJ'e bakarken bir nefesi bastırmak zorunda kaldım, bal kahverengi gözleri bilgiyle parıldıyordu, sanki ne kadar gergin hissettiğimi anlayabiliyormuş ve bu gerginliğin bir kısmını serbest bırakmama nasıl yardımcı olabileceğine dair fikirler ediniyormuş gibi bana sırttı.

Tamam, bu tür işleri yapmak çoğu seksten daha iyi hissettiriyordu. Ama onunla birlikte, bu tamamen farklı bir hikyeydi. Belki de karaya döndüğümüzde birlikte kutlama yapabilir ve her iki deneyimin de en iyisini birbirini ardına yaşayabilirdik...

Merdivenlerde gözden kaybolduğumuzda, Fox hepimize kayak takımı dağıttı ve nabzım atmaya devam ederken sırtarak benimkini kabul ettim, yüz hatlarını gizlemek için onları çeken adamları izledim.

Kaslı vücutlarını saran farklı kıyafetler dışında, n birbirinden ayırmanın neredeyse hiçbir yolu yoktu, yine de onları karıştırmamın mümkün olmadığını biliyordum. Yine de, kar maskelerinin anonimliğinde tuhaf bir şekilde heyecan verici bir şey vardı. Gerçek şu ki, neredeyse altlarındaki herkesi. Ve bu adamların gerçekte ne kadar tehlikeli olduklarını da gün ışığına çıkardı. Dışarıdaki herkes için kim olduklarını. Bununla ilgili bir şey daha da hoşuma gitti.

Fox ve Chase bir sonraki köşeyi kontrol etmek için ilerlediler ve ben de JJ'in kulağına fısıldamak için parmak uçlarımda yükseldim.

"Bu gece karavanıma gizlice girerken maskeni takmak ister misin Johnny James?" Ona baştan çıkarıcı bir şekilde sordum ve o özlemle inledi, onun

Eliyle kıcımı kavradı ve ağzını kulağımın yanına indirirken kısa bir an için sıkıldı.

"Seni bağlayıp merhamet çığlıkları attırmama ne dersin?" diye önerdi ve en ufak bir tereddüt belirtisi bile göstermeden bu fanteziye balıklama daldı.

Lanet olsun, kulağa çok ateşli geliyordu. Kesinlikle buna hazırdım ve gözlerindeki bakış bunu anladığını gösteriyordu.

Dudağımı ısırdım, geri çekilirken başımı çevirip onu öpmemek için kendimi zor tuttum. JJ Brooks, buradan ayrılana kadar tekrar tekrar yapmaya karar verdiğim bir hataydı. Kendimi inkar edemeyeceğim kadar iyi hissettiriyordu ve karşılıklı fayda sağlayan bazı kullanımlar konusunda tamamen rahattım.

Fox'un alçak, keskin ısılığı bizi ilerlemeye zorladı, ikimiz de buraya yapmaya geldiğimiz şeye odaklanırken aramızda titreşen enerjinin bizi harekete geçirmeyeceğinden emin olmak için bedenlerimiz arasında yeterince mesafe bırakmaya dikkat ettik.

Karanlık bir kapıya ulaştık ve Fox bir elini kalçama koyarak beni duvarın soğuk metaline yasladı, parmakları hareket etmemem için yeterince içeri girerken kafasını içeri sokup baktı. Elinin üzerimdeki baskısı arttıkça midem düğümlendi ve beni çekip çekmeyeceğime güvenmediği için mi hareketsiz tuttuğunu merak etmek zorunda kaldım.

Ya da beni korumaya çalışıyordu. Gerçi Fox'u tanıyorsam, muhtemelen ikisinin bir kombinasyonuydu.

Ortalık sakinleşince Fox ve Chase ambara doğru ilerledi ve gölgelerin en yoğun olduğu odanın sol tarafına doğru ilerledi.

Arkalarından hızla gittim, metal zemin üzerinde aceleyle ilerlerken adımlarım bir kedininki kadar sessizdi.

Etrafımızdaki alan tamamen açıktı, her boyutta ve şekilde kasalar ve kutular onu dolduruyor ve her birinin içinde ne olduğunu söylemeyi imkansız hale getiriyordu. Yapışkan parmaklarım çalacak daha fazla şey arama arzusuyla kaşınıyordu ama bu arzuyu bir kenara itmek zorundaydım, soygun ortaya çıktığında üzerimizde çok fazla baskı olmamasını sağlamak için bu işi temiz tutmamız gerektiğini biliyordum.

Ancak Fox karanlık alanda ilerlerken nereye gittiğimizi çok iyi biliyordu ve teknenin arkasına doğru koşmaya başlarken üst üste yığılmış yüklerin arasında yol gösterdi.

Kendimi Chase'in yanında buldum, birbirimize ayak uydururken bana okuyamadığım bir bakış fırlattı.

Fox durakladı, hepimizin ilerlemesini engellemek için elini kaldırdı ve bir parmağını dudaklarına götürerek ileriye işaret etti. Uzun bir kutunun etrafına eğilip dışarı baktım ve önümüzde sıkıca kilitlenmiş gibi görünen kapalı bir kapı gördüm.

Chase bana planın bir özetini vermişti, bu yüzden kırmamız gereken kapının bu olduğunu tahmin ediyordum.

"Fox o kadar alçak sesle nefes aldı ki kelimeleri zar zor yakalayabildim. "Siz üçünüz nöbet tutun."

Kapıya doğru ilerlemeden önce aynı fikirde olmamızı beklemedi ve üçümüz gemide devriye gezen muhafızlara göz kulak olmak için odaya yayıldık.

Fox kilitte uğraşırken dakikalar geçiyor, dudaklarından dökülen tek tük yumuşak küfürler ona sorun çıkardığını anlamamı sağlıyordu.

Diğerlerinin arasından sıyrıldım ve ambar alanından uzaklaşan bir koridorda alçak bir ışık gördüm.

Muhtemelen kendimi tutmalıydım ama her zaman meraklı bir ördek olmuşumdur ve önümde bir adam gülmeye başlayınca elimde olmadan daha da yaklaştım.

Koridorun biraz aşağısında, kapısı aralık küçük bir oda ve içeride bir masada oturmuş sigara içen iki gardiyan buldum. Sırtları bana dnkt ve telefonlarından birinden bir şeyler izlerken birbirlerine yaslanmışlardı. Arkalarındaki güvenlik kameralarına baktım, gardiyan üniformalarına dikkat ettim, sonra bakışlarım kapının yanındaki kancada asılı duran bir dizi anahtara takıldı.

Büyük ikramiye.

Dikkatlice uzandım ve anahtarları kancadan aldım, tekrar geri çekilmeden önce ses çıkarmamaları için elimde sıkıca tuttum.

Sessiz kalarak olabildiğince hızlı bir şekilde Fox'a doğru ilerledim, arkasına geçtiğimde kalbim tehlikenin verdiği heyecanla çarpıyordu ve omzuna dokunduğunda küfretti.

"Neredeyse yakalıyordum," diye sinirli bir şekilde homurdandı Fox, sanki mücadele etmesinin nedeni benmişim gibi.

"Ah, Foxy, neden her zaman işleri zor yoldan yapmak zorundasın?" Anahtarları parmağımdan çıkarıp yüzünün önünde sallandırarak alay ettim.

Bakışlarındaki şaşkınlık heyecana dönüşmeden önce bir süre bana baktı ve ayağa kalkarak anahtarları elimden aldı ve sağ anahtarı kilide sokarken beni kapıya doğru bastırdı.

"Seninle başımı belaya sokmaktan ne kadar keyif aldığımı unutmuşum, Sinekkuşu," dedi ve vücudunu benimkine doğru bastırdı, ta ki kapı arkamdan açılana kadar ve eğer kolu beni tutmak için etrafımda sıkıca kilitlenmemiş olsaydı dşebilirdim.

"Chase'in beni yanında getirmesinden memnun musun?" diye sordum.

"Sikeyim hayır. Ama sürdüğü sürece tadını çıkaracağım çünkü bir daha asla olmayacak." Beni aniden bıraktı ve değerli eşyaların saklandığı odaya doğru ilerlerken diğerleri de aceleyle yanıma geldi.

Dick.

Fox fısıldayarak, "İşte burada," dedi ve bizi birkaç kasa ve kilitli kutunun sıralandığı mekânın arka duvarına götürdü.

Sıradaki en büyük, en güçlü görünen piçten başlayarak saatlerin bulunduğu sıraya doğru ilerledi ve Chase ona yardım etmek için hareket ederken gözümü ondan ayırmamak için arkamı döndüm.

Birlikte büyüdüğüm çocuklar kasaları açamazdı. Kahretsin, hiçbir fikrim yoktu

Böyle bir şeyi yapmayı nereden öğrendiğinizi bile bilmiyorum. Yıllar boyunca pek çok şey çalmıştım ama bunu kolay yoldan yapmayı severdim - yankesicilik, hırsızlık ya da gerçekten çaresizsem haneye tecavüz. Şimdiye kadar kırdığım tek kasa, aptalın birinin kilit şifresini bulabileceğim bir yere yazıp bıraktığı kasaydı. O da zaten fazla bir şey alınamayan küçük otel kasalarından biriydi.

Eğer bunu başarırsak, payımdan geçen yıl kazandığımdan daha fazla para alacaktım. Neredeyse bu bile, bu parayı kullanmayı tekrar düşünmem için yeterliydi.

o mahzendeki sırrın bu orospu çocuklarını yok etmesini ve burada sonsuza kadar böyle kazanarak kalmayı. Neredeyse. Ama tam olarak değil. Bu hayatta asla satmayacağım birkaç şey vardı ve onlardan biri de kalbimdi. Geriye pek bir şey kalmamış olabilirdi ama var olanın da tekrar yok edilmesine izin vermeyecektim. Ve eğer bu kasabada bu çocuklarla kalırsam bunun olacağını biliyordum. Buraya geleli daha bir ay bile olmamıştı ve şimdiden çok acı veriyordu. Bunun başka bir yolu yoktu.

Ağır ayak sesleri kalbimin yerinden fırlamasına neden oldu ve JJ ile endişeli bir bakış alışverişinde bulunduktan sonra eğilip kilitli olması gereken kapının arkasına saklandık.

"Acele et," diye tısladı Chase o kadar alçak sesle ki kelimeleri zar zor yakalayabildim ve tam Fox aradığı kasayı bulup bir şifre kullanarak açarken omzumun üzerinden baktım. *Çılgın kasa kırma becerileri buraya kadarmış demek.*

Ayak sesleri yaklařtıķķa ikisi de saatlerini çıkarmaya, çantalarını doldurmaya ve küfretmeye başladılar.

"Bizi bulacak," diye nefes aldım ve JJ ile korku dolu bir bakış alışverişinde bulundum.

"abuk," dedi ve saatleri çantalarına yerleştirirken diğerklerine yardım etmek için harekete geçti.

Ben de onlara doğru yöneldim, ama bu kadar hızlı hareket etmenin yeterli olmayacağını biliyordum. Gardiyan bizi yakalayacaktı. Bunun iki yolu yoktu. Ve bu işin aksamadan yürümesi için, burada olduğumuzu asla bilmediklerinden emin olmamız gerekiyordu. Kalbim göğsüme çarptı ve damarlarımdaki heyecan bir an için korkuya dönüştü. Hızlı bir şeyler yapmamız gerekiyordu.

Chase önce çantasını doldurdu, omzuna attı ve tam kararımı verdiğim sırada gözüme çarptı.

Ona ne yapacağımı söylersem Fox'un beni durduracağını biliyordum, bu yüzden Chase'e planımı anlatmak için başımı grubumuzdan ayırdım. Kaşları şaşkınlıkla kalktı ama arkamı dönüp kaçarken tek zamanım bu kadardı.

Kapıyı dikkatlice iterek açtım ve içeri daldım, en yakın kutu sırasının sonuna doğru ilerledim, Chase'i hemen peşimde bulduğumda kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Ama diğerklerinden onlara zaman kazandıracak kadar uzaklaştığımızda ve uzun bir sandığı elimden geldiğince sert bir şekilde ittiğimde bana sadece dayanışma dolu bir bakış attı.

O şey düşmeye başladı ve biz koşarak uzaklaşırken çarpma sesi boşlukta yankılandı.

Gardiyan bir şeyler bağırdı ve başka bir gardiyan da önümüzde bir yerden seslenince iim daraldı.

Dikkatlerini daşıtmak onları diğerlerinden uzak tutabilirdi ama kıçımızı kıpırdatmazsak bizi üç saniye içinde bulacaklardı. Fox ve JJ kapıyı kilitlemek ve kıçımızı kurtarmak için anahtarlarla ne yapacaklarını bulmak zorunda kalacaklardı. Bu artık onların sorumluluğundaydı.

İki büyük kasanın arasında dar bir boşluk gördüm ve oraya daldım, Chase'i arkamdan sürükledim ve ayak sesleri yaklaştıkça gölgelerin içine doğru kıvrıldım.

Kalbim göğüs kafesime acı verici, gürleyen atışlarla çarparken, karanlıkta birbirimize bastırarak hareketsiz kaldık.

Chase'in eli yanağımı buldu, ben deniz mavisi gözlerine bakarken avucu kar maskemin malzemesinin arasından yanağımı kavradı.

"Sorun yok ufaklık," diye nefes aldı ve bu eski lakabın kullanılmasıyla boğazımın kalınlaşmasına neden oldu. "Bizi geçmelerine beş saniye daha var ve çıkışa doğru koşacağız. Anladın mı?"

Sessizce başımı salladım, o anda sesime güvenemiyordum çünkü muhafızların devrilmiş sandığı bulma sesi bana ulaşmıştı ve aniden Chase'in eli yüzümü terk etmişti ve saklandığımız yerden zorla çıkmaya çalışıyordu.

"Ayak uydurabilir misin?" diye mırıldandı usulca, bileğimi yakalayıp çektiştirirken.

"Polislerin içki dükkanından bira çalarken yakaladığı kişi ben değilim. "On üç yaşındayken saklıyordum," diye tısladım ve karşılık olarak alçak sesle kıkırdadı.

"Bakalım hala rüzgar gibi koşabiliyor musun?"

Diğerlerinin olduğu yöne doğru bir bakış attım ve koşmaya başladığında onu takip etmek için döndüm. Onları burada bekleyemezdik. Sadece teknelere geri dönmemiz gerekiyordu ve her şey yoluna girecekti.

Koşmaya devam ettik ve diğerlerini geride bırakırken korku içimde düğümlendi. Fox ve JJ'i umursadığımı itiraf etmekten bile nefret ediyordum ama o anda, yakalanmaları fikrinin içimde yarattığı dehşeti inkâr edemezdim. Ama işte bu yüzden kaçmamız gerekiyordu. Gerekirse muhafızların dikkatini tekrar çekmeye hazır olmalıydık.

Her şeyin iyi olacağına inanmak zorundaydım.

Chase elimi tutup merdivenlerden yukarıya, üst güverteye doğru koşarken belki de gerçekten öyle olacaktı gibi hissettim.

Yukarı koşarken Rogue'un elini elimde tuttum ve üst kata çıktık.
kalbim göğüs kafesime çarpıyordu. Köşeyi döndüğümüzde cebimdeki
telefonum çaldı ve çekip çıkardığımda Fox'tan bir mesaj buldum.

Fox:

Teknenize binin ve buradan uzaklaşın. Seninle arabada buluşuruz.

Ona bunu kabul eden bir cevap gönderdim, sonra telefonumu bir kenara bıraktım ve Rogue'a güverteadaki yürüyüş yolu boyunca rehberlik ettim. Ayak sesleri bu tarafa doğru ilerledi ve en yakın kapıyı çekiştirerek açtım, onu içeri ittim ve arkamızdan kapattım. Bir çeşit depodaydık.

İkimize ancak yetecek büyüklükteydi ve Rogue bedenimle duvar arasında ezilmişti.

Bir zamanlar varlığımın her zerresine sahip olan bu kıza bakarken kalbim kontrolden çıkıyor, içim daralıyordu. Yakınımdan sesler gelirken kar maskesinin arkasından bana baktı ve ben de onun hindistan cevizi kokusunu içime çektim, uzakta olduğu onca zaman boyunca hiç unutmadığım bir kokuydu bu. Onu gizlice özlediğim, içtiğim, sigara içtiğim ve onu içimden çıkardığım onca zaman boyunca. Ama o asla gerçekten gitmemişti. Yeryüzündeki hiçbir zehir ona hâlâ hayran olan yanımı öldüremezdi.

"Burada birini gördün mü?" diye kapının hemen ötesinden bir ses homurdandı ve bedenim kaskatı kesildi.

Sırtımdaki saat çantasını kaydırdım, sessizce Rogue'a uzattım ve kemerimden bir bıçak çıkardım. Kapının ötesindeki bir gölge kenarın etrafındaki ışığı silerken kolumu tuttu. Saldırmak için beklerken kaslarımdaki gerginlik arttı ama sonra sesler uzaklaştı.

İçimi çektim, çantayı omuzlarken Rogue'a döndüm ama geri çekilmedim, onu kollarımla sarmaladım ve alnımı onunkine yasladım. Asla benim olmayacak olan kız. Benden önce Maverick ve JJ'i seçecek olan kız. Ve şüphesiz Fox'u da. Ben hiç bir seçenek olmuş muydum?

Kar maskesini çekiştirerek çıkardım, böylece dolaba giren loş ışıkta ona doğru düzgün bakabilecektim, sonra uzanıp benimkini de çıkardım.

Başparmağımı yanağında gezdirdim ve dudakları aralandı, deniz mavisi gözleri aydınlık ve karanlıkla dolu, birbirine dolanıyordu. O, dünyada kendi başıma asla kazanamayacağım tek şeydi. Ve onun dışında kazandığım her şeyi yok edebilecek tek şey.

Cep telefonum cebimde tekrar çaldı ve bakmak için çıkardım.

Fox:

*Teknemize geri döndük. Anlaşıldı mı?
Rogue'un gözünün önünden ayrılmadığından
emin ol.*

Sadece ben ve o kalmıştık. Mesajı cevaplamadan telefonumu cebime geri ittim, beynim buradan çıkmak için ne yapmamız gerektiğini düşünüyordu. Ne yapmam gerektiğini.

"Sanırım gittiler," diye nefes aldı ve ben başımı sallayarak ondan uzaklaştım ama ellerini gömleğime sardı ve beni tekrar kendine çekti.

"Gitmemiz gereken bir balayı var, şekerim," diye alay etti ve ben de bir kahkaha attım, ama kahkaham karanlık ve acı çıktı. Babam bir keresinde bana hiçbir şey ve hiç kimse için iyi olmadığını söylemişti. Ve bir gün benimle evlenecek kadar aptal olabilecek her kadına acırdı. Ama görünüşe göre istediğim tek kadın bir kırbaç kadar akıllıydı.

"Kader çağırıyor ufaklık," diye homurdandım.

"Bu saçmalığa inanmadığını sanıyordum?" diye fısıldadı, ben de omuz silktim ve kapıyı iterek açtım, onu da peşimden sürükledim. *Yolunu açan ben olduğumda inanırım.*

Feribotun arka tarafına doğru koştuk, kargo bölümüne geçtik ve halkın buraya girmesine izin verilmediğini belirten tabelayı görmezden geldik. Sonra bir bakım merdivenine girdik ve aşağıya doğru daireler çizerek Böylece tekнемize geri dönebilecektik.

Altımızdan ağır ayak sesleri geliyordu, bu tarafa doğru geliyordu ve merdivenlerden yukarı çıkmaktan başka gidecek yerimiz olmadığı için kuyruğumuzu kıstırdığımızda midem bulandı.

"Hey! Buraya giremezsiniz!" diye bağırdı arkamızdan bir adam ve Rogue telaşla soluk soluğa kaldı, bana bakarken gözleri büyüdü.

"Hadi, Ace," diye tısladı, beni geldiğimiz yöne doğru çeğiştirirken boğazım düğümlendi. Aşağıdan takip sesleri gelirken merdivenleri ikişer ikişer çıkmaya başladık.

Rogue hızla sağıımızdaki koridora saptı. Beni peşinden sürüklemek için kolumdan tuttu ve ben de birkaç adım takip ettikten sonra peşinden gittiğimi düşünerek koşmaya başladı.

Durdum, arkasından bakakaldım, ayaklarım olduğum yere sabitlenmişti, gardiyanın ayak sesleri arkamdaki merdivenleri döverken bunun benim için bir şans olduğunu fark ettim.

Kalbim göğsümde ezildi ve onu seven parçasını koparıp burada çürümeye bırakmaya çalıştım. *Bu yapılmalı. Tek yolu bu.*

Derin bir nefes aldım, bu saçmalığa devam etmek için kendimi çalışıordum, sonra kendimi merdivenlerden yukarı koşmaya devam etmeye zorladım. Onu arkamda bırakarak. *Hay sikeyim.*

Dişlerimi sıktım ve muhafızlar yaklaşırken üst güverteye çıkarken içimdeki mide bulantısıyla savaştım.

Bakışlarımı korkuluklara diktim, nabzımın gürültülü atışı ikinci düşüncelerimin sesini bastırdı ve kendimi bu lanet karara bağlı kalmaya zorlarken dişlerimi sıktım. Tek yol buydu. Bizimle kalırsa bizi mahvedecekti. Başka seçeneğim yoktu.

Yap şunu, orospu çocuğu.

Feribotun kenarına koştum, korkulukların üzerinden atladım ve lanet fikrimi değiştirmeye fırsat bulamadan suya atladım ve derinlere daldım. Nefesimi tuttum, suyun altında kaldım ve yüzdüm.

Buraya getirdiğimiz sürat teknesinin yönündeki dalgalar. Feribotun arka tarafında hava almaya çıktım, üstümdeki tekneden bir yerlerden gelen takip sesleriyle kalbim ikiye bölündü. Ama beni takip etmiyorlardı. Onu takip ediyorlardı.

Siktir, siktir, siktir.

Sürat teknesine doğru yüzdüm, kendimi tekneye çektim ve feribota sabitleyen halat. Motoru çalıştırıp havalandığımda boğazım düğümlendi, geri dönüp kıyıya doğru geniş bir yay çizdim. Bir

Feribota dönüp baktığımda JJ ve Fox'un teknesinin çoktan gitmiş olduğunu gördüm ve yaptığım şeyin kesinliği beni bir tsunami gibi vurdu.

Nefeslerim düzensiz geliyordu ve sigaralarımı bankta bıraktığım yerden aldım, birini dudaklarımın arasına sıkıştırdım ve titreyen bir elle yaktım.

Hayat onsuz daha iyiydi.

Oğullarımla tekrar oynamasına izin

veremem. Yapılacak en doğru şey bu.

Polisler onu götürecek. Asla geri

gelmeyecek.

Asla geri gelmek istemeyecek.

Tekrar iyi olacağız.

Bizi ayırmayacak.

Saçlarımı yumrukladım, kendimden nefret ettim, yaptığım şeyden iğrendim ama ondan kurtulmak için yemin etmişim. Çocuklarımı ondan koruyacaktım. Bizi mahvetmesine izin vermeyecektim. Her şeyi baştan bozmak zorunda kalsam bile. Ama pençeleri çok derine inmemişken şimdi olması daha iyiydi. Ne kadar uzun sürerse o kadar kötü olacaktı. Bu daha iyiydi. Daha iyi olmak zorundaydı.

Kıyıya yaklaştığımda motoru durdurdum, anahtarları kontakta bıraktım, sigaralarımı bıraktım ve denize daldım. Ayakkabılarımı çıkardım, anakaraya doğru yüzmeye başladım, bakışlarım eve çevrilmişti.

Önümde uzun bir yol vardı ama başarabilirdim. Sadece kardeşlerime ne söyleyeceğimi bulmam gerekiyordu çünkü Fox ve JJ ne yaptığımı asla öğrenemeyeceklerdi. Bununla yaşamak ve bu sırrın kalbimi oyup beni iliklerime kadar uyuşturana kadar göğsümde çürümesine izin vermek zorundaydım.

Kalbimi vermeye degecek tek kız oydu zaten. Eğer bu olaydan sonra kalbim ateşe atılır, dağlanır, yanar ve küle dönüşürse, kim

sikinde miydi? İşin yarısını zaten on yıl önce yapmıştı, şimdi geri kalanını o kendi başına yapmaya fırsat bulamadan ben bitiriyordum.

Şimdiden canım çok yanıyordu ama ihanetimin acısını yutacak, beni karanlığa sürüklemesine izin verecek ve sonunda tekrar huzuru bulacaktım. Sadece üçümüz ve imparatorluğumuz. Rogue Easton tarafından bir daha asla parçalanmayacaktık.

Gürleyen ayak sesleri arasında koridordan koridora koştum.

Beni takip etti ve kalbim Chase için panikle kırıldı. Tam arkamdaydı. Ne halt olmuştu? Artık yanımda olmadığını fark ettiğimde neredeyse kaçıyordum ve şimdi onun için geri dönmek zorundaydım çünkü onu geride bırakamazdım. Onu bırakıp gitmemin hiçbir yolu yoktu.

Yakalanma fikrini kabullenmek için.

Bu gerçekleşiyor olamaz. Bunun olmasına imkan yoktu. Temiz bir şekilde kaçmaya çok yaklaştığımız.

Bir köşeyi daha döndüm, nabzım hızla atıyor ve sanki etrafımdaki duvarların üzerime kapandığını hissediyormuşum gibi uzuvlarımda korku dolaşıyordu.

Onu en son nerede gördüğüm bir yana, nerede olduğumu bile unutmuştum. Sürat teknesine geri dönmeli ve orada olmasını ummalıydım, eğer değilse onu bulana kadar tüm feribotu aramalıydım. Çünkü

Yakalanırsa hâlâ gemide olacaktı ve ne pahasına olursa olsun onu tutulduğu yerden kurtarmanın bir yolunu bulacaktım.

Feribotun orta güvertesindeki labirent gibi koridorlarda yolumu kaybetmiştim ama tek yapmam gerekenin sürat teknesine ulaşmak olduğunu biliyordum; orada ya Chase beni bekliyor olacaktı ya da Fox ve JJ'i balıkçı teknelerinde bulacaktım. Ve eğer Chase orada değilse, ben ve diğerleri arasında onu nasıl geri getireceğimizi bulacağımızı biliyordum.

Cebimden aptal cep telefonumu çıkardım ve yirminci kez açmaya çalıştım ama lanet şey ölmüştü. Fox sürekli başımın etini yediği için şarj etme zahmetine pek girmemiştim ama şimdi keşke şarjı olsaydı da onları arayıp ne yapmam gerektiğini öğrenebilseydim... ve onların da iyi olduğundan emin olsaydım diye içimden geçirdim. Çünkü her ne kadar onlardan nefret etmem gerektiğini bilsem de, kalbim onlara bir şey olması fikrine de dayanamıyordu. Ve ne kadar berbat, kırık ve hasarlı olduğumu bilsem de, iyi olduklarını bilmeye ihtiyacım vardı. İyi olmak zorundaydılar.

Sonunda bir merdiven bulduğumda rahat bir nefes aldım ve üst güverteye doğru fırladım, ben koşarken peşimde olan muhafızların sesleri arkamdan yaklaşıyordu. Ama onlar için endişelenerek kaybedecek zamanım yoktu.

Nihayet üst güverteye çıktığımda sabahın serin havası tenimi öptü, kendimi feribotun kargo bölümüne yakın buldum ve koşmaya başladım. Orada duran büyük konteynerlere doğru.

Kalbim bir savaş davulunun ritmiyle çarparken, iki devasa konteynerin arasında koştum, aralarındaki gölgelerde gizlendim.

Kahretsin, neden ihtiyacım olduğunda lanet bir silahım yoktu?

Muhafızların bağırışları havayı doldurdu ve kalbimi dehşet içinde sıçratan bir ses duyuldu.

"Dur!" diye bağırdı bir adam saklandığım yere çok yakın bir yerden.
"Burada kaçacak bir yer yok!"

Ama yanıliyordu. Artık feribotun arka tarafındaki korkulukları görebiliyordum. Çocukların botlarının orada olduğunu biliyordum. Tek yapmam gereken koşup atlamaktı ve beni güvenli bir yere çekmek için bekliyor olacaktı.

Yavaşlamayı başaramayınca bir silah sesi duyuldu ama ben sadece daha hızlı koştum, bir yandan diğer yana savruldu ve saatlerle dolu çantanın ağırlığı beni aşağı çekerken arkamdaki adamların bağırışlarını duymazdan geldim. Yine de ödülümüzden vazgeçmeye niyetli değildim.

Neredeyse parmaklıklara varmışım. Kenardan atlayabilirdim ve adamlarımdan biri bu pislikler daha suya girmeden beni sudan çıkarabilirdi. bizi takip etme şansı.

Polisler buraya gelmeden karaya dönmüş olurduk. Sadece atlamak zorundaydım.

Ellerim teknenin arkasındaki soğuk metal korkuluğa çarptı ve üzerine atladım, tam da bunu yapmak üzereydim - denize atlamak ve bir inanç sıçramasıyla arkasına bağlı sürat teknesine yüzmek.

Ama kalbim dalış beklentisiyle yükselirken, tökezleyerek durdum, gözlerim dehşetle açılırken nefesim boğazımda düğümlendi.

Tekneler orada değildi.

İkisi de yoktu.

Feribotun arkasında, yanlarında ya da etrafımızdaki koyu mavi suda görülebilecek hiçbir şey yoktu.

Bu gerçeğin ağırlığı bir ton tuğla gibi üzerime çöktüğünde "Hayır," diye nefes aldım.

"Hayır."

Güçlü eller beni arkamdan kavradı ve korkuluklardan koparılıp deniz manzaram çalınırken cıglık attım.

Ama bunun bir önemi yoktu. Yeterince net görmüştüm. Gitmişlerdi. Beni terk ettiler.

Ben onlara güvenirken beni tekrar terk ettiler. Onlara lanet bir aptal gibi güvendiğimde ve kendimi yeniden unutulmak için mükemmel bir konuma getirdiğimde.

Farkında bile olmadan kendimi buna hazırlamıştım.

Ve şimdi Harlequin oğlanlarına benim için bir şey yapmaları konusunda güvenmiş olmanın bedelini ödeyecektim. Kalbimi onlardan korumaya kendimi o kadar kaptırmıştım ki, kalbimi onlara emanet ettiğim gerçeğini düşünmemiştim bile.

Bu işe onlarla birlikte girmeyi kabul ederek hayatlarını ellerine almışlardı. Arkalarını kollamak için dördüncü bir üyeye ihtiyaçları yoktu - her şey ters giderse feda edecekleri lanet bir adama ihtiyaçları vardı.

Beni bu duruma düşürdüklerini fark ettiğimde acı göğsümü parçaladı. Beni dizlerimin üzerine iten ve vücudumu itip çeken, çantayı benden koparan, ellerini ceplerime sokan ve üzerimde ne olduğunu kontrol eden gardiyanlara.

Önümdeki muhafız uzandı ve koyu renkli peruğu kafamdan söktü, gökkuşağı rengindeki saçlar omuzlarımdan aşağı dökülürken alçak bir şaşkınlık ıslığı çıkardı.

"Kahretsin, çok güzelmiş," dedi ve ben aralarında dik dururken arkadaşları kıkırdadı.

Mücadele etmeliydim ama ne anlamı vardı ki? Okyanustaydık ve kimse bana yardım etmeye gelmiyordu. Gidecek hiçbir yerim yoktu ve onların elinden kurtulmak için savaşısam bile başka bir tekneye binme umudum yoktu. Tamamen boku yemiştım ve bunu en az beni burada boku yemem için terk eden adamlar kadar iyi biliyordum.

"Erkek arkadaşının nereye kaçtığını bize söylemek ister misin?" diye sordu bir diğeri, beni kabaca okşadı ve beni tutan adama doğru geri çekilmemi sağladı.

"O benim erkek arkadaşım değil," diye hırladım. "O benim için hiçbir şey."

Hiçbiri değil.

Gardiyanlar beni parmaklıklardan feribotun ön tarafına doğru sürüklediler ama ne söylediklerini duyabiliyor ne de nereye gittiğimizi görebiliyordum.

Uzuvlarım acı, ihanet ve daha önce hiç bilmediğim bir öfkeyle titriyordu.

Harlequin oğlanlarının hayatıma zorla girmelerine izin vermiştim ve bunun için aldığım teşekkür buydu. Yine terk edildim. Yine reddedildim. Yine unutuldum.

Benim hakkımda düşündüklerini zaten bildiğim her şeyi kanıtlamışlardı. İşin özü, ben onlar için tam da buydum.

Tek kullanımlık.

O kadar kötü acıyordu ki nefes bile alamıyordum. Bunun tekrar olmasına nasıl izin vermiştim? Nasıl bu kadar aptal olabildim?

Gözyaşlarım gözlerimi asit gibi yakarken ve bu ihanetin acısı içime işlerken, kırılan kalbim yırtılıyor ve göğsümde serbestçe kanıyordu. asla yapamayacaklarından emin olmak için.

Ve polislerle kaderimi paylaşmak üzere götürülürken, bu Allah'ın belası yere geri döndüğüm andan beri tutmayı amaçladığım yemini sağlamlaştırmak benim için yeterince kolaydı.

Onları yere serecek, alçaltacak ve kaçarken arkamdaki toprakta kanlar içinde bırakacaktım. Ne pahasına olursa olsun, bunu yanlarına bırakmayacaktım. Bir daha asla. Kendimi tutmaktan bıkmıştım. Ve Harlequinler ben kirli dövüşmeye karar verdiğimde neler olduğunu öğrenmek üzereydi.

Ruhum daha fazla dayanamayana kadar bekledik ve bekledik. Bir saat.

Tam bir saat ve hala gelmediler.

JJ beni arabaya binmeye ve kırmızı ve mavi ışıklar yandığında oradan ayrılmaya zorlamıştı.

Caddenin ilerisinde parladı ve kalbimin en karanlık bölgelerinde kızımın başının belada olduğunu biliyordum. Gerçek bir bela.

Chase'in telefonu her aradığımda telesekretere düşüyordu ve Rogue'un ki de aynısını yapıyordu. Neler olduğunu bilmem gerekiyordu. Bilmemekle başa çıkamazdım.

"Sadece eve gitmemiz gerekiyor," dedi JJ kararlılıkla. "Belki de ayrılıp oraya gittiler. Belki buraya geri dönemediler, belki kayboldular ya da-"

"O zaman neden ikisi de aramadı?" Arabayı son sürat yollarda sürerken JJ'e hırladım.

Başını salladı, endişe yüz hatlarına kazınmıştı ve ben ikisinden de cevap alamadan mesaj üstüne mesaj gönderirken parmaklarımı saçlarımda gezdirdim.

Çok geçmeden Harlequin Evi'nin kapısından içeri girdik ve ben JJ daha garajda el frenini çekmeden, merdivenleri hızla çıkarak eve girdi ve kapıyı ardına kadar itti.

Koridora doğru tek bir adım bile atmadan Chase bana çarptı, kollarını bana doladı, deniz kokuyordu, kıyafetleri ıslaktı ve saçları nemliydi.

"Fox, kahretsin, ona yardım edemedim," diye mırıldandı, bana tutundu ve dehşet kanıma sızdı.

"Ne oldu?" diye sordum. JJ bize katılıp kollarını Chase'e dolayarak onu da aramıza sıkıştıtırırken, "Ne oldu?" diye sordum.

"Feribotta ayrıldık. Saklanmak zorunda kaldım ama onu aramaya çalıştım. Onu bulamadım. Ve ben yaptığımda... onu yakaladılar.

Gardiyanlar onu

saat torbası. Kahretsin, çok üzgünüm." Acı çekiyormuş gibi göğsünü tutarak bizden uzaklaştı. Ve ben de o acıyı hissettim, içimi kesip iç organları bir satır gibi.

"Bir odaya kilitlenmişti ve silahları vardı. Anakaradaki polislere seslendiklerini duydum... Yapabileceğim hiçbir şey yoktu," dedi ağır ağır başını sallayarak. "Sonunda teknemin olması gereken yere geri döndüm ama halat gevşemişti. Gitmişti, ben de atladım ve yüzerek eve döndüm. Telefonumu kaybettim. Ben... her şeyimi kaybettim." Onun Omuzları titredi ve JJ benimle dehşet dolu bir bakış paylaşırken bir elini sırtına bastırdı.

Çenem zonkladı ve kafamda binlerce öfkeli düşünce uçtu. *Rogue. Kızım ellerinde. Siktiğimin polisleri onu yakaladı ve bunun için hapse girecek. Bizim suçumuz için. Asla bulaşmaması gereken bir suç.*

Kendimi Chase'e doğru fırlattım, onu JJ'den ayırdım ve yumruğumu karnına indirdim. Yumrukladım ve yumrukladım, öfkem içimde bir

Onu duvara doğru iterken deprem oldu. Ama sonra gözlerindeki acıyı gördüm ve sanki bunu istiyormuş gibi karşılık bile vermediğini fark ettim. Sanki bunu ona ödetmemi istiyordu.

"Onu bu işe sen getirdin," diye tısladım ve başını sallayarak bakışlarını benimkilerden ayırdı.

"Biliyorum," diye homurdandı. "Ne yaptığımı biliyorum. Özür dilerim."

"Bırak onu kardeşim," diye ısrar etti JJ, dikkatimi çekmek için kolumu tutarken dünyam başıma yıkılırken ona baktım. "Onu geri alacağız. Bir yolunu bulacağız."

"Artık çok geç," dedi Chase karanlık bir sesle ve ben de ona bir bakış fırlattım, damarlarımdan zehir akıyordu.

"*Asla* çok geç değildir. O kız için yeraltı dünyasında savaşacağım ve onu benden uzak tutmaya çalışan her iblisi yok edeceğim," diye tükürdüm ve Chase bana başını salladı.

"Fox Harlequin bile kanunların üstünde değildir," diye mırıldandı. "O gitti." "O gitmedi!" "Gitmedi!" diye bağırdım, hışımla yanından uzaklaştım, bir resmi yırttım.

ve koridordan aşağı fırlattım. Camlar etrafa saçıldı ve botlarım üzerinden geçerek mutfığa ulaştım ve adanın yanındaki taburelerden birini kaptığımı gibi duvara fırlatıp parçalayarak yere düşürdüm.

İt üst katta havlamaya başladı ve kalbim göğsümde düğümlendi, defalarca çarpan bir çekiç gücüyle ağrıyordu.

Senin için geleceğim, sinek kuşu.

Seni eve getireceğim.

Ruhumun her bir zedelenmiş parçası üzerine yemin ederim ki, seni bir daha asla terk etmeyeceğim.

Bir hücrede tek başıma oturdum, bakışlarım ayaklarımın üzerindeydi ve bir yankı yankılanıyordu

Harlequins'in ihanetinin acısı ile ruhumda hissettiğim saf, lanet öfke arasında gidip gelen kafatasımın içinde.

Beni tüketen bu kadar çok şey yüzünden yanacakmışım gibi hissettim. Sanki öyle ya da böyle düşmenin eşiğindeydim ve içimde artık verecek hiçbir şey kalmamıştı.

Ellerimi saçlarımın arasına soktum ve kendimi çılgılık atmaya bıraktım.

Ballena Adası'ndaki karakola götürüldüğümden beri tek kelime etmemiştim. Ben de konuşmazdım. Gerçi çocukken işlediğim bazı suçların kayıtlarında parmak izlerim vardı. Ama bu suçlardan dolayı beni hiç tutuklamadıkları için bu kayıtlara bir isim koymamışlardı ve hala kim olduğumu bulmaya çalışıyorlardı. Ama daha önce hiç yakalanmamıştım ve onlara kimliğimi vermeyi planlamıyordum.

Beni suçlamadan sadece iki gün tutabilirlerdi ama beni binlerce dolar değerinde çalıntı saatle suçüstü yakaladıkları için

çok yakında beni suçlayacaklarına bahse girmeye hazırdım. Bunun için batacaktım. Bunun iki yolu yoktu. Bundan kaçış yok.

Yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Umutsuzdum. Sadece beklemek zorundaydım.

Kaçınılmaz olanı bekleyin ve ardından ne olduğunu öğrenin.

"Rogue Easton?" diye sordu sert bir ses ve ismimi duyunca irkildim.

Bunu nasıl öğrendiler? Ben bir hiçtim. Hiç kimseydim. Beni doğum ismimle ilişkilendirecek herhangi bir kimlik formum bile yoktu. Ben bir hayalettim.

Oğullarım on yıl önce beni serbest bıraktığından beri. Kaçıp burayı terk ettiğimden beri gerçek soyadımı bile kullanmamıştım.

Çenemi kaldırdım ama ne yapmam gerektiğini anlamaya çalışırken bir şey söylemedim.

"Sen Rogue Easton musun, değil misin?" diye sordu polis, onu kızdırdığımı belli eden düz bir tonda. "Çünkü az önce büyük bir orospu çocuğu buraya gelip senin onun kızı olduğunu söyledi. Eğer adın buysa kefaletini ödedi. Eğer değilse... belki de seni biraz daha tutmamız gerekecek."

Elimde olmadan içime bir rahatlama yayıldı ve bunu benim için kimin yapmış olabileceğini fark ettiğimde hemen ardından öfke geldi.

Siktiğimin Fox'u. Tabii ki özgürlüğümü satın alacaktı. Bana gerçek ve somut bir şekilde sahip olmak için mükemmel bir yoldu. Sırtıma saplamak için başka bir bıçak.

sonra da kan kaybından ölmem için beni bıraktı. "Ben onun

kızı değilim," diye hırladım ve polis omuz silkti.

"Bale hocan olması ve ikinizin kumsalda çıplak Kuğu Gölü oynamaya gitmeniz umurumda değil. Parası senin onun sorunu olduğunu söylüyor, bu yüzden ya adını doğrulayıp siktir olup gidebilirsin ya da burada surat asmaya devam edebilirsin. Buraya üzerinizde hiçbir şey olmadan geldiğinize göre kendi kefaletinizi ödeyemeyeceğinizi varsayıyorum - tabii ki çalıntı mallar dışında."

Üst dudağım o pislikten bir şey kabul etme fikriyle kıvrıldı ama buradan gitmek istiyordum ve beni o lanet feribotta neden terk ettiklerini bilmek istiyordum.

Yine de ne bahaneler bulduğu umurumda değildi. Orada bir "Bin ya da öl" kavramını evcilleştirdiğimiz zamanlardı. Sebebi ne olursa olsun hiçbirimiz bir diğerini geride bırakmazdık. İsteyerek değil. Onlardan herhangi biri için dişimi tırnağıma takıp savaşırdım ve ölürdüm. onları terk etmeden önce. Yani beni arkada bırakmak için ne kadar aptalca bir sebepleri varsa, kesinlikle yeterince iyi değildi.

Yine de Fox parasını kefaletim için harcamak istiyorsa hayır demeyecektim. Ama bu lanet kasabadan kaçtığımda parasını kaybedecekti, bu yüzden çok yüksek bir kefalet belirlemiş olmalarını umuyordum.

"O benim," diye homurdandım, ayağa kalktım ve polis hücremdeki kilidi açarken kapıya yaklaştım.

Ellerimi yanaklarımda gezdirerek gözyaşlarımdan izlerini silmeye çalıştım ama ne yaparsam yapayım gözlerimin kızardığından ve şiştiğinden emindim.

"Tamam o zaman." Polis beni uzun bir koridordan geçirerek resepsiyona götürdü ve beni serbest bırakması için gereken evrakları imzalarken bir yandan da resepsiyon alanında Fox'u arıyordum. Ama beni kapıdan ayıran buzlu camın arkasından pek bir şey göremiyordum ve polis sürekli ne kadar şanslı olduğumu söyleyip duruyordu.

Her şey tamamlandıktan sonra polis beni resepsiyona götürdü ve binanın ön tarafındaki cam kapıların ardındaki karanlığa doğru yönlendirdi. Sonra evrakları dosyalamak için arkasını döndü. Artık beni hiç umursamıyordu. Ona şüpheyile baktım, aniden özgür olmuşum ve özgür olmak isteyip istemediğimden tam olarak emin değildim.

Suçlanmadan önce kefaletimi nasıl ödüyordum ki? Neden beni zaten suçlamamışlardı ki? Daha önce tutuklanmamış olabilirdim ama çalıntı mallarla suçüstü yakalanma kavramını ve bunun gibi açık kanıtlarla işlerin nasıl yürüdüğünü anlıyordum. Öyleyse neden serbest bırakılıyordum?

Kişisel eşyalarımın bulunduğu plastik torbayı aldım. cep telefonumu ve üzerinde anahtar olan kolyemi aldım ve pembe canavarı cebime koymadan önce deriyi hızla başımın üzerinden geçirdim.

Benden uzaklaşan polisin arkasından kaşlarımı çatarak baktım, sonra kapıya döndüm, saate baktım ve saatin neredeyse bir olduğunu gördüm. Sabah. Bütün gün ve gecenin yarısında buradaydım. Ama şimdi özgürdüm - ya da en azından yeterince özgürdüm.

Sıcak gece havasına adımımı attım ve polis karakolunun dışındaki karanlık alana baktım. Tek bir figür karakolun önündeki Boş otoparkın ortasındaki motosiklet, tüm dünya onun etrafında nefesini tutmuş gibi görünüyordu.

Gözlerim beni bekleyen adamın bakışlarıyla buluştuğunda, midemin alt kısmı düştü ve tamamen hareketsiz kaldım. Ağzının kenarı *hınzırca* bir sırıtışla kalktı ve sanki *dostumu kontrol et* der gibiydi.

"Selam bebeğim," dedi, sesi acımasız ve alaycıydı, adasından kaçtığım gece onun çağrısına cevap verme şeklimle alay edercesine yumuşaktı. Deri bir ceket ve siyah bir kot pantolon giymişti, çenesi kirli sakallarla pürüzlüydü ve gözleri intikam hırsıyla kararmıştı.

"Maverick?" Nefes aldım, etrafıma bakındım ve ondan kaçma şansım olup olmadığını merak ettim çünkü lanet olsun, bu kötüydü.

Bu psikopatı en son gördüğümde, ondan çalışıyor ve gazabından kaçıyordum, aynı zamanda yönettiği binlerce dolar değerindeki hisse senedinin yok edilmesini düzenlemeye yardım ediyordum

kartel için. Onun sırtına bir hedef tahtası yerleştirilmesine yardım etmiş ve düşman haline getirdiği adamlarla aynı hizaya gelmiştim. Biz arkadaş değildik. Nefretin şu anda bana karşı hissettiklerine yaklaştığından bile şüpheliydim. Ve onun motoruna binmeyeceğimden de emindim.

"Beni soyduğunu ve o şerefsizlerin depomu yok etmesine yardım ettiğini unuttuğumu düşünmedin, değil mi?" diye sordu rahatça, kendini dik durmaya zorlayarak ve boğazımda bir yumru oluşmasına neden olarak.

Kahretsin. Bu kötünden çok daha kötüydü. Bu bir felaketti - son derece acı verici türden bir dünyanın sonu yok oluşu.

"Bir yanlış anlaşılma oldu," dedim ve gözlerindeki karanlık derinleşir gibi oldu, ama bu saçmalığı bir yanıtla süslemedi.

"Atla güzelim, bütün gece bekleyemem," diye homurdandı Maverick, sanki gerçekten binmemi bekliyormuş gibi motorun arkasını sıvazlayarak. Bir darağacına tırmanıp kendi boynuma bir ilmik geçirmeyi tercih ederdim.

"Ee, otobüse falan binerim," diye geçiştirdim, bana yardım edebilecek birini bulma umuduyla etrafıma bakındım.

Buranın polis kaynıyor olması gerekmez miydi? Hangi cehennemdeydi Herkes mi? Belki de binanın içine geri kaçmalıyım? Ama sonra ne olacaktı? Maverick'in kim olduğunu ya da neden beni öldürmek istediğinden emin olduğumu açıklamakta zorlanıyordum.

Park yerinin solunda bir sıra palmiye ağacı vardı ve alçak bir Çitlerin hemen ötesinde. Bir motosiklet beni orada takip edemez. Belki de koşup çitlerden atladıktan sonra olabildiğince hızlı uzaklaşırsam beni yakalayamazdı. Dünyadaki en iyi plan gibi görünmüyordu ama isteyerek gitmekten kesinlikle daha iyiydi.

"Sana daha önce de söyledim. Harlequins'i yok etmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Ve öyle oluyor ki Fox'u alt etmek için özel bir zevkim var. Onu elimden gelen her şekilde yok etmeyi planlıyorum."

Maverick

Bana doğru tek bir adım atarken duygusuzca gülümsedi. "Yani bu *seni* yok edeceğim anlamına geliyor."

"Seninle gelmiyorum," diye homurdandım, kaçmaya hazırlanırken gözleri sanki bunu yapmamı umuyormuş gibi açlıkla parladı.

"Evet," diye mırıldandı soruya yer bırakmayan ölümcül bir ses tonuyla. "Öylesin."

Gözlerinde cinayet yüzüyordu ve bir zamanlar tanıdığım çocuğu aradım, orada beni bekleyen karanlık denizde onu bulmaya çalıştım. Ama ben bir adım geri çekilip o bir avcı gibi ilerlerken, o çocuktan geriye hiçbir şey kalmadığından emindim. Bu adam düşmanlarının kanını emen bir canavardı ve ona yaptıklarımın sonra artık ben de onlardan biriydim.

O bana uzanırken gözlerim sağa sola kayıyordu, bana elini sürmesine izin veremeyeceğimi biliyordum. Eğer yaparsa, ölürdüm. Ya da daha kötüsü. Çok daha kötüsü.

Onu savuşturmak için sağa doğru bir hamle yaptım ve ben topuklarımın üzerinde dönüp ters yöne doğru kaçarken o da umduğum gibi o tarafa doğru hamle yaptı. Ben asfaltta hızla ilerlerken onun ağır ayak sesleri peşimden geliyordu, bakışlarım çitin ötesine dikilmişti palmiyeler.

Sadece koşmam gerekiyordu. Bu dünyada iyi olduğum tek bir şey varsa o da koşmaktı. Bunu yapabilirdim. Yapmak *zorundaydım*.

Arazinin kenarındaki çimlerin üzerinden ağaçların altındaki gölgelere doğru koştum ama ayak sesleri yaklaştığını gösteriyordu ve ayağım çimlerin arasına gizlenmiş karanlık bir hendeğe çarptığında lanet ettim.

Tökezledim, karnım dönüyordu, nabzım kafatasımın içinde hızla atıyor, devam etmem ve asla arkama bakmamam için bağıırıyordu. Ama bu anlık tökezleme bana çok pahalıya mal olmuştu.

Güçlü eller kollarımı kavradı ve beni demir gövdesine doğru sürüklerken Maverick'in soğuk kahkahası havayı doldurdu.

Bacaklarımı tekmeleyerek, dirseklerimi geriye atarak ve burada bana yardım edecek kimse olmamasına rağmen ılık atarak kurtulmaya çalıştım. Yardım edecek olsalar bile kimse beni yardımıma koşacak kadar önemsememişti.

Maverick kollarını daha sıkı sararak beni kaba bir güçle hareketsiz hale getirdi ve öfkeli bir şekilde ciğerlerimi terk ederken ve gözyaşlarım gözlerimi yakarken, çaresizlik, dehşet ve kayıp içimde birbirine karışırken ağzı kulağıma dşti.

Bu sözünü yerine getirecekti. Bunu kendi paramparça ruhumu tanıdığım gibi biliyordum. Bunu gözlerindeki gölgelerde görmüştüm. On yıl önce o da en az benim kadar kırılmıştı ve geçmişimizin hayaletleri bir zamanlar olduğumuz insanların onuruna ettiğimiz yeminleri yerine getirmek için nihayet yeniden arpışıyorduk. Maverick intikam yoluna girmişti, intikam için duyduğu susuzluk kr edici olduğu kadar tüketiyordu da. Yok etmeye yemin etmişti.

Harlequins ve beni bunu yapmak için her şekilde kullanacağını biliyordum, ona neye mal olursa olsun, *bana* neye mal olursa olsun.

Konuştuğunda, sesi derimin altına sızan ve irademi kırmaya çalışan karanlık yeminlerle doluydu, beni asla sahiplenilmek istemediğim şekillerde sahipleniyor, beni çocukken sahiplendiği kadar kesin bir şekilde sahipleniyordu. Ama o gelecek, şu anda asla yerine getirilemeyecek vaatler içeriyordu. Çünkü şimdi onun

Niyetler iyi olmaktan başka bir şey değildi ve kaçma şansım olmadan içindeki canavarın kurbanı olmuştum. "Artık benimsin, güzelim.

Kaçınılmaz olanla savaşma. Bunu yaparsan daha çok acı çekersin."

[Kitap hakkında sohbet etmek için şimdi Gnahkarların Oyun Alanı tartışma grubuna katılın!](#)

Ölü Adamın Adası (The Harlequin Crew, Kitap 2) için şimdi ön sipariş verin!

__Yazar Notu__

Merhabalar... Nasılsınız? Bir seriye başladığınızda ve sizi tanımak için tüm güzel yumuşacık şeylerin tadını çıkardığınızda güzel değil mi? vibes? Rahatlatıcı bir kadeh şarap eşliğinde sıcak bir banyoya girer gibi sizi bu dünyaya sokmamız hoşunuza gitti mi?

Yani, orada ufacık bir kalp ağrısı olabilirdi. (Washer Pun not intended (btw eğer bu size bir şey ifade etmiyorsa ve speedos giymeye ve kalbinize ve diğer ilginç yerlere sıkışmaya meraklı eğlenceli bir öğretmenle tanışmak istiyorsanız [Zodiac Academy](#)'yi okuyabilirsiniz)).

Neyse, nerede kalmıştım? Oh evet, Rogue ve çocuklarının şu anda en iyi hayatlarını nasıl yaşadıklarını tartışıyorduk ve her şey güneş ışığı ve Koyda gökkuşağı var ve siz iyi hissettirdiğimiz için bizi övüyorsunuz.

Tamam, evet, bu konuda çok hıyar davrandık.

Ama dürüst olmak gerekirse, kasıtlı değildi. Oh noooo üzücü arka plan, waaah, bu ne iyileşme yolu olacak diyorduk, ama sonra, kıçımıza tokat atan ıslak bir somon balığı gibi, Harlequin Çetesi'nin gerçekliği ve yaşadıkları karanlık, karanlık dünya ile vurulduk. Yani, canavar bir adam tarafından yönetilen bir çetenin parçası olmanın eğlenceli olmayacağını kim düşünebilirdi ki?

Zaman mı? Ben değil, bayım. Ama böyle bir hayat yaşamak insanı biraz mahvedebilir. Ya da çok.

Her neyse, önümüzde birkaç kitap var, eminim sonunda bir yolunu bulacaklardır. Fox aniden paylaşmanın önemsemek olduğuna karar verecek. JJ, verebileceğin en iyi sakin bedavaya verdiğin sik olduğunu anlayacak. Maverick duracak

tamamen berbat olmak. Ve Chase'in gerçekten havalı biri olduğu ve arkadan bıçaklayan bir orospu çocuğu olmadığı ortaya çıkacak.

Hmm. Bunu düşünmek uzun bir emir gibi görünüyor, bu yüzden belki de sadece

Shawn'ın başına geleceklere odaklan. Lanet olası Shawn. Daha onunla tanışmadın bile ama en kötüsü olduğunu biliyorsun, değil mi? Evet, umalım da kolayca ve herhangi bir drama yol açmadan ölsün. Mantıklı görünüyor.

Ahem.

Daha ciddi bir not olarak, bu hikayeyi okuduğunuz için size gerçekten çok teğekkür etmek (ve sizi bağlayabileceğimiz diğer hikayelerimiz gibi) ve sizi ne kadar takdir ettiğimizi bilmenizi istiyoruz. Sadece kolektif siz de değil. Asıl kitabı bitirdikten sonra içine ekildiğiniz bu saçma sapan şeyi okurken SİZİ kastediyorum. Sizi seviyoruz. Bu doğru. Sizler, hayallerimizin üzerine inşa edildiği temelsiniz ve her gün onları yaşamamızın sebebisiniz. Tuhaf ve şiirsel bir dil kullandığım için özür dilerim, ama söylemeye alığtım şey şu ki, kitaplarımızı okuyarak Yazmaya, yazmaya ve yazmaya devam edebilmemiz için. Ve bunun için göğsünüze uzanıp kalbinizi biraz fazla sıktığımız ve karakterlerimiz zihninize girip her şeyi sarstığında nazık olmadıkları için üzgünüm, ama umarım yolculuğun tadını ıkartıyorsunuzdur - bazen biraz iniğli ıkığlı olsa bile. Ya da her zaman. Shawn'ı suçluyorum. Lanet olası Shawn.

Ancak bizi lanetleme ihtiyacı hissederseniz, bunu nezaketle kabul ederiz ve voodoo bebeklerinde kullanmak için saç tutamları, büyülü iksirlere eklemek için kan damlaları ve hatta yakmak için hecelenmiğ bir parėömen parçasına yazabilmeniz için tam isimlerimizi sağlayabiliriz. Sizden tek istediğimiz, ödemeyi en tuzlu okuma gözyaşlarınızdan bir şiğe olarak göndermeniz ve burada bize gönlünüzce bağırabileceğiniz ve bir grup okuyucuyla tanışabileceğiniz [okuyucu grubumuza](#) katılmanızdır.

kurgusal olan her şeyi en az sizin kadar seven tanıdığımız en iyi insanlar.

Dünya şu anda biraz berbat durumda, ama okurların, okur olmayanların sahip olmadığı neye sahip olduğunu biliyor musunuz? Bir sayfayı çevirmekten başka bir şey yapmadan her an kaçabileceğimiz binlerce dünyaya açılan sonsuz kapılar. O yüzden o Corona'yı alın ve kışınıza sokun (bira şişesinden değil, tabii o tür şeylerden hoşlanmıyorsanız). Seni aşıladığımızda, bir sürü harika okuma yaptığımız ve ailelerimizi daha yakın tuttuğumuz bir zamanın bulanık bir anısından başka bir şey olmayacaksınız.

Bu arada, bizi kafamızı bir kitaba gömmüş olarak

bulacaksınız, Sevgiler Susanne ve Caroline x

Ayrıca Caroline Peckham & Susanne Valenti

[Everlake Prep'in Acımasız Çocukları](#)

(Zorba Romantik Çağdaş Seri)

Karantina Kralları

Kilitlenme Kralları

Anarşi Kralları

[Günahkarlar Koyu Çocukları](#)

(Karanlık Mafya Çağdaş Bağımsızlar)

Güzel Katliam

Güzel Vahşet

[Zodyak Serisinin Acımasız Çocukları](#)

(Solaria dünyasında geçen Paranormal Romantik Ters Harem Serisi)

Karanlık Fae
Vahşi Fae Kısır
Fae Kırık Fae

[Doğaüstü Zorbalar ve Canavarlar](#)

(Karanlık Fae'den beş yıl sonra Solaria dünyasında geçen M/F Zorba Romantizmi)

Zodyak Akademisi: Uyanış Zodyak
Akademisi: Acımasız Fae
Zodyak Akademisi: Hesaplaşma
Zodyak Akademisi: Gölge Prenses
Zodyak Akademisi: Lanetli
Kaderler

[Zodyak Akademi Romanları](#)

Bir Akademi Zorbasının
Kökenleri
Büyük A.S.S. Partisi

[Karanlık Fae Serisi için Doğaüstü Hapishane](#)

(Dark Fae'den on yıl sonra Solaria dünyasında geçen Paranormal Romantik Ters Harem Serisi)

Darkmore Cezaevi
Darkmore Cezaevi: Tutsak Fae

[Vampirler Çağı](#)

(Komple M/F PNR/Distopik Seri)

Ebedi
Saltanat
Ebedi Gölge
Ebedi Lanet
Ebedi Yemin
Ebedi Gece
Ebedi Aşk

Yasak Masallar

(Complete M/F Fantasy Series)

Hırsızlar Krallığı Dilek
Krallığı Gölge Krallığı

Yalanlar Kafesi

(Distopik M/F Serisi)

Rebel Rising

Lekeli Dünya **(Distopik**

M/F Serisi) Afflicted

Değiştiri

İmiş

Uyarlanm

ış

Gelişmiş

Vampir Oyunları

(Komple Paranormal Romantik M/F Üçlemesi)

V Oyunları

V Oyunları: Mezardan Yeni Çıkmış

V Oyunları: Şafaktan Önce Ölü

[Vampir Oyunları: İkinci Sezon](#)

(Komple Paranormal Romantik M/F Üçlemesi)

Kurt Oyunları

Kurt Oyunları: Gölge Kurt

Oyunları Adası: Kesilmiş

Kaderler

[Vampir Oyunları: Üçüncü Sezon](#)

Avcı Denemeleri

[Vampir Oyunları Romanları](#)

Bir Vampir Oyunu

[Isaac'in Yükselişi](#)

(Komple Fantastik YA Serisi)

Sürünen Gölge Kanayan

Kar

Dönen

Gelgit

Ağlayan

Gökyüzü

Sönen Işık

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.